ДЕПОЗИТ

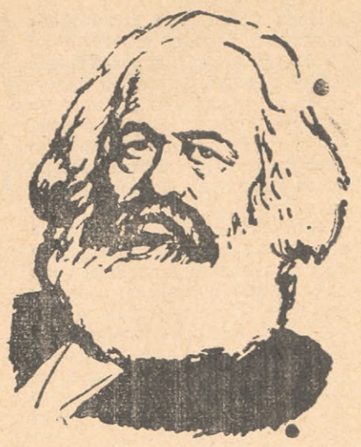
ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 52 (1216) | Четвъртък, 4 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

149 години от рождението на Карл Маркс

УТРЕ, 5 май т. г., се навършват 149 години от рождението на създателя на научния комунизъм, великия учител и вожд на международния пролетариат, гениалния теоретик и революционер — Карл Маркс.

Роден е в град Трир (в Рейнската провинция на Прусия) в заможно семейство.

Един от създателите на Първия интернационал, той води борба с различните форми на непролетарски социализъм, против буржоазната идеология, защищава борбите на поробените и потиснатите народи, издига глас за мир по време на Френско-пруската война.

Маркс е продължител и генинален завършител на трите главни идейни течения на XIX век—класическата немска философия, класическата английска политическа икономия и френския социализъм.

Като изучава и обобщава световноисторическия опит на работническото движение и в резултат на дълбоко научната критическа преработка на всичко ценно, постигнато до него във философията, политическата икономия и социализма, той създава научния комунизъм, наричан навсякъде на неговото име — марксизъм.

Изключително напрегнатият труд, постоянните материални лишения сломяват здравия организъм на Маркс. През януари 1883 г. той заболява и на 14 март 1883 години умира. Погребан е в гробището Хайгейт в Лондон.

Днес учението на Маркс е могъщо оръжие в борбата на трудещите се от цял свят за мир, демокрация, национална независимост и социализъм.

Възторжена манифестация на трудовите хора от гр. СИЛИСТРА И ОКРЪГА

Трибуната с официалните лица

Ти дойде с лазура на ясния ден —
възторжен,
щастлив,
вдъхновен!
Развя знамената над белия град
с народа ни трудов,
ликуващ,
и млад.

ПЪРВИ МАЙ! Девет часът сутринта. На трибуната пред Партийния дом заемат места официалните лица. Сред тях са др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ—първи секретар на ОК на БКП, др. САВА ШИВАРОВ—член на бюрото на ОК на БКП и председател на ОНС, другарите НИКОЛА НИКОЛОВ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, ХРИСТОФОР ИВАНОВ и ШАКИР ШАКИРОВ — секретари на ОК на БКП, др. БОЯН МИХНЕВ — член на бюрото на ОК на БКП и председател на ОК на Отечествения фронт, др. ГЕОРГИ КАРДАШЕВ — първи секретар на ГК на БКП, др. АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ — председател на Окръжното ръководство на БЗНС, др. АТАНАС КИРОВ—първи секретар на ОК на ДКМС, др. ВЛАДИМИР ДРАГНЕВ — председател на ГНС и други общественици, ръководители на предприятия, партийни дейци, челници в труда.

Другарят МИКО НИКОЛОВ — член на бюрото на ОК на БКП и председател на ОСПС, приветствува трудещите се от гр. Силистра и окръга с празника на труда и на работническата солидарност. В празничното утро екват фанфари. Започва първомайската манифестация. Задава се челната колона. Гори от знамена: червени, трицветни, сини. Знамена, понесени от здрави работнически ръце. След знамената — колона с портрети на гениите и вдъхновителите на работническата класа, на Политбюро на ЦК на КПСС и Политбюро на ЦК на БКП.

Към трибуната се приближават самодейците от хор „Седянка". Над площада еква тяхната мощна „Дружна песен". Група пионери се устремяват към официалните лица и ги дарят с цветя и усмивки. А след тях—стегнатите редици на учащите се от нашия град. Площадът за сиява с белите блузки на чавдарчета и пионери. Трепкат сини и алени връзки. В малките ръчици се веят знаменца, цъфтят лалета и люляци. Колко възторг! Колко радост! Сърцата преливат от щастие и надежда. Чистите звуци на фанфарите изпълват отново и отново простора. Учениците от средните учи лища манифестират своите постижения, своята готовност да вдеят млади сили за изграждане на новия, щастлив живот.

В челните редици са най-добрите

Колоните на трудовите колективи повеждат работниците от завод „Хром". Макар и сравнително младо, предприятието бележи все нови и нови успехи. През първото тримесечие на годината работниците произведоха надпланова продукция за 36 000 лева, снижиха себестойността на продукцията, изпълниха плана за печалбата 152 на сто. Затова са толкова много ударниците. Затова така бодро и мощно звучи дружното работническо „ура".

С нови успехи манифестират и работниците от завод „Стомана". Отново първенци в предпървомайското съревнование са лелярите. Хората от бригада „Христо Смирненски" постигнаха средно изпълнение на трудовите норми 173 процента.

С гордост преминават работниците от завода за металорежещи машини. Преодолели не една трудност, те успяха да преизпълнят производствената си програма за първото тримесечие на годината. Между първенците са фрезистът Георги Славов, който изпълнява нормата си 250 на сто, и Петър Хоровски труд". С много радост и възторг работниците манифестират своето окръжно първенство. В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска революция много бригади са поели и с достойнство ще изпълнят допълнителни обещания.

Отново цветя за ръководителите! Работнички от ДИП „Добруджанка"—млади и възторжени—поднасят цветя на официалните лица. Техните другари издигат високо лозунги и плакати, изразявайки солидарността си с борещия се виетнамски народ, с работниците от цял свят.

Нямат чет ударниците от промкомбинат „Камъшит". Та нали те можаха да внедрят толкова много нови производства, да прославят града ни далеч зад границите на родината? За първите тримесечие работниците от „Камъшит" произведоха надпланова продукция за 57 000 лв., а само цехът за фина керамика — за 12 500 лева.

Много са първенците и от държавните предприятия „Винпром", „Млекопреработване", „1-ви май", „Месокомбинат", „Текстил". Със заслужена гордост с радост и ведри усмивки работниците възторжено манифестират успехите си.

Производствениците от ДИП „Липа" носят много портрети и плакати. Сред тях е бригадата на Атанас Рашков, постигнала средно изпълнение на трудовите си норми 156 процента.

Мощно и дружно звучи песента, с която преминават самодейците от хор „Дунав". Те предвождат колоната на членовете от трудовите производителни кооперации. Особено ярки са постиженията на Тодорка Узунова от ТПК „Добруджанка", постигнала изпълнение на трудовите си норми 240 на сто.

Безброй са алените ленти и на отличниците—строители.

Заслужена е радостта на работниците и служителите от ОТП „Транспред".

Колективът на ОТП „Топливо" отново е национален първенец. С радост и заслужена гордост трудещите се от предприятието носят знамето на Министерството на вътрешната търговия и ЦСПС.

Здравните работници, работниците от културния фронт, служителите от ОНС и ГНС, съдебните и банкови служители преминават възторжени.

Преминават спортистите и колоната на ДОСО. Преминава електронни калкулатори са на световно равнище.

Много са ударниците от ДСП „Булгарплод—Нектар". Девет от 18-те бригади в предприятието са завоювали високото звание „Бригада за комунистическ

Сърдечен поздрав на родната Партия

младостта...

Отшумя възторжената манифестация на трудовите хора от гр. Силистра. Ликувай и тържествувай Първи май! Наш боен празник. Празник на работническата солидарност в целия свят.

ТЕКСТ: Стефанка СТАНЕВА
СНИМКИ: Стоян ТОДОРОВ

ТУТРАКАН

Ведро, окъпано в лъчи е първомайското утро. Към центъра на града се сбира поток от празнично облечени хора. В определения час фанфаристи известяват началото на Първомайската манифестация.

Пред трибуната с официалните лица спира открита кола. Най-малките граждани на Тутракан поздравяват ръководителите. Поднасят им цветя.

Дълга е колоната на учащите се. Те манифестират своите успехи. Обещават да работят още по-упорито. Спокойните води на Дунава отразяват слънчевата позлата и първомайската премяна на хора и постройки.

Една след друга преминават редиците на трудовите хора от предприятията в града. Горди са работниците от ТПК „Съединение". Те изпълниха плана за април 10 дни предсрочно, постигаха 157 процента изпълнение на плана за първото тримесечие на годината. Първенец на предприятието е бригадата за производство на чанти, постигнала 262 процента изпълнение на тримесечния план. В челните редици са ударниците: Марин Георгиев, Мехмед Топалов, Нежми Каралиев.

Манифестират работниците от ТПК „Нов живот", „Винпром" и останалите предприятия в града. Здравните работници, строителите, служителите от ГОНС обещават да завоюват още по-големи успехи.

Трудещите се от завод „Терма" демонстрират постиженията си в изработването на газови печки.

. . . Отшумя Първомайската манифестация. Трудовите хора от гр. Тутракан ще работят още по-упорито за изграждането на новия хубав и мирен живот.

Викентий ДУКАНОВ

ГОЛЕШ

Весело и радостно отпразнуваха светлия празник на труда и международната работническа солидарност жителите от района на Голешката община. Традиционните първомайски тържества продължиха и на 2 май.

. . . Едва ли някога местността „Хайдут кулак" край село Краново е събирала толкова много народ, както бе на 2 май. Тук се състояха масови мотоциклетни състезания и конни надбягвания, посветени на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Над 6 000 души от Голеш, Краново, Добруджанка, Кайнарджа, Алфатар, Ситово, Главиница и от села на съседния Толбухински окръг дойдоха да наблюдават интересните състезания, организирани от общинския партиен комитет и масово-политическите организации от района на общината.

Публиката следеше с напрегнато внимание проявите на състезателите. Сред ездачите на коне се отличиха Сюлейман Дервишев, Христо Димитров и Георги Иванов от с. Паскалево, Толбухински окръг, Йордан Иванов от с. Зарник, Феим Ибрямов и Неджиб Ферадов от с. Голеш.

Оспорвано протече борбата между състезателите на туристически машини. В клас 50 куб. см на първо място се класира Димитър Димитров от Силистра, следван от Георги Цветков от Голеш и Йордан Йорданов от Кайнарджа. В клас 150 и 175 куб. см най-добре се представиха Димитър Керанов от Краново и братята Стоян и Симеон Панайотови от Ситово. В клас 250 куб. см първото, второто и третото място бяха съответно спечелени от Петър Желков, Петър Йорданов и Атанас Енев, и тримата от с. Краново. При клас 350 куб. см се отличиха състезателите Йордан Няголов от Кайнарджа, Петър Димов и Стоян Вълков от Краново.

Когато на състезателната писта застанаха състезателите на спортните машини, присъствуващите наблюдаваха смелите демонстрации на любителите на мъжествения спорт. Безспорно най-много овации заслужиха състезателите Спас Христов от Главиница и Христо Христов от Силистра, които се представиха и най-добре. Младият спортист Петър Михайлов от Главиница също завоюва първо място. Хубави прояви имаха Ахмед Махмудов и Петко Неделчев от Тутракан, Димитър Илиев от Силистра, Неделчо Стоянов от Алфатар и др.

Вълчо РАДЕВ

В ПРАЗНИЧНИТЕ ДНИ

Първи май! Трудещите се празнуват своя празник. За ден само са замълчали заводските машини, безлюдно е по кооперативните поля, по скелите не се виждат широкоплещите фигури на строителите. В празничния украсения град хората манифестират своята любов към Партията на Благоев и Димитров — ръководител и организатор на новото, светлото, прекрасното.

В празничния ден на своя трудов пост стоят неотлъчно работниците от електроцентрали те, транспортни и търговски работници, трудещите се при телефоните и телеграфите. Със своя труд те осигуряват нормалния живот в градовете и селата, правят празника по-тържествен, по-весел.

Както в обикновените делнични дни, така и днес пред гишетата на ДАП—пътническа станция—Силистра е оживено. Пътниците са повече от друг път. Билетните касиерки Мариана Куманова и Недка Тунчева са отрано тук. Усмивката не слиза от лицата им и внася спокойствие сред вечно бързащите пътници. Утре, в деня, определен за почивка, те пак ще бъдат на своя трудов пост и ще осигурят пътуването на стотици хора за Варна, Русе, Шумен и селищата на окръга.

Рейсовите коли, подредени като за парад, чакат зеления цвят, за да се впуснат в надпревара с времето. Шофьорите Петър Димитров, Петко Димов и Кирил Енчев ще осигурят извънредния превоз. Само за Варна, освен редовните коли, тръгва да пътуват три извънредни, а за Русе чакат пътници за повече от четири рейса. Тодор Кърдоманов е шофьор от градския транспорт, но днес се е притекъл на помощ на другарите си от междуселищните линии.

Празнична е картината и на „Памук кулак". Посетителите са вече хиляди, а на рейсовите спирки в града чакат още стотици граждани. Шестте коли на станцията, кормувани от Али Гьоч, Петър Василев, Димитър Атанасов, Радой Енчев са в непрекъснато движение до 24 часа през нощта, когато и после дните пътници, доволни от почивката сред красивата природа, са прибрани в града.

Уморени, но доволни от себе си, напускат работните места работниците от пътническа станция. Равносметката показва, че не напразно са се лишили от празничната почивка — над 360 пътници са извозени до Варна и Русе само с извънредните рейсове, а градският транспорт е дал възможност на повече от 11 000 трудещи се да посетят „Памук кулак" и околностите на града.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

РАЗМИШЛЕНИЯ НА ЕДИН МЛАДЕЖ ПРИ ИЗБОРА НА ПРОФЕСИЯ

. . . Онзи, който е избрал професия, която високо цени, ще потръпне при мисълта, че може да стане недостоен за нея—той ще постъпва благородно вече за това, защото положението, което заема в обществото, е благородно.

Но главният ръководител, който трябва да ни насочи при избиране на професия, е благото на човечеството, нашето собствено усъвършенствуване. Не трябва да се мисли, че двата тези интереса могат да станат враждебни, да влязат в борба един с друг, че единият от тях трябва да унищожи другия; човешката природа е устроена така, че човекът може да постигне своето усъвършенствуване само като работи за усъвършенствуване на своите съвременници, в името на тяхното благо.

Ако човек се труди само за себе си, той ще успее може би да стане знаменит учен, велик мъдрец, прекрасен поет, но никога няма да успее да стане истински съвършен и велик човек.

. . . Ако сме избрали професия, в рамките на която можем да се трудим за човечеството в най-голяма степен, ние не ще се огънем под нейното бреме, защото това е жертва в името на всички; тогава ние ще изпитваме не жалка, ограничена, егоистична радост, а нашето щастие ще принадлежи на милионите, нашите дела ще живеят тогава тих, но вечно действен живот, а над нашия прах благородните хора ще пролеят горещи сълзи.

(Маркс и Енгелс за възпитанието и образованието, стр. 59)

В града ни гостува др. Цола Драгойчева

На 29 април гост на град Силистра беше членката на Политбюро на ЦК на БКП и председателка на Общонародния комитет за българо-съветска дружба др. Цола ДРАГОЙЧЕВА. Сутринта тя се срещна с бюрото на ОК на БКП. Другарят Христофор Иванов я запозна с някои основни въпроси от работата в окръга по подготовката на честването на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и с по-интересните инициативи по този повод на различните обществени организации.

Другарката Драгойчева изтъкна, че направеното е хубаво и не е малко, но че то още не е достатъчно. Тя даде подробни указания какво още трябва да се извърши.

Същия ден в салона на Окръжния комитет на Партията се състоя пленум на Окръжния комитет за българо-съветска дружба, в работата на който взе участие и другарката Цола Драгойчева. Присъствуваха и първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов, Боян Михнев, Мико Николов и Георги Кардашев и председателят на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Иван Брезоев.

Пленумът бе ръководен от другаря Вельо Максимов. Той даде думата на секретаря на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Димитър Пенчев, който разказа за разнообразните инициативи, посветени на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Най-значителна та проява е всенародното надпяване. В окръга се състезават сега 107 самодейни колектива с близо 3 000 участници. За голямия ентусиазъм пред славната 50-годишнина и извънучилищното изучаване на руски език говориха също така Марин Люлюшев от Окръжния комитет на Партията, Димитър Ангелов от Развойното предприятие за организационна техника и заместник-председателят на Окръжния комитет на ДОСО Кънчо Кънчев.

Обширно изказване на пленума направи другарката Цола Драгойчева. Тя изтъкна, че оживлението сред трудещите се пред 50-годишнината на Великия октомври е много радостен факт. Необходимо е обаче надпяването да се организира на по-широка основа, да не се ограничава само в общинските и

окръжните прегледи на художествената самодейност. Участвуващите самодейци от всеки клас, предприятие или стопанство трябва да получат специалните юбилейни значки. Това ще съответствува на дълбоките братски чувства, които целият наш народ изпитва към своя двоен освободител. Разрешен е въпросът самодейците да пътуват с 30 на сто намаление до селищата, където са прегледите, да се хранят в столове и т. н.

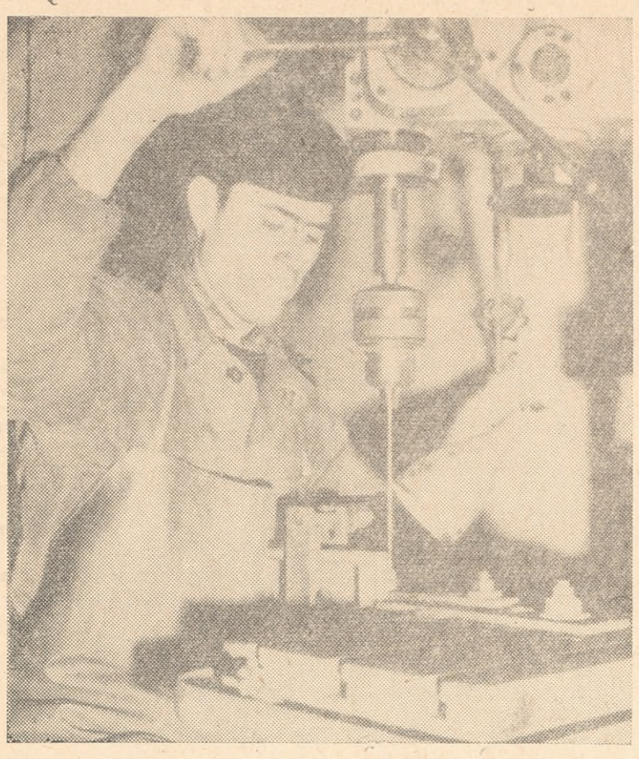
Членката на Политбюро на ЦК на БКП препоръча да се построи в Силистра Дом на българо-съветската дружба, където ще се развива още по-системна агитационна и културно-масова дейност. Тя говори за необходимостта от решително подобряване на работата при извънучилищното изучаване на руски език у нас. Накрая другарката Цола Драгойчева напомни на присъствуващите, че Силистренски окръг отсега трябва да се готви за масово участие във всенародните тържества, посветени на славната 90-годишнина на Шипченската епопея.

СЕДМИЦА НА ГДР В СИЛИСТРА

По съвместна инициатива на ОК на БКП, Образцово народно читалище „Доростол" — Силистра и Германския културно-информационен център — София в град Силистра ще бъде организирана седмица на ГДР. По този повод вчера в ОК на БКП се състоя среща, на която присъствуваха: секретарят на ОК на БКП др. Христофор Иванов, директорът на Германския културно-информационен център в София, др. Норберт Йондерко и др.

Беше обсъдена програмата, по която ще протече седмицата на ГДР от 8 до 14 май т. г.

През дните на Седмицата ще бъде открита изложбата „Антифашисткият характер на ГДР и империалистическият неофашистки характер на Западна Германия"; ще бъдат прожектирани филмите „Здравей ГДР" и „Законът се нарича щастие"; по градската радиоуредба ще се предава музика от германски композитори; ще бъдат изнасяни беседи от проф. Стефан Станчев и от преподаватели по немски език в Софийския университет Ксижановски. Очаква се с голям интерес неговата беседа „Брехт — поет и драматург". Специалистът по селско стопанство др. Швайнбергер ще изнесе беседа пред курсистите от ССТ „Добруджа" край Силистра.

Комунистът Георги Маргаритов вече три години работи като шлосер в завода за газови уреди „Терма“ в Тутракан. Той е постоянен първенец. Изпълнява нормите 150-180 на сто.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

СТРОИ СЕ БАНЯ

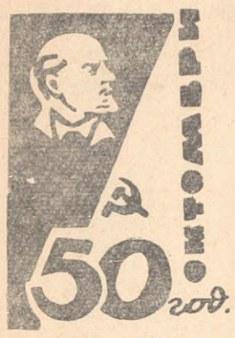
През последните години общинският народен съвет в село Калипетрово направи немалко за благоустрояването на селото, за издигането на неговия културен облик. Наред с това обаче растат и комунално-битовите нужди на хората. Остра необходимост се чувствува и от баня.

Изпълнителният комитет на общинския народен съвет си е поставил задача през тази години да бъде построена общоселска баня. През идущата година банята ще влезе в експлоатация. Досега не само първата копка е направена, а и цялата изкопна работа е завършена.

Скоро строителите ще започнат да зидат основите.

Новата придобивка радва жителите на Калипетрово.

Иван ГАДЖЕВ

ВЕЛИКИЯТ ОКТОМВРИ — УСКОРИТЕЛ НА ПРОГРЕСА

Октомврийската революция от 1917 година измени политическата карта на света. Това не беше обикновен социален взрив, който разруши буржоазно-помещическия строй в Русия. Изстрелът на „Аврора“ постави началото на цяла епоха в историята на човечеството, застави хората да се вгледат по новому в обкръжаващия ги свят. Творческата дейност на трудещите се в Русия потвърди на практика теоретическите положения за социалистическата индустриализация, за кооперирането на селското стопанство. Октомври донесе на националните малцинства разкрепостяване, даде тласък за бурно развитие на науката и техниката в страната.

Руската революция стана един от най-мощните преобразуващи сили, която доведе до освобождаване на колониалните народи.

Октомври предизвика голям интерес в Индия. Вестниците бяха пълни със съобщения за събитията в Петроград и Москва. Идеите на Ленин оказаха огромно влияние върху много прогресивни хора в нашата страна. Между тях бяха Джавахарлал Неру и Рабиндранат Тагор.

Втората световна война нагледно показа на света мощта на социалистическа Русия. Благодарение на Октомврийската революция Съветският съюз се превърна в могъща държава, която нанесе поражение на хитлерова Германия и милитаристична Япония. Той спаси народите от фашизма.

Целият свят се удивлява и възхищава от прогреса на науката, техниката, системата на образованието в СССР. Не случайно първият спътник и първият космонавт, откъснал се от земята и полетял в просторите на вселената, бяха съветски.

Но заслугите на страната на Ленин пред човечеството, разбира се, не се ограничават с това. Примерът на СССР оказа огромно влияние върху развитието на националноосвободителното движение в страните на Азия, Африка и Латинска Америка. Съветското правителство се обяви в защита на икономическата независимост на развиващите се страни. Общоизвестна е помощта, която СССР оказа на Индия ,Египет, Индонезия, Куба и на много млади държави в техния стремеж да си създадат собствена индустрия.

Трудно е да се оцени значението на военната мощ на Съветския съюз. Неговото твърдо предупреждение избави Египет от тройната агресия, а Куба — от нахлуване на американски наемници. Днес СССР оказва огромна помощ на виетнамския народ, който се бори за своето право дело.

Съдействувайки за подписването на Ташкентската декларация — Съветският съюз допринесе много за установяването на мир между Индия и Пакистан. В Организацията на обединените нации СССР винаги е вземал активно участие в усилията за поддържане на мира за успешното развитие на младите страни.

С подписването на Московския договор за забрана на опитите с ядрено оръжие, Съветският съюз приближи човечеството към разрешаване на проблема за разоръжаването.

И ако днес в страните, където още управлява капиталът, към обикновените хора се отнасят по-добре, отколкото порано и ако трудещите се там успяха да разширят своите жизнени права, то в огромна степен това стана възможно, защото преди петдесет години Съветският съюз даде на всички народи пример за преобразяване на стария свят. Октомври и страната на съветите — това са усторители на времето и на прогреса.

Дж. ЧАТУРВЕДИ
агенция „Новости“

Пред Шестия конгрес на Отечествения фронт

За да бъде градът по-приветлив

По инициатива на ГК на Отечествения фронт и ГНС в гр. Тутракан наскоро бе организиран трудов полуден. Над 1 000 работници и служители от предприятията и учрежденията се отзоваха на поканата, защото бяха убедени, че ще помогнат за хигиенизирането и озеленяването на своя град.

По улиците „Трансмариска“, „Назъм Хикмет“, „Любен Каравелов“ и „Александър Стамболийски“ бяха засадени 630 дръвчета. Жителите по улиците „Беласица“ и „Силистра“ също участвуваха активно и поспоможаха предадените им от Градския народен съвет дръвчета.

През този трудов полуден бяха засадени и 1 100 рози. В новия парк „Дунавска алея“ на площ от 5 декара бяха посадени 150 различни дръвчета, 55 борчета и 150 броя храсти. Това стана предимно с доброволния труд на служителите от ГНС, които работиха два и половина дни. Те направиха и нова градинка пред жилищния блок „Лебед“. Там пренесоха много пръст и оформиха лехи. Засадиха борчета и елички.

Работниците от завода за газови уреди „Терма“ направиха хубав парк в двора на завода, като засадиха много дръвчета, рози и цветя. Озеленяха стопанските си дворове и работещите в промкомбината „Трансмариска“, РТС, ДСП „Петрол“, електрическата подстанция и др.

Отличиха се през този ден и работниците и служителите от „Комунални услуги“, Болницата, ОКС, БНБ, пощенската станция и други, които почистиха улиците от трева и бурени, измазаха ги, поляха дръвчетата покрай улиците и градинките, цветята и розите. Бяха почистени и скатовете и брега на река Дунав край града от отпадъци.

Работниците и служителите от град Тутракан извършиха много полезна работа и дадоха своя дял за хигиенизирането и благоустрояването му. Тази дейност те посветиха на предстоящия Шести конгрес на Отечествения фронт.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

ДРУЖБА НАВЕКИ!

Под този девиз е организирано съревнование в окръга, посветено на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. По-долу разказваме за първите прояви в съревнованието на пионерите от селата Голеш и Старо село.

СТАРО СЕЛО. Няма празник, в който пионерите от селото да не използват случая, за да научат повече неща за съветската страна, за съветските народи. Многото инициативи на пионерите по повод на съревнованието „Дружба навеки“ подчертават тяхната силна любов към славянските братя, овеко вечават нашата искрена дружба и приятелство.

Преди няколко дни те организираха тържество за космонавтите. На него пяха песни, рецитираха стихове за безстрашните покорители на Космоса, четоха разкази и случки из техния живот.

Пионери и учители изпратиха до всички космонавти поздравителна телеграма, с която им пожелаха още по-големи успехи в овладяването на техниката и проучването на космическите бездни.

Още много инициативи ще осъществят пионерите от Старо село в чест на славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

ГОЛЕШ. Колко много пионерски връзки аленеят по улиците за комсомолския клуб! Пионерите от дружина „Димитър Дончев“ от селото отиват на среща с механизаторите, посетили световното селскостопанско изложение в Москва през 1966 година. Пионерският клуб на дружбата организира тази среща във връзка със съревнованието „Дружба навеки“.

Пионерите посрещат гостите със своята любима песен. Свежи букети от пролетни цветя пламват в ръцете на гостите. Пръв говори за забележителната екскурзия из съветската страна секретарят на общинския партиен комитет Алекси Кудинов. Той разказа за своите впечатления от града-герой на Черно море — Одеса, запозна ги с красотите на Киев и Москва. Увлекателно беше да се слуша за Кремълския дворец, за Третяковската галерия...

С голямо задоволство бе посрещнат и разказът на Георги Чобанов за Ленинград. Пионерите живо се интересуваха за Зимния дворец, за Нева и др.

Тези пионери, които се представиха най-добре на състезанието между шести и седми клас „Кой знае най-много за СССР и съветските пионери“, разказаха на гостите какво са научили.

Накрая всички пяха песни за Октомври и съветската страна. Беше радостно човек да слуша звънките гласове на пионерите, да се радва на любознателността и обичта им към съветските хора, към съветските пионери.

Марина ТОДОРОВА

Обменен бе положителният опит

По инициатива на бюрото на ГК на Отечествения фронт и градската женкомисия в Силистра наскоро се състоя среща за обмяна на опит по работата на женкомисиите в кварталите. Председателката на втори квартален комитет на Отечествения фронт Ветка Петрова разказа за работата на тяхната женкомисия. Тя подчерта, че жените от квартала се включват активно в звената за политическа просвета. По-голямата част от пропагандистите са жени. Като дълготодишни пропагандистки работят Йонка Траянова, Милка Маречкова, Мария Димитрова, Мария Фърлинкова, Димитричка Дренчева и др.

Жените от квартала активно участвуват в просветните събрания, организирани от низовите организации на Отечествения фронт. Дават своя дял в хигиенизирането и благоустрояването. Работят по внедряването на нов социалистически бит и култура в семействата. Внася се ново съдържание в сватбите. С голямо внимание се обграждат майките и новородените деца. Тържествено се честват и рожденните дни. Особено хубаво са преминали отпразнуваните на рождените дни на Иванка Моканова, Данка Колева, Мюсюде Ахмедова.

Женкомисията помага постоянно на болни и стари членове от квартала. Няма да забравят помощта Иван Господинов, баба Катя и др. Членките на женкомисията са ги снабдявали с продукти, с гориво през зимните месеци. Хубава дружба е създадена с жените от с. Бабук, която всяка година все повече укрепва.

Дейно участие жените вземат и в художествената самодейност. Няма събрание или друго мероприятие, което да не е съпроводено с литературно-музикална програма, подготвяна от жените-самодейки. Неуморни самодейки са баба Жека Енева, Керанка Петрова, Венка Георгиева, Радка Трендафилова, Иванка Янева, Димка Чернева, Иванка Тодорова.

Много и разнообразни са инициативите, които провежда женкомисията при втори квартал и в чест на предстоящия Шести конгрес на Отечествения фронт и 25-годишния му юбилей. Организирани са срещи с активните борки против фашизма и капитализма Ана Романова и Мария Русева, екскурзии из страната. Ще се състои вечер на активистката и др.

Своя положителен опит в работата на женкомисията сподели лиха Вяра Георгиева, председателка на женкомисията от пети квартал, Радка Еленска от трети квартален комитет, Тинка Ненова, Надка Шербанова, Мюсюде Ахмедова.

Другарката Милка Гинева, ведущ нещатния женоотдел при ОК на БКП, изрази задоволство от хубавата работа на женкомисията при втори квартал и инициативата на градската женкомисия и предложи положителният опит да намери приложение в бъдещата работа на останалите женкомисии от града.

Срещата завърши с литературно-музикална програма, изпълнена от жени-самодейки при втори квартал.

Мария МИХНЕВА

Вечер за младите семейства

Подухваше лек ветрец. Вечерта неусетно прогони деня. Пролетната тишина легна и над село Кайнарджа. Светлините се разсейваха в мрака.

Тая нощ до късно светеха лампите на клуба на трета полевъд на бригада. Тук дойдоха млади семейства. Посрещна ги отдалече мирисът на зюмбюли и теменужки. Върху хубаво подредените маси бяха поставени букети от свежи пролетни цветя. Обстановката бе приятна и предразполагаща. Лицата на младите ведри.

Вечерта откри Коста Вълчев, секретар на общинския комитет на Комсомола. Бе прочетен доклад за нравствеността в социалистическото семейство. Приемерите в доклада предизвикаха вълнения сред присъствуващите.

Посветената на младите семейства вечер продължи до късно с песни, със стихове за Ленин и Октомври. Бяха изпълнени сатирични сценки за отношенията между младите съпрузи.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Често пъти партийният секретар Стоян Тодоров при ремонтната работилница на кооперативното стопанство в Секулово събира колектива на кратко съвещание, преди да е започнал работният ден. На него той поставя задачите, разговаря с хората. Интересува се от въпросите, които поставят ремонтните работници, помага за подобряването на работата.

НА СНИМКАТА: Партийният секретар и началник на работилницата Стоян Тодоров беседва с група работници.

ДА ОБОГАТЯВАМЕ ФОРМИТЕ И МЕТОДИТЕ НА ПАРТИИНАТА РАБОТА

ПАРТИИНИТЕ комитети и партийните организации от Силистра правиха и правят не малко за издигане боеспособността на всички звена от градската партийна организация, търсят най-действени форми и методи на партийно ръководство. Особено внимание обръщаме за по-нататъшното издигане нивото на организационната работа на ППО, на тяхната роля в решаването на стопанско-политическите задачи.

Партийната работа както е известно е сложна и многообразна. В партийните бюра и комитети ежедневно се разглеждат и решават десетки най-различни въпроси. С много и разни хора се налага да се срещат партийните секретари и партийните работници. В такива условия да умееш да анализираш обстановката, да не затънеш в ежедневието, да не изпускаш главното, не е проста работа. Тук е нужна точна система и на първо място планиране на работата.

В края на миналата година през месец ноември ГК на Партията анализира състоянието на работата в градската организация и с участието на голяма група активисти и работници на ГК на БКП състави перспективен годишен план. В плана има комплекс мероприятия по изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП, за издигане на работата в отделните предприятия и организации, за повишаване обществената производителност на труда, за внедряването на научната организация на труда и подобряване качеството на продукцията и др.

Тези мерки не се свеждат само към провеждане на събрания и заседания, лекции и беседи, те имат по-разнообразен характер. Например: в раздела на плана по работата с партийните групи набелязано е не само да се викат партийни групови отговорници в бюрата на ППО и се инструктират, но е определена цяла система за обучението на партийните групови отговорници от ГК на БКП.

Един път в тримесечието бюрото на ГК на БКП събира всички партийни групови отговорници от градската партийна организация и води обстоен разговор по повишаване на активността в работата на отделните партийни групи. Отделни партийни организации и партийни бюра, като в „Хром“, „Липа“, „Стомана“, ежемесечно канят партийните групови отговорници в партийните бюра и им разказват за задачите, които има да решава партийната група, обменят с тях мнения по отделните въпроси и набелязват задачи в зависимост от конкретната обстановка на предприятието.

Един от разделите на перспективния план на ГК на Партията е посветен на повишаване обществената активност на комунистите, т. е. как се използват партийните поръчения. Този въпрос не е нов, но за съжаление не винаги се решава умело и правилно.

Работниците на ГК заедно с партийния актив изучихме в отделни партийни организации как се разпределят задълженията между комунистите, как тези изпълняват и каква взискателност съществува за тяхното изпълнение. Какво се откри? В болшинството от партийните организации една част от комунистите нямаха никакви партийни поръчения. Друга част имат партийни поръчения, но такива, които малко помагат за възпитанието на самия комунист и за подобряване на общата работа. В същото време определена група от актива, приблизително една пета част от комунистите, имат по 2, по 3 и повече партийни задължения.

ГК на Партията и бюрата на първичните партийни организации взеха мерки за подобряване на организацията на вътрешно-партийния живот и за разпределяне равномерно партийните поръчения между отделните комунисти.

Важна фигура за повишаване боеспособността на ППО е секретарят на ППО и партийният комитет. Не може да се каже, че ние по-рано не сме се занимавали с обучението на партийния актив. Обаче в това направление нямаше определена и добре осмислена система.

Сега обучението на нашия партиен актив се явява нераздлена част от годишния план за работата на ГК. Със 130 секретари на ППО и директори на предприятия и учреждения еженесечно провеждаме семинар по основни въпроси на марксистко-ленинската теория и по някои въпроси на икономиката на предприятията. С 400 млади комунисти, т. е. с тези, които имат до 3-годишен партиен стаж, всяко тримесечие провеждаме срещи в бюрото и изнасяме лекции по определен план.

Освен формите, които използва ГК, активът се обучава и в самите ППО в „Стомана“, „Електрометал“, „Липа“, „9 септември“ и др.

Все повече и повече се появяват в партийната работа на територията на града елементи на новото. Да вземем например въпроса около работата по организирането и провеждането на пленумите на ГК на Партията. Готвейки пленума, на който предстоеше да се обсъди въпроса около партийното ръководство на Комсомола в гр. Силистра, Градският комитет предварително разпрати доклада и проекта за решение в първичните партийни организации. С тези документи се запознаха не само членовете на ГК, но и секретарите на партийните организации, съставите на партийните бюра, партийните групови отговорници и другият наш актив. Техните забележки, предложения бяха обобщени в партийните комитети и партийните бюра изпратени в ГК или пък доложени на пленума от участниците в него. Освен това, 4 групи от активисти членове на ГК на Партията и работници на ГК бяха в предприятията и в ППО, запознаха се подробно с опита на съответните партийни организации и своите впечатления те споделиха както пред актива, така и на самия пленум. Пленумът мина интересно и делово. Такава подготовка и организация помогна на ГК да привлече при обсъждането на въпроса и широк кръг от комунисти, което повишава тяхната творческа активност.

Мислейки по това как да намалим количеството на заседанията и приеманите решения, в последно време при обсъждането на отделни въпроси в заседанието на бюрото изпращаме в предприятията и организациите групи от членове на ГК и сътрудници на ГК. Те без да отнемат хората от производството, изучават състоянието на работата, заедно с партийната организация набелязват конкретни мерки и след това поставят въпроса на партийно заседание или партийно събрание.

Сега един ден от седмицата всеки секретар с хората от отдела прекарва в една от ППО или предприятие и обстойно се запознава със състоянието на работата. Тази форма на работа помага нашето ръководство да става по-конкретно, да го приближаваме към първичните партийни организации.

В последно време ГК и партийните комитети замислихме как да подобрим работата по контрола и организацията на изпълнението на решенията. Обикновено контрола за изпълнението на решенията на бюрото на ГК ние възлагаме на тези, които са внесли въпроса в бюрото на ГК на Партията, затуй защото най-добре те знаят как живее дадената партийна организация и от какво се нуждае. Преди да започне дневният ред на заседанието на бюрото, прави се кратка информация от секретар на ГК или пък друг сътрудник по изпълнение решенията, взети от миналото заседание на бюрото. Това действително много повишава отговорността на отделите и на неговите сътрудници към ГК на Партията. Така постъпваме и на пленумите.

С цел обобщаване и разпространяване на положителния опит в работата на ППО ежемесечно провеждаме „ден на партийния секретар“. Темите, които разглеждаме в деня на партийния секретар, се отнасят главно до работата на първичните партийни организации по отделни страни в партийно-организационната и партийно-политическата дейност. Тази година деня на партийния секретар провеждаме диференцирано, отделно със секретарите на ППО от материалното производство, отделно със секретарите на ППО от учрежденията и със секретарите на училищните ППО.

Деня на партийния секретар провеждаме в самата партийна организация, в предприятието, учреждението и училището. Трябва да подчертаем, че сбирките минават много активно и постигнатите резултати са доста убедителни.

В момента ние се готвим да проведем в края на месец юли градска теоретическа партийна конференция по въпроса: „Усъвършенствуване формите на партийно-организационната работа в светлината на решенията на Деветия конгрес на БКП“. С актива по партийните организации ще бъдат обсъдени 5 доклада по отделни въпроси от нашата работа. Досега сме обсъдили първия доклад на тема „Деветият конгрес на БКП за работата на ППО“, а в момента се обсъжда и вторият доклад на тема „IX конгрес на БКП издигна на нов етап партийното ръководство на народното стопанство“. В края на месец юли ще проведем заключителното занятие с доклад от ЦК на БКП или от Висшата партийна школа от гр. София.

Сега вниманието на целия наш партиен актив и на ГК на Партията, на всички комунисти е насочено към усъвършенствуване формите и методите на партийната работа за повишаване на ефективността от партийно-организационната дейност. Разбира се, ние искаме да посочим, че имаме още много нерешени задачи, но с по-действената намеса на ГК на Партията и близкото ръководство на Окръжния комитет ние вярваме, че ще настъпят сериозни подобрения в стила и методите на ръководство на партийните комитети и партийни организации на територията на град Силистра.

Георги КАРДАШЕВ,
първи секретар на ГК на БКП
— Силистра

И ТУК — НАПРЕГНАТО ЕЖЕДНЕВИЕ

. . . „Сезонно предприятие е. Работи се във водата. Ако искаш да си пипнеш още първата година ревматизъм, почни работа“ — така се обезсърчаваха преди година-две тези, които желаеха да постъпят в конопочукачния цех на ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан, който се намира в с. Айдемир и е известен на гражданството под названието Конопена фабрика. Горните обяснения не предизвикаха приятен ефект и стана така, че работници трудно можеха да се набират и в разгара на сезона се чувствуваше остра необходимост от работна ръка.

Всъщност ето какво казва по този въпрос ръководителят на цеха др. Григор Печев:

— Условията за работа при нас наистина бяха по-специфични и направо казано трудни. Работниците от групата по отглеждането трябваше да стоят по стоянно във влага. Производителността беше слаба—заплащането също. Но ето че през последните една-две години и при нас макар и бавно навлезе механизацията. Новозакупеният портален кран ни кара да забравим вече неприятните условия за работа на хората, които отопляваха суровината. Сега с негова помощ тази работа се върши бързо, работниците се облекчиха, а производителността се увеличи с 20 на сто.

Тази пролет работниците в конопочукачния цех започнаха усилена работа много по-рано, благодарение на това, че ремонтът беше приключен преждевременно и качествено. Голям дял за това се пада на старши техника Йордан Енев и ръководителите на двете бригади Тодор Дечев и Начо Ганев. Рано започна отопляването на конопа. Предвид напрегнатия годишен план, по който трябва да се добият 800 тона влакно, сега от малкия, но сърцат колектив се полагат много усилия в ежедневната работа. При определени 5 300 тона стебла за годината, през първото тримесечие са подложени на обработка 1 800 тона, а само през месец април тази цифра нарасна с още 400 тона.

От миналата година цехът започна работа по новата система. Въпреки че нямаше натрупан опит в това отношение, колективът прие присърце тази нова повеля на времето и заработи с жар. Резултатите в края на четвъртото тримесечие показаха колко положително е прилагането на този нов начин на работа и ръководство. Реализирани бяха много икономии, подобри се качеството на манипулациите и полученото влакно. Благодарение на всичко това, на колектива бяха допълнително заплатени 5 480 лева възнаграждение.

— По отношение на разпределението на това допълнително възнаграждение миналата година беше допусната известна незакономерност, в смисъл такъв, че администрацията, която има по-малък дял в производството, получи по-високо възнаграждение от работническия колектив. Това стана вследствие ненавременната корекция на някои проценти и норми — сподели др. Печев. — Тази година обаче тези ненормални положения своевременно ще бъдат премахнати и допълнителното възнаграждение ще бъде разпределено правилно. . .

И двете смени, както през миналата, така и през тази година работят по условията, които ще им донесат званието „Бригада за комунистически труд“. Подобрена е трудовата дисциплина, намалени са безпричинните отсъствия, творчески се гледа на въпроса за реализирането на допълнителни икономии. Така с общи усилия се превъзмогват трудностите, расте авторитетът на всеки производственик в това сезонно предприятие.

Р. МИХАЙЛОВ

Нашият семинар по въпросите на говедовъдството

Вътрешностопанската сметка в краве-фермите

УСПЕШНОТО изпълнение на задачата за превръщане на говедовъдството в рентабилен от расъл в голяма степен зависи от това, доколко правилно се прилага в него вътрешностопанската сметка. Засега в този отрасъл все още се отчитат незадоволителни резултати. Задължението на кооперативните ръководства е да използуват най-внимателно изискванията на стопанската сметка, като обвържат заплащането на труда с крайните производствени резултати така, че в животновъдите да се създаде материална заинтересованост към изпълнението на плана за общата и чистата продукция и чистия доход. На практика не във всички стопанства на окръга се спазват тези изисквания.

В ТКЗС — Кайнарджа през миналата година говедовъдството то бе на вътрешностопанска сметка, като заплащането на труда бе обвързано с чистия доход. 40 на сто от преизпълнението на плана за чистия доход се дава като допълнително възнаграждение на доячите. Например кравеферма №2 имаше план за общата продукция 95 041 лева, а отчете 103 177 лева, за чистата продукция 21 519 лева, а отчете 24 723 лева, за труд 37 830 лева, а отчете 44 283 лева. Така при планова загуба 16 311 лева, е реализирана такава за 19 560 лева.

Данните показват, че в тази ферма чистата продукция е увеличена спрямо плана с 3 204 лева, но същевременно и планираната загуба е увеличена с 3 249 лева, което явление е не правилно. При приложението на вътрешностопанската сметка, щом общата и чиста продукция растат, непременно трябва да се увеличава и чистият доход (печалбата). В случая в тази кравеферма при планирането и отчитането на резултатите има направени пропуски, несъвместими с принципите на стопанската сметка — трудът се заплаща в повече с 6 543 лева, докато преизпълнението на чистата продукция е само 3 204 лева. Това означава, че независимо от преизпълнението на плана за чистата продукция, за да се разплати, фермата е получила от другите отрасли допълнителна помощ (дотация) за 3 249 лева.

По-добре е поставен този въпрос в ТКЗС—Калипетрово, където планът за общата продукция от говедовъдството е преизпълнен с 14 000 лева, за чистата продукция с 6 000 лева и за чистия доход с 2 000 лева. Тук говедовъдството отчита чист доход от 22 000 лева. Заплащането на труда е обвързано с чистата продукция. И тук кооператорите са получили допълнително заплащане в размер на 3 500 лева за преизпълнение на плана за чистата продукция, но тази сума представлява само 60 на сто от преизпълнението. С това се дава възможност да се резервират суми, необходими за отчисленията на централизираните фондове на държавата и обществените фондове в ТКЗС.

В ТКЗС—гр. Дулово заплащането на труда в говедовъдството е обвързано с показателя чист доход. От преизпълнението на плана кооператорите получават 30 на сто допълнително възнаграждение. На практика обаче поради някои недоглеждания сметката излиза друга. В говедовъдството планът за общата продукция е преизпълнен с 89 800 лева, а на чистата продукция с 53 200 лева. Планова та загуба от 37 354 лева е намалена на 30 845 лева или с 6 509 лева. Обаче за труда на кооператорите е брено допълнително 46 700 лева, което представлява 87 на сто от преизпълнението на чистата продукция. Това на практика е довело до понасяне от ТКЗС на допълнително загуба от 15 000 лева, поета от другите отрасли.

В нашия окръг в болшинството от ТКЗС е възприето да се използува за измерител чистата продукция. За да изясня как трябва да се прилага този начин на заплащане, като правило ще посоча един пример от плана на ТКЗС—Ситово. Едната от краве-фермите има план за 1967 година обща продукция на сума 300 000 лв., материални разходи 200 000 лева, чиста продукция 100 000 лева, разходи на труд 110 000 лева и планова загуба 10 000 лева. Ако тези планови показатели бъдат изпълнени, кооператорите ще получат плановия фонд трудово възнаграждение, а от преизпълнението на плана за чистата продукция ще получат само до 60 на сто от преизпълнението.

Допълнителното заплащане на труда на животновъдите, работещи в говедовъдството, може да се обвърже също така и с процент от преизпълнението на плана за общата продукция и снижението на материалните разходи или с чистия доход. Но при всеки от тези варианти за допълнително трябва да се спазва едно условие. Допълнителното заплащане на труда да се движи от 40 до 60 на сто от преизпълнението на плана за чистата продукция. Всяко отклонение от тези принципи не дава добри резултати. Ако процентът на допълнителното заплащане е по-голям от 60 на сто, увеличава се загубата на ТКЗС, което е икономически неизгодно. И обратно, ако процентът е под 40 на сто, не се създава необходимата материална заинтересованост у кооператорите, което е също неизгодно.

Акордната система на заплащане труда в говедовъдството може да се прилага само в случай, когато рентабилността е висока до такава степен, че определеният процент на фонда за заплащане на труда към чистата продукция да не надвишава 60 на сто. Примерно ако чистата продукция на кравефермата в Ситово е 140 000 лева, фондът на труда ще бъде 84 000 лева. В случая съотношението е 60 на сто. Ако преизпълнението на плана бъде 160 000 лева, за заплащане на труда ще бъдат отделени 96000 лева. Или от 20 000 лева преизпълнение 12 000 лева ще вземе възнаграждението на труда, а 8 000 лева остават за натрупване в ТКЗС и държавата. Допълнителното заплащане на ръководителя на говедовъдната ферма изчислено в процент към основното възнаграждение не бива да бъде по-голямо от средния процент допълнително възнаграждение, получен от кооператорите, работещи във фермата.

При приложението на вътрешностопанската сметка в говедовъдството е необходимо да се имат предвид още редица моменти като главни фактори за повишаване рентабилността. По-важните от тях са: фуражите да се изписват само по бонифицирани цени, а тревните по цена, отговаряща на качеството им, да не се допусне изписването на развалени преди използуване то им фуражи, изгорени слами, паревичак и други. Разходът за издръжката на конете, обслужващи фермата, да се спада и отнася по сметката на работния добитък, а на фермата да се начисляват съответния брой конедни и други.

Стоян СТОЙЧЕВ

НА СНИМКАТА: Строителната бригада на Атанас Аджемов от гр. Силистра. След година тази снимка само ще им напомня за строежа на „Детелина—2“, защото тухла по тухла ще изграждат нови и по-красиви домове.

Опитно поле в ТКЗС — Дулово

Опитното поле в ТКЗС—Дулово, което е единствено опитно поле към ТКЗС в окръга, заема площ от 250 дка. То се ръководи от младата специалистка Мария Петрова.

Сега една част от земята в полето е засята с пшеница сорт 19/16 на междуредия от 40—45 см. Целта е да се получат елитни семена от този сорт, който през близките години ще се внедри в района на кооператива. Освен есенниците тук са засети фасул и други пробни пролетни култури.

През миналата година резултатите от работата на опитното поле бяха задоволителни. Маслодайността на слънчогледа от сорта Маяк се повиши на 49 процента. Добивът от пшеницата достигна 556 кг от декар.

Целта на провежданите опити е да се установи кои сортове от дадени селскостопански култури са най-подходящи за района. Да се определят нормите за торене, които поради специфичната структура и състав на почвата трябва да бъдат различни от нормите в другите стопанства.

Тази година за пръв път тук ще се приложи листното подхранване при някои култури.

Венета ГЮРОВА

Засаждат доматите

Усърдни са зеленчукопроизводителите от с. Дунавец. Те работиха през студените зимни дни и успяха да произведат на време здрав и закален разсад.

Навреме бяха пикирани ранните домати. И сега хората от звеното на Янко Янколов спокойно засаждат растенията на открито. Вече са изнесени домати от сорта „Триумф“ на 15 дка площ. За няколко дни кооператорите ще завършат окончателно тази важна задача.

Земята бе много добре подготвена и наторена с амониева селитра. Падналите дъждове улесниха хората. Прихващането на разсада е осигурено.

Освен домати, градинарите успяха да разсадят и 5 декара ранно зеле. Това ще им помогне още от началото на лятото да изнесат на пазара ранен зеленчук. И площта, която се зае от зелето, е също много добре обработена и наторена. Това осигурява бързото развитие на растенията.

С добре организираната си работа зеленчукопроизводителите от с. Дунавец отново се нареждат между първите в ТКЗС—Тутракан. Както през миналата година, така и сега те ще се борят да получат повече и по-евтина продукция.

Найден ГЕОРГИЕВ

Облагородяването на лозови пръчки е колкото интересна, толкова и отговорна задача. Тук се изискват сръчност, умение и достатъчно опитност.

НА СНИМКАТА: Кооператори от звеното на Марин Димитров от с. Ветрен облагородяват лозови пръчки от сорт „Тамянка“.

ПОЗНАВАЧ НА ПРОФЕСИЯТА СИ

Сутрин, когато първите слънчеви лъчи огреят хълмовете, ограждащи от юг село то, бай Петър Василев тръгва из безлюдните улици. Току-що се пробудили от сън, хората чуват дружелюбния му, подканящ глас.

— Хайде яйцата-а!

Малката каручка, теглена от послушно магаре, бавно се придвижва и спира пред всяка пътна врата, където с пълни кошници с яйца чакат стопаните. Усмихнат, бай Петър бързо оглежда и сортира яйцата. Дългогодишната му практика като за купчик е изработила у него професионален усет. Само с един поглед определя кои яйца са стандартни и кои не, а също така и тяхното качество.

Така е всяка сутрин. На някой ще разкаже весела шега, други ще попита за здравето на децата, на трети ще даде съвет как да събират чисти и качествени яйца. Хората го обичат и затова бай Петър е на първо място по изпълнението на плана в сравнение с останалите закупчици в района на с. Попина. През четири месечието той трябваше да закупи по план 74 000 яйца, а само до края на първото тримесечие беше закупил 73 000 броя. Месец април се оказа по-резултатен и увеличи количеството до 130 000 броя.

Весел и внимателен, бай Петър е любимец на децата. Отдалеч, щом чуят тракането на неговата каручка, те бързат да кажат на родителите си, че е дошъл в махалата. После любопитно надничат в каручката, в чийто заден ъгъл е поставил лимонада, бонбони, вафли, шоколад. До 20 април по формата на разносна търговия бай Петър е продал стока за повече от 900 лева. Негова грижа е и снабдяването на кооператорите с пилета от люпилните. Той знае, че ако не осигури пилета на хората, и то през първите месеци на годината, през лятото и през есента трудно ще изпълни плана за яйцата. През месеците март и април е продал в своя район над 9 500 пилета.

Илия РАВАЛИЕВ

Културното обслужване — основа на успехите

„Група от Видин благодари на персонала и управата за оказаното гостоприемство и вежливост, проявени в обслужването ни в извън работно време. . .“ четем в книгата за похвали и оплаквания на ресторант „Москва“—Тутракан. Подобни похвали, резултат от културното обслужване, са много в книгата. Подтикнати от това, заинтересувахме се от работата на заведението и плановите показатели.

Млад е колективът на ресторанта, но това не му пречи да преодолява трудностите и уверено да крачи напред. Персоналът от 16 души работи на две смени без почивен ден. А това налага здрава организация на труда и напрежение на всички сили от страна на работниците и сервитьорите. А тия фактори са налице. Благодарение на добрата организация на управителя Борис Калинов, редовно се доставят качествени и разнообразни продукти. Кухненският персонал бързо и навреме се справя със задачите си. За работата на заведението може да се съди по следните цифри: докато през 1965 година планът е 90 000 лева, през 1966 година 120 000 лева, то тази година е 140 000 лева. За увеличаването на оборота играе съществена роля и това, че кухненската продукция заема 60 на сто от общия стокооброт, докато за други ресторанти той е 35—40 на сто.

Благодарение добрата работа на майстор-готвачката Иванка Стоилова и добрата организаторска работа на Веска Генова и Донка Станчева — началници на I и II смени, планът за кухненската продукция за четиримесечието е преизпълнен с 3000 лева на 19 април.

Културното обслужване от страна на сервитьорите привлича все нови и нови клиенти на заведението. През първото тримесечие двама от сервитьорите се разболели. Тъй като заведението работи по новата система, другите сервитьори са се самозадължили да работят вместо колегите си. И въпреки напрегнатата работа сервитьорите посрещали любезно трудещите се, обслужвали ги културно и се стремели да задоволят всичките им желания. Илия Стефанов и Пеню Дочев са за пример в това отношение. Въпреки с намален състав, сервитьорите и персоналът на бюфета изпълниха четиримесечния си план на 20 април.

За всичко това спомогна много и доброто изпълнение на оркестъра. С хубавите си мелодии той превръща заведението в приятен и уютен кът за отмора на трудещите се. За добрата подготовка на оркестъра има голям дял Георги Бойков—китарист, певец и ръководител на състава.

Али РИЗОВ

Проблеми на палметното овощарство в окръга

От 1963 година в окръга ни се създават палметни овощни насаждения, в Комплексната опитна станция от ябълкови и кайсиеви дървета и в ТКЗС — Попина и Старо село от праскови.

Тези насаждения най-добре отговарят на изискванията на съвременните индустриални методи на работа в селското стопанство. Сега от овощарите се изисква да произвеждат плодове с високо качество и ниска себестойност. Тази задача успешно може да се разреши при механизиране на производствените процеси както по отглеждането, така и по прибирането на плодовата реколта. При тези насаждения се улесняват до голяма степен и ръчните работи, които засега още не могат да се механизират.

Формираните тясностъблено като палмети овощни дървета образуват в редовете непрекъснати живи плетове с ширина до 2—2,5 м при силнорастящите ябълкови дървета, прасковата и кайсията, докато при слаборастящите сортове и видове ширината им е още по-малка—до 70 см. Височината на дърветата достига до 3,5—4 метра, достатъчна, за да може да се извършат лесно отделните манипулации. Свободното пространство между „стените“ е от 2,5 до 3,5 м и е достатъчно за движението на машините при извършване на всички мероприятия в овощните градини.

Така формираните корони имат по-малко скелетни клони. Короната им се изгражда за 3-4 години при добро отглеждане. Тук резитбите са по-малко, което е за сметка на наклоняването и превиването, които довеждат до бързо преминаване на младенческия, неплододаващ период и ранно прораждане на дърветата, както и до по-бързо нарастване на добивите.

По-големият брой дървета на декар, по-тънките плодни стени на короните, добре огрети от слънцето и защитени от ветровете, осигуряват висок добив и качествени плодове от единица площ.

В предимствата на палметното овощарство са убедени ръководителите на ТКЗС—Попина и Старо село. Самото им създаване и повечето работи в тях се извършват под тяхно ръководство. Но трябва да се има предвид, че при въвеждането на палметното овощарство се срещнаха немалко трудности, които трябва да се преодолеят сега, когато овощарите в окръга правят първите стъпки при създаването на палметни градини.

В страната палметното овощарство е подето от комсомолците като младежко дело. Обаче в нашите овощни градини не можем да видим овощар помлад от 30 години. Обикновената картина тук е да работят пенсионери, и трудно е те да внедряват новото.

Такава е картината не само в ТКЗС—Попина и Старо село, а навсякъде в окръга. Окръжният народен съвет, управление „Земеделие“ и Комплексната опитна станция в Силистра преди 4 години организираха народен университет по трайните насаждения. В него успешно се подготвят курсисти, които усвояват новостите на овощарската и лозарска наука и техника. Те обаче са повечето възрастни хора. При това положение колкото и добре да са обучени специалистите и да са убедени в предимствата на палметното овощарство, същото трудно ще се наложи.

При формирането на дървета като палмета с наклонени клони се срещат много пропуски, на които трябва да обърнем внимание. Така например допуска се съкращаване на едногодишна дървесина, а това е неправилно. То води до силно сгъстяване и изнасяне на плододаващата дървесина към върхните части на дърветата. При палметата трябва да се работи по-дълга резитба.

Съкращават се също така продължителите на скелетните клони и на водача или не се почистват на продължение 40-50 см до върхната им част от преждевременни и други клонки и плодове. Такива случаи има и в Попина, и в Старо село.

Обикновено скелетните клони особено в ТКЗС—Попина са много сгъстени с обрастваща дървесина. Тя трябва да се прореди, като клонка от клонка се остави на 20-30 см, а ако има достатъчно натоварване с плодо даваща дървесина, трябва да се почистят слабите и букетни клончета.

Натоварването трябва да бъде най-голямо в първия (долен етаж), но може да се оставят и плододаващи рамена като полускелетни клони, един на 40 см от основата на скелетния клон и втория на 80 см. Така ще се запълни „свободният триъгълник“ между две дървета.

През плододаващия период трябва да се прореждат плодовете. На много от кооператорите им се „свиди“ да оронват част от плодовете, без да се съобразяват, че именно оставянето им е загуба за стопанството, защото продукцията е с лоши пазарни качества.

При връзването на клоните за наклоняване и превиване се допуснаха доста опущения, в това число и в станцията. Връзването се извършва на самите скелетни клони и водача, вместо на странични клонки, което доведе до прерязване и счупване на клоните.

Никола НИКОЛОВ,
научен сътрудник в КОС—Силистра

Преглед на музикалната самодейност в Тутракан

Тази година се провеждат прегледи на музикалната самодейност в цялата страна, които са едно всенародно надпяване. В Тутракан организационният комитет даде указания за участие в местния преглед на училищата, предприятията, читалищата и учрежденията. Да видим какво показа този преглед.

Преди всичко участието в надпяването трябваше да бъде масово. Но докато училищата се бяха постарали да осигурят помасово участие, то учрежденската самодейност и самодейността от предприятията и читалищата заслужава критика. Нима в тази големи предприятия като ЗГУ „Терма“, „Текстилни влакна“, промкомбината, ТКЗС и др. не можаха да се намерят певци? Явно е, че този въпрос е подценен от профкомитетите. А и някои ръководители, може би неволно, но пречат на развитието на самодейността със своето отношение. Например колективът е подготвил спектакъл, с който трябва да се представи в някое село, да разнообрази живота на хората. Трябва да се освободят няколко самодейци. И тука вече ръководителите казват, че те са на стопанска сметка, и кой каквото искара, това ще получи. При това отношение не може да се търси добра художествена самодейност. Фактът, че в тези прегледи взеха участие само училищата от града и селата и битовата вокална група при читалището в с. Анти мово говори, че трябва да се обърне по-сериозно внимание на самодейните колективи в града.

Как се проведоха прегледите? Училищните ръководства са положили усилия за изпълнение на задачата и общо взето са се постарали репертоарът да отговаря на изискванията. Хубаво изпълни руските песни малката група при училище „Хр. Ботев“, с ръководителка Иванка Маринова. Добре се представи хоровият колектив при училище „Ст Караджа“, но от този колектив би могло да се очаква още повече. Хубави песни бяха залегнали в репертоара на колектива при училище „Йордан Йовков“. Добри прояви имаха и колективите на с. Царев дол и вокалната група от IV-б клас при училище „М. Горки“. Радващ факт е нарасналият ръст на художествената самодейност сред пионерите и сред ношколците.

Отшумя един празник на художествената самодейност в Тутракан. Сега пред самодейците стои задачата, да се представят достойно в Третия републикански фестивал, който ще се превърне в забележителна проява на непрестанния подем и разцвет на социалистическата култура и изкуство, в истински празник на нашия народ.

Ил. ИОНЧЕВ

УЧЕНИЕ И ТРУД

Под горния девиз се учат и работят курсистите в двегодишното професионално-техническо училище по дървообработване в град Силистра. В училището се дава солидна подготовка по мебелно и строително столарство, по тапицерство и бояджийство с полировка на 210 курсиста, от които 55 девойки.

За първи път през тази учебна година се въведоха нови специалности: по тапицерство и бояджийство с полировка. Още отсега можем да отчетем, че резултатите по усвояването на тези специалности са много добри. Докато в минали години за тапицирането на едно канапе — легло плащахме 40—45 лева, то сега същата работа се извършва от учениците и струва на училището 18—20 лв. По този начин се намалява значително себестойността на изработената продукция.

Облепването на фурнира върху плоскостите (фурнированието) преди се извършваше на ръчна винтова преса в училището, а сега, благодарение на добрите взаимоотношения между училището и базовото предприятие ДИП „Липа“, се извършва на хидравличните преси в предприятието. По такъв начин се постига високо качество и голяма производителност. Още в училище учениците свикват да работят с високопроизводителната техника на предприятието.

Допреди няколко години курсистите, които изработваха врати и прозорци, влагаха най-много ръчен труд, в резултат на което се допускаха доста слабости по отношение на качеството. Въпреки тези слабости, ръководството на училището направи решителна крачка по механизиране на ръчния труд на учениците. В настоящия момент всички операции, свързани с изработването на вратите и прозорците, са механизирани. Тази дейност се осъществи благодарение усилията на майсторите по ремонта. Особено голямо старание и любов към работата вложи Христо Иванов.

Бъдещите специалисти имат прекрасни условия за обучение. На тяхно разположение са в машинната зала два банцига, две фрези, три рендосвачки, три бормашини, три шлайфмашини, една шприц-камера и др., а във всяка учебна работилница има по една рендосвачка и по една ръчна електрическа дрелка.

Богатата техника, с която разполага училището, позволява обучението да става в условия, сходни с тези в производствените предприятия, даже механизацията по производството на врати и прозорци е на по-високо ниво от тази на производствените предприятия в Силистренски окръг.

Профилът на училището дава възможност половината от учебните занятия да се провеждат като практически. Тук курсистите са и производственици. Те изработват красиви и разнообразни мебели: спални-комплект, петкрилен гардероб с надстройка (новост за гр. Силистра), канапета-легла, бюфет-библиотеки, фотьойли, закачалки, врати и прозорци за жилищни сгради и други. Курсистите от първи курс изработиха нови маси и столове за обзавеждане на кабинетите в училището. Изработените столарски тезгяхи за учебните работилници струват по 30 лева. Всички мебели за кабинетите и канцеларията в училището са изработени от курсистите.

Учебните занятия по теория се провеждат в добре обзаведени кабинети. За усвояване на учебния материал помагат много придобитите умения и сръчности по учебна практика. За онагледяването на учебния материал по технология, чертане и дървесинознание са изработени за всяка методична единица нагледни средства под ръководството на преподавателите. Много богата е сбирката от рисунки на учениците. Усилено се работи за изработването на схеми и макети по математика и физика. В училището правилно се съчетава девизът „учение и труд“, в резултат на което се очаква приходът от цялата производствена дейност за тази учебна година да възлезе на 25 000 лева. От печалбата на произведената продукция курсистите получават 50 на сто, а останалото се използува за обзавеждане на училището с нови уреди, приспособления, машини, нагледни материали и за задоволяване на културно-битови нужди.

Към професионалното училище има открит вечерен техникум по дървообработване и вътрешна архитектура с тригодишен курс на обучение. В него се учат онези младежи и девойки, които са завършили с много добър успех професионално-техническо училище. През деня те изпълняват успешно трудовите си норми, а вечер идват да се учат. Гордост за вечерния техникум са Петър Минчев, Еким Симеонов, Руси Тодоров, Друми Алексиев, Васил Роев, Георги Иванов, Иван Димитров, Марчо Дочев и Михаил Аджемов работник от ДИП „Липа“ и от ОТПК „Девети септември“ — Петранка Василева, Радка Илиева, Петър Желев, Тодор Тодоров и много други.

Голяма придобивка за училището ще бъде новостроящата се сграда, която ще може да се ползува от началото на следващата учебна година. Отоплението на машинната зала ще става с мощни топловъздушни апарати, а производственият прах и отпадъците ще се всмукват от аспирационната уредба. Новостроящата се триетажна сграда ще представлява малък производствен цех на едно модерно мебелно предприятие.

Професионално-техническото училище по дървообработване подготвя за родината смяна, която се включва активно в производствения и обществен живот, смяна ентусиазирана, дисциплинирана, с всестранни интереси и обичаща своята професия.

Стоян ЧИЛИНГИРОВ,
директор на ПТУ по дървообработване — Силистра

Много труд, много усилия, много преданост към самодейното изкуство са нужни, за да заживее сцената свой живот, правдив и силен като истинския!

НА СНИМКАТА: Участници в спектакъла „Подвигът на смелите“, с който тутраканци се представиха на окръжния преглед на театралната самодейност

ДОВЕРИЕТО ЗАДЪЛЖАВА...

Малко време остава до края на учебната година за единадесетокласниците. В модните ателиета вече се шият балните рокли, уточнява се репертоарът на абитуриентското тържество. Радостни мисли изпълват съзнанието на най-големите ученици. Ето, идва най-после краят на един период от живота им. Ще отшуми и последният училищен звънец. Веднъж завинаги ще се прости с училището, както всяка година, и този випуск.

Наедно с редовните випускници, на зрелостен изпит ще се явят и вечерниците. За тях, за тяхната подготовка искаме да разкажем сега.

...В стаята на директора е тихо. По нищо не личи, че след месец ще дойде денят на онзи голяма равносметка, за която споменахме по-горе. Но за разлика от обстановката, разговорът с директора на училището др. Мъров протича доста интензивно и напрегнато.

— За зрелостните изпити нашите ученици започнаха подготовката си още през първия учебен срок. — споделя той.—Както начало трябва да кажа, че както през миналите години, така и сега материалът по математика създава най-големи трудности на нашите възпитаници. Учениците ни започнаха годината с големи пропуски по този предмет. Налагаше се незабавно да бъдат попълнени пропуските, макар и с цената на неимоверни усилия. Педагогическият съвет се занима неколкократно с този въпрос и набеляза необходимите мероприятия. Започна се решаването на такива задачи, които други години са били давани на зрелостни изпити. Проведоха се и съвещания по предприятията, на които учавуваха партийните и комсомолските секретари. Тъй като от другите години имахме на трупан доста горчив опит по отношение на това, че някои ръководители на предприятия, въпреки уговорките, не осигуряваха на вечерниците свободно време и необходимите отпуски. Тази година обаче тези нередности са почти премахнати и вечерниците разполагат с необходимото време.

Своевременно биваха уведомявани родителите и ръководителите на предприятията за всяка слаба бележка, или лоша прояви на вечерниците. Това подействува мобилизиращо и подготовката за зрелостните изпити се обезпечи напълно. Благодарение на проведените консултации, на усърдието на учениците и на високата на провежданите учебни часове, сега има вечерници, които пълноценно овладяват преподаваната материя и стават отличници по всички предмети. За такива ученици, училищното ръководство полага бащински грижи. С негово настояване от сега предприятията определят издръжка за онези, които ще продължават ученето във висшите учебни заведения. Този е единственият и най-сигурен начин за осигуряване на местни кадри и специалисти...

В думите на др. Мъров прозвучава загриженост по повод предстоящите изпити. Той е радостен, че има ученици, които са пълни отличници и ще се представят с чест на предстоящите изпити, но с тревога отбелязва, че все още има вечерници, които спекулират с извоюваните им привилегии и вместо да бъдат редовни и за пример, безпричинно отсъствуват от учебните занятия. Такива са Иванка Василева, от промкомбинат „Камъшит“, Димитър Йорданов — трудово незаангажиран, Желязко Маринов, който доскоро работеше в „Отдих и култура“, но в момента е свободен. Техният слаб успех ще им донесе сигурен неуспех, ако с време не повишат интереса си към учебния материал. Може би на такива ученици, които са загубили вяра, че могат да станат средници, трябва да се припомнят имената на миналогодишните абитуриенти Георги Великов — студент в МЕИ, на Иван Цонев — студент в Икономическия институт в Свищов, и други, които намериха своето призвание чрез старание и прилежност.

Зрелостните изпити наближават. За тях сега се готвят всички — и учители и ученици, защото те са една последна проверка на знанията. Това, последното, не трябва да се забравя никога.

Р. ШИМАБЕЕВ

СЕЛСКИ ВЕЧЕРИ

Домовете селски тъй са прости
с тези свои делнични софри,
дето виното, запазено за гости
като огъня в камината искри.

И наред с предложените ястия
ще опиташ сирене и лук.
И изпитал безпределно щастие,
ще заспиш под влажен ямурлук.

Ще надникнеш сутринта в обора
и ще се зарадваш от сърце,
че теленцето ще се роди наскоро
и ще има на трапезата млекце.

Домовете селски тъй са прости
с тези свои делнични софри.
Тука всеки закъснял е гостенин,
който ще се стопли и преспи.

Ангелина СТОЕВА

Ден на българската пощенска марка

Появата на първите наши марки, така наречените „сантими“, които бяха отпечатани през 1879 г. в Държавната печатница в Петербург (сегашния Ленинград), е историческо събитие за нашата страна. Станало само две години след Освобождението ни, то поставя началото на нашето маркоиздаване и даде право на нашите пощи да изпращат писма до други страни, а от друга страна — създа възможности за появата на филателното движение в България. Изработени с голямо старание, тези първи наши марки си остават и сега едни от най-хубавите и най-скъпи български марки — еднакво добре ценени както в страната, така и в чужбина. Те са били в миналото твърде популярни сред българския народ. Имало е родолюбиви семейства, които са ги слагали в рамки, украсявали с тях стаите си и са считали за гордост да имат на показ първите български марки с българския герб. А колкото се отнася до филателистите, сега всеки от тях, стар или начинаещ, знае ги, разпознава ги много добре и се стреми да ги има в своята колекция.

От датата на издаването на първата наша пощенска марка досега са отпечатани около 1 700 различни пощенски марки, от които около 800 са излезли след 9 септември 1944 г. Българските пощенски марки с разнообразната си тематика отразяват културното и стопанско развитие, пропагандират нашите социалистически завоевания във всички области на живота. Много правдиво вождът и учителят на българския народ Георги Димитров каза: „Не ка не се забравя, че пощенската марка — това е визитната картичка на нашата страна пред външния свят...“

Освен прякото им предназначение да служат като държавни таксови знаци, пощенските марки чрез изобразеното върху тях са и обект на колекциониране. Филателистите — тези наши трудещи се, които се занимават с колекционирането им и които не пропускат да получат всяка новоиздадена наша марка, разглеждайки ги, им се любуват като произведения на изкуството, а разучавайки техния сюжет, научават от марките за най-различни събития, за постиженията на науката. С всичко това те обогатяват своята култура. Същевременно филателията формира у тях здрав мироглед и естетически вкус, приучва към ред, чистота, любознателност и спестовност — добродетели, еднакво нужни и в личния, и в обществения ред. Особено важно е познавателното и научно-образователно значение на филателията за учащите се. Тя помага неусетно и по един нагледен начин при усвояване на редица знания по география, история, естествени науки и други дисциплини. Затова в някои страни филателията е учебен предмет в училищата.

От година на година все повече се увеличава броят на колекционерите на пощенски марки—членове на филателните ни дружества, които посвещават свободното си време на това приятно и полезно занимание.

Рождената дата на българската пощенска марка е 1 май 1879 г. (по тогавашния календар) или 13 май (нов стил). Затова Съюзът на българските филателисти и Министерството на съобщенията определиха първия неделен ден на м. май за ДЕН НА БЪЛГАРСКАТА ПОЩЕНСКА МАРКА. Тази година ние, филателистите, ще празнуваме този ден за втори път на 7 май и по този начин ще продължим една хубава традиция във филателния живот у нас.

Нека привлечем в редиците на филателното ни дружество все повече почитатели и приятели на родната ни пощенска марка!

Георги КАРАПАНАЙОТОВ
председател на филателното д-во в Силистра

Не само по време на обед, но и през целия ден възпитаниците на детски ясли № 1 в Тутракан чувствуват майчината ръка на детегледачките Мария Христова и Пенка Панайотова.

Предварителна подготовка

След всяка година се множат постиженията на самодейците-танцьори от село Калипетрово. На не един окръжен преглед те се класираха на челно място, на не един републикански фестивал те очароваха зрителите с прекрасното си изпълнение на добруджански танци. Дори и на младежкия фестивал в Москва танцовият колектив на калипетровци се представи достойно.

Сега колективът се готви за участие на Деветия световен младежки фестивал, който ще се проведе в нашата столица през идната година. Подготовката се извършва много системно и резултатите са добри. Седмично се репетира по два пъти, а сега, когато наближават окръжните прегледи, и по три пъти. Самодейците се стремят да отговорят на още едно изискване — да участвуват почесто в спектакли, сами да изнасят свои програми и концерти. Наскоро те организираха два концерта в Калипетрово, а на 15 април бяха на посещение в село Пет могили, Шуменски окръг.

При внимателно оглеждане на репертоара, със системна и целенасочена подготовка танцьорите на Калипетрово считат, че ще могат достойно да посрещнат Деветия младежки фестивал и да защитят името на своя колектив.

Иван ИВАНОВ

МЪКАТА НА КОЛЮ ЧУШКАТА

(фейлетон)

Пиех си обедния аперитив в ресторанта. На вратата застана приятелят ми Колю Чушката. Не бях го виждал отдавна и бях много изненадан от вида му. Беше посърнал, пожълтял — ще речеш, излязъл направо от гроба. А аз го познавах като индивид, пръщящ от здраве — лице винаги червено като домат, деен и винаги в движение. Какво ли се е случило с човека? Махнах му с ръка. Довлече се до мене и падна на стола.

— Какво се е случило с тебе — казвам му, — да не те е напуснала жената?

— Не ме питай, братко — отговори той с фъфлещ глас, — ако беше това, щях да се радвам.

— Някакво нещастие да не те е сполетяло?

Колю не отговори. От догарящата си цигара запали друга и замълча.

Разбрах, че в момента нищо изкопча нито дума от него. А аз си падам малко психолог. Знам как да действувам в подобни случаи. Дадох знак на сервитьора и след миг под носа на Колю се появи една стопка. Повече не го разпитвах. И да ме питаше нещо, отговарях едносрично. Накрая не можа да устои на моята тактика. Пък и стопката беше си казала думата.

— Братко, ти ме познаваш отпреди, нали?

— Да.

— Сега защо имам такъв вид според тебе, а?

— Не знам.

— Тогава да ти разкажа?

— Амчи, разкажи, ако искаш — казах с „безразличие“.

— Както знаеш, не напразно ме наричат Чушката.

Видя ли някоя нередност, веднага подпалвам чергата на съответните фактори. Аз съм причината тази година да сменят трима профгрупорзи в нашата бригада. И тази година очаквах с нетърпение отчетното събрание. Най-после и то се проведе. След доклада напълних дробовете си с въздух и станах. Ама дано да бях си траял.

— Какво, не ти дадоха да говориш ли?

— Кой? Мене да спрат? Имаш много здраве. Станах значи, забих погледа си в очилата на нашия профгрупорг Ванчо Шублера и започнах да говоря. Казах за изпочупените стъкла на помещението, за мивките, което не работят и се мием като патки в локвите, че не се провеждат изпити за разряди и какво ли не. . .

— Че добре си казал, какво от това?

— Какво ли? Ти мене питай. На края стана каквото стана. Дойде ред да избираме профгрупорг. Шублера го смъкнахме като неспрaвил се. И можеш ли да си представиш кого предложиха? Мене! ! !

Като си чух името, тъй нещичко ме рязна през сърцето и краката ми почнаха да омекват бавно и постепенно.

— Че защо? — учудих се аз. — Та нали са те издигнали

— Издигане ли? Какво знаеш ти? Братко, ти ме пусни мене да критикувам — тази работа я разбирам с всичките й тънкости, ама да стана профгрупорг? Че досега единствената ми работа е била да критикувам, бе. — Чушката въздъхна тежко.

— Кажи някакъв изход — каза той, без да ме поглежда. Дълго си мъчих главата, но нищо не можах да измисля.

Али РИЗОВ

обяви • съобщения

Окръжно пътно управление — Силистра търси отговорен счетоводител и счетоводител със заплати по щата на таблица 3, точки 2 и 3.

ПАРНИ КОТЛИ

52 кв., 62 кв. и 150 кв.
продава ДИП „Родина“ — Пловдив
Справка тел. 50-00

ДСП „РОДОПА“ — „МЕСОКОМБИНАТ“ — РУСЕ

Т Ъ Р С И:

КОЛЯЧИ. Още при постъпването им се дава IV разряд, подсигурено е и общежитие. Кандидатите да не са по-възрастни от 30 години.

Постъпване веднага.

Справка: Личен състав бул. „Тутракан“ № 1 — Русе

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 53 (1217) | Събота, 6 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

До
Централния комитет на
Българската комунистическа партия
СОФИЯ

РАПОРТ—ОБЕЩАНИЕ

на трудещите се от промишлеността, строителството, транспорта и търговията на Силистренски окръг за 1967 година

СКЪПИ ДРУГАРИ,

Трудовите колективи от промишлеността, строителството, транспорта и търговията от Силистренски окръг с чувство на законна гордост рапортуваме пред Централния комитет на Българската комунистическа партия, че преизпълнихме поетото обещание за 1966 година, първата година от петата петилетка.

Колективите от промишлените предприятия дадоха на народното стопанство надпланова продукция за 3 140 000 лева, реализираха печалба за 908 000 лева. Трудещите се от строителната организация и Пътно управление изпълниха по-голяма строителна програма спрямо 1965 година и построиха нови жилища, производствени сгради, детски градини, училища.

Благодарение на неуморния труд на работниците от транспорта и съобщенията е реализирана свръхплановa печалба за 83 000 лева. Разкрити са нови автобусни линии и автоматична централа в гр. Силистра. Все по-механизиран и облекчен става трудът на работниците от „Транспред" и пристанището.

Търговските работници през отчетния период постигнаха по-голямо изпълнение на обещанията по стокооборота на дребно, като реализираха 770 000 лева надпланов стокооборот. Отделиха значително внимание на въпроса за задоволяване на потребителското търсене и културното обслужване на хората от селото и града.

Вдъхновени от успехите през миналата година и величествените решения на Деветия партиен конгрес, в чест на славната 50-годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция ние

ОБЕЩАВАМЕ:

I. ПО ПРОМИШЛЕНОСТТА

Да увеличим в сравнение с 1966 година обема на промишлената продукция с 11,1 на сто и преизпълним плана за 1967 година с 1,2 на сто, като произведем надпланова продукция за 960 000 лева.

Да преизпълним плана по производителността на труда с 1,41 на сто, или със 111 лева на едно лице за годината.

Да водим ежедневно борба за повишаване качеството на готовата промишлена продукция.

Да реализираме печалба за 605 000 лева в повече в сравнение с плана, като осигурим ръст спрямо 1966 година с 13,06 на сто.

Да преизпълним плана за печалбата с 1,4 на сто.

Да осигурим свръхпланова икономия от снижение на себестойността 22 000 лева.

За осъществяване задачите за интензивното развитие на нашата промишленост ще работят 11 социалистически бригади за технически прогрес и 22 рационални заторски бригади и колективи.

Ще изградим 135 курса за квалификация на работниците, с 3 600 участници.

Ще работим за разширяване и подобряване на социалистическото съревнование, като положим по-големи грижи за бригадите за комунистически труд и ще осигурим редовно отчитане на вътрешното съревнование.

Главното ни внимание ще бъде насочено към подобряване качеството на промишлената продукция и за тази цел ще работим с повече колективи и работници по почините за собствен качествен щемпел, талонна система и „около мен да няма изоставащи".

II. ПО СТРОИТЕЛСТВОТО

Ще извършим с 84 на сто по вече строително-монтажни работи в сравнение с изпълнението на плана за 1966 година, като преизпълним плана с 38 900 лева.

Ще предадем през годината 12 обекта предсрочно с 15 дни и 12 обекта с 10 дни. Общо за окръга до края на годината ще предадем 321 апартамента.

Ние, строителните работници, ще се борим да увеличим производителността на труда с 0,5 на сто и да снижим себестойността на строително-монтажните работи с 0,05 на сто. За тази цел ще водим борба за икономии на строителни материали.

Ще механизираме 70 на сто земекопните работи и 20 на сто от строително-монтажните работи.

Ще подобрим качеството на строително-монтажните работи и ще предадем 10 обекта с гаранционен паспорт.

Ще организираме и ще преминем с половината от постоянните бригади по акордната система.

Ще обучим чрез постоянно действуващия курс 100 нови работника и ще повишим квалификацията на 100 по-изоставащи работника.

Работниците и служителите от Пътното управление ще направят асфалтови пътища за 33 000 лв. в повече. Ще се борят да увеличат производителността на труда със 155 лева на един работник.

Ще снижат себестойността при направа на пътищата, като реализират 3 300 лв. свръхпланова икономия.

За изпълнение на поетите обещания ще механизираме работата в кариерите, извършването на землените работи, натрошаването на ломения камък и товаренето и разтоварването на материалите.

III. В ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА

Ние, колективите от транспорта и съобщенията, ще преизпълним плана за приходите за годината с 38 000 лева.

Ще реализираме чиста продукция за 73 000 лева.

Ще дадем надпланова печалба за 34 500 лева, което представлява ръст спрямо 1966 година 11,2 на сто.

Ще преизпълним плана за производителността на труда с 0,8 на сто.

Ще снижим разходите, като реализираме абсолютна икономия за 13 800 лева.

За изпълнение на поетите обещания ще подобрим работата по престоя на вагони, ще намалим загубените дни от трудови злополуки, ще подобрим културното обслужване на предприятията, товародатели и граждани.

IV. ПО ТЪРГОВИЯТА

Ще увеличим стокооборота на дребно със 178 500 лева сверх плана, в това число в търговията на дребно 139 500 и в общественото хранене 39 000 лева.

Ще снижим издръжката на обращението с 11 700 лева — в търговската мрежа с 9 600 и в общественото хранене с 5 200 лева.

Ще преизпълним плана за производителността на труда в търговската мрежа с 0,29 на сто и в общественото хранене 0,37 на сто.

Ще преизпълним плана за печалбата от всички дейности с 13 500 лева.

Ще изкупим 859 тона повече селскостопанска продукция.

Ще водим борба за висока култура на обслужване и ще полагаме системни грижи за ритмично зареждане на търговските обекти.

С оглед да се доближи търговията до купувача ще разкрием 36 обекта за сергийна и павилионна търговия.

Ще водим борба за подобряване качеството на стоките в производствените предприятия, за да задоволяваме нуждите на гражданите с висококачествени изделия.

Заедно с борбата за преизпълнение на стопанските задачи ще създадем в трудовите колективи масово движение за хигиенизиране и благоустрояване на предприятията, обектите и кварталите — да станат нашите градове още по-красиви и приветливи.

Уверяваме Централния комитет на Българската комунистическа партия, че под ръководството на партийните организации ние, трудещите се от Силистренски окръг, с неотслабваща енергия ще се включим в благородното социалистическо съревнование за издигване на все по-нови и нови резерви, за ускоряване на техническия прогрес и понататъшното повишаване на обществената производителност на труда и с чест ще изпълним обещанията за 1967 година — решаваща за изпълнението на петия петгодишен план.

Единни и сплотени около Централния комитет на Българската комунистическа партия ще положим всички сили и енергия в борбата за осъществяване решенията на Деветия партиен конгрес.

ПРИЕТО ОТ ОКРЪЖНО СЪВЕЩАНИЕ НА ПАРТИЙНИЯ И СТОПАНСКИ АКТИВ ОТ ПРОМИШЛЕНОСТТА, СТРОИТЕЛСТВОТО, ТРАНСПОРТА, СЪОБЩЕНИЯТА И ТЪРГОВИЯТА

Честит празник, овчари и пастири!

Празникът на овчаря и пастира — 6 май се утвърди в широката практика като ден на всички животновъди. Днес те правят преглед на постигнатото досега и поемат задължения за нови, още по-големи трудови и производствени успехи в областта на животновъдството.

Овчарите и пастирите от кооперативните и държавни земеделски стопанства на окръга по срещат празника с достойни дела. Благодарение на активната помощ на ръководители и специалисти и упоритият труд на овчарите и пастирите, се постигнаха значителни успехи в развитието и подобрението на овцевъдството и говедовъдството.

През миналата година овцевъдите от ТКЗС надоиха 4 792 тона овче мляко, настригаха 478 т вълна. Това позволи на стопанствата да предадат на държавата договореното овче мляко, като преизпълниха годишния план 112 на сто, да предадат 474 тона вълна и 928 тона овче и агнешко месо клани чно тегло.

По приетите показатели за провеждане на окръжното съревнование в развитието на овцевъдството за 1966 година първо място заеха овцевъдите от ТКЗС — Дулово, получили на 1 000 декара обработваема земя, мери и пасища по 3 362 л овче мляко, 393 кг вълна, настригали средно от овца 4,99 кг вълна, надоили по 59 л мляко. Другите челни места се заеха от овцевъдите на ТКЗС — Нова Черна и Калипетрово.

Много добри резултати в овцевъдството постигнаха и животновъдите от ДСС — Силистра и ДЗС „Янко Забунов". Те произвеждат ежегодно първокласни женски разплодни агнета, както за задоволяване на собствени нужди, така също и за подпомагане на изостаналите в овцевъдно отношение стопанства като: ТКЗС — Голеш, Черник, Окорш, Алеково и др.

Най-висок среден настриг вълна от овца общо за стопанството получиха овцевъдите от ТКЗС — Нова Черна — 6,2 кг, следвани от Калипетрово — 5,4 кг и Дулово — 4,99 кг при средно за окръга — 3,3 кг.

Като най-добри първенци овцевъди за миналата година се очертаха: Асан Акифов и Георги Петров от ТКЗС — Нова Черна, получили по 7,2 кг вълна и 114 агнета от 100 овце — наградени със златен орден на труда, Михал Иванов от ТКЗС — Срацимир — получил от 100 овце 120 агнета и настригал по 6,2 кг вълна от овца — награден със сребърен орден на труда. Реджеб Халилов от ТКЗС — Дулово, от 125 женски шилета настригал по 9,5 кг вълна, Вълчо Димитров от Дулово — настригал от 120 мъжки шилета по 12,5 кг вълна, Раиф Тих лев също от Дулово — от прикрепените му 105 овце настригал по 6 кг вълна и надоил по 72 литра. Подобни са успехите и на овцевъдите от ТКЗС Калипетрово, ДСС — Силистра, ДЗС „Янко Забунов" и на много други стопанства.

Постигнатите добри резултати през миналата година позволиха кооперативните стопанства в окръга да получат от овцевъдството обща продукция за 5 687 436 лв. и чиста продукция за 2 576 000 лв., което се равнява на 24 на сто от общата и 49 на сто от чистата продукция, получена от цялото животновъдство.

Днес край общите празнични трапези ще се наредят всички овцевъди, пастири и животновъди — знатните хора на фермите. В тяхна чест ще се вдигнат наздравици! Ръководители и специалисти ще ги поздравят с топли думи на благодарност и признателност за упоритият им, всенародно признат труд. Ще се отчетат успехите и заслужено наградят първенците. Всички задружно ще се веселят. Първенците ще разкажат своя опит и ще поемат нови задължения за по-високи производствени успехи.

Утре животновъдите отново ще се завърнат при стадата си изпълнени с още по-голяма благодарност, почувствували все народната признателност за своето дело.

Овчари, пастири и животновъди! Трудно, но жизнено важна за народното стопанство е вашата професия. Вие създавате необходимите за човека блага, с кои то се хранят и обличат трудещите се. Признателният български народ от векове насам възпява вашия неуморен героичен труд. Върху гърдите на много от вас заслужено блестят ордени и медали, отличия, с които Партията, правителството и целият народ изказват своята благодарност към вас за постигнатите високи успехи във вашата производствена дейност.

На неуморна работа, животновъди и специалисти, за нови, още по-големи трудови успехи!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Тази година планът на силистренските строители е значително по-висок от миналите години, затова те бързат да завършат започнатите сгради. На снимката: част от бригадата на Михаил Жеков поставя последния тухлен ред на новата сграда на санепидстанцията.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

МОГЪЩ ГЛАС НА ПРАВДАТА

Вчера, 5 май, беше ден на съветския печат. Още от създаването си досега печатът в Съветския съюз служи като вярно оръжие на Комунистическата партия и народна трибуна на строителите на комунизма. Неговите основи положи великият Ленин. Още от първите години на съветската власт Владимир Илич постави пред Комунистическата партия на Съветския съюз задачата да се създава такъв печат, който би станал не само колективен пропагандист, а и колективен организатор на масите, средство в социалистическото строителство. Във връзка със задачите на социалистическия печат Ленин казваше: „По-малко празен политически шум, по-близко до живота. По-голямо внимание към това, как работническата и селската маса действително строи нещо ново в своята делнична работа."

Тази задача, поставена от Ленин, КПСС изпълни с чест. Днес интересът към съветските вестници и списания расте с всяка измината година. На всеки 100 души тази година в СССР се падат по 52 броя вестници.

Миналата година в СССР излизаха 7967 вестника с тираж 110,4 милиона екземпляра. Тази година техният единичен тираж ще възлезе на около 120 милиона екземпляра.

Според предварителните данни тиражът на книгите ще възлезе на 1,4 милиарда екземпляра. В страната се печатат книги на 64 езика на народите на СССР и на 35 езика на народите на чуждите страни.

Съветският печат намира голям и братски прием и в нашата страна и нашия окръг, че те се от работници, кооператори, специалисти и общественици. В окръга се получават общо над 14 480 вестници и списания, от които списания 10 308 и вестници 4 174. Голям интерес проявяват трудещите към вестник „Правда", списанията „Работница", „Крестянка", „Огоньок" и др.

Съветските вестници и списания откриват широка картина на големите преобразования в съветската страна, запознават ни с имената на герои на труда и откриватели на науката, с опита на съветските хора в строителството на комунизма.

Проверка на Инспекцията за държавен контрол

НУЖНО Е ПО-РАЗУМНО СЪХРАНЕНИЕ И ИЗПОЛЗУВАНЕ НА ТОРОВЕТЕ

С всяка измината година химизацията навлиза все по-широко в селското стопанство. Непрекъснато се увеличава употребата на торове в агротехниката на културите. За да се постигне най-голям ефект от тях, нужно е те да се доставят своевременно и да се съхраняват и използуват най-разумно.

За да подпомогне селскостопанските труженици в това отношение, Инспекцията за държавен контрол извърши проверка на управление „Земеделие" и на кооперативните и държавни земеделски стопанства от окръга по въпроса за доставянето, съхранението и използуването на минералните и органични торове.

Проверката се проведе през месец април. Тя установи, че от страна на управление „Земеделие" са положени значителни усилия за своевременното и правилно снабдяване, съхранение и използуване на минералните торове в стопанствата.

Управление „Земеделие" е разпределяло правилно минералните торове съобразно определените от Министерството на земеделието норми и не е допускало облагодетелствуване на едни стопанства за сметка на други.

Ръководствата на повечето от проверените ТКЗС и ДЗС полагат добри грижи за съхранението на торовете и вземат мерки за внасянето им в почвата съобразно агротехническите срокове. В резултат на това е постигнат значителен ефект в повишаването на добивите от културите.

Наред с постигнатите успехи обаче се допускат и редица слабости по отношение използуването на торовете. Най-напред ДТП „Химимпорт" не снабдява ритмично окръга с необходимите количества съобразно спуснатите норми. Така например за произвеждането на планираната селскостопанска продукция е било необходимо да се доставят 32 800 т азотни, 43 000 т фосфорни и над 1 000 т калиеви торове. От тях само азотните са доставени в посочените количества, а останалите значително по-малко. Освен това торовете се доставят твърде неравномерно, което пречи на правилното им внасяне в почвата съобразно агротехническите срокове.

Проверката установи, че в много стопанства, като тези в селата Бабук, Секулово, Сокол, Окорш, Попина, Зафирово, Доротица, Срацимир и други, торовете се съхраняват лошо, разпиляват се и се използуват нецелесъобразно. В ТКЗС—Бабук например амониевата селитра и суперфосфатът се съхраняват направо на площадките в стопанските дворове, покрити само с царевиняк. Подобни случаи има и в ТКЗС — Секулово и Срацимир. В ТКЗС — Сокол, Окорш, Дулово, Зафирово и Попина торовете се съхраняват в съвсем непригодни навеси, където до голяма степен са изложени на атмосферните влияния и губят част от активното си вещество.

Ръководството на ТКЗС—Секулово не е спазило нормите за торене на основните култури, спуснати от Министерството на земеделието, а ги е намалило, като счита, че с това ще направи „икономия" на материални средства и ще „поевтини" продукцията. Нормите на торене са намалени и в ТКЗС—Ситово.

Много от ръководителите и специалистите в нашия окръг подценяват използуването на органичните торове като мощно средство за увеличение на добивите от селскостопанските култури. Те не вземат мерки за увеличение на тяхното производство, за правилното им съхранение и използуване.

Не е решен добре въпросът за съхранението на оборския тор и торовата течност. В стопанствата от нашия окръг няма изградени модерни торища. Такива са построени в селата Срацимир и Гарван, обаче не се използуват по предназначението им, а като ями за силаж. В почти всички стопанства ямите за събиране на торова течност са разрушени и не могат да се използуват.

В голям брой стопанства, като тези в Срацимир, Зафирово, Секулово, Ситово, Сокол и някои други села, в продължение на 3-4 години са натрупани значителни количества оборски тор, които стоят неизползувани.

За подценяването на въпроса за добиване на повече оборски тор говори и фактът, че ръководствата на ТКЗС — Сокол, Зафирово и много други стопанства планират по-малки количества торове, отколкото могат да се произведат в действителност.

Управление „Земеделие" посредством своите специалисти е оказвало известна помощ на стопанствата по въпросите на торенето, но не е вземало своевременни и ефикасни мерки за отстраняване на слабостите по правилното съхранение и използуване на органичните торове.

Направените констатации от проверката бяха разгледани на заседание на Изпълнителния комитет на ОНС, на което бяха набелязани решения за отстраняване на съществуващите слабости. С тях се задължават началникът на управление „Земеделие", председателите на ТКЗС и директорите на ДЗС да обърнат по-голямо внимание на съхранението и използуването както на минералните, така и на органичните торове. Нарушава се забраната за горенето на излишната слама, която заедно с други органически отпадъци трябва да се компостира за производство на тор. Във всяко стопанство следва да се изгради бригада или най-малкото звено, които да поемат изцяло грижите по съхранението на органичните торове. Първенците в това отношение могат да се премират и награждават. Не обходимо е да се построят достатъчно торови ями и торища, а старите да се ремонтират и използуват само по предназначението им. Изпълкомът на ОНС е задължил председателите на градските народни съвети и директорите на СП „Комунални услуги" в Тутракан и Дулово да започнат компостирането на органическите отпадъци, получавани в градовете.

Тези решения трябва незабавно да се приведат в изпълнение на стопанските ръководства и специалистите, за да допринесат за още по-голямо повишаване на добивите в нашия окръг.

Ангел ДИМИТРОВ,
началник на Инспекцията за държавен контрол
Емил ПРАХОВ
от ред. на в. „Силистренска трибуна", член на Инспекцията за държавен контрол

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

На 30 април т. г. в пристанище—Силистра пуснаха котва 3 югославски шлепа. Те докараха от братска Унгария за нуждите на селското стопанство от Силистренски и Толбухински окръг 350 тона гранолиран и прахообразен суперфосфат.

Шлеповете бяха разтоварени по скоростен метод.

* * *

В чест на Първи май трудещите се от селата Прохлада и Скала получиха нова придобивка. За селата пътуват всеки ден пътнически автобуси.

* * *

Туристическото дружество „Дочо Михайлов" — Силистра на 30 април т. г. в гората край с. Алеково проведе състезания по туристическо ориентиране. В него взеха участие над 120 състезатели — пионери и пионерки, юноши и девойки, мъже и жени.

Комплексно първото място спечелиха състезателите от туристическата секция при ДМЗ „Стомана".

На 7 май същите състезания ще се проведат и в района на гр. Дулово, в гората „Каракуз".

* * *

В 18-ти първомайски тираж на ТОТО-2 работникът Ахмед Мехмедов Беев от промкомбинат „Текстил"—Силистра спечели 2 670 лева.

* * *

От 3 до 8 май т. г. по инициатива на ОК на БКП, ОП „Кинефикация" и отдел „Култура" при ОНС се провежда тематичен кинопоказ на тема за нов социалистически бит в дома и семейството. Ще бъдат показани филмите „Първият учител", „Хевсурска балада", „Фатима", „Кьороглу" и „Акробати".

Кинопоказът ще се проведе в районите на Дулово, Мерден, Паисиево, Грънчарово, Окорш и Правда.

* * *

От 2 до 4 май в Разград и Толбухин се проведоха зоналните състезания по баскетбол за юноши и девойки в чест на предстоящия републикански фестивал по прегледа на спортната младост.

Девойките от Силистра, които играха в Разград, спечелиха първото място и се класираха за финалните състезания, а юношите неочаквано загубиха и отпаднаха от финалните срещи.

РАДОСТНИ ОГЪНЧЕТА

ОЩЕ от сутринта денят беше слънчев и топъл. Тихият полъх на вятъра от време на време нежно галеше листенцата на раззеленилите се дървета, доскоро отрупани с цвят.

По височината от Силистра към Калипетрово бавно се движеше камион. Отзад, в десния ъгъл на каросерията, с поглед отправен към оставащия в далечината, окъпан в слънчеви лъчи град, стоеше Йорданка Калинова. По шосето завоите бавно се редяха един след друг и след всички от тях се откриваше нова панорама. Ала това не привличаше вниманието на Йорданка. По тоя път е минавала многократно. От няколко минути насам тя беше чужда и на разговорите, които се водеха между пътуващите с нея комсомолци — осмокласници. Отдавна не откликваше и на остроумните им шеги.

Опряла рамо на страничната каната, Йорданка отново изживяваше приятните трепети и вълнения, които я обхващаха винаги, когато прекрачеше прага на класната стая. Отново се преборваше с трудностите при подготовката и изнасянето на всяка лекция.

Сега всичко е спомен. Приятен спомен...

* * *

БЕШЕ през втората полови на на септември миналата година. От общинския комитет на Комсомола в с. Попина й предложиха да стане пропагандист на сформирания при дружеството на осми клас кръжок, който ще изучава история на добруджанското революционно движение.

— Приемам — без колебание отговори Йорданка. В очите й заиграха радостни огънчета. По устните й се забеляза едва доловима усмивка. През ученическите години тя е изучавала в кръжок тези въпроси. Сега й предстои повече работа, да обогати и систематизира материала, предвиден за изучаване. Но ще намери ли достатъчно сили и време за разширяване на придобитите знания? Ще успее ли да заангажира вниманието на кръжочниците?

Подготовката за първата лекция отне доста време. Литературата беше оскъдна. До късно през нощта, крадейки от съня си, препрочиташе най-важните моменти, с които трябваше да запознае кръжочниците. Разказваше си ги неколкократно. А когато затвори жадните си очи за сън, пред нея беше класната стая, от която я гледаха тридесет критични погледа.

Очакваният ден дойде. Кръжочниците я посрещнаха с усмивка. Любознателни, те поглъщаха всяка нейна дума, преценяваха всеки нейн жест.

Още с първата лекция Йорданка спечели сърцата на слушателите в кръжока. За следващите започна да се готви още по-упорито. Постепенно увлекателният разказ придружаваше със снимки из живота на добруджанските революционери. В една студена зимна вечер гост на кръжочниците беше участникът в добруджанското революционно движение — старият партиен деец Стоян Енчев. Думите му, жива история, изпълниха най-дълбоките кътчета на юношеските сърца. Този път научиха за приноса на попинци в революционното движение на Добруджа.

Наближаваше краят на комсомолската учебна година. На географската карта на България кръжочниците проведоха по ходи до родните села на ръководителите на добруджанското революционно движение, говореха за техните лобни места. Вървяха по стъпките на четата на Дочо Михайлов. Всяка лекция обогатяваше знанията им. С всяка среща Йорданка ги чувствуваше по-близки, свои.

* * *

ДНЕС им предстои да посетят къщата-музей „Дочо Михайлов“ в с. Бабук. Ще спрат край паметника в с. Алфатар. Ще отдадат почит към паметта на Димитър Дончев във Войновската гора. Накрая ще се отбият и пред паметника на падналите в борбата добруджанци в Силистра. Внимателно ще разгледат паметника, ще прочетат имената на ръководителите на добруджанското революционно движение и за всеки ще си спомнят по нещо, научено в кръжока.

— Другарко Калинова, наближаваме разклона за Бабук — радостно извика секретарят на ученическия комитет на Комсомола Енчо Иванов.

Йорданка трепна и стана. Отдясно на шосето се показа табелка с надпис: Бабук.

— Толкова бързо? — помисли Йорданка, освободила се от приятния унес на спомените.

Камионът се движеше вече по шосето за Бабук. Виждаха се и първите къщи на селото.

Йорданка весело разговаряше със своите приятели — кръжочниците от осми клас. Радостните им гласове се носеха далеч по равното поле.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Трепетни вълнения

С нетърпение очакват своя Единадесети конгрес и ученици те-комсомолци от прогимназия „Стефан Караджа“ в гр. Тутракан. Месеците преди Конгреса те превръщат в месеци на богата и разнообразна политическа, просветна и трудова дейност.

За Деветия конгрес на Партията не е никога късно да се слуша. И комсомолците отново се срещнаха с делегат на Партийния конгрес. С голямо внимание изслушаха разказ за най-голямото събитие у нас през минала година.

Интересно премина сбирката-разговор за дълга на младия човек в нашето общество. Нима най-младите не могат да се вълнуват за своето място в живота, да не бъдат верни на Партията и родината? Нима не е срамно за един комсомолец-ученик да не усвоява науката, да не служи за пример? Такива мисли и въпроси вълнуваха комсомолците по време на сбирка-разговор. Всички не можаха да споделят своите мисли, но всеки бе скътал в себе си мисълта за дълга на комсомолеца, очакващ с открито чело Комсомолския конгрес, бъдеще то...

Комсомолците се учат от примера и живота на великите личности в историята. Неизчерпателен източник на патриотизъм е животът на Ленин, Благоев, и Димитров. Затова от месеци насам те изучават тяхната дейност, героичния им живот. Наскоро ще бъде разгледана и речта на Ленин пред Третия конгрес на ВЛКСМ. В кръжок се запознават с историята на РМС в града и героичното минало на нашия народ. Подготвят и вечер за Георги Димитров.

Установена е дружба със съветски комсомолци. Учениците си пишат писма с комсомолци от Хмелницка област. На тях те разказват за извършеното в чест на Конгреса на ДКМС.

С не по-малко вълнение се очаква и денят, когато една група комсомолци ще потеглят в поход из страната, по маршрута на Четвъртата Димитровска експедиция. Не са забравени и трудовите акции. Учениците съдействуваха при озеленяването на училищния двор, посадиха дръвчета покрай улиците в града. Помагат на кооперативното стопанство. Събират вторични суровини...

Още много дела ще осъществят учениците-комсомолци от училище „Стефан Караджа“ в Тутракан в месеците пред Конгреса на своя любим Съюз.

Викентий ДУКАНОВ

Отличия на ОК на Комсомола

По случай предстоящия Единадесети конгрес на Димитровския комунистически младежки съюз ОК на Комсомола е учредил вимпели, които ще връчва на младите първенци, отличили се в предконгресното съревнование.

С този вимпел ще бъдат награждавани комсомолските организации, дружества и младежките производствени единици от промишлеността, селското стопанство, строителството и транспорта.

Носители на този вимпел ще бъдат онези ученически дружества и организации, които са участвували най-активно в предконгресното съревнование.

Вечер за Партията

В чест на 50-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция Градският комитет на БКП в Дулово организира среща на партийните секретари от района и техните семейства. Срещата се проведе в хижа „Караджата“ край село Черполик.

Доклад за революционното движение в Добруджа в миналото изнесе др. Алекси Велев — активен борец против фашизма и капитализма.

Венета ГЮРОВА
Халилибрахим МЕШЕЛИЕВ

Обучават актива

За обучаване на новоизбраните ръководства на Отечествения фронт и другарските съдилища от селата Руйно и Яребица общинският комитет на Отечествения фронт в Черполик организира семинар в село Руйно. На него присъствуваха над 55 души. Инструктивен доклад за задачите на отечественофронтовските организации в светлината на решенията на Деветия конгрес на БКП и мероприятията в чест на 50-та годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция изнесе председателят на общинския комитет на Отечествения фронт в Черполик Ахмед Насуфов.

По доклада станаха оживени разисквания. В своите изказвания активистите на организацията увериха общинския комитет, че ще изпълнят всички поставени задачи в срок.

Зейнел ХЪЛМИЕВ

Семинар с женкомисиите

По инициатива на женкомисията при Окръжния комитет на Отечествения фронт в град Силистра се проведе семинар с жечкомисиите при общинските, градските и селските комитети. На него бяха изнесени следните лекции: „Разговор за любовта, брака и семейството“, „Как да направим по-уютен нашия дом“ и информация за международното положение.

Занятието мина при голям интерес. Жените зададоха много и разнообразни въпроси, на които докладчиците отговориха изчерпателно.

Ангелина АНАЧКОВА

Пред Шестия конгрес на Отечествения фронт

Истински празник

Този път кооператорите от село Краново са домакини на традиционния събор на жените в района на общинския народен съвет в с. Голеш. Те посрещат над 170 жени от другите села. Площадът пред читалището се изпълва с млади и възрастни жени, пременени за празника.

Девойка, облечена в добруджанска носия, кани гостите да посетят уредената изложба. И пред критичните погледи на жените се редят красиво изработени карета и покривки, бродерия, килими, шарени черги, дантели и старинни тъкани. Гостенките от съседните села могат да поседнат и в битовия кът, където е подреден нар с типичните за този край тъкани, рогозки от царевична шума, софра, трикрака столчета... Отвън се чува напевна хороводна песен. Девойки от Краново изпълняват лазарски танц. Облечени в южнодобруджански носии, те радват очите на присъствуващите.

С кратко слово председателят на общинския комитет на Отечествения фронт Атанас Панайотов открива събора, организиран в чест на Шестия конгрес на Отечествения фронт и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Председателката на общинската женкомисия Елена Кудинова прочете доклад за участието на жените от общината в строителството на новия живот. Съобщено бе, че осем жени-първенци в кооперативното стопанство са наградени с екскурзия в Съветския съюз.

Участничките в събора обещаха във връзка с Конгреса на Отечествения фронт и славните годишнини на Георги Димитров и на Октомври да изпълнят плана за млеконадоя 110 на сто, да получат по 400 кг царевица от декар, 190 кг слънчоглед, 120 кг фасул, 160 кг тютюн...

Поздравления към жените от прави секретарят на общинския партиен комитет Алекси Кудинов. Той им пожела нови, още по-големи успехи на трудовия фронт.

Изпратена бе протестна телеграма до посолството на САЩ в София, с която жените осъждат престъпната война на американците в Южен Виетнам.

С голям интерес беше посрещнато ревюто на старинни народни и съвременни облекла. Стройни момичета показаха плевенска, северодобруджанска, турска, татарска и южнодобруджанска носия. Демонстрирана бе и новата модна линия на съвременното облекло.

Съборът завърши с голямо увеселение. Той бе един истински празник за жените от района на Голешката община.

Марина ТОДОРОВА

Ръка за ръка, за достойно посрещане на Конгреса

Отечественофронтовците от малкото селце Полковник Тасларово още на годишното отчетно събрание приеха подробни мероприятия за достойно посрещане на Шестия конгрес и 25-тата годишнина от създаването на Отечествения фронт. Заедно със срочното и качествено изпълнение на стопанските задачи на преден план те поставиха благоустрояването, озеленяването и хигиенизирането на селото.

И ето, още при първите пролетни дни, преди да излезе усилената полска работа, те пристъпиха към изпълнението на набелязаните мероприятия.

Първо те започнаха с озеленяването. Под ръководството на председателя на селския комитет на Отечествения фронт Мехмед Реджебов само за няколко дни те засадиха около 400 липи край шосето в центъра на селото и над 300 рози пред обществените сгради. Липите и розите вече подадоха листа, което е плод на добрите грижи на трудолюбивите селяни.

Изпълняват се и предвидените задачи по хигиенизирането. Определиха се специални места за хвърляне на сметта, почистват се дворовете и др.

За улесняване на отечественофронтовците от махала „Яламалар“ само за два дни бе изкопан около 150 метра канал за разширяване на водоснабдителната мрежа.

В изпълнението на това мероприятие с трудолюбието си се проявиха Мехмед Аптиев, Мехмед Ахмедов, Реджеб Османов и др., а между низовите организации, най-добре работиха членовете на втора низова организация с председател Ахмед Ибрямов. Едновременно с изкопните работи, ръководството се погрижи за снабдяване с необходимите материали и в чест на Конгреса ще потече бистра вода от чешмите и в тази махала.

Наред с това започна усилена работа по шосирането на пътя, водещ към овцефермата. Само за два дни механизаторите Назиф Хюсменов и Мющеба Расимов и прикрепените към тях работници успяха да извозят половината от нужните за целта камъни.

Освен това на разширено съвещание активът на селото реши в стопанския двор на бригадата да се закупят и поставят високоговорители, за което се определи отговорник секретарят на първичната партийна организация в селото Осман Реджебов.

Така, комунисти и земеделци, младежи и отечественофронтовци ръка за ръка работят упорито за разкрасяване и благоустрояване на селото, за достойно посрещане на конгреса на Отечествения фронт.

Осман САДЪКОВ

НОВИЯТ ОБЛИК НА ИШИРКОВО

Много е направено за благоустрояването на селото и подобряване на културния бит на кооператорите в с. Иширково. И в двете страни на широкото асфалтово шосе, което минава през центъра на селото, се виждат само нови, светли и хигиенични жилищни сгради, построени майсторски от сръчните ръце на иширковските строители.

Не са малко и обществените сгради. В центъра на селото извисява снага: новото двуетажно училище, читалищната сграда с киносалон и библиотека, модерната сграда на кооперативния дом, търговският дом, фурната, а сега се строи и нова баня.

Рядко се случва да няма нещо, което търсиш да не го намериш в магазините, а продавачите винаги са вежливи към клиентите.

Но кооператорите не се задоволяват с постигнатото. Селото се намира на такова място, че при проливни дъждове има опасност от наводнение. Ето защо тази година кооператорите решиха с доброволен труд да построят канал за отводняване. На канала всички работиха усърдно, но особено се прояви ха комсомолците-средношколци Жеко Атанасов, Иван Димитров, Петър Дончев и др.

Работят хората, защото знаят, че трудът им краси техните домове, прави по-привлекателно и красиво родното им село Иширково.

Димитър БОНЕВ

УСПЕШЕН КРАЙ

Успешно завърши учебната година в шесто комсомолско дружество при цех „Ракита“ на промкомбинат „Камъшит“. Тази година тук младежите се запознаха с младежкото революционно движение.

Увлекателно изнасяше своите лекции Господинка Рачева. В кръжока дейно участие взеха 25 комсомолци. Най-редовни и активни бяха: Нейка Георгиева, Йорданка Стоянова, Йорданка Кирова, Димитричка Кондева и други.

Преди края на учебната година слушателите положиха венец пред паметника на Димитър Дончев, където бе изнесена кратка програма. Комсомолците Васил Огнянов, Виржиния Маринова, Тодорка Добрева и Пенка Чанева рецитираха стихотворения та: „Балада за комуниста“, „Сашка“, „Червените ескадрони“ и „Моя земя българска“.

Накрая се проведе викторина с въпроси от изучавания материал в кръжока.

Здравка ГУНЕВА

Комунистката Спаса Маринова е доячка в кравефермата на с. Прохлада от района на ТКЗС — Секулово. Тя е една от най-добрите доячки. Винаги преизпълнява плана си за млеконадоя и полага големи грижи за малките телета.

РАЗКАЗВА ЕКСПЕДИЦИОННИЯТ ОТРЯД „ЧЕРВЕНИТЕ ВИТЯЗИ“

За четвърти път у нас е обявена Димитровска експедиция с пионери и средношколци. Пред нас отново са разтворени дверите към прелестните кътове на Родината, към светите за всеки българин места на сурови борби за свобода и човешка правда.

Четвъртата Димитровска експедиция, която ще приключи през 1969 година, е посветена на 25-тата годишнина от победата на Деветосептемврийската революция в България. През този период българският народ ще честнува още две славни годишнини: 50-тата годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция и 90 години от Руско-турската освободителна война. Под знака на тези три юбилейни годишнини ще премине дейността на експедиционните отряди. Тази дейност ще допринесе много за засилване на патриотичното и интернационално възпитание и чувството на безпределна любов и признателност към братските руски и съветски народи — наши двойни освободители.

След излизане на указанието за организиране на Четвъртата Димитровска експедиция дровете дохме сбор на отряда съвместно с родителите, на който директорът на училището Стоян Нейчев ни запозна с целите и задачите на експедицията. Всички единодушно решихме основна тема на работата на отряда да бъде „Сиянието на Октомври“ — изучаване развоя на победата на социалистическите идеи у нас и влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция върху болшевизацията на нашата Партия. Ето защо ние решихме отрядът ни да се нарича „Червените витязи“.

На следващото събрание на отряда приехме план за тригодишната ни дейност. Изпълнението на набелязаните задачи в плана е свързано с една предварителна подготовка на въпросите, по които предстои да работим. Затова още на първото събрание на отряда другарят Александър Христов — учител по история, ни запозна с подготовката и провеждането на Октомврийската революция и нейното влияние в другите страни. Пред всеки пионер от отряда щабът постави задача да научи колкото може повече неща за революцията, за Ленин, за съветските хора, съветските пионери и успехите на Съветския съюз в изграждането на новия живот.

След такава подготовка пристъпихме към изпълнението на задачите. Започнахме с изучаването историята на Силистренската партийна организация и влиянието на Октомврийската революция върху нейната болшевизация. В тази връзка поставихме си задача да проверим имало ли е участници в октомврийската революция от нашия окръг.

Търсенията ни отведоха при много хора не само в територията на града, но и в окръга. Такива посетихме селата: Добротица, Нова Попина, Поройно, Черковна, Попина, Тутракан, Ветрен, Ситово, Айдемир и др. Издирванията, които направихме и продължаваме да правим, потвърдиха предположението ни.

Най-напред търсихме хора от нашия град, които живеят в СССР или са били по време на революцията там. Оказа се, че такива има не само от Силистра, но и от окръга. Повечето от тях са избягали в Русия от чифлиците на румънските чокои, където са били изпратени да работят и след това са се завръщали пак, без да са участвували в някакви борби. Други обаче са напуснали чифлиците поради голямата мизерия и отивайки там, са разбрали защо воюва руският народ и са се присъединявали към него в тази борба. Трети, заподозрени в революционна дейност, са отивали там да продължават дейността си или пък са били изпратени със специална партийна задача.

Такъв е например случаят с нашия съгражданин Манол Манолов. Изпълнявайки партийно поръчение, през 1921 година той напуска България, за да придружи с кораба „Варна“ проагитираните от партийни дейци врангелови войски да се върнат в родината си. Въпреки големите трудности, задачата била изпълнена. Когато научихме за него, най-напред си поставихме задача да открием адреса му. След като го открихме, писахме писмо, с което го помолихме да ни разкаже за своя живот. Не след дълго другарят Манолов се отзова на нашата молба и ни изпрати писмо. Сега вече ние знаем много неща за него. Пълният текст на писмото ще дадем за поместване в един от следващите броеве на в. „Силистренска трибуна“. В близко време очакваме от него втората част на писмото. В знак на уважение и признателност отрядът реши да напрати другаря Манол Манолов свой почетен член. Пригот вихме му колет с предмети, изработени в неговия роден град — Силистра.

В своето писмо другарят Манолов разказва за един друг участник в революцията на име Иван Овчаров, родом в с. Нова Попина, който е заминал в Съветския съюз по решение на Силистренската партийна организация през 1918 година и е взел активно участие в борбата против интервентите. Сега отрядът дири неговия адрес.

Интересни данни научихме ние и за други двама наши съграждани — Атанас Иванов и В. М. Цанев, които през 1918 година са заминали нелегално в Съветския съюз и са постъпили доброволци в редовете на Червената армия. Отрядът, в който са били зачислени, е действувал в района на гр. Винница, където при едно сражение е загинал Иванов, а Цанев в същото сражение е бил тежко ранен в десния крак, лежал в Киевската болница, излекувал се и в края на септември 1920 година се завръща нелегално в родния си град Силистра. Отрядът търси в настоящия момент и неговия адрес.

Участие в борбата с интервентите и контрареволюционерите са взели и Халим Ахмедов от с. Поройно, който е живял 13 години в Съветския съюз от 1917 година до 1929 година, и Стефан Якоблиев от Тутракан — един от активните младежки ръководители в Тулча, от където е преселен, участвувал в подготовката на много демонстрации и стачки, за което е интерниран в Молдова, а оттам избягал в Съветския съюз.

Тук ние разказахме само за част от събраните сведения. В чест на 50-тата годишнина от Октомврийската революция ще издадем сборник, в който подробно ще изложим събраните факти.

Експедиционният отряд
„Червените витязи“
при училище
„Отец Паисий“ — Силистра

6 май — Празник на овчаря и пастира

Трудолюбиви животновъди

Овцевъдите от с. Калугерене са на първо място в ТКЗС — Главиница. През миналата години те продадоха на държавата в повече 7 тона мляко, 350 кг вълна и близо тон агнешко месо.

С още по-големи успехи посрещат своя празник трудолюбивите овчари. Те обещават да продадат на държавата 15 т мляко, 700 кг вълна и 5 т агнешко месо повече, отколкото е предвидено. С това те не само ще произведат много повече животинска продукция, но ще успеят да превърнат овцевъдството в своята бригада в рентабилен отрасъл.

За работата на своите другари ни разказа животновъдният бригадир Сабри Махмудов.

— Успехите не идват даром — споделя бригадирът. — Ние започнахме подготовката още през есента. Рано заплодените овце хранихме дневно с по 400 г фуражни смески, 1 кг сено, 3 кг силаж, 2 кг царевичак и др. Много добри резултати постигаме от лагерното отглеждане на стадата. Късно през есента овцете бяха прибрани от лагер. От средата на април те са от ново и местността „Кофалджа". Така ние постигаме много икономии, а състоянието на животните е много добро.

От 650 овце сега овцевъдите от Калугерене получиха 740 агнета. Планът за агнешкото месо е преизпълнен с 2 тона. Освен това наскоро ще бъдат продадени още 150 малки животни. Добрите резултати в това отношение се дължат на ранното отбиване на агнетата и угояване то им със стартерни смески. За ремонт на стадата се отглеждат 230 малки животни, които тежат вече по над 30 кг всяко едно.

Ранното отбиване на агнетата помогна много за изпълнение плана за млякото. Овцевъдите посрещат своя празник с 20 т надоено мляко — толкова, колкото предвижда годишният план. До края на лактационния период те ще продадат на държавата още толкова мляко. По всичко личи, че овцевъдите от с. Калугерене ще преизпълнят и плана за вълната. Вместо по 2,8 кг те очакват да настрижат от всяко животно средно по 4 кг.

Макар че Шабан Наимов, Съткъ Хаккъев, Салим Хасанов, Джемал Шевкъев и Мустафа Кадиров са дългогодишни и опитни овчари, те обичат често да се съветват с бригадира и зоотехниците Цанко Любенов и Петър Кръстев. Целият колектив от фермата е в съревнование с другарите си от другите села на стопанството. Досегашните резултати от работата им показват, че те ще заемат отново челното място.

В Калугерене се отглеждат и 77 телета за разплод. За тях се грижат Ахмед Махмудов, Даил Исмаилов и Христо Радев. Те спазват режима за храненето на животните. Това им помага да получават повече прираст от планираното. Вместо по 650 г, както предвижда планът, те са достигнали до 750—800 г среднодневен прираст от животно. Четиридесет телета тежат вече по над 400 кг, а останалите — по 300 килограма. Благодарение на това, телчарите се наре ждат на първо място между колегите си от цялото стопанство.

Постигнатите успехи радват животновъдите от Калугерене. Те работят така, че да получат още по-голямо преизпълнение на плановете, да посрещнат с чест 50-годишнината на Октомврийската революция.

Ахмед ДЕМИРЕВ

Йордан Дечев е един от най-старите овчари в ТКЗС — Малък Преславец. Вече 13 години той е непрестанно сред стадата. Сръчните му ръце са издоили десетки тонове мляко, настригали са хиляди килограми вълна. Под грижите му са израснали стотици агнета.

ПЪРВЕНЦИ

Много радостни и доволни останаха дуловските овчари, когато разбраха, че фермата им е обявена за окръжен първенец. Това бе награда за техния упорит труд през миналата година. Награда за безсънните нощи през зимата, когато те бдяха над всяко новородено агне, или през лятото, когато след горещите дни изкарваха стадата на паша в нощния хлад. Награда за упорития стремеж на всички да добият повече агнета, мляко и вълна.

Това бе награда и за специалистите на стопанството, които години наред полагаха непрестанни грижи за подобряване породния състав на овчите стада.

За успехите на дуловските овчари най-добре говорят данните от план-сметката на фермата за миналата година. По всички показатели те постигнаха завидни резултати. Така например планът за общата продукция, вместо 76 616 лв., е изпълнен 81 948 лв. Най-голямо е преизпълнението на плана за млякото. Освен това разходите на материални средства и труд са на малени от 60 122 лв. на 59 386 лв. В резултат на това планът за чистия доход на фермата е преизпълнен. Вместо 16 494 лв. е получен чист доход 22 569 лв. Затова дуловската ферма е много рентабилна за стопанството и от нея печелят както овцевъдите, които получават по-голямо възнаграждение, така и цялото стопанство.

Новата година дуловските овчари започнаха с нови амбиции за постигане на по-големи производствени успехи, за значително преизпълнение на плана, за запазване на първо място в окръга. За това те помислиха още през миналото лято, когато подготвиха и навреме заплодиха своите стада. А през зимните и есенни дни не допуснаха аборти по овцете и смъртност при малките агнета. Не случайно от 860 овце те получиха 1 075 агнета.

Сега, когато пролетта навлиза в пълната си сила, грижата на овчарите е вече друга. Цялото им внимание е насочено към изпълнение на плана за млякото. Сега е най-благоприятният сезон за това. Овцете се доят вече три пъти дневно и грижите за тях трябва да бъдат по-големи. Затова, сутрин още преди слънцето да се е показало над хоризонта, овчарите са във фермата. Издояват за час и полови на — два своите стада и се отправят към мерата.

И по време на паша овчарите са в надпревара. Всеки се стреми да изкара колкото може по-рано стадото си сред зелената трева, да му намери по-хубава мера, да напои животните навреме. Колкото повече наближава лятото, толкова повече се увеличава и млякото. Толкова по-доволни са и овчарите. През тази година те трябва да произведат 60 т мляко. Досега вече са добили около 25. А хубавите дни са напред. Няма съмнение, че планът ще бъде не само изпълнен, но и значително преизпълнен.

Трудно е да се излъчат първенците в една такава овцеферма, където всички овчари са обхванати от стремежа да добият по-голяма продукция, да заемат първото място. Но все пак, според цялостното изпълнение на своя план, за миналата година като най-добри между всички изпъкнаха Юнус Юсеинов и Сали Муртазов. Ще запазят ли първенството до края на годината трудно е засега да се каже. И в момента те преизпълняват плановете си, но и останалите овчари не бездействуват. Най-много агнета получиха първенците от по-миналата година Раиф Тихлев и Рамадан Сандов. От 214 овце те добиха 303 агнета. А по млякото на първо място засега се нареждат Юсеин Джалилов и Тодор Пантелеев. При годишен план 16 т. те вече надоиха 7 т.

Днес работата във фермата ще наруши своя нормален ход. Овчарите ще затворят в кошари те за няколко часа любимите си животни и празнично пременени ще се съберат край другарската трапеза. Ще отчетат миналогодишните успехи, постигнатото от началото на тази година досега, ще наградят първенците и ще вдигнат наздравица за нови, още по-големи трудови победи през настоящата година, година в която всички производствени успехи на трудещите се са посветени на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Емил ПРАХОВ

ОТПЛАТА ЗА ТРУДОЛЮБИЕТО

Когато селският път ни изведе в края на селото, където се намираха овчарниците, решихме да попитаме първия срещнат кооператор, къде най-лесно бихме могли да намерим овчаря Георги Петров.

Не бяхме изминали и стотина метра и колата ни спря, за да дочакаме приближаващата се каруца. Разбрали нашите намерения, двамата мъже, намиращи се в каруцата, спряха и отправи ли погледи към нас, зачакаха да им заговорим.

На въпроса ни къде можем да намерим Георги, единият от тях ни отговори:

— Това съм аз.

Неочакваната среща ни зарадва и ние се успокоихме.

От каруцата пъргаво скочи едър и снажен мъж. Здравината му можеше да се сравни с едрите горски буки, устояли на силните ветрове, укрепнали от знойното слънце и зимните студове. Но още по-осезателно почувствувахме здравите му мишци, когато Георги ни подаде десница за поздрав. Голямата му мазолеста длан е най-убедителният документ за голямото му трудолюбие и безстрашие пред трудностите.

Разговорът ни продължи в стаята на овчарите. В момента на пристигането ни повечето от тях се бяха събрали и бригадирът ги занимаваше с някои от предстоящите задачи.

Вестта, че другарят им Георги е награден за миналогодишните успехи със златен орден на труда бе почти новост за тях. Но тя не смути никого — напротив, усмивка озари лицата им. Нескрито те споделиха радостта, че с всяка година броят на орденоносците-животновъди в кооперативното стопанство с. Нова Черна расте.

Не зная дали от вестта, но Георги бе така смутен, че просто не знаеше какво да разкаже. В блясъка на очите му се четеше неписаният отговор на такива здрави мъже. „По-добре ме накарай скала да вдигна, отколкото да ти разказвам".

След минутата шеговит разговор, събрал мислите си, Георги сподели:

— От селото съм. Тук преминало детството ми и юношеските години. Отрано се сприятелих с работата. Отначало на нивата, а през 1953 година станах гледач на коне в стопанството, по-късно каруцар. Но тук работата не ме задържа за много. Тегленето ме овчарлъкът. Колкото и трудно да е, няма по-хубаво нещо от волността на овчаря — безкрая на полето.

На тази професия Георги посвети не малко години, но най-забележителната от тях е миналата година. Натрупаният опит роди най-големият му успех. Заедно с другаря си Осман Акифов се грижеха за 200 овце. От всяка те настригаха по 7 килограма и 500 грама вълна. Надоиха средно по 50 литра мляко и отгледаха 230 агнета. За този успех получиха златни ордени.

И тази година те се грижат за същия брой овце, които им родиха 245 агнета. Дали са добре отгледани, е достатъчно да кажем, че всички женски агнета са определени за подмяна на стадата, а мъжките са оставени за разплодници. И тази година планът за млякото е 10 тона, а само до празника имат надоено над 4 тона. При план за прираста 4 135 килограма те достигнаха 4 429 килограма.

Такива са делниците на Георги, изпълнени с много работа и грижи за поверените овце.

— Щом искаш да получиш — разказва Георги, — трябва да се грижиш. Тогава животните се отплащат. И с това идва признанието, радостта.

Иван ПЕЙЧЕВ

ДВАМА СЕ КАРАТ — ТРЕТИЯТ ГУБИ

В поговорката се казва, че третият печели, но в нашия случай не е така. Карат се началникът на пощата в село Брадвари Христо Куртев и телефонистката от с. Иширково Гена Великова. Губят хората, които по една или друга причина прибягват до услугите им, губят и пощите, защото не постъпват възможните доходи.

Разправиите на двамата пощенски служители, а оттам и лошото обслужване, не са от вчера и от днес. Както казва Петър Иванов, началник на пощата в с. Иширково, „тази история е дълга и широка... не е за разправяне"! Ние сме съгласни с него, че не е за разправяне, но... ако не пречи на работата.

През месец декември миналата година комисия от държавен и партиен контрол направи проверка на работата на станцията в с. Брадвари. Между другите нередности констатира, че Христо Куртев не спазва работното време и често се налага кооператорите да го чакат пред вратата на пощата или пък да го търсят в дома му. Изминаха няколко месеца от проверката, но нередностите не са отстранени, затова дейността на пощите бе разгледана от изпълнителния комитет на СНС — Иширково. На заседанието, като единствена причина за забавянето на телефонните разговори Христо Куртев посочи, че телефонистката в Иширково др. Гена Великова не давала линия. Тя пък от своя страна отрече това и обвини Куртев, че не си гледал съвестно работата. Доколко единият има право и доколко другият, говорят следните случаи.

Неотдавна председателят на СНС Иширково др. Георги Славов решил към 11,30 часа да се обади по служебен въпрос на зам. председателя в с. Брадвари. Телефонистката от Иширково въртяла ръчката на номератора до 12 часа, обаче от брадварската поща никой не се обадил. Председателят бил принуден след обяд (към 14 часа) да тръгне с лека кола за Брадвари. Задачата била срочна! Позле била работата на Пейчо Пейчев от ДСП „Родопа", който два часа чакал в иширковската поща, за да проведе служебен разговор с Брадвари. След като не можал да вземе връзка, и той заминал с камион за селото.

Такава е картината и в Брадвари, когато някой чака връзка с Иширково или с други населени места. В деня, когато председателят на съвета в Иширково и служителят от „Родопа" били принудени да пътуват до Брадвари, Куртев и Великова се били скарали и Куртев решил от 11 часа преди обяд изобщо да не се обажда на Иширково. Защо? Аз лично не мога да обясня тази негова постъпка, освен с наличието на голяма доза бюрократизъм.

Установи се още, че Гена Великова обслужва бързо и културно само по-големите по ранг стопански и партийни работници, а към останалите клиенти се обръща грубо и не бърза с изпълнението на поръчките.

В разговор с Куртев разбрах, че известна вина за това положение в Брадвари има и Окръжната станция на съобщенията. Две години вече не му е разрешавана отпуска и това е причина често да нарушава работното време. Както всеки гражданин, така и той има право на почивка, но за отлъчките е бил длъжен, разбира се, да иска разрешение.

Време е вече Окръжната станция на съобщенията да подобри техническото състояние на телефонната връзка с Брадвари, която има много дефекти. Някой път, когато телефоните са на пасу, въобще не работят. Преди известно време заместник-председателят на СНС трябвало да се обади в 22 часа от Иширково в Брадвари. До 1 часа въртял телефона, обаче не могъл да установи връзка. В 1,30 пристигнал в Брадвари и оттам се опитал да се свърже със Силистра, пак не успял да установи връзка.

Не мога да не се изкажа ласкаво за телефонистките в ПТТ станция Дулово, които бързо и учтиво изпълняват телефонните поръчки. Разговорите обаче тук се смущават от музиката на градската радиоуредба.

В Брадвари често пристигат с голямо закъснение някои вестници, като „Йени ъшък", „Халк генчлии", окръжните вестници от Разград, Шумен, Търговище и в. „Силистренска трибуна". Смятам, че другарите от РЕП трябва да направят възможното, защото хората не желят да четат стари вестници.

Такава е работата на пощенските служители от района на иширковската община. Не бих изнесъл тези случаи, ако нередностите не пречеха на работата на стопанските организации и на обслужването на населението.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

Как да разсаждаме тютюневия сорт „Трапезунд"

Навременното разсаждане на тютюна е един от основните фактори за осигуряване на високи добиви и добро качество на продукцията. Този въпрос е проучен за всички тютюнопроизводителни райони в страната. Единодушно е становището, че най-добри разултати се получават, когато тютюнът се разсажда от началото до края на май. Имайки предвид биологията на сорта „Трапезунд" и екологичните условия на района, обхващащ Североизточна България, необходимо е да се спазва този срок и за този сорт.

От изведените опити в КОС—Цар Крум се вижда, че най-висок добив и най-голям доход от декар е получен от тютюна, разсаден през месец май. Добивите от тютюна, разсаден през юни, са ниски.

Ранното разсаждане има и това предимство, че се извършва ритмично, в удължени срокове. Това дава възможност за намаляване трудовото напрежение, за срочно и качествено извършване на всички останали мероприятия.

Времето за разсаждане на тютюна е в зависимост единствено от производството на ран разсад. С внедряването на полиетилена този въпрос е разрешен.

Друг важен фактор за получаване на високи добиви е гъстотата на разсаждане то. Тя е в зависимост от типа и сорта тютюн, от почвените и агротехнически условия на района.

От по-гъстите посеви се получава по-голям добив. Ако се нахожда само от това, би трябвало да се разсажда по възможност по-гъсто. По-друга е зависимостта между гъстотата на разсаждането и качеството на тютюна. До известен предел на гъстотата качеството се запазва. Ако обаче гъстотата се увеличава повече, листата не се охранват добре, остават тънки и качеството им се понижава.

От изведения в станцията опит със сорта „Трапезунд" се вижда, че най-висок добив с добро качество тютюн се получава при разсаждане на 70/20 см, следвано от 60/30 см за силни почви и 50/20 и 60-20 см за слаби почви.

Специалистите от кооперативните стопанства знаят какви са почвите, определени за тютюна. Те сами могат да определят коя гъстота на разсаждане е най-подходяща за тяхното стопанство.

За да се осигури възможност за механизирано окопаване, желателно е тютюнът да се разсажда на ед накво разстояние. При междуредие 70 см могат да се използват машините, които окопават царевицата, без да се преустройват агрегатите. При междуредово разстояние 60 см също се използуват машини, а за малки участъци — конската окопвачка.

Митю ЧИФУДОВ
КОС—Цар Крум

Гергьовден в миналото и празник на овчаря сега

Векове наред нашият народ е чествувал 6 май, като един от най-големите пролетни празници. Редица натуралистично-магически елементи и символично-обредни моменти в неговите празнични традиционни обичаи говорят за много стария му предхристиянски произход. Това не попречило обаче на християнската църква да вмъкне и някои религиозни моменти в него и да го посвети официално като празник на мъченически умрелия по времето на римския император Диоклетиян — 303 г. Кападокийски княз — на речен Св. Георги Победоносец. За трудовия народ Св. Георги е превърнат в патрон на земеделието и скотовъдството. Такова е до известна степен и филологическото обяснение на името Георги, означаващо на български — земеделец.

В условията на старите стопански системи и сезонната работа той се е превърнал и в своего рода празник на търговско-промишлените слоеве, докато е изпълнявал ролята на привършване на старата стопанска година и започване на новата и наемането на работници за новия стопански сезон. По-късно Гергьовден е добил и политическо значение. На 6 май в годините на вековното османско робство смелите народни синове се събирали на хайдушката поляна. Избирали си воевода и знаменосец на формираната хайдушка дружина и тръгвали да мъстят за поруганата чест, за унижената народна гордост. Под въздействието на този факт, както и на мита за триумфа на „Светеца" над дракона, символ на победата на християнството над езичеството, Св. Георги Победоносец бе обявен за покровител и на военните, а 6 май превърнат в празник на войската и храбростта.

Шести май си е обаче преди всичко селскостопански и най-вече скотовъден празник, с богата многовековна традиция, пуснала дълбоки корени сред нашия народ. Той е тясно свързан със стопанската практика, с бита и нуждите на нашия народ, чийто поминък в миналото е бил главно скотовъдството. На Гергьовден се е извършвало клането на агнета и ярета. На Гергьовден са се образували овчарските кооперации и са се избирали и наемали овчарите, кехаята и пр. Тогава са се уреждали старите сметки с тях. На 6 май се е извършвало отделянето на агнетата от овце те, за да се формира стадо от дойни животни. Още вечерта срещу празника обединилите се стопани събират овцете на едно място, правят „отбив" на агнетата, за да започне „бачувано нето".

В деня пред празника, както и на самия празник, се извършват редица обреди, имащи симболично-магическо значение. Едни от тях имат за задача да развалят магиите на враговете на стопанина, а други — да му осигурят добра реколта и умно жаване на добитъка, берекет и плодородие. Вечерта срещу празника се пали вощеница с китка коприва и глогови клонки. Под възглавницата се слагат глогови вейки за ранобудност, а кой то пръв се събуди, жули другите с коприва, за да се стреснат за работа. Сутринта, рано преди изгрев слънце, стопаните обикалят своите имоти, берат цветя и билки, от които правят венци и букети за кичене на добитъка и сградите. Съществуват още много обичаи, като теглене на кантар, окачен на зелено дърво, разнасяне ядене по съседите и пр. Изключително важен момент на празника е богатата трапеза, която всяко домакинство си е организирало, коленето на агнета; така наречения „курбан", чието месо задо волява нуждата на самото домакинство. Организирането на общи трапези при овчарите, съборите, гостуването у роднини и т. н. е също характерна особеност на празника.

В условията на социалистическото стопанство се промениха много моменти в производствената практика. Промениха се и много обичаи, свързани с празника. Сега нашите кооператори не чакат благословията на свещеника, закрилата на светеца и благоволенията на „всесилната" божествена воля. Социалистическата наука се справи с болестите и безплодието по добитъка. С помощта на техниката се преобразява природата, а с това и условията в скотовъдството. Кооператорите, подпомогнати от специалистите, имат възможност да развиват високоинтензивно скотовъдство. Те не се нуждаят от магически обреди, от молитви и жертвоприноси. Тези обичаи останаха далеч в историята.

Заедно с това обаче от празника са запазени редица хубави, здрави народни традиции и обичаи, които имат и ще продължават да имат място в нашия живот. Запази се обичата към природата, дълбоката и вълнуваща любов на човека към раззелененатата гора, към изпълнената пролетна трева, към плодовете на общия труд, към оживилия се от пролетта добитък. Останаха обичаите за заколването на агнето, за хубавата трапеза, за гостуванията, за веселите игри и хората на селските мегдани. Към тези стари положителни традиции и обичаи от миналото, осмислени днес по новому, нашите кооператори, създават и нови традиции, родени от новия социалистически бит за обогатяване на празника. С постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет от 21. II. 1961 година 6 май е определен за „Ден на овчаря и пастира". Това е, както се казва в постановлението, ден на организирани тържества, на отчитане съревнованието между скотовъдите, на награждаване първените и най-добрите, за популяризиране техния производствен опит. Така към „курбана", към общите трапези с печено агнешко и чашите с леещо се руйно вино, кръшни хора и вълнуваща музика, се прибавиха патриотичните речи, литературните програми, приветствията, наградите и пожеланията за още по-големи успехи на родното скотовъдство.

Честването на 6 май е израз на дълбоко уважение и голяма признателност към труженицте скотовъди, които не жалят сили и знания и с много любов се трудят в кооперативните и държавни стопанства.

Лука ВАСИЛЕВ

ПОСЛЕДНОТО ИЗПИТАНИЕ...

Тези дни шумната глъчка в двора на Професионалното техническо училище по дървообработване в Силистра е намаляла. Пустеят някои учебни стаи и кабинети. Така е всяка година, когато дойде 20 април. До 30 юни се провежда задължителната квалификационна практика на второкурсниците, които след полагане на изпити по практика ще бъдат вече правоспособни да упражняват любимата професия, която са изучавали в продължение на две години. В цеховете на ДИП „Липа“, Промкомбинат „Камъшит“ и ТПК „9-ти септември“ сто ученика участвуват в производството рамо до рамо с работниците. Те манипулират с вещина край различните машини, защото процесът на работата им е познат. Нали толкова пъти в течение на двете години са прекарвали с часове в работилниците на училището. Нали техните трудолюбиви ръце създадоха таки ва красиви мебели, които с право будят възторга на зрителите. Във фурнированите и полировани канапета-легла, в спалните, в петкрилните гардероби с надстройка е вложена учудваща сръчност. Всеки детайл е изработен в прецизна съвременна линия. В посочените мебели е избегнат известният занаятчийски шаблон, с който сме свикнали да се срещаме на всяка крачка. Сега не се из работва, а наистина се твори с упорство и вещина.

Тази година е въведена една нова подробност при определяне на разряда на учениците по време на производствените изпити. Въз основа на подписания договор между ръководствата на предприятията, в които се практикува, и директора на училището специалистите от цеховете се задължават да следят отблизо работата на възпитаниците, да имат впечатления за всеки един поотделно и при определяне на разряда да се имат предвид способностите, които са били проявени по време на практиката. За тази цел е въведена производствената характеристика, която се подписва от главния инженер на предприятието, от началник-цеха, от бригадира на цеха и от преподавателя. При попълването на въпросната характеристика се взема под внимание вида на извършваната работа, времетраенето, работното време, трудовата дисциплина. Освен това голямо внимание тази година се обръща на познаването на технологическия процес, изпълнението на нормата през последния месец, както и качеството на извършената работа.

По отношение на последния показател — качеството, учениците показват неведнъж много положителни прояви. Това стана възможно благодарение на факта, че в училището има създадена комисия по проверка на качествените показатели на мебелите в завършен вид и по време на изработката. Създаден беше и собствен щемпел. Похвална е дейността в това отношение на групите на Господин Петров, Георги Георгиев, Момчо Момчев и Милчо Енчев.

Техническото училище по дървообработване в Силистра приема ученици от шест окръга, но това не пречи младите специалисти да бъдат предпочитани в почти всички предприятия в страната, даже в окръзи, отдалечени от нашия. Така например вече са постъпили заявки от Вагоноремонтния завод в Дряново, от Локомотивния и вагонен завод в Русе, от ДИП „Липа“ — Силистра, от промишлени предприятия в Шумен, Толбухин и др.

Реномето, извоювано от миналите випуски, ще бъде защитено с чест от настоящите второкурсници, които само след броени дни ще се разделят завинаги с класните стаи, кабинетите и преподавателите, които ги напътствуваха в трудния лабиринт на професията.

Р. МИХАЙЛОВ

НИКОЛА НИКОЛОВ „Църквата света София“

ОКОЛО КУЛТУРАТА

Между прегледите за театралната самодейност, една вечер се проведе тържествено събрание, посветено на конгреса на културата.

Бях подранил и разсеяно наблюдавах влизащите. Едно семейство ми привлече вниманието. Казвам семейство, защото един млад човек, жена му, двама старци и две деца не можеха да не представляват семейство. Почувствувах известна гордост. „Виж — викам си, — докато тия хора преди посещаваха само кръчми и сватби, днес заедно с жените и децата си идват на събрание за културата“.

Бабата, като видя официално облечени хора, се стъписа:

— А бре, Герге — рече тя на младежа, — туканка да няма събирание нещо, ба?

— Мълчи ма — отговори Герги, като пробиваше път с лакти към средата. — Ще дават безплатно пиеса тази вечер.

Зачервих се от срам, въпреки че тия хора не ми бяха роднини, даже познати. А когато започна събранието и семейството пробиваше път към изхода, направо потънах в земята. Все още има такива хора.

Али РИЗОВ

Нови стихове

Драги читателю, ти имаш пълно право да приемеш с усмивка или с гримаса тези стихове. Техните автори са две съвсем обикновени момчета — може би като теб. Тяхната поезия е още само един вик „Обичам те“, само един шепот: „Не заключвай красотата, тя трябва да бъде видяна от всички, защото принадлежи на всички!“

Ако поезията е безбрежен океан, да пожелаем щастливо плаване на двамата млади автори!

* * *

Луната е паднала във водата.
Направи една крачка,
ръка протегни.
Докосни я едва.
После
загреби от водата
и остави
луната свободно да плува
в морето на твоите длани
и никога не се изкушавай
да ги сключиш...

* * *

Радостта ми повика слънцето
тази сутрин
и в песента на птиците преля.
В капките роса
се спотаи смехът ми —
да не събуди уморените.
Очите ми
разляха синевата си по небето
и вятърът се втурна
в дълбоката им светлина.

В класовете на синята ръж
зашумява радостта ми
като прилив на море...

Николай ЙОРДАНОВ

ПРИЗНАНИЕ

Какво ли ме накара да се влюбя
толкоз много в тебе.
Да мисля винаги за тебе.
В съня си често да те чакам.

Понякога,
останал сам с нощта,
аз викам силно, силно —
всички да ме чуят —
о б и ч а м т е!

Борислав ДОБРЕВ

Съвети към младите

ЕРНЕСТ ХЕМИНГУЕЙ

НИКОЙ не е научил литературата от книга с текстове.

НИКОГА не съм следвал курсове за писане. Научих се да пиша естествено и за себе си. Не съм имал случайни успехи: успехите ми се дължат на упорита и търпелива работа.

МНОГО автори отделят повече внимание на стила, отколкото на героите, които описват.

МАЛЦИНА големи автори притежават блестяща власт над езика си.

КРАЙНО необходимата характеристика за един добър писател е стил, отличаващ се с яснота.

ЕДИН добър писател трябва да притежава необуздана вяра в себе си и в своите идеи.

ПИСАНЕТО трябва да бъде любимо занимание, иначе не е писане.

НАЙ-ХУБАВИТЕ КНИГИ са обикновените, чисто сърдечните, непосредствените и интелектуалните.

АЗ смятам невежеството за главен враг на човечеството.

НАЙ-ГОЛЕМИЯТ глупак на света е този, който не признава това, което сам не може да види, почувствува или хареса, който няма въображение, свое виждане и вяра.

НЕ можем да изминем всички пътища. Успехът трябва да се постига само по продължение на един от тях. Трябва да направим нашето занимание единствена цел в живота ни, на която то да се подчиняват останалите. Мразя наполовина свършените неща. Ако е правилно — свърши го до край. Ако не — остави го.

ИСТОРИЧЕСКИТЕ личности не са се гледали постоянно в огледалото, за да бъдат сигурни за собствения си ръст. Погълнати от своето дело, те го свършват докрай. Свършват го така добре, че светът, възхитен, ги оценява като велики.

ДА живееш с един възвишен идеал е живот на успеха. Не това, което възнамерява, а това, което свърши, прави човека силен. Умните хора не се интересуват от това, което не могат да имат.

ВЪЗПРИЕМАЛ съм живота сериозно дотогава, докато съм бил разположен да бъда оптимист.

ПЕСИМИЗМЪТ е едно от разходване на сили — наказание за този, който не знае как да живее.

НАМИРАМЕ СЕ в навечерието на нови неща. Можем само да си представим откритията, на които ще могат да се наслаждават бъдещите поколения. Също както познанията на нашата епоха надминават миналите, така и познанието на бъдещето ще надмине нашето. Живеем в утрото на една нова епоха и в предутринната мъгла хората вървят смутени и виждат необикновени неща, но мъглата трябва да се разпръсне от лъчите на същото слънце, което я е създало, и светът на истината ще бъде видян в цялата си необгледност и красота.

ЦЯЛАТА слава на живота, цялата му романтика, всички истински и дълбоки наслаждения, целият блясък и загадъчност на света се намират в наша власт.

СПОРТ

ОСПОРВАНА БОРБА

В неделя завърши петдневният турнир по баскетбол за първенството на североизточната „Б“ група — жени.

В този спортен празник участвуваха отборите на „Доростол“ — Силистра, „Академик“ — Варна, „Спартак“ — Варна, „Добруджа“ — Толбухин, „Панайот Хитов“ — Тутракан и „Раковски“ — Калипетрово.

И този път любителите на този красив спорт имаха възможност да се наслаждават на една интересна и оспорвана борба между шестте рутинирани отбора, които неведнъж досега са премервали своите възможности. Всъщност играта на баскетболистките показва колко сериозно са се готвили някои от борите за турнира и колко голяма е амбицията им да застанат на чело в класирането. Гражданството имаше възможност да наблюдава много добри прояви под кошовете и точната стрелба предизвикваше често спонтанен възторг.

През последния ден, неделя, се играха три срещи. В първата — между „Академик“ — Варна и „Добруджа“ — Толбухин — с убедителен резултат 51:23 се наложиха състезателките на „Академик“. Във втората, „Спартак“ — Варна и „Панайот Хитов“ — Тутракан, резултатът беше 32:21. Отборът на „Спартак“ беше по-задружен, използва ше всяка възможност за стрелба и с право се наложи над противника си. Третата и финална среща между „Доростол“ — Силистра и „Раковски“ — Калипетрово беше нагледен пример за добра игра и реализация на силистренки.

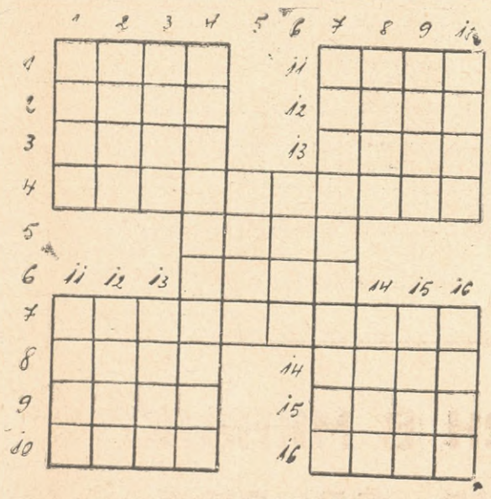
Единствени между всички шест участвуващи отбора доростолки не допуснаха никаква загуба, а е ценато на голямо умение, бързина и пластичност сразяваха всяко намерение на противниците си да покачат резултата в своя полза.

„Академик“ — Варна завоюва четири победи и допусна една загуба, „Раковски“ — Калипетрово — 3 победи и две загуби, „Спартак“ — Варна — 3 победи и две загуби, „Панайот Хитов“ — Тутракан — две победи и три загуби и на последно място „Добруджа“ — Толбухин с една победа и четири загуби.

От известните резултати личи, че положението на добруджанки и на състезателките от „Раковски“ — Калипетрово в групата става несигурно, т. е., за да останат в нея, трябва в следващите срещи да мобилизират максималните си възможности, за да наваксат загубите, за което впрочем имат твърде малко сили.

ЗАБАВНИ МИНУТКИ

ИГРОСЛОВИЦА

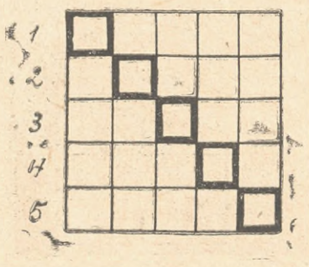
ВОДОРАВНО И ОТВЕСНО — еднакво:
1. Собственото име на известен полски поет и революционер от 19 век. 2. Елемент от пощенското клеймо. 3. Вид корниз в архитектурата. 4. В печатарството — неясна, изцапана печатна кола или лист. 5. Вид полумаймуна, обитаваща Югоизточна Азия. 6. Древногръцки бог на войната и насилието. 7. Наука, която изучава количествените промени в развитието на човешкото общество и народното стопанство. 8. Бележит индийски държавник. 9. Вид рак. 10. Град в южната част на Горна Волта. 11. Връзка от житни растения. 12. Сюжет на съчинение, беседа. 13. Име на известен съветски композитор. 14. Спартански роб. 15. Виден френски живописец, майстор пейзажист. 16. Съставна единица на материята.

ОМОНИМНА ЗАДАЧА

Една под друга напишете думи със следното значение:
1) Град—столица на Татарската АССР, пристанище на Волга — Голям меден съд
2) Град в България, в Търновски окръг — Най-красивата жена по гръцката митология
3) Град в Южна Полша — Полезно изкопаемо
4) Град в СССР, в Иркутската област — Едно от годишните времена
5) Град—столица на Йордания — Известен румънски живописец
6) Град в РСФСР, във Волгоградската област — Граблива прелетна птица.

При правилно решение първите букви на думите, четени последователно отвесно от 1 до 6, дават: името на най-висока та дюна в Сахара.

ГЕОГРАФСКИ КВАДРАТ

ВОДОРАВНО: 1. Град в Унгария — прочут винарски център. 2. Планина в България. 3. Крайгранична река в Балканския п-ов. 4. Един от най-известните швейцарски курорти. 5. Княжество в Арабския полуостров.

При правилно решение в надебелените квадратчета по диагонала се прочита името на най-големия от Малките Зундски острови.

Г. КАРАПАНАЙОТОВ

МНЕНИЕТО НА КОЛЕКТИВА

— Поканиха ме да работя един етаж по-горе! — казах аз, влизайки в моя отдел. — Вие, разбира се, знаете колко е съблазнително това. Но аз отказах — нали трябва да се съобразя вам и с мнението на родния колектив? Ура!

— Ура! — зарадва се родният колектив. — Да го подхвърляме!

Започнаха да ме подхвърлят към тавана.

„Колективът ми е наистина роден — мислех аз. — Здрав колектив. Силен. Ето колко високо ме хвърля! И, най-важното, не е злопаметен...“

Страшен удар прекъсна мислите ми. Ударих темето си в тавана.

„Нищо, мое колективче — мислех си, падайки надолу. — Какво от това. Ще ми се появи оток само. Разбира се, това е Иванников, той се е престарал. Той най-силно от всички подхвърля...“

— Да го подхвърляме!

И започнаха още веднъж. Погледнах надолу.

„Юнаци! — мислех си, летейки нагоре. — Уважават ме. Всички са ми като родни. Само Иванников като че ли не е. Всъщност, аз не го забелязах. Къде е Иванников, дявол да го вземе?“

Страшен удар прекъсна мислите ми.

„Ето и синината — мислех си, падайки надолу. — Така се подхвърля само със злоба. Но къде е Иванников? Защо не ме подхвърля? А—а—а—а, ясно! Преди да дойде на работа е успял да се нахвърля... Трябва да го...“

— Да го подхвърляме!

И отново полетях нагоре.

„Е, слава богу — мислех аз. — Все пак не могат те без мен. Ще се наложи наистина да се откажа от повишението. Къде другаде ще имам такъв авторитет? Но сред подхвърлящите не виждам Синицина? Така е винаги, никога я няма, когато трябва да се поработи. Ще се наложи да я...“

Още по-страшен удар прекъсна мислите ми. За миг загубих съзнание. Когато се свестих, почувствувах леко главозамайване. После разбрах, че това е от височината — бях пробил тавана с главата си и сега седях един етаж по-високо. Всичко тук беше много по-солидно и тържествено. На пода зееше дупка. Приближих се до нея и чух глас отдолу.

— Ах, най-после! Нека да се помъчат и там с него. А сега бързо да запълним дупката на тавана!

(Превод от руски)

Най-малките се нуждаят от специални грижи. Очевидна е привързаността на медицинската сестра Нефтянова към децата от детски ясли № 1 — Тутракан.

обяви•съобщения

ПАРНИ КОТЛИ
52 кв., 62 кв. и 150 кв.
продава ДИП „Родина“ — Пловдив
Справка тел. 50-00

ДСП „РОДОПА“ — „МЕСОКОМБИНАТ“ — РУСЕ
Т Ъ Р С И:
КОЛЯЧИ. Още при постъпването им се дава IV разряд, подсигурено е и общежитие. Кандидатите да не са по-възрастни от 30 години.
Постъпване веднага.
Справка: Личен състав бул. „Тутракан“ № 1 — Русе

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 54 (1218) | Вторник, 9 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКИ КОНКУРС И ПАРАД НА СЕЛСКОСТОПАНСКАТА ТЕХНИКА В ГОЛЕШ

В НЕДЕЛЯ на 7 май кооперата торите от с. Голеш бяха свидетели на нови, интересни прояви — професионално-технически конкурс и парад на селскостопанската техника. Тези нови по своя характер прояви бяха организирани по указание на ЦК на ДКМС, ЦК на профсъюза на селскостопанските работници и Министерството на земеделието. Те са посветени на XI конгрес на ДКМС и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Проведеният в с. Голеш конкурс бе първи и същевременно показен за нашия окръг. Затова той бе масово посетен. Тук присъствуваха другарите Никола Николов — секретар на ОК на БКП, Нешо Нешев — началник на управление „Земеделие" при ОНС, Тодорка Хаджийска — представител на ЦК на ДКМС, Атанас Киров — секретар на ОК на ДКМС, партийни работници, селскостопански ръководители и специалисти, младежки ръководители от целия окръг, както и много кооператори от съставните села на Голешкия кооператив и от други стопанства.

Конкурсът бе открит в читалищния салон на с. Голеш от секретаря на общинския партиен комитет Алекси Кудинов. Той се спря на значението на конкурса, който съдействува за повишаване техническите знания на механизаторите и на останалите кооператори, както и за подобряване обслужването и поддържането на селскостопанската техника.

Близо 50 човека от трите съставни села на кооператива в продължение на много дни се готвиха за него. Повишаваха своите политически, технически, агрономически и икономически знания.

Един подир друг участниците в конкурса изтегляха билетчетата с въпросите и след кратко обмисляне на отговора се явяваха на сцената пред окръжната комисия, за да покажат своите знания.

Практическият изпит се състоя на полето, в местността, използувана като летище за селскостопанската авиация. Тук пог ледът на пристигащите гости и кооператори бе привлечен от голямия брой селскостопански машини, наредени в дълга, строй на редица. А наляво от тях кооператорите-учредители са подредили най-старата и примитивна техника.

Практическите изпити започват. От челото на колоната с грохот се отделят три дизела, които пристигат на стартовата линия, до която е заела своето място изпитната комисия. Съгласно определените правила, трактористите трябва да угасят машините и да застанат вдясно от тях. При дадения сигнал те се спускат към пусковото мотор че, с ловки движения запалват тракторите, качват се в тях и устремно ги повеждат напред.

На средата на пистата всеки заковава своята машина на мя сто. Тук е забито синьо байраче, което тракторист трябва да вземе със себе си и да продължи напред. После се демонстрира гариране на машината и об ръщането ѝ назад. На връщане трябва отново да забият сините байрачета на същото място и тогава да пресекат финалната линия.

На старт е втората група от два трактора — Болгар и КДП. След тях се явяват отново три дизела. Присъствуващите наблюдават с интерес прозежданото състезание. Радват се и аплодират успехите на най-добрите.

Понякога двигателят не иска да запали. Трактористът припира. Бърза. Неговите другари са вече в ход. Ще го изпреварят. Но той не мисли да се отказва. И ето, само след миг пусковото моторче превърта и мишината подхваща своята песен. Скочил бързо в нея, с амбицията на човек, решил да победи, трактористът се спуска да догони своите другари.

На старт са камионите — първите три Ифи. Под възторжените възгласи на присъствуващите и звуците на музиката шофьорите умело маневрират и с устрем пресичат финалната линия.

На старт е сенокосачната техника. Излизат пет леки и средни трактори. Техните водачи се състезават по бързо подменяне на косачния нож, след което отново преминават по определения маршрут. С това практическите изпити завършват.

Първенците в конкурса.

Докато комисията се събира, за да уточни резултатите от проведения конкурс и да определи първенци, пред многобройната публика се състоя парад на селскостопанската техника. Машините запалват. Земята тръ не от техния грохот. Стройната редица се разгръща в марш.

Начело на колоната към официалната трибуна се приближава двуколката, с която някога селскостопанските ръководители и специалисти обикаляха малките кооперативни блокове. В нея са председателят-учредител на ТКЗС в с. Добруджанка Георги Стойков и един от първите председатели на ТКЗС в с. Голеш Добри Василев.

Кооператорите-учредители демонстрират най-старите и примитивни селскостопански оръдия, с които някога създаваха кооперативните стопанства, разорават синурите и обработваха новосъздаващите се блокове. Присъствуващите наблюдаваха старото дървено рало, конския плуг, диканята, дисаги, вили, грапи и други оръдия, много от които отдавна са изхвърлени от употреба и дори са непознати за по-младите кооператори. Когато човек наблюдава тази колона, неволно си спомня за непоколебимата вяра и упоритостта на кооператорите-учредители, които с цената на големи усилия преодоляваха трудностите и полагаха основите на кооперативния строй.

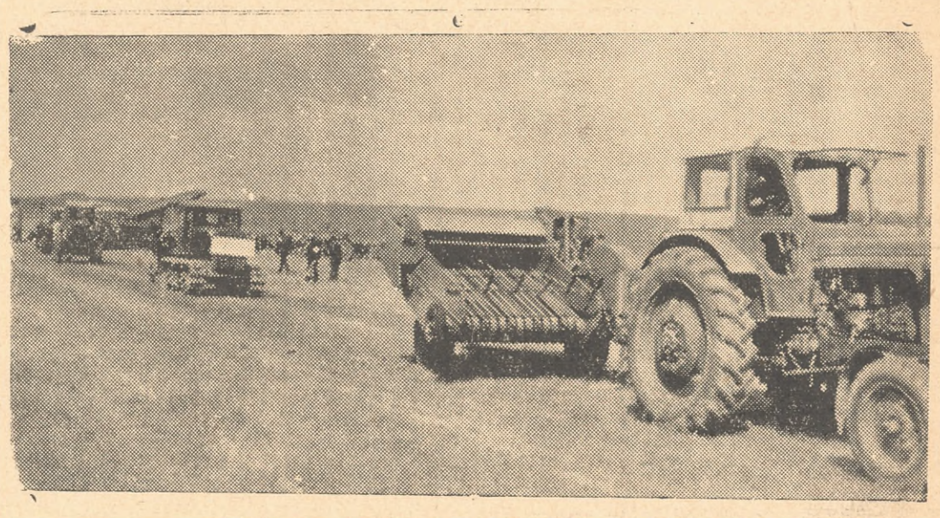
Но идва и редът на трактори те. В колона по един към три буната наближават най-тежките от тях — ДТ-54. Отпред те са окичени с красиво написани лозунги с подходящо за момента съдържание. Зад тях са закачени най-нови и съвременни оръдия — дискови плугове, лющилници, валяци, редосеялки. Преминават средни машини — КД и Беларуси, с навесни плугове, култиватори, сенокосачки, квадратно-гнездови сеялки и друга техника, предназначена за комплексна механизация на полските работи.

Грохотът на машините се сли ва със звуците на музиката. Възторг изпълва сърцата на тези, които отстрани наблюдават това внушително шествие. И ведната изпъква контрастът между това, което беше до неотдавна, и това, което е сега. Какви големи успехи постигна нашият кооперативен строй! Благодарение на тази техника, която то сега преминава тук, трудът на хората става от ден на ден по-лек, по-приятен и по-богато заплатен. Не е далече времето, когато почти всички селскостопански процеси както в растениевъдството, така и в животновъдството ще бъдат напълно механизирани.

В колоната следва техниката за прибиране на реколтата. Няколко нови, модерни съветски комбайни — СК-4. Непосредствено след тях преминават сламопресоподбирач, кран-товарач, силажокомбайни и други нови, модерни машини. Парадът на техниката завършва с кооперативните камиони.

Комисията е извършила уточнението и председателят на кооперативното стопанство в с. Голеш Паско Жеков обявява резултатите. На първо място се нарежда механизаторът от с. Голеш Илия Пенков — представил се по всички показатели отлично. Следват Марийка Панайотова — полевъдка от с. Краново, Атанас Колев — механизатор от с. Краново, и Иван Иванов — шофьор от с. Добруджанка Тези четири участници в конкурса са наградени с екскурзия до Будапеща и окичени с лаврови венци. В списъка на първенците следват още шест другари, наградени с различни материални награди.

Така завърши първият етап от професионално-техническия конкурс в ТКЗС — Голеш. Подобни конкурси в близки дни ще бъдат проведени във всички кооперативни стопанства на окръга.

Момент от парада на селскостопанската техника.

Тържество за 9 май и Седмицата на ГДР

Първата проява на организираната в Силистра Седмица на Германската демократична република бе откритата снощи във фоайето на кино „Москва" изложба „Антифашисткият характер на ГДР и империалистическият, неофашистки характер на Западна Германия". Многобройните фототабла с кратки текстове говорят красноречиво за истината в двете германски държави.

Официално обаче Седмицата на ГДР бе открита снощи в салона на Окръжния народен съвет, където се състоя общоградско тържествено събрание по случай Деня на победата — 9 май. В деловия президиум заеха местата първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, д-р Бюринг от Академията за държавни и правни науки в Потсдам, Хорст Ксшановски, доцент от Софийския университет, членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП Сава Шиваров, Никола Николов, Христофор Иванов, Йордан Георгиев, Шакир Шакиров, Боян Михнев и Георги Кардашев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, общественици.

Секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов откри тържеството с кратко слово за Деня на победата и Седмицата на ГДР в Силистра. Той даде думата на д-р Бюринг, който прочете доклад за националната политика на Германската демократична република.

Тържественото събрание завърши с прожектиране на филмите „Здравей ГДР" и „Законът се нарича щастие".

Тържествено честуваха Деня на овчаря и пастира

с. НОВА ЧЕРНА

Скъп гост посрещнаха новочерненските кооператори на 6 май. За да участвува на тържествата по случай празника на овчаря и пастира тук пристигна другарят **Иван Пръмов** — секретар на Централния комитет на Партията, придружен от другаря Борис Кадинов от Министерството на земеделието.

В село Нова Черна гостите бяха посрещнати от другарите Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП, и Сава Шиваров — председател на ОНС.

След като се запознаха с успехите, постигнати от стопанството през последните няколко години, и обмениха с местните ръководители мисли относно перспективното му развитие, гостите присъствуваха на тържеството, организирано по случай празника на овчаря и пастира.

Доклад за успехите на животновъдите през изтеклата година изнесе главният зоотехник на стопанството Марин Маринов.

От името на Централния комитет на Партията и на Министерския съвет другарят Иван Пръмов приветствува овчарите. Той отбеляза, че със своите големи успехи те се нареждат на едно от челните места в страната. Рядко има стопанство, в което да се получават по 6 кг вълна от овца и по 120 агнета от 100 овце. Едновременно с това другарят Пръмов говори за перспективите в развитието на селското стопанство през следващите няколко години, за укрепването на фуражната база, за подобряването на развъдната работа и по други въпроси.

Другарите Иван Пръмов, Вельо Максимов и Сава Шиваров сред новочерненските овцевъди.

Накрая той пожела нови, по-големи успехи на новочерненските овчари и ги призова да работят така, че в близките една-две години не само да достигнат, но и да надминат своите колеги от ТКЗС — Сливо поле, Русенско, които получават по 8 кг вълна от овца.

Честуването на празника продължи с народни хора и весели би.

Емил ПРАХОВ

гр. ДУЛОВО

В красивата местност около хижа „Караджата" край село Поройно се бяха събрали над 150 овчари, доячи и пастири на ТКЗС — Дулово. Облечени празнично, с окичени гърди с ордени и медали, те дойдоха за да честуват най-тържествено своя празник. Деня на овчаря и пастира — 6 май.

И тази година овчарите и кравари на стопанството посрещаха този празник с високи трудови успехи. Планът за млеконадоя и агнетата в овцефермата за първото четиримесечие е преизпълнен значително. Въпреки голямото увеличение, в сравнение с първото четиримесечие на миналата година, тази година кравари те надоиха в повече 120 тона мляко.

Между овцефермите най-високо изпълнение на плана имат овчарите от Черник, следвани от тези в селата Водно и Черковна.

За индивидуални първенци са обявени овчарят Вели Садъков от Водно и Юдаел Садъков от с. Черник.

В областта на говедовъдството за първенци са определени Мехмед Ибрямов от кравефермата в Дулово, Айшегюл Ридванова и Абиде Рюстемева от Раздел.

Откривайки тържеството, председателят на кооперативното стопанство Иван Николов поздрави животновъдите за положения от тях труд и постигнатите успехи в изпълнението на плановете.

Приветствие от името на ГК на БКП изнесе секретарят на комитета др. Тодорка Гроздева.

На тържеството присъствува и секретарят на Окръжния комитет на БКП др. Шакир Шакиров. Той поздрави животновъдите от името на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и връчи преходното червено знаме „Окръжен първенец" на овцефермата на кооперативното стопанство и парична награда от 150 лева.

Х. ЗАИМОВ

с. КАЛИПЕТРОВО

Рано след обяд на 6 май в красивата местност „Памук кулак" запристига поток от хора — кой пеша, кой с каруци, а под дебелата сянка на орехите дошлите най-рано — музиканти, с присъщата им страст изпълняваха на народни инструменти старинни мелодии.

Празнично облечените животновъди от кооперативното стопанство на с. Калипетрово идваха тук, за да се съберат и сред красивата природа отчетат в деня на своя празник постигнатите успехи. Гост на животновъдите бе и др. Христофор Иванов — секретар на Окръжния комитет на БКП.

С кратко слово секретарят на общинския комитет на БКП др. Трифон Куцаров откри тържеството и предостави думата на главния зоотехник на стопанството др. Димитър Курдуманов.

След като подчерта радващите резултати, постигнати през миналата година, др. Курдуманов посочи, че и тази година през изтеклите четири месеца животновъдите от стопанството имат с какво да се похвалят.

Най-голямо изпълнение на плана за млеконадоя през четиримесечието постигнаха доячките Христо Жеков, Христо Тошев, Станко Владимиров и Кръстина Петкова.

Радостни са резултатите и на овчарите. Трифон Тихонов и Димитър Желязков са надоили 6 700 литра мляко. С незначителна разлика от най-добрите са Илия Гяшов и Добри Узунов.

От името на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и Изпълкома на Окръжния народен съвет др. Христофор Иванов поздрави животновъдите с празника и им пожела все така упорито и всеотдайно да се трудят в името на нашето щастливо настояще и още по-щастливо бъдеще.

Тържеството продължи до късно с веселие.

Иван ПЕЙЧЕВ

Безпримерен подвиг, сурово предупреждение на историята

ДНЕС се навършват 22 години от оня ден, когато замлъкнаха последните изстрели на Втората световна война. На 9 май 1945 година хитлеристка Германия капитулира безусловно пред силите на антифашистката коалиция начело със СССР, САЩ и Англия. На 1 август същата година сложи оръжие и Япония, след като съветските войски унищожиха нейната елитна Квантунгска армия.

По своето епохално значение за човечеството победата на Съветския съюз над фашизма няма равна на себе си в световната история. Ръководен от славната КПСС, вдъхновяван от великите идеи на комунизма, с цената на героичните усилия и много жертви, съветският народ защити делото на Великата октомврийска социалистическа революция, отстоя социалистическия строй, свободата и независимостта на своята родина, спаси народите и човешката цивилизация от фашизма. Са моотвержената и справедлива борба, която Съветската армия води до пълния разгром на най-страшния враг на човечеството — германския фашизъм — и спечели всеобщата любов и уважение на народите, създаде ѝ заслужена слава на армия-освободителка.

В резултат на световноисторическата победа над фашизма се създадоха благоприятни условия за успеха на коренните революционни преобразования в редица страни в Европа и Азия, за възникването на световната социалистическа система и превръщането ѝ в главен фактор на общественото развитие.

С решаващата помощ на Съветската армия се роди и свободата на нашата страна, която сега в братска дружба и тясно сътрудничество със Съветския съюз и другите социалистически страни върви уверено по пътя на социализма.

Нашият народ никога не ще забрави великия подвиг на съветските народи, които изнесоха на плещите си главната тежест на най-жестоката война, преживяна от човечеството.

Активно участие в борбата против фашизма взема и нашият народ и българската армия. В годините на съпротивата, в партизанските отряди, в затворите и концентрационните лагери и през време на Отечествената война в боя с врага загинаха десетки хиляди верни народни синове. Техните имена ще останат вечно записани със златни букви в историята на нашия народ.

Окритата агресия на американския империализъм в настоящия момент срещу Демократична република Виетнам, който използва в тази страна варварски методи и заплашва човечеството с нова световна война, предизвиква гняв и възмущение на съветските народи и цялото миролюбиво човечество.

Империалистите замислиха Втората световна война, за да ликвидират първата страна на социализма. Но войната отслаби самите империалистически сили, задълбочи противоречията между тях, укрепи и умножи силите на социализма, на националноосвободителното движение, на прогреса.

Това агресорите и войнолюбците никога не трябва да забравят. Друга е сега обстановката. На стража на мира стоят милиони хора, стои световната социалистическа система, стои международното комунистическо и работническо движение. На стража на мира стоят могъщият Съветски съюз, неговата огромна икономическа мощ и съвършена военна техника. Ако империалистите се опитат да повторят опита на хитлеристите, те не трябва да забравят, че ще ги последва съдбата на Хитлер. Новата световна война, ако те дръзнат да я запалят, неминуемо ще завърши с пълно и окончателно ликвидиране на прогнилия капиталистически строй.

Пред лицето на засилващите се империалистически попълзновения българският народ е твърдо решен да се бори за укрепването на мира в света и е готов заедно със Съветския съюз и другите социалистически страни да отстоява свободата и независимостта на всяка братска страна и на цялата социалистическа общност, да подпомага борбата на народите за свобода и национална независимост.

В деня на годишнината на великата победа над фашизма нашият народ изпраща на братските съветски народи най-искрени пожелания за нови успехи в развитието на народното стопанство и културата, в строителството на комунизма, в борбата за по-нататъшното единство и сплотеността на социалистическия лагер и международното комунистическо движение, за мир и дружба между народите.

9 МАЙ — ДЕН НА ПОБЕДАТА

Боевете при село Ястребци

Ястребци! Ухайно цвете в неувяхващия букет на славните победи на 31 Силистренски полк.

Минаха много години оттога ва. Тази година се навършват 22. Но споменът за битката при Ястребци, пазен като скъпа ре ликва за подвига на толкова мно го войни, не ще се заличи от времето.

И днес, затваряйки очи, ся каш виждам немия свидетел — зловещия силует на издънена та от снаряди снага на остро върхата камбанария на църква та, вдигнала купол на най-висо кото място в Ястребци. Виждам върховните усилия на войниците, проявени тогава, от браната на хитлеро-фашистите, бункерите, гробището с мраморните паметници, осея но с мини. Чувам свистенето на куршумите, страшния трясък на снарядите, грохота на танковите оръдия. Виждам устрема на си листренци, облените им в кръв лица.

Епопеята на Ястребци просла ви българския непобедим дух далече зад границата на Оте чеството. Голяма бе радостта от победата над врага, стопли ла сърцата на войници и коман дири, дарила радост в очите на хората, които тъй много я очакваха.

След овладяването на Надка нижа, преминаването на канала „Принципалес", тежките боеве на силно укрепената немска пози ция Маргит и успешното фор сиране на реката Мур край се ло Летене, на 4 април в 1 часа в полунощ, 31 пехотен полк пре следваше устремно разбития противник.

Полкът с бързи движения се придвижваше по петите на про тивника и достигна района на Вугришинец, Турковац и Ста нитинец. На 8 април полкът взе мерки за охрана срещу последна та отбранителна позиция на нем ците на тогавашната унгаро-нем ска граница, изградена на ли нията: река Драва, Хум, горите на Шаловци, Водранци, Ястреб ци и северно до река Мур.

Така срещу хитлеристката от брана на Хум беше изправен 32 пехотен полк, а срещу тази на Ястребци — 31 пехотен Сили стрengски полк. Отбраната на Ястребци и южно се осъществя ваше от дивизията „Ханджар", части на „Фолксщурма" и дру ги. След направените донесе ния от разузнаването, полкът получи заповед да атакува про тивника, укрепен край Ястреб ци, да го унищожи и завземе селото.

Под прикритието на ожесто чена артилерийска подготовка на 9 април първа дружина с вихрен набег напусна хребета Сталитинец и с един скок се озова на малките височини пред рекичката. Без отдих, под гро хота на минохвъргачки и арти лерия, при успешното съдейст вие на огъня на тежките картеч ници, дружината се понесе в смела атака. Разнесе се мощно ура. Врагът беше онемял, втре щен, изплашен и сломен. Най-смелите бойци бяха навлезли в предните окопи на противника, където през вражески трупове се завързаха ръкопашни боеве. Хребетът с лозята край Ястребци беше овладян. Но врагът не беше решил да отстъпва важна та си позиция. Хитлеристите бя ха подкрепени, контраатакуваха и успяха. Следващите дни атаките на дружината бяха неус пешни.

На 11 април, след прегрупи ране на силите, атаката беше подновена. В редки вериги бой ците от дружината се понесоха към вражеската съпротива с още по-голяма упоритост. Хитле ристите засипваха с мини и сна ряди. Нашата артилерия и ми нохвъргачките отговаряха с още по-голяма ожесточеност на вра га. Разнесе се пак мощно ура. Отбраната на немците не издър жа. Със смели набези за почист ване на окопите дружината ус пя до вечерта да овладее част от позицията им, включвайки северната окрайнина на селото.

Нощта спусна черното си по кривало и с това сложи край на кървавата битка...

Бойците не спаха. Нощното затишие предвещаваше бъря. По овладяваната позиция не се чуваше глъч. Само тихото раз пореждане на командирите и ударите на окопния инструмент издаваха присъствието на жи вот. Бойците чувствуваха близ кото присъствие на врага — вра гът — това на бойците.

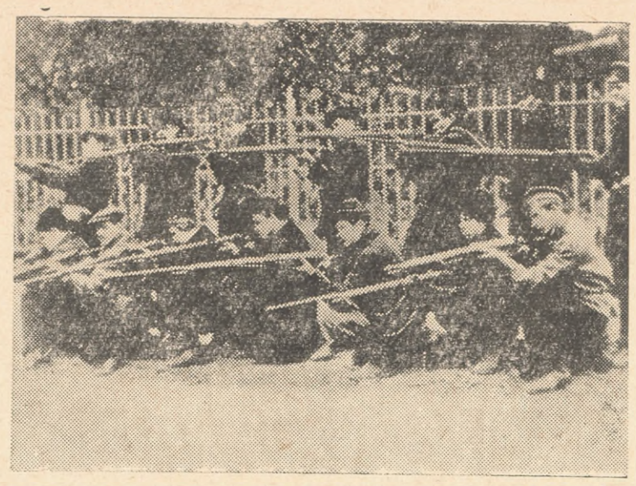
До обяд на 13 април бяха раз менени с противника артилерий ски залпове, примесени с мино хвъргачен огън. На 14 април следобед артилеристите пред приеха артилерийска подготовка и контраатакуваха. Завърза се кървава битка. Оредялата дру жина с отчайваща сила се съпро тивляваше. Положението ставаше критично. В този момент на ши бойни коли пристигнаха на полесражението. Духът беше повдигнат, ентусиазмът — пови шен. Бойните коли вдъхнаха вя ра у войниците. Тук бе и по мощник-командирът на дружина та. Противникът беше отхвър лен.

Настъпи решителен момент. Дългобойна артилерия стовари стоманен юмрук върху църква та и продъни островърхата й камбанария. Горяха покриви, огнени езици ближеха каменни те стени. Миришеше на смола, барут и горящи трупове. Про тивникът бе лишен от удобното си наблюдение. Завърза се от чаяна борба за всяка къща, за всеки двор, за всеки бункер, за всеки ъгъл. Пълзешком или на прибежки, заслонени зад ту ловищата на бойните коли или каменните зидове на сградите, дружината се придвижваше уве рено напред.

Хитлеристите бяха отчаяни и озлобени. Но все още се съпро тивляваха. След малко от един бункер се вдигна бяло знаме. Изплашени хитлеристи, бледи до смърт, вдигаха ръце. Преда ваха се. Стигайки църквата, дру жината се включи в полковата автоматна рота, съставена от младежи-доброволци, с общи уси лия и с помощта на втора дру жина Ястребци бе овладяно до вечерта. Хитлеристите отстъпи ха. Съпротивата им бе съкруше на.

о. з. капитан
Ламбо БОСТАНДЖИЕВ

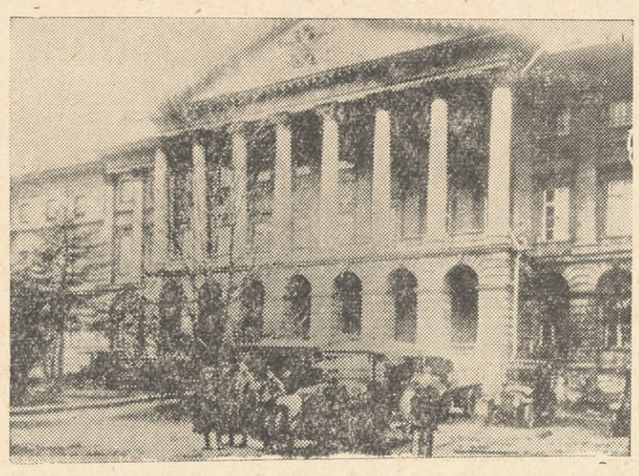
Пред 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция

Червената гвардия през 1917 година. Голяма роля в борбата за победата на Велика та октомврийска социалистичес ка революция принадлежи на Червената гвардия.

Опитът по въоръжаване на работниците и създаване на въо ръжени отряди, започнал през 1905 година, намери широко приложение за създаване на за водски дружини и първите от ряди на Червената гвардия през февруари 1917 година — в дните на борба за сваляне на царското самодържавие.

С организирането на такива отряди се занимаваха район ните комитети на болшевишката партия. Работниците създаваха

Петроград. Смолний. Октомври 1917 година. (Снимка от ар хива на кино-фото-фонодокументи в Ленинград). ТАСС—БТА

своите въоръжени отряди въпре ки забраната на Временното правителство, въпреки резките изказвания срещу Червената гвардия от меншивистско-есеров ското болшинство в Съветите.

Към лятото на 1917 година всички по-големи градове и про мишлени центрове имаха своя Червена гвардия.

Нарастването на нейните ре дове през 1917 година вървеше заедно с подема на работничес кото движение в страната: април ската и юнска демонстрации, борбата с корниловщината, дни на непосредствена подготовка за Септември.

На снимката: обучаване на чер веногвардейци през 1917 годи на.

ПО ПЪТЯ НА ГЕРОИТЕ

(Пътни бележки)

Хаккъ РУФИЕВ

1. ПЪРВИ СРЕЩИ, ПЪРВИ ВЪЛНЕНИЯ

Още не беше се съмнало, а група мъже с куфари и чанти в ръка вече нетърпеливо чакаха пред сградата на Военното окръжие. Леките коли на коопера тивните стопанства от окръга продължаваха да идват и група та постоянно се увеличаваше.

Първите срещи, първите въл нения започнаха още тук, пре ди тръгването. Към нисък на бит мъж се приближи друг по слаб и висок от него и, след като го погледна внимателно в очите, възкликна:

— Гроздьо, ти ли си?

— Йордане!

Това наистина бе една вълну ваща среща. Повече от 22 го дини не бяха се виждали двама та бойни другари. Гроздьо Ан гелов от Дулово и Йордан Йор данов от Силистра, въпреки че бяха само на 40 км един от друг.

Малко след това бяхме сви детели на друга още по-трога телна картина. Слаб, вече побе лял от годините мъж, внимател но оглеждаше слизащите от ко лите. Още от пръв поглед личе ше, че търси някого. Най-после той бързо се отправи към висок и ялен мъж, с червено ли це, и извика:

— Минчо!

— Митьо!

Следва братска прегръдка, продължителна целувка, сълзи от радост и вълнение. Трудно е при такива моменти човек да се въздържа. Без да искаш, очите ти навлажняват. Та можеше ли да не се вълнуват и да не плачат от радост бивши те фронтоваци Димитър Тодо ров от Грънчарово и Минчо Ди митров от Тутракан, след като повече от 20 години не бяха се виждали? Малко ли общи спо мени и преживени трудности имаше между тях като млади войници на турската граница и оттам на фронта в Югославия и Унгария?

Събрани на групички, бивши те фронтоваци водеха оживени разговори. Въпросите се редя ха един след друг: за здравето, за семейството, за личния жи вот, за предстоящия поход по пътя на героите от Първа бъл гарска армия през време на Отечествената война. Като на филмова лента оживяваха в па метта спомените за преживени те трудности на фронта, за за гиналите в боя другари и люби мите командири.

Не, това не бяха само обикно вени туристи. От 120-те души, включени в групата, над 90 бя ха бивши фронтоваци от 31 пе хотен полк, 19 комсомолци, 4 синове и дъщери на загиналите във войната бойци и др.

Повечето от тях вече бяха посивели от годините. Но и сега, както едно време на фронта с пушка в ръка са пазили ин тересите на народа, те са актив ни участници в строителството на социализма в свободната Ро дина. Между тях виждаме Ма рин Добрев — директор на ДАП—Силистра, Димитър Ми халев — председател на СОНС —Добротица, Георги Христов— главен счетоводител на ТКЗС —Чернолик, Йордан Лазаров и Гроздьо Ангелов—счетоводите ли, полевъдни бригадири, жи вотновъди...

Чак сега, когато вече близо час наблюдавах вълнуващите срещи и оживените разговори по между им, разбрах колко голя мо е значението на този поход за тях. По лицата им бликаше радост, вълнение и любопитство, за това, че ще имат отново въз можност да видят тези места, през които са минали по време на войната, ще си спомнят за преживените трудности, ще се поклонят пред паметниците на загиналите другари.

Времето за тръгване най-по сле наближи. След проверка на пристигналите, цялата група се отправи към „Родинатурист". И отново сме свидетели на вълнуваща среща между Тодор Димитров от Кайнарджа и Ни кола Кондов от с. Малчика, Пле венски окръг. Макар и накратко, след повече от 22 години, те си спомниха за ожесточения бой при с. Липовац — Югосла вия, за убитите си другари, за любимия командир на ротата Иван Трендафилов.

За обяд спряхме при „Лавро вия парк" край град Плевен. Тук за бай Божко започнаха първите неприятности. Задната гума на колата му омекна. До като той правеше гумата, бай Петър наду гайдата. Сви се кръшно добруджанско хоро. Въ преки непредвидения дълъг пре стой, всички бяха в отлично на строение. Към 15 часа отново бяхме на път за Ботевград, Ви тиня, София. По хубавия ас фалт колите летят със 70—80 км в час.

Ботевград минахме под купо ла на гонени от вятъра сиви об лаци. Паднаха и първите дъжд вни капки. Започваме изкачва нето нагоре към Витиня. От двете страни на шосето се възхищаваме на дивната красота на родния Балкан и на вековни те гори, които през годините на съпротивата като родна май ка са укривали в пазвата си слав ните „Чавдарци".

Вече мръкна, а до София имаме още доста път. Повечето от пътуващите не са виждали Сто лицата от дълги години. По ли цата им се виждат нотки на съ жаление, че няма да имат въз можност да разгледат града. Со фия обаче е красива и нощно време. Многобройните електри чески крушки, разноцветните рекламни надписи и неоновото осветление й придават приятен вид.

Настанени бяхме в комфорт ния хотел „Москва". Вече е къ сно. Изминахме близо 500 км път, а никой не чувствуваше умора. Оживените разговори се га продължават по хотелските стаи, в коридорите. Отвсякъде чуваме само: Ниш, Драва, Ор лик, Чекел, Кишбайом и др. Много спомени, много преживя вания свързват бившите фронто вци с тези градове и села. Много от тях по тези места са водили ожесточени сражения, били са ранени. Тук са останали костите на много техни бой ни другари и командири.

(Следва)

Оценка за партийната учебна година

В края на април общинският партиен комитет в с. Добротица на специално заседание об съди как е протекла партийна та учебна 1966/1967 година в присъствието на всички пропа гандисти. Оценка за работата на изградените форми и пропа гандистите направи секретарят на общинския партиен комитет Коста Илариопов.

Той изтъкна, че във формите за политическо обучение са уча ствували 141 комунисти, раз пределени в 9 звена. Само в Добротица са действували две школи по основи на политичес ките знания, два кръжока по история на БКП и една школа по основи на марксизма-ленини зма за по-подготвени слушате ли. В селата Босна, Любен, Ястребна и Ирник са изучавани основи на политическите зна ния.

Отчетено бе, че през изтек лата партийна учебна година във всички школи и кръжоци е взет предвиденият по програма та материал, проявена е по-го ляма взискателност, по-голям интерес са проявили и самите участници. Пропагандистите са се подготвяли старателно, редов но са изнасяли лекциите си, го ворели са на достъпен за слу шателите език. Оживено са пре минавали и събеседванията. За пример бяха посочени пропа гандистите Г. Николов от Доб ротица, М. Николова от Ирник и Йордан Петров от Ястребна.

Посочени бяха и пропуските. Например обобщителните зани мания не са преминали на нуж ната висота, недостатъчно е онагледяването на материала. Някои школи са приключили работата, без да са били набавени учебници и помагала за участниците. Обърнато бе вни мание за отсъствията в някои звена. Партийните бюра не са се занимавали сериозно с отсъс твията на комунистите от заня тия. Пропагандистът Атанас Петков посочи в своето изказ ване, че за някои комунисти с начално образование следва да се изградят по-лесни и по-до стъпни форми за политическо обучение.

Пропагандистите споделиха свои мнения, разказаха за рабо тата на учебните звена, които ръководят, и потвърдиха голяма та необходимост от повече на гледни помагала. Дори през та зи година едва през януари са били доставени някои от учеб ниците.

Бяха приети решения за под готовката на новата партийна 1967/1968 учебна година. Проя вилите се пропагандисти бяха наградени за усърдната им ра бота.

Хюсеин РАСИМОВ
(наш кореспондент)

Трудолюбиви пионери

Трудолюбието и честността са присъщи на жителите от малкото скътано посред венец от гори село Цар Асен. Тези черти се наследяват и от подра стващите — пионерите.

Един ден бай Дончо—председателят на читалищния съвет, се отби в училището и предложи на дружинната ръководителка Петрова пионерите да поемат инициативата за залесяване на селския мегдан около новата читалищна сграда. Малко след това дружинният съвет бе свикан на извънредно заседание. Единодушно се реши да се при еме това предложение на бай Дончо.

Само след няколко дни празничното утро завари площада необичайно оживен. Тук бяха всички от най-малките, чавдарче тата, до седмокласниците. С ло пати, кофи и мотики, под ръко водството на бай Дончо, едни копаеха дупки, втори засаждаха, трети почистваха, други полива ха. Всеки се стремеше съзнател но да изпълни поставената зада ча. Така само до обяд доскоро пустеещата изровена площ, ко ято беше свърталище на селски те свине и гъски, се преобрази. Тук бяха засадени над 300 ро зи и 250 декоративни дръвче та.

Сега грижа на пионерите е да поддържат хубавата градин ка, да й се радват, а когато по растат и цъфнат розите и дръв четата, през свободните часове приятно да почиват в нея.

Добромир СТРЕМСКИ

Доброволен труд

Над 70 отечественофронтовци вземаха участие на организира ния от общинският комитет на Отечествения фронт в Главини ца трудов ден в чест на Шес тия конгрес. Повечето от тях бях административни служите ли от съвета, селкоопа, канце ларията на ТКЗС и др. учреж дения.

Два дни работиха те за бла гоустрояването на селото и не говото хигиенизиране—подготви ха шосето за асфалтиране, на правиха нови градинки и др. Да доха над 150 надници доброво лен труд.

Отличиха се служителите: Ма рийка Цанкова, Русанка Бори сова, Боянка Пенева, Стоянка Добрева, Петко Дечев, Иван Лазаров и др.

Ахмед ДЕМИРЕВ

Непрекъснати грижи за личните стопанства на кооператорите

Въпросите за развитието и укрепването на животновъдство то в личните стопанства на коо ператорите са стояли и стоят в центъра на вниманието на об щинския комитет на Отечестве ния фронт, изпълкома на об щинския народен съвет и упра вителния съвет на ТКЗС в с. Паисиево. Важно място в масо во-разяснителната работа сред отечественофронтовците заема решението на ЦК на Партията и Министерския съвет за лично то животновъдство на коопера торите, разширяването на фура жната база и създаването на по-добри условия за отглежда нето на все повече животни в домакинствата на кооператори те.

Ръководствата на низовите ор ганизации на Отечествения фронт и съветниците от района на Паисиевската община по стоянно разясняват значението на 21-то постановление на Ми нистерския съвет за личното стопанство, ползата и преиму ществото от договарирането и отглеждането на добитък, създа дени от ДСП „Родопа", а така също и за снабдяването на сто паните с продуктивни животни. Само през изтеклите две годи ни 82 домакинства се снабдиха с крави от ДСП „Родопа". През миналата година на коопера торите бяха продадени за отглеж дане 32 000 малки пилета, а през тази година — до началото на април — над 15 000. Това е добра предпоставка за изпълне нието на плана за птичето месо.

В началото на годината в лич ните стопанства на кооператори те от района имаше 1 104 гове да, 328 крави, 5 199 овце и шилета, 249 кози и около 14 000 птици. Естествено до края на годината броят на жи вотните ще бъде значително уве личен.

Предвидено е през 1967 годи на от личните стопанства да бъ дат изкупени много повече жи вотински продукти. В сравнение с миналата година трябва да се изкупят в повече 15 000 яйца, 2 500 кг птиче месо и др.

За да се осъществи всичко това, бюрото на общинския ко митет на Отечествения фронт и ИК на общинския народен съ вет набелязаха редица мерки. Планът за личното животновъд ство бе обсъден от широк ак тив, който предложи да се зася ват повече площи с люцерна и други фуражни култури. Земя та за лично ползване да се дава на такива места, в които може да се приложи машинна обрабо тка. Предложено бе да се раз реши въпросът за пашата на животните на кооператорите, да се доставят по-редовно смески за птиците и торове за наторява не на земята за лично ползва не.

Укрепването на личните сто панства на кооператорите не е временна задача. А постоянна, изискваща много грижи от стра на на кооперативното стопанст во, общинския народен съвет и общинския комитет на Отечест вения фронт.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Разностранна, целенасочена дейност

(Разказваме за автомотоклуба — окръжен първенец)

Слава дума за автомотоклуба при ГК на ДОСО в гр. Тутра кан, заел първото място в окръ га през миналата година. И сега погледът е обърнат към пър вото място. И с право. Защото тук се провежда разностранна и целенасочена дейност.

Учебната работа е първото за дължение на петимата щатни инструктора към клуба. Направе ното досега не е малко. Имало е случай само един от явява щите се на изпит при проведен курс с шофьори-професионалис ти да не издържи още при пър вото явяване. Това се дължи на старателната подготовка на лекциите и изнасянето им на разбран език пред курсистите. Ре шаващ тук е и контролът от страна на секретаря на клуба Марин Станев. А наред с това и материалната база. Клубът ра зполага с подходящи гаражи, класни помещения и добре обо рудвани технически кабинети, където може да се види всич ко, което се преподава.

Ала колективът на клуба не е спрял до постигнатото. Стре ми се да разширява материал ната база, да дообзавежда ка бинетите с оглед превръщането им в образцови.

За успеха в обучението на ме ханизатори помага и установе ната дисциплина в учебната ра бота — не се допуска безприч нно отсъствие на курсистите. От месец септември 1966 годи на насам в тримесечен курс са обучени 57 трактористи, вме сто предвидените 30. Осемдесет на сто от завършилите курса за професионалисти — шофьори пред ДАИ вземат изпита още при първото явяване.

Без откъсване от производст вото са обучени вечер в про дължение на два месеца 23 еле ктротехници.

В скоро време ще започне ра бота двумесечен курс с 30 ком байнери. Той ще се провежда в ДЗС „Янко Забунов". По време на жътвената кампания нови 30 правоспособни комбайнери ще поведат машините из равни те житни блокове. Заслугата за това ще бъде пак на автомото клуба в Тутракан.

За да се подобри още повече работата, строи се нов учебен полигон с писти за мотоциклети сти и шофьори.

Към клуба членуват 160 ду ши. С членовете се поддържа постоянна връзка. На периодич но провежданите събрания се изнасят лекции за вредата от алкохола за водачите на моторни средства, за новостите в тех никата. Лекциите биват съпро вождани с подходящи филми. Често членовете на клуба са ми идват за технически справки тук. За тях е осигурено безпла тно миене на колите в мивката на клуба.

Активна помощ клубът е ока зал при провеждането на мото кросовете и парашутни скокове, при мотопедното градско състе зание със собствени машини на гражданите.

Още много би могло да се раз каже за разностранната работа на автомотоклуба при ГК на ДОСО в Тутракан. Но от разка заното дотук става ясно, че сто реното не е малко.

Викентий ДУКАНОВ

Комунистът Йорлан Василев, сега главен бригадир в с. Прохлада, години наред е един от добрите пропагандисти в селото. Въпреки че следва задочно, той съвестно изпълнява и сега възложеното му поръчение от партийния комитет.

ЕДИН РАЗГОВОР, КОИТО ТРЕВОЖИ

В малкия салон се бяха събрали ръководителите на предприятието, материално отговорните лица и работници от Народната милиция. Колкото и да се стараеха присъствуващите да скрият вълнението си, тицината и загрижеността по лицата им издаваха мислите за предстоящия неприятен разговор.

Началникът на ДСО строй-управление гр. Силистра инж. Марин Маринов откри срещата и колкото и неприятно да му беше, предостави думата на следователя от органите на МВР др. Костадин Огнев. Нямаше писан доклад, но думите, подкрепени от фактите, ставаха толкова силни, че с нищо човек не можеше да противоречи.

Стараейки се да възстанови в паметта си всичко случило се, др. Огнев заразказва за онази правда, която буди размисъл, тревожи съвестта, кара човек да се замисля.

— Другари, нямаме за цел да съдим сега някого — заразказва ораторът, — нашето искрено желание е, ползвайки се от разкритата вече престъпност на двамата служители на строителната организация, да заострим вашето внимание, бдителността ви и да не даваме възможност на самозабравилисе хора да злоупотребяват със социалистическото имущество.

Редяха се факт след факт, и всеки от тях утвърждаваше виновността на престъпниците.

В строителна организация няколко години като технически ръководител е работил Гочо Господинов Хорозов. Страстите на този сравнително млад човек, да присвоява чуждото за свои цели са се появили още в ученическите години. За този свой порок още тогава е бил осъждан. Загнездил се дълбоко у него този опасен за човека враг, не му дава покой.

Повереният обект в с. Кайнарджа му дава възможност да развърже „таланта" си и да гради с пълни шепи от народното имущество. Престъпните му деяния не остават скрити и той бива осъден условно. Наложеното му наказание обаче не действува като урок, от който трябва да се поучат както той, така и ръководителите на организацията и вместо да бъде наказан, понижен или уволнен, Гочо не само остава на работа, но е издигнат и за групов технически ръководител. Убедил се в безсилието на ръководството, той продължава престъпната си дейност. Но връх на самозабравата е, че и след залавянето и осъждането му остава верен на опасните си страсти. Неотстранен още от работа, той съставя фиктивни документи, но за „съжаление" този път не успява да присвои средствата поради навременното разкриване. Сега този „герой" чака присъдата си.

Вторият обект на тревожния разговор бе Димитър Атанасов Димитров, бивш технически ръководител в гр. Дулово. Той също е осъждан няколко пъти в различни градове на страната, но прикрил успешно престъпното си минало, се устрои на работа в строителната организация. С удивителното си осторумие и разговорливост успява да възхити всички, а с това да ги спечели и хвърли в заблуда.

Станал господар на разгърналото се строителство в Дулово — Димитър започва да разполага с всичко. Възможността да търгува със строителни материали обаче не го задоволява и той протяга ръце към фиктивна документация, с която то отчита невложен в строителството труд и получава средствата. За да улесни работата, дори решава да назначи фиктивен персонал, заплатите на който присвоява за себе си. Сега излежава присъдата си.

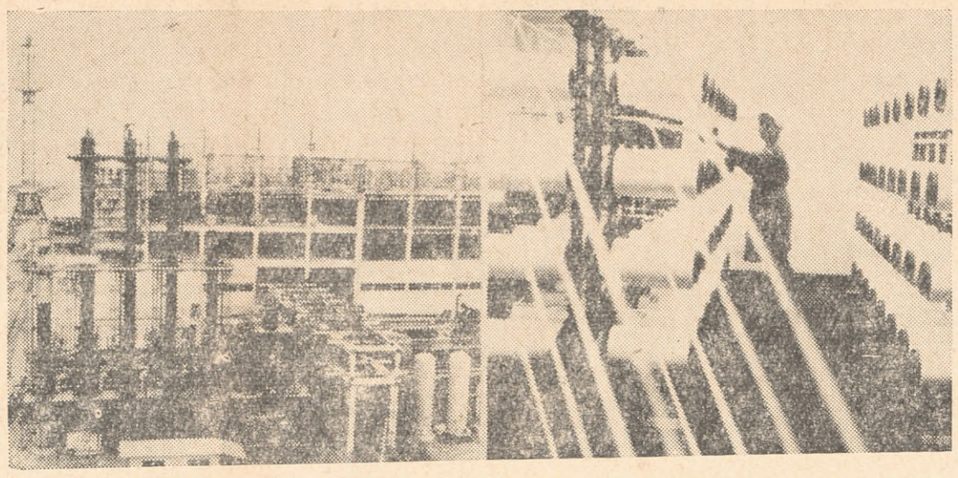
Разказаното е частица от хитро замислените и сложни машинации на престъпниците, които както и всички други, не са могли да избегнат суровото наказание.

Можеше ли обаче да не се стигне до крайното решение, да се предотврати опасността още преди тя да е станала престъпление? — Можеше! Това потвърдиха и многото изказвания на присъствуващите. Във всяка тяхна дума звучеше тревога — обвинение, не само към престъпниците, но и към себе си. Фактът, че голямото строителство беше приспало бдителността, е не по-малко обвинение към всекиго, неволно станал съучастник на престъпника.

И сега на десетки строителни площадки са складирани големи количества строителни материали, които са обект на някои недобросъвестни граждани, а често пъти и на самите строителни работници. Не са редки случаите, когато честни граждани са сигнализирали за една или друга малка кражба. Но все още виновниците не са изпитали общественото порицание и затова напълно оправдано бе искането — в бъдеще всеки заловен да се накаже и името му да се направи достояние на всички.

Много бяха споделените мисли и отправените обвинения, но в тях липсваше отчаянието. Здравият разум подсказваше всекиму, че няма по-голяма сила от общественото порицание, че то, насочено към всичко излишно в нашето социалистическо общество, може да предотврати рушенето нормите на социалистическия морал.

Иван ПЕЙЧЕВ

Напредва изграждането на комбината за полиестерни влакна край гр. Ямбол. Той ще влезе в експлоатация до края на 1967 година и ще произвежда годишно 12 хиляди тона влакна.

НА СНИМКИТЕ: Изглед от строежа на комбината (ляво) и в експерименталната база, където вече са произведени първите количества влакна и се обучават работници.

Вместо художник — майстор-ресорджия

КУРТИ ИВАНОВ е мълчалив човек — нещо, което не е твърде характерно за хората от Калипетрово. Ще го видите пъргаво да се върти около искрящото огнище в ковашкото отделение на предприятието, да сипе удари върху зачервеното желязо на наковалнята или да слага нещо в казана с нафтата. И всичко върши с лекота, без много усилия. Неговите 35 години разкриват зад себе си един богат и многообразен живот, изпълнен с много трудности и победи.

Когато го заговориш, Курти със задоволство разказва за годините, прекарани при майстора-железар Никола Станков Нончев. Този добър, внимателен и учтив човек му е направил силно впечатление. Той го е учил на най-хубавото в занаята някога — постоянството и веотдайността. Веднаж в разговор с него Курти му разкрива някои свои мисли. „Майсторе— казва му той, — аз мечтаех да стана художник, а ето че ще стана коларо-железар. Едната професия няма нищо общо с другата. Винаги ще съжалявам за това". А майстор Никола го изгледал с пламнали от радост очи и го посъветвал бащински: „Не съжалявай, Курти — художник можеш да бъдеш и в занаята, стига да го усвоиш добре. Хубавата каруца радва очите на хората, но без очите на майстора си тя би била нищо. Той й дава живот, той я прави лека и невидима по пътищата".

По-нататък животът отвежда младия човек в Силистра в кооперация „Девети септември". С нови хора свързва съдбата си Курти, с нови трудности. Но щом свършело работното време, автобусът отново го отвежда сред познатата среда — волната селска природа и грубите, но всъщност толкова добри, човечни и внимателни селяни. За тях Курти е запазил най-хубави спомени в душата си.

С ДАП го свързват много години от занаята му. Когато завършва военната си служба в Разград и се завръща отново при другарите си от кооперация „Девети септември", започва усилена масовизация на селяните от родното му село. Селското в него проговаря. Интересите на неговите добродушни и весели земляци не са му без различни. Просторът и мамещият селски въздух го изпълват с нови мечти. Не железар, а строител става той, за да вложи всичко от своята младост в новото развитие на селото. Домъчнява му обаче отново за чука и наковалнята, за разжарено то ковашко огнище и се прехвърля в кооперативната коларо-железарска работилница. Пръв проявява желание да се учи за ковач-ресорджия и идва отново в Силистра. И оттогава, сето вече толкова години са минали, той не е сменял профила в професията си.

За ковач-ресорджия го приема и ръководството на ДАП — Русе, клон Силистра. Такъв е и досега.

Веднаж се отбива при него директорът на предприятието. Гледал той как Курти изкусно огъва тежките ресорни листове стоманата, как при всеки удар на чука изскачат искри и се полепват по потното голо тяло на младия човек и с възхищение отбелязал: „На нас такива хора ни трябват, момче — силни, непримирими, които да разбират от работата си. При нас можеш да останеш колкото си искаш. Тук имаш възможност да научиш и други занаяти — стругарство, шлосерство..." — „Занаята си аз не напускам, другарю директор — късо заявил Курти. — С него съм сраснал, с него ще си умра. Но друго искам да кажа аз: занапред ще ни бъде необходима механизация на някои процеси. На ръка всичко е трудно. Така че затова трябва да помислим, според мен."

Директорът не се смутил от думите му. Потупал го по рамо и го отминал възрадван.

В новата сграда, която получило предприятието при разширяването и обособяването му като самостоятелно, имало възможност за всичко. Курти и другарите му били изпратени за обмяна на опит в ДАП — Пловдив, клон 3, ДАП — Сливен и ДАП — Стара Загора. След завръщането си оттам, по тяхно настояване, в ковашкото отделение били инсталирани преси за огъване на ушите на ресорите и на самите ресори и била построена пещ за закаляването им. При старото положение всичко се вършело на ръка и отнемало много време. Закаляването на ресорите е ставало един по един в огнището, а сега в пещта се закаляват едновременно по 15-20 ресорни листа за 15 минути.

— Ние сме трима майстори-ковачи — споделя Курти Иванов. — Аз, моят съселянин и набор Коста Владимиров и бай Йордан Стоянов. Работим на смени. Работим задружно. Разбираме се като братя. Нашата работа не се измерва с норми. Ние обслужваме всички бригади и затова се разчита повече на нашето съзнание и дисциплина.

Курти Иванов е определян многократно за ударник на комунистическия труд, за отличник. Многократно е награждаван от ръководството на предприятието с предметни награди. С внимание го удостои и Министерството на транспорта през 1965 година, като го награди с грамота по случай празника на транспортния работник. Най-голямата награда обаче си остава за него уважението на колектива, което Курти заслужи със своята работа и постоянство.

Никола НАНЕВ

Жизнерадост

В множеството не те забеляза. Спря ме поздравът ти плах, ученически. Беше в работно облекло. Не бях те виждал две години, откакто се разделихме в Средище, в МТУ. Вие бяхте много — само вашият випуск повече от стотина. Трудно е да ви запомним всички. Но теб те помня. Не само защото наред с техниката ти еднакво обичаше и моите предмети — български език и история. И беше отличник. Помня те най-вече заради нерадостната ти съдба.

...Било преди 10 години. В дома на Велико Кулев от Пожарево нахлуло нещастие — заболяла неизлечимо жена му и оставила 4 невръстни деца. И бащата сам се заел да отгледа да рожбите си. Израснали те. Момичетата се омъжили. Годините минавали. Не закъсняла и старостта, а с нея и здравето на бай Велико се поразклатило. Завършил прогимназия и най-малкият—Никола. Една вечер бащата го повикал при себе си.

— Кольо, ти завърши. Тряб ва да видим сега накъде ще по теглиш. Разбирам, че книгата те влече. Но аз съм вече стар. Не ще мога да те дам в гимназия. Какво ще кажеш, ако те направим тракторист. Виждам, че и машините обичаш.

...Днес бързах, но се поспрях с теб. Исках да разбера как е баща ти. Разбрах, че си тракторист в кооперативното стопанство в Тутракан. За всичко ми разказа с толкова обич.

— Работата е прекрасна. Обичам я. Понякога цяла нощ сме сред нивите. Хубаво е там. За едно сме с бай Кольо на една машина. И той е от нашето село. Брат ми е войник. Татко е сам, но е много по-добре. А и аз вече изкарвам заплата. Днес я взех, че отивам да дам парите на него. И да го видя. Често го обикалям. Очаква ме старецът.

Колко много си се променил, Никола! Колко жизнерадостен си станал. Весел. Някога ти го вореше много само на урок. Помниш ли, другарите ти казваха за теб, че говориш като машина.

Срещата ни ме кара да се за интересувам повече за теб. Никола Гицов? Да, Гицов те казваха в училище. Едно тихо и много пъргаво момче!

„Много добро момче е. Работливо. И тихо."

„А, Колето е златно момче. Те са добре с плановете."

Не ми се иска да говоря за плановете. Думите на другите ми стигат. Хвалят те всички.

...Хубав пролетен ден. Равнината на „Марянката" бе обляна от слънце. Една от машините сред кооперативните поля край Тутракан е на Никола. В душата на тракториста е светло, радостно. Той спира машината за няколко минути. Колко е щастлив и горд от труда си. Очите му, игриви, момчешки издават жизнерадост, родена от работата, която Никола толкова обича...

Викентий ДУКАНОВ

Само преизпълнение на плановете ли?

Макар че животновъдите от ТКЗС — Старо село преизпълняват своите планове, те не са успели да превърнат животното в рентабилен отрасъл. Нещо повече. С всяка изминала година тук се отчита едно чувствително поскъпняване на продукцията.

Кои са причините за неудачите?

Въпреки, че зоотехникът Тодор Масларски и бригадирката Лиляна Тасева работят от десетина години в стопанството, едва сега вземат присърце въпроса за повишаването на продукцията. Не е водена настойчива борба с безплодието при животните. В стопанството все още липсват условия за създаване на сухостойни групи. Кравите не са картотекирани и мъчно се следи заплождането им.

Голяма слабост се допуска при изхранването на фуражите. Грубият фураж не се разпределя и зачислява на всеки гледач поотделно. Това води до разхищение на храната. Само за тази година животновъдите са допуснали прераход от 600 т фураж.

Не малко задачи трябва да разреши ветеринарният лекар Георги Маринов. Той трябва да води упорита борба за оздравяване на стадата. За намаляване причините за безплодието.

Заедно с борбата против яловостта, всички животновъди от ТКЗС — Старо село трябва да бъдат убедени в това, че е нало жително да се използуват всички възможности на животните. Да не се задоволяват от постигнатото.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

ПРОФСЪЮЗНА ДЕЙНОСТ

Профсъюзната организация при потребителната кооперация с. Главиница проведе събрание за приемане обещанията от магазинерите и закупчиците за настоящата година. Отчете се и изпълнението на профорганизацията за първото тримесечие и се прие нов план за второто тримесечие. На събранието се одобри и договора, сключен между потребителната кооперация с. Сокол и потребителната кооперация с. Главиница.

Председателят на кооперацията Н. Цеков изнесе информация по изпълнението на плана за стокооборота и печалбата през първото тримесечие. Той обърна голямо внимание върху предстоящите задачи и тяхното изпълнение. Председателят на проф организацията др. Димитър Янков — шофьор, даде лични обещания и обяви съревнование на четиримата шофьори на кооперацията, като обеща да преизпълни плана по тонкилометрите и да осигури най-висока печалба от колата.

Иван РАДЕВ

НАРОДЕН УНИВЕРСИТЕТ ПО ЛОЗАРО-ОВОЩАРСТВО

При сегашния етап на развитие на селското стопанство в нашата страна се изисква преди всичко бързо внедряване на порационални системи на организация на труда, по-съвършени начини на заплащане и внедряване в производството на най-новите постижения на науката и техническия прогрес.

Работата за по-бързото внедряване на техническия прогрес е най-тясно свързана със селскостопанската просвета като масово мероприятие. Конкретната, обоснована и изпитана разяснителна работа е необходима за преодоляване и на първоначалното неверие и неубеденост в производствениците при всяко ново мероприятие.

Една от съществените задачи на Комплексната опитна станция — Силистра е именно организирането на системната работа по изучаването, обобщаването и конкретното внедряване на техническия прогрес и научения опит в селското стопанство. Една от формите за изпълнението на тази задача е изградения от КОС и ОНС Народен университет по лозаро-овощарство, който работи вече четвърта година.

С разкриването на Народния университет се постави задачата да се създаде в окръга едно учреждение на доброволни начала, в което да се извежда работата по обучението на кадрите на по-високо равнище и да отговаря на определени изискания в развитието на ТКЗС по най-наболелите въпроси в лозаро-овощарството.

От създаването на университета през 1964 година досега в него участвуват всяка година по 30 звеноводи, бригадири, челници в производството и кооператори. През изтеклата 1966 година под ръководството на КОС съвместно с ОНС бяха проведени 57 часа теоретически и 32 часа практически занятия. За лектори бяха използувани специалисти от Управление „Земеделие", КОС — Силистра, от ТКЗС, ДРЗС и др.

През настоящата година са проведени три занятия, като предстои провеждането на четвъртото. Изнесени са 9 теоретични лекции от научните сътрудници при Станцията и специалисти от ОНС и са проведени 22 часа практически занятия в образцовите овощни градини на КОС — Силистра, Старо село и Попина. Занятията се провеждат по предварително изготвена програма по два дни всеки месец с откъсване от производството. След завършването на учебната година, през м. септември ще се проведе изпит, с който ще се проверят знанията на курсистите.

Народният университет се оказа подходяща форма за обучение на ръководните кадри и първенците в селското стопанство. В него слушателите получават по-системни и задълбочени знания, споделят своя опит и дават ценни препоръки. Той е подходяща форма и за по-тясна връзка на науката с практиката. Чрез участниците в университета научните сътрудници от КОС, окръжните ръководители и специалисти държат най-здрава връзка със стопанствата на окръга и чрез тях провеждат много нови мероприятия по техническия прогрес. Тези връзки впоследствие имат най-благоприятно отражение върху производствената дейност на участниците в университета.

В. ДРУМЕВА
КОС — Силистра

Курсистите от факултета по овощарство формират красковени дървета, като палмета с наклонени клони в овощната градина на ТКЗС — Старо село под ръководството на н. с. Никола Николов.

НОВОСТИ ☆ ТЕХНИКА ☆ НОВОСТИ

НЕВИДИМИ РАЗРУШИТЕЛИ

В националната физическа лаборатория в Лондон са открити четири вида микроорганизми, малко по-големи от 0,0001 мм. Тези микроби „ядат" пластмаса та и я разрушават така, както ръждата разрушава стоманата.

УСИЛВАНЕ НА ЛЕЯРСКИ ФОРМИ И СЪРЦА

Тънкостенните пясъчни леярски форми и кухи сърца се усилват много сполучливо чрез шприцоване на тънък метален слой. Този слой спомага за охлаждането на отливката и не пречи на нормалното свиване, тъй като при заливане на формата слоят частично или изцяло се стапя. Методът може да се използва и за повърхностно дифузионно легиране. Описаният метод се прилага в завода за търкалящи лагери ЦКЛ в гр. Бърно (ЧССР), където са постигнати отлични резултати със слоеве шприцовани, както върху цялата повърхнина, така и само върху отделни зани.

ИЗТИЧАНЕ НА МЕТАЛА И ШЛАКА ПРИ ВАГРЯНКА

В завод „В. И. Ленин" металът и шлакът от вагрянките се изпуска през общ сифон. Под влияние на налягането на вдухвания въздух, те изтичат през отвора и попадат в шлакоотдителна зона. Металът оттук изтича под специалната преграда, повдига се до нивото на улея и непрекъснато изтича в предния резервоар. Шлакът се задържа от преградата, натрупва се до нивото на шлаковия улей, разположен по-високо, и непрекъснато изтича в гранулационния улей.

ЛАЗЕР ПРОБИВА ЕЛМАЗ

В завода на фирмата „Уестърн електрик" в Буффало, САЩ, на участъка, където се изготвят елмазени матрици, е установена лазерна установка.

За да се пробие отверстие в елмаз с диаметър 25 мк, са необходими по обикновените методи със свредло два-три дни. Същата работа лазерът извършва за 2 минути. Неговата мощност е 10 вата. За две минути той „изстрелва" 120 светлинни импулси, които пробиват кристалите на елмаза.

Лазерните импулси са с определена постоянна дължина на вълната. Могат да бъдат използвани в медицината за безболезнени операции, в машиностроенето за обработка на металите, в астрономията за локационни наблюдения върху планетите и т. н.

НАЙ-ЗДРАВОТО ВЕЩЕСТВО НА СВЕТА

Абсолютният таван на якостта — теоретическият предел, предсказан от науката за земните вещества, е достигнат. Съветските физици създадоха материал, от който всеки квадратен сантиметър издържа безпрецедентното натоварване 230 тона. За пръв път е получен идеален нишкообразен кристал на волфрама, който е най-малко десет пъти по-здрав от всички известни на съвременната техника метали.

Свръхздравият материал е получен от харковските физици, ръководени от 58-годишния проф. Рувин Гарбер.

Преди повече от 30 години физиците-теоретици предсказаха, че здравината на някои материали може да бъде рязко увеличена. Експериментатори от цял свят се отнесоха към това предсказание като към фантазия.

СВЕТЛИННИ ЛЪЧИ ОТВАРЯТ ГАРАЖИ

В ГДР е изработено малко апаратче, приличащо на електрическо фенерче. В него е вграден предавател, издаващ модулираща светлина. Когато светлинният сноп се отправи даже и през стъклата на предната част на автомобила по направление на фотоелектрическа клетка, вратите се отварят автоматично. Приемателят, вграден в клетката, е прецизно регулиран към честотата на модулацията на предавателя. Той остава безчувствен към каквато и да е друга светлина, даже и към слънчевата.

СЕМЕНА ПОД ФОРМАТА НА ХАПЧЕТА

Професор д-р Кноле и неговите сътрудници от малкото градче Ешвеге — ГФР са предложили семената на различните растения да се „нормират" по големина, за да може навсякъде да се използват еднакви редосеялки. Това „нормиране" на семената става чрез образуване на малки хапчета, във всяко от които се съдържа по едно семе. Те се правят от глина, торф и каолин, към които са прибавени минерали и химикали за защита от гъби и вредители. Семето може свободно да поема влага от почвата. Всички хапчета имат кълбовидна форма с еднакви размери, което много улеснява механизираното засяване.

50 000-ТОННА ПРЕСА

Близо до Москва започна строителството на преса за научни изследвания, с чиято помощ ще може да се упражнява натиск, срещан в природата само на границата на земното ядро.

Пресата е толкова голяма по размери, че за нея се строи десететажна сграда. Външно надземната част на инсталацията ще напомня бронирана купол на линеен кораб, а долу, под „палубата", ще има сложно хидравлично стопанство. То ще бъде разположено на четири етажа.

Новата преса ще концентрира това чудовищно налягане върху малка площ — капсула, голяма колкото напръстник. Чрез „острието" на налягането учените ще изследват физическите свойства на веществата при такива изключителни условия.

„Ние предполагаме, че при свръхвисоките налягания много от веществата ще се превърнат в метали, заявил в беседа с кореспондент на ТАСС директорът на Института по физика на високите налягания академик Леонид Верешчагин. Например според изчисленията водородът ще се превърне в метал при налягане около два милиона атмосфери".

22 ГОДИНИ СВОБОДНА ЧЕХОСЛОВАКИЯ

(По случай националния празник на Чехословашката социалистическа република — 9 май)

В живота на всеки народ има събития, които са исторически преломи, начало на нова епоха в неговата история. За чехословашкия народ такъв прелом бе ше 9 май 1945 година — освобождението му от шестгодишна та нацистка окупация и капитализма. За чехи и словаци 9-ти май е двоен празник—денят на тяхното освобождение съвпадна с деня на победата над хитлеристка Германия. По ирония на съдбата хитлеристките наше ственици завършиха безславния си поход там, откъдето започна ха — в Австрия и Чехословакия. На 9 май, след разгрома на фашистка Германия, послед ните остатъци на нацистките пълчища, които продължаваха военните действия против вдигналото се на въстание борческо население на Прага, бяха ликвидирани от Съветската армия. Съветските войни донесоха окончателното освобождаване на Чехословакия.

Благодарение на освободител ната мисия на Съветската армия беше победоносно завърше на националноосвободителната борба на чешкия и словашкия народ. Настъпи нова епоха в развитието на чехословашкия народ — епоха на свобода, незави симост, социалистическо строи телство и всестранен възход. Братство и дружба свързаха съдбата на свободна Чехослова кия завинаги със Съветския съюз и другите социалистически страни.

Равносметката на изминалите 22 години свободен живот на чехословашкия народ показва непрестанни успехи. Значител но укрепна промишленият харак тер на страната, последователно се провежда ускорена индустриализация на изостаналата в миналото Словакия, повишено е жизненото равнище на трудещите се. В сравнение с довоен ния период чехословашкото промишлено производство нарасна пет пъти (в Словакия 15 пъти), хословакия принадлежеше към страните с развита промишленост През 1965 г. 14—милионна Чехословакия произведе 8,6 милиона тона стомана, 9,5 милио на тона кокс, 34,2 милиарда киловатчаса електроенергия, 24,3 хиляди металообработващи машини, 5,7 милиона тона цимент, 77 хиляди леки коли, 274 хиляди телевизора, 86 милиона чифта обувки. Това са цифри, които показват възхода на страната и пресметнати на глава от населението я поставят в редиците на най-развитите страни. По обща промишлена продукция Чехословакия е на десето място в света.

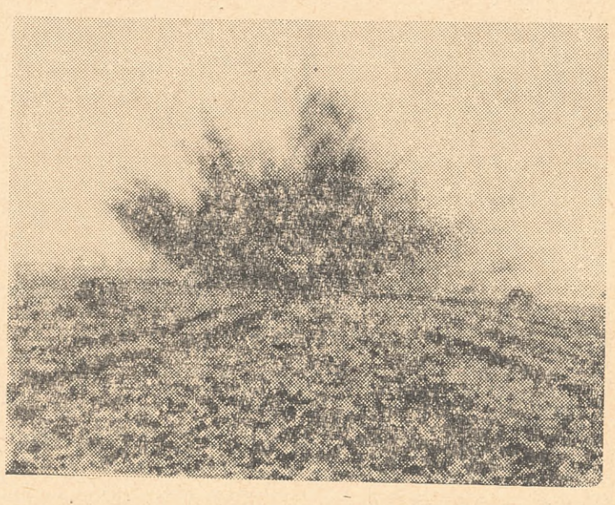
За две десетилетия националният доход на ЧССР е увеличен 2,5 пъти, личното потребление е почти удвоено. Забележителен прогрес е постигнат в селското стопанство, социалистическият сектор на което обхваща девет десети от обработваемата площ, а също в областта на просветата, културата, науката, здравеопазването.

Под ръководството на ЧКП, при най-близкото сътрудничество и братска взаимопомощ със социалистическите страни и преди всичко със Съветския съюз, социализмът в Чехословакия победи окончателно, започна изграждането на развито социалистическо общество. Постигнати те резултати в построяването на социалистическа Чехословакия вдъхват гордост и увереност в правилността на избрания път. Тринадесетият конгрес на ЧКП, състоял се в края на май и началото на юни м. г., наби беляза широка програма за понататъшното социалистическо строителство в Чехословакия. Приетият от конгреса Четвърти петгодишен план (1966—1970), разработен въз основа на научния анализ и материалите и трудовите ресурси на страната, предвижда националният доход да нарасне с 22—24 на сто, производителността на труда — с 22—23 на сто, а обемът на чистата продукция да се увеличи с 28-30 на сто.

Успешното развитие на политическия, икономическия, обществения и културния живот е съпроводено с укрепването на международното положение на социалистическа Чехословакия. Чехословашката социалистическа република поддържа приятелски връзки с много страни в света. Тя води активна външна политика на мир и мирно съвместно съществуване, основа на която е дружбата и сътрудничеството със Съветския съюз и другите социалистически страни. Под ръководството на своята изпитана комунистическа партия, която непоколебимо защищава генералната линия на международното комунистическо и работническо движение, определена на Московското съвещание през 1957 и 1960 година и която активно се стреми към укрепването на ленинското единство и международното комунистическо движение, чехословашкият народ стои твърдо на позициите на пролетарския интернационализъм, на дружбата с другите народи, в защита на мира в целия свят.

Здрави братски, славянски връзки, стара и изпитана дружба съществуват между народите на Чехословакия и България. Общата борба на чехословашкия и българския народ за мир и социализъм задълбочи както никога по-рано развитието на българо-чехословашкото всестранно сътрудничество в интерес а и за щастието на двата братски народа.

Добри ДОБРЕВ

В Държавното земеделско стопанство в Колин успешно се прилага методът на наторяване чрез взривяване. За една сравнително голяма площ се използуват 500 г. експлозив „Пернамекс", 5 000 кг минерални торове и 10 кг селитра.

Учителският колектив при Професионално-техническо училище по машиностроене „Димитър Ганев" отчита изпълнението на плана за Петия републикански преглед и обсъжда плана за обзавеждането на новата училищна сграда.
СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Ще има ли светофари в Силистра?

През последно време за обезопасяването на движението по улиците на гр. Силистра се правят доста усилия. Сами сме свидетели колко ефектни са някои от тези мероприятия и колко редки започнаха да стават уличните произшествия, свързани с движението. Голяма част от населението вече свикна с необходимостта да се прекосяват улиците само в определените за целта участъци, както и да се спазват някои пътни изисквания, свързани с уличния трафик.

Години наред обаче в града се забелязва една аномалия по най-оживената артерия на града булевард „Комсомолски", който свързва жилищната с промишлената част на града. По обедните часове особено между 12 и 12,30 часа трафикът е претоварен докраен предел. По това време, за да се прекоси безопасно булеварда, трябва да се чака най-малко 15-20 минути, а това е ценно време за пешеходците—работници и служители, защото обедната почивка е кратка.

Крайно време е на тази улица да се поставят светофари или да се намери друго средство за прекъсване на движението на известни промеждутъци, за да могат гражданите, идващи по улиците „Христо Ботев", „Изворите", „София", „Аспарух" и др. безопасно да я прекосяват, а не да чакат изтичането на безкрайната колона от велосипедисти и мотоциклетисти, идващи откъм завод „Стомана", ДИП „Липа", ДКК „Нектар" и др.

Руси ШИМАБЕЕВ

КАТ ОТГОВАРЯ:

Ще има светофари в Силистра

По решение на Комисията за борбата с авто произшествията до края на тази година ще бъдат построени два светофара — единият на пресечката на булевард „Комсомолски" с ул. „Димитър Дончев", а другият на пресечката на булевард „Комсомолски" с ул. „Толбухин".

Ще бъдат поставени също и три светофара с мигаща (само жълта) светлина в началото на бул. „Георги Димитров".

ВЕЧЕР на ДРУЖБАТА

Скъпи гости на град Силистра в неделя бяха чехословашките филмови дейци Ладислав Фикар и Бердржих Купала. Вечерта те присъствуваха на тържествената премиера на чехословашкия игрален филм „Хора от фургона" в кино „Москва", организирана от ОП „Кинефикация" — Силистра по случай националния празник на Чехословашката социалистическа република — 9 май.

На премиерата присъствува и първият секретар на ОК на БКП др. Вельо МАКСИМОВ.

Филмът развълнува силистренската публика с хуманното разрешение на драматичните конфликти, с несретната съдба на хората от фургона — цирковите артисти в условията на буржоазното общество.

След прожекцията стана една мила и вълнуваща среща между кинозрителите и чехословашката филмова делегация.

Др. Анка Николова, заместник-председател на Градския народен съвет, откри срещата с кратко слово, в което приветствува гостите, поздрави ги с техния национален празник и говори за успехите на ЧСР на стопанския и културен фронт.

Другарят Бердржих Купала отговори на приветствието, благодари за топлото посрещане и изрази впечатленията си от нашата страна.

„България е красива не само с природата си, но и с хората. Щастливи сме, че се срещнахме с един братски народ, който като нас строи непрекъснато".

По-нататък др. Купала изясни някои подробности при създаването на филма „Хора от фургона".

Прекъсван от ръкопляскания та на публиката, др. Ладислав Фикар говори за хубавата българо-чехословашка дружба — дружба между братя, които се обичат и вървят рамо до рамо към близкото утро на комунизма.

Симеон МАНОЛОВ

За интересен културен живот в града

Преди няколко дни в ОНС се проведе съвещание на новоизбрания Градски съвет на културата. То бе ръководено от другаря Георги Кардашев — първи секретар на ГК на БКП. Събралите се членове на Градския съвет избраха бюро и председател. След това другарката Анка Николова — заместник-председател на ГНС, която бе избрана за председател на Градския съвет по културата, запозна присъствуващите с перспективния план за развитието на културния живот през годината. Обсъден бе и план за някои основни задачи по осигуряването на културния отдих на трудещите се през месец май. Нашироко бяха разгледани някои въпроси за разнообразието на културния живот през летния период, за повишаване на художествените изисквания към гостуващите естрадни групи, за по-сполучлив подбор на естрадни концерти и пр. В разискванията по перспективния план се поставиха някои въпроси, свързани с по-широкото разгръщане на културните прояви в града от най-малките до най-големите, за осигуряването на повече и подходящи помещения за заниманията на самодейците, за даване възможност на детския куклен театър за нормални репетиции, за по-активно включване на творческата интелигенция в културни мероприятия. Широката обществена основа на тези мероприятия, привличането на все повече обществени дейци в тяхното осъществяване ще ускорят и създадат предпоставки за един по-интересен и осмислен културен живот.

Н. РОМАНОВ

10 години Спортен тотализатор

Възмъжаване и успехи

На 12 май 1957 година бе проведен първият тираж на Спортния тотализатор у нас (Спорт-тото 1). През изминалите 10 години Тотализаторът укрепна и възмъжа, превърна се в деен помощник на Българския съюз за физкултура и спорт в изпълнение отговорните задачи, които Българската комунистическа партия поставя за внедряване на физкултурата в бита на народа, за решително повишаване майсторството на българските спортисти.

Спортният тотализатор намери радушен прием сред хилядите любители на спорта у нас. Показателен е фактът, че постъпленията от първия тираж бяха едва 14 600 лв., а в неотдавнашния 17-ти за годината тираж 677 866 лева.

Тотализаторът се оказа сполучлива форма за косвено участие на многочислените му привърженици в разрастването на нашето социалистическо физкултурно движение. Правилникът за игралните условия предопределя 50 процента от постъпленията на всеки тираж да се връщат на участниците като печалби, а останалите 50 процента се отделят за подпомагане строителството на спортни и туристически съоръжения, за подобряване учебно-спортната работа, за провеждане на физкултурни мероприятия и др. Ето конкретни измерения: от постъпилите за 10 години 194 милиона лева във вид на печалби са се върнали в участниците 97 милиона, а за развитието на физкултурата, спорта и туризма са изразходвани останалите 97 милиона лева. Особено осезателно се почувствува помощта на Тотализатора в спортното строителство. Бе под помогнато строителството на повече от 400 физкултурни салона, над 150 плувни басейна, 20 стадиона, 2 800 спортни площадки, тенис-кортове и др. За нуждите на хижестроенето по линията на БТС Тотализаторът осигури над 2 535 000 лв., от които за Силистренски окръг са предоставени 350 000 лева.

Още по-голяма дейност развива Спортният тотализатор след направените организационни преобразования. Това личи от увеличените постъпления, което дава възможност да се заделят повече средства за спортното строителство. Тотализаторът е подпомогнал построяването на спортния комплекс край река Дунав, детския плувен басейн, модерната площадка, стадиона и новата сграда на ОС и БСФС. Перспективният план предвижда да се съдействува и за построяването на десетки нови спортни съоръжения в нашия окръг. В Силистра — спортни зали, закрит плувен басейн, комбинирани спортни площадки; физкултурни салони в Дулово, с. Черник, Суходол и Искра; открити плувни басейни в Тутракан, Дулово, ССТ и с. Калипетрово и др.

Големите задачи, които стоят за решаване, налагат непрекъснато да се увеличава и подобрява материалната база, учебно-методическата работа, спортно-състезателната дейност. Несъмнен дял в реализирането на тези задачи може и трябва да има Спортният тотализатор. И той ще даде своя принос, като непрекъснато разширява мрежата от приемателни пунктове, като подобрява организацията в своята дейност, като увеличава броя на своите привърженици.

Честит юбилей!

СПОРТЕН ТОТАЛИЗАТОР — СИЛИСТРА

Нов парк в Попина

Срещу училищната сграда в село Попина имаше празно дворно място. Неоградено, то беше сборище на пернатия животински свят от махалата. Но през тази година, още в ранна пролет там дълбоко заби плуга ве мощен трактор. По-късно, когато времето се затопли, пристигнаха група работници и само за няколко дни под ръководството на техника по благоустройството в селото Петранка Ганева бяха оформени алеите, очертаващи красиви по форма площадки. Някои от тях бяха засадени с рози. Намериха свое то място и високостеблените и нискостеблени декоративни храсти и дървета. Определено бе мястото за фонтанче и пейки.

Този е третият парк в селото. Двата са разположени в краищата на селото, а третият — в центъра. Те допринасят много за естетическия облик на селото.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ФУТБОЛ

„ДОРОСТОЛ" ОТНОВО РАЗОЧАРОВА

Неделната среща между „Доростол" и гостуващата „Септемврийска слава" (Мх) потвърди отново слабата форма, в която се намира понастоящем силистренският отбор. След поредицата слаби игри на свой терен, след катастрофалната загуба от „Спартак" (Вн) миналата неделя равният мач с михайловградчани, намиращи се в дъното на таблицата, е ново доказателство за незадоволителното състояние, в което е „Доростол" и потвърждение на изводите за окайващото положение на отбора, които имахме случаи да изложим вече. И когато слабостите се редуват една след друга, това вече говори за хронично заболяване на целия състав.

Очаквахме да видим домакините надъхани с абиция да се реваншират за голямата загуба във Варна, още повече, че срещу тях се изправяше един непретенциозен отбор, имащ в актива си досега като гост само една равна среща. Но нищо подобно не видяхме. Още началните ходове на мача показаха, че ще наблюдаваме позната картина, че отново и отново ще берем ядове и със свити сърца ще броим мъчителни минути. И с горчивина трябва да признаем, че нашият отбор боледува. В играта му липсва вся каква свежест. Липсва организация, а в неделя не видяхме и никакъв игрови план. Всичко се вършеше напосоки, както дойде. И нещо друго, което повдига въпроса за тренировъчния процес, който се води с отбора. Защото мнозина от състезателите са натежали, станали са тромави, неповратливи, изчезнала е пъргавината, бързата реакция и ориентация в играта и от всичко това идваха несполуките както в защита, така и в нападение. Потвърждение на горното е начинът, по който стана първият гол. В 25 мин. Дечев реагира бавно и тромаво, не можа да спечели прекия двубой с противников нападател, който прехвърли топката на колегата си вдясно и той моментално я оплете в мрежата на Курдоманов. И при втория гол, станал четири минути по-късно, гостите показаха по-бърза реакция и докато нашите се суетяха „Септемврийска слава" водеше вече с 2:0.

Михайловградските футболисти (пристигнали още в петък!) нямаше какво да губят в този мач. Мястото, което заемат в таблицата, ги задължаваше да играят с пълно отдаване на силите. И затуй без всякакво разузнаване те започнаха двубоя с настървение и амбиция. По-бързи, по-енергични, по-леки и повратливи още в началото на срещата те спечелиха борбата за първа топка. Защитата им се справяше леко с анемичното нападение на домакините, а напред нападателите с чести смени на местата и добро взаимодействие търсеха всяка пролука в нашата защита и както видяхме в 29-та минута гостите имаха вече солиден аванс от два гола.

За основния дефект на домакините споменахме вече. През цялото първо полувреме те нито за момент не успяха да създадат числено равенство пред вратата на михайловградчани. Нападението не можеше да задържи топката по-продължително време, връзката се губеше бързо. С твърде старомодна игра то не можа да изненада ни то веднъж защитата на гостите. Може би вина за това има фактът, че през целия мач „Доростол" игра без средна линия. За кой ли път? Затуй всички отбити от защитата на гостите топки попадаха отново в противника. Така нападателните акции на нашия отбор имаха мимолетен характер.

И все пак ответен гол беше постигнат. В 39-та минута от наказателен удар топката беше извисена пред вратата, Младенов с глава я върна назад и не покритият Методиев я прати в мрежата.

След почивката силистренци установиха силен натиск. Около вратата на „Септемврийска слава" се сви плътен обръч. Най-после нещо по-хубаво. Защитата започна да подхранва нападателите с дълги топки, на левия фланг се проведоха няколко удачни комбинации, гостите бяха смутени и в 66-та минута едно центриране на Владимиров отдясно бе засечено с глава от Методиев и 2:2. И като че ли само дотук бяха амбициите на нашите играчи. Защото след това натискът им намаля, гостите се окопитиха и до края на срещата наблюдавахме разменени атаки, по-чести при силистренци, по-редки, но по-опасни при михайловградчани.

Така вместо да укрепим позициите си в горната половина на таблицата (при победа „Доростол" отиваше на седмо място) трябваше да се задоволим с една точка и с играта, която наблюдавахме у нашите състезатели, да очакваме с тревога следващите срещи — последователно две гостувания в Плевен — на „Спартак" и „Локомотив".

Йордан СИМЕОНОВ

ЛЮБОПИТНО

ОНДАТРА-РИБОВЪД

В много сковани през зимата от дебел лед езера рибата загива. Тя се задушава, защото ледената кора не само преграждa достъпа на атмосферен въздух, но и затваря изхода от водата на вредни газове — метан и сероводород. В такива случаи местните жители казват: „Езерото гори".

Сибирските ловци забелязали, че в някои езера рибата винаги остава невредима. Дългите наблюдения разкрили секрета на тази тайна на природата. Забелязали, че рибата се запазва в онези езера, около които се заселват ондатри.

Ондатрата си обзавежда дупка, която има съобщение с езерото, където зверчетата намират молуски, водорасли, дребни рибки. Тези ходове за съобщения се явяват вентилационни канали. И колкото повече такива ондатрови селища има около езерото, толкова по-добре. Ондатровите отряди, сами не знаейки това, запазват основните рибни запаси на езерата и водоемите.

БУЛДОЗЕР-ВЗРИВАЧ

Булдозерът — този съвременен земекопач — е най-нужната машина на строителните площадки. Булдозерите изпълняват лъвския пай от землените работи. Обаче и на такава силна машина става трудно да отмества твърда или замръзнала земя. Американският инженер Джон Кларк конструирал любопитно приспособление, което позволява на булдозера да разрохква твърдата земя, взривявайки я.

Това устройство се състои от камера за горене, монтирана между стъргача на трактора. Сгъстен въздух се смесва в камерата за горене с гориво и след това се възпламенява от свещ. Неголямата сила на взрива разрохква земята и булдозерът я сгребва. Такъв булдозер, движейки се с три километра в час, премества три пъти повече земя, отколкото обикновен, изпълняващ аналогични задачи.

МИНЕРАЛ ОТ КОСМОСА

Минералът „Троилит" досега не беше известен на Земята. Той пристигна при нас някъде от далечните светове. Неотдавна го открили в гигантски метеорит, намерен миналата година в Австралийската пустиня. Този метеорит при падането си се е разцепил на два големи къса. По-малкият от тях с тегло около осем тона ще бъде раздробен и изпратен за изучаване в лабораториите на много страни. Големият къс, който тежи дванадесет тона, ще бъде изложен в музей за всеобщо разглеждане.

(Превод от руски)

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 55 (1219) | Четвъртък, 11 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СКЪПИ ГОСТИ ОТ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

По покана на Централния комитет на Българската комунистическа партия и Министерския съвет на Народна република България вчера, 10 май т. г., в нашата страна пристигна партийно-правителствена делегация на Съюза на съветските социалистически републики начело с генералния секретар на Комунистическата партия на Съветския съюз другаря Леонид Илич Брежнев.

През време на пребиваването си у нас делегацията ще има официални посещения при първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет другаря Тодор Живков и при председателя на Президиума на Народното събрание другаря Георги Трайков, ще положи венец пред мавзолея на Георги Димитров, ще посети Нефтохимическия комбинат в Бургас, ще разгледа курортния комплекс „Слънчев бряг“ и др.

Предвижда се и среща-разговор на съветската партийно-правителствена делегация в Политбюро на Централния комитет на БКП и подписване в Партийния дом на нов Договор за дружба, сътрудничество и взаимопомощ между Народна република България и Съюза на съветските социалистически републики.

По този случай на 12 май в София ще се състои голям митинг на българо-съветската дружба.

Предвидено е нашите скъпи гости да отпътуват за своята родина на 13 май сутринта от аерогара София.

На едно от първите места

Засаждането на тютюна в ТКЗС — Ситово започна още в края на миналия месец. Благодарение на добрите грижи, които кооператорите полагаха за разсада, той се развиваше бързо. Голяма част от него бе годна за разсаждане и това даде възможност разсаждането му да започне масово във всички бригади. За кратко време бе изнесен разсад на площ от 212 дка. По такъв начин Ситовският кооператив се нарежда на едно от първите места в окръга по изпълнението на тази задача.

Във всички бригади разсаждането се извършва усилено. На първо място обаче се нарежда втора бригада на с. Ситово с бригадир Йордан Илиев, в която са засадени вече 70 дка. След нея се нарежда седма бригада на с. Искра, с бригадир Мехмед Османов, в която са засадени 65 дка.

15 на сто от тютюна в ТКЗС — Ситово е вече засаден. Кооператорите ще положат всички усилия, за да завършат изпълнението на това мероприятие в най-благоприятния срок — преди края на месец май.

М. ТОДОРОВ

В продължение на много дни кооператорите от зеленчуковата бригада на Никола Трифонов от с. Коларово са непрестанно край парниците, в които се отглежда зеленчуковият разсад. Под техните грижи дребните и нежни стръкчета израснаха едри и здрави. Скоро ще започне изнасянето им на полето.

На снимката: Група кооператорки от зеленчуковата бригада извършват сутришно проветряване на парниците.

ПРЕЗ СЕДМИЦАТА НА ГДР

РАЗНООБРАЗНИ ИНИЦИАТИВИ

Девети май бе наситен с много и разнообразни инициативи, предвидени в програмата по случай Седмицата на ГДР в Силистра. Във фоайето на кино „Москва“ бе открита след обяд фото-изложба „Спортът в ГДР“. В 17 часа професор Стефан Станчев и доцент Хорст Ксижановски от Софийския университет гостуваха на работниците и работничките от Машиностроителния завод „Стомана“. Те говориха за значението на 9 май и разгромяването на хитлеристка Германия.

В 18,30 часа в залите на читалище „Доростол“ доцент Хорст Ксижановски с кратко слово откри две изложби — на художниците-професионалисти от гр. Хале и на художници-самодейци от гр. Ерфурт.

Вечерта в 19 часа в салона на Окръжния народен съвет бяха прожектирани телевизионни филми на ГДР „Младежката организация „Адлер“, „Трикратно пресмятане“ и „Пет години след това“. Режисьорът от телевизията на Германската демократична република Алфред Луферт, който пристигна същия ден в града, даде пояснения по филмите. В тях нагледно се посочва фашисткото възпитание на новото поколение в Германската федерална република.

Хубава проява бе и изнесената снощи в салона на Окръжния народен съвет беседа за съвременната литература на ГДР от професор Стефан Станчев.

Във фоайето пред салона бе открита изложба за селското стопанство на ГДР.

Подготовка на машините за лятната кампания

Върху хиляди декари земя избуяват есенниците на ТКЗС — СИТОВО. Не ще мине много време и ще започне косенето и балирането на люцерната. Царевицата е гарнирала прави, безкрайни редове.

За напрегнатите дни на лятната кампания механизаторите от стопанството се готвят упорито, с дружни усилия. Разпределени в групи, комбайнери и монтьори завършват последните работи около ремонта на комбайните, силажокомбайните, виндроуерите.

Стопанството разполага с 13 зърнокомбайна. От тях 2 са новополучени. На останалите бе необходимо да се извърши среден ремонт. Ръководството на кооперативна спазди разпореждането на отдел „Земеделие“ при ОНС за започване на ремонта още през есента. Механизаторите започнаха подготовката на 4 комбайна. Те биха могли да завършат ремонта на този вид машини още през зимата, но им липсваха необходимите лагери. Другарите от Материално-техническо снабдяване разпределиха тези резервни части едва в началото на новата година. При това на ТКЗС — Ситово бяха дадени само 10 броя лагери, при необходимост 100 броя. Това стана причина за многобройни командировки в други окръзи и затрудни до голяма степен навременния ремонт. Въпреки всичко обаче др. Вълко Георгиев — ръководител на работилницата, смята, че до 15 май комбайните ще бъдат напълно готови.

И др. Георгиев има право. От средата на март досега механизаторите подготвиха напълно 7 комбайна. През тези дни се извършва сглобката и окомплектоването и на останалите. Работата би се извършила още по-бързо, ако не липсваха необходимите шнекове, контрабарабани и конуси за зърнови и кланови елеватори. Такива части и сега няма в Материално-техническо снабдяване. Механизаторите биха могли да реставрират старите, но това е икономически неизгодно.

От наличните 4 силажокомбайна 3 са в среден ремонт. Единият е напълно готов, а двата се окомплектоват. Частите са налице. До 15 т. м. те ще бъдат напълно ремонтирани.

Извършена е подготовката и на трите балировачки.

Набавени са необходимите части за ремонта на виндроуерите, които ще бъдат готови в срок. Те биха могли да бъдат ремонтирани досега, но капацитетът на работилницата не е достатъчен.

Напълно годни за работа са моторните сенокосачки. С тях вече е започнала косенето на люцерна за храна на животните.

Волокушите са също ремонтирани. Добрите механизатори са извършили необходимите поправки и на люцилниците и плуговете, с които ще се проведе обработката на освободените от есенниците площи.

Не е подценен въпросът и за годността на механизираните площадки. В бригадата на Ситово площадката е напълно комплектована. Машините, които я обслужват са ремонтирани. Пред стои монтирането на още един елеватор за товарене колите със зърно. Сега в с. Искра се строи подобна площадка. И в нея техниката ще замести труда на хората. Двете механизирани площадки ще могат да поемат зърното на цялото стопанство.

За усилните дни на лятната кампания в пълна готовност са и всички автомобили на кооператива. Ремаркетата и беларуситe са ремонтирани, изправни.

За правилния ход на подготовката на селскостопанския инвентар, който ще участвува в прибирането на есенниците и другите култури, от голямо значение е добрата организация в ремонтната работилница. Както Вълко Георгиев, така и главният майстор Андрей Рандев следят отблизо за навременния и качествен ремонт на машините. Техните първи помощници са най-добрите механизатори Димитър Енчев, Васил Дянков, Иван Маринов и целият колектив от работилницата, който се бори за завоюване на високото звание „Колектив за комунистически труд“.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Животинска продукция над плана

В овцефермата на с. Пожарево съществуват условия за преизпълнение плана за млякото. Такива са и предвижданията на бригадира Трифон Тодоров.

Ранното агнене на овцете позволи доенето да започне още от края на февруари. Сега от 1 350 овце овчарите надояват дневно по 800 л мляко. До края на лактационния период те ще продадат на държавата повече от 68 т овче мляко.

Добри резултати имат пожаревци и по отношение на прираста при младите животни. Затова планът за агнешкото месо ще бъде преизпълнен с 32 тона.

Овцевъдите Петко Кирилов, Сава Йорданов, Гани Пенев и другарите им ще завоюват нови успехи през тази година.

В. МАРИНОВ

Радвахме се от сърце

— Как е, Яшка — запита Йорго приближилия се към нас шофьор на автомобил „ГАЗ-1071“. — Как върви работата на обекта?

Йорго говореше вместо мен. Аз не му се сърдех за това: чувствувах, че той има по-бли зък език с тези хора и нему те по ще се доверят.

— Трудим се — каза лаконично Яшка. — Няма да се по срамим. Днес карам камъни за площадката в Яребица. Кольо Чилингиров е в Правда.

После Йорго ми обясни, че Яшка Никифоров и Кольо Чилингиров са трудолюбиви момчета. Където са изпратени, не са се изложили. Особено Яшка Никифоров. Той бил човекът, който то реализирал най-много икономии преди известно време, кой то никога не претендирал за нов автомобил, а с този, който му е зачислен, доказвал с работата си на своите колеги, че е упорит казак.

— Готово ли е, другари? — тихо запита Яшка товарещите камъни на каросерията възрастни кооператори.—Не бива да се изложим!

Той подаде на Йорго подписани пътни листи да ги предаде „горе“ и поръча да му изпратят масло за автомобила. Големият баир, който изкачвал пълният автомобил за Яребица, бил причината да гори повече масло от предвиденото. Това всъщност и най-много го тревожеше в момента.

* * *

Разговорът ни със заместник-председателя на съвета в Яребица Реджеб Шекерджиев бе кратък:

— Доволни ли сте от момчетата? — му зададохме ние въпрос.

— Много! — бе отговорът на Шекерджиев. — Този, Яшка ли го викате, е просто неповторим в работата си. Той е рядко съчетание на скромност и трудолюбие. Надявам се, че ще бъде един от първенците ви за празника на транспортните работници.

Интересувахме се за храната на момчетата, за мястото, където нощуват, за тяхното настроение.

— Всичко е добре — засмя се Шекерджиев. — С общи усилия ще се мъчим да завършим в най-скоро време площадката.

Никола НАНЕВ

Строят красиво

Добри дела оставят майсторските ръце на строителите от комплексната бригада на Латиф Мухаремов от село Брадвари. Всеки месец те изпълняват плана си 120-130 на сто и това не им пречи да работят качествено и красиво. През миналата година те построиха читалищна сграда в селото. А сега правят тротоари. Тези дни завършват настилката на площадката пред читалището. Тук, сред огледално светещите базалтови плочки, ще бъде поставен и бюст на земляка-партизанин от село Брадвари Никола Петров, загинал през 1944 година в схватка с фашистите край село Якоруда, Разложко, за свободата на Родината.

М. ГЕОРГИЕВ

Събранията за отчитане на четиримесечието — важен момент от дейността на ТКЗС

Решаващо значение за изпълнението на производствено-финансовия план в ТКЗС има периодът през първото четиримесечие, защото тогава се залагат основите на производството. Като се поставят на оценка резултатите от този период, кооператорите и специалистите могат навреме да вземат необходимите мерки. Затова е необходимо управителните съвети на ТКЗС да вземат мерки за подготовката и провеждането на общите събрания на високо равнище.

Деветият конгрес на БКП поставя нови, по-големи задачи пред ТКЗС за увеличаване и повишаване на производството, за най-ефективно използуване на условията в селското стопанство.

Поради това трябва да се направят необходимите икономически анализи за отраслите и общо за ТКЗС, чрез които да се разкрият материалните и другите резерви и правилно да се насочи бъдещата работа. Всичко това налага управителните съвети и лично председателите на ТКЗС да подготвят много добре доклада за четиримесечната дейност на ТКЗС, който да съдържа задълбочен икономически анализ.

При подготвянето на анализа особено голяма роля трябва да играят плановоикономическите отдели и лично началниците на същите. Задачата на тези отдели в случая е да разработят и предоставят необходимите икономически данни за развитието и резултатите общо за ТКЗС и поотделно за отраслите и производствени единици.

Основна задача е да се отчете изпълнението на вътрешностопанската сметка по производствени единици: растениевъдни бригади, животновъдни ферми, странични предприятия и други.

Анализът, който ще се изготви, трябва да улесни бригадните ръководства и управителните съвети на ТКЗС да си направят правилни и точни изводи от постигнатите добри резултати, на допуснатите слабости по неизпълнението на отделни показатели и да се набележат мероприятия за изпълнението и преизпълнението на плановите задачи на бригадите и фермите и общо за ТКЗС.

През периода на първото четиримесечие изпълнението на плана за продукцията може да се отчита само в животновъдството и страничните предприятия, докато в растениевъдството могат да се отчитат само направените материални и трудови разходи. За тази цел управителните съвети и плановоикономическите отдели трябва да насочат вниманието си към цялостно отчитане на плана в животновъдството. Анализът на себестойността на продукцията в този отрасъл трябва да разкрие всички фактори за положителните и отрицателните резултати. Трябва да се докаже по аналитичен път за получените резултати влиянието на отделните фактори: материалните и трудови разходи — главно видовете фуражи, да се обърне особено внимание на правилното хранене и гледане на животните.

От особено важно значение е да се отчетат постиженията на техническия прогрес, на подобряване породния състав и внедряване на механизацията в животновъдството, намаляване смъртността и яловостта на животните и други. Трябва да се посочи също и индивидуалното изпълнение на плана за общата продукция по групи животни.

От растениевъдството макар и да не отчитаме продукция през отчетния период, то необходимо е да се направи задълбочена оценка за агротехническото ниво на изпълнението на всички мероприятия при отглеждането на културите. Такава оценка ще позволи да се разкрият всички допуснати слабости в работата и да се вземат необходимите мерки за бъдещото й подобряване. За растениевъдството периодът на първото четиримесечие позволява да се направи пълна оценка на състоянието на всички култури.

Голямо внимание заслужава да се отдели и на работата на тракторния парк, автотранспорта и страничните предприятия. Тук трябва да се направи оценка доколко най-правилно и най-ефективно се използуват и поддържат селскостопанските машини и автотранспорта, защото при тях съществуват най-големи резерви за реализиране на икономии — горива, резервни части и други.

Така изготвените доклади с необходимите икономически анализи за резултатите през първото четиримесечие да се разгледат най-напред по производствени единици и селища на общи събрания. На тях кооператорите ще имат възможността да преценят възможностите на бригадите и фермите и да набележат ефективни мероприятия за изпълнението на плановите задачи през следващия период.

Бригадните и общи събрания на ТКЗС за отчитане на четиримесечната дейност трябва да се проведат най-късно до 31 май т. г. Те трябва да преминат на високо организационно ниво, а с това ще се улеснят и задачите за изпълнението на плана.

Редакцията на вестник „Силистренска трибуна“ и Окръжният читалищен съвет

ОБЯВЯВАТ ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, социалистическите преобразования в родния ни край под светлината на Октомври; бита и душевния облик на съвременния човек; плодовете на българо-съветската дружба; вдъхновения труд на стопанския и културен фронт в изпълнение историческите решения на Деветия конгрес на БКП.

ЩЕ БЪДАТ ПРИСЪДЕНИ СЛЕДНИТЕ НАГРАДИ:

СТИХОТВОРЕНИЕ — I, II, III — 60, 50 30 лева.

РАЗКАЗ — I, II, III — 80, 60, 40 лева.

ОЧЕРК — I, II, III — 50, 40, 30 лева.

СНИМКА — I, II, III — 25, 20, 15 лева.

Конкурсът е явен.

Творбите да се изпращат до редакцията с надслов:

„За литературния конкурс“. Най-сполучливите от тях ще бъдат отпечатани под рубриките „Литературен конкурс „Светлините на Октомври“.

Крайният срок за изпращане на творбите е до края на м. октомври 1967 година.

В конкурса могат да участвуват само автори от Силистренски окръг.

По-добро партийно ръководство на движението за комунистически труд

ВАЖНО условие за правилното развитие и укрепване на движението за комунистически труд е партийните организации да следят по-отблизо работата в бригадите, да оказват конкретна и системна помощ на колективите, включени в него. Този въпрос бе поставен на проведения преди няколко дни по инициатива на ГК на БКП в Силистра ден на партийния секретар в Окръжната болница. При съществуваха партийните секретари на учрежденските партийни организации, бригадирите на бригадите за комунистически труд и представители на административното, партийното и профсъюзното ръководства в болницата.

Най-напред присъстващите посетиха някои от отделенията на болницата и се запознаха с условията и с начина на работа на бригадите за комунистически труд. След това секретарят на партийното бюро д-р Недко Недков изнесе пред присъстващите доклад за партийното ръководство на движението за комунистически труд в болницата.

Той отбеляза, че изграждането на бригади за комунистически труд сред здравните работници от окръга започна още през 1961 година, когато 9 колективa поеха задължение за завоюване на високото звание. В следващите години техният брой нарасна. Някои от тях вече завоюваха званието „Бригада за комунистически труд".

Движението за комунистически труд внесе много нови неща в дейността на Окръжната болница. Така например участниците в него поеха задължения и се включиха активно в повишаването на своята квалификация. Особено големи успехи в това отношение постигна лекарският персонал.

Вярно е, че квалификация на здравните работници се е провеждала и преди. Но сега, когато е свързана с движението за комунистически труд, тя е много по-добре организирана и преминава при висока активност. Освен в тясно специалната квалификация членовете на бригадите участвуват най-активно във формите на политическата просвета.

Партиен живот

Много сериозно се постави във бригадите за комунистически труд въпросът за интензификация на медицинския труд. Чувствително се подобри обслужването на болните както в стационара, така и в поликлиниката. Рязко намаляха оплакванията от страна на гражданите, а книгите за отзиви са изпълнени с похвали за здравните работници.

Големи успехи са постигнати и в заздравяване на колективите в съответните бригади. Организирани са различни културно-масови мероприятия, които спомогнаха за създаване на истински другарски взаимоотношения между хората.

Голям дял за постигнатите успехи в движението за комунистически труд има партийното бюро. Без да опекунства над профкомитета, то винаги се е интересувало за състоянието в отделните бригади. Миналата година по инициатива на бюрото било организирано обсъждане работата на бригадите за комунистически труд в акушеро-гинекологичното и терапевтичното отделения. По-късно се обсъждало състоянието на всички бригади в болницата. Установили се някои слабости и се набелязали мерки за подобрение на работата, които са дали добри резултати.

Другарят Недков посочи и някои трудности, които трябва да се имат предвид от учрежденските партийни организации. Сериозно внимание да се обърне при определяне на показателите за присъждане на високото звание. Тук не съществува възможност както в производствените предприятия за определяне на конкретни количествени показатели. Той предупреди също така да не се избързва с маховизиране на движението, ако не са назрели условия за това, за да не се стигне до отрицателни резултати. Говори и за необходимостта от постоянно обогатяване и разнообразяване дейността на бригадите за комунистически труд.

След доклада станаха много изказвания. Изказаха се другарите д-р Мижорков, д-р Кирчев, д-р Костов и др. от колектива при болницата, както и Цонка Модева от ОНС, Йордан Симеонов от ОК на Отечествения фронт, Йордан Калинов от ОС на Профсъюзите и др.

Д-р Костов говори за работата на бригадата за комунистически труд при диспансера по подобряване обслужването на болните и разнообразяване на техния живот. Др. Цонка Модева се спря на успехите на бригадата за комунистически труд при шофьорите на ОНС в производствената дейност и във въпитанието на хората.

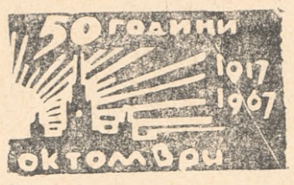
Накрая другарят Кардашев — първи секретар на ГК на БКП в Силистра, даде някои препоръки за подобряване работата на партийните организации в учрежденията с колективите за комунистически труд. Важно място трябва да се отделя на повишаване общообразователната и специална подготовка на участниците в тях. Едновременно с това да се повишава непрестанно и тяхната марксистко-ленинска подготовка и политически знания.

Особено важно е за служителите в учрежденията да повишават културата на обслужване на гражданите, да имат грижливо отношение към техните нужди. Участниците в движението за комунистически труд трябва активно да се борят срещу бюрократизма, егоизма и частнособственическите настроения. Не могат да се считат участници в него хората, които нямат правилно отношение към семейството, които се държат непристойно в обществото и не участвуват в обществените прояви. Непримирима борба следва да се води срещу парадността и формализма в движението, които са много вредни явления и могат да доведат до лоши последици.

Другарят Кардашев постави въпроса учрежденските партийни организации да се занимават с движението за комунистически труд, да направят оценка на състоянието му и да набележат мерки за по-нататъшното му подобряване. Там, където няма бригади за комунистически труд, да се помисли за тяхното изграждане.

Емил ПРАХОВ

РАЗВИТИЕТО НА ЖЕЛЕЗОПЪТНИЯ ТРАНСПОРТ В СССР

ДВА ТРИЛИОНА и четиринадесет милиарда — толкова тон-километри са изработили миналата година съветските железничари. Много ли е или малко? Ще припомним, че през 1913 година товарооборотът на жп транспорта в Русия възлизаше на 65,7 милиарда тон-километри. Към края на първата петилетка той достигна 169,3 милиарда, а преди войната, през 1940 година вече възлизаше на 415 милиарда тон-километра.

През 1970 год. товарооборотът на стоманените магистрали в СССР ще възлезе на два три лиона и 400 милиарда тон-километри.

Съветският съюз е велика железопътна държава. Близо три четвърти от всички превози в страната се падат на ЖП транспорта.

Нека натоварим тези вагони — по 50 тона всеки и направим от тях композиция, която да пуснем със скорост 100 км в час. Колко време трябва да чака човек, докато премине последният вагон? Ден, седмица, месец? Почти година! Цели 349 денонощия ще се движи край него тази грандиозна композиция. Тя е дълга 20 земни екватора или два пъти разстоянието от земята до луната. Толкова състави ще натоварят и извозят съветските железници през 1970 година! А колко ще бъдат пътниците? През последната година на новата петилетка съветският жп транспорт ще превози повече от от 2,7 милиарда души.

Първата железница с парен локомотив в Русия, както е известно, се появи преди 133 години. Тя обслужваше Нижнетагилския завод. Построиха я баща и син Черепанови — крепостни, талантливи руски механици.

През 1837 г. бе открита линията между Петербург и Царское село с продължение до Павловск. Тя бе дълга 27 километра.

Железопътното дело в Русия се развиваше извънредно бавно. За 30 години — от 1837 до 1866 година — са построени само 3800 км релсови пътища. Линията Петербург—Москва бе строена 8 години и бе пусната в експлоатация през 1851 година. По онова време тя беше най-дългата жп линия в света — 644 километра.

Бурен размах железопътното строителство получи при съветската власт. През годините на първата петилетка се появи Турксиб, дълга 1440 километра.

Сега железопътната мрежа за общо ползуване възлиза на около 133 000 километра. А това се равнява на три пъти на дължината на екватора.

Миналата година Президиумът на Върховния съвет на СССР награди с ордени и медали голяма група строители на 700-километровата електрифицирана жп линия Абакан—Тайшет. Сега този колектив от строители започна изграждането на нова жп линия, от Тюмен до Сургутския петролоносен район. Тази 700-километрова линия ще свърже транссибирската магистрала с много богатия на газ и петрол район в Тюменска област. До юбилея на съветската власт ще започнат да се движат влакове по главния участък на тази магистрала — от Тюмен до гара Савинок на брега на Иртиш.

На полуостров Мангишлак са открити големи залежи от петрол. За транспортирането на това богатство се предвижда през новата петилетка да бъде построена 850-километровата линия Макат—Мангишлак с отклонение към петролните полета Жетибай и Узен.

Предвижда се да се създаде и нова магистрала от Средна Азия до Поволжието, централната част на страната и Кавказ. За тази цел ще трябва да се прокарат линиите Кунград—Бейнеу, дълга 400 км, и Гуриев—Астрахан, дълга 333 километра. Общо през петилетката ще бъдат построени около 7 000 км жп линии.

Първата електрифицирана жп линия в СССР бе построена през 1926 год. на късия участък Баку—Оабунчи—Сурахани. А сега дължината на електрифицираните жп линии възлиза на 27 000 км. Най-дългата от тях Москва—Байкал е 5 500 километра.

Предвижда се през новата петилетка да се увеличи дължината на електрифицираните линии с още 10 000 км. През следващите години ще бъде завършена електрификацията в направленията Москва—Киев—Лвов—Чоп, Лвов—Самбор —Ужгород — Чоп, Москва—Запорожие—Симферопол, Донбас — Хировка, Помошная — Одеса.

Значително ще се подобри обслужването на крайградските пътници. Проектира се да бъдат електрифицирани нови участъци в Ленинград, Харков, Минск, Киев, Саратов, Лвов, Рига. До края на 1970 година електрифицираните железопътни линии ще извозват повече от половината от целия товарооборот.

Паркът на подвижния състав на жп линиите в СССР през новата петилетка ще се попълни с по-усъвършенствувани електрически и дизелови локомотиви. Пътническите влакове ще се движат със скорост 160—180 км, а товарните — със 100—120 км в час.

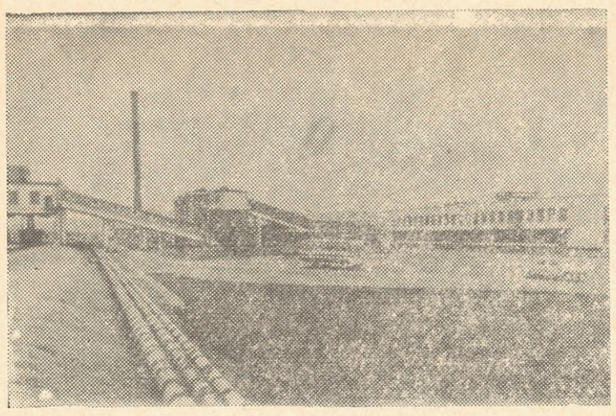
Товароподемността на жп състав трябва да достигне през следващите години 10 000 тона. Старите средства за управление на движението се заменят с автоматика.

През новата петилетка се предвижда годишно 2 500 км жп линии да бъдат снабдявани с автоблокировка и диспечерска централизация и не по-малко от 6 000 стрелки — с електрическа централизация.

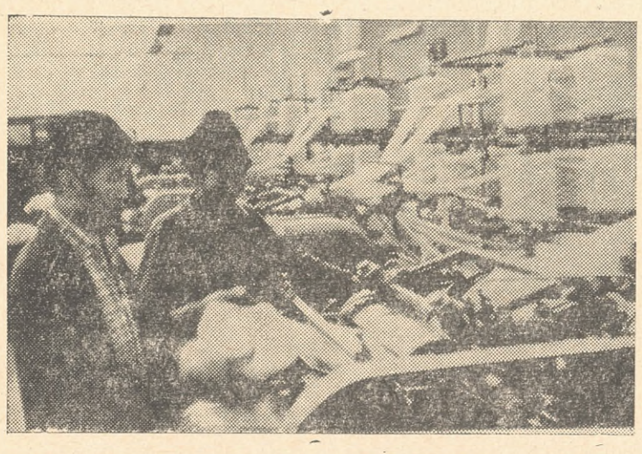
Николай АНИКИН,
Агенция „Новости"

Из Монголската народна република

Дарханският промишлен комплекс, построен с помощта на СССР и други социалистически страни — е един от най-важните строежи в страната. Тук работят монголски, съветски, чехословашки и полски специалисти. Дарханстрой стана символ на международната дружба и братска взаимопомощ на народите от социалистическите страни. В района на Дархан е построена и предадена за експлоатация най-голямата в страната ТЕЦ, Шаринголския каменовъглен рудник, комбинатът за производство на строителни материали и конструкции, редица други обекти, а също така няколко жилищни микрорайони.

Производствените сгради на Шаринголските открити мини.

Доволни от резултатите на своя труд са членовете на бригадата в текстилния комбинат на монголската столица Улан Батор . Модерните машини на комбината дават възможност постоянно да се подобрява производителността на труда.

БУНТОВНИЧЕСКАТА ЧЕТА НА ПАНАЙОТ ХИТОВ

(По случай 100 години от преминаването му през река Дунав)

Благоприятната политическа обстановка в средата и края на 1866 година вдъхнала надежди у българските патриоти за освобождението на България. Българската емиграция във Влашко и Сърбия се раздвижила. Раздвижване имало и в България. Въпреки че е бил болен, Раковски е изработил нов план за освобождение на поробеното си Отечество. В него той предвиждал преминаването на големи чети в Отоманската империя през лятото на 1867 година. Тези чети трябвало да станат бойните ядра, към които да се присъединят българските въстаници.

Във Влашко станали големи приготовления като: набавяне на оръжие, организиране на чети и др. Редица обстоятелства обаче попречили за осъществяването на плана. През 1867 година от Влашко преминали Дунав само три чети — на Панайот Хитов, на Филип Тотю и на Петър Петков. Трите чети имали различна съдба. Четата на Петър Петков от 15 души след скитания и лутания из Балкана била унищожена. Четата на Филип Тотю поради непредпазливост също била почти унищожена от турските потери. Останали само войводата с 4 четници, които по-късно са се присъединили към четата на Панайот Хитов в Златишкия балкан.

Четата на Панайот Хитов е преминала Дунав на 10 срещу 11 май на няколко километра източно от град Тутракан с около 30 души. Помощник на Панайот Хитов е бил старият и опитен хайдушки войвода дядо Желю Чернев, байрактар — Васил Левски, а писар — Иван Кършовски.

Бойният път на четата бил дълъг, изморителен и пълен с опасности. След слизането си при Тутракан, тя престояла един ден в гората, след което тръгнала на югозапад, като се отправила предпазливо през Добруджа, Делиормана (Лудогорието), Разградско и Герлово—Омурташко, за Стара планина. На 22 май четата успешно достигнала Стара планина при село Тича. Оттук тя се насочва през Котленския за Сливенския балкан. В Котленския балкан войводата Панайот Хитов оставил 8 четници под командата на Цоньо Кънев, а с останалите достигнал до Сливенския балкан, където се установили за по-дълго време на връх „Българка". Към четата тук са се присъединили още 12 души, от Северна Добруджа (Тулча), Варна и Сливен. С четата се срещнали много български патриоти от Сливен, Ямбол, Стара Загора, Карнобат, Пловдив и др. градове и села.

Въоръжени сливенци предложили на войводата да им помогне да нападнат Сливен и да се обяви въстанието. Панайот Хитов обаче, убеден в неподготвеността на народа за въстание, не се съгласил. По това време от в. „Македония" войводата научил за разбиването на Филип Тотювата чета и изпратил дядо Желю с 20 четници, да посрещнат разбитата чета. Той обаче се е върнал, без да я намери. На 2 юни четата тръгнала за централната част на Стара планина. Войводата оставил дядо Желю с неколци на четници в Сливенско, за да защитят народа от турските власти и чорбаджиите. След това четата тръгнала през Еленския балкан към Търново, а оттам през село Мъглиж за Бузлуджа, връх Свети Никола (Столетов), Марагидик, Юмрукчал (Ботев връх), Троянския и Тетевенския балкани и достигнала до Златишкия балкан. Тук при една мандра четата намерила войводата Филип Тотьо с четирима четници. Съединени, двете чети тръгнали през Етрополския към Ботевградския балкан, минали Искъра и по билото на Берковския балкан на 16 август достигнали до сръбската граница и я премина ли при връх Свети Никола.

В своя поход четата твърде често била принудена да води боеве с турски потери, за да си пробива път. Под вещото ръководство на Панайот Хитов, дядо Желю и Васил Левски, четата не е дала почти никакви жертви. По пътя си тя изтребвала и наказвала народните изедници, повдигала борческия дух на българите и вдъхвала нови сили за борба с петвековните потисници.

Походът на четата бил сурова школа за нейните участници. Той имал голямо значение и за изясняване на редица важни въпроси, свързани с българското освободително движение. За някои от четниците като Васил Левски и дори за най-горещия защитник на четническата тактика Панайот Хитов е станало ясно, че чрез четите няма да е възможно да се освободи България, а трябва да се въоръжи народът и се създаде стегната организация в цялата страна за вдигането му на въстание.

Със своите подвизи, четата на Панайот Хитов накарала турския и европейския печат да говори за нея, а на българския народ вдъхнала вяра в борбата за свобода.

Иван ШАБАНОВ

За почивка и отмора на хората

Миналата година през пролетта на празното пространство пред културно-битовата сграда на ДАП — Силистра няколко запалени ентусиасти започнаха строителството на градина, алеи и шадраван. Работата на първо време се състоеше в изпълването на трапища с пръст, изливането на бетонни стени, оформянето на градинката и започването на шадравана. С общи усилия бе направено доста за съвсем кратък срок. Но това беше само начало. По-обемистата работа бе оставена за тази година.

Още с пукването на пролетта майстор-зидарят Георги Петров, общият работник Стоян Кондов и др. се хванаха усилено за довършването на комплекса. Помагаха им в изпълнението на хубавата общополезна инициатива шофьорът Кирил Недев и служителите Тодор Костов и Дончо Христов. Бяха засадени рози, липички, борчета и декоративни храсти в градинката. Бе изграден окончателно шадраванът и пуснат в експлоатация. Направени бяха пейки около него, оформени са и застлани с камъни алеите. Всичко доби хубав и приветлив вид. След време, когато всичко бъде завършено окончателно, работниците и служителите от предприятието ще имат възможност да прекарват обедната си почивка и част от свободното си време в градинката-парк. Той ще се допълни сполучливо с физкултурната площадка, която ще бъде построена в съседство с него.

Лазар ЯСТРОВ

Разреждат слънчогледа

Падналите дъждове създадоха добри условия за поникването на пролетниците. Добре се гарнира слънчогледовият посев в ТКЗС — Ножарево. Кооператорите излязоха дружно на полето, за да разредят нежните стъбълца на необходимата според агротехническите изисквания гъстота.

Най-добре работят звената на Шюкри Садъков и Саниа Мюсатова. От общо 1 700 дка, засети със слънчоглед, повече от 1 000 дка са вече разредени.

Реджеб МЕХМЕДОВ

По пътя на героите

(Пътни бележки) **Хаккъ РУФИЕВ**

(Продъл. от миналия брой)

Ето защо с наближаването на момента, когато отново ще минат по тези места, разговорите стават още по-оживени. Не са малко и споровете за една или друга местност, дати или имена.

Вторият ден вече е 1 април, първият ден от маршрута. Сборният пункт е пред Бюрото за пътуване и туризъм. Предстои тържественото изпращане на бившите фронтоваци. Тук, в София, към нашата група се присъединиха още 6 коли—от Пловдив, Бургас, София, Стара Загора, Враца и Ямбол. Общо групата се увеличи на над 340 души—бивши фронтовaци, деца и жени на загиналите във войната бойци, комсомолски активисти, ръководители, журналисти и фоторепортери.

Точно в 7,30 часа тържественият митинг бе открит с „Велик е нашият войник", засвирен от военна духова музика. Пред бившите първоармейци пламенно, вълнуващо слово произнесе о. з. генерал Таралежков, бивш командир на 12 пехотна дивизия. Като изтъкна големите заслуги и бойните подвизи на Първа българска армия, той специално се спря и на героизма на бойците от 31 пехотен полк. От името на групата отговори о. з. полковник Симеон Драганов — бивш командир на трета дружина при 31 пехотен варненски полк. С това митингът завърши.

Внушителната колона от 9 автомобила потегли на път за Драгоман и югославската граница. Наближава часът, когато ще напуснем родната земя. Повечето отпътуващите за пръв път минават границата. Всички са любопитни.

2. НА ЮГОСЛАВСКА ЗЕМЯ

Формалностите по минаването на границата свършиха бързо. Вече сме на югославска земя. Пътуваме по международното шосе Цариград—София—Белград—Будапеща. Първият град, през който минаваме, е бившият Царибród, сега преименуван в Димитровград — на името на вожда и учителя на българския народ Георги Димитров. Градът има няколко индустриални предприятия. Улиците му са чисти и спретнати. От Димитровград на път за Ниш минахме селищата: Суково, Пирот, Понор, Бяла Палан ка, Червена река и др. До град Ниш минахме през 15 големи тунела.

На около 1 км от Ниш колоната спря. Пред нас е костницата и паметникът на загиналите през първата фаза на войната бойци от Втора българска армия. По тези места около долината на река Морава 35-та и 6-та пехотни дивизии, партизанският отряд „Гаврил Генов" и други наши части са получили задача да пресекат пътя на отстъпващата 330 000-на фашистка войска. След 7 дни упорити боеве на 14 октомври 1944 година нашите части са влезли тържествено в Ниш и са освободили местното население от фашистите. В боя са убити и ранени над 5 500 фашистки войници, а в плен са взети около 3 800.

Тук е загинала геройски младата партизанка Вълка Николова от отряд „Гаврил Генов". С едноминутно мълчание и падане на колене почетохме паметта на загиналите в боя български войници. Положихме и първия венец на МНО.

След това колоната потегли отново на път. Сега вече към столицата на братска Югославия—Белград. Съгласно набеляза нията предварително план в града трябваше да пристигнем към 17,30 часа. И този ден обаче бай Божко го сполетя нещастие. На няколко места спука гума и ние стигнахме в Белград към 21 часа. За разглеждането на града на връщане се предвиждаше цял ден. Ето защо след вечеря се прибрахме в хотел „Унион", където бяхме настанени. Изминахме още около 500 км. Въпреки умората и предстоящото дълго пътуване и тук разговорите в стаите и коридорите—за първите впечатления от Югославия, за боевете пред Ниш — продължиха до късно през нощта.

Точно в определения час, сутринта на 2 април, потеглихме отново. Сега по маршрута: Орлик—Вуковар— Самбор —Суботица. И днес времето бе ясно и слънчево. След няколко часа вече бяхме на хърватска земя. Минахме през областта Срем — най-плодородната област в Югославия. Тук около селищата Орлик, Сотин, Грабово, Суботица и др. е станало съсредоточаването на Първа българска армия.

Щабът на армията се настанил в с. Стара Пазова. По тези места от 22 декември до 29 декември 1944 година са водили ожесточени сражения с врага трета пехотна дивизия, 29 ямболски полк, 24 бургаски полк, тунджанската дивизия и други наши части.

Наближаваме с. Вуковар. На около 1 км от селото колоната спря. В лявата страна на шосето на една хубава зелена поляна виждаме паметник с надпис: „На бойците от Първа българска армия, загинали в борбата против фашизма". На десния ъгъл на паметника е написана цифрата 1023. Цифра, която накара сърцата ни да изтръпнат. Само в тези места над хиляда герои от нашата армия са напоили с кръвта си братската земя, оставили са костите си тук, за да спасят народа от фашизма.

Зелената трева и свежите теменужки около паметника са нещо свидетели на това, че местното население никога не е забравило и няма да забрави подвига на героите.

Пред паметника кратко слово за водените тук сражения и за героизма и саможертвата на първоармейци произнесе подполковник Митев — преподавател по история във Военната академия — София. Спомени разказаха участниците в тези боеве: Кънчо Андонов от село Каравелово, Ямболски окръг, Йордан Павлов от с. Коларово, Силистренски окръг и Илия Стоянов от с. Желю Войвода, Сливенски окръг. След тях, на чист сърбохърватски език някой извика: „Да живее българският войник, да живее българският народ".

(Следва)

НОВАТА СИСТЕМА — ОСНОВА НА ИКОНОМИЧЕСКИ ПРОГРЕС

НОВАТА СИСТЕМА на ръководство на народното стопанство излезе вече от сферата на експеримента. Всяка година все повече предприятия организират производствената си дейност на основата на нейните принципи. В нашия окръг тя за първи път се приложи през 1964 година в ДСП „Винпром“ и Държавното автомобилно предприятие. През следващите две години броят на внедрилите я предприятия нарасна в промишлеността и строителството на шестнадесет. Много от производствените колективи натрупаха богат опит и получиха добри резултати от стопанската си дейност.

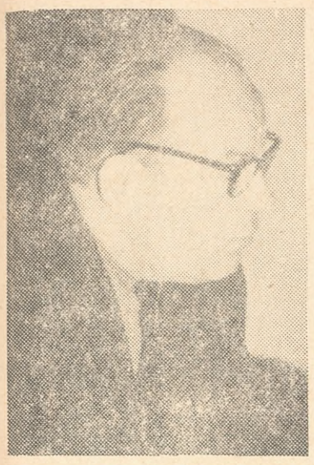
Редакцията на в. „Силистренска трибуна“ счете, че опитът на пионерите представлява интерес както за тези, които са внедрили новата система, така и за тези, които тепърва ще я внедряват. За това поканихме в отдел Икономически ръководители и икономисти от шест предприятия на разговор за обмяна на натрупания опит. Присъствуващите разказаха за своите постижения и за трудностите, които срещат в работата. Това, което успяхме да запишем в бележници те, помещаваме на настоящата страница.

Част от присъствуващите на разговора

Нейко Илиев

— директор на ДСП „Родопа“ — Силистра

НОВАТА СИСТЕМА се прилага в нашето предприятие от 1 април 1965 година. Веднага трябва да кажа, че се чувствува подобрение в работата. Особено добри резултати се получиха през 1966 година. В потвърждение на това ще посоча някои цифри, които най-добре характеризират нашата работа при старата и при новата системи.

През 1964 година внесохме по бюджета отчисления от печалбата 300 000 лева, а през 1966 година 487 000 лева; реализирали сме доход за разпределение съответно 447 000 лева и 843 000 лева. През 1964 година раздадохме 3 000 лева премии на работниците и служителите, а през 1966 год. разпределихме и изплатихме допълнителни заплати 51 000 лева.

Тези резултати се получиха от пълното съчетание интересите на колектива с интересите на държавата. Извършваме ли умело стопанската дейност, изпълняваме ли обема, реализираме ли икономии, като снижаваме себестойността на продукцията, ще имаме и по-голяма печалба. А това е изгодно както за работниците, така и за държавата.

Приложението на новата система няма да бъде резултатно, ако предприятието не въведе вътрешностопанска сметка, за да се види приносът на всяка производствена единица в общия резултат. През 1966 година всички производствени единици при нас бяха поставени на вътрешностопанска сметка. Първата година колективът не можа да влезе напълно в крак с изискванията на новата система. Когато отчетохме резултата, имаше изкупвателни пунктове, които преви шаваха издръжката. Това належи да поставим всички разходи на отчет. Започнахме да издаваме и бюлетин с резултатите по производствени единици. Целият колектив се обърна с лице към крайния резултат от стопанската дейност. Така стигнахме до намаление на себестойността на продукцията и издръжката на изкупването. Само от снижение на себестойността реализирахме икономии в размер на 97 000 лева. Увеличихме крайния резултат и дадохме на работниците по една допълнителна заплата на четиримесечие.

Изискванията на новата система ни задължават още по-конкретно да водим вътрешностопанската сметка. Тази година преминахме на ежедневно отчитане на себестойността (бел. ред. — става дума за дневните разходи) и добива. В месодобива още на следващия ден се отчитат разходите на труд, а на технолога се съобщава рандемана. Ежедневният отчет кара ръководителите на цеховете да правят анализ на производството и да търсят резерви. В резултат на това, при месодобива се увеличи рандеманът и цехът даде надпланова печалба.

По същия начин постъпихме и при месопреработката. Правилното използуване на различните качества месо, което стана възможно след въвеждането на стопанската сметка и ежедневното отчитане, доведе до повишаване качеството на месните произведения и до повишаване на рандемана. Цехът започна да дава печалба.

Редовно отчитане на разходите и другите показатели въведохме и в изкупуването. Сега в някои изкупвателни пунктове работниците всекидневно сами си правят сметката. През тази година започнахме да издаваме бюлетин за издръжката на изкупуването за всички пунктове и резултатите показаха, че сме на правилен път.

Какво друго ни донесе новата система? Тя ни помогна да увеличим фондовете на предприятието — РТУ, СБМК и за разпределение. Нараснаха и основните фондове на 100 лева промишлена продукция — от 2 403 лева през 1964 година на 2 660 лева през 1966 година.

„СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“: Помогна ли ви новата система за разнообразяване асортимента на месните произведения?

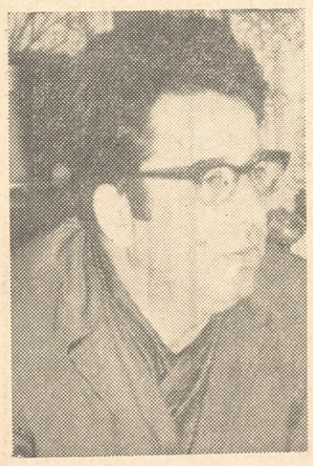
НЕЙКО ИЛИЕВ: Важен елемент на новата система са договорните отношения между предприятията. За да се реализира произведената от нас продукция, тя трябва да отговаря по асортимент и качество, договорени с клиентите. Асортиментът се уточнява с търговските организации и ние сме длъжни да произвеждаме това, което се търси.

В заключение искам да кажа, че новата система действува благоприятно върху стопанската дейност само тогава, когато същността ѝ се познава от ръководителите и производствениците, когато е въведена редовна и прецизна отчетност и е придружена с вътрешностопанска сметка.

Атанас Шемелеков

— заместник-директор на ДСП „Винпром“ — Силистра

ПО НОВАТА СИСТЕМА на ръководство на народното стопанство работим от началото на второто шестмесечие на 1964 година. За три години ние натрупахме значителен опит, изпитахме на практика действието ѝ и смело можем да кажем, че тя се явява ефикасно средство за постигане на добър резултат от стопанската дейност. Смятам, че в настоящия разговор представлява интерес да се каже какви изменения се получиха в метода на стопанисване и ръководство след внедряването

ѝ. Затова ще се спра именно на този въпрос.

Новата система на ръководство ни накара да правим сметка за всичко — за обема на продукцията, за производителността на труда, за реализацията, за разходите на средства и материали. За да изпълним плана за печалбата и за другите показатели, от които до голяма степен зависи размерът на работната заплата и нарастването на фондовете, трябва в срок да пласираме готовата продукция. Взаимоотношенията ни с клиентите се основават на сключени договори. Ако те харесат стоката, или с други думи, ако сме я произвели по договореното качество, вземат я. Ако пък не я харесат, то трябва да търсим други клиенти, което не винаги е изгодно за нас. Затова всеки производственик се стреми да спазва установената технология, да поддържа необходимата чистота в производствените помещения, да осигури всички условия за получаване на продукция с високо качество. Пак новата система ни кара да търсим начини да преизпълняваме плана за обема. През миналата година, макар че гроздовата реколта не беше достатъчна, ние намерихме други възможности и преизпълнихме плановите показатели — за обема с 1 на сто, за стоковата продукция с 2 на сто, за печалбата със 72,2 на сто и за производителността на труда с 2,6 на сто.

За тази година сме планирали известно увеличение по всички показатели в сравнение с изпълнението през миналата година. Само за работната заплата миналогодишното постижение е база за сегашния план. Евентуалното ѝ увеличение предвиждаме да дойде по пътя на повишаване производителността на труда, или да направим така, че с по-малко хора да произведем повече продукция. Смятаме, че може да постигнем това при по-добра организация на труда и чрез увеличаване на механизацията. Запланували сме средна изработка на едно лице от средно-списъчния състав 21 414 лева, при 20 918 лева през миналата година. Обема увеличаваме с 11,9 на сто, а печалбата с 1 на сто.

Новата система на ръководство отприщи творческите възможности на колектива и той ще съумее да повиши производителността на труда, а оттам да се повишат средната работна заплата и фондовете на предприятието. Сега принципът на материалната заинтересованост действува по-осезателно и резултатно. Ето и пример: преди работниците не се интересуваха от пласмента на продукцията. Достатъчно бе за тях да изпълнят предвидените норми, за да получат определеното възнаграждение. Сега не е така. Всеки производственик се интересува за къде ще се отправи нашата стока — за вътрешния пазар, или за износ; къде ще се приема от клиента — в Русе, или на нашето пристанище. За определени направления в износа ние получаваме премии. Когато продукцията се приеме на нашето пристанище, правим икономия на транспортни разходи, а това не е безразлично за предприятието и за колектива.

Смятам, че не е безинтересно да кажа, че при нас е въведена вътрешностопанската сметка. Макар да срещаме все още известни трудности по нея, ние сме убедени, че тя усилва действието на новата система на ръководство, довежда го до всички производствени единици в предприятието. Тя създава стремеж у хората да правят икономии на зависещите от тях разходи, да намаляват брака и т. н.

„СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“: Колективът се интересува от резултатите от стопанската дейност тогава, когато заплащането зависи в голяма степен от този резултат. Изглежда, че относителният дял на частта от заплащането, която зависи от крайния резултат от стопанската сметка при вас, е значителен.

ШЕМЕЛЕКОВ: Пропуснах да кажа, че всяко тримесечие колективът ни разпределя значителни суми, резултат на преизпълнението на плана за печалбата. През миналата година всеки производственик получи близо по една извънредна заплата на тримесечие. Това прави около 25-30 на сто от основното възнаграждение.

Иван Димитранов

— директор на ДИП „Липа“ — Силистра

НИЕ НЯМАМЕ голям опит в приложението на новата система на ръководство, защото по нея започнахме да работим едва от първи август миналата година. Първата ни работа бе да запознаем колектива с особеностите ѝ. Използвахме опита на другите предприятия, които са я внедрили по-рано, за да се ориентираме по-бързо. Резултатите от миналата година са насърчителни и показват, че системата влияе положително вър

ху стопанската дейност.

На какво ни научи тя? Накара ни да обърнем по-голямо внимание на финансовата дисциплина, да направим икономии на средства и материали, да произвеждаме качествено и производително. Сега всеки член на колектива е заинтересован от стопанския резултат, което доведе до засилване на взаимния контрол, до непримиримост към тези, които не изпълняват съвестно задълженията си. Резултатите се чувствуват. Ние вече сме много по-добре с реализацията на продукцията, което пък показва, че сме подобрили качеството ѝ.

Договорната дисциплина намира важно място в новата система. Планът се специфира с исканията на клиентите и ние произвеждаме това, което се търси на пазара. По този начин промишлените предприятия могат да отговарят най-пълно на нуждите на икономиката и на населението. При нас има такъв случай: работниците губят от изработката на бюфет №1290 но гражданството го търси. Не можем да спрем производството си, а търсим начини чрез механизиране на процесите да увеличим производителността на труда и да постигнем по-висока ефективност.

Новата система ни отвори очите и по отношение извършването и заплащането на спомагателните работи, за чиито услуги прибягваме до ДАП и „Транспред“. Поставихме специален човек да провежда контрол и вече имаме резултат. Почнахме да обръщаме по-голямо внимание върху всички работи, които се извършват в предприятието, за да намалим разходите. И макар че себестойността не е наблюдаван показател, ние се принудихме сами да го наблюдаваме. Не може да бъде и иначе — за да дадем по-високо заплащане на хората, трябва да реализираме повече печалба, а да постигнем това, трябва да увеличим обема, да повишим производителността на труда и да намалим разходите на единица продукция.

През миналата година разпределихме допълнително 6 500 лева. В сравнение със сумата, която е разпределена във „Винпром“, нашите постижения са по-скромни, но макар и малка, тази цифра влияе върху материалната заинтересованост и ще даде добри резултати.

Трябва да кажа, че новата система на ръководство може да бъде още по-резултатна, ако се премахнат някои недостатъци на схемите за разпределение на печалбата. В някои случаи се получава така, че те не действуват обективно за намаляване броя на хората, понеже икономиите се изземват. Отрицателно действува и съществуващата практика за използване средствата на фонда за разширяване и техническо усъвършенствуване. Независимо дали разполагаме със средства по този фонд, ние не можем да ги използваме. Вишестоящата организация ни спуска лимити, които са недостатъчни да покрият нуждите ни.

Новата система на ръководство води до засилване материалната заинтересованост и до рационално използване на трудовите и материалните ресурси, затова тя действува положително върху производствената дейност, като съдействува за повишаване производителността на труда и снижение себестойността на продукцията — важно условие за икономическия ни напредък.

Иван Данев

— директор на завод „Хром“ — Силистра

ПО НОВАТА система на ръководство работим от осем месеца. Срок твърде кратък за осезателни резултати, но независимо от това ние вече чувстваме благотворното ѝ влияние. По мое мнение тя обективно действува върху всички показатели на стопанската работа

— обем, производителност на труда, средна работна заплата, себестойност на продукцията, нормативи на материали, готова продукция и т. н. През тази година например нашето предприятие работи с по-малък брой работници и резултатите не са по-лоши от миналата година. Сега се стремим да правим икономии на труд, за да намалим разходите на единица продукция и да увеличим печалбата. Получи се така, че целият колектив вече се стреми към икономии и преизпълнение на плана за обема.

Новата система даде отражение и върху финансовата дисциплина. Направихме всичко възможно и ускорихме обръщението на оборотните средства. Докато преди имахме просрочие на банкови средства и платежни документи, сега сметните ни отношения с банката и клиенти те са редовни. Имахме превишение на нормативите за готова продукция и материали, което е несъвместимо с новата система, затова за кратък срок регулирахме и този показател.

Друга положителна страна на новата система е отражението, което тя дава върху размера на фондовете на предприятието. Както казах преди малко, осем месеца са недостатъчни за чувствителни резултати. Но за тези осем месеца нараснаха значително средствата по фонд „Разширение и техническо усъвършенствуване“ и по фонд „Социално-битови и културни мероприятия“. Сега ние имаме възможност да посрещаме по-пълно нуждите на колектива за награди, подготовка на кадри, битови мероприятия и т. н.

Интересен въпрос е как влияе новата система върху трудовото заплащане и отчисленията за натрупване по бюджета на държавата. През тази година за нас е постижение, че осигурихме за работката на хората, докато през четвъртото тримесечие на миналата година не останаха средства за доп. разпределение. Следващите месеци ще бъдем значително по-добре и се надяваме да дадем допълнително разпределение. Постъпленията по бюджета на държавата са осигурени, но стимулите на колектива в тази насока са недостатъчни. Според мен трябва да се направят промени в методологията на разпределение на печалбата, за да се съчетаят по-резултатно интересите на колектива с интересите на обществото.

В заключение искам да кажа, че новата система на ръководство кара целия колектив да върви към подобрение на организацията на труда и производството, да подобрява трудовата дисциплина, да контролира разходите на труд и материали и по-пълно да използва постиженията на техническия прогрес. А именно тези са и основните задачи, които постави Деветият конгрес на нашата Партия.

Недко Петров

— заместник-главен счетоводител на ДИП „Липа“ — Силистра

НОВАТА СИСТЕМА се оказа основен фактор за подобряване икономиката на страната.

Тя влияе върху работата на отделните ръководства за намаляване на разхищенията и загуби, които преди се понасяха от държавата. Сега отрицателните резултати от допуснати слабости остават за сметка на предприятията и производствените колективи. Именно това кара производителите да използват най-рационално трудовите и материалните ресурси и да получават най-добър резултат от стопанската дейност.

В нашето предприятие „Липа“ следим ежедневно движението на готовата продукция, чието срочно пласиране е от решаващо значение. Новата система ни принуждава да следим ежедневно разходите на суровини, материали и парични средства и да не превишаваме установените нормативи. Всеки разход се преценява с оглед неговата целесъобразност и целенасоченост. Ние вече правим редовно анализ на себестойността на продукцията, макар този показател да не е наблюдаван централно, защото в него, като във фокус, се събират и слабостите, и постиженията.

Договорната дисциплина играе голяма роля при новата система. От нея зависи реализацията на продукцията, качеството ѝ, асортиментът. Затова в „Липа“ сме поставили специално лице, което да следи спазването на договорната дисциплина.

Ангел Петров

— директор на ДИП „Добруджа“ — Силистра

ДОБРИ резултати дава новата система на ръководство на народното стопанство тогава, когато се прилага правилно. Особено важно е нейната същност да бъде разяснена на хората — производствениците трябва да знаят какво ще донесе за тях и за предприятието. Ролята на материалната заинтересованост е значително по-голяма, но само при условие, че на всички се изясни начинът на заплащането на труда, разпределението на печалбата, набирането и разходването на фондовете. Ние проведохме разяснителната работа през 1965 година, а резултатите получихме през следващата 1966 година.

Какви постижения имаме? На първо място трябва да посочим стремежа на всеки член от колектива да изпълнява плана за обема. На второ място поставям изменението, което настъпи в отношението на хората към дейността на предприятието, и на трето място създаването на самоконтрол. Сега работниците се чувствуват като истински стопани, интересуват се от изпълнението на плана, от финансовите резултати, от реализацията на продукцията.

Повишаването на производителността на труда е от голямо значение за предприятията, които работят по новата система. Затова ние се заехме да подобрим технологията и поддържането на машините. Намалихме времето, необходимо за извършване на капиталния ремонт. Проблем за нас бе повишаването на квалификацията на производствениците. Тук действувахме и по административна, и

по профсъюзна линия, организирахме курсове, обмяна на опит, взаимопомощ и т. н.

Резултатите, които постигнахме, са повече от добри. През 1964 година предприятието даде загуба, а през 1966 година имаме вече хиляди лева печалба. Можахме да заделим известни суми за допълнително разпределение и да увеличим средната работна заплата. Увеличихме и постъпленията за бюджета, които през 1966 година достигнаха 119 000 лева.

Чрез новата система на ръководство се постига участие на производствениците в ръководството на предприятието. Тя отприщва възможностите на хората, кара ги да търсят резерви за увеличаване обема на продукцията и да намаляват разходите — или по-общо казано, да осигурят рентабилно стопанисване.

Ради Ганев

— заместник-директор по експлоатацията и икономическите въпроси на ДАП — Силистра

РЪКОВОДСТВОТО на ДАП използва новата система най-пълно за изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП за интензивно развитие на нашата икономика.

За да намалим себестойността на превозите и да увеличим дохода за разпределение, ние обърнахме сериозно внимание на въпроса за увеличение средната

товароподемност на автомобилния парк. Резултатите са добри — средната товароподемност през 1965 година е била 4,37 тона, в края на миналата година 4,47 тона, а към 31. XII. 1967 година ще бъде 4,80 тона. Увеличихме и броя на ремарке тата от 48 през 1965 на 80 броя през настоящата година. Вземаме мерки за по-доброто използване на пробега, което се изразява в увеличаване относителния дял на пълните маршрути.

Поради липса на опит, голяма трудност ни създава от редица години съвместната работа с ДСП „Транспред“. Новата система ни принуди да влезем с това предприятие в твърди договорни отношения. Сега положението е по-добро. Създадената автоколона за гара Дулово работи денонощно и стоките в двете посоки се извозват навреме.

Както всяко предприятие, така и ние трябва да увеличаваме обема на услугите. На много места обаче съществува недомствен транспорт, с който предприятията извършват собствените превози. Ние сме си поставили задачата да направим нашите превози по-евтини и по-качествени и по икономически път да убедим ръководствата в изгодата при използване на транспортните ни средства. Сега се стремим работното време на работодателя да бъде работно време за автомобилите на ДАП.

За вас, кореспонденти и дописници

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА КОНГРЕСА

Всички се радвахме на успехите, с които манифестираха първомайския празник трудовите колективи от градовете и селата на окръга. Те са резултат на упоритата работа, на разгърналото се съревнование през април за изпълнение и преизпълнение на плановете и обещанията, за претворяване в живо дело решенията на Деветия партиен конгрес.

Свой дял в постигането на тези успехи има и вестник „Силистренска трибуна". И през април той популяризираше положителния опит и критикуваше недостатъците, посочваше пътищата за преодоляването им. Голяма заслуга за това имат нашите доброволни сътрудници — кореспондентите и дописниците. През месеца те написаха за вестника 257 информации, кореспонденции, репортажи и други материали, по-голямата част от които намериха място по страниците на вестника. На първо място по количество на изпратените материали се нареди нашият кореспондент Тахир Мемишев, учител в с. Искра. Не отбягнаха от неговото перо заседанието на тютюна, изпълнението на плана за месото, работата на свиневъдите и други задачи в кооперативното стопанство, въпросите на търговията и транспорта, практикумът на учащите се... Някои от тези материали се отнасяха не само за с. Искра, а за целия район на съвета с. Ситово. По такъв начин другарят Мемишев успя да сподели с читателите на вестника своите мисли и чувства по най-актуалните проблеми в своя район. Общо през април той ни изпрати 11 материала, между които и две снимки с текст.

Активно сътрудничи на вестника през април и дългогодишният ни кореспондент Милко Николов, секретар на общинския комитет на Комсомола в с. Паисиево. Неговите материали се отличават със задълбочен анализ и познаване на действителността. Големият опит позволява на другаря Николов също така да се изразява логично и стегнато, да пише на хубав български език. Затова информациите и кореспонденциите му се поместват със сравнително малки изменения и се четат с лекота.

По отношение търсенето на по-оригинална литературна форма на журналистическите материали хубави успехи имат вече Василка Равалиева от Старо село, Хюсеин Расимов от Босна, Илия Равалиев от Попина и други кореспонденти. Празят впечатление творческите успехи на нашата нова кореспондентка Стоянка Боевска от Тутракан. Оказва се, че нейният партиен опит ще й помогне много при писането на информационни и проблемни кореспонденции. На редакционните работници е много приятно също така да четат и редактират материалите на дописничката Еленка Карамочева, учителка в с. Кайнарджа. Тя се стреми да пише за събитията и явленията образно, топло, с авторско отношение. Това е обаче само хубаво начало, другарката Карамочева трябва да работи упорито за своето усъвършенстване.

Биха могли да бъдат изредени имената на Викентий Дуканов от Тутракан, Петранка Додова от ДИП „Добруджа", Дочо Атанасов от с. Българка, и много други дописници, които и през април направиха достояние на обществеността редица интересни факти и събития от нашата социалистическа действителност.

Хубави са успехите на кореспондентите и дописниците, постигнати в съревнованието пред Празника на труда. Редакционният колектив е много благодарен за тази голяма помощ, без която не би могъл да изпълни отговорните задачи, поставени от Окръжния комитет на Партията. Той обаче се безпокои от един факт, от една не много приятна тенденция. Получените материали през април са по-малко на брой в сравнение с месец март. Вярно е, че в навечерието на 1 май мястото по страниците на вестника не стигаше, защото се поместваха много честитки. Сега обаче редакционната поща трябва да бъде по-обемиста. Явно е, че приносът на дописки трябва да се увеличи. Иначе вестникът не би могъл да отразява целокупния живот на окръга не би играл успешно своята роля на колективен пропагандатор, агитатор и организатор. Кореспондентите и дописниците трябва още по-смело да заемат своето място като командири на общественото мнение, да откликват на всеки наболял въпрос, който вълнува хората. Да пишат с топлота и любов за първенците и техния положителен опит, да търсят постоянно новината...

Както и през април, лайтмотивът в тематиката на всеки кореспондент и дописник, следва да бъде дейността на трудещите се в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и изпълнение решенията на Деветия партиен конгрес. Толкова много и разнообразни инициативи възникват по села и градове във връзка с 50-годишния юбилей на Октомври, толкова задачи се изпълняват и предстои да се изпълняват във връзка с решенията на Партийния конгрес! В огъня на социалистическото съревнование трябва да горят и кореспондентите, дописниците...

На 30 и 31 май т. г. в София ще се състои Третият конгрес на Съюза на българските журналисти. Трябва да работим така, че да посрещнем това голямо политическо събитие с нови творчески успехи.

С РАДОСТ И БОЛКА

С радост, с много радост отиват децата от Силистра да се учат в детската музикална школа. С радост и надежди ги изпращат родителите — всеки очаква от неговото дете да излезе нещо. Идващите деца се посрещат с още по-голяма радост от младия колектив при тази школа. А децата продължават да идват — оказа се, че в Силистра има много талантливи деца, с верен слух, с усет към ритъма, с вродено музикално чувство. До сега са се записали над 200 деца и ако имаше къде да се поберат и кой да ги обучава, биха се записали още.

Едва ли през миналите години обучението в детската музикална школа се е разгръщало така, както през тази. И едва ли някога с децата се е занимавал такъв талантлив, и амбициозен колектив от музикални кадри. Само за няколко месеца децата, разпределени в осем класа, напреднаха и даже успяха да завоюват признание и висока оценка, както в града от местната общественост, така и в прегледи от републикански мащаб. За Силистренската музикална школа вече се говори. При това се говорят хубави неща. В нея е и единственият в цяла България клас по виола. На проведения неотдавна в Провадия преглед-конкурс на детските музикални школи от Североизточна България от представилите се девет деца от Силистра — шест бяха наградени. С отлични впечатления останаха специалистите, пък и гражданите, от изнесения пролетен концерт на детския струнен оркестър.

Всичко това, разбира се, радва. Радва всички, които имат отношение към работата на този културен институт, радва родителите, радва децата. Най-много се радват самите преподаватели, които са и млади, и имат желанието и амбицията да направят нещо повече, да видят плодовете на ентусиазирания си труд. Но за това са необходими условия.

Сградата, в която се обучават малките музиканти, е почти пред рухване. Влажните помещения, тесните, неугледни стаи с пропукани стени и повредени прозорци стават за всичко друго, но не и за музикално обучение. Да не говорим за това, че стаите са по-малко от класовете. Да не говорим за големия шум, който се вдига от занималнята на училище „Отец Паисий". При това тази занималня заема най-голямата стая в сградата. А детският оркестър все още търси помещение да репетира. Би могло да се помисли по преместването на тази занималня, която освен че пречи на нормалното обучение (известно е на всички, че за уроци по музика трябва тишина) ще даде възможност и за репетиции на оркестъра.

Голямата претовареност също е една причина, която чака своето решение. На едно пиано, например, се обучават 30—40 деца. На няколко акордеона се обучават повече от 60. Часовете са увеличени до максимум, но нищо не може да компенсира липсата на инструменти.

Останахме изненадани, когато разбрахме, че нашата музикална школа няма нито радиограмофон нито магнетофон. Едва ли е необходимо да се убеждава някой, че никъде те не са необходими така, както там. Децата трябва да имат поне дискотека, да си правят записи, да слушат класиците — как иначе ще повишават музикалната си култура. Липсата например на магнетофон е една непреодолима пречка за провеждането на часовете по солфеж.

Трябва да се каже, че от учителищата, в които учат децата, не се гледа с достатъчна сериозност на музикалните им занимания. Много пъти се е случвало те да са заети в други кръжоци. А всеки пропуснат или забавен урок трябва да се навакса отново и отново. Всеки ученик изисква занимания с часове, съсредоточаване, предразполагаща обстановка, подходящо настроение.

И накрая, още нещо. Преподавателите в школата не са устроени добре битово. За един музикант това е крайно необходимо. При това музикалните кадри в България и особено в нашия окръг са извънредно дефицитни и ако силистренската общественост желае едно нормално обучение на подрастващото поколение музиканти, което се оказва едно талантливо поколение, то ще трябва да се помисли за създаване на по-приемливи условия за работа — и на ученици, и на преподаватели. Защото музиката е изкуство, на което нашата общественост не е чужда. И малко по-голямата загриженост от нейна страна към условията за музикално възпитание на децата сигурно ще премахне болката и ще остане само радостта.

Николай ЗЛАТЕВ

Руисдаел Суарес, уругвайски график — „Лодкари"

Мисли, надживели вековете

Който е престанал да се вълнува и да прави грешки, той може да бъде жив погребан.

Гьоте

Щом пълзиш като червей, не се сърди, че те настъпват.

Йон Лука Караджале

Често би ни се наложило да се срамуваме от най-благородните си постъпки, ако на околните бяха известни нашите подбуди за тях.

Франсоа Ларошфуко

Археологът е идеален съпруг за всяка жена — колкото повече старее тя, толкова по-интересна става за него.

Агата Кристи

В повечето случаи жената избира мъжа, който ще я избере.

Пол Жералди

Оптимизмът вирее най-добре в лудницата.

Х. Еллис

Бракът е книга, в която първата глава е написана поетично, а следващите са все повече отегчителни и прозаични.

Н. Бевърли

Никой не е така глух, както тоя, който не желае да те чуе.

Загубен е денят, в който не си се засмял нито веднъж.

Английски поговорки.

Днешната знаменитост понякога е утрешно нищожество.

Бернард Шоу

Азербейджанският селянин Ширин Хасанов навърши 150 години. Той е един от най-старите жители на планетата. Живее постоянно в планинското село Черекен в Джебраилския район. През целия си живот Ширин — баба не е ползувал нито веднъж лекарска помощ и се чувствува превъзходно.

Сърдечна благодарност

На 30 април т. г. ми се случи голямо нещастие. Получих голям кръвоизлив. Веднага лекарят на с. Айдемир взе нужните мерки и ме изпрати в гр. Силистра. Изказвам благодарност на акушерките Минчева, Гочева, Траянчева, Девришева и д-р Обретенов, които ми оказаха голяма помощ за възстановяване на здравето ми.

Благодаря също на другарите д-р Енчев и др. от града за бързото отзоваване за даване на кръв, която бях загубила. Пожелавам на всички така сърдечно и любезно да се отзовават към болните.

Йорданка КОЛЕВА
с. Айдемир

НАЦИОНАЛНА ЧИТАТЕЛСКА КОНФЕРЕНЦИЯ „МЛАДИЯТ ГЕРОЙ В СЪВРЕМЕННАТА БЪЛГАРСКА ЛИТЕРАТУРА"

ПОЕТ НА МЛАДЕЖКОТО НЕСПОКОЙСТВИЕ

Виждали ли сте как Любомир Левчев рицитира стиховете си? Една задъханост, една витална сила владее цялото му същество. С младежка поривност поетът убеждава в нещо. Като разволнуван юноша на комсомолско събрание той иска да убеди аудиторията, че е прав. Иска да му вярват и когато утвърждава, и когато отрича. Публиката му вярва, когато думите му са искрени, обжарени от сърдечен пламък, дори когато са разярени („В припадък на ярост"), но свива в недоумение рамене, когато е повече песимистичен, отколкото животът дава основания за това („Интелигентска поема"). Доминиращи са обаче светлите тонове, оптимистичните струи.

Полемичната страст, неудържимият възторг в най-хубавите му творби заразяват читателя, пристрастяват го, спечелват го като защитник на честната позиция на поета.

Левчев почука на вратите на поезията в едно благоприятно време. Поетите скъсваха с декламаторството, което беше естествено в първите години след победата. То беше непосредствен отглас на оптимизма и ентусиазма на победилата работническа класа, пред която се изправиха неимоверните трудности на социалистическото строителство и трябваха лозунги. И те се появиха — на стените на първите готови строежи и в стихосбирките на поетите. Те моблизираха силите, зовяха към устремност и непоколебимост. Тогава поетите нямаха още своя образна система, лутаха се. За това опитите им да създадат нова поезия, която да отговори на порасналите естетически изисквания на времето, не винаги се увенчаваха с успех. Но младите творци нито за миг не се откъснаха от земята и хората. На обвиненията, че младите поети са се отдалечили от действителността и от литературната традиция, Левчев отговори още през 1957 година. „Според мене никога не е имало поколение по-здраво свързано с традициите, отколкото нашето. Дори ми се струва, че ако днес бяха живи Ботев, Смирненски и Вапцаров, те сериозно биха ни наругали за това, че ние все още се държим за техните поли и не можем да ходим самостоятелно".

Поетичното поколение, към което принадлежи Левчев, може да говори открито и честно, защото вече не е нужно чрез алегоричното лукавство на мисълта да прикриваш истинските имена на нещата; вече е излишно да криволичиш дълго през лабиринта на аксесоарното, за да достигнеш до съществено.

Левчев заговори сърдечно и искрено за себе си, за съвременниците си, за своето време. С романтична възбуденост сподели с читателите своята мечта да има героична съдба, обяви революционното си потекло, мани фестира възхищението си от силните и гордите, които раздават „сурови поуки — колко струва човешката гордост"... И това бяха вълнения не само на Любомир Левчев, а и на Владимир Башев и на цялото това поколение, което поради възрастта си не можа да изпита непосредствено героиката на антифашистката борба, но и не можа да участвува в командния състав на „парадите" на култа към личността.

Лирическият герой в поезията на Левчев застава с открито лице към въпросите на времето и търси тяхното разрешение. Неспокойствието е онази вътрешна сила, която ще го съпътствува в пътя към истината. Става въпрос за онова не спокойствие, което разпалва в човека жаждата за движение — движение не само във физическия смисъл; движение в мисленето, в чувстването... Онова безпокойствие, което ще те води от строеж на строеж, забравил за снежнобелите и виолетови люляци в тихата уличка... Ще спреш сред некрасивото поле и ще попиташ: „Кой дръзна да посее вместо жито тук на метите семената?"... Ще повярваш, че тук, сред тази кафява угар, ще се лее стоманата и ще влезеш в спор с евентуалните опоненти:

„О, кой ще ни упрекне,
че сме ловци на евтини
, миражи!...
Очи ли са очите на човека,
ако не могат бъдеще да
раждат?"

И после винаги и винаги ще искаш да се завръщаш тук, където хората не говорят „за вятъра, за яростния мраз", ще питаш една страна от тъмни гърбове колко струва билетът до Кремиковци. И ще си спомниш „всички думи лесно казани" и „всички странни обещания" на „една нова и сурова спирка, с разкъсано от бури разписание". Пред теб ще се разсъмне от очите на кремиковските строители и ти ще трябва да избираш между устните на една жена и своята партийна страст. И да гориш от омраза към бившите, които ще ти шушнат: „Разбираш ли — там никой никого не ще познава. Изкарват се пари, добри пари". И тази омраза ще отстъпи пред вълната на един най-чист възторг:

„Разбирам ви, очи.
Разбирам ви, когато се
разсъмва.
Разбирам ви в началото на
пътя."

И ще съберещ всичко свое скъпо, за да платиш един билет. Билетът за Кремиковци? Не. Билетът за бъдещето!

... Една бърза река минава през много прагове и почти ни кога не достига равнина, където да се успокои. Течението е зашеметяващо бързо, понасл те нанякъде, не можеш да разбереш накъде, все нови и нови изненади те смайват, силни пръски блестят на слънцето, те самите са разпилени капки слънце; нямаш време да се опомниш...

Струва ми се, нещо такова изпитах, когато за първи път прочетох поемите, пък и някои от по-дългите стихотворения на този поет. И не само това. А и проблеми. Поставени с цялата им острота. И разрешени с активно мислене.

Погледът на поета е отправен към бъдещето. Дори когато пише за настоящето; дори когато пише за миналото. А бъдещето принадлежи на науката, на мисленето. Оттук — и този непривичен за поезията, научен езиков материал.

Любомир Левчев е поет на бъдещето. Онова бъдеще, което ще дойде с много напрежение на „работните мускули", „на работната мисъл"!

Снемеон МАНОЛОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

НА ТЕПИХА В СИЛИСТРА

В първия турнир от тазгодишното първенство по борба сво боден стил за първенство на „А" републиканска група, прове ден в град Силистра, си дадоха среща представителите на „Миньор" — Бургас, „Лъсков" — Ямбол, "Лудогорец" — Разград и „Доростол" — Силистра.

Големият интерес към турнира, проявен от любителите на този спорт в Силистра, които бяха запълнили спортната зала, се оправда. Редяха се интересни схватки и срещи. В тази борба над всички изпъкна хомогенният състав на представителите на „Миньор" — Бургас, в чийто състав личаха имената на змс Продан Гарджев и Никола Станчев, на мс Юсуф Азисов, Никола Димитров, Ангел Сотиров и Руси Петров. Този състав и в двете срещи се наложи убедително. Над „Лудогорец" — Разград с 5,5:1,5 и над „Доростол" — Силистра с 5,5:2,5. Отборът на „Лудогорец" — Разград успя да се наложи с мини малната разлика 4,5:3,5 над отбора на „Лъсков" — Ямбол, като най-голям интерес предизвика срещата между змс Муса Алиев и змс Баю Баев до 78 кг., която завърши с равна борба.

Нашите представители встъпиха в този турнир с ведущите от бори в групата на майсторите след едногодишен стаж в групата през миналогодишното първенство. В тази борба нашите представители успяха да инкасират само една равна среща срещу отбора на „Лудогорец" — Разград и загубиха с един и същ резултат 5,5:2,5 срещу от борите на „Миньор" — Бургас и „Лъсков" — Ямбол. Още веднъж се разбра, че в такива турнири трябва да се участвува с по двама състезатели в отделните категории, за да може треньорът да бъде спокоен. От нашите момчета най-добре се представиха змс Киркор Леонов, който се намира в много добра спортна форма и в трите си срещи победи, като в едната от тях с туш, и Димитър Костадинов, който въпреки че през последните дни трябваше да смъкне килограми, се бори с много жар и амбиция в категорията до 52 кг и успя да спечели две срещи, а една да завърши наравно. Останалите състезатели се оказаха недобре подготвени, с изключение на Ембия Юмеров, бориха се без нужния състезателен дух и това даде отражение за двете чувствителни загуби.

Предстои вторият турнир от тазгодишното първенство, който ще се проведе на 25 май в Разград. Състезателите и треньорът трябва да проведат така подготовката, че ние там да се явим още по-добре подготвени.

Ангел КАЛИНОВ

СПОРТНА ХРОНИКА

БАСКЕТБОЛ — Сборните окръжки отбори — юноши и девойки участвуваха в републиканското зонално първенство в Толбухин. Девойките от Разград успяха да победят с чувствителна разлика домакините, а на финала с отбора на Русе отново се наложиха и получиха правото да участвуват във финалите в град Хасково. Изненада ха силистренските юноши, които след редица значителни успехи ни разочароваха със слабото си представяне в срещата си срещу „Славия" — София.

В пунктовите първенства за окръжното селско първенство участвуваха 28 отбора мъже и жени. В четирите пункта най-добре се представиха отборите на Ситово, Иширково, Калипетрово, Нова Черна и Главиница.

ЛЕКА АТЛЕТИКА

В окръжния лекоатлетически четирибой за пионери и пионерки в град Силистра първите места заеха пионерките на Силистра и пионерите на Тутракан.

А. ПЕТРОВ

Можеше още по-добре...

В чест на Първия конгрес на културата ГК на ДОСО съвместно със СП „Културен отдих и художествена украса" организираха в Силистра на 5 май т. г. стрелба с въздушна пушка.

В състезанието взеха участие отборите на първичните организации на ДОСО в предприятията. Явиха се общо 102 души, от които девет участвуваха индивидуално.

Председателят на ГК на ДОСО др. Горанов даде последните напътствия и състезанието започна.

Отборно на първите три места се класираха — от мъжете: ТПК „Добруджанка" (179 точки), Промкомбинат „Текстил" (168 точки), завод „Хром" (161 точки). Жени: ДСП „Трансбред" (155 точки), завод „Хром" (134 точки), ДМЗ „Стомана" (127 точки).

От индивидуалните участници — мъже: на първо място се класира Георги Чолаков от ДИП „Дунав (71 точки от сто възможни). От жените първото място зае Димитричка Пенева от завод „Хром" (69 точки).

Бяха раздадени грамоти на отборите, класирали се на първите три места. На индивидуалните първенци бяха раздадени предметни награди.

Да се надяваме, че при по-системни тренировки резултатите на следващото състезание по стрелба с въздушна пушка ще бъдат по-добри.

Стефан МАРИНОВ

Обяви • съобщения

Градски народен съвет гр. Силистра търси за работа в съвета следните специалисти с висше образование:

Архитект — един
Строителен инженер — един
Икономист — един

За справка кандидатите да се отнесат до съвета

ОТ СЪВЕТА

ДСП „Млекопреработване" — Силистра търси да назначи служител на вакантната длъжност „Ревизор ВВК". Кандидатите могат да бъдат и със средно образование и със съответно изисквания се трудов стаж.

Заплата съгласно трудовия стаж.

Справки телефон 31-34.

ОТ ПРЕДПРИЯТИЕТО

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 56 (1220) | Събота, 13 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КОНГРЕС НА ЕДИНСТВОТО НА НАРОДА

БОЯН МИХНЕВ,

председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт

На 17 юли т. г. се навършват 25 години от създаването на Отечествения фронт в нашата страна.

Изграден по инициатива на Георги Димитров, Отечественият фронт извърши огромна народополезна, патриотична дейност. Под своето знаме той сплоти широките народни маси около Българската комунистическа партия в борбата за утвърждаване победата на социалистическата революция и изграждането на социалистическото общество в нашата Родина.

В програмата на Отечественият фронт, обявена по радиостанцията „Христо Ботев" на 17 юли 1942 година, бяха поставени най-широко демократични задачи за освобождаването на народа от фашисткото мракобесие.

В нашия окръг Отечественият фронт като движение съществуваше преди 9. IX. През 1944 година в Силистра е основан първият Околийски комитет на Отечествения фронт с председател д-р Чернев; в град Тутракан на 7. IX., с председател на ОК Марин Дянков — чл. на БКП; в гр. Дулово също след преминаването на съветските войски с председател на ОК — Ангел Тодоров Ангелов, член на БЗНС.

Веднo с Деветосептемврийската победа комитетите на Отечествения фронт осеяха целия окръг и под ръководството на Партията установиха новата власт във всички населени места, помитайки фашистката държавна машина и нейните организации.

Комитетите на Отечествения фронт разгърнаха огромна дейност за участието на трудещите се от окръга в Отечествената война. Под лозунга „Всичко за фронта — всичко за победата!" бяха изпратени много доброволци, писма, делегации и подаръци на фронта. Оказвана бе помощ на фронтовашките семейства, на социално слабите и пострадалите от фашизма. Особена активност проявяваха комитетите на Отечествения фронт за възстановяване на народното стопанство.

Под непосредственото ръководство на БКП през 1948 г. Отечественият фронт се превърна в най-масовата обществено-политическа организация за социалистическото превъзпитание на народа; за утвърждаване на социалистическия морал и бит; за широко въвличане на трудещите се в управлението на страната и строителството на социализма.

Със своята разнообразна дейност Отечественият фронт все повече се превръща в основна опора на Партията и народната власт, в най-масовата проява на съюза между работници и селяни и морално-политическото единство на българския народ.

В чест на 25-годишния юбилей и Шестия конгрес на Отечествения фронт, който се открива на 15 май, нашата Окръжна организация изпраща своите делегати с големи постижения в многообразната обществено-полезна дейност.

През периода от Петия до Шестия конгрес Окръжната организация увеличи членовете си с 12 000 души. Сега в редовете на Отечествения фронт работят активно за процъфтяването на Силистренски окръг над 77 500 членове, от които 33 500 жени. По масовост Силистренската окръжна организация се нарежда на четвърто място в страната.

Активна политическа дейност развива Окръжната организация при разясняване решенията на Деветия партиен конгрес, петгодишния план и плана за 1967 година. С тях бяха запознати 34 500 участници в просветните звена на Отечествения фронт и над 36 000 участници на просветните събрания. Особена активност проявяват жените-членки на Отечествения фронт.

Много и разнообразни инициативи се осъществяват съвместно с читалищата, ДОСО, ДКМС за патриотичното възпитание на трудещите се в Силистра, Тутракан, Дулово, Алфатар, Ситово, Срацимир, Кайнарджа, Сокол и други.

Голям е делът на Отечествения фронт за укрепване морално-политическото единство на трудещите се в окръга и за интернационалното и патриотично възпитание на турското население. В чест на Конгреса са проведени събори и вечери на дружбата; изнесени са над 900 лекции и беседи.

Много инициативи провеждат организациите на Отечествения фронт съвместно с народните съвети за благоустрояване, хигиенизиране и озеленяване на селищата. Освен средствата, които държавата отделя, само през 1966 година в окръга са проведени трудови инициативи за 585 000 лв. със 107 000 участници.

Широка агитационна и организаторска работа извършиха организациите на Отечествения фронт за изпълнение на плана в ТКЗС, държавните горски стопанства, изкупвателните организации и личните стопанства.

Вниманието на Окръжната организация на Отечествения фронт бе насочено и към проблемите на социалистическата демокрация и масовото участие на трудещите се в управлението на страната. Сега повече комитети на Отечествения фронт провеждат съвместни пленуми и сесии с народните съвети, организират по-системно срещи на съветниците с избирателите. В изградените 48 градски, общински и квартални комисии за народен контрол участвуват 148 членове на Отечествения фронт. От направените 605 проверки в общинските комитети са предотвратени нарушения за повече от 38 000 лева.

Много и разнообразни са формите, през които отечествено-фронтовските организации влагат своите усилия за осъществяване на партийната политика в строителството на социализма и възпитанието на новия човек.

Появил се като историческа необходимост в борбата на българския народ за свобода, демокрация и социализъм, под непосредствените грижи на БКП Отечественият фронт се превърна в най-масовата обществено-политическа и патриотична организация на народа.

Предстоящият Шести конгрес ще бъде ярка демонстрация на нерушимото морално-политическо единство на трудещите се, сплотени около славната Българска комунистическа партия — под знамето на Отечествения фронт. Затова отечественофронтовците от Силистренски окръг очакват с такъв голям интерес този конгрес и с присъщата своя готовност ще се включат в първите редици на борбата за изпълнение и преизпълнение на неговите решения.

БРАТСТВО И НЕРУШИМА ДРУЖБА

Обичта на българския народ към руските братя има своя далечна история. Мъките от подтисниците се понасяха по-леко, защото има на света Русия. Вярата в победата над фашизма и капитализма беше непоклатима, защото пред борците за свобода беше великият пример на Съветския съюз, опитът на Лениновата партия.

Като цвете, намерило най-хубавата почва за развитие, разцъфна братската ни дружба през годините на свободата. Невъзможно е да се изброят всички плодове, които даде Договорът за дружба, сътрудничество и взаимопомощ, подписан през 1948 година в Москва. Той послужи като живителна струя за превръщането на икономически изостанала България в страна с мощна индустрия и модерно селско стопанство.

Тези дни нашият народ отново имаше възможност да изрази своята любов и признателност към нашия по-голям брат великия Съветски съюз. Тази любов съпътствува съветската партийно-правителствена делегация, водена от генералния секретар на ЦК на КПСС др. Леонид Брежнев, навсякъде в обиколката им в страната ни. Тя бе красноречиво потвърдена и на състоялия се вчера в София митинг след подписването на новия договор за дружба, сътрудничество и взаимопомощ между България и СССР. Новият договор разкрива нови, още по-светли перспективи за нашия народ. Той е неповторим пример в историята на държавните отношения на чисти, и безкористни отношения между два народа.

Дружбата между българския народ и народите на СССР, както подчерта в речта си на вчерашния митинг др. Живков, се издигна на нов етап. Тя се разширява и укрепва непрестанно. Вече 24 окръга от НР България имат приятелски връзки с различни области от Съветския съюз. В това число и Силистренски окръг. Наши добри приятели са Хмелничани. За тях, за техния живот, за техните трудови дела, разказват материалите на 1 и 2 страница в днешния ни брой, които колегите журналисти от в. „Радянське Поділля" изпратиха специално за в. „Силистренска трибуна".

ПО ПЪТЯ НА ОБНОВЯВАНЕТО

ИВАН ЛЕВЧЕНКО,

председател на ИК на Хмелницкия областен съвет на депутатите на трудещите се

В навечерието на юбилея на Великия октомври ние с гордост оглеждаме пътя, изминат досега. Крупни успехи завоюва нашият народ, вървейки след партията на Ленин към своята заветна цел — комунизма.

Слънцето се отразява в капка роса — морето в капка вода. А чудесните успехи на нашата майка-Родина се виждат във всяко кътче на съветската земя.

Бележитата поетеса Леся Украинка нарече Подолието красавицата на Украйна. И не само нея е очаровал нашият край със своята разкошна природа, с плодородните си земи, с цветущите си градини. Но защо от този райски кът хората бягаха през девет земи в десета? Защото сред изпитите от злато и окъпани в синева простори те бяха лишени от най-елементарните условия за живот. Защото Подолието беше един затънтен край, където съвсем открито проявяваше своята уродлива връзка социалният и националният гнет.

Необходима беше прочистващата октомврийска буря, за да се съживи нашият прекрасен край, за да стане подолската земя не зла мащеха, а ласкава майка за ония, които й отдаваха и ума и труда си.

Но всичко е по-ясно, когато се сравнява. Иска ми се да съпоставя някои цифри и факти, защото именно това ще позволи по-добре да се види и осмисли дълбочината на ония промени, които станаха у нас под щастливата звезда на съветската власт.

В енциклопедичния речник от 1913 година се привеждат доста любопитни данни. В него пише: „Почти цялата промишленост е съсредоточена в обработката на растителна продукция". Частта на хранителните предприятия съставлява 96,8 процента от цялата произвеждана продукция. А за размерите на самите предприятия може да се съди макар и само по това, че на всяко от тях се падаха по 7 работника.

А сега в Подолието работят 1 334 предприятия. У нас се създадоха нови промишлени отрасли: електрически, машиностроителен, приборостроителен, за сглобяем железобетон, неуз наваемо се промениха традиционните отрасли: захарен, маслодобивен, плодовозеленчукова промишленост.

Облика на нашата област характеризират такива крупни предприятия като заводите за трансформаторни подстанции и „Трактородетайл" в Хмелницк, приборостроителният, електромеханическият и кабелен заводи в Каменец-Подолск, заводът за железобетонни конструкции в Славут, рафинерният завод в Шепетовка, сукнената фабрика в Дунаевци и много други. Само в завода за трансформаторни подстанции се трудят 3 200 работници, инженери и техници. А скоро в този колектив ще работят 6 000 човека. Ето какви са днес мащабите на нашата промишленост.

Наричат енергетиката хляб за промишлеността. В електрификацията на цялата страна в условията на съветската власт видя великият Ленин залога за победата на комунизма. От север до юг, от изток до запад по цялата страна се простират линиите на електропредаването. Те се използуват не само в градовете и в промишлеността. Лампичката на Илич пристигна и в най-отдалечените села, където някога хората си осветляваха със свещи. 452 колхоза са вече електрифицирани от държавни електростанции, а останалите ще получат ток в навечерието на 50-годишнината на Октомври.

В хиляди домове и предприятия стигнаха нишките на газопровода. Това обнови бита на трудещите се от града и селото.

А сега — сравнение в друга област. Става дума за селското стопанство. Жалка беше неговата съдба до революцията. През 1910 година селяните, съставляващи 81 процента от населението, имаха 48 процента земя. А помешчиците, които представляваха само един процент от населението, държаха в своите ръце 44,4 процента от земята. Потоците, сабанските, красовските и други магнати владееха цели общини.

Цялата страна знае колхоз „Ленин" с. Летава, Чемеровецки район. Това стопанство е наградено с орден „Ленин" за отлични показатели още преди войната. В полетата и фермите на Летава работят сега 11 герои на социалистическия труд, повече от 200 орденоносци. Много години непрекъснато ръководи този колхоз два пъти Героят на социалистическия труд Давид Василевич Бойко. Примерът с Летава ясно показва какво е дала съветската власт на селяните.

Наистина. В навечерието на революцията в това село на помешчицата Дружбацка и на още няколко кулаци принадлежеше повече земя, отколкото на 700 селски стопанства. 170 домакинства бяха въобще без земя, а 210 — без коне. Гладът беше постоянен гост в Летава, той прогонваше селяните от топлите им гнезда да търсят прехрана в Бесарабия и други страни. И не само бедняците, а и по-богатите хора се оплакваха от лошите реколти. За всичко обвиняваха земята. А сега от тази земя се получават наистина небивали добиви. Свободните селяни увеличиха многократно силите на земята. Летава стана университет на челния опит, където идват за обмяна на опит не само наши хора, но и делегации от братските страни.

Такова сравнение може да се направи за всяко друго село. И във всички случаи това сравнение ще говори в полза на нашия свободен строй, ще потвърждава неизбройните преимущества на социализма.

Волята и трудът на човека творят дивни чудеса. В дните, предшествуващи юбилея, с особена сила се разкрива величието на свободния труд. Именно благодарение на този самоотвержен труд миналата година отгледахме на всеки хектар по 24 центнера житни култури, по 238 центнера захарно цвекло. Като че ли съвсем неотдавна стопудовият добив се смяташе едва ли не чудо по нашите места. Но тази граница отдавна вече остана назад. Ето, например, колхоз „Украйна", Городокски район, вече много години подред получава по 35-38 центнера зърно от хектар. Не изостават много колхозите „Радянська Україна", „Прогрес", Красиловски район, „Островски" и „Звездите на Кремъл", Хмелницки район, и много други.

Забележими са нашите успехи и в развитието на обществено животновъдство. С всяка година се увеличава производството на мляко, месо, вълна, яйца.

Ръстът на общественото производство способствува за значителни изменения в бита и в културния живот. Огромни размери придоби у нас жилищното строителство. Достатъчно е да се каже, че през последните седем години само за сметка на държавните капиталовложения са построени 640,8 хиляди квадратни метра жилища. Към това трябва да се прибавят 977,9 хиляди квадратни метра, построени от жителите на градовете и селищата от градски тип със собствени средства, и 61 300 къщи, построени от колхозниците в селата.

С право нашият народ се гордее със своите постижения в развитието на здравеопазването и народната просвета. И как да не се гордее! През 1912 година на територията на нашата област имаше само 8 средни учебни заведения. В тях се учеха предимно децата на градската буржоазия, дворяните и чиновниците. Що се отнася до децата на работниците и служащите, то те трябваше да се задоволяват само с начално училище. А сега у нас работят 1 475 общообразователни учебни заведения, 17 техникуми и училища и 4 института. Ние имаме 21 хиляди специалисти с висше и 35 хиляди със средно образование. В различните области на народното стопанство работят действително грамотни, мислещи кадри.

А нима не е показателно, че в областта, където лекарите можеха да се преброят на пръсти, се трудят 1 900 лекари и повече от 7 хиляди средни медицински работници. На стража на здравето на трудещите се стоят 200 лечебни учреждения, в това число 114 селски участъкови болници.

Някога наричаха Подолието затънтен край. И как можеха да го наричат другояче, щом като единственото място за развлечение на село беше кръчма та? Царските чиновници сами признаваха, че в губернията няма нито една народна библиотека. И ето през петдесетата година от революцията ние с гордост говорим за това, че областта е покрита с гъста мрежа от културно-просветни учреждения. Ние имаме 39 градски и районни Домове на културата, повече от 1 300 селски и 57 профсъюзни клубове. Повече от 70 хиляди човека вземат участие в кръжоците на художествената самодейност. Традиционните прегледи на народните таланти повсеместно прерастват в истински празници. А що се отнася до книгите, то недостиг от тях не се чуствува: книжният фонд на нашите библиотеки, които са повече от две хиляди, отдавна вече превиши 12 милиона екземпляра.

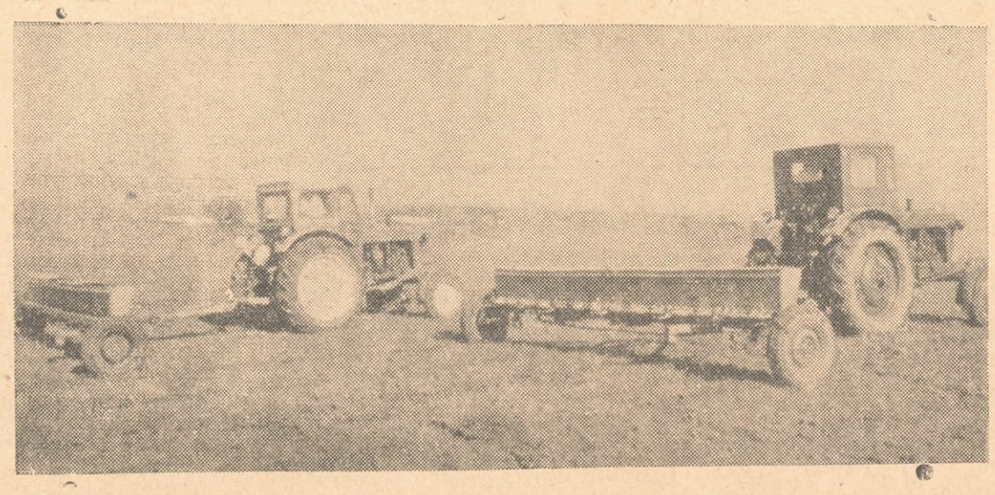
Колко примери може да се посочат за растежа на родния край. И този растеж стана възможен, защото по пътя на изграждането поведе народа мъдрата Партия на комунистите. Огромните промени станаха възможни, защото съветският начин на живот разбуди дремещите от векове творчески сили на човека. Най-големите умове отхранваха в сърцата си мечтата за новия човек, за своята велика свобода. С тази мечта нашият народ щурмуваше твърдините на стария свят. „Аз знам — ще дойде времето, когато хората ще започнат да се възхищават един от друг, когато всеки ще бъде като звезда пред другия!" — така вдъхновено писа великият пролетарски писагел А. М. Горки.

И ето аз виждам тези хора. Когато оглеждам нашия полувековен път, те преминават пред мене — моите славни замлячи-подолчани: Това е писателят-боец Николай Островски, това е пионерът-партизанин Валя Котик, това е смелият войник Филип Поплавски — един от четирите покорители на тихоокеанската стихия. И в една редица с тях стоят героите на труда — работничката Олга Петрова, председателите на колхози Григорий Ткачук и Макар Кирилюк, комбайнерът Федор Кулик, доячката Мария Мазур — нима ще изброиш всички! И ми се иска да знаете нашите герои и вие, български приятели. Нали техните подвизи, бойни и трудови, се вливат в нашето общо дело.

...В Подолието сега е пролет. Тя зове на полето земеделците. И хората излизат за нови трудови дела. Всеки знае: предстои да се направи твърде много — нали годината сега е особена, юбилейна. Бих могъл да назова много цифри, от които са определени нашите юбилейни граници. Те биха разказали за добивите, които ще приберем, за новите видове промишлена продукция, за строителството на нови клубове, библиотеки, болници, спортни съоръжения. Те побраха народните помисли. Сега ще станат действителност, тъй като в името на това се трудят вдъхновено хиляди.

Великите години на народната власт донесоха обновление на подолската земя. А напред е нов разцвет, приказен, небивал. Напред е щастливото комунистическо утре.

Плодове на дружбата

Няма български селянин, който да не е почувствувал колко голяма и неоценима е помощта на Съветския съюз за развитието на нашето селско стопанство. Благодарение на многобройните машини-трактори и др. внесени от Великата страна на комунизма, нашето селско стопанство от примитивно и изостанало се превърна в модерно и високо механизирано. Днес по кооперативните поля на нашия окръг работят стотици съветски трактори — ДТ-54, КД-35, Беларуси и други, които правят труда на селските стопани полек и по-приятен.

На снимката: съветски трактори марка Беларус подхранват житни посеви в нашия окръг.

ПРЕЗ СЕДМИЦАТА НА ГДР

Вечер на Бертолд Брехт

Едва ли някой е очаквал, че в Силистра има толкова много почитатели на оригиналното творчество на големия немски поет и драматург Бертолд Брехт. В препълнената репетиционна зала на Образцовото родно читалище „Доростол" прозвуча на 11 т. м. родната реч на Гьоте и Хайне. Доцентът от Софийския университет Хорст Ксижановски проследи творческия път на Брехт. Той говори най-вече за драматурга Брехт, като изясни с голяма вещина момента на отчуждаването — най-характерна черта на Брехтовия театър.

След доклада станаха оживени разисквания.

Вечерта се превърна в едно вълнуващо тържество за писателя и комуниста без партиен билет Бертолд Брехт.

Среща в Селскостопанския техникум

Третият секретар на посолството на ГДР в София Вили Швайнбергер гостува снощи на курсистите и курсистките от Селскостопанския техникум край Силистра. В салона на ДСС той ги запозна с някои проблеми на Германската демократична република след Седмия конгрес на ГЕСП. Гостът се спря по-обширно на въпросите на селското стопанство.

Срещата завърши с литературно-музикална програма.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Вчера се проведе окръжен преглед на певческата самодейност на пионерските и средношколски хорови състави и индивидуални изпълнители.

Днес и утре в града ни се провежда окръжен преглед на певческата и танцова художествена самодейност, посветен на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

△
△ △

От 8-ми до 31-ви май е забранен риболовът по р. Дунав. Търпение, риболовци!

△
△ △

„По стъпките на Таню войвода" — такъв ще бъде колоподходът, който ще се проведе от 18-ти до 21-ви май включително. В него ще участвуват туристи от Силистренски, Търговищки, Разградски и Шуменски окръзи. От нашия окръг ще участвуват 35 човека.

△
△ △

Утре ще се състоят окръжни състезания по туристическо ориентиране за всички възрасти. Състезанието ще се проведе в местността „Боблата".

△
△ △

Самодейците от хор „Седянка" ще участвуват утре в надпяването в гр. Варна.

В надпяването, посветено на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, ще се представят най-добрите хорове от Североизток на България.

Желаем Ви успех, драги седенкари!

СЛОВО ДРУЗЕЙ

С ШИРОКИ, УВЕРЕНИ КРАЧКИ

ЩЕ МИНАТ години, десетилетия, но никога не ще се заличат от паметта ми вълнуващите дни от работата на XXIII конгрес на КПСС, на който аз бях делегат.

На конгреса още веднъж почувствувах цялото величие на равноправието в нашата страна, което провъзгласи Великата октомврийска социалистическа революция. И наистина, къде, в каква друга страна освен в социалистическа, е възможно редом с държавните дейци да седят и да обсъждат бъдещия ден на своята родина обикновени работници и селяни.

Неволно си представих миналото на нашето село Лесоводи. В колхозния музей се пазят документи, които разказват за живота на селяните преди Великия октомври. До революцията собственото жито на много лесоводски селяни стигаше едва за два-три месеца, тъй като зърнената реколта не превишаваше 40-50 пуда от хектар. Хората гладуваха. Много напускаха домовете си и отиваха да търсят щастие в Америка, Канада и други страни.

Във връзка с това не е излишно да се кажат няколко думи за нашия земляк Фома Мисков, живеещ в Канада. Съдбата на този човек хвърля светлина върху цялата дореволюционна история на Лесоводи.

Преди няколко години нашият колхозник Давид Мелник неочаквано получи писмо от Канада и дойде с него в управление то на колхоза.

— Четете — казва той, — моят чичо ми изпратил писмо отвъд океана. — Това беше писмо от Фома Мисков. Прочетохме го на глас. Всеки ред от писмото беше разказ за трагедията на този човек, когото някога тежката съдба беше прогонила в чужбина да търси щастието си. „Още през 1914 година — пишеше Фома Мисков — аз напуснах Лесоводи и отидох да търся щастие. За това отидоха младостта и здравето ми, а щастието не намерих". В края на писмото авторът молеше да му разкажем как изглежда селото сега.

В отговора си Давид Мелник не можеше да разкаже на Мисков за всички онния големи промени, които станаха през годините на съветската власт в родното му село. Това направи Съветската изложба в Ню-Йорк през лятото на 1959 година, на която колхоз „Украйна" беше удостоен с честта да представи колективното стопанство на нашата страна. Между впрочем, след една година ние демонстрирахме своите успехи и на световната селскостопанска изложба. в столицата на Индия град Дели.

На изложбата в Ню-Йорк американците и нашите съотечественици, които на времето тежката съдба беше подхвърлила там, имаха възможност да се запознаят с това как ние живеем и работим без цар и помешчик, как се обнови до неузнаваемост нашата лесоводска земя през годините на съветската влст.

А с Фома Мисков ние все пак се срещнахме. И то не някъде отвъд океана, а у нас. В състава на канадска туристическа група той дойде в Украйна и посети Лесоводи. Разбира се, Мисков не позна селото, защото старото село, което помнеше, не съществува, има ново социалистическо село, напомнящо много на град.

Ето какво писа тогава за Лесоводи Мисков:

„. . . През годините на съветската власт в селото са станали колосални изменения. Не познах предишното Лесоводи. Построени са нови, красиви домове. В семействата, в които бях, се чувствува изобилието и най-важното — увереността в утрешния ден, с което не може да се похвали канадският фермер."

Нашият колхоз се превърна в истинска фабрика за зърно, захарно цвекло, месо, мляко и друга продукция. През 1966 година колхозът получи 86 000 центнера зърно, или по 39 центнера от хектар, на всеки от 707-те хектара израснаха по 410 центнера захарно цвекло. Висок е добивът, получен от картофите — по 197 центнера от хектар. Получено е 36 000 центнера мляко, а месо —6270 центнера. В стохектарно изчисление това представлява: мляко по 751 центнера и месо по 137 центнера. Стойността на общата продукция, получена през миналата година, възлиза на 3,4 милиона рубли, или по 75,5 хиляди рубли на сто хектара обработваема земя. Веднъж ние изчислихме колко продукция произвеждме на ден. Получиха се интересни цифри. Ако се раздели всичката основна продукция на колхоза за 1966 година на броя на дните на годината, излиза, че нашата „Украйна" ежедневно (включително и почивните дни) е произвеждала по 239 центнера зърно, 11,4 центнера месо, 100 центнера мляко и 805 центнера захарно цвекло. За превозването на тази продукция биха били необходими най-малко 45-50 коли. А ако към това се прибавят картофите, плодовете, зеленчуците, силажът, сочните и други храни, то тогава биха били необходими 100 автомобила. Представете си каква картина ще бъде: ежедневно от вратите на колхоза ще излизат 100 натоварени с продукция коли. Защо да не е фабрика?

Заедно с увеличаване производството на продукцията, с ръста на паричните доходи на хектар земя се подобрява и материалното благосъстояние на колхозниците. За това говорят някои цифри. Ако в 1960 години на фондът на трудово възнаграждение представляваше 597000 рубли, то в 1966 година — 1 160 000 рубли.

Но материалните облаги не се ограничават с това. Колхозниците ползуват безплатно радио, за сметка на артела. Техните деца са в ясли и градини, в училище учениците получават безплатно закуски също за сметка на колхоза. А картите за курортите и почивните домове, а платените отпуски и много други?

Рязко се измени външният облик на селото. Пътят от животновъдното градче, състоящо се от десетина-дванадесет солидни каменни краварника, свинарника и птичарника (такива животновъдни градчета у нас има три), извежда на асфалтиран площад до белокаменната двуетажна сграда на управлението на артела.

Малко по-вляво в страни е колхозната болница. Тази сграда с красива архитектура е оборудвана със съвременна медицинска апаратура. До болницата се допира млада градинка. Колхозниците я посадиха през есента на същата година. Когато полагаха основите на сградата на болницата, имаха предвид че със своята красота градината в известна степен ще съдействува за оздравяването на болните.

В центъра на селото, на височинката срещу езерото, където то се намира плажът и е разположен стадионът, се издига монументалното двуетажно здание на училището-десетлетка. Нашите строители се постараха да направят в него всичко красиво и доброкачествено. Нали тук се възпитава новото поколение лесоводци, което ще живее при комунизма.

Колхозно модно ателие, стол, хотел, хлебозавод, комбинат за битово обслужване, пералня, баня, детска градина, кинотеатър — от всичко това се ползва нашето село.

Строи колхозът, строят колхозниците. В селото ежегодно израстват около 100 просторни, светли домове, покрити с шиферни плочи и керемиди. Украшение на селото стана новата улица „Седемлетка". Новите домове, които колхозът построи със свои средства, със свои материали, приеха вече десетки новодомци. Богат е нашият колхоз. Земята ражда щедро, фермите дават високи доходи. Но най-голямо негово богатство са хората. С техните ръце е създадена славата на колхоза. За високи показатели в работата на четирима труженици от нашия артел е присвоено званието „Герой на социалистическия труд", десетки колхозници са наградени с ордени и медали на Съветския съюз.

Животът поставя пред хората нови, по-високи изисквания и те разбират, че не може да се задоволяват само с охолството в къщи, че наред с това е нужно да повишават културния си уровен и да усъвършенствуват знанията си. Много колхозници посещават вечерното средно училище в селото, други се учат задочно в средни и висши учебни заведения. В домовете на нашите колхозници могат да се видят освен вестници, още и специални списания, хубави библиотечки. Местната поща доставя ежедневно на своите абонати повече от хиляда вестници и списания.

С широка, уверена крачка вървят нашите колхозници за среща на 50-годишнината на съветската власт. Славния юбилей те ще ознаменуват с нови, трудови победи в името на укрепването и по-нататъшния разцвет на своята любима Родина.

Г. ТКАЧУК, председател на колхоз „Украйна", Городокски район, Герой на социалистическия труд, депутат във Върховния съвет на СССР.

Кът от село Лесоводи

ПЕСЕНТА НИ ПОМАГА ДА СТРОИМ И ДА ЖИВЕЕМ

ПОД СВЕТЛАТА заря на Октомври, в братското семейство на народите на Съветския съюз украинският народ постигна забележителни успехи в икономическото и културно строителство.

Ето няколко цифри, характеризиращи скока на духовната култура на една от областите на Украйна—Хмелницката. До революцията в цялата Подолска губерния имаше само един клуб, една обществена и няколко частни библиотеки. Социалистическа Хмелничина, територията на която е два пъти по-малка от бившата царска губерния, има сега 1 400 дворца на културата и клубове, 2 190 библиотеки, книжният фонд на които, в сравнение с дореволюционния, е нараснал 800 пъти.

В южната част на областта се простира село Заречанка. Обикновено подолско село, където кипи упоритият труд на хората, претворяващи в живота задачите на петилетката. Привечер в селския Дом на културата се събират всички — от най-малкия до най-големия. Няма човек, който да не се възхити от задушевната песен, изпълнена от доячка, или от танца, от стиховете... Да, тук обичат поезията. И не се учудвайте, ако на вечерта ви прочетат Александър Блок и Максим Рилски, Роберт Бернс и Никола Вапцаров, Йоханес Бехер и Александър Твардовски.

А музиката. Местният самодеен духов оркестър по време на прегледа на народните таланти, посветен на бележития юбилей на Шевченко, представи Хмелничината на киевска сцена. В репертоара на оркестъра имаше сто класически творби. Да, това е също забележителност на времето — в обикновено колхозно село хора на плуга и от фермите вдъхновено изпълняват произведенията на Чайковски и Моцарт, Лисенко и Брамс, Глинка и Леонтиевич.

На няколко километра от Заречанка е красивото село Кугаевци. Там живее селският младеж Владимир Мостипака. Колхозен скулптор и художник. Самоук. Понеже е завършил средно училище, той се абонира за много специални издания, консултира се с известни скулптори. Ако погледнете кантората на управлението на местния колхоз на името на Дзержински, всеки от вас с гордост ще се спре на бронзовия бюст на железния Феликс, поставен пред нея. Това са създали сръчните ръце на Владимир. А пред Двореца на културата се извисява бюстът на комсомолеца Виктор Масловски, смел партизанин, загинал геройски в борбата с немските завоеватели.

Много може да се разказва за подолските народни таланти. Ние ще завършим с равносметка от областния фестивал на самодейното изкуство. Радостна е тя. Самодеен народен театър от Славути, поставил пиесата „Разлом" на В. Лавренев за гражданска война, скоро ще излезе на столичната сцена.

В областния преглед взеха участие 14 хиляди добри певци и танцьори, декламатори и музиканти. Много от тях завоюваха правото да се състезават на прегледа-конкурс в славния Киев.

П. КАРАС

НА СНИМКАТА: Изпълнение на Славутския танцов ансамбъл.

Герой от броненосеца „Потемкин"

„Проведе се среща на младежите от селцето Антонини, Красиловски район, с участника във въстанието на броненосеца „Потемкин" Иларион Павлович Шестдесети". (Из информация във вестника)

Иларион Павлович Шестдесети. Срещите с него са винаги интересни, завладяват аудиторията. Нали младото поколение иска да знае за бурните събития в началото на XX век. А тук има очевидец и участник в тези събития.

. . . 1905 година. Първата руска революция. Това беше сериозно изпитание за партията на болшевиките, за героичната работническа класа, за трудовото селячество. На броненосеца „Потемкин", който заедно с революционния народ въстана против царското самодържавие, беше Иларион Павлович Шестдесети, минен машинист. Ескадрата се бореше мъжествено.

Въстанието в страната беше потушено, но малката революционна територия — броненосецът „Потемкин" и неговите непреклонни моряци — остана непобедима. Те бяха разбрали — не трябва да се живее по старому, трябва да се строи по новому, на социалистически начала. Броненосецът „Потемкин" беше фактът, който зовеше към нови, решаващи битки за щастието на народа.

А как се стече съдбата на Иларион Павлович? Наложи му се да води жалко съществуване по предприятия на Румъния, Швейцария и Канада. После на бойния моряк се падна щастието да се върне в Родината. Той се трудеше много за построяването на социалистическото общество. Стана член на Комунистическата партия.

Сега Иларион Павлович навършва 87 години. Приятно му е да вижда, че наоколо са узрели прекрасните плодове на героичната борба на съветския народ във всички етапи от развитието на новото общество. А още по-приятно му е да разказва на днешното поколение за тревожните делници на миналото.

П. ФИЛИПЧУК

ПОЛОНСКИТЕ СУВЕНИРИ

В НАШИЯ завод пристигна радостна вест: чаеният сервиз с изображението на националния флаг на УССР и емблемата сърп и чук е получил премия на републиканския конкурс. Това събитие развълнува колектива. Нали през тази юбилейна година заводският колектив подготви много сувенири за трудещите се. А колко е хубаво, че първият от тях е заслужил висока оценка.

Въобще порцелановата продукция на полончани е с оригинални форми и рисунки. Тя изобразява колорита на Подолието, събитията, с които се слави този край. Тук през годините на гражданската война се сражава писателят-трибун, комунистът Николай Островски. Художниците на завода изработиха стенни блюда по книгата на писателя „Как се каляваше стоманата". Изработиха вази за цветя с рисунки на тема: „Атомът за мирни цели", „Цялата власт на съветите!" Дванадесет вида нови рисунки ще се внедрят през тази година. Изделията с подолска тематика ще бъдат експонирани на изложбата на постиженията на народното стопанство в СССР.

В. РИБИЙ,

секретар на комсомолската организация на Полонския порцеланов завод

С марката на подолските предприятия

ЕТО ПРИБЛИЖАВА се железопътна платформа. Върху нея товарят три новички термопластавтомата, производство на Хмелницкия завод за ковашко-пресови оборудвания. Адрес: „България".

. . .Ежедневно в различни страни на света се отправя продукция с марката на предприятия от Хмелницка област.

Хмелницкият завод за ковашко-пресови оборудвания, който един от първите в страната усвои производството на термопластавтомати, сега отправя своята продукция в Италия, Унгария, Полша, Турция, Иран, Пакистан, България, Индия и други държави. В тези и други страни се изпращат и ковашко-пресови оборудвания.

Хмелницкият завод за транс форматорни подстанции е младо предприятие. През май ще навърши едва 10 години, а неговата продукция е известна далеч зад пределите на страната. Мрежовите и минни трансформатори се търсят в България и Монголия, в Куба и Гвинея, в Афганистан и Унгария.

Металорежещите и дървообработващите машини с марката на Городокския машиностроителен завод може да се срещнат в Индия и Сомалия, в Алжир и Обединената арабска република, Полша и Бирма, Виетнам и Гана.

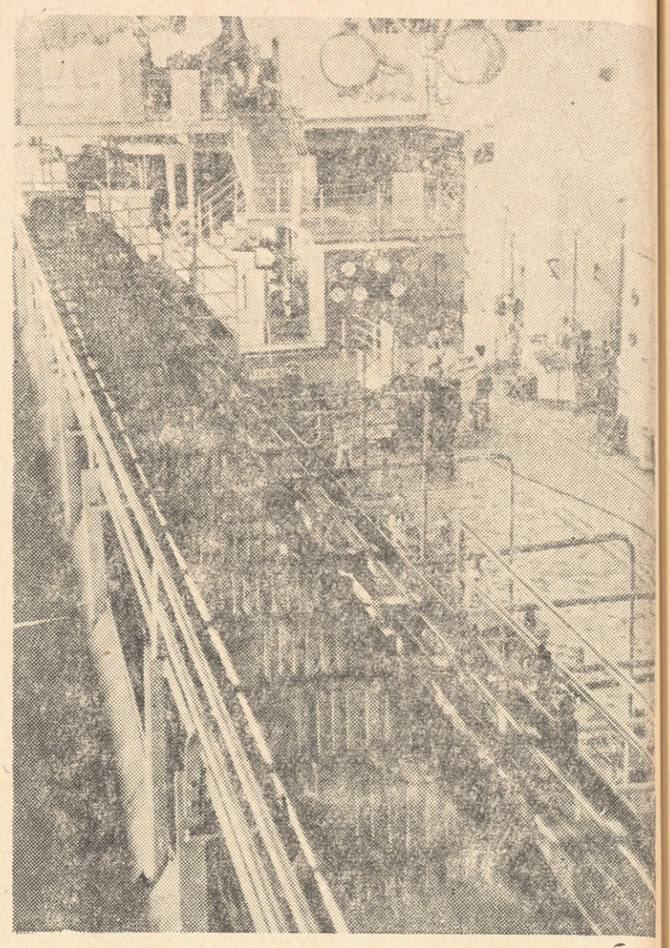
Предприятията от Каменец-Подолск изпращат в много страни на света автомати за защита на котли, реостати, електромагнити, разнообразни прибори и инструменти, кабелна продукция, запасни части за автомобили.

Своя продукция изпращат и хмелницките производители на захар, красиловските машиностроители, каменец-подолските производители на масло. Трудещите се от нашата област в юбилейната година се стремят да произвеждат изделия само с отлично качество.

ГОСТУВА НИ

Орган на Хмелницкия областен и градски комитет на Комунистическата партия на Украйна, на областния и градски съвет на депутатите на трудещите се.

Радянське Поділля

Апаратният цех на Сатановския захарен завод

Захарта на Подолието

Около 7 процента от произвежданата захар в страната и 10 процента — в Украйна дават захарните заводи на Хмелничина. 20 процента от тази продукция отиват за експорт в 13 страни на света — Югославия, Монголия, Финландия, Франция, Белгия, Цейлон и други. Напоследък подолска захар беше изпратена в Малта и Обединената арабска република.

В. ДОВГАН,

главен технолог на областния захаротръст

СТОПАНИ

СПОМНЯМ СИ думите на един кадрови работник: „Трябва да умееш да видиш душата в професията..." Правилни думи! Разбира се, всеки юноша може да се обучи по скоростния метод за рязане на метали, на прогресивните начини на обработка. Но нима ще станеш истински майстор в своята работа, без да се научиш да мислиш творчески, да се трудиш вдъхновено.

Да станеш истински майстор в своята работа — значи да се чувствуваш не просто изпълнител, но и автор на всяка възложена ти задача. Трябва да умееш във всяка работа да внесеш своето майсторство, та всичко, което излиза изпод твоите ръце, да носи върху себе си творчески белег. Все едно, че има клеймо: направил го е еди-кой си.

Често ми задават въпроса: как достигна висотата на майсторството? Трудно е да се отговори накратко. И за себе си да разказваш, сами знаете, някак си е неудобно. И отговаряш: с любов към труда, с повишаване на своите знания, с взаимствуване на опит.

Да, майсторството не идва от само себе си. Него го придобиват при преодоляване на трудностите. Не напразно руската пословица гласи: „Без труд не ще измъкнеш и рибка от езерото".

Пътят към майсторството при мен започна като ученик от занаятчийското училище, което завърших у нас в Подолие, в Городокския машиностроителен завод. Оттогава не се разделям с професията си на шлосер. Но добър шлосер можеш да станеш, когато научиш стругарското и фрезовото дело, когато се научиш да шлифоваш и престъргваш. Аз владея всички тези професии.

Веднъж се вгледах в работата на шлифовачите. При тях нещо не вървеше изготвянето на шаблоните. Помислих. Техническите знания ми послужиха. И предложих да направят универсално координатно приспособление на механизация на матричарските работи. Ако го нямахме, сега не бихме могли да изработваме деветдесет процента от образците на шаблоните. Моето рационализаторско предложение даде огромен ефект. Ние сега с помощта на това приспособление може да се направи всеки профил на шмиргела и да се изготвят всякакви шаблони и детайли от различни профили. Това приспособление ни помогна да усвоим ново производство — профилни и радиусни шаблони.

Аз помогнах на шлифовача Феликс Далакян да усвои това приспособление, поех шефство над него. Сега Феликс е първокласен шлифовач. Присвоено му е званието „Майстор „златни ръце". Той получи и личен щемпел.

Не мога да не помогна на другаря си. Обучих много и всички те работят уверено. Ето, редом с моето работно място са струговете на шлосерите-пресформовчици Сергей Доброжански, Николай Станишевски, Владимир Ткачук, Едуард Бугаенко. Това са все мои възпитаници. От мен се учеха. А сега самостоятелно изготвят най-сложните пресформи за точни стоманени отливки. Дават продукция от първо предявяване, качествена. Един прост пример. С нашия колектив изработихме през миналата година 47 пресформи. И всички те са предадени с отлична оценка. А нашият завод поръча същите пресформи на друго предприятие и 17 от тях бяха бракувани от нас.

Този пример говори за трудолюбието на нашите другари, за техния стопански подход към работата.

Не забравям никого от своите ученици. Сред тях аз съм просто по-възрастен другар. Те ме смятат инструктор, понеже винаги им идвам на помощ.

В цеха се стараем да бъдем истински стопани, да икономисваме голямото и малкото. Например, организирахме ремонтирането на детайлите. И с това икономисахме около три тона скъпо струваща инструментална стомана. За сметка на повишаване нормите за изработване на пресформи ние ще дадем няколко свръхпланови единици продукция. Би изглеждало дреболия да се измени малко технологията на доставка на заготовките за изработване на втулковите патронници, а това даде голяма икономия на метали. Няколко думи за нашата младеж. Ние я учим да работи и живее по комунистически. Идва младеж или девойка — разказваме им за предстоящата работа, за цеха, за традициите на завода. Готвим кадрите на място. Почти всички работници са се учили и възпитавали в нашия колектив. Много от тях, като стругарите Яблонски, Кубрин, Горобец, шлифовачите Крентовски, Ушанко, Шушпанников, фрезистите Познухов, Алексеюк и други, станаха висококвалифицирани майстори. На мнозина е присвоено почетното звание ударник на комунистическия труд, „Майстор „златни ръце".

Миналата година получих висока правителствена награда — ордена „Знак Почета". Тя ме вдушевява за нови трудови дела.

. . .Утрото на моя град започва с локомотивни свирки, с деловия шум на коли, с движението на автобуси. Аз минавам по улиците на родния Хмелницк като стопанин, творец, създател.

Григорий МОГИЛНИЦКИ,

шлосер от Хмелницкия завод „Трактородетайл", „Майстор" „златни ръце".

Техническият прогрес — повеля и съдържание на петилетката

НЕ САМО МЪЖЕ...

Въвеждането на нови механизми, нови автомати, конвейерни линии, които да облекчат или заместят труда на човека, в която и да е било област на народното стопанство, е една жизнена необходимост на социалистическото общество. Комплексната механизация и автоматизация в производството е основната предпоставка за по-нататъшното увеличение на благата и е решаващ фактор за съкращаване продължителността на работния ден и работната седмица.

В стремежа да се намери разрешение на въпросите по механизацията от голям мащаб понякога се изпускат възможностите на така наречената „малка" механизация. Ето вие сте край пресата за формоване на тухли в първия цех на Керамична фабрика — Силистра. Тук механическата ножовка, през определен интервал от време, енергично замахва и отрязва от общия поток глина обикновения формат на бъдещата основна строителна единица — тухлата. Суровата още тухла отива по-нататък по конвейерния поток. Транспортната лента я отнася към сушилните. Обаче преди да стигне до мястото за сушене, едната лента предава своя още не укрепнал товар на друга. Промеждутъкът от първата до втората лента е 4-5 сантиметра и при скока на тухлата от едната на другата опорна плоскост тя за момент провисва и не издържа своята собствена тежина, вследствие на това много от тухлите се чупят. По-нататък работник отхвърля счупените тухли. Край лентата хълмът от бракуваните сурови тухли расте. Не е ли по-добре да се регулират лентите така, че хълмът край лентата да изчезне съвсем? След сушенето се повтаря същата история със стиковете.

Преминаваме към пресата за формоване на цигли. Тук суровата глина също се размесва от механична бъркачка, но при излизане из улея глината не се отрязва с автоматическа ножовка, както при тухлите, а тази работа тук извършва работник „на око". Ръчно отрязаните късове глина се пренасят ръчно от същия работник на голям кръгов диск, от който, за да се предвижат до щамповачната преса, е необходимо ръчно завъртване на кръга. За да ви убеди главният счетоводител на фабриката, че не е необходимо и за превъртване на натоварения с глина голям диск да се внедрява електромотор, сам се напряга да го завърти, но уви! Усилията са безуспешни. Кръгът задвижват двама работника. Случва се още, че глината е недостатъчно размесена и некачествена за щамповане на цигли, работникът, отряз ващ късове сурова глина, за да не задръсти работното си място, я отхвърля на пода, после спира пресата и подбира от пода глината и я носи обратно на лентите, водещи в глинобъркачката. Тази работа може да върши една допълнителна лента, като се постави автомат на резачката за глина. Също така е възможно поставяне на електродвигател на бавни обороти или пък хидравлично устройство за задвижване на кръга с глинените отрезки до щамповачната преса. Но това са „подробности", които могат да бъдат решени само от инженерно-техническите работници на предприятието.

Във втория цех на фабриката, където организацията на труда и производителността са сравнително на по-високо равнище, се повтаря историята със стиковете при транспортните ленти. И тук грамадите от брак растат. А какво струва да се регулират транспортните ленти, за да се намали голяма част от брака? Ако, да речем, при внедряване на механическа резачка и електродвигател са нужни инженерни изчисления и ум, то за регулирането на транспортните ленти такава висока квалификация не е необходима. Необходима е разпоредителността на началника на цеха, главния инженер, директора на фабриката. Не: „Необходими са 40 мъже, за да „върнем" плана", твърди директорът на предприятието. Разбира се, работата на керамична ф-ка не е лека. Там сега работят повечето жени. Но годишният капацитет на предприятието е 25 милиона тухли, а до тази година е изработвало до 14 милиона.

Ето защо необходими са не само мъже или жени, а комплексна механизация и по-добра организация на производството, необходимо е подобрение на формите за отчитане труда. Необходим е още един булдозер за изтласкване на пръстта към транспортните ленти, защото сега работата се спъва, когато булдозерът е в ремонт. Само при преодоляване на тези пречки колективът на Керамична фабрика — Силистра ще увеличи възможната използуваемост, капацитета на своето предприятие и ще удовлетвори нарасналите нужди на строителството от тухли и цигли в Силистра и окръга.

Михаил ТОМОВ

ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ОСНОВНИТЕ ФОНДОВЕ В ТПК

За осъществяване на производствената дейност на трудовопроизводителните кооперации от Силистренски окръг за постигане на най-ефективен резултат от нея, за по-нататъшно увеличение производителността на труда, снижение себестойността на продукцията и повишаване качеството на услугите и стоките от голямо значение е състоянието и използването на основните фондове. От това как се подобряват и използват наличните мощности и какво е тяхното уплътняване по време, какво е намаляването на престоите за ремонта на машините и съоръженията зависи изпълнението на стопанските задачи, стоящи пред колективите на кооперациите.

От анализите, които сме правили, се вижда, че обемът на продукцията и основните фондове, както и производителността на труда и средната работна заплата, се увеличават ежегодно. Така за периода 1959—1966 г. обемът на продукцията се е увеличил три пъти, основните фондове два пъти, производителността на труда е нараствала средно годишно с 6 на сто, а средната работна заплата 2,4 на сто. Анализите показват, че основните фондове общо бележат чувствително увеличение, а делът на производствените основни фондове представлява 97 на сто от тях.

Използването на основните производствени фондове зависи и от съотношението между активната и пасивната им част. Общо в системата на ТПК активните основни фондове (машини, съоръжения, инсталации) преобладават — 52 на сто, а относителният дял на оръдията на труда (машините) е 26,4 на сто. Отнесени към активните производствени фондове, оръдията на производството—машините, съоръженията и апаратите, с които се произвежда продукция, съставляват 51 на сто. Този процент, сравнен със средния процент за страната, е все още нисък. Оттук трябва да направим заключението, че кооперациите от района на ОС на ТПК не спазват принципа за по-голям относителен дял на активните производствени фондове, в това число и на оръдията на труда, от които главно зависи увеличението на обема на произвежданата продукция. Това се отнася най-вече за кооперациите „Дунав", „Добруджанка" и „Съединение" — Тутракан. В по-благоприятно положение са ТПК „Метал" и „Девети септември".

Като се анализира средният коефициент на обновяване на основните фондове, се вижда, че техниката, с която разполагат кооперациите от нашия окръг, е доста остаряла. Така например 52,2 на сто от най-важните технически средства са на възраст над 15 години.

Особено лошо е положението с възрастта на обзавеждането на металообработващите и дървообработващите цехове, където делът на възраст над 15 години надхвърля 60 на сто. Този въпрос е пряко свързан със степента на обновяване на основните фондове. Средният коефициент на обновяване обзавеждането в нашите кооперации е съвсем незначителен. Големият процент на физически и морално износени машини и съоръжения поставя сериозни задачи пред управителните съвети. Известни успехи имаме в ТПК „Добруджанка", където само през последната година са доставени 22 шевни машини, 5 оверлога, 3 бродировачни машини, машина копчарка, машина за правене на илици и други. В кооперация „Метал" въпросът за техническия прогрес е постоянна задача на ръководството, но обновяването на техниката тук не винаги идва по пътя на нови капитални вложения, а главно чрез усвояване и модернизиране на стари основни фондове. Това е значителен успех по отношение на техническия прогрес. С такива успехи остаряли кооперации не могат да се похвалят, защото задачите по техническия прогрес и рационализаторското движение се подценяват.

Друг показател, който винаги трябва да се има предвид, това е използването на основните фондове. Той се измерва с количеството продукция на единица основни фондове. Този показател обаче не бива да се използва шаблонно като среден в рамките на даден отрасъл в промишлеността или за група отрасли, тъй като размерът му зависи от особеностите в структурата на произвежданата продукция. Така общо за системата на съюза 1 000 лева основни фондове дават продукция за 7 550 лева, а като се върнем 4 години назад, тази продукция е била за 6 600 лева. Оттук се вижда, че ръстът на произвежданата продукция изостава от ръста на основните фондове. Причина за това е, както казахме по-горе, еднаквата структура на пасивните и активните основни фондове. Много от кооперациите се ориентираха през последните години към по-голямо капитално строителство, а не към постоянно увеличаване оръдията на труда и подобряване състоянието на машините, откъдето главно идва нарастването на производителността на труда и обемът на продукцията. Не бива да се разбира погрешно, че следва да се подценяват мероприятията за подобряване условията на работа на хората в материалното производство. Грижата за човека винаги е стояла и продължава да стои на първо място в нашите кооперации.

Тук трябва да кажем, че съществен резерв за получаване на повече чиста продукция е използването на машините и съоръженията по време. Значителна част от кооперациите работят при нисък сменен режим и същевременно допускат не малък престой и загуба на време. Използването на машините по време в различните кооперации е различно, като средното използване, отнесено към календарното време, се движи в големи граници. Така например много от машините показват нисък относително тегло на ефективния фонд към календарния фонд на времето, което най-ярко се наблюдава при използването на дърводелските машини, в металообработващите цехове и в хранително-вкусовата промишленост. Голяма част от календарния фонд се разпределя за режимни прекъсвания, технологични прекъсвания и престои. Тук на първо място възниква въпросът за увеличаване сменността на работата там, където е възможно. Много от кооперациите, където се премина на двусменна работа, дават добри резултати. Понеже системата на поръчки и услуги налага на едно работно място да се съсредоточава повече основно обзавеждане, което не може да бъде използувано максимално, трябва да се въведат по-прогресивни форми на организация на производството.

През настоящата и през следващите години главната задача пред кооперациите трябва да бъде правилното насочване на капиталните вложения. Да се измени структурата на основните фондове в полза на активните и по-специално на оръдията на труда, към подобряване технологията и организацията на производството. Усилията ни да бъдат насочени към удължаване времето на използуване на машините и съоръженията, увеличаване на сменността, към прилагане на нови, високопроизводителни методи на производство.

Поради това, че възможностите за доставка на машини и съоръжения по планов път са извънредно малки, трябва да ги набавяме по непланов път, а така също и по линията на „Зем за нова техника".

Успешното решаване на въпросите за състоянието и използуването на основните фондове е пряко свързано с увеличаването на чистата продукция и чистия доход, а оттам и на националния доход като цяло.

Петър ТОПАЛОВ

Напрегнати дни

Напрегнати са майските дни за полевъдите от с. Брадвари. Блоковете са оживени. Хора и машини са включени в изпълнение на неотложните селскостопански задачи.

Наред с другата работа кооператорите успяха да разсадят тютюн върху 80 дка площ. Те разредиха 620 дка слънчоглед. Окопаха 100 дка люцерна за семе, 50 дка лук и др.

Най-добре се проявяват комсомолките Назифе Алиева, Неврие и Неджие Матемови, Сабрие Ибрахимова и др.

Ахмед КЕЛЕШЕВ

Масово засаждане на тютюна

Бригадата на Даил Хасанов от с. Падина е първенец на ТКЗС — Главиница по тютюнопроизводство. Миналата година кооператорите от тази бригада продадоха на държавата надпланово много килограми висококачествен тютюн.

Сега хората на Хасанов разполагат със здрав и закален тютюнев разсад, който произведоха с много труд и старание. Те използуват хубавите дни и започнаха масово да засаждат тютюна. Площите са добре подготвени. Между петтях звена кипи съревнование. Най-сръчни са младежите от звеното на Джевдет Хълмиев. В чест на XI конгрес на ДКМС комсомолците работят с ентусиазъм.

По план бригадата има да засади 170 дка тютюн от сортовете „Остролист", „Харманлийска басма" и „Трапезунд". Повече от половината площ вече е засадена. С добрата си работа се отличават комсомолките Мюмюне Мехмедова, Фатме Изедова и Зейнаб Рамаданова.

Реджеб МЕХМЕДОВ

За бързото и качествено почистване на зърното от голямо значение е с какви площадки разполага всяко стопанство.

НА СНИМКАТА: В бригадата на с. Искра под ръководството на техника Петър Нуцулов звеното на Сава Новаков залива бетон на новостроящата механизирана площадка, която ще пропуска по 20 тона зърно на час.

Снимка: Тахир Мемишев

Лозарството —НОВ ПОМИНЪК

До преди няколко години се смяташе, че районът на кооперативното стопанство в с. Чернолик не отговаря на изискванията за развитието на интензивно лозарство. Направените опити обаче през последните години показаха, че облагородените винени сортове грозде се развиват много добре.

До миналата година площите с лозови насаждения достигнаха 152 декара, а реколтата, която стопанството събира, е задоволителна. През тази година ръководството на кооператива реши да увеличи площите на лозята, като се засадиха в бригадите на Фейм Бозаджиев в с. Яребица и Иляз Керимов в с. Правда нови 276 декара лозя. До 1970 година лозята ще заемат 900 декара площ.

За да се спазват всички изисквания при засаждането и отглеждането на лозята, цялата работа се контролира от агронома Йордан Белчев. С негова помощ кооператорите трупат липсващия им опит, превръщат лозарството в нов поминък. В тяхна помощ е и закупеният нов трактор „Болгар" за обработка на лозята.

Иван НИКОЛОВ

Широко използване на хербицидите в лозарството

Използуването на хербицидите в лозарството все още е ограничено. Причини за това са липсата на необходимото количество препарати и малкият практически опит в провеждане на борбата с плевелите по пътя на химизацията.

През 1966 година в ТКЗС Пиргово, в района на с. Мечка, бе изведен производствен опит с хербицида атразин — гезаприн — 50, производство на фирмата „Гайги" — Швейцария, срещу плевелната растителност в лозята. Целта на опита беше да се установи действието на различните концентрации от препарат върху плевелите и през коя фаза на развитие на лозята да се извърши пръскането. Опитът се проведе върху парцел от сорта „Болгар" (двадесетгодишно насаждение) при следните варианти: контрола нетретирано — 4 декара, еднократно третиране с атразин (1 кг на декар) — 10 декара, еднократно третиране с атразин (0,500 кг на декар) — 10 декара. На тези парцели не извършихме ръчна обработка, освен загрибването през есента и отгрибването през пролетта. През периода юни-юли проведохме две летни обработки — култивиране, за запазване на влагата в почвата и за унищожаване на появилите се плевели.

Пръскането с хербициди извършихме с пръскачката на трактор „Болгар" с хоризонтал на щанга, широка 1,80 метра, толкова, колкото е ширината на междуредията. Така я нагодих ме, че да може да се пръска и вътре в реда. На края на тръбата се поставят по два разпръсквача (разклонители), които напръскват реда добре, а част от разтвора попада по главините на лозите. За да се напръскат достатъчно междуредията, се поставят разпръсквачи по щангата.

Пръскането извършихме от 10 до 20 май. За предпочитане е обаче то да се проведе през месец април, когато не са се развили още лозята. Падналите валежи непосредствено след третирането създадоха благоприятни условия за проникване на разтвора в почвата.

Отчитането на резултатите стана в края на месец август. Ние установихме броя на плевелите на един квадратен метър по видове в различни варианти. От данните се вижда, че при посочените условия атразинът напълно унищожава всички плевели с изключение на троскота. Поветицата частично пожълтява и по-бавно загива. Резултатите са дадени в следната таблица:

Брой на плевелите средно на един кв. метър

ВИДОВЕ ПЛЕВЕЛИ	Контрола без обработка (нетретирано)	Третирано с атразин — 1 кг на дка с обработка	Третирано с атразин 0,500 кг на декар с обработка
Щир	17,6	0	0
Синап	5,1	0	0
Троскот	1,3	0,8	1
Повитица	10,7	0,4	0,3
Лобода	2	0	0
Мъртва коприва	1,8	0	0
Кощрява	2,4	0	0
Великденче	0,8	0	0
Куче грозде	1,5	0	0
Паламида	1	0	0
Пача трева	1	0	0

Резултатите от нашия опит посочват, че внасянето на 0,500-1 кг атразин на декар, последвано от две летни окопавания с култиватор в междуредията, задоволително решава въпроса за борбата с плевелната растителност в лозята при слабо разпространение на троскота. Тази практика е твърде изгодна, тъй като отпадат ръчните окопавания с мотика.

Трябва да отбележим, че поради голямото изреяване на гроздовете не сме наблюдавали за качеството и разликата в добива на гроздето от декар. Препоръчваме през настоящата година във всяко стопанство да се използува хербицидът атразин, като третираните площи бъдат по 100 декара, предимно от сорта „Болгар". Може да бъдат пръскани и винени сортове в зависимост от насажденията в стопанствата. Пръскането да стане преди започване на борбата срещу маната по лозята.

Иван ТОДОРОВ — агроном, зав. участък с. Мечка, Русенско

Хората от бригадата в с. Бащино се славят като едни от най-опитните тютюнопроизводители в стопанството. И тази година те едни от първите в окръга започнаха засаждането на тютюна.

НА СНИМКАТА: Звеното на Джемал Салиев засажда първите декари тютюн.

(Продължение от миналия бр.)

Следват думи на братска обич и признателност към българската армия, към българския народ и думи на омраза към фашизма и войната. Тези топли сърдечни думи бяха на Левачи Джуро от с. Вуковар, един от свидетелите на тези боеве, който сега по собствен почин, без никакво възнаграждение, се грижи за градинката пред паметника.

Трудно е човек да опише вълненията на тези от групата, които имат близки, загинали тук. Но все пак налага се да разкажа за някой от тях. В нашата група пътуваше и Пенка Рачева — служителка в СОНС — с. Зафирово. Може би тя е била на 2-3 години, когато баща й е загинал геройски по тези места. За него семейството знаело само, че е загинал някъде в Хърватско, обаче къде и кога, никой не знаел. Дълго обикаля Пенка паметника и гробището, за да открие някъде името на баща си, но не можа. И тъкмо когато беше загубила надежда, че ще научи нещо за него, един от местните другари каза, че имената на всички загинали по тези места са вписани в един албум, който се съхранява в местния музей. Именно тук в този албум Пенка откри името, датата и мястото на загиването на баща си. Дълго разлистваше тя този албум. Някол ко пъти чете тези скъпи редове, напомнящи за баща й, когото познаваше само по снимки. Трудно я откъснахме от албума. Но колкото и да е трудно, тя трябваше да се отдели от него, ала вече с облекчена душа. Ако не нещо друго, сега по не знаеше мястото и обстоятелствата, при които е загинал баща й. Знаеше и къде са погребани костите му. Имаше какво да разкаже на своите на връщане.

И тук с едноминутно мълчание почетохме паметта на загиналите, положихме и венци от свежи цветя. След малко колоната потегли отново. Минаваме последователно през селата Орлик, Борово, Свилоево и др. За разлика от Сърбия, в Хърватско селата са по-благоустроени, земята е обработена по-грижливо, но и тук тя все още е раздробена на стотици дребни парчета. А е равна, хубава плодородна земя. Тук виждаме и първите напоителни канали, но съвсем примитивни, потънали в бурени. До мен в автобуса е тракторист Алекси Стоянов от с. Смилец. Като видя равната като тепсия земя, той не можа да се въздържи:

— Каква земя! „Беларусът" тук ще върви и на четвърта скорост!

В село Сомбор пристигнахме по мръкнало. За малко се наложи нашият автобус да се откликни от маршрута. Трябваше да се отбием в гробището край селото, където по предварителни данни знаехме, че е бил погребан бащата на Тодор Костадинов от с. Черковно, който пътуваше с нас. Самият гроб на баща си Тодор не можа да види. Неговият близък другар — бай Димитър Михалев от с. Добротица, обаче разказа, че именно тук, в това гробище, е погребан той. И наистина от местните другари разбрахме, че в това гробище лежат костите на 73 българи, починали в болницата в Сомбор.

В Суботица пристигнахме пак късно, към 21 часа. Настаниха ни в хотел „Палич", на около 4 км от града, където, както ни разказаха, се намира почивна станция за трудещите се. И наистина тук, около езерото „Палич", сред хубава борова горичка има няколко комфортни хотела и ресторанта. Създадени са условия за почивка.

(Следва)

ПО ПЪТЯ НА ГЕРОИТЕ

(Пътни бележки)

Хаккъ РУФИЕВ

ВЕСЕЛ РЕПОРТАЖ ОТ СРЕБЪРНА

След като приключихме еднодневното си изключително интересно пътешествие из Сребърна без бележници и без фотоапарати, с поглед зареян над езерото-резерват („Ловът строго забранен!"), където се въдят пеликани и други прелетни птици, ние седнахме да напишем нашия весел репортаж. Весел? Дали ще излезе весел? Буди съмнение, защото това, което за едни е весело, за други не е.

Когато наближихме селото, единият от нас се усмихна, а другият се замисли. Този, който се беше усмихнал (унесено), се възхищаваше на очарователната сребърска флора и фауна, а другият, който се бе замислил, пресмяташе на ум дали преди петнайсет или преди седемнайсет месеца беше писал в „Осата" критична бележка за изпотрошените джамове на чакалнята край селото, които и сега бяха в същото (счупено) състояние.

ДВА ЧИФТА ОБИКНОВЕНИ ОЧИ И ЕДНО „ЗОРКО ОКО"

Двата чифта обикновени очи, както вече навярно се досещате, са на двамата автори, а „Зоркото око" — всъщност това е едно нарисувано око върху лист кадастрон, но вижда не по-лошо от нената рисуваните — принадлежи на селото и от неговия остър поглед ни що не може да убегне. То забеляза зало, че около 45-годишният Дойко Цветков бракониерствува в балтата (езерото), не се занимава с общественополезен труд, а преди няколко дни нанесъл побой на един добър другар от селото. Не останал незабелязан от „Зоркото око" и Димитър Станчев (също около 45-годишен), който след употреба на алкохол обича да налита предимно на длъжностни лица. Но едно око за какво по-напред. Не може всичко да види. Например Руси Ангелов, който не мрази питиетата и тормози родителите си, е останал извън полето на неговото зрение.

Дерзай и бъди проницателно, сребърско „Зорко око"!

КАК КРАВИТЕ РАЗБИРАТ МАТЕРИАЛНИЯ СТИМУЛ?

Както се знае, напоследък за хората не е маловажен материалният стимул. Важен е той и за кравите в Сребърна. „Дайте ни — казват те — повече концентриран фураж, ще ви дадем повече мляко! Малко фураж — малко мляко! Това е положението!"

Очевидно управителният съвет не споделя схващанията на кравите за материалния стимул и за сега на тях им се сервира предимно груб фураж.

КАКВО ЗНАЕТЕ ЗА ПЛЪХОФЕРМИТЕ?

Докато единият от нас беседваше с животновъдния бригадир върху неразрешените проблеми на млеконадоя и носливостта при кокошките, то другият се беше присъединил към групата на плъхоизтребителите. Момент, ще обясним. Неколцина кооператори пренасяха жито от един склад в друг. Внезапно пред погледа им се озова един плъх. Това беше сигнал за настъпление. Всички започнаха да ровят пръстта около стените на склада и изровиха над двеста броя добре охранени, породисти плъха.

Ето как в някои стопански дворове съществуват неподозирани от никого плъхоферми.

ДА ИМАШ И ДА НЯМАШ

Оплакват се сребърци, че не се доставя в магазина син камък и лозови пръскачки. А защо им е син камък и защо им са лозови пръскачки? Да пръскат лозята. А защо им са лозята? Да раждат грозде. А защо им е гроздето? Да правят вино. А защо им е виното? Да се напиват. Значи — добре прави ОКС — Силистра, че не ги снабдява с лозови пръскачки и син камък. Добре прави също, че не ги снабдява с оградна мрежа. Защо трябва да се ограждат един от друг с телена мрежа? Още по-добре прави, че не ги снабдява с мотори и други превозни средства. Знае се колко катастрофи стават. А ако ги снабди с телевизори, то киното ще си изпълнява ли плана? Известна е конкуренцията между киното и телевизията. Ето как стигнахме и до телевизията. А телевизията е лукс, докато водопроводните тръби и разните му там кранчета, коленца и други части на чешми са жива необходимост, но ги няма в магазина на Сребърна. Но има изгнили портокали!

КОГАТО ЗАВАЛЯТ ДЪЖДОВЕТЕ...

Излизайки от смесения магазин, ние закрачихме бавно и унесено по десния тротоар, като отново хвърлихме един поглед към езерото, в което се въдят пеликани и други прелетни птици. Беше слънчево и лазурно. Но ние нямахме право да се самоуспокояваме, защото откъм югоизточния край на небето се събираха облачни стада.

— Какво би станало, ако завали? — попита по-любопитният от нас.

— Ако завали, поройният дъжд ще намокри амониевата селитра и суперфосфата — би казал председателят на комисията по наследствен контрол в селото, защото изкуственият тор в по-голямото си количество се съхранява (ако тази дума е подходяща) на открито.

— Ако завали като из ведро, ще се намокрят книгите в книжарницата — би казала младата книжарка, тъй като книгите се помещават в стая с водопропускащ покрив.

Дъжд обаче не заваля.

КЪДЕ СИ, ДОКТОР ОХБОЛИ?

Решихме да завършим нашата разходка (с поглед зареян към пеликаните и другите прелетни птици) в училището. Тутакси стъпках ме недопушените си цигари — не е педагогично да се пуши пред подрастващото поколение, част от което в този момент беше на двора. Приближихме се до едно дете да го запитаме нещо, но то не ни обърна внимание с поглед впит в книгата „Доктор Охболи". Приближихме се до второ дете, то не ни обърна внимание с поглед впит в книгата „Доктор Охболи". И какво беше учудването ни, когато се приближихме до трето дете и то също не ни обърна внимание с поглед впит в книгата „Доктор Охболи".

Оказа се, че децата четат тази книга с тайната надежда някой си доктор Охболи да им излекува болните зъби, защото в селото няма заболекар.

ПОСЛЕДНА ГЛАВА

Тръгваме си. Откъм югоизточния край на селото отново се събират облачни стада.

— Ще вали! — каза този от нас, който на идване се усмихваше.

— Нека да вали! — каза този от нас, който на идване се беше замислил.

Нека да вали и да измие малките петънца от иначе светлото лице на това село, край което се въдят пеликани и други прелетни птици.

Симеон МАНОЛОВ
Николай ЗЛАТЕВ

Онагледен пример

(микроразказ)

В слънчевата и светла стая беше топло и уютно. След обеда цялото семейство се разположи зад масата.

Бащата четеше вестник, майката бродираше, а малкият Саша четеше книжка.

— Татко, не разбирам тук нещо — каза Саша, — обясни ми как започват карапиците.

— Много просто — каза бащата и постави вестника настрана. — Да предположим, че нашият управител не се разбира с огняра.

...— Нищо подобно! — прекъсна го майката. — Управителят и огнярът живеят задружно, разбират се.

— Но аз давам само пример — каза бащата, оправдавайки се.

— Подбирай си по-добре примерите! — отговори мама.

— Тогава обясни му ти сама.

— Ти винаги се оправдаваш с мен.

— Аз не се оправдавам... Ти си просто много придирчива.

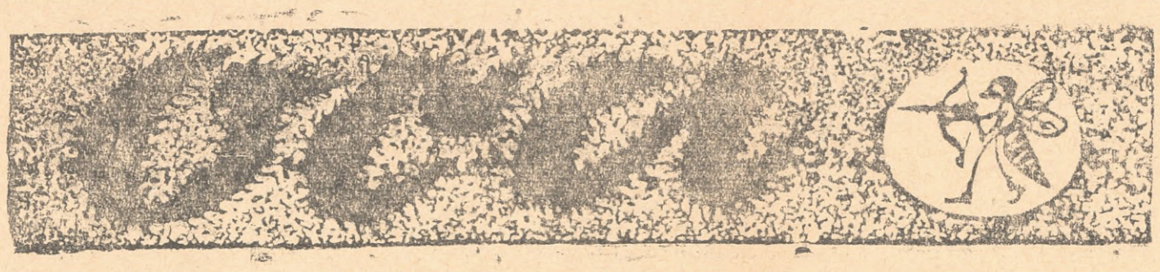
— Аз не съм придирчива?!

— Да, ти си!

— Не, ти си!

— Стига — каза Саша. — Разбрах.

И. ГАВРЮК

Пишем ти, како „Осичке"

СИЛИСТРА

В дясно от главния вход на градския парк, преди няколко години беше построена лятна читалня. Тя не беше едно от най-големите културни постижения на съгражданите ни, но за сметка на това пък беше станала приятен кът за отмора и място, където човек би могъл да се информира за последните събития, публикувани в многобройните вестници и списания, които биваха предлагани тук.

Пиша тези редове не за онези, хора, които толкова пъти са сядали под кестените с разтворена книга в ръка, а за тези които през последно време разрушиха с хунско хладнокръвие читалнята. Нима не трепна ръката им, когато вдигнаха камък, за да го стоварят върху красиво остъклените витрини, когато разбиваха плоскостите на стените, когато ломяха стелажите и отрупваха пода с нечистотии? Тук на това място ли намериха най-подходящ отдушник на тъмната си разрушител на склонност!?...

...Наближават жарките летни дни. Малки и големи читатели отново ще наобиколят по тези алеи към своя любим кът, но вместо него ще намерят следите на едно престъпление, авторите на което до този момент стоят безнаказани.

Р. МИХАЙЛОВ

ДУЛОВО

Аз например желая да си купя хубави естрадни плочи. Но такива рядко се намират в Дулово. Почти всяка седмица ходя на книжарницата, но напразно. Винаги получавам все един и същ отговор: „Няма. Не сме получавали. Очакваме тия дни да получим".

Енчо ПЕТРОВ
с. Черковно

ИСКРА

В селото е построена нова търговска сграда. По чисто субективни причини хоремагът се намира още в стара полусъборена сграда. По неизвестни причини към новата сграда не беше построено отходно място. От пролетните валежи отходното място при старото заведение падна. Да обясняваме ли как ви са последиците. В хоремага пият хора, излизат, пак се връщат и т. н.

Тахир МЕМИШЕВ

Оправдано изключение

Грешна тази страст е по колите.
Тя е на разводите зачатък.
Мъжът прави роб тя на полите
и така нататък.

Страшна тази страст е по колите.
На живота хорски, твърде кратък,
с катастрофи тя скъсява дните
и така нататък.

Чужда на тази страст съм по колите.
Имам си служебна във придатък.
Не си харча за бензин парите
и така нататък...

Цоньо НЕДЕЛКИН

След работно време

С. Г.

ЕПИГРАМИ

СЪМНИТЕЛНО ЛИЦЕ

Този съмнение буди —
много се труди.

ПРИНЦИПНОСТ

Той всички правила спазва,
когато се подмазва.

ПАРАГРАФИСТ

Щом се обоснове —
снове!

Турхан РАСИЕВ

СЪВЕТ В КАФЕНЕТО

Само с гола сламка
не се хваща сламка.

ИЗНЕНАДА

Аз я мислех за кошута,
а тя била крава шута.

Ижо СОКОЛОВ

— Ако го боли, както го мързи, отдавна да е умрял.
— Да, но този се оказа дълголетник.

— Храни куче да те лае.
— По ноти.

Р. ШИМАБЕЕВ

ВИНОВНИТЕ

Избухнал беше лют пожар в гората.
На щурците пламнаха гъдулките.
В кого ли може да се крий вината?
Разбира се — в светулките.

ИЗВОД

Магарето видяло във небето
орел сред облаците да кръжи:
— Ясно ми е как лети тъй леко,
самар не му тежи.

НАХОДЧИВОСТ

За да бъде с всички птици в тон,
гарванът си купи камертон.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

— Продължавайте навътре, арестантската килия оттатък е свободна. (сп. „Квик")

Ревизия на календара

(фейлетон)

Онзи ден ме среща моя стар познат бачо Груйчо — дето му викат философа. Видя ми се нещо ядосан, та го запитах:

— Какво, бачо Груйчо, нещо ми се виждаш ядосан?

— Абе остави я! Намислил съм да правя предложение да честват още някои други дни по календара през годината.

— Ха, че ти хубаво си го намислил — засмях се аз.

— Няма нищо смешно. Нали сега има „ден на овчаря", „ден на лозаря", „ден на детето" и т. н.?

— Е?

— Отивам онзи ден в едно учреждение по работа, вадя си паспорта, а служителят се звери, звери, па ми вика: „Ти, бачо Груйчо, ще трябва да ми представиш едно удостоверение, че си едно и също лице". Ха сега де! Пуля се аз, а той продължава: „Да, едно удостоверение, че Груйчо Кленчев и Грую Кленчев са едно и също лице".

— Ама чакай бе — му викам — нали виждаш, че съм аз. Сляп ли си?

— Сляп не сляп — казва — това е. Ще донесеш удостоверението.

— Е, щом трябва, ще го донеса. Ама да вземем да им турим за тези един „ден на слепия". Какво ще кажеш, а?

— Добре е — викам аз и започвам да се смея.

— Ама и други има. Ти им разправяш например, че на опашката реда трябва да се спазва, пък те се правят на глухи. За тях един „ден на глухия" и готово. А вчера си правя покупки от един магазин и продавача какво смета, не разбрах и ми дава ресто шейсет стотинки помалко. Правя му забележка, а той се вайка: „Ох, кога ли ще хлътна и аз с това бърза не". Как ще хлътне, като зор лем се прави на будала. За такива да учредим един „ден на шмекера" и толкоз.

Та тези три празника да турят, бая народ ще има да празнува. Тъй де, всички трябва да си имат празници!

Михаил ПОПОВ

АНЕКДОТИ

След дълга раздяла двама приятели се срещнали.

— Е, Вася, как си? Ожени ли се или както преди сам си вариш супата?

— И едното и другото!

* * *

Регистраторът пита една жена:

— Неомъжена ли сте?

— Да, два пъти.

* * *

Един американски войник се изплашил при една нощна атака на виетнамските партизани и избягал в тила. След известно време той се натъкнал на някакъв американец във военна униформа без пагони.

— Извинете, господин лейтенант!

— Аз не съм лейтенант.

— Извинете, господин капитан!

— Аз не съм капитан.

— Извинете, господин полковник!

— Аз съм генерал.

— Нима съм избягал толкова далеч?

* * *

След дълги уговорки мистер Джонсън убеди жена си да кара колата по-внимателно. Той й каза, че ако катастрофира, в некролога ще съобщят годините й.

* * *

Към сакото на доведения в болницата пациент беше прикрепен лист с надпис: „Докторе, това е епилепсия, а не апендицит. Апендикса ми изрязаха тир пъти".

* * *

След края на първото действие, авторът на пиесата изтичал при актьора, който играл крайно лошо.

— Аз променям сюжета — казал той. — Вие ще умрете не в края на третото действие, а в края на второто.

— Защо?

— По-добре е за вас да умрете по мой замисъл, отколкото от ръцете на публиката.

* * *

Мистер Смит, живеещ на Петото авеню, получил писмо, адресирано за негов съименник от Шесто авеню. „Сър — пишело в писмото, — ако не изпратите в близките три дни десет хиляди долара на по-долу посочения адрес, ние ще отвлечем жена ви и ще я убием!"

Отговорът на мистер Смит гласял: „Сър, аз не съм оня Смит, който живее на Шесто авеню, но въпреки това бързам да ви съобщя, че вашето предложение ме заинтригува".

* * *

Връщайки се от училище, малкият Жан казал на майка си:

— Днес имам успех.

— Наистина ли?

— Учителят искаше да ме накаже, но и четирите ъгъла бяха вече заети.

* * *

В почивката между рунде вете слаб боксьор пита секунданта:

— Имам ли шанс за победа?

— Разбира се — отговаря секундантът. — Ако продължаваш да махаш ръцете си така пред носа на противника си, той навярно ще загине от възпаление на белите дробове.

* * *

РАЗГОВОР МЕЖДУ ПРИЯТЕЛКИ

— Ех, Мери, на мен не ми върви и толкова. Ако ми се случи да срещна истински мъж, или той е женен, или аз омъжена.

* * *

Майката решила да държи си на си строго.

— Къде отиваш? — пита го тя.

— Където искам.

— А кога ще се върнеш?

— Когато искам.

— Добре, но гледай да не закъснееш минута повече. Чуваш ли!

* * *

Двама крадци от Ню Йорк разговарят:

— Тази вечер ще влезем в тази къща.

— Да не си се побъркал? Нали тук живее световният шампион по бокс сред професионалистите. Ще ни направи на пихтия.

— Зле познаваш професионалистите. За по-малко от хиляда долара и пръста си няма да помръдне дори.

Превод от руски

Стефан ДИМИТРОВ

Без думи

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 57 (1221) | Вторник, 16 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Грижи за слънчогледа

Голяма трудова надпревара е обхванала механизаторите и кооператорите от стопанството в с. Главиница. Стотици хора са всеки ден на полето. Те добре разбират, че сега всички култури се нуждаят от грижи.

Много кооператори сега разреждат слънчогледа, а механизаторите Иван Николов и Слави Бъчваров с поверените им машини извършват механизирано окопаване. Не изостават от тях и механизаторите Димитър Янков и Илия Митев, които работят по блоковете на бригадите в селата Ножарево и Калугерене.

От 4 200 декара слънчоглед досега са разредени над 2 700 декара, а на 2 800 декара е направено култивиране.

Работата продължава с ускорени темпове.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Все повече в обработването на трайните насаждения машините заместват труда на хората. НА СНИМКАТА: Трактористът Чано Данаилов от ТКЗС — Калипетрово оре междуредията в лозята.

ВЧЕРА БЕ ОТКРИТ ШЕСТИЯТ КОНГРЕС НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Вчера в 9 часа сутринта започна своята работа Шестият конгрес на Отечествения фронт. Конгресът бе открит от подпредседателя на Националния съвет на Отечествения фронт Кимон Георгиев. В своето кратко слово той говори за делото и значението на Отечествения фронт и неговото място в нашия обществено-политически живот.

След това бе избран единодушно делови президиум и помощни органи на конгреса. В деловия президиум са избрани членове и кандидат-членове на Политбюро на ЦК на БКП, много делегати и гости от чужбина. От нашия окръг в състава на деловия президиум е включен другарят Боян Михнев, член на бюрото на ОК на БКП и председател на ОК на Отечествения фронт.

Дневният ред на конгреса е следният:

1. Отчет на НС на Отечествения фронт за работата и предстоящите задачи — докладва председателят на НС на Отечествения фронт Енчо Стайков.
2. Доклад на финансово-контролната комисия — докладва Тодор Стоянов.
3. Избор на нов Национален съвет и финансово-контролна комисия.

На конгреса присъствуват и много делегации и гости от сродни на Отечествения фронт и демократични организации от Европа, Азия и Латинска Америка.

Делегатите от нашия окръг за Шестия конгрес на Отечествения фронт потеглиха в неделя сутринта. Те бяха изпратени сърдечно от представители на ОК на БКП, ОК на Отечествения фронт, ОК на Комсомола и др. Пионери връчиха на делегатите и гостите букети от свежи цветя.

Вечер на дружбата

В чест на Шестия конгрес и 25-тата годишнина от създаването на Отечествения фронт неотдавна женкомисията при общинския комитет на Отечествения фронт в Ситово организира вечер на дружбата между жените туркини от с. Искра и българките от Ситово.

Жените от Ситово посрещнаха много добре своите другарки от Искра. Посетени бяха три образцови дома в Ситово: на Велика Великова, Иванка Колева и Деспа Драганова. Тук бе разказано на жените как трябва да се подреждат стаите, уредбата на кухнята и др.

След това гостите и ситовки отидоха в салона на ТКЗС, където се събраха над 150 жени.

Другарката Зебуре Салиева от Окръжния комитет на Отечествения фронт говори за дружбата между българи и турци, за големите успехи на жените българки и туркини в борбата за високи добиви, за проведените мероприятия в чест на Шестия конгрес на Отечествения фронт.

После жените от Искра изнесоха подходяща програма. С бурни аплодисменти се посрещна хубавото изпълнение на Гюлбия Ахмедова, която наред с турски народни песни изпълни и българската народна песен „Откакто ерген съм станал".

Пяха и Юлвие Фераимова, Медидже Салиева и др. Заедно с Ремзия Мустафова турски народни игри играха Марина Маринова и Станка Георгиева от Ситово. Играха и много други жени.

След програмата на гостите дойде ред на домакините. Хубави народни песни пяха Радка Йорданова, Мита Димова, а Станка Георгиева изпя турската народна песен „Учун кушлар".

Много изненадани останаха ситовки, когато женотговорничката от с. Искра Шевкие Шевкъева поднесе от името на жените туркини като подарък една тава баклава. А жените от Ситово от своя страна бяха подготвили хубава торта. С тях женотговорничката при общинския комитет на Отечествения фронт почерпи всички жени.

След това на площада се сви кръшно добруджанско хоро, на което с умение играха и туркините.

Срещата премина при приятелска атмосфера.

Мария КЪРОВА

ГОЛЯМА АКТИВНОСТ

В дните пред Шестия конгрес на Отечествения фронт кварталните и селските отечественофронтовски комитети от района на Тутраканската община развиха голяма дейност. Градският комитет на Отечествения фронт осъществи много инициативи във връзка с конгреса и предстоящия юбилей на Отечествения фронт. Повечето от низовите организации също работиха активно и проведоха много интересни мероприятия.

Голямо внимание бе отделено и на обмяната на положителния опит в работата от страна на бюрото на ГК. По негова инициатива се състояха много просветни събрания. Женкомисията при ГК на Отечествения фронт активизира жените от общината, които взеха участие в редица културно-масови прояви. Състояха се множество вечери и тържества.

Голям е делът на отечественофронтовците в Тутракан и в прокопаването на каналите за водоснабдяване. Тук се проявиха членовете на седемнадесета низова организация с председател Марин Змеев, тридесет и четвърта с председател Димитър Патрашков, тридесет и пета с председател Иван Цанев и други. Организирани бяха ударни дни съвместно с ГНС по хигиенизирането на града, почистването дворовете на предприятията, засаждане и окопаване на дръвчета. Много домове бяха сбивени за „образцови". В събирането и предаването на вторични суровини се отличи 15-та низова организация. Досега са предадени над 15 тона вторични суровини от градската отечественофронтовска организация.

Отечественофронтовците от Тутраканската община посрещнаха с радостни дела откриването на своя Шести конгрес.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Изпълнени с много труд са дните за механизаторите от комплексните звена и бригади в окръга. Сега те усилено обработват пролетните култури.

НА СНИМКАТА: Трактористите Петър Янков и Атанас Велчев от комплексната бригада на Васил Кыров от с. Ситово окопават слънчоглед.

Окръжно надпяване и преглед на танцовата самодейност

В събота и неделя в Силистра се състоя окръжното надпяване и преглед на танцовата самодейност в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, организирани от окръжния организационен комитет по провеждането на Третия републикански фестивал, отдел „Култура и изкуство" при ОНС, Окръжния читалищен съвет, Окръжния съвет на Профсъюзите, Окръжния комитет за българо-съветска дружба.

На сцената на Народния театър два дни звучаха песни за дружбата между двата славянски братя, за вечната признателност към двойния освободител — великия руски народ. Своето майсторство показаха 42 хорови колектива и певчески групи, над 70 индивидуални певци и инструменталисти. При състувящите захласнато слушаха десетките хубави изпълнения на самодейците и от все сърце се радваха на техните успехи. Постиженията на ансамбъла за народни песни и танци при ОНС и ОСПС, на женския народен хор от село Сребърна, на певците от с. Айдемир, на турските народни ансамбли при читалище „Доростол" в Силистра и от с. Паисиево, на женските народни хорове от Белица, Секулово и други, доставиха истинска наслада.

Изпълнителите на народни песни от Силистра Гинка Николова, Недялка Иванова и Петър Стефанов, баба Васила Вълчева и Янка Гайдарова от село Калипетрово развълнуваха слушателите. А виртуозното изпълнение на кавал на дядо Велико Скуртолов от с. М. Преславец, 70-годишен, трогна всички. Зарадваха ни с успехите си участниците от хор „Дунав" при ОС на ТПК, певческата група при ОНС, гайдарите, кавалджиите, хармонистите, от вокалната студия при образцово народно читалище „Доростол" в Силистра.

На естрадата в Дунавската градина по същото време се състоя преглед на танцовата самодейност. През двата дни тук демонстрираха своето изкуство 19 трупи. Безспорно всички се наслаждаваха най-много на успехите на танцовия състав при ансамбъла за народни песни и танци при ОНС и ОСПС. Бурните овации бяха за самодейците — танцьори от Калипетрово, Сребърна, Старо село. Танцьорките—туркини от село Преславци показаха блестящо изпълнение на турски народни танци.

В неделя вечерта се състоя заключителен концерт, в който взеха участие най-добре представилите се хорови и танцови колективи, а така също и индивидуални изпълнители.

Два дни силистренци и техните гости имаха възможност да слушат и гледат проявления та на две хиляди таланти в областта на песента, музиката и танца.

Класирането ще бъде обявено в следващия брой на вестника.

Вълчо РАДЕВ

Преглед на успехите

Вече стана традиция в ТКЗС Дулово всяка година да се провежда преглед на общественото животновъдство. Тази година такъв преглед се проведе на 14 май т. г. За него под ръководството на главния зоотехник на стопанството Тодор Димитров и активното участие на заведущ фермите беше направена добра подготовка.

От всички фермите от района на стопанството бяха отделени животните с най-добро телесно състояние. Мястото за провеждане на прегледа беше подходящо украсено със знамена, диаграми и др.

Още при влизане в една от диаграмите виждаме ръста на стоковата продукция от месо през последните години и в перспектива до 1970 година, в друга диаграма ръста на продуктивността на животните за същия период. Цифрите, които четем в тези диаграми, говорят красноречиво за големите успехи на стопанството през последните няколко години в областта на животновъдството. Така например през 1962 година стопанството е продало на държавата 301 тона месо от всички видове, а през 1965 година 822 тона. През 1970 година се предвижда да се продаде 1139 тона. През 1962 година средно от фуражна крава е надоено 1663 литра мляко, през 1965 година 2209 литра, а през 1970 година се предвижда да се надои 2 727 литра. От овца през 1962 година е надоено 38 литра мляко и настригано 3,030 кг вълна, а през 1965 година 53 литра мляко и 4,200 кг вълна.

След откриване на прегледа специална комисия обходи всички животни и определи наградите на първенците.

Призова награда получиха агнетата, гледани от Стоян Георгиев от Дулово, които на 4-месечна възраст имат живо тегло 43 кг. Първа награда получиха агнетата на гледачите Ахмед Байрамов и Юсню Хълмиев, също от дуловската овцеферма. Втора награда получиха агнетата на Ефраим Еминов и Салим Юсуфов от с. Раздел.

С най-добри шилета се представиха Стоян Георгиев и Халил Балджиев от Дулово и Сами Ахмедов и Ахмед Халимов от Поройно.

С хубави постижения се яви на прегледа и гледачът на кочове-осеменители Мехмед Реджебов от с. Раздел. 15-те коча, гледани от него, имат средно живо тегло 112 кг.

В говедовъдството на прегледа бяха представени само млади животни. Първа класа се определи на юница „Ленча" от фермата в с. Чернолик, която на 2 години и 3 месеца има живо тегло 599 кг, и юница „Шинка" от същата ферма, която на същата възраст има живо тегло 597 кг.

Добре се представи и гледачът на юници от Дулово Азис Халилов, 6 от гледаните от него юници бяха определени първа класа.

Първенците бяха наградени от управителния съвет на кооперативното стопанство.

На прегледа бяха определени животните, с които стопанството ще се представи на окръжния преглед.

Като гости присъствуваха: заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. Димитър Михайлов, началникът на управление „Земеделие" при Окръжния народен съвет др. Нешо Нешев, ветеринарни лекари, зоотехници и др.

Х. ЗАИМОВ

Отстояват на думата си

През миналата година зеленчуковата бригада на Петко Делиев от кооперативното стопанство в с. Старо село завоюва първото място в окръга. За постигнатия успех тя получи парична награда. И тази години на градинарите твърдо са решили да не се посрамят.

В сравнение с миналата година сега зеленчуците са заложени порано и се развиват много добре. Това кара хората да вярват, че резултатите ще бъдат още по-големи.

Още от 7 април започна беритбата на лук, чесън, репички и салата, а сега и краставици. Само на 4 май бяха набрани 470 килограма краставици. От засетите 200 парника, което представлява 2400 квадратни метра, се очаква да се получат средно по 6-7 тона краставици, което ще донесе на бригадата не по-малко от 10 000 лева доход.

В близките дни ще започне беритбата и на чушлетата, които също са печеливша култура.

Трудовото напрежение в градината не стихва нито за ден. Работата е разпределена така, че всичко се върши едновременно. Едни подготвят местата за разсаждане, други подготвят разсада, трети колците и разнасят тор и т. н.

Само до 4 май бяха засадени 60 на сто от площите с ранни домати за износ, които вече са завързали плод.

Постигнатите досега добри резултати са солидна основа и гаранция, че и тази година градинарите ще отстоят на дадената дума и че в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция ще изпълнят всички задължения.

В. РАДЕВА

Разсаждане на тютюн

През последните дни кооператорите от с. Босна започнаха усиленото засаждане на тютюна. Тази година те ще отглеждат тази култура върху 205 декара площ в местността „Ортабурун". Хубавият разсад дава възможност бързо да се засадят площите. Готови са вече над 120 декара от сорта „Трапезунд" и „Остролист". Засега най-добре се справят с тази работа звената на Хамза Исмаилов и Хамди Халидов. Засаждането продължава.

Хюсеин РАСИМОВ
(наш кореспондент)

ГРИЖИ ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ

Кооператорите от с. Нова Попина отглеждат 780 дка слънчоглед. Получили през миналата есен по 191 кг зърно средно от декар, сега те са обещали да постигнат по 220 кг среден добив.

Слънчогледът е засят на подходящи площи. Предварителната обработка на почвата стана според всички изисквания на агротехниката. Сеитбата бе извършена в най-благоприятния за тази култура срок. Младите растения поникнаха навреме. Редовете са добре гарнирани. В най-подходящ момент се извърши механизираното окопаване на посева. Едновременно с това бе проведено и подхранване на слънчогледа с по 15 кг амониева селитра на декар. Разреждането на растенията, което се извършва от кооператорите, е към своя край. Стремежът е да се осигурят максимален брой растения на декар, което е едно от важните условия за получаване на високи добиви.

Останалите задачи, свързани с обработката на посева, ще се извършат механизирано. Прибирането на зърното ще стане с комбайни, като питите ще бъдат събирани и използувани за храна на добитъка.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

БЛИЗО ИЛИ ДАЛЕЧ...

Понякога е трудничко, тежим може би. Суходол и Искра не са много далеч, но не са и съвсем близо до града. А там са близките им, домът им! Хубавото е, че са свикнали един с друг, познават се добре. Вече 6 години как започват строежи по различните обекти в окръга. Дали като бригада на ТКЗС-то или към строителната — едно си знаят строителите — винаги да работят добре. Толкова години вече изпълняват нормите си над 100 на сто, много пъти са стигали до 160 на сто и навсякъде са били доволни от тяхната работа.

Завиеш ли край новата закусвалня, нагоре по „Бесарабия", веднага ще забележиш неголемия, едва надигнал се от земята строеж. Основите на бъдещия Комбинат за битови услуги в Силистра са изградени!

Неотдавна, в началото на март бе, когато бригадата започна работа тук. И затова ти се струва, че някак неусетно и бързо се показаха стените на новата сграда от 4-5-метровия изкоп. Спорна е работата на хората, още в началото изпълниха трудовите си норми 118 на сто средно. А през април ги изпълняваха 130 на сто — така бяха обещали в чест на Празника на труда.

— Деветнадесет души сме всичко — разказва бригадирът Али Мюстеджебов Ямурлов — четиримата не са дошли, довършват обект в Сокол. С тях е и профгруповият ни отговорник. Дойдат ли и те, още по-добре ще тръгне. Бригадата ни е комплексна — с гордост продължава той. — Всеки отбира и от зидария, и от мазачество, и от кофраж. Един измежду най-добрите ни е Делявер Кямилов — нищо не му се оттърва от ръцете! А Хасан Юсеинов Хасанов е не само сръчен, много е и изпълнителен. Където и да го пратиш, каквото и да му поръчаш, сигурен си, че ще го направи както трябва. Наоколо му няма да видиш разхвърляно, всяко нещо си знае мястото!

Бавно, спокойно, с любов и уважение говори бригадирът и за хората, и за строежа.

— Стараем се да работим всякъде добре. Тука ни посрещнаха хубаво. Постараха се, осигуриха ни общежитие близо до строежа, храним се в близък стол. Някои скоро ще се явят на изпит за по-горен разряд. Тия дни на събрание ще обявим съревнование на другите бригади. Не знам дали нашата бригада ще завърши обекта. През 1968 година в Сокол ще започне строеж на читалище, а в Суходол — на училище. Много ще се радваме, ако ние бъдем тези, които ще изградят светлите стаи, в които ще учат нашите деца, и уютните зали, където ще гледаме филми и пиеси, ще четем и ще се веселим самите ний! А може би ще успеем да достроим Комбината — замисля се той — ще се облекчи с още нещо трудът на гражданите. В новите, удобни помещения на печатницата, изпод машините ще излизат печатните листове на вестника и ще разнасят из окръга постиженията, радостта и скърбите на хората, човешката правда на нашето време!

Където и да строим, близо или далеч от дома, винаги строим с мисълта, че това е за всички нас — хората на новото време!

Ана ВАСИЛЕВА

Състезание по майсторско управление на мотоциклет

Под шефството на ДП „Транспред" — Силистра в неделя от 9 часа в центъра на окръжния град се проведе състезание за майсторско управление на мотоциклет. На старт застанаха 54 състезатели от различни предприятия в града.

В клас до 50 куб. см убедително се наложи Ганчо Проданов от ДАП — Силистра — с време 30.9 сек.

В класовете 125 куб. см и 175 куб. см първите места заеха съответно: Иван Атанасов от РП „Органтехника" и Димитър Димитров от ДМЗ „Стомана".

Двадесет и двама състезатели се бориха за първото място в клас 250 куб. см. Победи Трифон Марков от Промкомбинат „Камъшит". Той зае първо място и в клас 350 куб. см.

На заелите първите места от различните класове бяха връчени предметни награди.

За масово участие бяха раздадени грамоти на ДП „Транспред", ТПК „Дунав" и Промкомбинат „Камъшит".

Атанас ВИТАНОВ

Трудно беше началото

Изграждането на Отечествения фронт като единна обществено-политическа организация с общ устав и програма бе историческо дело. На Втория конгрес на Отечествения фронт беше решено общият устав да стане задължителен за всички индивидуални и колективни членове на Отечествения фронт. Новата обща програма насочваше усилията на всички здрави сили на българския народ, сплотени под знамето на единната обществено-политическа организация, към полагане основите на социализма в нашата родина.

Непосредствено след 9 септември 1944 година и в Силистра се изгради градски комитет на Отечествения фронт. По това време нямаше хранителни продукти, облекло и обувки по магазините. В замяна на това имаше предостатъчно кукли и различни други играчки, доставени от фашистка Германия срещу нашето жито, вълна и млечни произведения. Народът беше оголял, вилнееше черната борса. Именно при тази обстановка Отечественият фронт трябваше да се бори за внедряване на социалистически порядки при наличието на стари фашистки закони. Освен това извън пределите на нашата държава трябяха по черните радиостанции, че дните на Отечественофронтовското правителство са преброени. Това твърде лошо действуваше върху колебливите граждани, които тук-там се влияеха от гласовете на Гемето, Лулчев, Обов и др. Ала всичко това, което слагаше прът в колесницата на Отечествения фронт, отпадна и се стопи така бързо, както се стопяват снежните топки от водата.

Комунистическата партия през този период смело насочваше работата на Отечествения фронт към ликвидиране на остатъците от фашизма и проправяне пътя напред. Като първа неотложна задача стоеше борбата с фашизма до неговото пълно разгромяване. За тази цел всичко беше насочено за фронта, за победата. Бяха създадени комисии от граждани и гражданки, които обходиха домовете на гражданството и събираха чорапи, кожухчета, кърпи за лице, фланели, пуловери, цигари, които се изпращаха на воюващите в 31 „железен" пехотен полк. Така две делегации от Силистра бяха изпратени на фронта. При първата фаза делегацията беше ръководена от полковник Чакъров. Втората делегация ръководех аз, тогава бях секретар на ГК на Отечествения фронт. За осъществяването на всичко това беше извършена широка разяснителна работа сред гражданството и воюващите бойци на фронта.

Отечественият фронт в Силистра оказа голяма помощ и при организирането на бригадирското движение. Заедно с ръководствата на РМС и ЗМС, подпомогнати от Отечествения фронт, изпратиха много младежи да работят в Хаинбоаз и линията Самуил—Силистра. Младежите подпомогнаха организациите на Отечествения фронт в събирането на подаръци, а така също и в други акции, организирани от Комунистическата партия.

Особено голяма дейност разви Отечественият фронт в Силистра при приемането на новата конституция. Многократно нашите активисти и обществените изтъкваха вредата от старата буржоазна конституция и правата, които ще даде новата конституция на гражданите у нас. Участие Отечественият фронт взе и по време на национализацията на индустрията, банките, едрата градска собственост и други. Специална комисия разгледа над 400 дела и по този начин бяха ликвидирани и последните останки от базата на буржоазията.

С всеки изминат ден изникваха все по-големи и отговорни задачи. Ала трудностите биваха преодолявани, защото Отечественият фронт беше единен, силен и сплотен.

Димитър ДРАГНЕВ,
първият секретар на ГК на Отечествения фронт в Силистра след 9. IX. 1944 год.

ДЕН ЗА БОЙНАТА СЛАВА

Общинските комитети на БКП, на ДКМС и на Отечествения фронт в Средище организираха неотдавна в чест на 50-тата годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция, XI конгрес на ДКМС и Деня на победата над фашизма ден на бойната слава. От седемте села на общината ча срещата дойдоха стотици кооператори и кооператорки, участници в Отечествената война, служители, комсомолци и пионери.

Скъпи гости на това тържество бяха и о. з. генерал-майор Боян Михнев и о. з. полковник Симеон Драганов — бивш командир на 3-та дружина от 31 силистренски полк.

Срещата бе открита от секретаря на общинския комитет на ДКМС Михаил Стрезев. Заместник-секретарят на общинския комитет на БКП изнесе доклад на тема: „22 години от победата над фашистка Германия".

След доклада думата бе дадена на о. з. генерал-майор Боян Михнев, който разказа спомени за съпротивителната борба в България и партизанското движение. В своето изказване той се спря конкретно на героичната борба на партизанския батальон, командуван от него, и интернационалния партизански батальон. С особена топлота той говори за дружбата на партизаните от различни страни — българи, руси, сърби и др., за тяхната съвместна борба и самопожертва до пълната победа над врага.

След това спомени разказа и о. з. полковник Симеон Драганов за бойните действия на 31 пехотен силистренски полк в първата и втората фази на Отечествената война. С вълнение и признателност, с топли слова на съчувствие той се обърна към майките и близките на загинали те в боя, към живите си бойни другари от общината и към всички присъствуващи.

Проследявайки славния път на силистренци по бойните полета на Югославия, Унгария и Австрия, той припомни онези дни от славната борба, в които силистренци са показали чудеса от героизъм в боевете при Ниш, Кишбайом, Драва-Соболч, Балатон и др.

С голямо внимание присъствуващите слушаха спомените на гостите. Живите участници във войната и тези, които бяха чели само от историята за тях, мислено се върнаха към онези тежки дни. Пред тях оживяваха картините на боевете с врага.

И двамата оратори призоваха присъствуващите да пазят скъп спомен за героите, паднали за свободата на Родината, да следват техния пример и смело да стоят на пост за защита на мира, и ако се наложи, достойно да защитят своята свободна Родина.

Накрая пионери поднесоха на гостите букети от свежи цветя. Девойки в национални носии по стар народен обичай поднесоха бяла добруджанска пита и бъклица с вино.

Самодейни колективи от района изнесоха литературно-музикална програма, пионери рецитираха стихове, посветени на партизани и герои от войната.

Петър ХЪРВАТЕВ

Полезна среща за обмяна на опит

По покана на жените от пети квартален комитет на Отечествения фронт в гр. Видин неотдавна група жени-активистки на пета квартална организация на Отечествения фронт — Силистра организираха екскурзия до Видин за обмяна на опит с жените от този град. За целта жените от Силистра подготвиха и специална програма, която изнесоха пред граждани от Видин и екипажите на параходите „Д. Благоев" и „Александър Стамболийски".

На връщане от Видин те посетиха и село Долни Вадин, Врачанско, където също изнесоха литературно-музикална програма пред над 500 кооператорки и кооператори. Интересът към програмата беше голям, въпреки че предварително не беше съобщено за идването на силистренки. Това се дължеше на добрата разгласа, която беше организирана веднага от председателя на СОНС, на Отечествения фронт, женоотговорничката, читалищния отговорник и др.

В посетените места, наред с изнесените програми, жените от Силистра обмениха и опит за проведени мероприятия в чест на Шестия конгрес и 25-тата годишнина от създаването на Отечествения фронт и 50-тата годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция.

Неочакваното посещение на жените от Силистра беше посрещнато много добре от жените от Долни Вадин. Силистренки също останаха много доволни от гостоприемството на хората от това село и поканиха жените да дойдат и те в Силистра.

Така се завърза непринудена дружба, която ще стане повод и за други взаимни посещения, за обмяна на опит.

Вяра ГЕОРГИЕВА

Хубава и приятна обстановка е създадена в клуба на комсомолците от село Голеш. Тук често идват младежите и девойките те вечер след свършване на работния ден. Прочитат новите вестници, преглеждат току-що пристигналите списания. Често гледат предаванията по телевизията и слушат радио. Особено оживено е тук в празничните дни.

Вечер за Великия октомври

Дълго се подготвяха за вечерта, посветена на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция пионерите от с. Пчисиево. Под ръководството на дружинната ръководителка Радка Братанова те разучиха много песни и стихове. Вечерта се състоя в читалищния салон. Тук бяха дошли много комунисти и комсомолци.

Училищният хор откри тържеството с кратка програма. Седмокласничките Мукадес Джемалова, Фирдес Джезмиева и Маринка Петрова декламираха стихове. После дойде ред на викторина за Русия и Съветския съюз. Най-правилни отговори дадоха Вилдан Ахмедова, Съдика Рахимова, Диана Мокренска и др. В концертното рисуване се отличи ученикът Талиб Ахмедов, който нарисува сполучливо образа на Ленин.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ЗАРЯ В ТУТРАКАН

Има събития, които народът вечно помни. Има дати, когато потомството скланя глава пред подвига на героите.

Вечна ще остане признателността на нашия народ към братята руси, които на два пъти ни дариха свободата. Една така светла дата в историята на нашия народ е обявяването на войната от Русия на Турция през 1877 година.

Годишнината на това съдбоносно за България събитие събра на площада до паметника на Суворов в град Тутракан стотици граждани и учащи се. Към 21 часа вечерта с факли и във военна униформа, предвождани от своя командир, също облечен като опълченец — учителя по история Георги Цачев, няколко отряда „опълченци" (ученици от гимназията) пристигнаха на площада.

След инсценирания церемониал „опълченците" се наредиха в кръг около паметника. Тържеството откри гимназистът Илийчо Неделчев. С пламенно слово той изрази признателността на нашия народ и тутракански към братята освободители. Ученикът Тодор Добрев прочете манифеста на руския цар Александър II във връзка с обявяването на войната. Йорданка Илиева, Петранка Василева, Венета Бързакова декламираха стихотворения за Русия.

Накрая бяха дадени салюти и хвърлени ракети. По команда, с песни, отрядите потеглиха към училище „Любен Каравелов".

С това възпоменателната заря завърши.

В. МАРИНОВ

Тревогата се отнася и за град Силистра

Две неща правеха впечатление на проведените съвместно сесия на Градския народен съвет и пленум на Градския комитет на Отечествения фронт на 9 май т. г. в Силистра по въпросите на хигиената и реда —масовото посещение и голямата активност в обсъждането на въпросите от дневния ред. Това говори, че Градският народен съвет и Градският комитет на Отечествения фронт, за разлика от друг път, са положили повече старание по организацията на това съвместно организационно мероприятие.

Този път за доклад послужи писмото на първия секретар на ЦК на БКП др. Тодор Живков до Градския комитет на Отечествения фронт в София, в което той се спира подробно на реда, чистотата и културния облик на столицата. Изпълнено с конкретност и простота, написано на достъпен за всички език, това писмо косвено се отнася за всички градове у нас. Затова именно, прочетено от председателя на градския комитет на Отечествения фронт др. Зиатка Михайлова, то събуди интерес у много граждани, накара ги да се замислят и пожелят да се изкажат.

Без изчакване пръв се изказа председателят на VI квартален отечественофронтовски комитет др. Иордан Мирчанов. Покрай многото предложения, които той направи, се прибави и това за озеленяването на района около римската гробница, посещавана от много граждани на страната и от чужбина.

Директорът на „Комунални услуги" др. Атанас Генов счита, че за да се разрешат трайно въпросите на реда и чистотата в град Силистра, трябва да се тръгне от училищата. Необходимо е, каза той, педагогическите съвети и родителските комитети по-често да правят оценка как тези въпроси стоят сред учащата се младеж. Защото в повечето случаи нарушителите на реда и хигиената по улиците и на обществени места са ученици.

Хубаво изказване направи председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Боян Михнев. Той напомни, че в разрешаването на проблемите, третирани в писмото на др. Тодор Живков, трябва да се намеси решително цялата общественост. Той се спря най-вече на външния вид на града и на неговите входни и изходни пътни артерии. Сподели своите впечатления от градовете в Съветския съюз, които са образец на чистота и пример за подражание във всяко едно отношение.

Органите на хигиенно-епидемичния институт в града, каза неговият началник д-р Ставрев, трябва да бъдат повече търсени по хигиенизирането на заведенията за обществено хранене. Нужно е в това отношение да му се оказва по-конкретна помощ от съветниците и отечественофронтовските организации и комитети. Констатациите на д-р Ставрев са, че някои ресторанти и сладкарници в града не се поддържат добре в хигиенно отношение. Но за това е виновен не само обслужващият ги персонал, а и самите граждани, които имат неправилно отношение по тези въпроси.

Първият секретар на Градския комитет на Партията др. Георги Кардашев подчерта, че изпълнението на задачите, които се поставят в писмото на др. Тодор Живков, зависят в град Силистра преди всичко от Градския народен съвет, Градския комитет на Отечествения фронт и от останалите масови организации. И за да се решат те, трябва да се използуват както широката разяснителна работа сред хората, така и законите в страната. Той счита, че най-вече претенции по отношение актите визирането на гражданите в разрешаването на въпросите по хигиенизирането и реда в града трябва да се предявяват към Градския комитет на Отечествения фронт, който има най-широки връзки с тях и обединява техните редици. Другарят Кардашев подчерта, че под ръководството на партийните комитети и организации някои от тези въпроси трябва да се вземат на по-близък отчет и да се разрешат в най-къс срок.

Съвместната сесия на Градския народен съвет и пленум на Градския комитет на Отечествения фронт изслушаха и оценка от заместник-председателя на Градския народен съвет др. Анка Николова за резултатите от проведените неотдавна в града прегледи на естрадно-сатирична, театрална, танцовата и певческата смодейност.

Никола НАНЕВ

С голямо нетърпение

Комсомолците от района на Главинишката община се подготвят да посрещнат с големи дела предстоящия XI конгрес на ДКМС и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Още в началото на годината общинският комитет на Комсомола прие специални мероприятия. Бяха набелязани и планове за работата с осмите класове, участието на младите механизатори в професионално-техническите конкурси, а така също и във връзка с националната конференция „Младият герой в съвременната българска литература".

През зимните месеци комсомолците от общината се срещнаха с делегати на Деветия партиен конгрес. Организиран бе двудневен семинар с активистите на Комсомола в хижата край село Осен. Всички комсомолски дружества поеха обещания за достойно посрещане на Комсомолския конгрес. С всички младежи бяха проведени събрания за гражданската и комсомолската отговорност, посрещнати с много голям интерес. Успешно приключиха занятията във всички звена от системата на комсомолската политическа учебна година. Състоя се вечер, посветена на революционното движение в Добруджа. Проведен бе конкурс на тема: „Какво знаете за Съветския съюз?" През месец април бяха организирани „Ленински дни", по време на които се изучаваше биографията на Ленин, състояха се спортни състезания и трудови дни.

В село Главиница се състоя вечер на младото семейство. Сега предстои изучаването на биографиите на Димитър Благоев и Георги Димитров, ще се проведе конкурс върху историята на младежкото революционно движение, срещи с ветерани от Отечествената война, екскурзии до важни исторически места. Ще бъдат приети нови членове на Комсомола из средата на несъюзната младеж. В специално организираното предконгресно съревнование най-активно участвуват дружествата на Комсомола в селата Главиница, Калугерене и Падина.

Много интересно ще премине участието на младежите от общината в националната конференция „Младият герой в съвременната българска литература". Най-напред това ще стане по дружества, а после за цялата общинска организация. За тази цел е уредена изложба в библиотеката на читалището, четат се и се обсъждат много книги. През първия етап ще бъде изнесен доклад от учителя Славчо Георгиев. На общинската конференция обобщаващ доклад ще направи Емилия Цветанова, преподавателка по български език и литература. Всичко това ще стане до 10. IX.

Младите механизатори се подготвят най-старателно за професионално-техническия конкурс, организиран от общинския комитет на Комсомола и кооперативното стопанство. По време на конкурса ще има и спортни състезания. Първенците в конкурса ще бъдат наградени.

Ахмед ДЕМИРЕВ

(Продълж. от миналия брой)

(Пътни бележки)

Хаккъ РУФИЕВ

Така изминахме още 250-300 км от маршрута. Умора обаче никой не чувствуваше. Спомените за водените по тези места боеве, за загиналите другари и командири правеха разговорите още по-разгорещени. И тук те продължиха до късно през нощта.

Сутринта на 3 април от Суботица се отправихме към унгарската граница. Днес маршрутът ни бе: Бая-Мохач-Печ.

А това значи, че вече ще пътуваме

ПО УНГАРСКАТА ПУСТА

Формалностите по минаването на границата между двете държави и тук се уредиха много бързо. И в югославския, и в унгарския гранични пунктове служителите се отнесоха много любезно. Цялата проверка се състоеше в прочитането на имената от груповия паспорт и нищо повече. На нашите учудващи погледи служителят в югославската митница отговори с усмивка:

— Аз Ви вярвам, Вие сте наши хора.

И така след малко се отзовахме на унгарска земя. Селищата тук не се различават много от тези в Хърватско. Те са благоустроени и чисти. Разлика има само в обработката на земята. Тук тя вече е кооперирана сто процента. Малките нивички на останалите още частници местните хора сполучливо наричат „носни кърпички". Грижливата ръка на унгарския селянин е създала по тези места хиляди декари идеално обработени лозя и овощни градини. От местни хора научихме че в областта живеели и много българи, дошли като градинари.

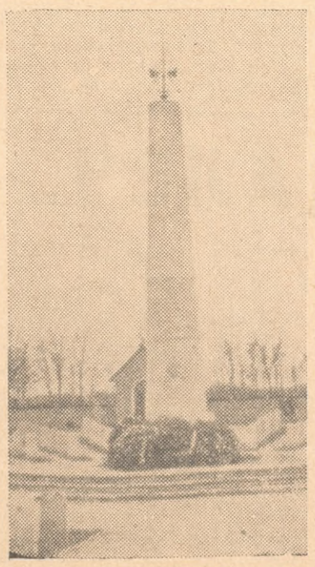
Първият град, през който минахме на път за Бая, беше Сегед. Хубав пограничен град. След около 2 часа непрекъснато пътуване вече бяхме в град Бая. Автобусите спряха пред хотел-ресторант „Беко". Посрещна ни приветлива, скромно облечена жена с „добре дошли" на чист български език. Оказа се, че тя е българка от Русе и ще бъде наша екскурзоводка през престоя ни в Унгария. Казва се Богданка Куматанова. Напуснала България преди 5 години заедно с мъжа си и сега живее в Будапеща. Като разбра, че сме от Силистренски окръг и сме ми нали през родният й град Русе, тя дълго ни разпитва за България, за Русе и накрая силно развълнувана каза:

„Човек чувствува колко е силна любовта към Родината само тогава, когато е напуснал нейните предели".

Не можеше да не се съгласим с Богданка. Защото и ние макар че не от години, а само от няколко дни бяхме напуснали родните места, вече чувствувахме тъга по тях.

Обядът ни в Бая трая до към 15 часа. Веднага след това потеглихме на път за Мохач. Разстоянието между двата града не е много. Мохач стигнахме неусетно. Тук имахме заплануван престой пред паметника на загиналите при форсирането на река Дунав бойци. При крайно трудни условия е станало преминаването на реката. Освен ожесточените сражения с врага по тези места бойците от Първа българска армия трябвало да преодоляват и много трудности, създадени от тежката зима. За тези трудности и по-специално за героизма и себеотрицанието на бойците от трета дружина при 31 пехотен полк ни разказа о. з. полковник Драганов — бивш командир на дружината. Ще посочa само някои епизоди от тая мъжествена борба.

Към края на декември 1944 година, след боевете при Сотин, Орлик и Грабово, полкът получава нова задача: Да премине река Дунав и се насочи към Унгария. Това преминаване обаче трябвало да стане при особено трудни условия. По реката имало силен ледоход, а мостове нямало. С помощта на съветските войски са направени три преправи: в Бездан, Батина и Мохач. Точно на 31 вечерта срещу новата година дружината е получила заповед да се приближи от с. Бездан-чаталя към Мохач. Същия ден в Петроварадин са били получени 4 камиона с подаръци и много писма от всички краища на Родината. Раздали набързо подаръците, прочели писмата и ободрени, още същата вечер бойците потеглят на път. В село Сомбор влакът, с който пътували, спира. По-нататък пътуването е вече невъзможно поради снежните преспи. Тогава бойците скочили от вагоните и тръгнали пеша в пълна екипировка. През студ, преспи и виелици пътували 6 дни и точно срещу Коледа стигнали Мохач.

Паметникът в гробището край с. Харкан

Същата вечер без никаква почивка, при добра организация започва преминаването на реката. При това от решаващо значение била оказаната помощ от съветските бойци и себеотрицанието и героизма на бойците от с. Татарица, Силистренски окръг, които при преодоляване ледохода с лодки и гребла помогнали за изпълнението на задачата.

Преминаването на голямата река при такива трудни условия, разбира се, не минало без жертви. За тях местното население е издигнало хубав паметник край гр. Мохач. И ето сега ние стоим пред този паметник и почитаме светла им памет, полагаме нашия венец.

В град Печ стигнахме в 17 часа след обяд. Тук е бил известно време щабът на Първа българска армия и 50-та армейска болница. Градът е един от големите индустриални областни центрове на Унгария. Наподобява на нашия миньорски град Перник.

Сутринта на 4 април в този град посрещнахме националния празник на унгарския народ. Площадът в центъра на града беше празнично украсен. Точно към 9 часа, под звуците на военната духова музика, колони от трудещи се, ученици и служители от предприятията, учрежденията и училищата на града се отправиха към площада. На трибуната заеха места, партийни и стопански ръководители и други официални лица. Екскурзоводите ни обясниха, че при такива празници тук се правят само тържествени митинги, без манифестации.

Часът на нашето тръгване беше дошел, но останахме още малко да гледаме митинга. Той бе открит с пионерски фанфари. Духовата музика на пионерите засвири националния химн на Унгария. Девойка декламира стихотворението „Пролет в Унгария". Първият секретар на областния комитет на Унгарската социалистическа работническа партия приветствува трудещите се с празника. След това младежи, приети скоро за членове на Комсомола, положиха клетва за верност към народа, за верност към Партията. Краят на митинга не можахме да дочакаме. Предстоеше ни дълъг път към Харкан— Драва-Соболч —Шиклош и обратно.

Първият ни престой през този ден беше край с. Харкан при българското военно гробище. От екскурзоводката знаехме предварително, че тук са погребани костите на над 2000 наши бойци, загинали в боевете по тези места. Подполковник Пейчев, преподавател по история във Военната академия—София (в предишния брой името му погрешно съм писал Митев), ни разказа и тук за героизма на първоармейците в тези боеве. Гробището се намира сред буйни жита на голям кооперативен блок. Красивата ограда, розите, градинките около гробовете на героите и високият паметник в центъра на гробището красноречиво говорят за признателността на местното население към нашата армия.

В групата имаше много другари и другарки, които очакваха да намерят имената и гробовете на своите близки в това гробище. При нашето пристигане обаче входната врата на гробището се оказа заключена и се наложи да почакаме, докато пристигне пазачът. Висок, рус и пълен младеж, който беше до мен, беше силно развълнуван и не можа да чака идването на пазача. Той прескочи оградата и започна да се оглежда внимателно в паметните плочи на всеки гроб, да прочете имената на загиналите. След малко той извика силно: (Следва)

Тютюнът добре се отплаща

Преди няколко години тютюнът се считаше за култура, която не вирее в землището на кооперативното стопанство в с. Чернолик. Садяха го хората със всем малко и то в дворовете си.

С внасянето в нашата страна обаче на новия съветски сорт „Остролист“ тютюнът стана по минък за кооператорите от чернолишкото стопанство. Площи те, които те засаждат с тази кул тура, с всяка измината годи на ставаха все по-големи, а през миналата година до стигнаха 3 000 декара. Само тютюнът внесе в кооперати ната каса 740 000 лева.

От досегашния опит специалистите и ръководството на сто панството стигнаха до извода, че голяма част от листната маса остава неприбрана и затова тази година решиха да на малят площите от 3000 на 2 500 декара. Ново е и това, че сега около 60 на сто от площи те ще бъдат засадени с българския сорт „Харманлийска басма“.

За да осигурят необходимия за тази година разсад, тютюневите семена бяха засети върху 40 декара лехи. За тях се поло жиха всички грижи и той се разви нормално. Още в края на м. април т. г. имаше готов разсад за изнасяне в полето. Това даде възможност още на 18 април едни от първите в окръга да започнат разсаждането на тютюна.

Благоприятното време в начало то на м. май изведе няколкостотин кооператори на масово засаждане. Сега по добре подготвените блокове се носи песента на хората, звънът на каруци те, разнасящи с бъчвите вода, издигат като за поздрав своите малки листа тютюневите стъбла.

Оживление цари навсякъде и в бригадите на Феим Бозаджиев от с. Яребица, Илияс Керимов от с. Правда, Мухидин Хюдеимов от с. Руйно и други, които имат да засадят по 700 декара. Само до 12 май общо в стопанството бяха засадени над 1670 дка. Кооператорите са решили твърдо до 20 май да завършат засаждането на всички площи.

— Тази година — разказва председателят на стопанството др. Хюсеин Адемов — при засаждането на тютюна решихме да използуваме маркири, за да имаме по-правилно подреждане на стъблата и по възможност да използуваме техниката при обработването. Това до значителна степен ще ни спомогне да снижим неговата себестойност. Ако през миналата година 100 килограма ни струваха 138 лева при планова себестойност 148 лева, то тази година тя трябва да не бъде по-висока.

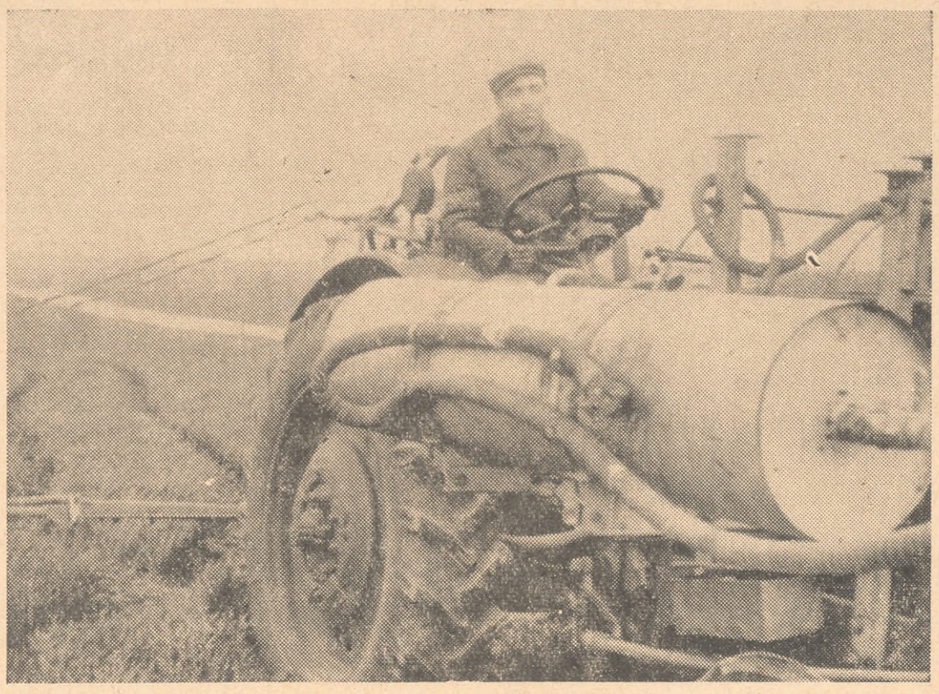
— Значително увеличихме площите и на сорта „Харманлийска басма“. Това пък направихме затова, защото този сорт ни носи значително повече доходи. Само през миналата година от него получихме като премии 86 000 лева.

На държавата трябва да се предадат тази година не по-малко от 400 тона листна маса. Това количество не е малко за едно кооперативно стопанство. Затова усилено се подготвят сушилни и складове за неговото съхраняване.

Най-важното обаче е това, че тази година „Тютюнева промишленост“ ще достави машини за низане на тютюн. С тях значително ще се облегчи един от най-трудоемките процеси при обработката на тютюна.

Така тази слабо застъпвана в миналото култура намира все повече предпочитание и за стопанства като чернолишкото носи добри доходи.

Иван ПЕЙЧЕВ

Борбата с плевелите е едно от основните мероприятия при отглеждането на житните култури в кооперативните стопанства.

НА СНИМКАТА: Механизаторът от ТКЗС с. Калипетрово Неждет Азисов пръска пшеницата с хербициди.

За да има повече грозде

Поради лошите климатични условия миналата година лозарите от ТКЗС—Тутракан получиха ниски добиви. Сега те влагат големи амбиции за получаване на повече грозде.

Навреме бе извършено зимното пръскане на насажденията със селинон. Не се закъсня и с отгребването, резитбата и връзването на плодните пръчки към ремонтираната телена конструкция. Съобразно терена междуредията бяха преорани с машини или добитък. За предотвратяване на болестта „Оидиум“ лозовите насаждения бяха третирани със сяров прах. Според специалистката Чичилия Ангелова първото и най-важно условие за получаване планираните добиви е навременното извършване на всички необходими задачи. Досегашната работа потвърждава положителното отношение на тутраканските лозари към това условие. Те се борят за получаването на 951 кг грозде от винените сортове и по 1 000 кг от десертните.

Сега стопанството разполага с 1 370 дка лозя. Тенденцията е те да се увеличават с всяка измината година. За тази цел кооператорите вкорениха 40000 облагородени пръчки, с които през следващата година ще бъдат засадени нови лозя.

Викентий ДУКАНОВ

ВЪЗМЪЖАВАНЕ В ТРУДА

1965 година. Атанас Матеев няма да я забрави никога. Както много други работници, той реши да свърже живота си с новия завод за металорежещи машини. Това остана за него паметно събитие, защото почувствува, че отсега нататък делници те ще преминават в по-друг темп.

Първите месеци от работата поднесоха и първите изпитания. Добре че волята издържа. Цехът зееше празен. Директорът беше казал веднъж — Тук ще произвеждаме ножовки, но първо трябва да се подготвим за тази работа... В празното помещение, където ехото отекваше с необичайна сила, новопристигналите машини стояха все още в своите дървени сандъци.

Бяха шлосери, стругари, монтьори, но всички до един хванаха лопатите — редяха тухли; бъркаха бетон. Толкова много работа имаше да се върши по инсталирането на машините, затова никой не скъпеше труда си.

Първите месеци... Те в истинския смисъл означаваха самото раждане на завода. Атанас Матеев замина през това време на първата специализация в Завода за металорежещи машини в гр. Троян. Тук младият шлосер-пасовчик научи много неща, които по-късно, когато в новия завод трябваше да се произведат първите пет хидравлични ножовки, придобиха драгоценна стойност. Нямаше кой да им помага. Трябваше да вършат това сами за себе си.

Само две години изминаха от тогава, но и хората, и заводът се измениха коренно. В цехове те безотказно функционират скъпи машини и с тях манипулират добре обучени специалисти. Впрочем, промени станаха и в живота на Атанас Матеев. Сега неговата снимка е поставена в алеята на ударниците...

Преди месец Атанас преживя още една радост — заводското ръководство го избра за бригадир на шлосеро-пасовчиците. Бригадата съществува от съвсем кратко време, но за нея вече се чуват хубави вести: високо преизпълнение на трудовите норми при високо качество на всяка манипулация. По примера на по-старите и бригадата „Н. Й. Вапцаров“, ръководена от Атанас Матеев, пое борбата за завоюване на звание „Бригада за комунистически труд“.

Вечер, след приключване на работния ден, Атанас бърза да се прибере в къщи. Тук над масата, отрупана с учебници, той започва подготовката на поредния си урок. Трета година вече учи във Вечерния механотехникум. Неговата нова специалност е студената обработка на металите и ако се позоваваме на думите му, от тази работа по-интересна не може да съществува. Разбира се, всеки има човешко то право да обича собствената си професия повече от всяка друга. Може би затова с всеки изминат ден бормашината и щанцата стават все по-послушни в ръцете му. Да се допусне брак, значи да се петни собствената чест и името на завода. Тук в бригада „Н. Й. Вапцаров“ това е равно на престъпление. Седемте шлосери-пасовчици, оглавявани от младия бригадир, бързо и сръчно пасват лъковете за ножовките и монтират целия възел...

...Онези, първите предчувствия на младия шлосер, бяха наистина основателни и верни — в живота на този млад човек настъпиха съдбовни неща. И най-важното между тях — истинското възмъжаване в труда.

Р. ШИМАБЕЕВ

Изграждането на планово-икономически отдели — обективна необходимост в ТКЗС

БЪРЗИТЕ темпове на развитие на икономиката в ТКЗС изискват ново, значително по-високо равнище на икономическите изследвания.

В съвременните условия все повече и повече се чувствува необходимостта от повишаване на ефективността на човешкия труд, т. е. от получаването на максимално количество продукция при най-малки разходи на труд и средства. Затова внимането на специалистите трябва да бъде насочено към търсене на пътища за най-ефективно използуване на материалните и трудови ресурси. За тази цел са необходими нови методи на икономически анализ и планиране на производството. Изоставането в това отношение довежда до сериозни противоречия между бързото развитие на производството и равнището на стопанското ръководство.

Създава се необходимост от значителна и качествена икономическа информация, с необходимите изводи и предложения. Това може да се извършва само от нарочно създадени отдели от 3 до 5 добри специалисти, на които да се определят конкретно правата и задълженията.

Да се постигне оптимално икономическо планиране означава най-пълно да се разгръщат възможностите на социалистическия начин на производство. Изискването за оптималност на плановете е обективна необходимост. Остро възниква нуждата от усъвършенстване на събирането, обработването и предаването на икономическата информация във всичките й разновидности. Налага се да бъдат усъвършенствувани методите за разработване на производствено-финансовия план и на производствените задачи в ТКЗС, за да се получи най-добрият им вариант. Обикновено явление в оперативната работа на ТКЗС и производствените единици е да се решават такива важни задачи, като произвеждане на максимално количество продукция при дадени производствени условия, произвеждане продукция с ниска себестойност, ефективно използуване на капиталните вложения, постигане максимален икономически ефект от живото-новъдството, достигане на най-висока производителност на труда, ефективно използуване на техниката и техническия прогрес и пр. Тези и редица други въпроси, свързани с най-доброто развитие в перспектива на отраслите в ТКЗС, могат правилно да бъдат решавани само от компетентен орган — планово-икономически отдел, ръководен от специалист с висока теоретическа подготовка и голям практически опит с ранг на главен специалист.

Във всяко ТКЗС на окръга и сега има назначени плановик, нормировчик, икономист и други, които по искане на главните специалисти и управителния съвет вършат значителна работа. Повечето от тях са подчинени на главните счетоводители. Огромната работа, която те трябва да свършат обаче, не е по силите им. Сегашната дейност на икономическите кадри далеч не задоволява нарасналите големи нужди на ТКЗС.

В ТКЗС — Дулово, Калипетрово, Попина, Белица, Секулово и други стопанства на окръга годишните производствени планове и задачите на бригадите не се изготвят навреме и задълбочено. Работата е повърхностна, без необходимите доказателства за ефективно използуване на разходите, основните средства и други. Тук перспективното планиране също не е на необходимата висота. То има формален характер.

Годишните отчети се изготвят повърхностно. Резултатите от прилагането на стопанската система по сезони и за годината се отчитат незадоволително и повърхностно. Не се правят необходимите икономически анализи за сегашното състояние на ТКЗС и отраслите му и за перспективното им ефективно развитие.

В действителност става така, че плановикът, нормировчикът и икономистът са подчинени на всекиго и на никого, поради което нямат определена, ясна, целесъчена програма за работа. Всичко това се дължи до голяма степен на подценяване от управителния съвет ролята на икономическите кадри и недостатъчната помощ от Управление „Земеделие“ при ОНС. В много кооперативи постоянно се правят с нищо неоправдани промени на икономическите кадри. Управителните съвети почти не се занимават с финансовото състояние на стопанствата.

В специалните планово-икономически отдели трябва да работят добре подготвени икономисти и други специалисти. Да им бъде предоставена пълна самостоятелност. Да бъдат подчинени само на управителния съвет и председателя на ТКЗС. В отделни случаи началникът на отдела или гл. специалист, ако отговаря на необходимите условия, може да се издигне за член на управителния съвет и зам. председател на ТКЗС по икономическите въпроси.

В такъв състав планово-икономическият отдел трябва да се занимава със следните най-важни задачи: текущото и перспективно планиране, организация и заплащане на труда, нормирането и тарификацията на труда, отчитане плана по четиримесечия и за годината, отчитане вътрешностопанската сметка. Изготвяне необходимите икономически анализи при планирането и отчитането на производството, чрез които най-правилно да се насочва развитието на отраслите в ТКЗС. Проектиране и изготвяне на правилника за вътрешен ред. Водене на делата за кадрите в ТКЗС и други.

Планово-икономическите отдели имат да изпълняват изключително големи, трудни и много важни задачи. Бъдещата работа на тези отдели чрез икономическите анализи трябва да сочи пътя на най-ефективното развитие на отраслите и производството в ТКЗС.

Отделянето на планово-икономическата работа от счетоводството ще позволи на главните счетоводители да насочат своето внимание изключително върху работата с първичната и счетоводна отчетност и за най-правилното използуване на финансовите средства на ТКЗС, а това ще улесни бързото икономическо развитие на кооперативните стопанства.

Стоян СТОЙЧЕВ

Новости • техника • новости

НОВ МЕТОД ЗА ЛЕЕНЕ

В САЩ е разработен нов центробежен метод за леене, при който запълването на формата става центростремително. Получените отливки са извънредно плътни (без пори и шупли), структурата на материала им е много равномерна и отклоненията на размерите са в много тесни граници.

Формата се състои от две части цилиндър и сърцевина. Когато цилиндърът се запълни със стопен метал и започне да се върти, металът прилепва под действието на центробежната сила към стените на цилиндъра. След това в единия край се вкарва въздух под налягане, а в другия край се създава вакуум. В резултат на това металът се стича от едната страна, сърцевината навътре към осовата линия.

Като се подбере сърцевината с целесъобразна форма, както и подходящи налягания на въздуха и скорости на въртене, може да се възпроизвеждат конфигурации с различни сечения.

Счита се, че методът е идеален за получаване на вътрешни фланци и ролки.

Единственият недостатък е, че за да се извади отливката, формата трябва да се разруши.

КРЪГОШЛИФОВАЧНА МАШИНА ЗА ГОЛЯМА ТОЧНОСТ НА ОБРАБОТКА

В Съветския съюз е разработена конструкция на кръгошлифовачна машина за външно шлифоване на цилиндрични и сферични детайли, особено когато се изисква голяма точност на геометричната форма. Всички движения на машината през време на шлифоването на работната маса на диска за шлифоване и протичане на емулсните за охлаждане се извършват автоматично. Детайлът се закрепва на центри и с помощта на щифт, закрепен върху план-шайбата, се привежда във въртеливо движение. План-шайбата и шлифовачното вретено се задвижват от електродвигатели.

СВЪРЗВАЩИ ВЕЩЕСТВА ЗА МЕТАЛОЛЕЕНЕТО

В резултат на извършените в ЦНИИТМАШ — София изследвания на редица местни суровини беше създадено ново свързващо вещество за металолеене то, подходящо за изработване на сърца II, III, IV и V клас на сложност.

Свързващото вещество е съставено от асфалт, декстрин и глина, смесени в определени оптимални съотношения и е наименовано „АДГ“.

Смесите за сърца, изготвени (изработени) с „АДГ“, имат добра подвижност, пластичност и не полепват по кутиите. Изработените сърца имат достатъчно якост в мокро и изсушено състояние. Избиваемостта и противопригорната способност на смесите е много добра.

Свързващото вещество се комбинира добре с глината, благодарение на което могат да се използуват най-различни по отношение на глинестото съдържание пясъци. Освен това, поради сравнително високата оптимална влага на смесите могат да се използуват влажни, неизсушени пясъци.

Свързващото вещество „АДГ“ се произвежда от ДИП „Горхим“ — гара Кочериново и се използува вече в МЗ „А. Иванов“ гр. Пловдив.

УСТРОЙСТВО ЗА ВДИГАНЕ НА СТОМАНОБЕТОННИ ПЛОЧИ

Вместо обикновените куки за вдигане на стоманобетонни изделия, чиято роля е незначителна в сглобяемия стоманобетон и за които разходът на метал достига до 13 на сто от теглото на плочата армировка, в Азърбайджанската ССР се прилага специално захващащо устройство.

Още при формуването на изделието в него се оставят гнезда за пръчките, наклонени така, че после те да бъдат перпендикулярни на направлението на въжетата. Дълбочината на гнездата се прави 2-3 см по-голяма от дължината на пръчките.

След като се поставят в гнездата пръчките, на горната част на които има куки, се захващат с куките на подемния кран и се пренасят на склад или другаде. Не съществува опасност от измъкване на пръчките от гнездата, тъй като те са перпендикулярни на въжетата.

СТОТОНЕН ПЛАВАЩ КРАН ЗА БЪЛГАРИЯ

Унгарските корабостроители са построили нов плаващ кран за България. Търговското предприятие „НИКЕКС“ изпраща този трети по ред стотонен кран за българските морски пристанища. Плаващият кран има две куки — една вътрешна, предназначена за вдигане на тежести до 100 тона, и една външна за стоки до 25 тона. Самоходният плаващ кран има две витла с електродвигатели от по 120 к. с. За 18-членния екипаж са предвидени удобни каюти, столове за хранене, кухня, умивалници и пр.

ЕЛЕКТРОНЕН УРЕД ЗАВАРЯВА ПЛАСТМАСИ

„Фолипрес 5000“ е най-новият електронен уред, създаден в ГДР, за заваряване на пластмаси. Той е предназначен главно за бързо и точно заваряване на големи пластмасови плоскости, предимно в автомобилната промишленост, строителството и други, където пластмасите стават главен строителен материал.

ТУХЛИ ВМЕСТО РАДИАТОРИ

Интересен начин за отопляване предлагат полските инженери от Института за проектиране на промишленото строителство в Познан.

В бетонна тухла заливат обикновена реотанова спирала, през която се пуска електрически ток. Понеже спиралата се нагрява без съприкосновение с въздуха, няма опасност от прегаряне. Горещият бетон дълго поддържа топлината в помещението.

ПОСТАВЯНЕ НА КАБЕЛИ БЕЗ ИЗХВЪРЛЯНЕ НА ПРЪСТ

В Полша е изработена машината „Голем“, с която се поставят кабели в земята без изхвърляне на пръст. За отправна точка служи земна яма, откъдето машината започва да действува, като перфорира земната повърхност и поставя същевременно съответните кабели при мощност на налягането 250 атмосфери. Машината тежи 80 кг и се обслужва от двама души. Движи се по едно направление с бързина 1 метър на 5 минути.

Бригадата на Григор Керанов от с. Старо село тази година облагороди хиляди лозови пръчки. При норма 600 те облагородяваха всеки ден по над 1 000 бройки.

ДОЯЧКАТА ОТ ЧЕРНОЛИК

От разговор с бригадира на кравефермата в Чернолик — Тахир Османов, разбрах, че най-добре с млекодоя са Ремзие Мусинова и Ревасие Ахмедова. Поисках да се срещна с тях. Исках да доловя тайната на успеха им.

Към стаята на доячките минах през обора. Краварникът беше лосан, пътечката — чиста и замазана с вар. Вътре — топличко, проветрено, а вън пръска студен дъжд. Кравите — червеноафяви, почистени.

В стаята на доячките ни посрещна съвсем млада туркиня, стройна, черноока. Разбрах, това е Ревасие Ахмедова — ударничка в кравефермата. Тук работи от три години. Докато в разговора с бригадира разсъждавах върху данните за средния добив и процентите на свръхпланов надой, сега изведнъж ме грабна образът на тази жена. Почувствувах сърдечност и доброта в погледа й. Гласът й — тих, гальовен. Спомних си казаното от Дина Михалча, румънската укротителка на лъвове: „От голямо значение за животните са гласът и милувката. Това ги предразполага“.

На моите въпроси Ревасие Ахмедова отговори лаконично, но убедително. Тя говореше като човек, който има редица наблюдения и сам е дошъл до някои изводи. Краткият ни разговор бе по въпроса как се достига по-голям млеконадой при еднакви условия. Ревасие се усмихна, сложи ръка върху зеления стъклен гердан и каза:

— С повече грижи за животните, храната и чистотата. Не бързам. Разбърквам хубаво яр мата. Така кравите я обичат по вече.

Тя каза това и спря. Личеше, че е човек, свикнал мълчаливо да работи.

— Е... това ли е всичко? Как во друго допринася за надоя свръх плана?

Отговорът дойде веднага:

— Подготовката на вимето. Измивам го с хладка вода и правя масаж. Обвивам го със затоплен тюлбен и го изсушавам преди доенето.

Тя пак спря. А мен ми се искаше да говорим. Искаше ми се да я слушам. Разговорът с доячката ме промени. Досега аз бързах в тая мрачна, дъждлива сутрин, а ето сега ми се искаше да остана по-дълго до нея.

— Но кажи, Ревасие, какво още е от значение за кравите, за да дават повече мляко?

Тя ме погледна. Усмихна се. Понаведе се и като че ли да сподели някаква тайна с мене, тихо каза:

— Кравите обичат да ги погалиш, да си поговориш с тях, а когато ги доиш — да е тихо.

Така. Ето... Тя самата ми даде отговор на някои въпроси, които редом с тези, които й задавах, пресичаха мислите ми и се преплитаха в мен. Аз откривах и някакво сходство на учител към ученика. Мислех си: „Ако Ревасие е учителка, колко много би постигнала с това отношение към работата, с този гальовен глас.“

По лицето на младата жена не личеше, че е майка на три деца. Не личеше и умората от труда в кравефермата. От бригадира разбрах, че сутрин за първото доене тези жени трябва да са тук в 5 часа. Краварникът не е близо. Зиме е тъмно по това време, понякога студ, дъжд, а те са все навреме тук.

Попитах Ревасие:

— Как понасяш ранното ставане и късното прибиране вечер след последното доене?

Тук тя отговори без усмивка: „Човек свиква на всичко, когато знае за какво работи.“

Ревасие Ахмедова преглътна някаква голяма грижа и се ръкува с обичайното: „И пак заповядайте!“

Йордана ТОДОРОВА

МИСЛИ ПРЕД КОНГРЕСА

Не случайно Първият конгрес на културата ще се състои през месец май — месеца на труда и събудената природа, месеца на цъфтежа и слънцето. И не случайно в навечерието на един от най-светлите празници на нашия народ — деня на нашата писменост и култура, на първоучителите Кирил и Методий. В това има дълбок смисъл и символика. Това говори за любовта на българина към светлината и познанието, за същността на този конгрес, който ще оцени и начертае пътеките за бъдещото развитие на нашето изкуство, литература и култура.

Готвейки се за празника, ние не може да не почувствуваме, че това не е обикновен конгрес. Той може би няма такива големи задачи както конгресите, където се разглежда икономическото развитие на страната. Но неговите задачи са в дълбокото съзнание на хората, в техните духовни търсения и копнежи, в порасналите им изисквания към нашите писатели, композитори, художници, журналисти, архитекти, дейци на театъра, киното, читалището и културата.

Всъщност съвсем естествено е, че именно в България се провежда такъв конгрес, какъвто още не е имало никъде. Конгрес на културата! Конгрес на хората на перото и четката, на лирата и словото. Естествено, защото от зачатието на нашата държава, през вековете на робство и борби, на тържества и погроми, на въстания и победи — и до днес нашият народ високо е ценил и обичал всичко, което открива пред очите му света, което го възпитава и му създава естетическа наслада. Достатъчно е да споменем за златния век на България през онази отдалечена епоха, за историята на Паисий, за онези, които я преписваха и разпространяваха, за мостовете на Колю Фичето, за стенописите в Рилския манастир и в Боянската църква, за песните, преминали всички изпитания на времето, за читалищата с първите си пиеси и първите библиотеки... Един низ от събития и имена, който открива пред съвременника лика на българина, жаден за просвета и култура, готов да даде за разцвета й и ризата от гърба си...

Струва ми се, че именно тази традиция на любов към изкуството и културата, към духовен растеж ще бъде съчетана на Конгреса на културата с новите изисквания на времето. Традицията ще даде вдъхновението. Тя ще подскаже дълбоко демократичния характер на нашата национална култура. Но опирайки се на традицията, днес нашето изкуство и литература, нашата култура ще има да решават нови и важни задачи. Те не могат просто да продължат традицията. Те трябва да я доразвият на основата на нашето социалистическо общество и етика, на основата на изискванията за служба на народа и времето. Те трябва да начертаят път, по който ще стигнем до нови високи постижения във всички области: на художествената литература и критика, на нашето симфонично, оперно и естрадно изкуство, на театъра, на киното, на живописта и скулптурата.

И може би основният въпрос, който ще застане с всичката си сериозност пред хората на изкуството и културата на Конгреса, ще бъде именно въпросът за нашата съвременност и претворяването й във високохудожествени и трайни произведения на изкуството, достойни за високите изисквания на новия човек.

Какви трябва да бъдат днес нашето изкуство и нашата култура, че да останат през вековете и да се предават от поколение на поколение, както се е предавала народната песен, както са се преписвали писанията на Черноризец Храбър и Паисия, как то са оцелели през пожарища и клането приказките и легендите? Трудно е да се отговори на такъв въпрос. Безспорно е обаче, че за да влезат в съкровищницата на нашата национална култура, произведенията на нашите съвременни поети и писатели, музиката на нашите композитори, картините на нашите художници, творбите на нашите драматурзи и кинодейци, на нашите архитекти и изпълнители, те трябва да носят високата духовна същност на нашето време, да отразяват мечтите и копнежите на нашия народ, да бъдат дълбоко съвременни и народни както по съдържание, така и по форма.

Дали е по силите ни такава задача? Мисля, че народ като нашия, който в хилядолетната си история е изпитал най-тежки превратности на съдбата, но е оставил неувяхващо изкуство и култура, имена като Ботев и Вазов, като Благоев и Димитров, народ, който ни е оставил една Копривщица и едно Търново, но и един Димитровград, и един Слънчев бряг, такъв народ не може да не остави утре нови, още по-големи свои придобивки в областта на изкуството и културата. А има какво да наследят утрешните поколения. Тук са книгите на наши съвременни писатели като Л. Стоянов, Г. Караславов, Емилиян Станев, Павел Вежинов, А. Гуляшки. Тук са поетичните върхове като Багряна, Дора Габе, Н. Фурнаджиев, Хр. Радевски, Мл. Исаев. Тук са цяла поредица от наши художници, композитори, артисти и режисьори, архитекти и журналисти.

С чисто сърце и чувство за изпълнен дълг ще посрещнат Първия конгрес на Културата нашите творци. Те дадоха през годините на народната власт не малко. Няма съмнение, че конгресът ще им помогне, за да разгърнат силите си за нови завоевания, за покоряването на нови върхове на нашата литература и изкуство, на нашата култура.

Владимир ГОЛЕВ

Още една културна придобивка

На кого в село Брадвари преди 22 години е минавало през ума, че на това място, където пасяха селските магарета и играеха махленските малчугани, ще бъде издигната хубавата читалищна сграда. С нейното построяване се създадоха много по добри условия за прожекция на филмите, за гостуването на различни драматични и естрадни състави. С една дума—сега читалището по-пълноценно изпълнява своите задачи.

Но издигането на бялата читалищна сграда не означаваше, че следите на миналото са залечени напълно. Големият двор все още беше изоставен. Забравено беше озеленяването му. Две години поред на общоселските събрания за самооблагане то кооператорите се спираха на този въпрос.

Сега решението на кооператорите е изпълнено. С помощта на другарката Божана Лалева, техник-проектант при Окръжния народен съвет, бе изработен проект за парк. Лично другарката Лалева помогна с присъствието си в селото за осъществяването му. Разбира се, това беше невъзможно без труда на десетките комсомолци, които не пожалиха ни време, ни усилия. Сега са засадени много нови дръвчета, рози, оформени са алеи.

Със създаването на този парк се обновява обликът на селото.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

ИЗ ЖИВОТА НА УЧИЛИЩАТА

ПАИСИЕВО. Вечерта на математика бе подготвяна повече от месец. Още в началото на учебната година учителката по математика Стоянка Петрова бе сформирала кръжок с ученици от всички проигмназиални класове, обичащи математиката.

Кръжочниците се представиха с богата и разнообразна програма от песни, стихотворения, математически сценки и викторина. Най-напред бяха изпълнени песни и под формата на монтаж се изказаха мисли на видни математици и физици. С голямо старание бяха изпълнени стихотворенията „Правата и точките“, „Хипотенузата в триъгълника“, „Линийката и пергелът“ и др. Осмокласникът Емил Михайлов реши с голяма точност и бързина сложна задача с геометрически изчисления.

След това бе демонстриран час по геометрия от учениците от пети клас. От изнесената сценка стана ясно как учениците трябва да се държат и внимават по време на часа. В уредената математическа викторина взеха участие много ученици. Накрая ръководителката на кръжока Петрова отчете дейността на кръжока и раздаде награди на най-активните по време на кръжочните занимания.

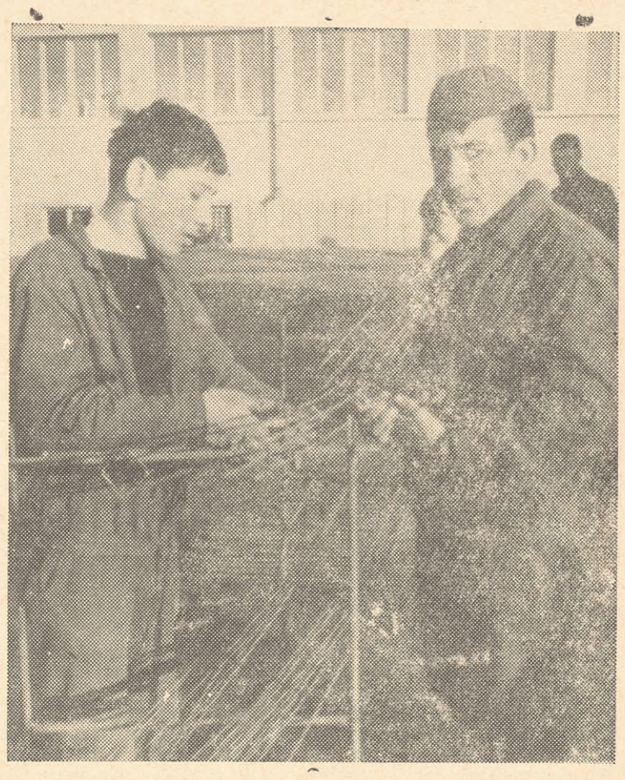
М. НАЙДЕНОВ

СТАРО СЕЛО. Разнообразни и интересни са дните на комсомолците от осми клас в това село. Учителите ще помнят този клас с добрия му успех и голямата му активност. В една майска вечер те бяха особено развълнувани. Щяха да изнасят самостоятелна програма пред населението.

Най-напред от сцената прозвучаха звучните български песни. С интерес се посрещна играта на малките артисти в пиесата „Маминото детенце“. Програмата завърши с физкултурна продукция, непрекъснато аплодирана от зрителите.

Комсомолците ще гостуват с тази програма в съседните села.

В. РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Утре това, което са научили в училището, те ще го прилагат по скелите и по полята, по цялата Добруджа.
НА СНИМКАТА: Ученици от сградостроителното училище — Силистра на практически занятия.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Маестро Георги Атанасов

(85 години от рождението му)

На 18 май т. г. се навършват 85 години от рождението на видния наш композитор, диригент и музикант Георги Атанасов — Маестрото.

Маестро Атанасов е роден на 18 (6 ст. ст.) май 1882 година в гр. Пловдив. Музикалното си образование той е получил в Букурещкото музикално училище (1897—1901) и в музикалния лицей „Росини“ в гр. Пиза ро — Италия (1901—1903). В страната на големите оперни творци, младият български музикант имал за свой учител бележития композитор Пиетро Маскани. След завършване на ученето си в композиционния отдел на музикалния лицей с пълно отличие и званието „Маестро ди музика“, към края на 1903 година маестро Атанасов се завърнал в България и станал воен капелмайстор. Като такъв той работил около 25 години в градовете Хасково, Карлово, Пловдив, Смолян и София. Маестро Атанасов е починал на 17 ноември 1931 г.

Щедро надарен от природата с музикални способности, със солидни теоретични знания и подготовка, безкрайно упорит и трудолюбив, маестро Атанасов посветил целия си живот на музиката. Неговата деятелност била всеобхватна — той се е изявил като диригент, композитор, общественик и музикален популяризатор.

Най-крупни произведения маестро Атанасов е създал в областта на оперната музика. Негови са шест опери, изградени върху исторически и битови сюжети. Първата му опера — „Борислав“, която се е появила през 1910 година, била композирана по едноименната драма на Иван Вазов. По-късно, в 1926 и 1930 години, той написал и другите си исторически опери — „Косара“ и „Алцек“.

Най-сполучливи произведения на маестро Атанасов са битовите му опери — „Гергана“ (1917), „Запустялата воденица“ (1923) и „Цвета“ („Македонската кървава сватба“) (1924), които били многократно поставяни на сцената и които се играят и до днес от нашите оперни театри.

Маестро Атанасов е композирал детските оперети „Болният учител“, „За птички“, „Самодивското изворче“, „Златното момиче“ и „Малкият герой“ (тази оперетка е загубена, поради което не са известни както текста, така и музиката).

Освен опери и детски оперети, маестро Атанасов е написал и първата българска оперета за възрастни — „Моралисти“, много песни, китки, маршове (някои от тях са измежду най-хубавите наши!), клавирни пиеси и други музикални произведения. Негово дело е било и събирането, хармонизирането и обработката на голям брой народни песни от всички краища на България.

Най-хубавите творби на маестрото израстват на наша, българска почва, и са с подчертан национален колорит. От всички тях се чувствува и личи, че в жилите на автора им тече българска кръв, че в него тупти едно благородно сърце, изпълнено с нежност, доброта и обич към хората.

Музиката на Маестрото е необикновено мелодична и особено приятна за слушане. В почти всички свои творби той умело е използувал български народни песни и танци, но пречупени през неговата могъща творческа индивидуалност и оплодени от неговия голям талант.

Със своята музика маестро Атанасов е насаждал в крехките детски души любов към музиката, култивирал най-добри човешки добродетели и качества, а във възрастните—народностни, патриотични, възвишени и благородни чувства и помисли.

Освен като композитор, Маестрото е известен и като органозатор на хорови оркестри, музикални дружества, като диригент на Операта, където е поставил музикално редица опери на Верди, Пучини, Маскани, Вебер и др. композитори, популяризатор на българската песен и музика и на симфоничното творчество на най-великите майстори на музиката — Бетовен, Бах, Моцарт, Шуберт, Чайковски и др.

Със своята многостранна музикална деятелност, със своите творби, маестро Атанасов заема най-първо място между нашите най-видни музиканти — Емануил Манолов, Добри Христов, Панчо Владигеров и Петко Стайнов, а българският народ му е отредил място между своите бележити синове.

Иван ШАБАНОВ

С творчески подход

В края на учебната година в прогимназията „Стефан Караджа“ в Тутракан ще се проведат вътрешно-училищните четения, които ще представляват от една страна обобщение и систематизиране на едногодишната работа на отделните учители, а от друга страна ще бъдат стъпка напред в търсене на нови, по-ефективни форми по изясняване на учебния материал и възпитанието на учениците. Под контрола и насоките на административното, партийното и профсъюзното ръководства в училището самообразованието на учителите и приложението на новото в учебната практика бе поставено като основна задача за годината. Навярно с най-добре подготвени материали за вътрешно-педагогическите четения ще излязат учителите по български език, чиято предметна комисия се председателствува от С. Илиева. През годината тази предметна комисия е работила по въпросите за приемствеността на речта и художествения анализ в час по литература.

Преподавателката Ирина Михайлова има описани в работната си тетрадка 11 урока и много ученикови работи. С. Илиева е описала 2 урока за развитие на речта чрез обучението по литература в VIII клас, 2 урока за самостоятелната работа по граматика, 2 по писмени упражнения.

В предметната комисия по чуждоезиково обучение основен въпрос за годината е проблемът за развитие на говорни упражнения. В докладите си за педагогическите четения преподавателите по руски и френски език ще разкажат за пътищата, по които са вървели, за да постигнат поставената си цел.

В подготовка за вътрешно-училищните четения са и останалите учители, организирани в предметни комисии. Своя опит ще споделят учителите по история, география, биология, математика, пеене и физкултура. Започнатата подготовка на докладите за вътрешно-педагогическите четения от началото на третия учебен срок ще съдействува те да се превърнат в полезно творни разговори за постиженията и неуспехите в ежедневието на учителите.

Васил ДИМИТРОВ

Смисълът на моя живот

Михаил Аркадиевич Светлов е удостоен с Ленинска награда. Поетът вече не е сред нас. Но е жива неговата мъдра, безкрайно добра и романтична муза. Жива е неговата неспокойна, остра мисъл.

Сега ние предлагаме на нашите читатели някои непубликувани бележки и афоризми на съветския поет, лауреата на Ленинска награда Михаил Светлов.

Жал ми е, че вече съм на много години. Но аз, както и всеки съветски човек, съм длъжен непрекъснато да се трудя за създаването на комунистическото общество. Да се трудя не само заради това, че съзнавам необходимостта от своята работа, но и поради това, че вярата в комунизма стана смисъл на моя живот.

* * *

Казват, че зрелостта на човека идва тогава, когато си построи дом, посади дърво, убие змия. И моят народ вече достигна тази зрелост. Той издигна хиляди градове, построи стотици гигантски електроцентрали и заводи, разработи милиони хектари земя, не познаващи по-рано плуг, създаде градини в пустините. Той уби страшния змей — фашизма. Да, той възмъжа, моят народ — строителят, създателят на градини, воинът.

* * *

Празниците се създават в делниците.

* * *

За да можеш всичко да забелязваш, трябва да останеш незабелязан за самия себе си.

* * *

Целта на всяко стихотворение е да стане много интересно писмо до читателите.

* * *

Тихият темперамент изобщо не означава отсъствие на темперамент. Разбира се, силният темперамент се чува по-далече, обръща повече внимание на себе си. Но нима тихите дъждове носят по-малък урожай на земята, отколкото бурите. Лично аз не съм привърженик на силния вик, преминаващ в шепот. Гладкият и добър глас е необходим по-често на хората, отколкото гръмогласният.

* * *

Язвителността не е единственото оръжие на сатирата. Не всякога лекарството действува посредством инжекция. Понякога е необходимо то да се вземе вътрешно.

(Из в. „Неделя“)

Открита градина

Усилената полска работа вече започна. В нея вземат участие всички. На всички трудът е необходим за по-скорошното извършване на полските работи.

За облекчаване труда на майките управителният съвет на ТКЗС в Тутракан реши да се открие целодневна детска градина в село Дунавец. От тази битова придобивка са доволни всички кооператори в селото. Но най-голямо е удовлетворението на майките. Техният труд на полето сега ще бъде по-спокоен, по-резултатен, защото децата им са под внимателните грижи на учителката Маринка Петрова.

Найден СТОИЛОВ

Най-малките на сцената

Неотдавна в салона на театъра учениците от училище „Отец Паисий“ изнесоха интересна и разнообразна литературно-музикална програма. Още с появата на хоровия състав при училището публиката горещо го аплодира. Хорът изпълни хубаво български и руски песни. Ре дуваха се изпълнение след изпълнение — изпълнение на цигулка, вокална група и др.

С интерес се посрещнаха многото танци, изпълнени от младите самодейци. Под вещото ръководство на Варта Цанкова те са подготвили повече от петнадесет наши и чужди танци.

Публиката си отиде доволна от един концерт, който не е виждала дълго време на нашата сцена.

В. ПИРГОЗЛИЕВА

НОВИ КНИГИ

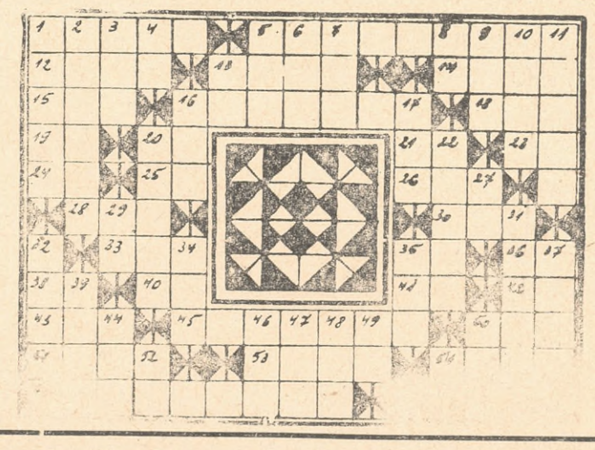

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Велик пролетарски писател — родоначалник на социалистическия реализъм 5. Авторката на романа „Витка по пътя“ 12. Оризова ракия 13. Град във Финландия, пристанище на Ботническия залив 14. Държава в Югозападна Азия 15. Голяма река в Средна Азия 16. Трагедия от Софокъл 18. Вид върба 19. Музикална нота 20. Древен арабски музикален инструмент 21. Потвърждение 23. Френски литературен седмичник 24. Еврейски месец 25. Вземай! 26. Германска автомобилна марка 28. Собственото име на известен френски учен-пътешественик 30. Град в Индонезия, на о. Суматра 33. Град в Япония, в южната част на о. Хонсю 35. Департамент в Югозападна Франция 36. Град в северозападната част на Гана 38. Птичи крясък 40 Мярка за повърхнина 41. Департамент в Източна Франция 42. Химическият знак на амония 43. Река в Северна Италия 45. Алкалоид, съдържащ се в тютюневите листа 50. Героиня на А. П. Чехов 51. Единица за измерение в музиката 53. Река в Европа, влива се в Балтийско море 54. Международен договор с политическо значение 55. Двете имена на основателя на Международния червен кръст 56. Силен проливен дъжд.

ОТВЕСНО: 1. Първият български сатиричен вестник, редактиран от П. Р. Славейков 2. Презимето на известна съветска киноартистка 3. Част от „Божествена комедия“ на Данте 4. Инициалите на един от най-известните наши народни артисти—покойник 5. Река в Германия, приток на Рейн 6. Съдебен термин 7. Етаж 8. Река в Башкирска ССР 9.Крупни периоди, на които се дели историята на земята 10. Известен бразилски футболист 11. Разред безгръбначни животни от класа паякообразни 13. Инициалите на един от идеолозите на национално-революционното движение у нас 16. Гръцка прогресивна партия 17. Най-големият след Петьофи представител на унгарската поезия. 20. Ежедневният печатен орган на Италианската компартия 22. Гъст сок от маково семе 27. Творение на Данте 29. Музикална нота 31. Български болярин, владетел на Добруджанското княжество, син на Добротица 32. Жената на Самуил 34. Департамент в Северозападна Франция 35. Влакнодайно растение 37. Прочуто италианско семейство — майстори на цигулки 39. Френски писател, произлиза от славянско семейство 44. Английска мярка за повърхнина 46. Немски ботаник и микробиолог от 19 век 47. Форма на лирическата поезия 48. Цвят на лицето 49. Популярно корейско име 50. Река в Швейцария, ляв приток на Рейн 52. Лично местоимение 54. Река в Италия

Ана КОПИТАРОВА

Обяви • съобщения

Продава се двустаен апартамент с опразване.
Справка: адвокат Борис Жечев

ТКЗС „Д. БЛАГОЕВ“ с. Попина, Силистренски окръг, съобщава на заинтересованите, че продава една леко-товарна кола „ВАРШАВА ПИКАП“ запазена. Цена по споразумение. Желаещите да се явят в канцеларията на ТКЗС в село Попина за справка.
От ръководството на ТКЗС

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 58 (1222) | Четвъртък, 18 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КЪМ НОВИ ВИСИНИ

Днес се открива Първият конгрес на българската култура. Ние се обърнахме с молба към четирима от делегатите на конгреса да отговорят на следните два въпроса:

1. Какви мисли ви вълнуват пред Първия конгрес на българската култура?

2. Какво очаквате от конгреса?

ИВАН БРЕЗОЕВ, секретар на ОНС и председател на Окръжния съвет на културата:

Събитие от историческо значение за нашата родина, Деветият конгрес на Българската комунистическа партия предизвика раздвижване във всички области на нашия живот. Високият творчески кипеж в областта на културата и изкуството е пряка последица от неговите решения.

С оглед обаче на нашите по-особени, по-различни условия на културния фронт все още има нерешени важни проблеми. И сега нашите погледи трябва да бъдат обърнати не толкова назад, а напред, към това, което предстои да се направи в тази толкова важна област, към нерешените проблеми.

В нашия прекрасен край-дунавски град, чиято 1000-годишнина ще се честнува през 1968 година, трябва да се създаде подходяща монументална украса, като на първо място на хълма „Меджиди табия" се издигне величествен паметник.

Трябва да се положат по-големи грижи за Ансамбъла за народни песни и танци, който вече направи първите си успешни стъпки. Необходимо е към Окръжния народен музей да бъде открита и постоянна художествена галерия.

Разрешаването на тези и други въпроси на културния фронт ние очакваме от Първия конгрес на културата. Това ще спомогне за мобилизиране усилията на трудещите се в социалистическото строителство, за изграждане на естетически вкус и комунистически морал у населението.

ГЕОРГИ КАЛИМЕРОВ, режисьор на театъра при ОНС:

Крайно време беше най-после да се направи един конгрес и по културата. Защото пътят, който е изминала българската култура, е път, богат на неизчерпаеми извори за творчество, път, по който ние често трябва да се връщаме, за да осъзнаем културните ценности на нашата нация.

От Първия конгрес очаквам прелом в културния живот на нашия град и окръг. Защото в икономическо отношение и нашият окръг напредна, градът вече е пълен с интелигенция, на която липсва съдържателен, културен живот. Очаквам един по-диференциран подход към такива окръзи като нашия, очаквам като едно благотворно отражение от конгреса възстановяването на професионалния театър, от какъвто културната ни общественост от града и окръга се нуждае като от хляб и вода.

КРАСИМИРА ОРЛОЕВА, активен читалищен деец в Ситово:

Щастлива съм, че ще бъда делегат на Първия конгрес на културата у нас — едно забележително събитие през тази година.

Вярвам, че на този конгрес ще бъдат решени важни въпроси из културния живот, че ще бъдат открити нови широки пътища за развитието на художествената самодейност и народните читалища. Вярвам, че конгресът ще бъде трамплин, който ще даде могъщ тласък в развитието на изкуствата, литературата и всички области на културата.

ПЕТЪР КАРАГЕОРГИЕВ, диригент на хор „Седянка":

Самият факт, че се провежда конгрес на културата, е радващ. Радва преди всичко онези дейци, които са непосредствено свързани с проблемите на културата и изкуството и които вярват в бъдещият разцвет на това дело в нашата страна. Не само вярват, но и работят за това. Този конгрес ще признае огромната обществена роля на самодейното изкуство, неизбройната армия от самодейци и техния значителен принос в развитието на българската култура ще получи признание от най-висока трибуна.

От конгреса очаквам много неща. Първо — предполагам, че на културата и изкуството ще се отдели такова място, каквото изисква нашият икономически възход. Но културата иска преди всичко условия и средства за развитие. Широката обществена роля на съветите по културата ще има своето значение, но те ще бъдат безпомощни, ако това развитие не се подпомогне материално. В това отношение очаквам конкретни решения от конгреса. Очаквам най-после да се реши и да се вплетат в системата на образованието и предмети, повишаващи именно културата на подрастващото поколение.

Дни на съветската култура

В изпълнение постановлението на Централния комитет на Българската комунистическа партия за честнуване 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и съгласно плана за културно и научно сътрудничество между нашата страна и СССР и плана на Общонародния комитет за българо-съветска дружба и дружеството за съветско-българска дружба, у нас ще се организират Дни на съветската култура, а в СССР — Дни на българската култура през месеците май-юни.

В нашата страна Дните на съветската култура ще обхванат периода от 25 май — 21 юни. За откриването на Дните в страната ще пристигне съветска делегация, която ще участвува в редица мероприятия.

На 16 май в Окръжния комитет на Партията се проведе съвещание с участието на представители от Окръжния комитет за българо-съветска дружба, ОП „Кинефикация", ДП „Печатни произведения", ОК на Комсомола и други институти и учреждения. Другарят Димитър Пенчев, секретар на Окръжния комитет за българо-съветска дружба, запозна присъствуващите с плана, по който ще се организират Дните на съветската култура в окръга ни. В него са предвидени прояви от страна на всички културни институти и организации. ОП „Кинефикация" ще организира вечери, посветени на видни съветски киноактьори, а също така и прожекции на тематично подбрани филми; ДП „Печатни произведения" ще отпечата листовки с нови съветски книги; със свои инициативи ще участвуват Окръжният читалищен съвет, СП „Културен отдих и художествена украса" и др.

Дните на съветската култура са един прекрасен повод нашият народ да се запознае още по-добре с постиженията на Съветския съюз в тази област, на неговите всепризнати и световно известни творци пред 50-годишнината на Великата октомврийска революция.

Светослав ИВАНОВ

Разреждане и окопаване на слънчогледа

с. БРАДВАРИ

Напрегнати дни настъпиха за кооператорите от с. Брадвари. Заедно със засаждането на тютюна започна и масовото окопаване на слънчогледа.

За да не се допусне миналогодишната грешка и се осигури на всеки декар необходимият брой растения, тази година ръководството на стопанството реши разреждането на слънчогледа да стане на ръка, като отделно мероприятие. Проверката на изпълнението на това мероприятие е предоставе на на главния агроном на стопанството Кърти Малчев.

От засетите 1 983 декара със слънчоглед над 1 200 декара са разредени и окопани.

В процеса на изпълнението на тази задача, най-упорити се оказаха хората от звената на Халил Ризов, Ибрям Джинджиев и други.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

с. ВОЙНОВО

Хората от бригадата на Русан Енчев от с. Войново навреме завършиха с прореждането на слънчогледа и започнаха окопаването му.

Първи приключиха с този цикъл от работата хората от звеното на Дойчо Чорбаджиев, които окопаха 280 декара.

По време на прореждането най-сръчни се оказаха Рубие Шефкетова, Саша Енчева, Никола Стоянов, Мита Николова и др.

Еленка КАРАМОЧЕВА

с. ГОСПОДИНОВО

През тази година в бригадата на Марко Димитров от с. Господиново са засети 1 000 декара със слънчоглед.

Предвидените площи бяха предсеитбено наторени с по 40—50 килограма суперфосфат на декар, а след сеитбата допълнително бяха подхранени с по 10 килограма амониева селитра.

Веднага след поникването на слънчогледа, хората от звената на Трифон Ангелов и Ради Драганов излязоха на полето, за да разрежда. При този процес от работата се държи да се запазят необходимите бройки растения на декар. Досега са разредени над 550 декара.

Сред кооператорите най-сръчни се оказаха Иванка Ангелова, Марийка Енева, Иван Петров, Дочка Сандева, Тодора Василева, Дамяна Илиева и др.

Христо ХРИСТОВ
Шербан СТОЯНОВ

с. БЪЛГАРКА

Полевъдната бригада в с. Българка се грижи за 1 000 декара слънчоглед. Навременно то му засяване спомогна дружно да поникне и се развият необходимият брой растения на декар.

Преди няколко дни започна разреждането и окопаването на слънчогледа с мотика, а механизаторът Иван Господинов с култиватор окопава междуредията.

За да не се допуснат грешки, постоянен контрол оказват полевъдният бригадир Тодор Панев и участъковият агроном Георги Ангелов.

В близките няколко дни ще завърши окопаването на слънчогледа и кооператорите ще се заемат с другите пролетни окопни култури.

Дочо АТАНАСОВ

КЛАСИРАНЕ

на колективите, участвували в надпяването и окръжния преглед на танцовата самодейност, посветена на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, проведени на 13 и 14 май 1967 година

I. АНСАМБЛИ ЗА НАРОДНИ ПЕСНИ И ТАНЦИ — БЪЛГАРСКИ 1. Ансамбъл за народни песни и танци при ОНС и ОСПС — първенец, ТУРСКИ, градски 1. Ансамбъл при читалище „Доростол" — Силистра — първенец, селски 1. Ансамбъл при читалище с. Паисиево — отличник 2. Ансамбъл при читалище с Правда — добре представил се II. НАРОДНИ оркестри—градски 1. Народен оркестър при Ансамбъла на ОНС и ОСПС — първенец, селски 1. Народен оркестър при читалище с. Кайнарджа — отличник 2. Народен оркестър при читалище с. Гарван — отличник 3. Народен оркестър при читалище с. М. Преславец — добре представил се III. МУЗИКАЛНО-ЕСТРАДНИ СЪСТАВИ 1. Музикално-естраден състав при детски ясли №2 — Силистра — добре представил се IV. ЕСТРАДНИ ОРКЕСТРИ 1. Естраден оркестър при ДП „Транспред" — Силистра — отличник 2. Естраден оркестър при ОСПС — Силистра — добре представил се V. ХОРОВИ СЪСТАВИ С ШКОЛУВАНО ПЕЕНЕ 1. Хор „Дунав" при ОС на ТПК — първенец 2. Хор при читалище гр. Дулово — добре представил се 3.Еднороден хор при читалище с. Цар Самуил — добре представил се VI. ХОРОВЕ ЗА НАРОДНО ПЕЕНЕ Градски 1. Хоров състав при Ансамбъла на ОНС и ОСПС — първенец 2. Хоров състав при ТПК „Добруджанка" — Силистра — добре представил се, селски 1. Хоров състав при читалище с. Сребърна— първенец 2. Хоров състав при читалище с. Айдемир — отличник 3. Хоров състав при читалище с. Белица — отличник 4. Хоров състав при читалище с. Попина — добре представил се 5. Хоров състав при читалище с. Ситово— добре представил се 6. Хоров състав при читалище с. Секулово — добре представил се 7. Хоров състав при читалище с. Главиница — добре представил се 8. Хоров състав при читалище с. Доброгица — добре представил се 9. Хоров състав при читалище с. Межден — добре представил се VII. ВОКАЛНИ ГРУПИ С ШКОЛУВАНО ПЕЕНЕ, градски 1. Мъжка вокална група при ТПК „Дунав" — първенец 2. Вокална група при ОНС — Силистра — първенец, селски 1. Вокална група при читалище с. М. Преславец — добре представил се VIII. ВОКАЛНИ ГРУПИ ЗА НАРОДНО ПЕЕНЕ, градски 1. Вокална група при ДИП „Добруджа" — Силистра — добре представил се, селски 1. Вокална група при читалище с. Срацимир — добре представил се 2. Вокална група при читалище с. Гръндарово — добре представил се 3. Вокална група при читалище с. Зафирово — добре представил се

IX. ИНДИВИДУАЛНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ — ИНСТРУМЕНТАЛИСТИ

Тодор Станчев, гр. Силистра, гайдар—първенец, Петко Еленчев, с. Кайнарджа, гайдар—първенец, Петър Токушев, с. Кайнарджа, гайдар — първенец, Велико Скуртулов, с. М. Преславец, кавалджия—първенец, Никола Минчев, гр. Силистра, гъдулар—отличник, Йордан Радулов, с. Срацимир, гайдар — отличник, Петър Христов, гр. Дулово, гайдар—отличник, Недко Петров, с. Гарван, гъдулар—отличник

X. ИНДИВИДУАЛНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ — ПЕВЦИ С ШКОЛУВАНО ПЕЕНЕ

Лидия Кузманова, гр. Силистра — първенец, Арто Кузиян, гр. Силистра — отличник, Йордан Витлямов, гр. Силистра — отличник, Димитричка Тодорова, гр. Силистра — добре представил се, Милчо Милчев, гр. Силистра — добре представил се, Георги Недялков, гр. Силистра — добре представил се, Дора Николова, гр. Силистра—първенец, Йонел Чолаков, гр. Силистра — отличник

XI. ИНДИВИДУАЛНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ — ПЕВЦИ НАРОДНО ПЕЕНЕ

Денка Василева, с. Алеково — първенец, Василка Вълчева, с. Калипетрово —първенец, Калина Станева, с. Секулово — първенец, Радка Драганова, с. Главиница—първенец, Недялка Иванова, гр. Силистра — първенец, Георги Жеков, гр. Силистра — първенец, Гинка Николова, гр. Силистра — първенец, Петър Стефанов, гр. Силистра — първенец, Янка Гайдарова, с. Калипетрово — първенец, Сали Рамаданов и Сеид Тасимов, дует, с. Паисиево — първенец, Денка Петрова, Златка Минчева и Бехиджа Енверова — трио от с. Зафирово — първенец, Димитър Напруев, с. Попина — отличник, Петранка Василева, с. Старо село—отличник, Тодорка Денева, с. Старо село, —отличник, Радка Илиева, с. Доброгица—отличник, Бъньо Стоянов, с. Доброгица — отличник, Пенка Стойчева, с. Калипетрово — отличник, Йовка Динева, с. Секулово — отличник, Неврия Алиосманова, гр. Силистра — отличник и други.

ТАНЦОВИ СЪСТАВИ

Градски

1. Танцов състав при Ансамбъла на ОНС и ОСПС—първенец
2. Танцов състав при ДМЗ „Стомана" — първенец
3. Танцов състав при МВР—Силистра — отличник
4. Танцов състав при читалище гр. Тутракан — добре представил се
5. Турски танцов състав при читалище „Доростол" — Силистра — отличник

Селски

1. Танцов състав при читалище с. Калипетрово — първенец
2. Танцов състав при читалище с. Старо село—първенец
3. Танцов състав при читалище с. Сребърна—първенец
4. Турски танцов състав при читалище с. Преславци —първенец
5. Танцов състав при читалище с. Попина—отличник
6. Танцов състав при читалище с. Гарван — добре представил се
7. Танцов състав при читалище с. Бабук — добре представил се

НЕСПИРЕН ТРУД

Оживление цари сред бригадите на с. Падина. Кооператорите бързат да окопаят пролетниците. Стремят се да изпълняват качествено всички задачи.

Досега са разредени и окопани около 600 дка слънчоглед, 100 дка захарно цвекло и 100 дка фасул. Механизаторите окопават с ротационни мотики площите, засети от царевица.

Не изостава и разсаждането на тютюна. Засадени са вече 120 декара. Между отделните звена се води всекидневно съревнование. Първенци са хората на звеното на Джевдет Халимев. Кооператорите започнаха окопаването на първите декари, засадени с тютюн.

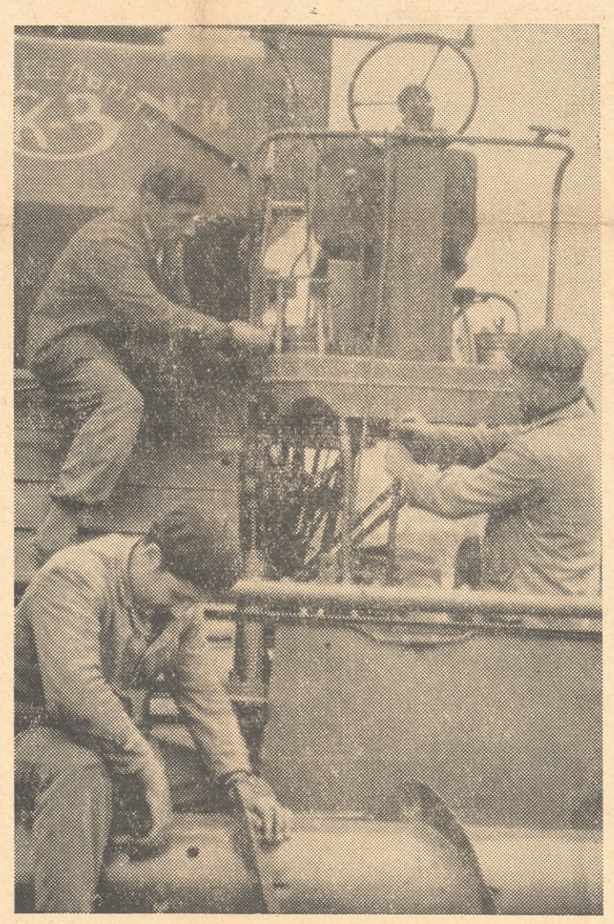
Бригадирът Даил Хасанов и неговите помощници създават добра организация на цялата полска работа. Затова трудът на хората е спорен.

Хюсеин АХМЕДОВ
Реджеб МЕХМЕДОВ

Окопават люцерна

През миналата година в ТКЗС — Кайнарджа бяха засети 640 дка окопна люцерна, предназначена за семепроизводство. За да се развива добре посевът, той трябва редовно да се обработва. За тази цел наскоро трактористите Марко Петров и Петър Палчев започнаха окопаването на междуредията в люцерновия блок. Голямото засушаване на почвата създава не малко трудности в работата, но със своята упоритост механизаторите ги преодоляват. Обработката, която се извършва висококачествено, е към своя край.

Шербан СТОЯНОВ

В усилена подготовка за предстоящата лятна кампания са механизаторите от ТКЗС — Ситово.

НА СНИМКАТА: Стоян Колев, Димитър Енчев и Иван Атанасов ремонтират комбайн.

Успешно четиримесечие

Упорито се трудят животновъдите от ТКЗС — Малък Преславец. Благодарение на това те успяха да преизпълнят до голяма степен плановете на отделните ферми за първото четиримесечие на годината.

Говедовъдите отглеждат 240 крави. До края на април те надоиха 132 т мляко вместо планираните 172 тона.

Най-голямо преизпълнение на плана постигна Игнат Николов. Той надои 6 214 л мляко повече от предвиденото.

Не по-малки са успехите и на телчаря Тодор Илиев. Той отглежда 40 животни до 6 м. възраст. Големите грижи и придобитият опит му помогнаха да постигне близо 2 000 кг прираст повече от предвиденото до края на април.

Големи усилия полагат и гледачите на телетата за угояване. Тяхната цел е да намалят угоителния период. Тази ферма ще продаде на държавата 182 телета и ще помогне до голяма степен на стопанството при изпълнение плана за месото. Вместо 8 950 кг прираст, за четиримесечието, телчарите са получили 13 000 килограма. Един килограм прираст струва на стопанството 1,14 лева.

И овцевъдите от ТКЗС — Малък Преславец се борят да преизпълнят плана по всички показатели. Тяхната цел е да получат по 44 л мляко от всяка овца. До началото на май те надоиха 47 000 литра при план 40 400 литра мляко.

Животновъдите от кооперативa успяха да преизпълнят плана за месото, предвиден за първото четиримесечие. Те продадоха на държавата 20 500 кг месо, вместо предвидените 18 000 килограма.

Първи помощници на животновъдите си остават зоотехниците Петко Иванов и Ганчо Стоев.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Роберт Кенеди против преврата в Гърция

НЮ ЙОРК, 16 май (БТА). Снощи сенаторът Роберт Кенеди отговорил на редица въпроси, поставени му от лондонски студенти. Във връзка с преврата в Гърция сенаторът изразил съжаление, че страната, в която се е била установила демокрация, сега се управлява от военно правителство. Той изтъкнал, че засега САЩ трябва да прекратят помощта си за тази страна.

Защо така реагира Пекин

ПЕКИН, 16 май (Кор. на БТА). Както е известно, от 10 дни насам в Хонконг се развиват кървави събития. Агенция Ройтер съобщи, че за смазването на демонстрациите на китайските работници колониалната полиция е действувала със сълзлив газ и с палки. Стотици работници са били арестувани. Това е факт, който английските колониални власти не можаха да скрият от световната общественост.

Пекинските власти обаче едва вчера издигнаха глас на протест. Министерството на външните работи на КНР излезе с декларация, в която се съобщава, че започналите на 6 май кървави събития продължават и сега. Много китайски работници са ранени и над 400 души са арестувани.

Странно впечатление правят следните факти:

В продължение на 9 дни китайските власти и пропагандните органи пазеха пълно мълчание за зверствата на английските колониални власти спрямо китайските работници, живущи в Хонгонг.

В декларацията на Министерството на външните работи не се споменава нито дума за това, че Хонконг е китайска земя под господството на английския колониален империализъм.

В декларацията се протестира срещу „английските власти" в Хонконг, а не срещу английските колониални власти.

В Пекин едва днес се появиха някои лозунги и малки групи демонстранти в подкрепа на китайските работници в Хонконг.

За да се обясни защо Пекин реагира по такъв начин, трябва да се има предвид, че Хонконг заема изключително важно място в търговията на Китай с капиталистическите държави. Той идва на второ място след Япония във външнотърговския стокообмен на Китай. Според данни на хонконгския печат, само през миналата година Китай е изнесъл за Хонконг и чрез Хонконг за капиталистическите страни стоки за 480 милиона американски долара, а е внесъл стоки само за около 12 милиона долара. По този начин се осигурява значителна част от необходимата му капиталистическа валута.

Но от информациите на световния печат се вижда, че много от изнесените чрез Хонконг стоки отиват за снабдяване на американските войски от Седмия флот и за американските войски, които се намират в Южен Виетнам. По признание на китайските власти Хонконг се използува и сега от американския империализъм за база за водене на война срещу виетнамския народ.

Вместо борба срещу действителните врагове на китайския народ — срещу американския империализъм, за освобождението на Тайван, срещу английския империализъм, за освобождението на Хонконг, срещу португалския империализъм, за освобождението на Макао, острието на борбата на китайските ръководни фактори е насочено против Съветския съюз, против социалистическите страни и против световното комунистическо движение. В демонстрациите в Пекин във връзка със събитията в Хонконг наново доминират антисъветските лозунги, но лозунги за освобождаване на Хонконг от британския колониален гнет не се издигат.

Подстрекателска антикомунистическа реч на Пападопулос

ПАРИЖ, 16 май (БТА). Осведомителните агенции съобщават от Атина, че полковник Георгиос Пападопулос, министър при председателството на правителството, е произнесъл снощи подстрекателска антикомунистическа реч. Пападопулос възхвалил доктрината Труман от 1947 г. и политиката на тогавашния президент на САЩ Труман.

Според Пападопулос, Труман бил извършил „революция във външната политика на САЩ срещу комунистическата опасност". Поради същите причини и със същите цели бил извършен и сегашният военен преврат в Гърция, който Пападопулос нарекъл „революция". Според министъра при председателството на гръцкото военно правителство, „комунистическата опасност продължава да съществува". Той призовал към общи действия срещу тази „опасност".

партиен живот

ВАЖНО УСЛОВИЕ ЗА ПОВИШАВАНЕ АКТИВНОСТТА НА КОМУНИСТИТЕ

В изпълнение на решенията на Деветия конгрес на БКП за издигане авангардната роля на комунистите и развиване самоинициативността първичната партийна организация при Промишлен комбинат „Текстил" — Силистра проведе събрание за ролята на партийните поръчения.

Събранието показа, че комунистите от всички цехове са работили настойчиво за изпълнение на възложените поръчения, активизирали са безпартийните и са ги увлекли в благородното социалистическо съревнование за преизпълнение на плана, за икономия на материали и суровини. В резултат на това тримесечният план на предприятието е изпълнен 102 на сто. Партийното бюро с оглед да заангажира вниманието на всеки партиен член по изпълнението на задачите въведе практиката да поставя партийни поръчения на всички комунисти в партийните групи и на отговорните другари на партийните събрания. Предварително групите проведоха свои съвещания, където всеки комунист отчете как е изпълнил поръченията, а на събранието партийните отговорници докладваха за резултатите от тях.

Партийното поръчение на Николай Желязков беше да проучи въпроса за начините и формите за увеличаване постъпленията от клиентите—материали, и причините за тяхното намаляване през зимния период в бояджийския цех. Пред събранието той докладва, че причините се крият в бавното обръщение на материалите, пониженото качество при обработката и липса на някои основни багрила, защото отдел „Снабдяване" не доставя редовно планираните материали. В резултат на намесата на партийната група и цеховото ръководство бяха набелязани мерки за подобряване организацията на труда, подобряване качеството на продукцията и навременно предаване материалите на клиентите.

Причините за недостатъчното използуване капацитета на машините в тъкачния цех и увеличаване производителността на труда бе едно от поръченията, за което докладваха комунистите Тренев и Папазов.

В своите изказвания те изтъкнаха, че са огледали всяка машина поотделно и според възможностите са увеличили оборотите на част от машините, с което бе увеличена и производителността с 3 на сто.

От изказванията на Никола Радев стана ясно, че в цеха „Втъкана бродерия" преди време е имало голямо разхищение на целволяна прежда, поради което цехът не бил рентабилен. Впоследствие, когато са взети енергични мерки от комунистите и комсомолците, наличните залежали прежди от разни разцветки, са вложени в производството, с което складовият норматив намаля.

Комунистите дадоха отчет и в областта на масово-политическата работа. Характерно е изказването на Милка Желязкова за усилията, положени от партийните групи, профгрупите и комсомолците, за организиране културния отдих на работническия колектив.

Грижата за човека, за създателите на материални блага, на мери отзвук в изказванията на Стр. Тодоров за организиране почивката на работниците и обмяната на положителния опит. Не малко са групите, които ще посетят различни градове, ще се срещнат със свои колеги по бранш и ще обменят положителния опит. Такава група от предачен цех ще посети текстилни предприятия в Габрово. От плетачен цех ще се посети трикотажното предприятие „Саня" в Плевен и друго в Каварна. Група от цех „Втъкана бродерия" ще посети Севлиево, Дряново и др.

Пред събранието Стр. Тодоров докладва, че е уреден въпросът с почивката на работници в гр. Балчик. Докато миналата година са почивали в седем смени по 6 човека, то тази година ще почиват в седем смени по десет човека. Тази година за пръв път организираме почивка на работниците и на балкан. Получихме разрешение за почивка на 140 човека във Вършец, за което предприятието взема ангажимент за превоза, режийните разноски и 50 на сто от квартирните суми.

На събранието активно участие взеха и партийните групови отговорници. Те споделиха своя опит по възлагането и отчитането на партийните поръчения.

Характерно бе изказването на Величка Чорбаджиева, партиен групов отговорник в ръчно плетиво. Тя каза, че от 1 април десетина са приети 17 нови работнички. Задачата на групата бе ще колкото се може по-бързо да ги обучи. Възложихме поръчения на комунистите и само след 15 дни новопостъпилите започнаха самостоятелно да работят.

В изказването си Стойка Чолакова, партиен отговорник при тъкачен цех, отбеляза, че от комунистите от тъкачен цех само Добри Иванов не е изпълнил поръчението. Той имаше за задача активно да помага на комсомолското дружество.

За оживените изказвания, за голямата загриженост на комунистите по изпълнението на партийните поръчения, за похвалната инициатива на партийното бюро положителна оценка даде и гостът на събранието, секретарят на ГК на БКП др. Г. Кардашев. Той отбеляза, че поръчения трябва да се дават на всеки комунист. Те трябва да засягат всички области на нашия живот, а не само производствения участък. Необходимо е да се прави отчет и на поставените поръчения на по-отговорните комунисти, членовете на партийното бюро, на партийните отговорници и др.

Излизайки отсъбранието, комунистите бяха уверени, че пътят, трасиран от партийното бюро, е верен и това ще доведе до нови успехи.

Борис ГЕОРГИЕВ,
секретар на ППО при Промкомбинат „Текстил".

ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД НАМИРА СВОЯ ПЪТ И В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Съвещание в Средище

ОБМЯНА НА ОПИТ В ДУНАВЕЦ

Преди няколко дни по инициатива на ОПК и профкомитета при ТКЗС с. Средище бе проведено съвещание с бригадите, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд". Съвещанието се състоя на зеленчуковата градина в Средище сред красивата зелена гора.

Присъствуваха над 70 души. Домакини бяха другарите от зеленчуковото звено в Средище, които също се борят за високото звание. Др. Александър Георгиев запозна присъствуващите с условията за бригадите за комунистически труд и закона за работническата чест.

След това бе проведен разговор по двата въпроса. Поставени бяха много въпроси по работата и от личния живот на хората, на които се отговори изчерпателно. Всички участници в съвещанието приеха предложението в следващите дни да се проведат събрания в отделните бригади, на които да се разгледа тяхната работа и въпросите, които вълнуват членовете на бригадите.

Някои от участниците направиха много ценни предложения за подобряване на работата. Така например Продан Куманов предложи по-често да се провеждат съвещания и се разглежда дисциплината на членовете в бригадата. Ръководителите по-често да проверяват работата в бригадите, да упражняват контрол, за да се помогне за издигане съзнателността на хората в труда. Всички останаха доволни, защото от проведения разговор научиха много неща по работата на бригадите за комунистически труд, които не им бяха ясни. Накрая др. Александър Георгиев — председател на профкомитета, връчи грамоти за добра работа на другарите: Колю Каранедялков — дългогодишен звеновод на зеленчуковото звено в Средище, Пенка Добрева, също от зеленчуковото звено—комсомолка, Илия Бохоров — тракторист от Каменци, Марин Антонов — тракторист от Средище, и Стоян Добрев — комбайнер от Посев—комсомолец.

След съвещанието участниците разгледаха зеленчуковата градина и се запознаха с успехите на своите другари от звеното.

Петър ХЪРВАТЕВ

Наскоро се проведе среща в с. Дунавец, на която присъствуваха всички животновъди и специалисти от кооперативното стопанство—гр. Тутракан, за да обменят опит с животновъдите от село Дунавец.

Един от първите пионери в движението за комунистически труд в Тутраканския район е овцефермата в Дунавец. През 1964 година колективът на овцефермата реши да се бори за за воюване званието ферма за комунистически труд. Това решение беше подкрепено и от ГК на БКП и УС на ТКЗС. Показателите от условията за комунистически труд се разясниха пред овчарите и бяха допълнени, след което те станаха програма на десетте овчари от Дунавец. На същото събрание се приеха и индивидуални условия от 5-ма овчари от овцефермата.

След поемане на обещанията главната задача на участниците беше да се онагледят същите и ежедневно да бъдат пред погледа им и периодически да се отчита работата по изпълнението.

Първата година овчарите срещнаха голяма трудност и то най-вече по изпълнението на плана за продукцията. Фуражът през зимата беше в недостиг, някои от овчарите се разочароваха и съжаляваха, че са поели такова обещание, когато липсват добри условия. Болшинството от тях обаче мобилизираха своите сили още повече и в края на стопанската година фермата се нареди на едно от първите места в стопанството по изпълнение плана за продукцията.

Движението за комунистически труд в овцефермата запали искрата и сред кооператорите в полевъдната и зеленчуковата бригади. Сега броят на участниците в движението нарасна на 65 души.

Имайки предвид опита от първата година на съревнование, овчарите взеха мерки и то най-вече в решаването на фуражния въпрос. Благодарение на тези мерки, колективът през втората година постигна още по-големи успехи в изпълнението на млекопродукцията, приплодите, добива на вълна и прираста на агнешкото месо. Колективът заживя още по-задружен живот. Сега редовно се честват рождените дни на овчарите заедно със семействата, поднасят се подаръци и пожелания за нови трудови успехи и лично щастие на семействата. Колективно се честват и официалните празници, като 1 май, 9 септември, денят на овчаря и други. Провеждат се и други културни мероприятия.

Всичко това даде възможност овцефермата в с. Дунавец от гобеща преди години да се превърне в рентабилна за кооперативното стопанство. Почти всички животновъди преизпълняват своите планове и обещания, в резултат на което фермата през 1966 година изпълни своя план 110 на сто и даде на стопанството повече от 5 000 лв. печалба. Похвална е работата в това отношение на др. Вълчо Иванков, който в продължение на няколко години е абсолютен първенец не само в овцефермата в Дунавец, но и сред останалите животновъди на кооперативното стопанство.

По решение на Градския комитет на Партията и УС на кооперативното стопанство, на тази среща, овцефермата в с. Дунавец бе удостоена с високото звание „Ферма за комунистически труд."

Колективът от овцефермата даде обещание пред Партията в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция да преизпълни плана за млеконадоя с 20 то на. От икономия на материални и други разходи да достигнат чист доход за кооператива 12 000 лв., вместо планираните 6 000 лева. Това обещание е изпълнено, защото овчарите от Дунавец с всяка измината годи на множат своите успехи и защото решенията на Деветия конгрес на Партията за тях са неотменим закон.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

ХУБАВО НАЧАЛО

Движението за комунистически труд намери добър прием и сред механизаторите от ремонтната работилница на кооперативното стопанство в село Калипетрово. Същите приеха условията за завоюване високото звание „Бригада за комунистически труд". Това име те носят вече две години. Членовете на бригадата се включват активно в цялостния обществено-политически живот на селото. През миналата година бригадата взе участие и в общинския преглед на движението за комунистически труд. Наред се на първо място между останалите колективи и получи награда.

С получените пари от наградата, колективът на бригадата посети гр. Габрово. Той гостува на работниците от Завода за електротелферии. Секретарят на заводския партиен комитет Петко Цанев бе любезен да запознае далечните гости с историята и перспективите на това наше голямо предприятие, включено в системата на СИВ. Сетне групата разгледа завода и добие цялостна представа за производството на електротелферии. Потесен контакт беше установен с отдела на главния енергетик. Неговият ръководител, инженер Боян Бонев, запозна калипетровци с организационната структура на брагадата за комунистически труд, разказа за нейната разностранна дейност.

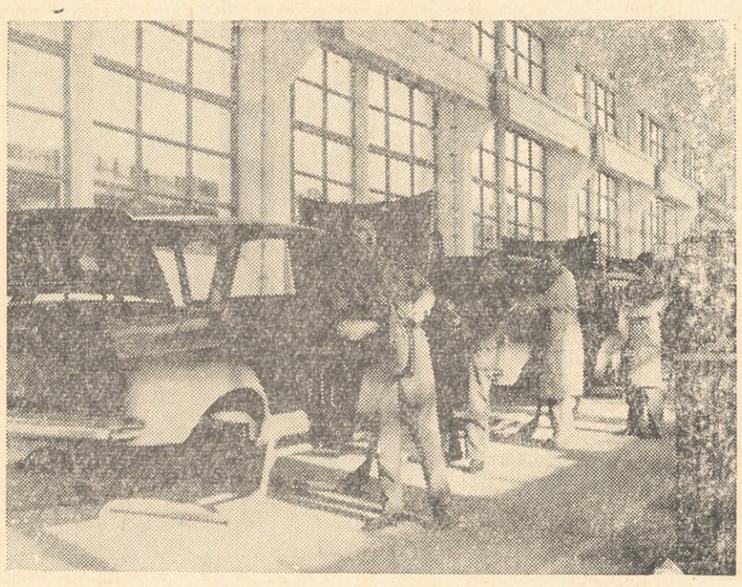
Вечерта с част от колектива на бригадата беше устроена другарска среща, която премина при задушевна атмосфера.

Поставено бе началото за обмяна на опит, който ще трябва да продължи и в бъдеще. Сега предстои бригадата от Габрово да гостува на механизаторите при ремонтната работилница на кооперативното стопанство в с. Калипетрово. По този начин дружбата ще бъде още по-задълбочена и укрепена.

Калипетровци, които посетиха Габрово, не изпуснаха възможността да разгледат къщата-музей „Митко Палаузов", паметниците на връх Бузлуджа и Столетов. Това остави незаличими следи в съзнанието на всички участници.

Иван ГАДЖЕВ

Рожби на братската българо-съветска дружба

Съгласно спогодба между НР България и СССР в Авто-мото завода в гр. Ловеч се монтират леки коли „Москвич—408".

ЕДНА ХУБАВА ИНИЦИАТИВА

Наскоро вред красивата местност „Пчелина" в гората край село Листец — Паисиевски район, в чест на Шестия конгрес на Отечествения фронт се състоя мило тържество.

Общинският партиен комитет и ТКЗС, съвместно с общинския комитет на Отечествения фронт и ръководствата на другите организации, уредиха среща с тези, които преди близо 23 години участвуваха в установяването и укрепването на народната власт, в изграждането и ръководенето на партийните организации, комитетите на Отечествения фронт, земеделските дружби и младежките съюзи, а по-късно и в изграждането на ТКЗС.

Скъпи гости на тържеството бяха: членът на бюрото на ОК на БКП и председател на ОК на Отечествения фронт — о. з. генерал-майор Боян Михнев, секретарят на ОК на БКП др. Шакир Шакиров, секретарят на ОК на Отечествения фронт др. Тома Жендов, бившият ятак от село Делчево, Разградско др. Хамид Махмудов Ески и много други.

Другарят Саадин Хабилов — секретар на общинския партиен комитет, откри срещата и даде думата на Хюсеин Салиев —председател на общинския комитет на Отечествения фронт.

Пред присъствуващите оживя картината на онези тежки за населението в този район дни, когато народът тънеше в мизерия и глад, когато електричеството, радиото, телевизията и лекарската помощ бяха непознати неща, когато нашир и длъж господствуваше безправието и експлоатацията на широките народни маси.

Девети септември 1944 година сложи край на тежкото тегло и откри нова страница в живота и на тези хора. Техният упорит многогодишен труд, ведно с усилията на целия наш народ и помощта на Съветския съюз, за по-малко от 23 години рязко измени условията в този изостанал в миналото край.

Сега колективното механизирано обработване на земята с всеки ден дава все по-хубави плодове и животът на хората не прекъснато се подобрява.

От името на ОК на Отечествения фронт др. Боян Михнев връчи грамоти за дългогодишна народополезна дейност на другарите: Хабил Хаккъев, Исмаил Адемов, Хасан Алиев и Ради Иванов Стефанов от с. Паисиево: Сали Ризов от с. Долец; Лютфи Азисов и Баки Талиятов от село Боил; Сали Наимов и Али Ахмедов Инджеот с. Зарица; Садък Аптулов и Идриз Мюзекяров от село Звенемир; Халил Алиев и Бекир Сюлейманов от с. Орешене и Хюсеин Юмеров от с. Зебил.

Секретарят на ОК на БКП др. Шакир Шакиров поздрави от името на комитета присъствуващите и чрез тях пожела на трудещите се в този район нови, още по-големи успехи.

Сложена бе обща трапеза, на която в непринуден другарски разговор се разказаха много спомени за борбата с трудностите при установяването и укрепването на народната власт, при изграждането на ТКЗС, при провеждането на различните избори и т. н. Под напора на спомените се случваше някому да отънее гласът или внезапно да пресекне. Тогава залезът пробляскваше в някоя предателски изтъркулила се сълза.

Много и хубави думи се казаха за правилната партийна политика, за творческия труд на хората, за голямата и всестранна съветска помощ, за новите и добре обзаведени къщи и за лекарската помощ. В разговорите прозираше голямата вяра на тези трудови хора в светлото бъдеще на Родината, тяхната готовност да работят още по-упорито и всеотдайно за изпълнение и преизпълнение решенията на Деветия партиен конгрес.

Игнат ДИМИТРОВ

ПО ПЪТЯ НА ГЕРОИТЕ

(Продълж. от миналия брой) (Пътни бележки) **Хаккъ РУФИЕВ**

—Мамо, намерих го!—Прегърнал паметната плоча и започна да плаче. Още с отварянето на вратата две жени — едната вече почти възрастна и другата съвсем млада, като стрела се насочиха към него. Оказа се, че това са жената, дъщерята и зетят на поручик Димитър Христов Василев от Пловдивски окръг, бивш командир на рота в 59 пехотен полк. Тук откри гроба на баща си и младежът Никола Тотев Иванов от с. Сраци мир—Силистренски окръг. Трудно е човек да намери думи за описване на неговото вълнение, когато видя на паметната плоча скъпото име. През цялото време не можахме да го откъснем от това място. Разрохкваше пръстта върху гроба, поставяше цветя до паметната плоча.

По паметните плочи между имената на загиналите прочетохме и тези на: Станко Станков от с. Нова Черна, к. п. Александър Георгиев от с. Посев, к. п. Никола Неделчев от гр. Силистра и много други. Но само те ли? Сърцата ни се свиват от мъка, като гледаме имената на още хиляди свидни народни синове, загинали геройски на бойните полета. С едноминутно мълчание и падане на колене почетохме и тяхната памет. И пред техния паметник положихме венец.

От тук пътят ни е към Шипка лош. Престои ни разглеждането на българския военен музей, открит на 1 април т. г. Може би заслужава да се спомене фактът, че това е първият военен музей на чужда територия, израз на признателността на унгарския народ към нашата армия, паметник на българо-унгарската дружба.

Музеят е настанен в един старинен замък на бивши феодали. Наред с него тук се намира и художествена галерия, с картини на местни и чужди художници.

Още при влизането в първата зала, на голяма картина виждаме изобразен Бузлуджанския конгрес и ликовете на основателите и ръководителите на нашата Партия—Димитър Благоев, Васил Коларов, Георги Димитров, Гаврил Генов и др.

По-нататък следват: картата на Септемврийското въстание, знамето на лопушанската дружина, карта на партизанското движение през 1941—1944 година, посрещане на Съветската армия на 9. IX. 1944 година, облекла, оръжия и вещи на бойци и командири.

На една от картините виждаме атаката в Крива Паланка, на друга посрещане на нашата армия от унгарското население и др.

Във втората зала на музея има и специален кът за 31 пехотен полк. Тук виждаме полковото знаме и лика на знаменосеца подпоручик Шиндеров, куртка на командира на полка Никола Ботев, вещи, облекла и оръжия.

В същата зала на голяма картина е изобразено преминаването на река Дунав, на друга виждаме боя при Драва Соболч.

Но това са само част от експонатите.

В музея има още много бойни знамена, оръжия, писма, получени от родината, и др.

Семейството на поручик Димитър Христов пред гроба му.

Разглеждането на музея ни отне двойно повече от предвиденото време. Към 15 часа след обяд вече бяхме на път за Драва Соболч, за разглеждане района на боевете, водени от Първа българска армия по тези места. Голям бе интересът на бившите фронтоваци към всяко село, към всяко по-значително за тях място. Близо до с. Драва Палковня при преминаване край един чифлик Йордан Лазаров от Добротица не можа да се въздържи и извика.

— Ето, в този чифлик пренощувахме една вечер!

Колоната спря пред една разрушена църква в центъра на село Драва Палковня. Тази църква е била наблюдателен пункт на наши и съветски командири по време на боевете при Драва Соболч. Няколко пъти немците са я атакували, при което почти всички къщи от селата Драва Палковня и Драва Соболч са били унищожени. Нашите бойци обаче са успели да отблъснат техните атаки и са запазили позициите си. За ожесточените боеве по тези места и по-специално за църквата ни разказа участникът в тези боеве Илия Стоянов Георгиев от с. Желю Войвода — Сливенски окръг, служил в 3/6 артилерийско отделение с командир Стоманяков.

След това, към 17 часа след обед потеглихме обратно по същия път за Пейч.

Сутринта на 5 април маршрутът ни беше: Пейч—Шиофок—Будапеща. Това означаваше, че няма да минем по най-важните места, където са се сражавали бойците от 31 пехотен полк. В лицата на фронтовацитe от нашата група, болшинството от които бяха от този полк, за пръв път се виждаше нотки на съжаление, че ще бъдат лишени да видят тези места, където са водили сражения. Този факт стана предмет на оживени разговори и спорове. Принципно погледнато, тук място за спор нямаше. Маршрутът беше определен предварително от София и всички ние знаехме, че той ще се спази стриктно. Нашите обаче продължаваха да настояват да им се разреши едно отклонение, като всички бяха съгласни да тръгнат няколко часа по-рано, да се лишат от закуска и обяд само и само да видят тези места. Вечерта в хотел-ресторант „Надор" след вечеря специално по този въпрос се състоя кратко съвещание между отговорниците на групите.

Никола пред гроба на баща си

Ние, силистренци, трябва да отправим нашата благодарност към отговорника на цялата група по линия на „Родинатурист" — София другаря Митев за това, че той прояви разбиране и удовлетвори нашето справедливо искане.

(Следва)

Пред пленума на ОК на БКП по производителността на труда

УСПЕХИТЕ НАСЪРЧАВАТ

* РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ 1966 ГОД. НАСЪРЧАВАТ

* 10 000 ДКА ЗЕМЯ ПОВЕЧЕ В ЗВЕНАТА ЗА КОМПЛЕКСНА МЕХАНИЗАЦИЯ.

* ШИРОК ПЪТ НА ХИМИЗАЦИЯТА

* ПОВЕЧЕ ТЕХНИКА В ЖИВОТНОВЪДНИТЕ ФЕРМИ

* УКРЕПВА ТРУДОВАТА ДИСЦИПЛИНА

Кооператорите от ТКЗС—БАБУК обработват 42 000 дка земя. От заплануваните 907 579 лв. за труд през 1966 год. кооперативът е осъществил икономия от 39 819 лева. Най-очебийно е намален разходът на труд при пшеницата с 0,78 лв. за производството на 100 кг зърно и с 1,34 лв. за получаване на 100 кг. слънчоглед.

Още по-значителни в това отношение са резултатите в животновъдството. За производството на 100 л краве мляко са направени трудови рзходи за 5,32 лв., вместо планираните 7,54 лева. С 5 лв. по-малко е заплатило за труд стопанството за добиване на 100 кг телешко месо. За получаване на 100 кг вълна са планирани трудови разходи за 282,13 лева, а са похарчени само 232 лева.

Сега възможностите за увеличаване производителността на труда в ТКЗС — Бабук са още по-големи. Вместо 15 000 дка земя, както беше през миналата година, в звената за комплексна механизация са включени общо 25 000 дка. При това значителна част от техниката тук е подновена. Звената разполагат с 2 нови пневматични редосеялки, 2 нови силажокомбайна. Два зърнокомбайна и две машини ОВ-20 са също закупени наскоро. Увеличен е и броят на беларусите, а също и на прикачния инвентар.

Не по-малко значение за постигане на по-големи икономии на труд има системната работа за подобряване квалификацията на механизаторите. През зимата те посещаваха курсове за преквалификация. В края на май ще бъде проведен конкурс между механизаторите. От скоро в стопанството е назначен за главен инженер др. Али Османов — специалист с висше образование. Заедно с дългогодишния инженер по експлоатацията — др. Никола Василев, той ще работи за подобряване организацията в ремонтната работилница, за повишаване качеството на ремонта, което е от голямо значение за пълното използуване на техниката.

Употребата на хербициди при обработката на царевицата и цвеклото през миналата година даде много добри резултати. Разходът на труд при царевицата бе намален до минимум. Насърчени от постигнатото, сега специалистите определиха много повече посеви, които да се пръскат с хербициди. Третирани са 5 000 дка есенници, 2 500 дка слънчоглед, 600 дка грах, 1 000 дка млада люцерна и 100 дка лозя (след отгрибването). Предстои пръскането на 6 500 дка царевица.

Все повече се увеличава механизацията в животновъдството. Във всички кравеферми агрегатите са изместили ръчното доене. В два от оборите има монтирани ленти за изхвърляне на тора. Такива се поставят сега и в третата ферма. Предстои механизиране на един от телчарниците. През тази година ще започнат строежът на нов, напълно механизиран модерен краварник. С малко повече усилия и отзивчивост ще бъде внедрена частична механизация и в птичарниците на с. Бабук. Има какво да се желае и за намаляване на труда в свиневъдството. Овчарите разполагат с агрегат за стрижба на животните.

От голямо значение за поевтиняване на продукцията е постигане на по-добра трудова дисциплина както на полето, така и във фермите. За преодоляване на допуснатите пропуски се свикват бригадни съвещания с присъствието на партийния секретар Куни Михнев. Такива съвещания са проведени преди това с партийните групи. За укрепване на дисциплината се водят и разговори с кооператорите от отделните звена.

Кооператорите от II-ра полевъдна бригада са включени в движението за комунистически труд. Борейки се да завоюват високото звание, всички звена укрепват дисциплината, повишават производителността на труда.

Не по-малко важно е обстоятелството, че от 4-5 години текучество в животновъдството е преодоляно. Във всички ферми работят опитни животновъди, някои от които са станали майстори в професията. Тяхното умение допринася до голяма степен за намаляване разхода на труд при производство на единица продукция.

Воденото социалистическо съревнование между звена и бригади, което се изразява особено ярко при прибирането на продукцията, освобождаването на площите и провеждане на есенна сеитба, оказва своето положително влияние за поевтиняване на продукцията. За награди при отчитане на съревнованието стопанството е раздало през миналата година около 3 000 лева и 12 000 лв. за преизпълнение на трудовите норми, главно при брането на царевицата. На кооператорите са раздадени около 100 000 лв. допълнително възнаграждение, постигнато от икономии на труд и получаване на надпланови доходи. Според заработените дни всеки кооператор от ТКЗС — Бабук получи средно по една допълнителна заплата от 70 лева.

Материалните стимули насърчават кооператорите. Те работят още по-упорито и съзнателно за получаване на повече и по-евтина селскостопанска продукция. С помощта на техниката, навлязла смело и в тяхното стопанство, те ще направят възможното за увеличаване производителността на труда, за решаване на една от основните задачи, поставени пред селското стопанство от IX конгрес на Партията.

Стефанка СТАНЕВА

Оборският тор е важен резерв за увеличаване плодородието на земята. Затова една от главните задачи в ТКЗС е извозването му в блоковете.

НА СНИМКАТА: Трактористът Колю Недев и товарачите Йовко Янков и Диню Златев от ТКЗС — Иширково извозват тор. На ден те пренасят по 24 тона.

ЗАВОД НА БЪДЕЩЕТО

РП „Оргатехника" — Силистра в близките няколко години ще стане най-големият завод в Силистренски окръг, единствен по рода си в цялата страна. Тук е вече усвоено производството на електронния калкулатор „Елка—21", от който модел досега са произведени 100 броя. Със своите технико-икономически показатели, този калкулатор се нарежда на едно от първите места в изчислителната и електронна техника в света. За кратко време „Елка" стана известна и получи признание от всички, които работят с нея. В близките дни ще започне усвояването на още два нови образци „Елка", от които до края на годината ще бъдат произведени 700 броя. В процес на усвояване са и спиртопечатащият апарат с електрическо задвижване формат А3, термокопировалният апарат „Инфра—66", мрежов диктограф и др., които са на световно ниво. Неотдавна започна производството на металокаси за СИВ, от които до края на месец май ще бъде произведена още една серия.

Големи са перспективите на завод „Оргатехника". От обем 2 700 000 лева за 1937 година, през 1975 година се предвижда да произведе продукция, възлизаща над 32 милиона лева а още по-голям е ентусиазмът на колектива, който дава своя дял в подобряването на организацията и механизацията на труда в управленческата дейност.

Димитър АНГЕЛОВ

ДРУГАР МУ Е ТРУДЪТ

ТОВА събрание на бригадата щеше да свърши бързо. Дневният му ред се състоеше от една точка — шофьорът Петър Иванов да разкаже своя опит.

— Имаш думата, Петре! — прозвуча гласът на бригадира.

Шофьорите се размърдаха. Обърнаха глави назад към своя колега-първенец.

— Днешната работа не оставям за другия ден—бавно редеше думите Петър. — Редовно подтягам автомобила. Вземам лично участие при отстраняване на повредите по него.

Някой го прекъсна:

— Икономии как успя да реализираш толкова много за тримесечието ме интересува?

— С труд — продължи да обяснява Петър. — Всичко, което казах, че върша, изисква непрекъснат и ежедневен труд. Трудът ражда успехите.

Бригадирът допълни разказа му със свои впечатления от Петровата работа. Изрази увереност в силите на шофьорите и разпусна събранието.

Още не беше се разсъмнало добре. Зад прозорците къщите на квартала едва се забелязваха. Беше през 1965 година.

* *

ПАК Петър е подранил в двора на предприятието. Нов автомобил с прицеп му зачислиха наскоро. Прости се с газката, а я кара цели четири години. Мъчно му бе за нея. И в студ и в мраз, и в пек и в зной — тя не го остави никога безпомощен по пътищата.

Наля вода в радиатора, припали мотора — работеше като часовник. Седна зад волана.

— Приятно пътуване! — изпрати го механикът Борис Димов.

Пътят се виеше лъскав пред него. Отиваше за Варна. Днес се навършиха седем години, откакто дойде в предприятието. Два пъти бе обявен за стохиляник, с Паспорт на трудовата слава и с юбилейната значка го наградиха, няколко пъти бе удостоен със званието „Ударник на комунистическия труд", но въпреки това не можеше да каже: „Стига!". Естеството на работата и доверието, с което го ограждаше ръководството на предприятието, изискваха от него тази упоритост, това постоянство и амбиция за достойно представяне винаги.

Много са случаите в работата му в ДАП, запечатани с големи букви в съзнанието му. Най-напред го командироваха в с. Каолиново, Шуменско. Беше през лятото. С два самосвала потеглиха четирима човека. Товареха и пренасяха каолинова пръст на 4-5 километра до фабриката за преработване на каолин. Четиридесет и пет дни дишаха пушека по прашните пътища с напукани от жегата устни и с обгорели от слънцето лица. А през есента замина ха за Влайков връх, с. Елшица, Пазарджишко. Разкриваха някаква руда. И тук работеха денонощно. Валяха ги дъждове. Влага ги пронизваше. Но... победиха.

На другата година дойде още по-тежко изпитание за Петър и за другарите му — изпратиха ги в мина „Бобов дол" за три месеца. Там липсваше вода. Но сеше се прах като облак из въздуха. И само ревът на моторите огласяше местността.

За три месеца свършиха много работа, получиха големи заплати, станаха авторитетни хора. А после, когато трактори за цепиха полята и се сипнаха черни угари навред, долетяха във Варна на корабостроителния завод. Морето ги приласка с бурите си. Возеха тинята, която други вадеха от дъното му за разширяване на завода.

И отново „Бобов дол". Правеха по 180 курса на смяна. Отново прах, шум, воня на въглищен газ. Докато го удостоиха с газка. По кариерите, по горите — с нея. Зиме се въртеше из града.

Седем години — седем затворени страници от неговия живот.

Автомобилът лети по равната добруджанска шир, отива към Варна. В кабината е Петър — радва се на пролетта. Дърветата му махат с клоните си. Кооператорите, плъзнали по нивите, изправят гръб, за да го съпроводят с поглед, докато се скрие зад бухналия облак на зеленото море. Петър не се надпреварва с вятъра, не мисли даже, че може да стори това. Вниманието му е съсредоточено напред, където се сливат полето с хоризонта. Още много път трябва да измине той, докато залезът на годините посребри косата му, докато каже веднъж-завинаги: „СТИГА!".

Никола НАНЕВ

Грижи за пролетните култури

Още не беше завършила сеитбата на късните пролетни култури, когато кооператорите от бригадата в с. Брадвари с бригадир Джевдет Назифов организираха работата по отглеждането на по-рано засетите посеви. Най-напред окопаха лука, който заема площ от 50 дка и е една от най-доходните за бригадата култура. След това извършиха сляпа копан на кръмното цвекло и тези две култури са вече спасени от заплевеляване.

Сега кооператорите извършват разреждането и първото окопаване на слънчогледа. Те считат да завършат тези две мероприятия в следващите няколко дни.

Ромис ДЕМЕРДЖИЕВ

Свикнал с безкрая на полето и приятния мирис на тревата, Христо Николов от с. Сокол остава верен на традициите. Сред овчето стадо на кооперативното стопанство той се чувствува щастлив и доволен от избраната професия.

Усилен труд в полето

Кооператорите от двете полевъдни бригади в с. Босна започнаха масово да излизат на полето. Сред звената все по-силно се разгаря пламъкът на социалистическото съревнование.

Главното внимание сега е насочено към пролетните култури. Отдавна бе извършено опрашването на 715 декара слънчоглед с „хексахлоран" против стригача. За тази цел са използувани машините и част от кооператорите. Наторени са 300 декара захарно цвекло, което е разредено и окопано два пъти. Разредени са и над 715 декара слънчоглед. В разреждането и окопаването на захарното цвекло и слънчогледа се проявиха най-вече звената на Хамза Исмаилов, Вайли Османов и Хайди Халидов.

Хюсеин РАСИМОВ

Повишават своята квалификация

През миналата година в промкомбинат „Електрометал" — Силистра бяха допуснати някои сериозни слабости по качеството на продукцията. Имаше рекламации и за недостатъци на леярските изделия. Стигна се до спиране на производството в леярния цех, докато преустрои своята работа. Повече от два месеца след това леярските произведения се проверяваха специално от представител на държавния контрол и след утвърждаването им се пускаха за пласмент. Бяха допуснати нередности в качеството и в други цехове на промкомбината.

Трябваше да се търси изход от ненормалното положение. И такъв изход предприятието намери. На разширено заседание административното и техническото ръководство на промкомбината постави поръчение на повечето от инженерно-техническите работници да организират в цеховете курсове за повишение квалификацията на работниците. Бе изработена и утвърдена програма, по която следваше да се водят занятията. Известни трудности създаваше липсата на учебно-методически пособия и нагледни помагала и помещения за провеждане на занятията. Но и на тези трудности се намери решение. Теоретическите занятия се провеждаха ту в канцеларии, ту в червените кътове, а практическите — в самите цехове, където използуваха оборудването, нагледните схеми и таблата в цеховете.

Така учебната работа, започната през ноември месец миналата година, се провежда почти всяка седмица, обикновено всяка сряда. В повечето от цеховете действуват две групи, едната обхваща работниците с по-ниски разряди (I-VI), а втората — с по-високи (VII и VIII) разряди. В зависимост от подготвеността на работниците се подбираха и темите по съответния профил.

В механичния цех, където малко работници умееха да четат чертежите, бяха запознати с документацията и нормите на допуските на сглобките, правилното манипулиране с измервателните уреди и др. В леярната пък през миналата година бяха постъпили много нови работници, на които бе непозната леярската професия. В този цех в курсовете по формовка и леене на метала участвуваха над 60 души. Те се запознаха с темите „Класификация на стоманите", „Неметали, употребявани в машиностроенето" и др. В резултат леярите бързо отстраниха допусканите по-рано дефекти и снижиха брака под допустимия по плана процент. Държавният контрол отново повери проверката на качеството на цеховия ОТК.

Предвидените 8 теоретически и 16 практически теми във всяка група през април месец завършиха. Ръководителите на групите, като Христо Боянов, Станчо Енчев, Добри Димитров, Петър Моллов и др. през време на цялата учебна година се готвеха старателно и изнасяха своите лекции на висок уровень. А работниците от своя страна записваха по-важните неща, питаха, разискваха, съставяха си планове на лекциите. Някои теми ръководителите поверяваха да бъдат изнасяни и от работници. Трифон Димитров, Иван Василев и др. добре се справяха като лектори.

В курсовете за повишение на квалификацията преминаха над 80 на сто от производствените на промкомбинат „Електрометал". След завършване на цикъла теоретически и практически занятия от 18 работника в печатницата на промкомбината 5 пожелаха да положат изпити за повишение на своите разряди, и комисията, оценявайки техните знания, удовлетвори молбите им. Тия дни се провеждат изпити и сред другите групи, чиито участници също показват повишени теоретически и практически знания по своите специалности.

Михаил ТСМОВ

Неспокойни делници

Малкото селце все още спеше. Тук-там се чуваше гласът на ранобудните петли. Разбуден от звъна на будилника, Митю почти скочи от леглото, уми си набързо очите, облече се и тръгна към вратата.

— Няма ли да закусиш? — дочу гласа на жена си.

— Не, като се върна. Очакват да се тели една от кравите и трябва да побързам.

Унесен, Митю вървеше по познатата пътека и когато го сепна кучешки лай, той разбра, че е стигнал до фермата. Отвори вратата на обора и погледът му се спря на дежурния гледач, застанал до единствено стоящата изправена крава, а около нея, мъчейки се да се закрепи на крака, се клатушкаше малко теленце. Митю се приближи и дълго му се радва.

Скоро в помещението дойдоха и другарите му, глъчка изпълни тишината, а с това започна и работният ден на животновъдите.

Провеждаше се кооперативно събрание за отчитане на резултатите в тазгодишното предпървомайско съревнование. Митю беше седнал в последните редици на читалищния салон и внимателно слушаше.

Докладчикът зачете: „За постигнати високи показатели по млеконадой малкият колектив от кравефермата в с. Казимир се нарежда на първо място в стопанството и се награждава с 30 лева. Гордост за стопанството е първенецът от фермата Митю Иванов, който при план за четиримесечието 15 340 литра е надоил 18 644 литра мляко".

Чул своето име, Митю леко наведе глава. Неговите другари го погледнаха усмихнати и весело му честитиха. Когато докладчикът зачете другите имена, той се изправи, понамести се на стола и хвърли бързо поглед наоколо. Мъчеше се да слуша, но думите като че ли не стигаха до него. Мислите го върнаха назад в спомените.

... Роди се Митю в бедно семейство, нерадостно преминало детството му. От малък изпитва бремето на тежкия труд. А когато станал на 21 година, създал семейство, но бурята на войната го задължава да замине за фронта.

След войната Митю се връща в родното си село. Трудно е да се разкаже колко голяма е била радостта на близките и жена му. А когато в селото се създава кооперативно стопанство, 28-годишният младеж не се поколебал и застанал в редиците на учредителите.

Редят се нови трудности, но и сега Митю остава верен на стремежите си. След няколко години работа в полето той заработва като пастир, а след това като дояч. Трудно било тогава да се грижиш за 15-те крави. Всичко се извършвало на ръце. Но и новите трудности не са могли да го отчаят.

Когато внесли доилните агрегати, броят на кравите станал 21, но за това пък само за половин час с помощта на машините се издояват всички животни.

С идването на техниката се заредили и новите успехи. Митю започва редовно да преизпълнява плана. Сега, когато гледаш този 44-годишен мъж със смолесто черна коса и обгоряло лице, не можеш да не изпиташ чувството на радост и признание към волята и трудолюбието му.

Симеон КОЛЕВ
с. Казимир

Вода в зажаднялата равнина

Представител на редакцията се срещна с началника на Водно стопанство — Силистра др. Стоименов и разговаря с него по въпроса за откриването на новия поливен сезон. Този въпрос е животрепящ за много кооперативни стопанства, защото сушата през последните месеци не беше малка.

— △ —

— Др. Стоименов, преди колко време започна поливането в окръга?

— Тази година започнахме поливния сезон преди повече от три седмици. От водите на местните водоизточници и на р. Дунав ще оросяваме 82 000 дка при 1 700 000 дка обработваема земя в Силистренски окръг. Може би и на Вас прави впечатление колко голяма е разликата между двете цифри. Работата по поливането и пълноценното използване на водите започна усилено едва през последните години и затова горното положение не бива да Ви учудва.

— Казахте, че поливането е започнало преди повече от два десет дни. Кои напоителни системи ще функционират през настоящата година и какъв е техният капацитет?

— Работят с пълен капацитет още от първите дни на сезона две от помпените станции — Силистренската и Ветренската. Попинската напоителна станция и до този момент не работи, защото, цялата площ се намира под дунавската вода, избила подпочвено. Ветренската напоителна система напоява 13 800 дка от землищата на с. Сребърна, Ветрен, Айдемир и ДСС — Силистра. Стана въпрос за напоителните станции по Дунава. Тук му е мястото да Ви уведомя, че вече е утвърден идейният проект за построява не на нова станция край гр. Тутракан, която ще напоява около 30 000 дка площи. През месец май ще бъде утвърден строителният план и в най-лошия случай през септември ще започне нейният строеж.

— Разполагат ли нашите кооперативни и държавни земеделски стопанства с необходимата поливна техника?

— През миналите години не се използваше пълният капацитет на водите, защото тази техника беше недостатъчна. Разбира се, такава техника беше не обходима не само на онези стопанства, които ползват водите на дунавските напоителни системи, а и на онези, които имат свои язовири. Тази година в окръга има 70 дъждовални машини и агрегата.

— Кои кооперативи в Силистренски окръг разполагат с по-големи язовири, с чиито води би могло да се поливат по-големи площи?

— Язовирите в Коларово, Зафирово, Дичево, Калипетрово са с най-големи водни капацитети. Освен това за напояване от язовирите се предвиждат и 4 помпени станции в Белица, Суходол, ДСС — Силистра и ДЗС — Нова Черна.

— Др. Стоименов, какви култури биват поливани в настоящия момент?

— Сега водата се използва предимно за поливане на зеленчуци и разсади. ДСС — Силистра започна поливането на цвеклото. Предполагам, че най-интересното за читателите на вестник „Силистренска трибуна" е това, че тази година за първи път в страната в нашия окръг се започна работа с основаването на опитно торово-напоително поле в с. Зафирово. То е малко — около 500 дка, но перспективите на този вид напояване са обнадеждаващи. По пример на някои страни, като Швейцария, Чехословакия, САЩ и др., изчистването на оборите ще става чрез измиване с водна струя. Водата с разтворения тор ще се отвежда по специални устройства за едновременно напояване и наторяване. През зимните сезони, когато не се извършва поливане, тази смес ще се съхранява в резервоари с вместимост 6 000 куб. метра и ще се пръска по площите напролет. По този начин се улеснява персоналът, който обслужва оборите, и най-пълноценно се използуват възможностите на оборската тор...

— Успешна работа през новия поливен сезон, др. Стоименов!

ТЕОРЕТИЧЕН КОНКУРС ЗА МЛАДИТЕ ТЕХНИЧЕСКИ КАДРИ ОТ СЕЛО

В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на ДКМС ОК на Комсомола, ОК на Профсъюза на работниците от селското стопанство и редакцията на в. „Силистренска трибуна" обявяват теоретичен конкурс сред младите технически кадри от селското стопанство.

Той ще се проведе на два етапа:

П Ъ Р В И Я Т — до месец септември 1967 г.

В Т О Р И Я Т — до края на месец ноември 1967 г.

Конкурсът обхваща въпроси от политически, икономически и технически характер.

В класирането ще участвуват ония, които отговарят редовно и точно на въпросите по трите раздела.

Най-добрите отговори за всеки етап ще бъдат отличени със следните награди:

първо място — материална награда на стойност 30 лв.

второ място — материална награда на стойност 25 лв.

трето място — материална награда на стойност 20 лв.

Отговорите да се изпращат до редакцията на в. "Силистренска трибуна". Въпросите ще се публикуват на всеки петнадесет дни. Специална комисия ще оценява отговорите.

Комсомолски УСТРЕМ

ПРЕД ИЗПИТАНИЕ

Цялата общинска организация на Комсомола в село Иширково тези дни е пред голямо изпитание. На 28 май т. г. тук предстои да се проведе за пръв път професионално-технически конкурс-състезание сред механизаторите в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и Единадесетия конгрес на Димитровския комунистически младежки съюз.

Това първо по рода си начинание в общината е заангажирало всецяло вниманието на целия актив, на общинския комитет на Комсомола. С непосредствената помощ на общинския партиен комитет и управителния съвет на кооперативното стопанство Общинският комитет на ДКМС успя навреме и отблизо да запознае всички младежи в района с целите и задачите на конкурса—състезание. Затова тази хубава инициатива се посреща с извънредно голям интерес от младите технически кадри. От записалите се 110 участника, 60 на сто са все млади трактористи, комбайнери, шофьори, работници от ремонтната работилница на кооператива.

В помощ на участниците са раздадени въпросници, по които ще се състезават. Заедно с това отговорниците на съответните комисии ще проведат и консултации с желаещите да участвуват в състезанието—конкурс. Във всяко село на общината младите механизатори живо се интересуват от конкурса и с голямо нетърпение очакват провеждането му.

Сред 32 комсомолци от дружеството при механизаторите в село Иширково конкурсът е станал постоянна тема на ежедневието. Едновременно с подготовката на машините те старателно и упорито се готвят за теоретическия изпит, засягащ въпроси от икономически, технически и политически характер. У всеки гори желанието да се представи отлично. Затова всеки се вълнува като пред изпит. Така е сега и при младежите от съставните села на общината.

Малко дни остават до деня, в който ще стане състезанието-конкурс. Още много неща има да се дооправят. Затова усилия та са насочени към осигуряването на хубава нагледна агитация, на литературно-музикална програма. Още се мисли какво да се направи, че начинанието да остави у всички наистина богати следи, да се запомни задълго.

С конкретната и близка помощ на партийното и стопанско то ръководства, ползувайки опита от провеждането на конкурс в село Голеш, общинският комитет на Комсомола в Иширково ще превърне 28 май в празник за младежта от района, празник за цялото население.

Нека пожелаем на иширковските механизатори отлично представяне на конкурса—състезание!

Недка ПЕТРОВА

ЧУДЕН ЧОВЕК

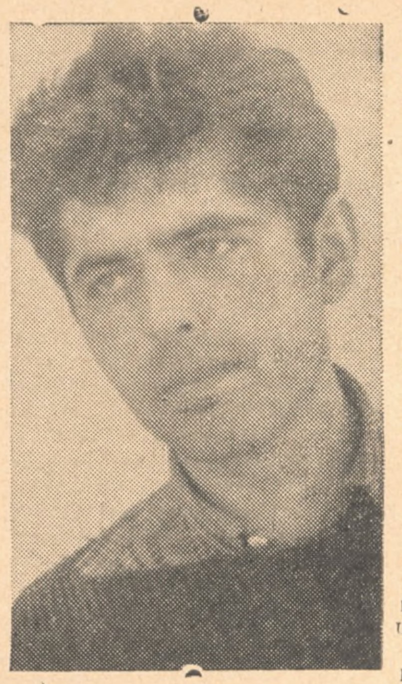
— Просто да се не начуди човек. Откъде намира време за всичко този Али. Рядко се срещат такива хора като него — каза агрономът.

— И къща си строи, и задочно учи. А колко тежка е работата на механизатора — додаде един кооператор.

— Чуден човек — добави друг.

Хубави, сърдечни, ласкави думи казват хората от село Брадвари за младия тракторист Али Чаушев. С голямо то си трудолюбие и обич към машините той е заслужил признателността на другарите, на кооператорите.

Наистина, чуден човек е Али — казваме и ние. Защото не е никак лесно да си тракторист, къща да строиш и да учиш задочно в Техникума по механизация и електрификация на селското стопанство в гр. Толбухин. А вече трета година Али съчетава учението с труда, на дело доказва необходимостта, че на механизаторите вече са необходими много знания. Не е достатъчно само да възседнеш трактора, а из основи да познаваш цялата селскостопанска техника. Така ще си по-полезен не само за себе си, а и за кооператива.

Не една безсънна нощ е прекарвал Али. Неговият прозорец често вечер свети до късно. Макар и преуморен от работа през деня, не пропуска вечер, в която да не прочете поне няколко страници от дебелите учебници. Те са едно богатство за него. Разкриват му все по-цялостно тайните на техниката, помагат му да опознава по-добре сложността на машините.

Тези дни и той се готви да участвува в общинския конкурс—състезание с механизаторите. Но малко се безпокои. Понеже конкурсът е на 28 май, а той на 29 има изпит в техникума. Един негов колега побърза да го поуспокои:

— Не бой се, Али! Ако няма рейс, ние с мотор ще те заведем до Толбухин. Но ти трябва да се явиш на конкурса. Ние разчитаме на тебе. Селото ни трябва да се представи добре на конкурса в Иширково.

— Да не би да закъснея — рече Али.

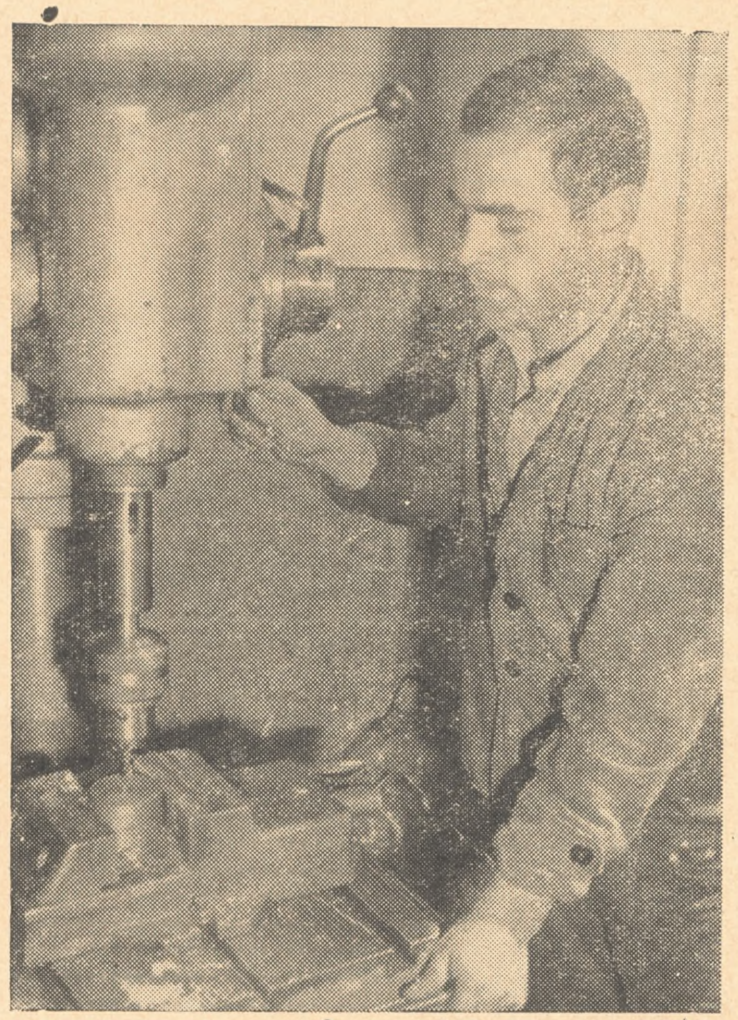
— Разчитай на нас! — отново потвърди думите си колегата му. — Всичко ще се нареди. Вярвай ни.

Две големи изпитания предстоят на Али наскоро. Ала той ще успее и двете да съчетае. Щом хората, другарите му, колегите разчитат на неговото участие, трябва да ги уважи. Да покаже какво може и какво знае.

Богат опит е натрупал Али като механизатор. Цели десет години седи зад волана и пори родните поля. Много го утрини изпреварва слънцето, много утрини го е посрещал на кооперативните блокове. Много вечери го е изпращал и е оставал до късно на нивите.

И не е чуден човек, както мислят съселяните му. А човек, който обича машините, земята, хората. И им отдава всецяло душата си.

Велислав РАЙКОВ

Комсомолецът Васил Кардашев от с. Иширково работи като шлосер в ремонтната работилница на ТКЗС. Той участвува активно и в работата на комсомолското дружество, където отговаря за политико-просветната дейност. Сега се подготвя за общинския професионално-технически конкурс.

НЕОБХОДИМА Е ПОМОЩТА НА ВСИЧКИ

На някои места все още формално се гледа на професионално-технически конкурс-състезание с механизаторите. Не се отдава нужното внимание и значение. Такова е отчасти положението и в село Айдемир. По всичко още отсега личи, че ако то не се провали, ще премине вяло. В интерес на истината може да се каже, че повечето от механизаторите вече знаят за това предстоящо събитие. Ала друг е въпросът доколко ефектна ще бъде тяхната предварителна подготовка.

Заместник-секретарят на общинския комитет на Комсомола Гойчо Даскалов се опoвава единствено на обещанията на главния инженер, че подотовката наистина ще бъде осъществена.

Единствената обективна причина за слабата подготовка на конкурса-състезание в с. Айдемир е тази, че секретарят на общинския комитет на Комсомола е в отпуск. А заместник-секретарят е ангажиран в пряката си служебна работа в канцеларията на кооперативното стопанство. Но бива ли това да бъде причина за бялото осъществяване на една хубава инициатива? Заместник-секретарят заедно с целия общински комитет и останалите активисти защо не се вдигнат на крак и сторят необходимото?

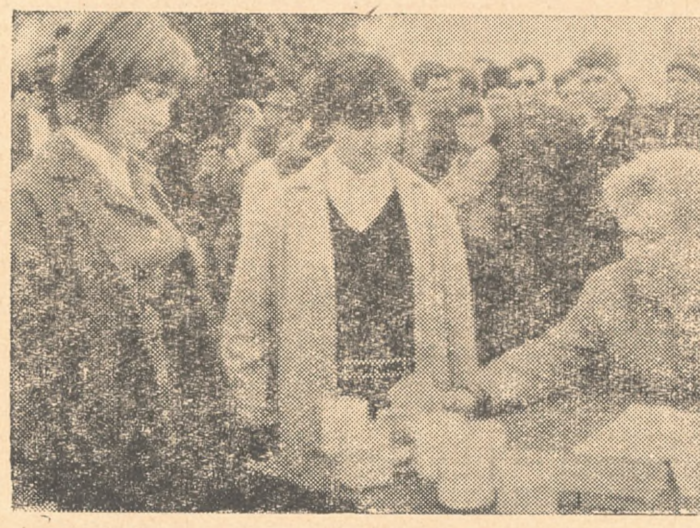
Би могло да се потърси съдействието на главния инженер и на главния агроном на стопанството, за да се изяснят по-подробно всички неща, свързани с конкурса-състезание. Ала всичко това зависи и от самоинициативата на комсомолското ръководство в общината, тъй като голяма част от техническите кадри в кооперативното стопанство са все млади хора. Тук биха могли да окажат конкретна помощ специалистите, членовете на профкомитета при ТКЗС и най-вече комсомолските активисти. Изглежда обаче последните не са достатъчно добре запознати с условията на конкурса. Иначе не може да се обясни тяхната пасивност.

Сега наистина дните за подготовка на механизаторите са малко, тъй като те са в напрегната работа по полето и свободното им време е съвсем малко. Би било другояче, ако необходимата комисия по провеждането на професионално-техническите конкурси бе изградена много отдавна, както изисква указанието на Министерството на земеделието, ЦК на Комсомола и ЦК на профсъюза на работниците от селското стопанство. Тя щеше да поеме много от задачите отрано и би имало достатъчно време за целенасочена подготовка.

Р. РУСЕВ

ЩРИХИ ОТ ПЪРВИЯ ОБЩИНСКИ КОНКУРС

ЗА ТЯХ ВСИЧКИ ЗАГОВОРИХА

Когато комсомолките-полевъдки Марийка Панайотова и Радка Бакалова от с. Краново пожелаха да участвуват в конкурса, присъствуващите някак недоверчиво ги изгледаха. Нима и те са решили да мерят сили с механизаторите? Но щом чуха отговорите им на теоретическите въпроси, тутакси млъкнаха. Хубаво двете девойки се представиха и на практическите изпити върху агротехниката. Марийка спечели второ място и бе наградена с екскурзия до Будапеща. Радка пък зае пето място. Получи и награда. Та малък ли е успехът им при такава голяма конкуренция! В конкурса участвуваха над 50 души.

СПОДЕЛЕНИ МИСЛИ

След завършване на конкурса-състезание помолихме някои от присъствуващите гости да споделят свои впечатления за представянето на младите механизатори. Те бяха тъй любезни и набързо казаха своето мнение. Впрочем да го чуем. . .

Атанас КИРОВ,
първи секретар на ОК на ДКМС

ПРЕДВИД на това, че професионално-техническите конкурси тепърва се налагат като форма на работа сред селската младеж, бюрото на ОК на Комсомола съвместно с управление „Земеделие" и Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от селското стопанство решиха да организират показен конкурс-състезание в с. Голеш, на който да присъствуват секретарите от общинските комитети на ДКМС и селскостопанските специалисти. Благодарение на много добрата предварителна подготовка, конкурсът премина на високо ниво.

Младите участници показаха своята теоретическа и практическа подготовка и обогатиха политическите, икономическите и техническите си познания.

Михаил СТАНЧЕВ,
председател на ОК на Профсъюза на работниците от селското стопанство

ВСИЧКИ участници в конкурса се представиха много добре. Ала най-голяма похвала заслужават комсомолците. Почти всички от тях отговориха сигурно и уверено на поставените теоретически и практически въпроси, показаха сръчност, умение и бързина при работа с машините. Личеше, че комсомолското ръководство е вложило много усилия и старание в подготовката на конкурса. На членовете на комисията просто им доstави истинско удоволствие да слушат отговорите на младите механизатори.

Всеобщ интерес предизвика и участието на полевъдите.

Тодор ДИМИТРОВ,
председател на ТКЗС в с. Ситово

ДНЕС наблюдавахме едно много хубаво и полезно мероприятие. Нужно е то да навлезе широко в живота на кооперативните стопанства и се съчетае с Деня на механизатора. Струва ми се, че именно по такъв начин трябва да се чествува Денят на механизатора, а не само с речи и доклади. Добре ще е занапред това да стане традиция. Изобщо доволен съм от много доброто представяне на комсомолците.

Никола РАЙНОВ,
главен инженер на ТКЗС в гр. Дулово

КОНКУРСЪТ показа, че вече се обръща голямо внимание към механизаторите като водеща сила в ТКЗС. Този ден те получиха обществено признание за своя труд. Комсомолците като че ли изпъкнаха с обширните си познания върху техниката, а така също и при отговорите от политически, агротехнически и икономически характер.

ОЧИ, ЖАДНИ ЗА ПРОСТОР...

Днешният ден бе празник и за черноокия тракторист Илия Пенков от село Голеш. Празник, но малко по-различен от другите. Изпълнен с вълнение и трепет, с неспокойствие и тревога. Празник, който завърши с едно малко, ала пълно и абсолютно тържество. Тържество на умението и сръчността, плод на дългогодишния му упорит и всеотдаен труд.

. . . Двете години в МТУ на гара Левски минаха някак неусетно. Душата на Илия жадуваше за родните простори, за обширните кооперативни поля. Очите му винаги бяха устремени към машините. Стремеше се да научава повече нови неща. Движенията на ръцете му ставаха все по-уверени. Възмъжаваше в трудната професия.

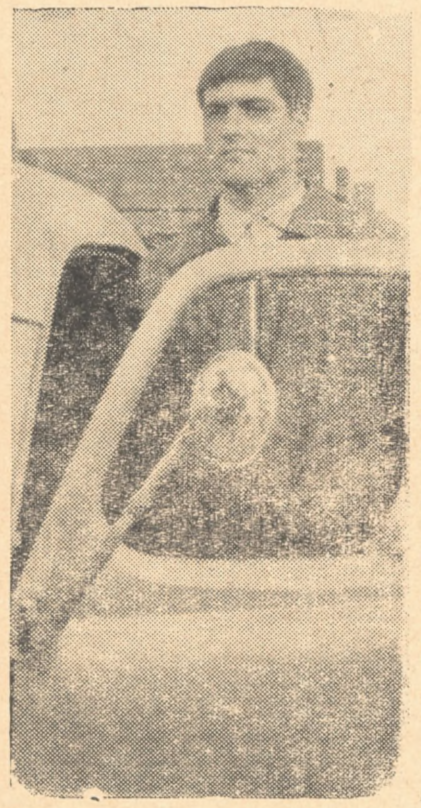
Вече 13 години Илия е непрекъснато сред машините. 13 години напрегнат труд. Често слънцето изненадано открива сред полето един млад тракторист, а вечерта го обгръща с топлината на деня и вечерната прохлада. И ден след ден, година след година растеше сръчността и умението му.

Когато Илия застана пред комисията за провеждането на професионално-техническия конкурс с механизаторите в общината, уверено, ясно и точно отговори на поставените въпроси. От възможните 60 точки от теоретическия изпит набра 60. Потвърждение за високата оценка бяха и аплодисментите на многобройните слушатели. Така беше отворена една от вратите към първото място в състезанието-конкурс. Оставаше още една. И интересно. Въпреки увереността в себе си, Илия се вълнуваше твърде много. Вълнуваше се, защото знаеше, че защитава сега честта на комсомолското дружество, на бригадата, своята собствена чест.

Затова, когато след обед започнаха практическите изпити, Илия вложи цялата си воля и съсредоточеност. Стартът бе даден. Минути на изпитание. Илия просто не разбра кога пресече финалната линия. Чак когато постави „Болгара" на изходното място, забеляза, че е пръв. Ситни капчици пот бяха оросили челото му. Но все още това не беше краят. Състезанията продължаваха. С изтръпнало сърце Илия чакаше резултатите.

— На първо място се класира Илия Пенков с трактор „Болгар", набрал най-много точки на теоретичните и практически изпити-състезания — обяви председателят на кооперативното стопанство Паско Жеков. — Награждава се с екскурзия до Будапеща.

Стойка КАЛЧЕВА

Трудна задача предстои днес на младия шофьор Неделчо Костов от с. Добруджанка. За пръв път участвува в конкурс-състезание с поверения му камион. С малко плахи стъпки се яви пред комисията. Ала когато изтегли билетче за теоретическия изпит, малко се поуспокои. Отговори добре. Хубаво се представи и на практическото състезание. В общото класиране зае шесто място. Радваше го това, че сред шофьорите, взели участие в конкурса, той бе вторият, който получи награда.

ДЕЛЪТ НА МЛАДИТЕ

С много жар и ентусиазъм младите технически кадри от района на Голешката община участвуваха в професионално-техническия конкурс, състоял се на 7 май т. г. Общинският комитет и дружествените комитети на ДКМС навреме мобилизираха силите на всички комсомолци-механизатори за активно участие в състезанието-конкурс. На специално заседание на общинския комитет на Комсомола бяха разгледани най-важните задачи. Състояха се и срещи с младите механизатори от Голеш, Добруджанка и Краново. На тези срещи подробно се разясниха условията за участие в конкурса. Издаден бе специален въпросник, по който младите механизатори, полевъди, шофьори и работници от ремонтна работилница се подготвяха.

Дните около провеждането на конкурса бяха за комсомолците дни на трескава теоретическа и практическа подготовка. Вечер до късно на сбирки на комсомолските групи се разясняваха неясните въпроси, споделяше се опит. В две комсомолски дружества се състояха срещи с председателя на кооперативното стопанство Паско Жеков, който разказа за перспективите на кооператива. По дружества бяха организирани много трудови дни за почистването на стопанските дворове, подреждането на бригадните станове. Особено много се проявиха комсомолците Господин Атанасов и Атанас Йорданов, които с чест изпълниха комсомолските си поръчения по украсата на площадката, където се проведоха конкурсите-състезания.

Пионерите от общината също се включиха в подготовката и популяризирането на конкурса. Под ръководството на дружинната ръководителка Марина Бобчева в с. Голеш пионерите издириха първите председатели на кооперативните стопанства, кооператорите-учредители и първите механизатори. При откриването на конкурса пионерите от Голеш топло приветствуваха участниците.

По време на подготовката у всеки комсомолец се появи желание да се представи колкото може по-добре на конкурса. С личния си пример секретарят на комсомолското дружество в с. Добруджанка Павел Ташев, членовете на общинския комитет на ДКМС Георги Кръстев и Халид Арифов увлякоха повечето от комсомолците-механизатори.

В деня на конкурса развълнувани, с обветрени от полския вятър лица, 35 комсомолци в сини облекла и 2 полевъдки демонстрираха своите знания и опит. Отговорите на комсомолците Илия Пенков — тракторист, Марийка Панайотова — полевъдка, и други показаха, че в района на Голешката община израства и се труди нова смяна, която достойно продължава трудовите традиции на родното място и е способна да удесетори богатствата на кооперативното стопанство.

Фактът, че от десеттях наградени в конкурса-състезание седем са комсомолци, убедително говори, че днес под крилото на родната Партия расте поколение, което живо се интересува, изучава и внедрява новото в селскостопанската техника. Безспорен дял за това се пада и на общинската комсомолска организация, която оправдава гласуваното ѝ доверие.

Наталия РАДКОВА

Страницата е подготвена от нещатния отдел по комсомолски те въпроси при редакцията на вестник „Силистренска трибуна". Тя е посветена на младите технически кадри от село.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 59 (1223) | Събота, 20 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КЪМ ЖАЛБИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ — ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ

Българската комунистическа партия и народната власт считат жалбите, сигналите и предложенията на гражданите като документи от обществено значение, като една от формите на участие на населението в управлението на страната и затова се отнасят към тях с особено внимание.

С писмата, жалбите и сигналите гражданите на нашата страна съобщават на съответните органи за допуснати незаконни и неправилни действия, за прояви на бюрократизъм и бездушно отношение на някои органи и длъжностни лица към хората.

През последните години народните съвети в Силистренски окръг разгърнаха широка работа за преодоляване на бюрократизма чрез подобряване на своя стил и метод на работа в духа на решенията на Майския пленум на ЦК на БКП. Въпреки това обаче, в дейността на отделните звена и служители от държавния и стопанския апарат има редица слабости, допускат се немалко закононарушения, които предизвикват справедливо възмущение сред трудещите.

В резултат на подобрения стил и метод на работа и ръководство броят на жалбите бележи тенденция на намаляване. Докато през 1964 година броят на жалбите, постъпили в Окръжния народен съвет и градските и общинските народни съвети, е бил 1 702, през 1965 години той е 1310, а през 1966 година — 1279.

За това намаляване броя на жалбите допринесе и приемането на оплакващите се граждани в самите общински народни съвети от членовете на ИК на ОНС, които само за 4 месеца на тази година са посетили 14 съвета и изслушали над 100 граждани. Този опит се ползува и от някои общински народни съвети.

Все още обаче е голям броят на основателните жалби. От решените през 1966 г. 1 279 — 653 са основателни. Това показва, че се вършат немалко законарушения и други нередности, несъвместими с правилата на социалистическото общежитие, а това налага да се вземат решителни мерки.

Най-голям брой жалби се подават за нарушение правата на кооператорите по Примерния устав на ТКЗС и за нередности в кооперативните стопанства, предимно по въпросите за личното ползуване, по заплащане на труда на кооператорите, налагане на незаконосъобразни глоби, за помощи и др. Най-много такива жалби постъпват от селата: Калипетрово, Попина, Тутракан, Голеш, Смилец, Белица, Айдемир, Дулово и др.

Съгласно чл. 29 от Примерния устав за причинени щети на ТКЗС при изпълнение на възложената им работа виновните кооператори носят пълна и ограничена имуществена отговорност. Когато щетата е резултат от небрежно действие или бездействие, виновните кооператори отговарят в размер на действителната щета, но не повече от 50 лева. По пълната имуществена отговорност се произнася съдът, а по ограничената отговорност управителният съвет.

В нарушение на тази разпоредба управителният съвет на ТКЗС в гр. Дулово е задължил телчарките Джеврия Али Ризова и Юсния Кямилева да заплатят стойността на умрелите телета, т. е. наложил им пълна имуществена отговорност, за което само съдът е компетентен да се произнесе. Такава неправилна практика има и в други кооперативни стопанства.

Съгласно чл. 7 ал. I от Указа за малбите, сигналите и продложенията гражданите трябва да подават оплакванията си до органа или длъжностно лице, което непосредствено ръководи и контролира служебните лица, срещу чиито действия се отнасят. Те и ги решават. На практика обаче по-голямата част от жалбите се подават в по-горните партийни и държавни органи. Така през 1966 година в Окръжния народен съвет са постъпили 745 жалби, докато в общинските народни съвети са постъпили 357 жалби.

Причините следва да се търсят в това, че много от общинските народни съвети не използуват напълно правата, дадени им с 214-то постановление на Министерския съвет, а именно — да се занимават по-отблизо с въпросите, свързани с търговията, селското стопанство, народното здраве и просветата и по-срочно и компетентно да ги решават. В резултат на този начин на работа с жалбите на трудещите се хората се оплакват „по-горе". Не се използуват съветниците, масовите организации и постоянните комисии при народните съвети за разясняване на нормативните актове и за някои проверки в селата, където се подават повече жалби.

Книгите за похвали и оплаквания са добра форма за критика на трудещите се върху нередностите и недостатъците в дейността на търговските и промишлените предприятия по отношение на културното обслужване, качеството на ястията, предметите и пр. В някои магазини книгите не се държат на подходящо място. Други не дават книгите на гражданите, за да не пишат лошо. Не са редки и случаите, когато не се отговаря редовно на гражданите, а има и твърде много формални отговори.

Народните съвети като органи на държавната власт са най-близо до народа, до неговите нужди и радости, затова те трябва да се отнасят с най-голямо внимание и отзивчивост към жалбите на трудещите се. Те трябва да помнят, че зад всяка жалба, зад всеки сигнал стои жив човек със своите интереси и болки.

Отзивчивото отношение от страна на народните съвети, на ръководителите на учрежденията, предприятията, заведенията и стопанските организации към жалбите и сигналите на гражданите, внимателната проверка и справедливото и навременно решаване на тези жалби и сигнали укрепва вярата на гражданите в нашата народнодемократична власт и заздравява все повече връзките на властта с населението.

Вести от ТКЗС — Бабук

КООПЕРАТОРИТЕ от ТКЗС — Бабук започнаха навреме силажирането на люцерната. Това им позволи досега да консервират 600 т зелена маса, толкова, колкото предвижда планът.

Механизаторът Борис Николов се справи добре с поставената задача.

* * *

КООПЕРАТИВЪТ изпълнява ритмично плана за месото. По план за първото шестмесечие на годината ТКЗС — Бабук трябва да продаде на държавата 41 т месо—кланично тегло.

До началото на май са продадени 28 тона месо. Изгледите са благоприятни. До края на юни животновъдите ще продадат на ДСП „Родопа" още 11 т говеждо и телешко месо. Освен това те ще имат възможност да се отчетат и с 3 т свинско месо в кланично тегло.

* * *

И ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ от стопанството ползват помощта на техниката. През тези дни започна механизираното разсаждане на пипера. То се извършва с разсадно-посадъчната машина „Акорд". На ден с нея се засаждат от 12-15 дка площ. През миналата години на така бяха разсадени 135 дка пипер. Сега площта е увеличена на 150 декара.

С машината работи механизаторът Върбан Димитров. Той има опит от миналата пролет и трудът му е резултатен.

Механизираното разсаждане на пипера ще донесе икономии на труд за стопанството.

Мария ТРИФОНОВА

С крилете на мечтите...

ЕДВА ЛИ друг път в салона на кино „Москва" в Силистра са се сбирали толкова радостни, толкова развълнувани млади хора, хора с щастливи слънчеви усмивки, както бе вчера. Това бяха над 500 зрелостника от окръга, завършващи средното си образование тази година в трудовополитехническите гимназии и техникумите. Те дойдоха на срещата-разговор, организирана от бюрото на Окръжния комитет на Партията. Сред тях бяха директори на училища, преподаватели, млади специалисти.

Часът е 11,30. Официалните лица и гости заемат места в деловия президиум. Тук са първият секретар на Окръжния комитет на Партията ВЕЛЬО МАКСИМОВ, председателят на Окръжния народен съвет САВА ШИВАРОВ, секретарите на ОК на БКП НИКОЛА НИКОЛОВ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, членовете на бюрото на ОК на БКП БОЯН МИХНЕВ и ГЕОРГИ КАРДАШЕВ, първият секретар на ОК на Комсомола АТАНАС КИРОВ, председателят на ГНС — Силистра ВЛАДИМИР ДРАГНЕВ.

Вълнуващата среща-разговор откри другарят Сава Шиваров. После той даде думата на другаря Максимов, който говори за международното положение в настоящия момент и нуждата на Силистренски окръг от квалифицирани висши кадри за всички клонове на народното стопанство, просветата, културата, здравното дело. Тъй като в близките няколко години нашият окръг трябва да се превърне от аграрно-промишлен в промишлено-аграрен, необходими са много кадри в областта на промишлеността — инженери, икономисти. Остра необходимост се чувствува и от учители, лекари, специалисти за селското стопанство. Тези кадри трябва да бъдат подготвени из средата на местните жители. Зрелостниците са тези, които ще отидат да следват във висшите учебни заведения и с това ще помогнат да се разреши един толкова сложен проблем.

Млади специалисти — висшисти, които работят в нашия окръг, споделиха свои мисли за работата си. Особено с голям интерес бе изслушано изказването на младия инженер Петър Иванов, работещ в завод „Оргтехника". Лекарят от Окръжната болница д-р Саик Мустафов говори пред присъствуващите за високоблагородната професия на онези специалисти, които бдят за здравето на хората. Главният агроном на кооперативното стопанство в село Калипетрово Христо Марков разказа за извънредно голямата роля днес на специалиста в областта на селското стопанство, който е призван да внедрява новостите в практиката и науката, за да се получават повече блага за трудовите хора. Началникът на Военното окръжие подполковник Младен Ценов говори пък за офицерската професия — професия високопатриотична, изискваща много любов и преданост към Отечеството и народа. Младежите — единадесетокласници трябва да постъпват във военните училища, за да се подготвят като безстрашни и смели командири за Народната армия.

Участниците в срещата изслушаха с голямо внимание младите специалисти, които им разказаха за перипетиите, които са преминали при следването си, за дълга и отговорността на всеки млад човек при избора на професия в живота. Няма маловажна професия, специалност.

От името на присъствуващите зрелостници за големите грижи топли благодарности отправи командирът на Окръжния средношколски щаб Димитър Маринов.

Вълчо ЙОРДАНОВ

Навреме и в срок

И през тази година ръководството на стопанството в с. Паисиево отделя голямо внимание за засаждането на културата тютюн, която е една от най-доходните. Много грижи се положиха от страна на кооперативните за получаване на по-добър разсад. Пролетта не беше много благоприятна и за поддържане на постоянна влага при разсада се налагаше по-често поливане на лехите. В закаляването на младите растения се проявиха майсторството на паисиевските тютюнопроизводители. По указания на главния агроном Стоян Куцаров, за да се получи здрав и изпечен разсад, към края на развитието му се намалиха поливанията с вода.

Благодарение на многото положени грижи, разсадът беше готов за изнасяне в полето към края на месец април. В първите дни на месец май бригадите започнаха засаждането му. На всички ръководители и кооператори в стопанството им е добре известно, че всяко закъснение в изпълнението на това мероприятие, макар и с няколко дни, означава по-нисък добив.

И през тази година най-много тютюн ще се разсади в бригадите на селата Листец и Зебил, по 400 декара, тъй като повечето от кооператорите са преселници от Кърджалийски окръг и по-добре манипулират с него. В тези бригади тютюнът ще се обработва на бригадни начала, а във всички останали бригади на домашен акорд.

В стопанството по план трябва да се разсадят 2 000 декара площи от сортовете „Трапезунд", „Остролист" и „Харманлийска басма", които са изпитани през миналите години.

В стопанството са засадени досега 1 300 декара, като в село Зебил с бригадир Мюмюн Расимов 305 декара, в с. Листец с бригадир Сабри Салиев 290 декара и в с. Долец с бригадир Хамил Османов, при план 100 декара, са разсадени 130 декара.

Стопанското ръководство и всички кооператори смятат до 25 май да завършат разсаждането на тютюна във всички бригади, като планът бъде дори преизпълнен.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

В КРАК С ВРЕМЕТО

Представител на редакцията се срещна с главния инженер на кооперативното стопанство в с. Зафирово др. Петър Пейчев и го помоли да отговори на зададените му въпроси:

Какво е състоянието на подготовката във вашето стопанство за лятната кампания?

Състоянието на пролетните окопни култури и какви грижи полагате за тях?

С всяка измината година числото на селскостопанските машини се увеличава, а с това се облекчава трудът на хората и се снижава себестойността на продукцията.

Немислимо е обаче да се говори за механизация, ако тя не е винаги изправна и годна, за да извършва навреме и качествено определените за нея процеси в работата.

Въпросът за подготовката за лятната кампания не е ново явление в нашата дейност. Главното е в това, че изискванията към механизацията растат и ние трябва да отговаряме на тях. Сега са необходими значително повече знания и умения, за да се организира и ръководи работата.

Ако преди няколко години разчитахме на незначителна бройка селскостопански машини за лятната кампания, то сега разполагаме с 9 зърнокомбайна, от които 6 броя СК—3 и 3 броя СК—4, 3 броя сеноко сачки. 4 широкообхватни жътварки и други.

От комбайните 6 са готови, а останалите са в усилена подготовка и не по-късно от 20 май ще бъдат готови. Годен за работа е и останалият инвентар. За да можем по-бързо и качествено да ремонтираме силажокомбайните, тази година създадохме ремонтни групи под ръководството на бригадните механици.

За да не се допусне престой в решителните дни по причина на недостиг от резервни части, са взети всички мерки за доставянето им в необходимите количества.

С помощта на машините тази година трябва да прибера без загуба и в срок 16 525 декара пшеница, 2 037 декара ечемик, 5 800 декара слънчоглед, 700 декара люцерна, 300 декара сорго и други.

Обработката на окопните пролетни култури е също един от основните моменти в работата на кооперативното стопанство. И тук през последните години все повече навлиза механизацията. Тази година 9 трактора с навесни култиватора работят непрестанно по блоковете. Култивирани са вече всички окопни култури. От общата площ със слънчоглед 5 300 декара са разредени и окопани, а от 1 700-те декара, засети със захарно цвекло, 1 200 декара са разредени и окопани. Някои от площите ще бъдат повторно окопани. Не спира борбата с плевелите, като се внасят хербициди. Царевицата за зърно заема 6 500 декара, а тази за силаж 2 300 декара. От тази за зърно са разредени над 1 000 декара и окопани 500 декара на ръка и 3 900 декара с култиватор. Върху площ от 1 400 декара, където се появи цвекловият хоботник, е разпръснат препаратът „Делдрин".

С помощта на машините и над 380-те работници, които всеки ден излизат на полето и се грижат за окопните култури, смятаме, че ще се справим навреме със задачите си.

Иван НИКОЛОВ

Борбата с настъпилата суша е една от главните задачи за кооперативните стопанства. Сега трябва да се прави всичко, за да се полива там, където е възможно.

НА СНИМКАТА: Трактористът Емил Георгиев и прикачвачът Георги Пенев от тракторно-полевъдната бригада в с. Лам бриново поливат 250-те декара люцерна.

СПОРЕН ТРУД

Цял ден не заглъхва глъчката сред полето на с. Господиново. Група кооператори окопават слънчогледа. На първо място в изпълнението на тази задача е звеното на Ради Драганов. От общо 1 000 дка за цялата бригада досега са окопани около 600 дка.

След поникването на царевицата механизаторът Стефан Николов окопа с ротационна мотика 700-те декара, засети с тази култура. На ден той достигаше до 200 дка.

Христо ВАСИЛЕВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

На 17 май в залата на Окръжния комитет на БКП се проведе семинар с партийните групови отговорници от предприятията и учрежденията в Силистра, организиран от ГК на БКП. На семинара се изнесе лекция на тема: „Ролята и задачите на партийните групи по организиране политическата работа сред трудещите се".

△
△ △

На 18 май детската школа за художествено слово при читалище „Доростол" — Силистра изнесе втори спектакъл от поредицата „Местни творци", драматизация на Веселина Добруджанска — „Мара Пепеляшка", постановка на Мариана Ковачева, посветен на Първия конгрес на културата.

△
△ △

Заводът за газови печки „Терма" — Тутракан е произвел от началото на годината до 17 май 15 86[illegible] печки с твърдо гориво и от 1 април досега 160 печки с течно гориво.

△
△ △

По инициатива на Окръжния комитет на съюза на учителите и отдел „Просвета" при Окръжния народен съвет в залите на читалище „Доростол" Силистра се откри общоградска изложба с участието на професионално-техническите училища, техникумите и средните политехнически училища.

През седмицата книжарница „Георги Димитров" — Силистра получи нов брой на Спектър за 1967 година. В страниците на книгата ще намерите материали из областта на фантастиката, науката, техниката, изкуството, политиката, спорта и модата.

△
△ △

На 11 май в град Тутракан пристигнаха двама специалисти — представители на френска фирма — инженер по монтажа Г. Гатису и техническият директор на фирмата Жак Герен, във връзка с оборудването на новия цех за плоскости към ДИП „Текстилни влакна".

Монтирането на машините ще почне от 5 юни т. г.

△
△ △

На 16 май „Родинатурист" — Силистра изпрати на екскурзия из страната 40 души работници—добри производственици от „Булгарплод—Нектар" — Силистра, наградени от предприятието.

Групата ще гостува на едно военно поделение в Бургас, с което предприятието има договор за шефство, а на връщане ще мине през Сливен, Казанлък, връх Столетов, Габрово и Русе.

△
△ △

БЪРЗО И БЕЗ ЗАГУБИ ДА ПРИБЕРЕМ ЛЮЦЕРНАТА

Започна масово прибиране на основната тревно-белтъчна фуражна култура — люцерната. Между тревните фуражи тя се отличава с най-ценни качества — в зелено, сухо и консерви рано състояние е отличен източник на белтъчини, витамини и минерални вещества за всички животни.

Полезно и за препоръчване е зелената люцерна да взема участие в дажбите за изхранване на свинете — за разплод и за угояване, както и за кокошките носачки и пилетата. Тя помага за растежа и развитието на младите подрастващи животни и увеличава значително млекодадоя при лактиращите крави и овце. На преживните зелената люцерна трябва да се дава в смес със слама в съотношение 1 към 1 през първите 10-15 дни за обезпечаване на правилен преход от оборно към зелено-пасищно хранене.

Сеното е било всякога в недостиг. В най-благоприятни години общественото животновъдство в окръга не е било обезпечено повече от 45-50 на сто с този фураж. С въвеждането на новите начини на хранене на агнетата и телета със стартерни смески за ранно отбиване и угояване нуждите от доброкачествено люцерново сено ежегодно растат.

Кооперативните стопанства на окръга имат да прибират люцерна от около 100 000 декара. Много стопанства започнаха масово да я косят. За избягване на големите загуби от хранителни вещества при сушенето и на откоси необходимо е да се използуват всички налични вентилатори и пирамиди, предназначени за получаване на качествено витаминно сено.

Трябва най-широко да се ползва миналогодишният опит на ТКЗС Алфатар, Ст. село, Калипетрово и др. стопанства за приготовляване на качествено сено чрез покосяване и балиране. Времето е подходящо за такъв начин на прибиране. Още на втория ден покосената суровина е с влажност 35-40 на сто и е годна за балиране. Масово балиране на люцерната започнаха стопанствата в Добротица, Иширково, Алфатар и др. Практиката доказа, че по този начин, при правилно съхранение на балите, се получава доброкачествено сено с висока хранителност.

Обезателно трябва да се съставят работни програми за всички сенокосни машини и се вземе на близък отчет и контрол извършената ежедневна работа от тях. Специалистите трябва да контролират изсушаването на зелената маса и под тяхно ръководство да става балирането с оглед да се избегнат евентуални пропуски, които биха допринесли за получаване некачествено сено поради неправилно протичане на процесите на доизсушаването. Под тяхно ръководство трябва да става трупането, завиването и съхранението на сеното за намаляване до минимум загубата на хранителните вещества.

Стопанствата трябва да си вземат добра поука от допускани грешки през миналата дъждовна година. В никакъв случай те не бива да се повтарят.

При евентуални валежи и невъзможност за изсушаване най-добре зелената маса от люцерна може да се съхрани чрез самостоятелно силажиране в смес с меласа или консервиране с метабисулфид. Тези методи на съхранение на зелената маса са познати на всички стопанства, тъй като са масово практикувани. Ежегодно ТКЗС — Дулово силажира и консервира стотици тонове люцерна, която се приема с охота от животните. През настоящата година същото стопанство предвижда да подготви достатъчно количество силаж, като започна силажирането. ТКЗС — Сокол вече подготви 600 т консервирана люцерна с метабисулфид. Натриевият или калиев метабисулфид се употребява 4-5 до 6 кг на 1 тон зелена маса в зависимост от активното вещество. Той се разтваря във вода и с разтвора равномерно се напръква суровината. При силажирането и консервирането на зелената люцерна трябва да се спазват задължително всички правила на обикновеното силажиране.

Естествено при хубаво време без валежи, каквото е настоящото, предпочитание трябва да се даде на подготовката на достатъчно по количество и отлично по качество сено. Така че бързото покосяване, изсушаване и балиране на люцерната — първи откос, е задача №1 в селското стопанство в окръга в настоящия момент.

ПРИЛИВИ И ОТЛИВИ В ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД

партиен живот

ОКОЛО 240 партийни и комсомолски секретари, председатели на профкомитети, директори на предприятия и бригадири на бригади за комунистически труд от промишлеността, строителството, търговията и транспорта в окръга бяха извикани на 12 май т. г. в Силистра на съвещание. Трябваше да се разгледа въпросът за състоянието на движението за комунистически труд в споменатите отрасли. Съвещанието съвпадна с провеждания от Градския комитет на Партията ден на партийния секретар и двете мероприятия се проведоха заедно.

Най-напред участниците в съвещанието посетиха ДИП „Добруджа“. Те разгледаха цеховете, срещнаха се и разговаряха с текстилни работници за работата им в бригадите за комунистически труд. Мнението на всички бе, че партийното, профсъюзното, административното и комсомолското ръководства в ДИП „Добруджа“ са положили много грижи, за да отгледат най-хубавите кълнове в движението за комунистически труд — дружбата и взаимопомощта между хората.

Деловата част на общото мероприятие се проведе в салона на Окръжния народен съвет. Поканените изслушаха два доклада — от председателя на Окръжния съвет на профсъюзите др. Мико Николов и от заместник-секретаря на заводския партиен комитет в ДИП „Добруджа“ др. Радка Данева. Другарят Мико Николов посочи, че са налице много успехи в развитието на движението за комунистически труд в окръга в областта на промишлеността, строителството, търговията и транспорта. Много са участниците в него, получили званието „Ударник за комунистически труд“. Те са най-добрите производственици, рационализатори, общественици. Именно в бригадите за комунистически труд се роди движението за собствен качествен щемпел. За пръв път бяха приети законите на работническата чест. Налице е взаимопомощта между участниците в движението за комунистически труд, новото им отношение към труда и живота.

Но като червена нишка се от крояват и слабостите в това движение. Настъпил е отлив в неговото развитие, застой. Това е така, защото формите на работа, които се използуват в бригадите за комунистически труд, са вече остарели. Трябва да се внесе нещо ново в живота им, което да замени старото. Забелязва се едно подценяване на движението за комунистически труд от страна на партийните, профсъюзните, административните и комсомолските ръководства. Не се отчитат редовно резултатите от неговото съществуване и развитие, не се върши широка разгласа на същото сред колективите.

В противовес на критичната линия в доклада на др. Мико Николов, другарката Радка Данева е сметнала за правилно да обрисува само положителното в работата на ръководствата в ДИП „Добруджа“ по разрастването на движението за комунистически труд. Липсваха в нейните думи анализът, насоките, общият извод и заключение.

Тъй или иначе обаче изказванията — кратки, конкретни и строго адресирани — запълниха тази празнота. Партийният секретар на ДИП „Дунав“ др. Георги Чолаков разказа пред присъствуващите за пътищата, които е изминало предприятието, докато стигне до най-високото звание „Предприятие за комунистически труд“. Характерното при тях е, че бригадите, включени в това движение, са малки и по-оперативни.

Друга насока имаше изказването на др. Христо Цонев, секретар на заводския партиен комитет в ДМЗ „Стомана“. Той смята, че въпреки положителната оценка в доклада на др. Мико Николов за работата на бригадите за комунистически труд в тяхното предприятие, това не ги задоволява. Сегашната дейност на бригадите не вълнува работниците както преди. Според него правилно е да се помисли да се внесе нещо ново в работата на бригадите за комунистически труд, което да отговаря на изискванията на новата система на ръководство на народното стопанство. Необходимо е да се вникне по-добре в бита на хората, каза др. Христо Цонев.

Завладяващи бяха думите на началника на участък при железопътна гара в Дулово др. Борис Симеонов. Той говори най-вече за възпитанието на участниците в движението за комунистически труд при тях, за мястото на партийната, профсъюзната и комсомолската групи в изпълнението на тази задача. Мястото, където се провеждат мероприятия по възпитание то на хората, това е културният клуб на участъка.

Секретарят на Окръжния комитет на Партията др. Йордан Георгиев изрази тревогата на Окръжния комитет на Партията, че за няколко години, откак това движение се прилага в окръга, не е постигнат особен успех в съдържанието на работата на бригадите за комунистически труд. Участниците в него — около 4 000 души в промишлеността, строителството, търговията и транспорта — не са малко, но трудно се постига основният резултат — изграждането на всестранно развити личности. Причината се корени във факторите, които организират и ръководят това движение. Условията, които се приемат от колективите всяка година, буквално се преписват.

Дошло е време да се работи за повишаване културата на участниците в движението за комунистически труд, за тяхната квалификация. В този смисъл беше и пренасочената му на младите работници да се оказва по-близка и конкретна помощ, като ежедневно се наблюдава тяхната работа.

Другарят Георгиев отправи критика към Окръжния съвет на профсъюзите и към Комсомола, които пряко отговарят за развитието на движението за комунистически труд. Той подчерта, че с неговото съживяване е необходимо да се земат най-отговорните хора в предприятията.

Никола НАНЕВ

ЛЕНИНСКИТЕ РЕДОВЕ...

Веднъж, през 1917 година, младият чилийски работник Гало Гонсалес четеше на своите неграмотни другари едно вълнуващо съобщение. В него се казваше, че в далечната страна — Русия, работниците и селяните са взели властта в свои ръце. Гало разказваше по-късно, че миньорите, чули радостната вест, си хвърляли шапките във въздуха и, ликувайки, се прегръщали. Това се случило близо до Сантияго — де-Чили, на медния рудник „Ел тениенте“, който сега принадлежи на САЩ. По-късно Гало-Гонсалес стана един от ръководителите на комунистическата партия на Чили.

През 1922 година печатарският работник Луис Емилис Рекаба — Рен — основател на Чилийската комунистическа партия, посетил Съветския съюз. След връщането си той заявил: „Аз отидох там, не за да видя рай, а за да се убедя действително ли работническата класа е на власт. И се връщам щастлив, защото се уверих в това. Да, в Съветския съюз властта принадлежи на работниците и селяните“.

Тези прости и обикновени думи станаха моя пътеводна звезда от онази далечна 1932 година, когато на жителите на крайния юг на нашата страна бяха предоставени политически права, и ние, работниците, от огромните овцевъдни ферми на Огнена земя и на чилийската Патагония заедно с няколко служещи и учители от града Пунта Аренас основахме социалистическа партия. Така на 22 години свързах своята съдба с великото дело на Маркс и Енгелс, претворено в живота и обогатено при новите условия от Ленин и неговите съратници през дните на Октомврийската революция 1917 година.

Моето поколение имаше щастието да присъствува при раждането на новата ера в историята на човечеството. На руската земя и на нейните хора при надлежи славата, че откриха новата ера.

Подобно на феодала, който се нахвърля срещу своите роби и им отрязва главите при най-малкия опит за бунт против неговия призвол, капитализмът се нахвърли върху млада та страна на съветите, по нейния народ издържа, а злобните хищници си изпочупиха зъбите. По всички краища на земята хората с благородно сърце и чиста съвест поддържаха съветската република. Създадоха се организации, които обикновено се наричаха „приятели на СССР“ и техни членове бяха представители на различните социални слоеве. Това бяха първите стихийни прояви на солидарност, които съпътствуваха пролетарския интернационализъм, органично развиващ се благодарение на комунистите.

В очакване на по-добри времена, капиталистите прибягнаха до друго оръжие, което те и днес ще използуват, например против нова Куба — към икономическата блокада, клеветата и провокациите. Те не загубиха надежда да нанесат смъртен удар и за тези петдесет години неведнъж се опитаха да осъществят своите намерения, използувайки всяко удобно историческо положение.

Спомням си пътуването на Чембърлейн и Даладие в Мюнхен в навечерието на Втората световна война. Съветският съюз и по онова време се опитваше да убеди политиците на Англия и Франция да подпишат споразумение, което би спряло надигащата се световна катастрофа. Тогава работех в един от вестниците на Сантияго де-Чили; Сърцето ми се сви от болка, когато видях в печата снимката на Чембърлейн с неговия символичен чадър и на Даладие с неговото безстрастно и безизразно лице, завръщащи се от Мюнхен. Кое доведе двамата политици в лапите на Хитлер, до подписването на позорния мюнхенски договор? С каква цел беше извършено това? Предателското нападение на Хитлер срещу Съветския съюз е ясен отговор на този въпрос.

Скоро съветската държава ще отбележи своето петдесетилетие. Този половин век от гледище на историческата перспектива е кратък срок. Но тези петдесет години измениха тем повете на развитие на човечеството.

Призракът, който бродеше из Европа по време на „Комунистическия манифест“, стана реалност в много части на нашата планета, благодарение на историческото събитие, което днес приветствуваме.

Задачата, която Маркс и Ленин си бяха поставили, вече се изпълнява в много страни. Още нито едно учение не е подобрило и не е усъвършенствувало така човешкото общество, както марксизма-ленинизма. Уругвайският работнически лидер Франсиско Пинтос по време на своето пътуване в Москва се срещнал с В. И. Ленин. Когато научих за това, при първия удобен случай, отидох при Пинтос и го попитах:

— Какъв е Ленин?

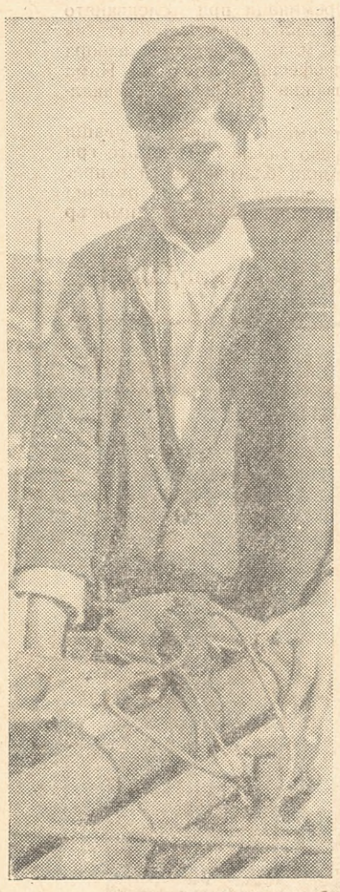
Той ми отговори:

— Запознах се с него на едно от заседанията. Когато Ленин забележеше, че някой не го разбира, той ставаше от стола, обикаляше масата, около която седяха събралите се, сядаше и започваше отначало.

Това беше всичко, което ми каза Пинтос. Но то дълбоко се запечата в паметта ми, защото съвпадаше с моя личен опит. Когато трябваше да чета ленинските редове и нещо не разбирах, се връщах назад и започвах отначало — докато ленинската мисъл не ми стане ще ясна. Затова пък, когато неговата мисъл ми станеше ясна, ми се струваше, че тя вече е живяла в мене, и само не ми се е отдало да я изразя така дълбоко и ясно.

Ф. КОЛОАНЕ — чилийски писател
Агенция „Новости“

Ползотворна дейност

Младият комбайнер Нечо Димитров е един от най-добрите комбайнери в Иширковския кооператив. Миналата година завоюва първо място. Взема дейно участие в живота на комсомолското дружество при механизаторите в с. Иширково.

Сред групите към общинската комисия за народен контрол в село Иширково най-добре засега работи групата по селското стопанство. Под ръководството на нейния председател Йордан Ников от началото на годината досега са извършени доста проверки. В тази група са постъпили и най-много сигнали от кооператорите за извършени нарушения. Членовете на комисията правят най-щателна проверка по сигналите на хората и забелязаните нередности докладват на председателя на общинската комисия за народен контрол.

Особено активна работа групата по селското стопанство разви по време на пролетната кампания. Тя провери качеството на сеитбата не само в село Иширково, а и в съставните села на общината. Откритите нарушения са докладвани пред управителния съвет на кооперативното стопанство и бригадните съвети. Най-големи недостатъци в сеитбата на пролетните култури са допуснати в село Брадвари. Някои механизатори засявали върху недобре подготвени площи. За тези нарушения ръководителите на бригадата в село Брадвари са наказани от управителния съвет на кооперативното стопанство.

Членовете на групата са проверили какви грижи се полагат и за есенните култури и допускат ли се грешки по наторяването. Задълбочена проверка е извършена и в животновъдните ферми на стопанството. Групата провери как се изпълняват договорните задължения в областта на животновъдството. При проверката бе открито, че в резултат на слабите грижи на бригадира на кравефермата в село Брадвари процентът на яловите крави е твърде голям. Причините за това се коренят в слабия контрол от страна на заведащ фермата. Заради това той е наказан с последно предупреждение.

При всяка проверка групата привлича и специалистите, било то зоотехници, агрономи и др. Особено активна помощ на председателя на групата оказват полевъдът Станчо Пенев, полевъдката Марийка Станчева, счетоводителят Стефан Пейчев, Желязко Георгиев и други. Цялата група извършва винаги прецизна проверка по сигналите на кооператорите с цел да се добере до истинските причини. Заедно с това търси и съдействието на общинския партиен комитет, на председателя на общинската комисия за народен контрол, за да се вземат бързи мерки за отстраняване на грешките и недостатъците.

Общинският партиен комитет отчита засега, че групата по селското стопанство работи много добре и е ценен помощник на партийното и стопанското ръководства. Голям дял за това има комунистът Йордан Ников, председател на групата, който намира време наред с другите свои задължения като секретар на първичната партийна организация и плановик на стопанството да се занимава и с работата на групата. Често пъти кооператорите сигнализират за извършени нарушения и търсят неговото съдействие.

В скоро време членовете на групата ще проверят окопаването на пролетните култури и по други въпроси по работата в кооперативното стопанство. Естествено няма да забравят и сигналите на кооператорите.

Вълчо РАДЕВ

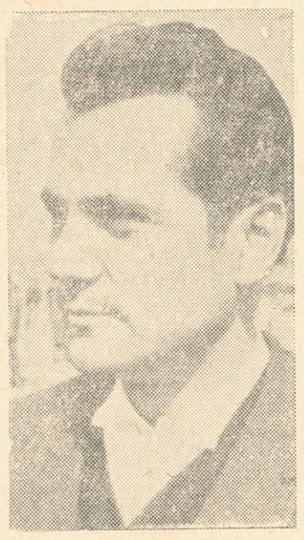
Под лозунга „Дружба навеки“

Пионерите от дружина „Калинин“ при народно основно училище „Черноризец Храбър“ с. Кайнарджа организират и провеждат интересни мероприятия за достойно посрещане 50-тата годишнина на Великия октомври. Под лозунга „Дружба навеки“ учениците от V и VI класове непрекъснато получават писма от далечните си приятели. Йорданка Драганова, която наскоро посети Съветския съюз, бе поканена да разкаже за живота на пионерите във Велика та страна.

Живо и увлекателно тя разказа за панорамата „Бородинската битка“, за мавзолея на Ленин, за живота и дейността на Ленин, за неговата другарка Крупская.

В края на учебната година с най-добре участвувалите в съревнованието „Дружба навеки“, под водачеството на учителя Ангел Цолов ще се организира екскурзия.

Елечка КАРАМОЧЕВА

Младият комунист Иван Петров от село Добруджанка работи като шофьор в кооперативното стопанство. Неотдавна той участвува в общинския професионално-технически конкурс с механизаторите и се класира на четвърто място. Заради това бе награден с екскурзия до Будапеща.

ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА

Топъл майски ден. Всичко наоколо е потънало в зеленина. В очите на бойците от поделението на офицер Шилев от поделение 60540—М се чете голяма радост и нетърпение. Днес те очакват скъпи гости от родните села. Задават се три луксозни автобуса. Настъпва моментът от вълнуващата среща между родителите и родните на бойците от Силистренския край. След малко шофьорът редник Атанасов вече оживено разговаря със своите родители, дошли от далечното село Гарван. А гостите на младия боец Дочев от Дулово са го заобиколили и го разпитват за войнишките дни.

След като се събраха всички, тържеството започна. Командирът на поделението запозна гостите с успехите на младите бойци през трудните зимни дни в бойната и политическа подготовка.

По тежките заледени пътища при труднопроходими места особено много са се проявили шофьорите: Минев, Синанов, Атанасов, Ангелов, Киров и др.

Командирът говореше, а в душата на всеки боец сякаш се таеше някаква гордост — гордостта от неуморния труд. С добрите дела на своите синове се гордееха и техните родители.

След това на трибуната застана Недка Калъчева, сътрудничка на Окръжния комитет на ДКМС — Силистра. Тя изказа благодарност към бойците от Силистренския край за постигнатите от тях успехи в бойната и политическа подготовка, пожела им все така с младежки жар да изпълняват своя дълг към Родината. Накрая на най-добрите шофьори и механици тя раздаде скромни подаръци, които стоплиха войнишките сърца.

На сцената излязоха самодейците. Малка група бойци запяха песни и рецитираха стихотворения за преобразена България.

Бойци, командири и родители застанаха на тържествена трапеза. Младият боец Кочев от Добротица разпъна майсторски акордеона.

Сега вече редът беше на бойците самодейци от танцовия състав. Облечени в хубави добруджански носии, те изпълниха майсторски кръшни хора и ръченици. В хората се хванаха и родителите и близките на бойците.

Радостните часове на срещата завършиха. Тая хубава инициатива на другарите от Силистра за поддържане на тясна връзка с бойците от казармата вече стана хубава традиция.

Младши сержант Георги НИКОВ

Резултати на упоритя труд

Дните, през които се провеждаше лекторията по военно-патриотичното възпитание, се очакваха с трепет и вълнение. Особено приятни бяха онези часове, през които младежите се запознаваха с устройството и предназначението на оръжието. С голямо желание и при строга дисциплина донаборниците изпълняваха командите по строева подготовка, влагаха максимум сили и воля при изучаване физическите упражнения. Всеки се стремеше да се представи по-добре в спортните игри и лекоатлетическите състезания.

Изнесените лекции спомогнаха за правилното идеологическо възпитание на младежите, повдигнаха техния патриотичен и интернационален дух.

За проверка на физическата и стрелкова подготовка на учащите в лекторията младежи общинският комитет на ДКМС, съвместно с военно-отчетното бюро при СОНС, организираха неотдавна спортен ден, в който от Попина и района участвуваха над 70 младежи.

В лекоатлетическите дисциплини — бягане 1 500 метра, 100 метра гладко бягане, тласкане на гюле, дълъг и висок скок, 95 на сто от участниците покриха предвидените от военното окръжие норми.

Илия РАВАЛИЕВ

ПО ПЪТЯ НА ГЕРОИТЕ

(Продълж. от миналия брой) **(Пътни бележки)** **Хаккъ РУФИЕВ**

И така, рано сутринта на 5 април, когато другите още спяха, без да закусваме, трите коли от нашата група се отклониха от определения маршрут. Тръгнахме към Капошвар—Надбайом—Кишбайом—Чекел с уговорка на обяд да стигнем основната група в град Сегешфехервар.

Времето изведнъж се заобла чи. Започна да ръми и ситен дъжд. Лицата на силистренци обаче бяха бодри и весели. Може би това се дължеше на факта, че за да не ни останат длъжници, вместо закуска унгарските другари бяха ни дали по една малка бутилка хубаво местно натурално вино. Но не само в това. За тях фактически сега почваха най-вълнуващите моменти от нашето пътуване. Сега те щяха да видят отново тези места, където са водили сражения, където са проливали кръвта си и където са останали костите на загиналите в боя другари и командири.

И наистина вълнуващите моменти започнаха още в с. Капошвар. Тук бай Димитър Маринов и негови другари от с. Вет рен откриха гроба на своя съселянин Тодор Тодоров, снимаха се пред него с бойното знаме на полка. Тук откри гроба на баща си и младежът Петър Христов от с. Тенево—Ямболско, който като разбрал, че ще се отклоним по този път, се включи в нашата група. За него този момент беше най-важният от цялото му пътуване. Та нали за това беше тръгнал? Ако не самия него, поне да види гроба на баща си.

За краткото време при нашия престой в гробището, той разрохква пръста на гроба, помоли ни да му направим снимка при него.

След Капошвар минахме последователно през селата Караслужан, Карасоро, Кадаркут. Близо до с. Надбайом спряхме за малко при един голям паметник на загиналите от декември 1944 година до март 1945 години на съветски бойци. В едната страна на паметника четем на руски: „Спите спокойно, герои! Вашият подвиг ще остане запи сан със златни букви в историята на човечеството.“ В другата страна: „Вечна слава на героите, загинали в боя за свободата на съветската родина!“

Пред паметника виждаме много венци от свежи цветя — положени предния ден от местните хора, израз на признателността на унгарските другари към своите освободители.

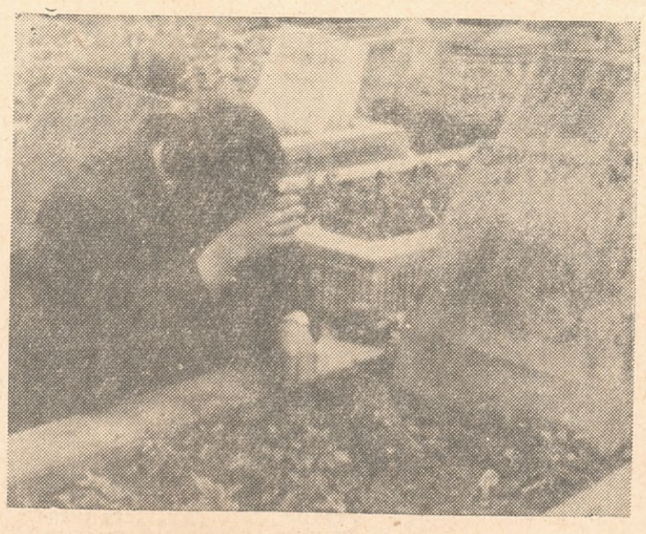
След още няколко часа пътуване към 13.30 часа вече бяхме в района на с. Кишбайом. Тук от 6 до 10 март 1945 година силистренци водили тежки боеве за запушване пробива на немците между 57 съветска армия и Първа българска армия и с героизма си заслужили признанието на историята.

Ето какво пише в том 3 на историята за Отечествената вой на България 1944—1945 години за тях: . . . „Атаките и контраатаките следваха една след друга. В тези критични моменти, силистренци, усилени допълнително с една рота от 46 пехотен полк и ефикасно поддържани от нашата и съветската артилерия, удържаха позициите си“. . .

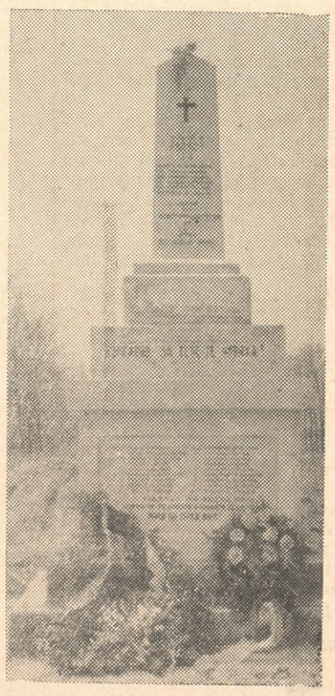
„Атаката на противника бе ожесточена и устремена. Той разчиташе много на тъмнината и изненадата, но се излъга. Силистренци го посрещаха с организиран огън и след около един час бой го принудиха да преустанови настъплението си“. Намирахме се на позициите на първа и втора дружини на полка, които са изнесли на плещите си най-големите тежести при тези боеве и са дали най-много жертви. Трудно ми е да опиша чувствата, които вълнуваха в момента тези вече побелели, не съвсем стари, но не и млади мъже.

На около 3 км от Кишбайом колите спряха. Пътят беше лош и по-нататък не можеше да се пътува. Отначало се реши до паметника край селото да отидат само няколко души с една лека кола, предоставена ни от местните другари. С това решение обаче никой не се съобрази. Като по команда фронтоваците скочиха от колите и се насочиха стремително към селото. Въпреки че бяхме уморени от дългото пътуване и предстоеше ни още около 250 км път, незакусвали и необядвали, при слаб валеж на дъжд стигнахме до паметника.

Тук, до венците, положени предния ден от местното население, положихме и нашия последен венец. С едноминутно мълчание и падане на колене почетохме паметта на героите.

Петър Христов пред гроба на баща си.

Паметникът в Кишбайом

(Следва)

Техническият прогрес—повеля и съдържание на петилетката

ЗА ДА БЪДЕМ КОНКУРЕНТНОСПОСОБНИ, НИ Е НУЖНА МЕХАНИЗАЦИЯ

Решението на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия, икономиката на страната ни да се развива по интензивен път ни доведе в промкомбинат „Камъшит“. Искахме да узнаем какво се прави там за механизирането на ръчните процеси, които поради характера на производството считахме за преобладаващи. Онова, което ни разказа директорът на предприятието Димитър Марков, предлагаме на нашите читатели.

ВЪПРОС: Другарю Марков, на нас, пък и на читателите на вестника ни е известно, че „Камъшит“ е един от най-големите промкомбинати в страната, търгува с много страни от петте континента, притежава собствен флот, използва местни суровини и производството му е най-разнообразно—от строителните материали до сувенирите и куклите. Това са факти, които говорят за добро икономическо състояние. Ръчният труд не оказва ли влияние върху икономическите резултати?

ОТГОВОР: Най-напред искам да направя една корекция на представата ви за „Камъшит“. Някои едва ли не смятат нашето производство за манифактурно производство. Вярно е, че имаме ръчно производство, но то в никакъв случай не е преобладаващо. Такова впечатление човек може да си създаде в случай, че посети само цеховете, които произвеждат сувенири, макар че и там се чувствува настъплението на техниката. За да бъдат произведенията ни конкурентноспособни, ние работим в две насоки. Първата – непрекъснато повишаваме производителността на труда, и втората — разнообразяваме асортимента и осигуряваме високо качество на изделията.

ВЪПРОС: Кои са факторите, използвани от вас, за повишаване производителността на труда?

ОТГОВОР: Два фактора са основни за нас — те са механизацията на процесите и квалификацията на работниците. В това отношение ние сме направили не малко нещо. За илюстрация ще дам пример от мероприятията ни през настоящата година.

За прибирането на суровината (камъша) правим големи разходи поради ниската производителност на труда, затова доставихме от Дания специален комбайн с две ремаркета. С тях механизираме прибирането на камъша 50 на сто и осигуряваме онази суровина, която при ръчното прибиране оставаше неизползвана. За извозването на камъша осигурихме две плаващи платформи, от които само едната може да превозва 10 000 снопа. От Австрия внесохме машина за изплитане на камъшитови рогозки. В близка перспектива е този процес да механизираме напълно, като сами произведем машини за плетене. Имаме поръчка за доставка на 15 машини за чистене на камъшените стебла.

ВЪПРОС: Другарю Марков, какво правите за механизиране на процесите в цеховете за сувенири?

ОТГОВОР: Характерът на производството в тези цехове в много случаи не ни позволява да въвеждаме механизация. В цех „Ракита“, където се изплитат дамаджани, правят се чанти, шапки и т. н., производството е толкова разнообразно и променливо, че не е възможно да се създаде машина за извършване на тази работа. Трябва да имаме предвид и това, че ръката осигурява високо качество, което е необходимо за пласмента на продукцията. Въпреки това и тук ние правим нещо. Скоро ще внедрим една рационализация на Петър Павлов за механизирано обелване на ракитата. Икономическият ефект е добър.

Сега преустройваме работата в стъкларския цех за сувенири. Снабдяваме се с машини за надуване на стъклата и за автоматично зареждане на топилната пещ. Разходът на труд в скоро време ще се намали значително. Само с внедряването на машините за надуване на стъклата ще намалим производствениците от 11 на 4 за една смяна.

В процес сме на разширяване и механизиране на керамичния цех. Досега керамичните изделия правехме с помощта на класическото грънчарско колело. Смятам за ненужно да подчертавам, че производителността на труда бе ниска. Сега създаваме шаблонни отдели и две модерни пещи за изпичане. С шаблоните ще увеличим производителността на труда почти двойно, а и работата ще може да се извършва от работници с нисък разряд. Ще увеличим продукцията 100 процента.

Бързо навлиза механизацията и в най-новия ни цех, който изработва различни видове кукли. Себестойността на продукцията тук е висока, затова доставяме нови щприцове за издуването на куклите, машина за мартирането им, за правенето на очите и т. н.

ВЪПРОС: Колективът на „Камъшит“ произвежда строителни материали. Някои от тях, например варта, са с висока себестойност и строителите имат повече сметка да я доставят от вътрешността на страната. Какво правите за поевтиняване на това производство?

ОТГОВОР: Вярно е, че себестойността на строителните ни материали е висока, но и тук сме взели решителни мерки. Проектираме построяването на модерна варджийница на кариерата в с. Попкралево. Варта ще се изпича с въглища и процесът ще бъде непрекъснат. Капацитетът й ще бъде 10 000 тона годишно, а себестойността ще се намали 50 на сто. Проектираме също така механизирано вадене на строителен камък. Обзавеждането на кариерата ще даде възможност да се използват всички фракции и ще поевтини значително продукцията.

В заключение ще кажа, че непрекъснатото внедряване на техническия прогрес и оттам повишаването на производителността на труда е от жизнено значение за предприятието ни. За да бъдем конкурентоспособни на външния пазар, ние трябва твърдо да вървим по този път.

55 000 лева надпланова печалба

Такъв е резултатът от упоритията четиримесечен труд на сплотения колектив на завод „Хром“ през изтеклите месеци на решаващата година от четвъртата петилетка. Макар и да няма още година, откакто тези дружни хора започнаха работа по новата система, резултатите от техния труд са радващи. Общият обем на произведената продукция за изтеклите месеци от настоящата година е над 104 на сто. Реализацията на готовата продукция се извършва със същия процент. При планова печалба 140 000 лева е реализирана 195 000 лева, тоест преизпълнена е с 55 000 лв.

При разпределяне дохода за I-то тримесечие част от печалбата бе разпределена между членовете на колектива, а друга— оставена като резерв за разпределение в края на годината.

Едно от условията за ритмичната работа в завода е ежедневното изпълнение на задачите. За първата десетдневка от месец май колективът преизпълни своята производствена програма, като произведе допълнител на продукция за над 1 000 лева.

За да се затвърди постигнатото и се обезпечат по-нататък такива темпове, административното ръководство на завода, производственият комитет, партийният, комсомолският и профсъюзният актив решиха да изучат съставните елементи на успеха. Под ръководството на главния счетоводител на предприятието — комуниста Минко Димитров, активът завчера започна изучаването на цикъл лекции по новата система. За няколко месеца в 8 лекции ще бъдат разгледани въпросите: Как се образува доходът и неговото разпределение по новата система? Ролята на профсъюзната организация в предприятието и други важни фактори, играещи немаловажна роля в повишение производителността на труда и подобрение качеството на продукцията.

М. ГЕОРГИЕВ

Съчетаването на теорията с практиката е едно от главните изисквания за курсистите от Селскостопанския техникум край Силистра.

На снимката: Курсисти от III курс на практика прилагат усвоените знания в областта на зеленчукопроизводството — засаждане и отглеждане на доматите.

Проверка на Инспекцията за държавен контрол

Извършеното е все още недостатъчно

Инспекцията за държавен контрол в гр. Силистра извърши през месец април т. г. проверка по работата на търговските предприятия и организации за осигуряване на необходимите стокови фондове за редовното снабдяване на населението в окръга.

Ръководствата на ДТП, ОКС, наркоопите и потребителните кооперации са положили грижи за по-пълно и по-добро задоволяване нуждите на населението от стоки. По-правилно са преценени нуждите на потребителите, като са заявени по-големи количества стоки от различните групи в сравнение с миналата година. Заявените количества обаче не са приети изцяло от предприятията-доставчици, което е причина да не се задоволяват пълно нуждите на населението. Само за първото тримесечие на 1967 година не са договорирани 3 000 чифта обувки, 2 000 броя каучукови обувни изделия, 100 000 метра памучни тъкани, 6 000 метра вълнени тъкани и други.

За това състояние на нещата причината е не само в предприятията-доставчици, но и в ръководителите на отдели и стоковедите, които не проявяват достатъчно настоятелност, не обхождат редовно базите и производствените предприятия, а чакат да им се експедират договорираните количества по инициатива на доставчиците. В резултат на това често пъти в магазините липсват стоки, които се произвеждат в достатъчно количество в страната.

Слаба е дейността на търговските организации в окръга по осигуряването на артикули от децентрализирания стоков фонд по 27 и 23 министерски постановления от 1964 и 1965 години. Чувствува се прекалено въздържане и непроявяване на инициатива от страна на ръководствата да влизат във взаимоотношения с частни производители. Чести са случаите, когато държавните и кооперативните предприятия не изпълняват напълно договорните си задължения за производство и доставка на стоки за широко потребление.

Резултатите от проверката показаха, че все още недостатъчно е направено от търговските организации и предприятия за доставката на търсените от населението резервни части за домакински уреди, машини, водопроводни части, радиочасти и други.

Не се обръща достатъчно сериозно внимание на организацията и начина, по които се приемат и окачествяват стоките, за да се обезпечи търговската мрежа с качествени стандартни артикули. Стоките не се щемпелуват от стоковедите, за да се потвърди качествеността им. Проверката на пристигналите партиди се изразява предимно по количество и опаковка. Не вигии своевременно се реагира на неточното и лошо изпълнение на договорите с доставчиците. Не се търси и използва достатъчно помощта на Държавния арбитраж, макар че не са редки случаите въпреки наличието на сключен договор, стоките въобще да не се доставят през определения договорен период. Още по-често са случаите на неспазване сезонността на доставката.

Инспекцията за държавен контрол разгледа и обсъди на заседание констатираните слабости в работата на търговските организации относно осигуряването на необходимите стокови фондове и задължи ръководителите им да вземат конкретни мерки за подобряване на работата.

Нягол НЯГОЛОВ,
инспектор при Инспекцията за държавен контрол.

ЩЕ ЗАЩИТЯТ ЛИ ДОБРОТО СИ ИМЕ?

Много грижи и труд бяха необходими за укрепване на кравефермата в с. Брадвари. Подобри се породният състав на стадото. Необходимият фураж за изхранването на продуктивните животни почти достигна процент на пълна задоволяемост. Това помогна на говедовъдите да се наредят на първо място в ТКЗС—Иширково. Те приключиха 1966 година с 50 т мляко повече от планираното и отново станаха първенци. Планът за чистия доход бе преизпълнен с 5 636 лв. Затова колективът получи парична награда, а бригадирът Ниязи Сюлейманов бе изпратен на екскурзия в чужбина.

Деветият конгрес на Партията постави още по-остро този проблем във връзка със задоволяването нуждите на населението с животинска продукция. Ни то един ръководител и животновъд не трябва да се задоволи с постигнатото. Трябва да се удвоят предишните успехи, като по никакъв начин не бива да се допусне изоставане. Единственото желание на колектива в брадварската ферма е да запази името „Ферма-първенец“ и през 1967 година.

Общият брой на едрия рогат добитък е пак около 520. За тяхното зимуване бе осигурен 2 350 тона силаж, 235 тона люцерново сено и 150 тона царевичак. От непрекъснатите валежи качеството на люцерновото сено и царевичака се влоши. Затова оползотворяването не бе стопроцентово. В сравнение с 1965 година фермата имаше по-добра фуражна база. Породният състав на кравите и телесното им състояние бе също по-добро.

При тези благоприятни условия говедовъдите имаха план за първото тримесечие да получат 138 000 л мляко и 21 550 кг прираст. С минимална разлика от 425 л мляко планът бе преизпълнен. Прирастът обаче не бе достигнат с 3 250 кг. За същия период на миналата 1966 година при план 125 500 л мляко бе надоено 140 930 литра. Планът за прираста тогава не бе изпълнен само със 186 кг. Очевидна е смъртността на малките телета през този период. Докато през миналата година за първите 3 месеца умря само 1 теле, сега техният брой е 13. Главната причина за смъртността на телетата е болестта диария. Ветеринарният фелдшер Неделчо Атанасов и главният ветеринарен лекар др. Велизаров от пръв поглед правят всичко възможно, но телетата продължават да боледуват. За това бе уведомена и ветеринарната станция гр. Силистра, но нейната помощ не можа да намали смъртността.

Неудачите в работата съсредоточиха вниманието на партийното и стопанското ръководства. Негови представители всеки ден посещаваха фермата. Лекарите констатираха около 50 неоплодени крави. Възложена им бе задача да излекуват тези животни. За целта трябваше да се дава на кравите покълнат еченик. Такъв нямаше в Брадвари. Следваше да се достави от с. Йорданово. За съжаление бригадирът на фермата докато достави ечемика, мина доста време. Така стана и с доставката на моркови за същите животни.

Неправилната отчетност на силажа и даването му в повече от необходимото стана причина той да се свърши за пет месеца. Доячите не спазват зоотехническите правила. Не се спазва хронологическият ред на доенето при кравите. Доячите се задоволяват с това да получат заплата от 90—100 лв., без да влагат максимум усилия за постигане на повече продукция.

Във фермата не се обработва грубият фураж. Няма фураж на кухня и не се дават редовно минерални добавки. Пропуск е също, че в дажбата не се включват смлени какалашки. Голямото текучество на гледачи също дава отрицателно отражение върху общия план. Във фермата не се води борба за задържането им. Слаба е културно-масовата работа между говедовъдите.

Допуснатите слабости в работата станаха причина за намаляване на продукцията. При това в сравнение с първите 3 месеца на миналата година са направени в повече 10 000 лева материални разходи.

Наскоро бе разгледано състоянието във фермата. Направиха се предложения. Набелязаха се мерки за по-бързото преодоляване на неудачите. Говедовъдите от с. Брадвари трябва да заработят така, че с чест да защитят доброто си име и отново да станат първенци в стопанството.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Площите, които кооперативното стопанство в с. Черноли ще засади тази година с тютюн, са 2 500 декара. Това изисква много усилия и затова кооператорите правят всичко възможно те да бъдат засадени на време.

На снимката: Звеното на Ахмед Абтулов сади тютюн. То за сажда по над 6 декара на ден.

Раждане на вярата

И през миналата година зеленчуковата градина на бригадата от кооперативното стопанство в гр. Тутракан не донесе печалба, а завърши със загуба от 13 000 лева. Разбира се, такова положение не може да радва кооператорите и те решиха през тази година да направят всичко възможно и не само да изпълнят производствения си план, а да дадат на стопанството надпланова продукция за 9 000 лева.

Имат ли основание за такова решение?

В зеленчуковата градина сега работят дългогодишни и опитни градинари. Ето например какво разказва бригадирът.

— С градинарство се занимавам от малък, кажи-речи от 1930 година. Къде ли не скитах. По онова време в Румъния работих като градинар в един държавен чифлик — разказва Никола Рачев.—След няколко години се завърнах в родното си село Дунавец. По-късно, след победата на 9 септември, когато в селото бе създаден кооперативът, отново се залових с градинарството. И така вече 17 години съм бригадир на зеленчукова бригада.

През миналата година, когато зеленчукопроизводството на стопанството отчете загуба, бригадата на бай Кольо се поздрави с печалба. Прочу се тя с небивали резултати в производството на домати. Събраха градините по 4 800 килограма от декар. А когато управителният съвет на стопанството реши да разшири площите на зеленчуковата градина в гр. Тутракан, поканиха бай Кольо за ръководител и той не отказа.

Бай Кольо продължи да разказва за възможностите на успеха, но сега като бригадир на зеленчуковата бригада в гр. Тутракан.

— Тънък е нашият занаят— посочи той и после изреди всички условия, от които зависи да се роди богата реколта.

— Важното е да се подготви добре земята и богато да се наторі през пролетта с не по-малко от 50-60 килограма суперфосфат на декар. А колкото по-рано се пикират доматите, толкова по-рано ще може да се изнесат на полето. В крайна сметка рано ще се получат и първите червени домати, а тогава и цената им е по-висока.

Добрата организация на работа даде възможност бригадата на бай Кольо първа да изнесе доматите в полето и засади над 100 декара площ.

Когато преди няколко дни изнесеният разсад бе застрашен, хората от звеното на Раданка Бъчварова — Александър Райнов, Мария Цанева, Иван Пестилов и др., поведоха борба за всеки стрък. Покрито със слама бе запазено всяко стъбло.

Те започнаха изнасянето на полето на пипера. А в градината имат 2 600 рамки с краставици, от които първа реколта е вече предадена на „Булгарплод“. От първи май започнаха изнасянето и на краставиците на открито. А от 2 500-те рамки пипер първите чушки ще откъснат в най-скоро време.

Победили неверието и трудностите, сега хората от бригадата на бай Кольо уверено вървят към успеха.

Викентий ДУКАНОВ

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

ЗЕЛЕНА РЕЗИТБА ПРИ ЛОЗЯТА

Зелената резитба при лозята е комплекс от отделни мероприятия, имащи за цел: коригиране резитбата на зряло, подготовка на лозата за следващата резитба на зряло, определяне броя и съотношението между плодните и безплодни леторасти; създава не на рехав продухваем храст и пъстра сянка върху гроздето. В случай на измръзване, чрез зелените резитби можем да приндим лозата да изкара пригрозд ки и култуци, от които още следващата година да формираме плодна пръчка. Поради голямата заетост на работната ръка в периода, когато трябва да се правят зелените резитби, а също така и поради недоброто им познаване от лозарите, те почти не се прилагат или се прилагат съвсем слабо в окръга. Тяхното значение обаче е твърде голямо, което налага те да се прилагат най-редовно.

Чрез зелените резитби се поддържа мощна и с дълъг живот лоза и освен това се получава достатъчна по количество и с високо качество гроздова реколта. Нужно е обаче те да се извършат в определен ред и изпълнението на една операция може до голяма степен да опорочи предшестващата. В практиката са известни следните зелени резитби:

ФИЛИЗЕНЕ: чрез него определяме напълно броя на леторастите по главината — нещо, което не може да стане чрез резитба на зряло. Тук трябва да се има предвид следната особеност, че плодният летораст, ако има нормална дължина, е автономен — има достатъчно листа, за да може да изхрани гроздето и да даде достатъчно хранителни вещества за поддържане и изхранване на главината. Ако плодните леторасти по една или друга причина обаче са къси, необходимо е по плодната пръчка да се оставят известен брой безплодни леторасти, за да се гарантират достатъчно хранителни вещества. Чрез филизенето се решава въпросът за правилната резитба на зряло през следващата година. Следователно, в зависимост от типа на резитбата е необходимо да се оставят достатъчно по брой леторасти, излизащи от чепове, за бъдеща плодна пръчка и такива, излизащи направо от главината, за бъдещи чепове. При резитба „Двоен Гюйо“ са достатъчни 6-7 леторасти от чепове и от главината. Всички останали се премахват. Необходимо е да се знае, че това филизене трябва обезателно да се последва веднага от връзване, за да не се откъснат оставените леторасти.

ПРИЩИПВАНЕ: тази операция се състои в премахване само на вегетационния връх на леторасти и биологически се изразява в преразпределяне на хранителните вещества от върхините, към страничните растежни точки. Така се стимулира полувачането на култуци и се спира изтичането на ресата при сорта „Болгар“. Физиологическото обяснение на прищипването е следното: лозовият лист започва да произвежда хранителни вещества тогава, когато достигне големина 3/4 от нормалната. Следователно през пролетта леторастите изпитват глад и нарастват изключително за сметка на резервите. Затова абсолютно необходимо е да се направи преразпределение на хранителните вещества. Прищипването се прави на два етапа, като през първия се прищипват силните плодни и безплодни леторасти. В началото на цъфтежа се прави второ прищипване, за да се получи нормално оплождане. При „Болгар“ това прищипване не бива да се прави, защото се влошава качеството на реколтата.

КОЛЦУВАНЕ: това е изрязване на малък пръстеновиден сектор от кората на плодната пръчка, чрез което се спира изтичането на хранителни вещества към главината и те се насочват към гроздовете. Прави се при сорта „Болгар“, когато зърната достигнат големината на грахово зърно. При рано или за късняло колцуване не се постига желаният ефект. По начало колцуването води до известно заслабване на главината, поради което е необходимо да се съчетае с торене и да се прави през две години. За намаляване на отрицателния му ефект и за постигане по-бързо узряване следва да не се колцува цялата плодна пръчка непосредствено над превивката, а на 1/3 до 1/2 от дължината ѝ.

НОРМИРАНЕ НА ДОБИВА: това е операция, която в най-силна степен влияе върху качеството на гроздовата реколта. В зависимост от силата на главината и сорта върху лозата се оставят толкова гроздове, колкото растението може да изхрани. За сорта „Болгар“ например са достатъчни 10-15 грозда на главина. Постига се чрез премахване на част от плодните леторасти, когато се оформи ресата и част от гроздовете след прецъфтяването. При нашите условия е необходимо главно при сорта „Димят“, който залага много реса и дава големи реколти с нисък захарен градус.

КЪРШЕНЕ—това мероприятие се налага само при положение, че на плодните леторасти имаме минимум по 16 нормални листа. Прилага се главно от съображенията за по-голямо удобство при обработка. При извършване на всички други предшествуващи зелени резитби откършването е абсолютно безпредметно. Особено вредно е то, когато се извършва преди настъпване края на растежния период на леторастите. При нормални условия, за да можем да запазим по лозите достатъчно млади листа, не е оправдано да се върши кършене. Достатъчно е върховете на леторастите да се превият поединично над третия тел и се спре силното им нарастване.

ПРОРЕЖДАНЕ НА ЗЪРНАТА: въпреки ежегодното механизиране на процесите, в десертното гроздопроизводство има операции, които още дълги години ще се вършат ръчно. Такава операция е почистване на гроздето за износ. При почистването на зрялото грозде обаче винаги се нараняват отделни зърна. За да не се получава това и за да се постигне икономия на труд, в челните стопанства вече се пристъпва към прореждане на зърната тогава, когато те достигнат на големина като бобово зърно. Тогава работникът хваща грозда за най-долните зърна и с ножичка премахва неоплодените, сгъстяващи и повредени зърна, а също и тези, които е държал. Така се получават рехав грозд с еднакви по ед рина зърна и гроздът след узряване не се манипулира.

За да имаме успех при провеждането на зелените резитби, не бива да забравяме, че същите трябва да се извършват на фона на редовните почвообработки и обилно торене.

Петър КОВАЧЕВ

ПРЕД СРЕЩАТА НА МЛАДИТЕ УЧИТЕЛИ

Около 400 млади учители от окръга ще се срещнат на 23 май в салона на ОНС. На тази среща ще се обсъдят въпросите за обществено-политическата дейност и духовния облик на младия учител, учител-боец на идеологическия фронт, за работата им с пионерските и комсомолските организации в училищата. Тази среща ще помогне да се разкрият всичките духовни ценности на младите учители, ценности, които те предават на своите ученици. Тя ще постави и важни въпроси за ролята на младия учител в обществената работа на селото и града, ролята му във формирането на високи морално-волеви качества у бъдещите строители на комунистическото общество.

Сега ние даваме думата на двама млади учители да разкажат за своите постижения. А секретарят на общинския комитет на ДКМС в Ситово ще сподели мисли за резултатните контакти между учителите и дружеството.

Отпор на скуката и еднообразието

Струва ми се, че по-малко бих могла да говоря за собствената си работа през тази година, защото за известен период отсъствувах от училище по майчинство. Но вече съм отново сред учениците и отново ме вълнуват всички проблеми, свързани с пряката ми работа като преподавател по история и руски език.

В десетгодишната си практика винаги съм се стремяла да изнасям интересни уроци, за да прикова вниманието на децата. Не обичам тогава, когато съм в час, когато преподавам материала си, погледите на учениците да блуждаят, вниманието им да бъде разсеяно, да мислят за всичко друго, но не и за това, което се говори. Радва ме, когато успея да спечеля децата за себе си, за предмета.

Всичко това ме кара да търся разнообразни средства, с които да правя по-богати уроците си, по-увлекателни. Прибягвам до нагледни средства и помагала. Тогава уроците стават нагледни и по-достъпни. Използувам картини, занимателни игри, диафилми, викторини, мисловни игри, главоблъсканици.

Увлича ме твърде много и работата като класен ръководител, макар че тази година по известни причини тя не ми е по силите. Интересно е човек да установява контакти с децата, да бъде с тях на походи, да урежда срещи с известни хора, да им бъде другар в разговорите по интимни въпроси. Затова може би учениците ме търсят и след като излязат от нашето училище.

Мария ЧАЛЪКОВА,
учителка в Зафирово

Приятно се работи с комсомолците

Като курсов ръководител много често помагам в работата на комсомолското дружество в курса. Дружественото бюро на Комсомола в курса също търси моето съдействие. С комсомолците от класа сме провели много екскурзии. Посетихме град Пловдив, връх Столетов и други исторически местности. Посещавали сме и паметниците в нашия град.

От тази учебна година съм натоварен да оказвам помощ на ученическия комитет на Комсомола от партийната организация. Ръководя два експедиционни отряда с курсистите. Отрядът „Георги Мамарчев" изучава героичното минало на нашия народ, събира материали. Към отряда има създаден кръжок, който се запознава с младежкото революционно движение. Този отряд подготви много материали във връзка с рожденните дни на Димитър Благоев и Георги Димитров. Вторият отряд, който носи името на Михаил Фрунзе, пък се запознава с историята на Великата октомврийска социалистическа революция, изучава историята на Комунистическата партия на Съветския съюз, влиянието на Октомври у нас.

Искам да подчертая, че добре се работи с комсомолците. В нашия техникум те са много отзивчиви, ученолюбиви. Интересуват се от много неща, свързани с миналото на народа и страната. Сами издирват материали и ценности, оформят си дневници.

Петко БУЮКЛИЕВ,
учител по история в Техникума по механотехника в Силистра

Многолика дейност

Да се работи с учителите в нашия район е истинско удоволствие. Чувал съм, че в някои села с учителите се работело трудно. Тук положението е коренно различно. Комсомолското дружество при учителите е едно от най-активните във всяко едно село. Рядко се случва някоя инициатива да не бъде подета навреме и да не се доведе до успешен край. Може би всичко това се дължи на прекия контакт, който съществува между учителите и общинския комитет на ДКМС. Лесно е да се подкрепи горната мисъл с примери. В селата Ситово и Искра от няколко години учителските среди са основните, от които се издигат млади пропагандисти. През настоящата година техният брой е десет. Те са пропагандисти не само в Комсомола, но и в другите организации. Благодарение на своята активност, те приключиха всичките си кръжоци навреме, като работата се вършеше извън вся какъв формализъм. Като найдобри се очертават Добрин Георгиев — пропагандист на полевъдното дружество. Той ръководи кръжока по „История на БКП". В чест на Деветия конгрес той подготви и изнесе четири допълнителни теми.

Добре работи с комсомолците и Пенка Петрова — пропагандист на комсомолското дружество при осми клас. Тук в течение на годината беше провеждан кръжок на тема „История на младежкото революционно движение".

В тази поредица на най-добрите пропагандисти трябва да се спомене и името на др. Петра Илиева, която води кръжок със седмокласниците на тема „Димитровският комсомол". Същият кръжок с друг седми клас води и учителката Николинка Иванова.

Освен този вид обществена дейност, учителите от ситовски район са главните инициатори и на много други мероприятия. И не само инициатори, но и изпълнители. Те участвуват най-активно в различните състави по художествена самодейност и са ръководители на някои от тях.

Под прякото напътствие на общинския комитет на Комсомола добре работят учителите и с пионерските организации. Младите учители издигнаха ръста на пионерските отряди и дружини. Сега в чест на 50-годишнината на Октомврийската революция се провеждат различни мероприятия: сборове, устройват се кътове, посветени на Ленин, Революцията и др.

Трудно е тук да се обрисува цялостната активна дейност на учителите, защото тя е многолика като самия живот.

Коста ДИМИТРОВ,
секретар на общинския комитет на Комсомола в Ситово

Младият учител! Сега той е в клас. Десетки погледи са приковани в него. А неговият обхваща всички тях. И така е всеки час, всеки ден. Година след година..

А Л Е К О

(По случай 70 години от убийството на Алеко Константинов)

Не зная дали в други страни съществува обичаят да се наричат на малките им имена големите национални творци. У нас мудният, но язвителен и неспокоен поет, критик и радетел за културен напредък Пенчо Славейков е просто Пенчо; елегичният, но винаги усмихнат и ведър лирик Димчо Дебелянов е Димчо; самоотвержените, безкомпромисният, веселият и малко тъжен хуморист Алеко Константинов е само Алеко. А някога читателите са наричали Любен Каравелова „дядо Любен", Вазова — „дядо Вазов", Захари Стоянова — „бай Захария". От всички тези прозвища лъха интимност, любов и признателност към творците на една демократична, дълбоко народна по своята проблематика и по своите средства, съкровена по своите цели литература.

Днес в българските планини има връх Алеко, по цялата страна има училища и читалища Алеко, има туристически и родолюбиви организации Алеко... Има един писател, който в съзнанието на всеки българин се слива с представата му за България. Това е Алеко Константинов, на когото своеобразието на таланта му отреди една от най-щастливите съдби, за която може да мечтае един творец.

Творчеството на Алеко Константинов е не само блестяща история на десетилетие и половина след освобождението ни от игото, но преди всичко синтез на същината на българския национален дух, който търси пътищата и средствата за своето пълно и всестранно проявление. През един нов етап от своя национален, социален, обществен и културен развой народът ни търси нови идеали и нови герои, бърза да навакса изгубеното през вековете, устремно се втурва да се изравни с другите — големи и много по-напреднали народи. И в навечерието на социалистическа Бузлуджа светлият народен син е пронизан от куршумите на наемни убийци, за да прозвучат думите на Димитър Благоев в некролога за Алеко, че в негово лице нашата литература е загубила своя бъдещ де Амичис, т. е. своята надежда за пръв крупен социалистически писател. Днес ние можем да си представим незаменимостта на загубата, можем да си представим каква би била картината на развитието на българската литература в онния години, ако до Димитър Благоев и Георги Кирков имахме и неосъществения бъдещ творчество на един Алеко Константинов.

Но историята не е само повод за съжаления, макар българската литературна история да дава неизброими поводи — убитият Алеко, доведеният до смърт Пею Яворов, изпратеният в изгнание Пенчо Славейков, угасналият в тиха победа край Демир Хисар Димчо Дебелянов. Да не говорим за преждевременната смърт на юношата Христо Смирненски, за Гео Милев и Христо Ясенов, та чак до Никола Вапцаров. Една литература, създавана от разстрелвани, удушвани, изгаряни в пещи, убивани с най-варварски средства поети, писатели, критици, мислители.

Алеко Константинов е един от най-последователните демократи в българската национална литература, безпощаден и вдъхновен реалист, който има зорко око за доброто и злото в живота, творец с висок нравствен строй на мисъл и чувство. В съзнанието на вече няколко поколения българи името на Алеко Константинов е символ на не подкупна гражданска и творческа съвест, на благородство и доблест. Не един път в писаното от Алеко откриваме възгласа: „Не за единия хляб живее човек!", „Идеали трябват, Алексей, те не са празна дума, както мисли жадната за облаги сволоч".

Алеко Константинов се стреми към възвишените идеали, както всяко живо същество се стреми към слънцето. Той е язвителен към първите прояви на песимизма и мистиката, нарича това „мрачна болест", осмива резигнацията и неверието в народните сили, продължава ботевата традиция на сатира против силните на деня, против карьеристите и безгръбначните, против нагаждачите и безпринципните пълзачи по стълбата на благополучието. За Алеко изобличението е пръв нравствен и творчески дълг:

„Триста дяволи! Нима нашата интелигенция се състои само от гороломци, от каменовци, от байганювци?

— Е, господине, и да не се състои само от такива, не можеш да не признаеш, че тези герои засега дават своя колорит на епохата, че в кипежа на страстите те са изпъкнали като нечиста пяна над обществения слой и престъпление ще е в тазкваси епоха да се възпяват звездите и луната, когато преди всичко трябва да се изгребе и изхвърли изпъкналата на повърхността гнусна пяна..."

Творец с най-чисто и най-благородно вдъхновение, Алеко Константинов се заема не с възпяването на звездите и луната, а с чистенето на гнусната пяна, със самоотверженоста на герой влиза в неравна борба за утвърждение на своите демократични, нравствени, духовни принципи. Именно утвърждение, защото зад всеки ред на хумор и сатира се крие жива рана от недъзите на обществото. Всяко остро слово крие едно сподавено страдание, един драматичен порив, една неугасима надежда.

Изобличителният Алеко Константинов като малцина български творци вярва в доброто начало, в бъдещето, в утрето на своя народ. Без тази вяра ние не бихме могли да си представим неговата непримиримост. Той силно люби и мрази, защото знае, че равнодушното примирение води към творческа смърт, обезмисля литературата и обществения живот.

В пантеона на българската духовна култура Алеко Константинов е един от най-обаятелните образи, герой без страх и упрек, светъл син на народа ни, който с нежност и любов го назовава Алеко.

Веселин ИОСИФОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Триумф на силистренската гимнастика

На 14 май в Бургас се проведе републиканското първенство на спортните школи по гимнастика. В това състезание взеха участие отбори от цялата страна. То се проведе на първи, втори и КМС разряди. Силистренската спортна школа с преподавател Надежда Енчева се представи с отбори на първи и втори разряд. Още на техническата конференция пролича, че борбата ще бъде оспорвана както при девойките, така и при юношите. Това се потвърди и на самите състезания, където наред с другите школи водиха борба и специализираните спортни школи от страната.

Състезанията започнаха с участниците от втори разряд. Съперниците на силистренци, отборите на Варна, Бургас, Търново и „Славия", показаха стабилна игра на уредите. След тях се представиха и нашите състезателки. Макар че две от тях бяха ощетени на прескок, отборът набра 42,50 точки. На успоредката нашите състезателки показаха своята сила и с много грация и красота пленихa съдия и публика. На този уред отборът ни набра най-много точки. На греда нашите гимнастички също се представиха убедително и показаха, че са претенденти за първото място. На земна гимнастика бяхме без спорни фаворити. Нямаше друг отбор, който да заслужи толкова много овации. Така ние се класирахме на първо място от четиринадесетте отбора. На второ място се нареди Варна. В индивидуалното класиране първо място зае Еленка Павлова, следвана от Любка Георгиева — и двете от Силистра.

На първи разряд нашият отбор започна борбата повече от чудесно, като набра най-много точки на успоредка и показа, че ще обърка сметките на другите. Под възможностите си оба че се представихме на греда. На земна гимнастика загубеното като че ли беше компенсирано, но не достигна за заемане на първото място. На първо място застана отборът на Варна, следван от представителките на Стара Загора.

Тук трябва да се отбележи добрата игра на Маринка Илиева от Силистра, която се класира на пето място в индивидуалното класиране.

В комплексното класиране нашите девойки заеха второ място след отбора на Варна.

Това е един от най-големите успехи не само на спортната гимнастика, но и на спорта в нашия окръг. Голям дял за него има непрестанният труд на състезателките и най-много на треньора Надежда Енчева. Нека им пожелаем още по-убедително представяне в предстоящите състезания в Лом. Там трябва да покажем, че постигнатият успех в Бургас не е случаен.

Николай ЗДРАВКОВ,
директор на Окръжна ученическа спортна школа

ОКРЪЖНО ПЪРВЕНСТВО ПО СВОБОДНА БОРБА

Преди няколко дни в спортната зала на гр. Силистра се проведе окръжното лично и отборно първенство по свободна борба за пионери и юноши — млада възраст. Около 130 деца и юноши от селищата на окръга взеха участие в първенството. Но някои дружества като Тутракан, Черноли, Зафирово и Добротица не изпратиха представители, въпреки че разполагат с необходимата материална база за развитието на този спорт.

Най-напред на тепиха излязоха юношите. Една след друга се редяха на тепиха интересни схватки. Някои състезатели като Иван Славов, Вели Мухаремов, Стоян Николов, Мемиш Исмаилов и др. бяха овладели някои основни хватки и умело ги прилагаха, с което станаха и първенци в категориите си. Останалите победители в категориите са: Осман Адилов, Иван Илиев, Стоян Иванов, Сали Белберов и Н. Галибов.

Много интересно протекоха схватките при децата. При тях имаше повече динамика и това привлече любителите. Това, което показаха 13-годишните деца на тепиха, е радващо. Още след първия кръг се разбра, че борбата ще се води между отборите на СШ—Силистра, Дулово и Преславци. След двудневна борба победители в категориите станаха: М. Арифов, Джемали Хасанов, Кязим Сюлейманов от с. Преславци, Али Рафиев и Вейсал Махмудов от Дулово, Юсеин Бакиев и Али Салиев от с. Брадвари, Ибрям Мехмедов от Суходол и Иордан Стоянов от Силистра. В отборното класиране отборите на Преславци и Силистра набраха по равен брой точки, но понеже борците на Преславци имаха повече първи места, зеха първото място в отборното класиране. На третото място са борците на Дулово.

Първенството показа, че при правилна и системна целогодишна подготовка в селата могат да израснат много таланти. Похвална е работата на учителите Кемал Мюмюнов от с. Брадзари, Али Мухаремов от Преславци, които са вложили много усилия в подготовката на младите борци.

Накрая трябва да кажем, че организацията на първенството беше слаба, то не беше разгласено и любителите на този интересен спорт не можаха да видят постиженията на най-младата смяна борци. При други подобни първенства е необходимо да се направи повече предварителна подготовка.

Джемали ИБРАХИМОВ

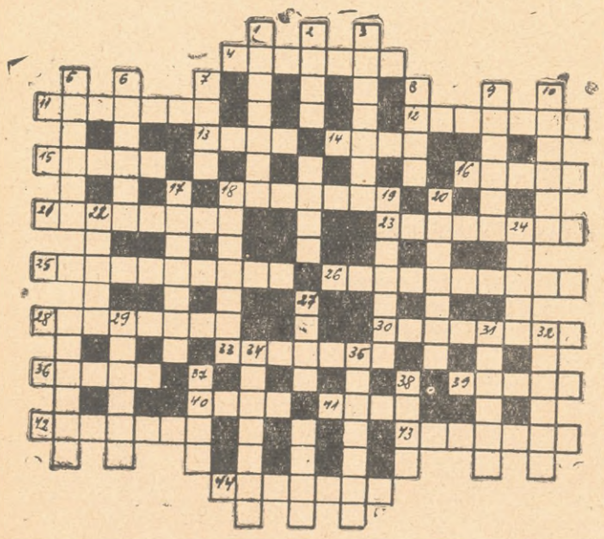
В чест на великия юбилей

В чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и 91-та годишнина от подвига на четата на Таньо войвода, слязла на българска земя край село Дунавец, Силистренско, окръжните съвети на Българския туристически съвет в Разград, Търговище, Шумен и Силистра организираха традиционен колопоход. Колоната потегли от село Дунавец след имровизиран митинг на 18 май, като се отправи по 120-километровия боен път на четата. Колопоходът ще завърши на 21 май до местността „Керчана" край село Априлово.

Петър ЙОРДАНОВ

Кръстословица

„24 МАЙ"

ВОДОРАВНО: 4. Един от братята — създал възможност на всички славяни да вкусят от плодовете на културата 11. Княжество, в което непосредствено след смъртта на Кирил Методий се връща и работи за културното издигане на тамошните славяни 12. Германско княжество, където Методий бива хвърлен в тъмница за разпространение на славянската писменост 13. Ученик на Кирил и Методий, един от организаторите на Преславската книжовна школа 14. Европейска столица 15. Велика сила, която получава всенародно признание, честувана в деня на славянската писменост и култура 16. Град в източна Тракия, свързан с нашето историческо минало 18. Леки и плитки домашни обувки 21. Нежно насекомо, което блещука през топлите летни нощи 23. Участник в освободителните борби през турското робство 25. Двете име на на Председателя на комитета по културата и изкуството при МС на НРБ 26. Двете име на на български възрожденец-просветител, автор на „Рибния буквар" 28. Пазач на железопътна линия 30. Славянска азбука, получила наименование то на своя създател 33 Талантлива съветска киноактриса, играла в ролята на Стася във филма „Червени листа" 36. Сред новековен литературен жанр, използуван и от Климент Охридски за обезсмъртяване делото на Кирил 39. Наука за нравствеността 40. Един от учениците на Кирил и Методий 41. Древногръцки поет, творчеството на който Кирил е познавал отлично 42. Бележит украйнски учен, посветил целия си живот за изучаване миналото на българския народ 43. Основателят на българския периодичен печат, редактор на първото наше списание „Любословие" 44. Област в Чехословакия, където Кирил и Методий водят усилена просвет на дейност на славянски език.

ОТВЕСНО: 1 Презимето на деятелка на РМС от Русе, загинала през 1944 г. 2. Римски папа, освободил от затвора в Бавария Методий през 873 г. 3. Титла, която Кирил получава след завършването на Магнаурската школа в Цариград 5. Авторът на романа „Млада гвардия" 6. Виден австрийски композитор — класик 7. Образуване от бушуващите вълни 8. Музикален инструмент 9. Съветски писател, автор на популярни детски повести 10. Италиански курортен град на Адриатическо море 15-а. Област в Гърция, където Паисий пише „История славянобългарска" 17. Един от най-верните последователи на Кирил и Методий 18. Хищно животно от рода на леопардите 19. Заем срещу залог на недвижим имот 20. Деятелка на испанското и международното работническо движение 22. Река в Южна Англия, влива се в басейна на Бристолския залив 24. Установени правила 27. Най-голямата и висока планинска система в Европа 28-а. Именита съветска поетеса 29. Остров от групата на Малките Зундски о-ви 31. Една от съветските републики 32. Стихиен тропически вятър 34. Комедия от Н. В. Гогол 35. Сиромашия, бедността 37. Град в Египет 38. Музикален инструмент 42-а. Роман от чешкия писател-класик Алоис Ирасек.

Общински партиен комитет и общински читалищен съвет — с. Алфатар обявяват конкурси:

I. За написване история на селото от заселването му до днес. На участниците в конкурса ще бъде осигурена 5-дневна командировка из страната. Ще бъдат раздадени следните награди:

I — 350 лева
II — 250 лева
III — 150 лева

Умоляват се лицата, които разполагат с материали, снимки и документи за миналото на Алфатар, да ги изпратят до читалището за подреждане на музейна сбирка.

II. За написване на биография — литературно разработена — на Иордан Маринов Петров, местен герой-антифашист. Ще бъдат раздадени следните награди:

I — 200 лева
II — 150 лева
III — 100 лева

III. За написване историческа справка за местността „Караула" край селото. Ще бъде раздадена една награда от 50 лева.

IV. Обявяват свободно място към читалището за музикален ръководител на духов и хоров състав и за обучение на деца на акордеон. Заплата от 150 до 180 лева, осигурени са добри битови условия. Постъпване — 1. IX. 1967 година.

Срок за представяне на материалите от конкурсите 2. VI. 1968 година.

Справки и подробности: народно читалище в с. Алфатар.

обяви • съобщения

Д Т П — СИЛИСТРА
продава лека кола „Варшава" М 20
справка отдел „Транспорт" при ДТП — Силистра

Продава се двустаен апартамент с оправзване.
Справка: адвокат Борис Жечев

ДЕПОЗИТ

БЪРЗАЙ, НАРОДЕ ВЪЗРОДЕНИ!

СВЕТЪЛ НАЦИОНАЛЕН ПРАЗНИК

24 МАЙ е Денят на българската просвета и културата и на славянската писменост, на българския печат. На този светъл национален празник нашият народ отдава дълбоката си почит към делото на безсмъртните солунски братя—славянските първоучители Кирил и Методий. Този ден отдавна надхвърли рамките на чисто книжовен и учи лищен празник. Този ден днес живее в съзнанието на всеки българин, като национален и патриотичен празник, в който гордо прозвучава радостта ни:

„...че и ний сме дали нещо на светът
и на вси славяне книга да четат..."

Този празник неизменно е вдъхновявал борците за национална свобода, будил е най-дълбоки чувства на здрава привързаност между славянските народи, изпълвал с патриотизъм всяко българско сърце.

Дейците на просветата, културата, изкуството и печата, всички трудещи се посрещат празника с богатите плодове, които е дало делото на Кирил и Методий.

У нас днес няма селище без училище, осигурени са условия за обучение на всички деца. Основното образование е задължително и безплатно. Разкрити са пансиони, интернати, занимални за успешно и резултатно обучение на децата на трудещите се. Над 90 на сто от завършващите основно образование продължават да се учат в средните общообразователни и професионални учебни заведения. По брой на учащите в средните училища (процентно на населението) Народна република България е на едно от първите места в света.)

Особено голям размах получи образованието и културата в по-изостаналите в миналото райони на страната. Под ръководството на Партията и в нашия окръг се извършиха действително революционни преобразования както в политико-стопанския живот, така и в областта на народното образование и култура.

Докато до 9 септември в училищата на територията на Силистренски окръг е имало 15 468 ученика, то през настоящата учебна година техният брой е 29 840. Големи успехи постигна окръгът в осъществяване на задължително осмокласно образование. В 56 осмокласни училища е осигурена възможност всички деца, завършващи VII клас, да получат основно осмокласно образование..

Учениците в гимназиите от 853 нараснаха на 1487. Разрасна се професионалното образование. Преди е имало само едно професионално-техническо училище в град Силистра с 200 ученика, а днес в 6 професионално-технически училища и 3 техникума се готвят 3 371 необходими за различните сектори на народното ни стопанство специалисти.

Деветосептемврийската победа ни завари само с една полудневна детска градина в гр. Силистра с 52 деца, а сега в полудневните детски градини са обхванати 3 150 бъдещи първокласници, а други 6 500 деца на трудещите се, предимно от селата, посещават занимания в 286 групи на целодневните, временните и летните детски градини. Над две хиляди учители и възпитатели в нашия окръг полагат усилия за възпитаване на 29 840 учащи се, готвейки ги да бъдат активни и вдъхновени строители на новия живот в окръга и страната.

Ярък израз за грижите на народната власт за подобряване на образованието е ръстът на училищното строителство. След Девети септември на територията на нашия окръг са построени по лимитен път и със средства от самооблагането 78 училищни сгради с 338 учебни стаи и 10 детски градини. Сега в строеж са 6 училищни обекта. В резултат на активната помощ, която оказва обществеността, само по пътя на самооблагането са построени 37 училища на обща стойност 1 820 000 лв., 9 пристройки — на стойност 35 000 лв., 6 физкултурни салона — на стойност 151 000 лв. и 4 работилници за 42 000 лева.

В деня на Кирил и Методий нашият народ прави преглед на постиженията в областта на народното образование, културата и изкуството и отдава заслужена почит и уважение на най-добрите продължители на великото дело на славянските първоучители. Вниманието на народната власт към работниците по образование ги стимулира към още по-упорита работа за по-нататъшното развитие на просветата. Само за 8 години (от 1960 година досега) 147 учители и други работници в системата на народната просвета в нашия окръг са получили правителствени награди.

С особена радост и вълнение се чествува 24 май от учащите се и народното учителство. В украсените със зеленина и цветя училищни сгради ехтят стари революционни и бодри училищни песни.

Но не само учениците — всички трудещи се от страната честват този ден като свой светъл национален празник—горди с постигнатите успехи, уверени в светлото бъдеще.

Да пребъде във вековете великото и светло дело на Кирил и Методий.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XV, бр. 60 (1224) | Вторник, 23 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НА КИРИЛ И МЕТОДИЙ

От глъбините на самата древност
като легенда идвате при нас —
спокойно, мелодично и напевно
звучи славянския ви глас.

И пролетта от тоя глас се пуква —
огромен, бял пожар от цветове,
по клоните разцъфват ваште букви
и дават зрели плодове.

Но аз на път към древността поемам,
чудесния й въздух в мен трепти:
там детското и синеоко племе,
захвърля резки и черти.

И изведнъж нахлува буйна пролет,
текат навред задъхани води
и върху южното небе на Солун
изгряват буквите — звезди.

Какво, че толкоз рано е тогава!
Какво, че още тъмен е света!
Славяните полека възмъжават
и днес навлизат в зрелостта.

И аз изпитвам нечовешка радост,
че в оня страшен вик на тъмнината —
в България са светели не клади,
а буквите на солунските братя.

Христо БАНКОВСКИ

Има ли по-светъл празник за нас, българите, от утрешния — Деня на българската просвета и култура и славянската писменост!

Има ли друг ден, който да събира толкова усмивки, толкова радост!

Тези усмивки утре отново ще залеят улиците и площадите, небето ще стане по-синьо и по-светло и денят пак ще бъде незабравим.

ИЗЛОЖБА НА ТВОРЧЕСКИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ

Преди няколко дни в читалищния салон в Силистра бе уредена изложба, на която учениците от трите професионално-технически училища в града показват какво ново са направили през изминалата година. А те наистина имаха какво да покажат. Посетителите, се запознаха с различните интересни технически конструкции и нововъведения, създадени от творческата мисъл на младите техници.

Едни от първите посетители бяха и другарите Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП, Никола Николов — секретар на ОК на БКП, Георги Кардашев — секретар на ОК на БКП, и други обществени деятели. Директорите на Техникума по механотехника, ПТУ по машиностроене и Техникума по дървообработване подробно запознаха присъствуващите с различните видове изобретения, които са една манифестация на талантливите технически кадри, създаващи се в нашия окръг.

Н. РОМАНОВ

Музейна сбирка в Тутракан

Вчера в Тутракан беше открита при тържествена обстановка музейна сбирка. На това изключително рядко културно събитие за града присъствуваха много гости, ръководители, културни работници и граждани от Тутракан.

Откриването на музейна сбирка е в изпълнение решенията на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет. За нейното уреждане бюрото на Градския комитет на Партията образува комисия от учители-историци. В продължение на около две години беше проведена обширна събирателска и организационна работа. Подбран бе богат и разнообразен материал за историята на Тутракан. Осъществяването на плана бе възможно само благодарение подкрепата на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет. При изготвянето на експозиционните материали активно участие взеха Светослав Русев и Стефка Ангелова от Окръжния народен музей. Художественото оформление бе дело на Никола Ковачев.

Музейната сбирка е уредена в отделна сграда, която се намира на главната улица „Транс мариска". В изложбените зали — на табла и витрини чрез фоторепродукции на исторически документи и оригинални веществени паметници — е проследена хронологически историята на Тутракан от възникването му през II век от н. е. до днес. Особено впечатление в експозицията прави отразяването на руско-турските военни сражения при Тутракан през XVIII—XIX век, където са се сражавали прославените руски пълководци А. В. Суворов и М. И. Кутузов.

Много са материалите, с които се осветлява епохата на Възраждането, периодът след Освобождението и всички останали по-характерни събития, към които то не е останал безразличен Тутракан.

Единствената читалищна музейна сбирка в Силистренски окръг, музейната сбирка в Тутракан, е голяма културна придобивка за Тутракан и района му. За нейното осъществяване твърде голяма е заслугата на нещатния уредник Рачо Змеев, който в продължение на две години положи много усилия при събирането на богатия фактически материал.

С годините музейната сбирка в Тутракан ще расте и ще се обогатява, ще се превръща в ценен източник на знание из областта на героичното минало на града, за патриотичното възпитание на подрастващите.

Викентий ДУКАНОВ

Драги читателю, пред тебе са петима от многобройната армия на онези, за които училището е по-скъпо от всичко. През всеки час на деня те мислят и милеят за него. Мислят за подрастващото поколение, което е утрешният ден на родината. Те не жалят своите сили и време,те—петимата: (отляво на дясно) ИВАН ЛАЗАРОВ, директор на училището в Алфатар, ДЕНКА СТАНЧЕВА, зам-директор на СПУ — Дулово, ХАСАН ХЮСЕИНОВ, възпитател в училище „Макаренко" — Силистра, ГИНКА СИМЕОНОВА, начална учителка в училище „Христо Ботев" — Тутракан, ИВАН КАРАИВАНОВ, председател на Общинския народен съвет в Белица.

Гостуваха ни писатели

По случай Първия конгрес на културата и 24 май в окръга гостуваха поетите Салис Таджер, Усин Керим и Симеон Симеонов. Те взеха участие в отпразнуването на деня на учителя в Кайнарджа, посетиха Техникума по дървообработване, където четоха свои стихове, и участвуваха в утрото, посветено на Вазов, в I СПУ „Климент Охридски" — Силистра. Посрещани навсякъде топло и сърдечно, поетите останаха с отлични впечатления от нашия красив крайдунавски край и обещаха на читателите по-често да се срещат с тях.

Н. ПЕТРОВ

Незабравимият

Добър вечер, учителю! Не ме ли позна? Забравил си ме. Но аз не съм те забравил, защото ти си незабравимият! Защото ти си оня усмихнат добър човек, който хващаше малката ми ръчичка и я повеждаше по извивките на кирилските букви. Защото ти си оня строг и замислен човек (с коси сякаш посипани с тебеширен прах), който в кабинета по химия казваше на своите ученици: „Не приемайте нищо на доверие! Проверявайте всичко сами!“ И ние отново се втурвахме към епруветките, за да проверим верността на химическите формули в учебника. Формулите, разбира се, винаги излизаха верни. „Но в живота не всичко е като химическа формула!“ — добавяше ти и оттогава досега мисълта ни пътува все към онези „епруветки“ и онези „реакции“, които ще ни доведат до истината. . .

Добър вечер, учителю! Сега си стар, но тогава в косите ти нямаше „тебеширен прах“. Споменът е злопаметен — той ме връща назад, в часовете по физическо възпитание, когато ти, тържествено усмихнат, ни подреждаше във форма на няколко букви, които образуваха едно кратко име. Упражнението много ти харесваше — караше ни да го правим всеки ден. И всеки ден ние образувахме буквите на едно име, което тогава произнасяхме с възторг, а сега. . . Сега е пролет, учителю! Над земята ни преминават разлистващи ветрове и разнасят дъх на божур и мушкато, дъх на разцъфтели липи. И топъл дъх на пресни бразди, и остър дъх на цимент и вар, учителю. . . Защото ти ни каза: „Човекът е най-красив, когато се труди!“ По какъв повод ни каза тези думи, учителю? Сега си спомних. Имахме една съученичка много нежна и много хубава, но. . . не обичаше да копае цареви ца, учителю. На опитното поле ти ѝ каза онези думи за красотата, които аз няма никога да забравя. Не знам тя дали ги помни още, учителю.

Спомням си часовете по математика.

Ти ни доказваше, че математиката ще помогне на хората да живеят по-добре.

И аз исках да стана математик, учителю.

Спомням си часовете по история.

От твоите вдъхновени и честни слова ние разбрахме как се е запазила през вековете красотата на силния български дух.

И аз исках да стана историк, учителю.

Спомням си часовете по рисуване.

Ти ни учеше да рисуваме света красив — въпреки всичко.

И аз исках да стана художник, учителю.

Разбира се не станах нито математик, нито историк, нито художник.

От тебе научих твърде малко, учителю. . .

Твърде малко формули, дефиниции, факти и числа са останали в главата ми.

От тебе научих твърде много, учителю!

От тебе научих най-важното: „Човекът е най-красив, когато се труди!“

Добър вечер, учителю! Не ме ли позна? Забравил си ме. Но аз не съм те забравил. Защото ти си незабравимият!

Симеон ПЕТРОВ

ПРИМАМЛИВИТЕ ПЪТЕКИ НА БЪДЕЩЕТО

Всеки човек има своя собствена пътечка в живота, която следва неотклонно. Ала за нея като че ли се сеща най-много в оня момент, в който се разделя с юношеството и встъпва във вихъра на пълнолетието. Тогава, когато става пълноправен гражданин на Родината, когато по-ясно и точно вижда примамващото бъдеще, своето място. Тогаз чертае и перспективите си. . .

От утре единадесетокласниците вече няма да бъдат ученици, няма да носят вече барети и фуражки. Те стават равноправни членове на обществото Правят първата крачка в руслото на живота. Затуй така много са развълнувани, затуй така често се сбират на разговор, споделят мисли за бъдещето си. Мислено се пренасят в онова време, когато напълно ще са осъществени най-съкровените им мечти, когато ще имат право да кажат, че са постигнали това, което най-много са чакали.

Така е и с учениците от XI „а“ клас при Първа политехническа гимназия в Силистра. С деветте отличника на класа дълго разговаряхме за избора на бъдещата професия, за онова, което им предстои след напускане на училищната скамейка. Тук, в тази паралелка, ги събра голямата им обич към математиката преди четири години. Събра ги жаждата за опознаване на чудните лабиринти на света на най-сложното човешко знание, примамливостта на трудното и мъчното. Отсега нататък всеки от тях тръгва по следите на своята пътечка, ще преодолява трудните и криволици. Затова и раздялата им ще бъде тъй трогателна, тъй мила. Но непременно ще има и мигове, в които ще си спомнят за четиригодишното приятелство, за милите ученически години, за скъпите преподаватели, вдъхнали им пламъка на обичта и любовта към науката и труда. Тези пет момичета и четири момчета абитуриенти — отличници от XI „а“, клас, благоговейно ще си припомнят за родното училище, което им дари толкова много знания.

МЕЧТИТЕ НА ПЕТТЕ МОМИЧЕТА

Не е лесно да се узнае за мечтите им. Те не са от онези приказливки, както се изразяват самите. Те са математички и не обичат да говорят много. Твърде са лаконични. Но все пак ние узнахме за техните мечти, за техните лични стремления.

Нека разкажем, нека разкрием тайните им. . .

Влюбила се е Жечка Кирилова в математиката и няма никакво намерение да се разделя с нея. Желанието ѝ е да стане учителка. Красимира Талигарова ще се посвети вече всецяло на музиката и по-специално на пианото, нейното най-любимо занимание. Електрониката привлича мислите и вниманието на Румяна Калинова. Радка Йорданова пък се насочва към физиката. Към химията се ориентира Петранка Радилова.

Петте момичета разказаха съвсем просто, топло и сърдечно за своите копнежи, за бъдещето си. Бъдеще, чието начало започва от утре. Начало, което няма да е лесно. . .

ЧЕТИРИ МОМЧЕТА — ЧЕТИРИ ЖЕЛАНИЯ

Пътищата на бъдещето примамват погледите и на четирите момчета-отличници в класа. И те дирят себе си в бъдните дни, копнеят за тях. Русокосият Пламен Модев твърдо е дал дума да се подготви за специалист по железопътното строителство. Ленин Миленов вижда себе си като бъдещ физик. Инженерството допада на Стефан Маринов. Мечтае да стане голям познавач на технологията на полупроводниците. Светът на физиката мами Стефан Коев.

Четири момчета неведнъж са премисляли през последните дни и месеци по кой друм да тръгнат, къде да пуснат пристан. Защото добре знаят, че човек не така бързо и мигновено открива своето призвание. Да намериш зрелостта си в живота още в разлъката с юношеството не е чак толкоз лека работа, както мнозина са склонни да приемат, да твърдят. А нещо сложно, основаващо се на дълбок размисъл. Размисъл на буден ум, на голяма предвидливост.

И тези четири момчета, наистина, са предвидили своето място, своето кътче в живота.

. . . Деветте отличника правят първата стъпка в пълнолетието. Първата стъпка на самостоятелното решение на личната съдба. Сами избират височините, които ще преодоляват. със собствени сили. Височини, които не само съблазняват. Височини, които създават трудности. Поставят препятствия. И за да ги преодолееш, трябва да имаш вяра, силна вяра в себе си, да не се плашиш, да не унищожаваш пред каквото и да е било. Да помниш, че винаги трябва да излизаш победител в битките с мъчното и трудното, никога да не ги забравяш.

Девет отличника-абитуриенти разкриха мечтанието си, големите си стремежи.

Девет абитуриента-отличника очакват идното с открити сърца, за да му посветят младостта си, дръзновението си. Дръзновението на младите силни духом, на младите, обичащи така силно живота, своето Отечество, родния си край. Край, на когото ще отдадат силите и несломимата енергия, за да стане той още по-красив, още по-хубав.

Девет абитуриенти тръгват по непознати друмища.

Вълчо РАДЕВ

СРЕБЪРНА ДИРЯ

(репортаж)

БЪЛГАРСКО СЕЛО ли е — широко са отворени вратите му. На далечен друмник подслон ще даде, драги гости по стар обичай ще срещне. И все с нещо свое, другаде невидяно и нечуто, ще ги обае.

Сребро сребри в твоето име, Сребърна! В предвечните очертания на езерната ти синева. В легендата за несметното съкровище, заключено в недрата ти. В набега на ханския син Сребрун. Сребърна диря се стрелва от деня, в който те ‘познах, към предалечното твое „някога“.

И тръгвам аз по сребърната диря. И пътят ми е пронизан от насрещния вятър на спомените. . .

△

△ △

Българско школо ли е — зад хребета на едно столетие дълбае коренът му. В онова време, когато четмо и писмо трябвало да отворят очите на българина, за да порасне сърцето му за иглянките пушки и черешовите топчета на едно въстание, за чутовния подвиг на един Милин камък и на една Шипка.

През хребета на едно столетие ме поведе и многолетният летопис на Сребърското училище. От бащи на синове, от дядовци на внуци тук се предава разказът за онова 1862 лето когато сребърци съградили църквата с клепалото до портите, а година-две по-късно пристроили три стаи, че дошъл даскал Стаю от Калний, хем в църквата псалт да бъде, хем децата на книга да изучи.

Сложи ли се веднъж началото на голямо народно дело, кой би дръзнал края му да предрече? Робии и войни притъмняват ли над Сребърна, пожар я пожарил, родното „а, бе“ чуждинска реч сменяла. Но все българско си оставало училището. И пътят на смелите оттам поемал.

Редом с преданието за даскал Петър Кондоглу, когото Ситовският бей пребил от бой в конака си, паметта на сребърци пази дълъг низ от имена на учители, ревностни радетели на народното просвещение, поборници за народни правдини и добруване. През учебната 1906-1907 година в Сребърна учителствувал Петко Симов, един от основателите на социал демократическата дружинка. Три десетилетия по-късно учителят Петър Райчев станал ръководител на младежка група, а Неделчо Христов — секретар на партийната организация. През румънско учителят Теодореску бил преследван за прогресивни разбирания.

1940 година. Слепият дядо Стоян тръгнал ведно с другите сребърци българската войска да срещне, български лъв на юнашко чело да целуне. На 16 октомври учителят Георги Монев записал в първата страница на свободния летопис:

„Гръмнаха камбани по селз и градове. Добруджа свободна!. . . Дойде и денят, когато старото българско школо отвори широко вратите си. . .“

Ала месец по-късно този спонтанно бликнал възторг е удавен в тъжната проза на ежедневието:

„. . .Падна люта ветровита зима и всички съобщения бяха прекъснати. Учителите не получаваха заплата нито един лев, поради неуредици, от идването им до 29.I. 41 г. За коледната ваканция намериха пари на заем по най-унизителен начин, отидоха по домовете си, а останалите не си отиваха, като преживяваха на вересия. . .Набавихме най-необходима канцеларска покъщнина, а за учебни помагала и въпрес не може да става — нито една историческа и географска карта нямахме. . . “

△

△ △

Българска трапеза ли е — щедра ръка ще я настели и подреди. Гостолюбив стопанин чаши ще прелее и за добро и сполука мъдър благослов ще изрече.

Пък и един сладкодумец излезе дядо Велчо! Онова, което годините бяха писали-недописали в летописа на Сребърското училище, от него научих. Той пък от дяда си Велчо Ганев, дето в революционния комитет на Левски е членувал, го чул. Стар деятел на комунистическата партия, дядо Велчо единадесет пъти под арест е бил — че нали комитска кръв в жилите му тече, как той под нова робия глава да склони?

За Петър Кондоглу той ми разказа. Смел човек бил даскъл Кондоглу. Очите на децата за буквите отварял, бунтовни мисли в умовете на сребърци сеел. Вяра в освобождението подклаждал, та когато удари часът, всички да са готови. Облечен като турчин, чак в конака на Ситовския бей се промъкнал. Бейските кроежи да узнае, селото си от зло да заварди. Да познавал докрай турския нрав и обичай, жив и здрав щял да се измъкне. Ала друго му било писано. . . Яли що яли, пили що пили, дошло ред да им полеят ръцете си да измият. Докато агите чинно приповдигнали длани да се изкапе водата от тях, той, предрешеният българин, както от деди и прадеди си знае, отрил ръка в ръка. И това го издало. Смазан от бой, смъртник го донесли в Сребърна. . .

И за сребърския учител Атанас Митанов, който в Кубрат книжар станал, знае дядо Велчо. И думите му спомня. Когато през 1940 година учителите в Сребърна основали читалище „Възраждане“, Атанас Митанов изпратил на читалището голям колет с книги: „За поколенията на моите братя, да четат и се просвещават. . .“

. . . Деветдесет и седем години вият гнездо в клоните на крушата пред чардаклията къща на дядо Велчо. А тя е садена по времето, когато градили тази къща на брега на Сребърското езеро. Двете старици скоро ще прехвърлят и те хребета на столетието.

△

△ △

Български учител ли е — другите питай и разпитвай за него. Той все за училището ще отваря дума, все с питомците си няма да може да се изхвали. Николай Николов вече 14 години учителствува в своята Сребърна. Той разлисти пред мен новата летопис на училището.

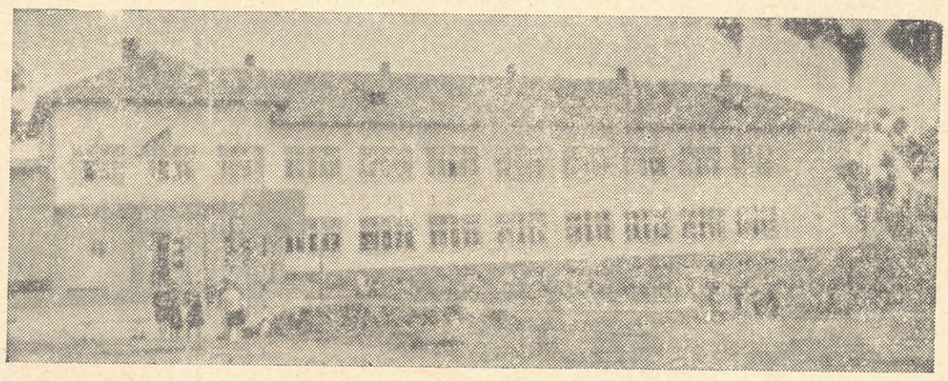
Основите му положили още през 1948 година. Тогава нямало закон за самооблагането, но сребърци не пожалили труд и средства, защото не искали децата им в порутен дом наука да учат. Новото училище на рекли „Йордан Йовков“ — с името на сърцеведеца на Златна Добруджа. Строежът по-нататък бил поет от държавата. Ала останала традицията: при печелят ли се пари от трудовидни и акции, все за доуреждане на училището ще се заделят. От оградата, площадките, украсата, кабинетите до радиоуредбата и телевизора — всичко все с пионерски и комсомолски труд са обзавели и купили. И докато през 1940 година дори географската и историческа карта са били непостижим разкош, сега училището разполага с модерно обзаведени работилници и кабинети, с най-сложни уреди и нагледни помагала.

Най-голяма грижа за училището е кабинетът по естествена история. Обитателите на Сребърското езеро броят 312 вида птици и животни. 312 препарирани експоната трябва да има и в кабинета. Та когато придойдат посетители от Германската демократична република, от Франция и Холандия, а достъпът до езерото не е разрешен, тук, в училищния кабинет, да се запознаят с предстовителите на езерния свят.

И една друга амбиция имат сребърските учители. Така да насочат стъпките на своите възпитаници в живота, че пътят им отново към Сребърна да извие. Успех в това начинание те вече имат. През 1944 година само 7-8 третокласници поели към гимназията в града. А от миналогодишния випуск нито един осмокласник не останал в селото. В техникуми и професионални училища, в гимназии и университети изпраща своите възпитаници сребърското училище. С една поръка — щом се дипломираш, чакаме те! Своя, местна интелигенция иска да си има Сребърна.

. . . В близки дни тук ще лумне тържеството на един празник. Той ще сбере от далечни краища на Българско и Румънско някогашни сребърски учители и ученици. Това ще бъде една среща на няколко поколения. С много цветя и от бяг развявани червени връзки, с наздравици за най-съкровеното.

Нела ДИМИТРОВА

Коя професия ме привлича

Представители на редакцията анкетираха 82 абитуриенти от две политехнически гимназии в окръга. Единственият въпрос на анкетата беше: „Коя професия ме привлича. Защо?“

Сега пред нас стоят необикновени листчета с красиво изписани редове — пред нас са трепетите, мечтите на тези осемдесет и две момичета и момчета, които утре ще направят първата си крачка към големия живот. Казват, че първата крачка е решаваща... Времето ще покаже.

Двадесет и седем от анкетираните се насочват към учителската професия, двадесет и един желаят да станат инженери (различни специалности), седемнадесет — лекари, четирима ще кандидатстват във ВИФ, двама — във ВИТИЗ, един — в Консерваторията. Останалите десет се насочват към правото, корабоплаването археологията и пр.

Анкетата буди радостни надежди, тъй като абитуриентите избират предимно онези специалности, по които окръгът ни има нужда от кадри.

Ето няколко от отговорите.

„Искам да стана корабен инженер. Това е увлекателна и доста трудна професия. Не ме привлича заради заплащането.“

△

„Привлича ме литературата. Обичам да чета, да разсъждавам, да правя обобщения.“

△

„Обичам точните науки и ще кандидатствувам математика. Не обичам много приказки да говоря, а само точни и верни неща.“

△

„Желая да стана лекарка и ако се осъществи мечтата ми, ще бъда много щастлива. Мисля, че с тази професия ще бъда най-полезна на обществото. Да лекувам хората, да откривам все нови и нови лекарства и лечебни препарати — това е моята цел.“

△

„От много малка съм навлязла в света на музиката; обикнала съм я и понеже свиря на пиано, желая да стана пианистка. Ще кандидатствувам в Консерваторията.“

△

„Желая да уча руски език. Обичам езика и ме привлича учителската професия.“

△

„Привлича ме професията на инженера, по-точно на машиностроителя и конструктора. Привлича ме, затова защото бъдещето на нашето общество ще се реши благодарение на новите машини и на новата автоматизация на производството.“

ОКРИЛЕНИ ЗА НОВИ ПОСТИЖЕНИЯ

Успехите, които постигна колективът при средното политехническо училище „Георги Кирков“ в Дулово през последните няколко години, радват цялата общественост в района. Не може да не се развълнува всяко сърце, което помни състоянието на училищното дело в района преди Девети септември. От някогашното училище с две класни стаи в Дулово в условията на народната власт училищната мрежа се разрасна изключително много. Началното училище с 14 класни стаи, професионално - техническото училище по ремонт на селско стопански машини и средното политехническо училище са показател за големите грижи, положени от Партията за издигане културното равнище на този изостнал в миналото край.

Гимназията в Дулово има кратка история. На 24 май завършва тринадесетият випуск зрелостници, а вече се чувствува как в народното учителство се включват като свежа струя нейните възпитаници. Започнала своето съществуване при елементарна материална база, без достатъчно класни стаи, без необходимия учителски кадър, сега тя се превръща в едно модерно училище с обзаведени кабинети по физика, биология, химия, селско стопанство и математика. Полага се началото на кабинети по български език и история. Образцово обзаведеният и поддържан физкултурен салон с уредена физкултурна площадка създават условия за пълноценно физическо укрепване на учащите се. Опитното поле на училището и работилниците по трудово и производствено обучение осигуряват възможност за приложение на теоретическите знания.

Решението на окръжната комисия да определи училището ни за най-добро в окръга през първия етап на V национален преглед на училищата се посреща като най-голяма награда за колектива ни в чест на 24 май, Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост, Деня на българския печат.

Учителският колектив своевременно разбра, че V републикански преглед няма да бъде „саксиен преглед“, а ударение то ще се постави върху основните изисквания от ръководните документи на МНП. Това означава, че преди всичко в училището трябваше да се даде строг режим и ред на работа. Рационално да се организира класната и извънкласната дейност. Непрекъснато да се обогатява и опазва материалната база, така, че тя да служи пълноценно на учебния процес. Важно място в указанието заемаше въпросът за здравно-хигиенното обслужване на учениците и хигиенизирането на училището.

За успешното осъществяване на тази задача спомогна най-много учителският съвет, който е ръководен орган в цялостния живот на училището ни. Активизирането на ръководствата на учителската, партийната, комсомолската и пионерската организации допринесе са осъзнаване смисъла и значението на поставените изисквания, чието изпълнение водеше към по-добри успехи в учебно-възпитателната работа.

Наред с подобряването на урочната работа, знанията и уменията, подобри се значително през настоящата година и възпитанието на нашите ученици. Признак за правилното им трудово възпитание са съзнателната работа на всички пионери и комсомолци през дните на обществено-полезен труд. В резултат на това беше изградена 250 метра солидна ограда около училището, асфалтирахме физкултурната площадка и алеите в градината, инсталирахме парно отопление във физкултурния салон, закупихме кабинетни шкафове, нови демонстрационни маси и много други помагала и учебни пособия.

През своя кратък живот нашата гимназия е дала образование на повече от 600 души, от които 120 са завършили или се учат във висши учебни заведения, 110 в полувисши институти и техникуми, а останалите 370 участвуват в административния апарат, стопанския живот на нашия

Стоян СТОЕВ,
директор на СПУ — Дулово

24 май – ден на българския печат – могъщо идейно оръжие

ВИНАГИ НА ПОСТ

Може би историята на българския печат няма претенциите да бъде толкова дългогодишна, както е в много други страни, което е предопределено от обективните условия на развитието. Но затова пък традициите на българския печат са твърде богати, твърде импулсивна е неговата линия на развитие. Именно поради това за него ние днес можем да говорим със същия патос, с който говорим за безсмъртното дело на плеадата революционери и просветители. Защото с развитието на родния печат свързаха живота си такива родолюбци като П. Р. Славейков, Г. С. Раковски, Христо Ботев, Любен Каравелов. На него те отдадоха и сили, чрез него те прокламираха своето верую. И ни оставиха прекрасни образци на жарка публицистика, с която воюваха, с която безмилостно воюваха срещу устоите на старото, на реакционното.

В бурната и динамична история на родината ни твърде много са големите имена, които здраво свързаха живота си с печата. Така беше преди Освобождението. Така беше след Освобождението през годините на реакцията и фашизма, когато в ръцете на Партията той зовеше за борба, популяризираше най-прогресивните идеи, превъзпитаваше. Цензурата беше безпомощна да спре и предотврати точния му огън. Именно през тези години нашият печат възмъжа, натрупа много опит.

Тези традиции на прогресивния ни печат при нова обстановка продължават и обогатяват днес българските журналисти. Те проправят с разнообразие от средства пътя към новото, изострят политическия и идеен нюх на народа ни, воюват за истината. Безкрайно широко е неговото поле за действие днес. Безброй са темите, които има да разработват още българските журналисти в похода на нашия народ към бъдещето.

БОГАТИ ТРАДИЦИИ

В миналото Силистра е бил град с големи културни и просветни традиции. Мълчалив свидетел на огромни исторически събития, хранител на ценни паметници от най-далечни епохи, непосредствено след Освобождението крайдунавският град за живява богат културен живот. През 1886 година се създава ученолюбивото дружество „Доростол", през 1898 година — музикалното дружество „Гайда", през 1899 година — народен университет, през 1906 година — театрална трупа, през 1908 година — „Седянка". Като към всичко това, ако прибавим и големия брой периодични издания, излизали в Силистра, градът се превръща в най-голям културен център по това време в тази част на Добруджа.

За периода от 1880 година до днес в Силистра са излизали 39 вестника и списания.

Веднага след Освобождението (1879 г.) в Силистра започва да излиза първият добруджански вестник — „Телеграф". Той е бил „независим вестник за новини" и е просъществувал малко повече от една година. След вестник „Време", от който излизат само пет броя, започва да излиза информационният вестник „Зора" (1885—87 година). Негов редактор е бил Марин Д. Тихчев, главен учител в Силистренското мъжко училище, дългогодишен адвокат в града, един от участниците в заговора на кап. Мамарчев в 1887 година.

От 1886 до 1891 година с прекъсване излиза вестник „Свободна България", с редактор Димитър Д. Бъчваров, родом от село Гарван. Вестникът имал за цел да брани общонародните интереси както от външни, така и от вътрешни нападки, „застъпвал се е за интересите на учителите братя, живущи под гнета на тираните".

От 1886 година в Силистра започва да излиза и първият добруджански педагогически вестник „Народно училище", с редактор известния на времето учител Никола Мариополски. За целите на вестника четем в програмната му статия: „Целта и задачите на „Народно училище" ще бъде да всява учебно-възпитателното значение на народното училище между народната маса, да подпомага народните учители и възпитатели в самообразованието и саморазвитието, да пази и защищава техните права и интереси, като се старае да ги постави на височината поне отчасти, на която са поставени народните учители в другите по-образовани страни".

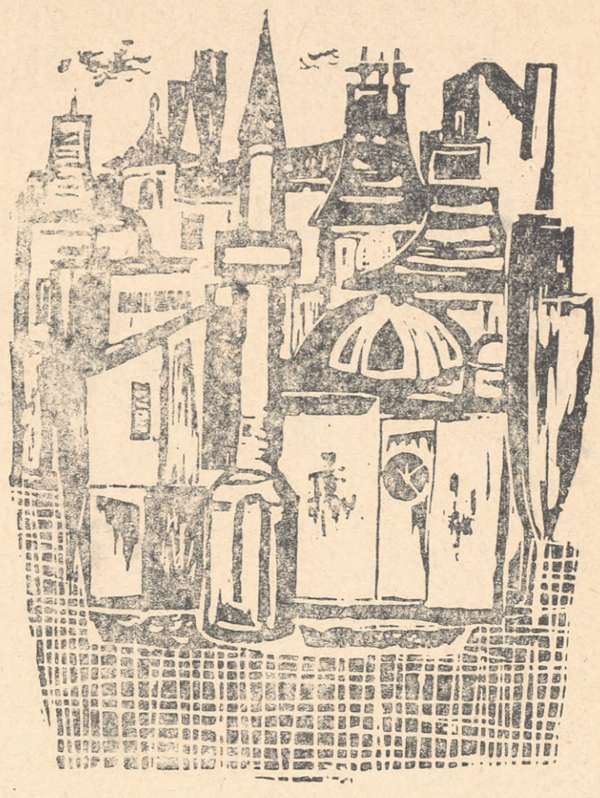
През следващите години в Силистра излизат редица вестници, които в различна степен отразяват тогавашния живот и защищават интересите на народа. През 1894 година се появява първият брой на вестник „Кавал" — за музикална култура, под редакторството на К. Махан и Н. Бабачев.

През годините на румънската окупация интензивният културен живот на Силистра временно замира. Но и тогава будното силистренско гражданство не остава без свои вестници. През това време излизат различни издания с най-различни направления, но в основата на всичко е защитата на българското добруджанско население от безправието на румънската олигархия: „Демокрация", „Земеделско слово", „Нов глас", „Правда" и др.

Наред с тези вестници в Силистра започва да излиза и чисто революционен, антифашистки вестник, защитник на добруджанската работническа класа. Това е в. „Светлина" с редактор Велико Великов от село Смилец, член на Румънската комунистическа партия. Около вестника се сплотяват прогресивните добруджански сили и въпреки да носи определението „независим", той фактически е бил орган на Партията. На страниците му намират място статии, насочени срещу фашизма и неговите агенти. В брой 1 е поместена статията срещу фашизма и неговите агенти — „Хитлеризмът пред крах". В редица материали вестникът апелира за единен фронт срещу фашизма и войната. Вестникът се разпространява в Ю. Добруджа. Още с излизането на брой 2 редакторът му бива арестуван и жестоко инквизиран. Пуснат на свобода, Велико Великов отново започва работата си над вестника. Но репресиите не престават. След десетия брой Великов е отново арестуван, а вестникът спрян. 11-ят брой излиза през септември 1940 година, озаглавен юбилеен, след което то завинаги е спрян.

След присъединяването на Южна Добруджа към България и тук е установена фашистка диктатура. Вестниците, които излизат, имат профашистки характер.

Даниела НЕЙКОВА

Йордан Кисьов „Градски пейзаж"

Празник на националното достойнство

Празникът на славянската писменост — 24 май, в Силистра се чествува от 1921 година. Тогава бях ученик последна година (12 клас) в Българската частна гимназия, която се помещаваше в сградата на общежитието на сегашното Сградостроително училище.

До 1927 година честването на празника ставаше тихо и скромно, без да привлича вниманието на румънската власт, която тогава преследваше всяка проява на национално самочувствие у българите.

От 1928 до 1940 година празникът преминаваше по-тържествено с масовото участие на българското гражданство. Българските търговци затваряха магазините си на този ден. Румънците биваха принудени също да затварят своите магазини, защото гражданството в основната си част се стичаше на празничното тържество и... нямаше кой да купува.

Ръководството на българската гимназия с писмо изискваше българските ученици от румънския лицей (сградата на днешната I гимназия) да бъдат освобождавани от учебни занятия за празника. Искането обаче не винаги биваше удовлетворявано.

Как протичаше самият празник?

Тържеството се провеждаше на площада между днешното училище „Отец Паисий" и общежитието на Сградостроителното училище. Сградата на българската гимназия се украсяваше със зеленина и цветя. Портретите на Кирил и Методий се окачваха на балкона на училището. Някой от учителите прочиташе доклад за значението на празника. След доклада — кратка литературно-музикална програма.

Тържествената част приключваше до обяд.

След обяд гражданството отново се събираше пред училището. Граждани, ученици и учители начело с духовата музика на училището под строй преминаваха по главната улица на града и се отправяха към градината на „Разсадна" (двора на Окръжната болница и Промкомбинат „Камъшит"). Там ставаха народни веселия, играеха се български народни хора. Българите даваха израз на своето национално достойнство.

Дамската секция при Българското културно общество раздаваше безплатни закуски на учениците. Ресторантите и сладкарниците откриваха свои пунктове в градината.

През целия ден не преставаше да звучи песента „Слава вам, братя славянски учители!"

По онова време 24 май беше единственият български празник и нямаше българин, който да остане безразличен към него.

Трябва да се подчертае, че организатор на празника беше българското културно общество, в чието ръководство влизаха комунистите: д-р Стефан Чернев, Георги Карагеоргиев — адвокат, Георги Хотинов и други прогресивни българи.

Атанас НЕДЕЛЧЕВ

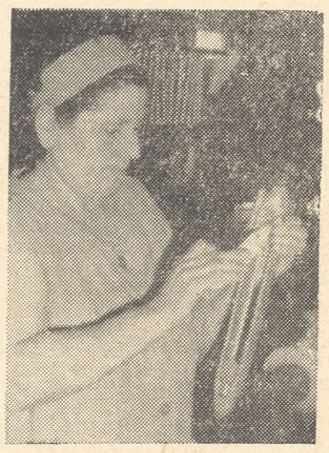
Вестители НА ИСТИНАТА

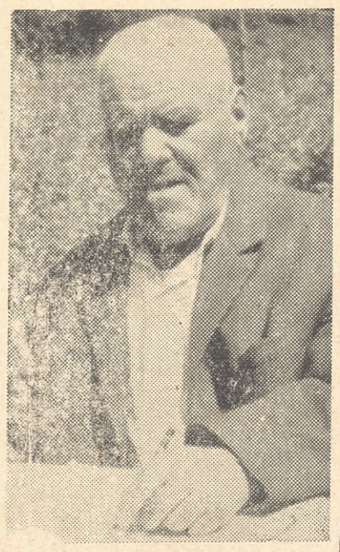
Тази снимка на МИЛКО НИКОЛОВ е направена в центъра на Силистра. По-голямата част от ежедневието му обаче преминава в района на с. Паисиево. Като секретар на общинския комитет на Комсомола той се сблъсква постоянно с най-различни въпроси, които вълнуват хората и особено младежта. Активното сътрудничество в печата му позволява да направи достояние на целия окръг положителния опит и трудностите, които се преодоляват. От няколко години Милко Николов е кореспондент на в. „Силистренска трибуна". В обявения конкурс от редакцията в чест на Деветия конгрес на БКП той спечели първата награда.

Основната професия на ТАХИР МЕМИШЕВ от с. Искра е учителската. Както повечето от своите колеги той се занимава и с обществена дейност. До миналата година беше заместник-секретар на общинския партиен комитет в с. Ситово. Многобройните въпроси, по които изразява своето мнение, го сближиха с още една професия — журналистиката. От дълги години той е доброволен сътрудник на в. „Силистренска трибуна". Няма по-значителна проява в района на с. Ситово, за която Мемишев да не е писал. За активна дописническа дейност ръководството на редакцията го утвърди през тази година за кореспондент. На 24 май комунистът Тахир Мемишев ще манифестира своите успехи не само в учебната, а и в кореспондентската работа.

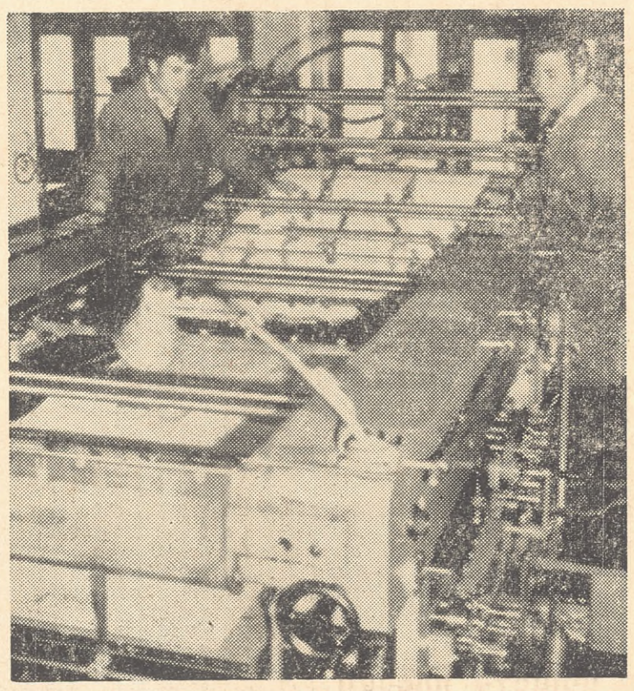

ПЕТРАНКА ДОДОВА е край тъкачния стан през различни часове от денонощието — в зависимост от смяната. Едва й остава свободно време да се справя и с домакинската работа. Но едно непреодолимо влечение я заставя да отдели още час-два от почивката си, за да напише дописка до в. „Силистренска трибуна" за успехите на своите колежки пред един или друг празник, за трудностите, които трябва да се преодоляват. От година на година литературният опит на текстилната работничка ставаше все по-голям, а материалите ѝ в печата — все по-интересни за читателите. Истинска гордост е за Петранка Додова, че успя да се утвърди като един от най-добрите дописници на вестника.

Според законите в нашата страна трудовият живот на учителя ДОЧО АТАНАСОВ от с. Българка е преминал. Той е вече пенсионер. Но може ли да остане безразличен старият учител, когато неговите съселяни постигат все по-големи успехи.

Макар и не много бързо печатницата към промкомбинат „Електрометал" — Силистра подобрява под неизменните изисквания на нарастващите нужди своята материална база. Преди около две години тук бе доставена машина, която отмени ръчния набор. От известно време нашият вестник се печата на нова съветска машина, с капацитет около 2 000 броя в час.

Неугасващи СВЕТЛИНИ

УСПОРЕДНО с бързите темпове на социалистическото строителство у нас се извършва с размах и културната революция. Културата и просветата стнаха достояние на народа. Това беше подчертано на току-що проведения само преди няколко дни Първи конгрес на българската култура — едно изключително по рода си събитие в живота на страната.

Важен дял за безспорните успехи и постижения в културното израстване на българския народ се пада и на народните читалища, на хилядите читалищни дейци, които безкористно и самоотвержено отдават сили за завоюване на по-големи постижения. Скромно и всеотдайно вършат своята работа народните читалища повече от 110 години. И ако те продължават да се развиват непрестанно, това се дължи на непрестанната грижа и подкрепа на Партията, на активното участие в ежедневния им живот. За развитието на читалищата през годините на народната власт най-красноречиво говорят цифрите. През 1936 година книжният фонд на 2 898-те читалища е възлизал на около 1 700 000 тома книги. Днес броят на читалищата наближава 5 000 с книжен фонд над 16 милиона. Само в нашия окръг сега има 121 читалища с 524 794 тома книги — или приблизително 1/3 от книжния фонд на всички читалища в страната през 1936 г. Докато през 1935 година читалищните библиотеки в България са раздали за прочит 892 401 книги, то през миналата година са раздадени над 22 милиона книги; а само в нашия окръг — 476 000 тома. През 1966 година в окръга от читалищата са организирани 125 подвижни библиотеки по фермите и други работни обекти; проведени са над 246 читателски конференции и обсъждания на книги.

Нуждите на читателите непрекъснато нарастват. Затова библиотеките се снабдяват непрекъснато с нови книги.

Художествената самодейност при народните читалища се утвърди като най-масовата между всички други самодейности. Колективите към читалищата през миналата година изнесоха над 1 300 представления пред повече от 260 000 зрители. Сега работят 86 театрални, 85 хорови, 12 естрадно-сатирични, 53 танцови и други колективи.

Повиши се в значителна степен идейно-художественото равнище на спектаклите на самодейните колективи. Проведените прегледи-надпявания по случай 50-годишнината от ВОСР показаха значителна масовост и високи постижения. Конкурсът още веднъж потвърди, че художествената самодейност при народните читалища в окръга се превръща във все по-масово народно движение, което съдейства за издигане естетическата култура на трудещите се.

Сега вниманието на народните читалища е насочено към създаване на народно-битови оркестри, духови музики, на повече естрадно-сатирични състави.

Актуална е сега задачата за организационното укрепване на съществуващите самодейни колективи, за ликвидиране кампанийността в тяхната работа, за развиване на още по-активна обществено-полезна дейност, за масово участие в подготовката на Третия републикански фестивал.

Радващи са постиженията на читалищата и в организирането на музейни сбирки, за изучаване на родния край. Хубави са успехите на музейните сбирки в Иширково, където е написана историята на селото и се урежда музейна сбирка, а също така в Ситово, Зафирово, Добротица, М. Преславец, Тутракан, Главиница. Като неотменно важна е задачата да се работи още по-упорито и за изучаването на родния край, бита и живота, на паметниците на материалната и духовна култура, за тяхното издирване, съхраняване и събиране.

Благодарение на грижите на Партията, народните съвети и ТКЗС неизмеримо се подобри материалната база. Само за последните десет години в нашия окръг са построени 42 нови читалищни сгради, много от които дават възможност за разгръщане на богата и съдържателна дейност, свързана с цялостната идеологическа борба на Партията.

Сега, след отделянето на читалищата от системата на Отечествения фронт, след Деветия конгрес на Партията пред тях се разкриват още по-богати перспективи и възможности за максимално разгръщане на културно-просветна и идейно-патриотична дейност.

Огнян МОДЕВ,
секретар на Окръжния читалищен съвет

Така казаха мъдреците

КОНСТАНТИН—КИРИЛ

„Бог не изпраща ли дъжд еднакво на всички? Също тъй и слънцето не свети ли на всички? И не дишаме ли еднакво всички въздух? И как вие не се срамувате, като признавате само три езика и като повелявате всички други народи и племена да бъдат слепи и глухи? Поясните ми, бога ли за безсилен смятате, та той не може да даде всичко това, или завистлив, та не желае? Че ние познаваме много народи, които разбират книги и които славят бога, всеки със свой език."

(Из речта на Кирил пред събора на триезичниците във Венеция)

МЕТОДИЙ

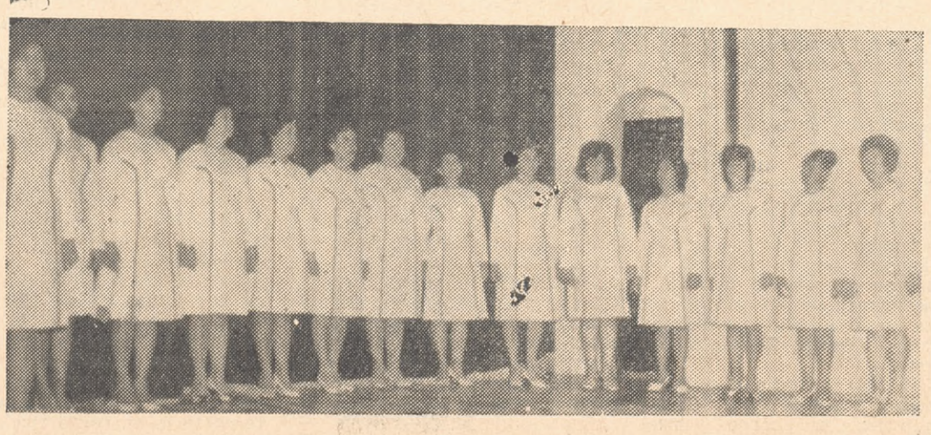
„Еднъж някои люде, като срещнали един изпотен философ запитали го: „защо се потиш". А той отговорил: „препирах се с простаци!"

(Отговор на Методий пред панонския княз Коцел по време на разгорещения спор с немските духовници).

ЧЕРНОРИЗЕЦ ХРАБЪР

„Ако попиташ обаче гръцките книжовници, като речеш: „Кой ви е създал буквите или превел книгите, или в кое време" — то рядко измежду тях някои знаят. Ако попиташ обаче славянските книжовници, като речеш: „Кой ви е нагласил азбуката или превел книгите?" — то всички знаят и ще ви отговорят: „Свети Константин Философ, наречен Кирил — той ни създаде буквите и преведе книгите, и Методий, брат му".

(Из „О писменнах")

Пее вокалната група при ОНС

ДУНАВСКИ ГЛАСОВЕ

страница за литература и изкуство

РАДВАЩО ПРИЗНАНИЕ

Георги КУРТЕВ „Натюрморт"

Непосредствено пред 24 май — Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост, Ден на българския печат в Силистра достигна радостна вест. Със специално писмо художникът Георги Куртев бе уведомен, че е приет за кандидат-член на Съюза на българските художници. Тя зарадва не само твореца, но всички, на които е близко изобразителното изкуство. Защото, все пак да си признаем, такива новини твърде рядко достигат до нашия град.

Приемането на Георги Куртев за кандидат-член на Съюза на българските художници е един факт, който говори недвусмислено за постиженията на младите творци-художници в Силистра. Ние сме свидетели как през последните няколко години те упорито поддържат в себе си пиетет към съвременното, търсят свои изразни средства, свой път в изобразителното изкуство. Техните последни изложби ни радваха с по-богато жанрово и тематично разнообразие, с една зрелост. С интерес ние следяхме участието им в националните изложби, всичко онова, което утвърждаваше постигнатото от тях.

Досега Георги Куртев е участвувал в пет национални изложби: три в столицата, една в Пловдив и една в Русе. В София през 1962 година той се представя на Общата национална изложба, след това участвува в Изложбата на младите художници и през тази година се представя с „Натюрморт" на Общата художествена изложба, посветена на Априлското въстание и Деветия конгрес на Партията.

ГРЕШКА

Старият учител ни поведе
в джунглите на свойта математика.
Побеляваше дъската от числа,
побеляваха косите от годините.
Старият учител замълча.
Изтърва внезапно тебешира.
Той за първи път сгреши задачата.
Той за първи път сгреши посоката...
Старият учител не разбираше —
беше грешката непоправима.

В аудиторията стана тихо.

И побеляваше дъската от числа
Стремително
пред погледа ни те минаваха
като числата
на крайпътни камъни.

Много километри са изминати!
Почини си, пътнико,
ти си уморен!

Ние ще поставим знаците напред!

Симеон МАНОЛОВ

Младост

Младост, младост на устрем и жажда,
аз в прегръдките твои горя.
Твойта мисъл във новото враждам,
с твоя разум работя, творя.
Ти ме носиш далече, далече,
с тебе търсим най-светлия път.
И с мечтите на лунните вечери
аз обхождам — и мой е светът!

Моя младост! Над планове нови
с теб се трудя — гори мисълта,
с теб полагам гранитни основи,
с тебе влизам в узрели жита.
Нови сили в сърцето ми вливаш
и към славни дела ме зовеш,
и аз тръгвам със теб да открия
непознати до днес светове!

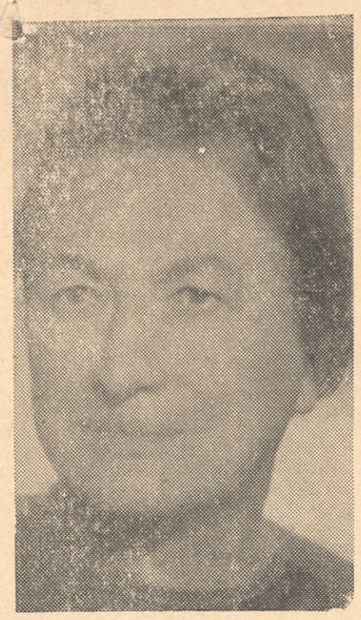
Тодор ХАДЖИСТОЕВ

При не малко трудности протича работата на Народния театър към ОНС — Силистра. Но те се преодоляват от колектива му. И благодарение на това сцената на театъра не пустее, много трудещи се от окръга имат възможност да се наслаждават на нови театрални постановки.

НА СНИМКАТА: Елена Манчева и Александър Петров в постановката „Без вина виновни".

ДОБРУДЖА — В СЪРЦЕТО МИ...

Старият орех вляво от портичката, тихото дворче и тъмните стъпала лъхат някаква домашна топлина и уют. А двете кресла, тъмното бюро и постоянната усмивка на тази жена предразполагат към разговор.

. . . Когато Добруджа влиза в границите на Румъния, семейството напуска Тутракан и се отправя за Търново. Момичето отнася в очите си дълбините на Дунава, на устните си — добруджанския вятър, а в сърцето си — красотата на този край и гордостта, с която и днес казва: „Добруджа е в сърцето ми!"

Завършила гимназия в Търново, бъдещата девойка заминава да следва в София и бързо намира пътя, който я отвежда в женския отдел на редакцията на в. „Равенство", редактиран от Тина Киркова и Ана Маймункова.

Така се ражда Бленика. А е 1920 година. Събитията следват едно след друго. И младото сърце откликва на всички. Тя пише непрекъснато. И през 1932 година излиза книгата „Брегове". Това е началото. Зареждат се „Бялата птица" — 1937 година, „Сребърни ръце" — 1943 година, „На пост" — 1952 г., „Лирика" (избрани стихове) — 1960 г., „Пътят към звездите" — 1964 г. И във всяка от книгите има цикъл „Дунавът шуми". Каква обич лъха от стиховете. И каква нежност! И в новите й стихове полъхва добруджанският вятър, плискат се вълните на Дунава и звучи една гордост — „Това е моят роден край!"

Валентин ЧЕРНЕВ

В РОДНИЯ КРАЙ

Мой роден край, отново си пред мене
със свежите зелени равнини,
на Дунава с вълните посребрени,
с безкрайните далечини.

И пътищата режат пак простора
и гмуркат се в златистите жита,
зелено, златно, синьо — тука спорят
с червени нови къщи на ята.

И като приказна картина,
в една и съща рамка ограден,
живота с всяка мината година
се ражда по-богат и обновен.

В огромни блокове събрана,
земята тук огромна сила крий —
да боднеш камък,
корен той ще хване,
с листа и цвят ще се покрий.

Лозята са протегнали редици
по всички хълмове и брегове,
като безбройна армия войници,
в зелени дрехи, с остри щикове.
До пояс царевици ни обсаждат,
а другаде са те едва до колене.
Какви прекрасни хора тук се раждат
с души като това огромно ширене.

Като земята щедри и големи,
поуката й взели са веднъж —
да дават много, много за да вземат,
да бъдат като напоителния дъжд.

О, роден край, ти днеска приеми ме,
с възторженото влюбено сърце —
в браздите ти необозрими
да бъдеш малко хвърлено зрънце!

Виж над житата как се вдига
и трепка сред лазура син
самотна малка чучулига
за теб тя пее слънчев химн!

★ ★ ★

Пред олтаря на истини святи
коленичат всички безбожници —
не пред всеки олтар виси разпятие,
не за всеки меч има ножница.
Ръждясали в пръстта под Търнов,
сто меча лежат забравени,
заровени като зърно
от минала слава.
Прокопитена от подковите
уморената пръст умирала,
за да възкръсне отново
през септември и през април.
Но не бойните мечове,
не църквите и олтарите —
трийсет букви в мрамор изсечени
опазиха България.
Трийсет букви я водиха
по пътя на свободата.
Благодари ви народа,
свети солунски братя!

Валентин ЧЕРНЕВ

Първи отгласи на Великия октомври в нашата поезия

Възходът на българското работническо движение, неговият революционен устрем, победи и надежди, благоприятствувани от успеха на Великата октомврийска социалистическа революция, бяха отразени с неповторима сила от редица талантливи представители на нашата пролетарска поезия.

Родоначалникът на тази поезия — Димитър Полянов — пръв възпя победата на руските работници и селяни. Със своя личен пример той показа, че истинската поезия се създава на обществената арена. След Октомврийската революция поезията на Полянов се обогати с нови теми, загоря с пламъка на нови възторзи и революционен жар. Под неговото перо по това време излизат нови вълнуващи стихотворения: „Съдът на безсмъртието" — бликащо от вярност към делото на първата в света пролетарска революция. „Да здраствува съветската власт", „Съветска пролет", „Бурна огнена стихия", стихотворение, посветено на Червената армия, и др.

Тези пламенни стихотворения достигат до читателите чрез партийния печат — „Работнически вестник", „Червен смях", „Народна армия", сп. „Ново време", будят техните възторзи и звучат като боен зов за революционна освободителна борба.

Великият пробив, който Октомврийската революция направи в капиталистическата система, внесе, както е известно, колебание и раздвоение и в средата на буржоазната интелигенция. Цели слоеве от тази интелигенция преминаха на страната на народните маси и станаха изразители на техните тежнения. Най-типичен пример в това отношение в нашата литература имаме с Христо Ясенов и Гео Милев.

Запознат отлично с руската класическа литература, Ясенов лесно можа да разбере движещите сили на революцията и схване нейното епохално значение. На столицата на революцията Ясенов посвети звучни строфи още в първите дни на Великия октомври:

Ти грееш, Петроград, все тъй непобедим
след толкоз тежки дни
и пристъпи безплодни
и сякаш чувам аз през твоя прах и дим
победната тръба на робите свободни.

Макар и твърде своеобразен, но не особено различен от тоя на Ясенов, бе и пътят, който Гео Милев измина в своето развитие. Цял бликащ от творческа страст, в своята литературна дейност Гео Милев се прояви преди всичко като борец срещу закостенелите литературни форми и се изяви като войнствуващ новатор. Това търсене на „новото" го изправя с лице към най-великото събитие на нашата епоха — Великата октомврийска социалистическа революция. Гео Милев се интересува живо от смелите революционни преобразования на руския пролетариат, от новата революционна литература, от зараждащото се ново изкуство. Това му помага да прозре в бъдещето на човечеството, да разбере непреодолимата сила на работническата класа, излязла на историческата сцена не само като рушител на старото, но и като творец на един нов обществен ред, който разкрива необозрими простори на всестранно човешко развитие. Той чете поетите на революцията, превежда поемата на Александър Блок „12-те", вживява се в пламенните и динамични творби на генералния певец на революцията Маяковски.

Поемата „Септември" — най-бележитата поетична творба, посветена на първото масово антифашистко въстание в света, по своята форма, по своя вътрешен ритъм, по своя революционен патос напомня великолепния слог на Маяковски — най-вдъхновеният, най-талантливият поет на Октомврийската революция.

Ненадминат поет на Великата октомврийска социалистическа революция у нас обаче си остава Христо Смирненски. Пролетарий по произход, още от юношеските си години Смирненски се нарежда в челните редици на работническото движение и участвува в неговите борби. Животът му се слива с тоя на „разбунените роби", на „червените вълни", „понесени в пристъпи буйни", вековните очи са строшени от руските работници и селяни, които „първи в тъмнината" са запалили звездата на освобождението. За него революцията е „сияние велико", което открива „с любов свещената си тайна", озарява пътя на бъдещето, руски Прометей, простря над земната сфера „рубинена дъга".

Стихотворенията, които Смирненски посвети на Великата революция, са наситени с вярата и оптимизма на работническата класа. Революцията тържествува, защото слънцето е нейният щит и поетът възпява безпределната любов на международния пролетариат към носителите на тоя щит. „Червените ескадрони" е една от най-хубавите, най-вдъхновените поеми в световната поезия, посветени на Червената армия.

Поезията на Смирненски отрази дълбоко надеждите и вярата на българския трудов народ във всемирно-историческата мисия на Великата октомврийска революция.

Споменатите четирима поети, разбира се, не са единствените български поети, които възпяха Великата октомврийска социалистическа революция. До тях и след тях се редят още мнозина други. Но те — Полянов, Ясенов, Гео Милев и особено Смирненски, първи у нас възпяха Великия октомври, който предопредели бъдещето на човечеството: те посочиха на младите поети пътя, който трябва да следва истинската поезия.

ИВ. ПОПОВ

Сън

Снощи във съня ми ти дойде внезапно.
Толкова внезапно, че не можех да повярвам.
Хванахме се за ръце и тръгнахме нататък —
през нивята, с макове обагрени.

Ти венец направи от метличини
за косите ми. И толкова бе хубаво
с тебе, че забравих да те питам
толкова години где се губеше.

Не ти казах как очаквах много нощи
да почукаш вместо вятъра в прозореца,
че ни чака нашата градина още
да сплетем ръце горещи през стобора.

И забравих да ти кажа колко много макове
в моя път без време пропъфтяха,
колко често, докато те нямаше, във мрака
съм замръквала сама под мойта стряха.

Бях забравила. Навярно всички хора
в съня ще забравят и прощават всичко.
И навярно, във сърцата си, отворени
кътчета оставят за метличини.

Красимира ОРЛОЕВА

Утро

Утихна ветреца,
и Слънчо погали
вълните неспали.
Политнаха чайки.
От лодките стари
загребват рибари.
Ухаят цветята.
Сред рой пеперуди
брега да събуди. . .

Черешарки

Две другарки —
черешарки
клон,
след клонче свежда,
алени черешки трепкат,
все към тях поглеждат.
Ех, че вкусни. . . !
Лепнат устни.
Сладък сок се стича.
Алени рубини нежно
чифт ушенца кичат.

Стефанка СТАНЕВА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 61 (1225) | Събота, 27 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НА БОРБА СЪС СУШАТА!

ХОРАТА НЕ СА БЕЗСИЛНИ

Тежката суша не пощади и землището на ТКЗС — Ситово. И тук в продължение на близо три месеца не бе паднала капчица дъжд. На ситовските кооператори беше ясно още в начало то на този месец, че липсата на достатъчно влага в почвата е дала вече своето отрицателно отражение върху развитието на редица култури. Най-много пострадаха житните посеви, коноп ът и някои други пролетни култури. Естествено е, при това положение, изпълнението на плана за общата продукция ще бъде поставено под съмнение. А това не е от полза както за стопанството като цяло, така и за самите кооператори. Затова те помислиха отрано за преодоляване на вредните последици от продължителната суша.

Трудна е борбата с природните стихии. Но днес хората не са безсилни пред тях. В продължение на 22 години ситовските кооператори изграждаха мощно, многоотраслово стопанство, със силна материално-техническа база. Това им дава възможност сега успешно да се борят с природата, да разкриват и използуват редица допълнителни резерви за компенсиране на евентуални загуби.

За да установи очакваните загуби от сушата, ръководството на кооператива възложи на специалистите да направят равносметка за бъдещата реколта, съобразно състоянието на всяка култура поотделно. Едновременно с това, без да чака крайните резултати, то даде указания на всички бригади да засадят допълнителни площи с тютюн.

След като специалистите се запознаха основно със състояни ето на всяка култура и направиха съответните уточнения, стана ясно, че стопанството ще понесе загуби от сушата в размер на 196 000 лв. Най-големи са загубите, които се очакват от пшеницата — 133 000 лв. Те идват в резултат на това, че вместо 320 кг от декар, както е предвидено по план, се очаква да се получат 285 кг. От неизпълнението на плановия добив при конопа се очаква една загуба от 15 000 лв., от грахово-овесената смеска — 21 000 лв., от граха за зърно 6 000 лв., от ечемика 5 000 лв., както и от някои други култури сравнително по-малки суми.

След изготвяне на този анализ се пристъпи към разработване на мероприятия, чрез изпълнението на които да се получи допълнителна продукция и се компенсират очакваните загуби. Най-голямо перо за допълнителен доход се оказа люцерната за семе. Затова бе решено площите й да се увеличат с 2 000 дка. От тях се очаква да постъпят 78 000 лв.

Предвидено бе също така площта на тютюна да се увеличи с още 105 дка, от които да постъпят 28 000 лв. Ще се засеят на мястото на репицата 180 дка царевица от ранозрелия хибрид „Инра", от която да се получат 5 400 лв. Предвижда се да се увеличат площите на ранните домати, както и да се подобрят грижите за тях. От това ще се получи доход от 12 000 лв. Чрез подобрение храненето на животните — интензивно угояване, употреба на изобилни количества зелена храна и др., от свиневъдството и овцевъдството да се получи допълнителна продукция за 38 000 лв. Предвиждат се и други мероприятия като подобряване грижите за лозята и овощните градини с цел да се получи по-голяма продукция за износ и др.

Въпреки че тези мероприятия още не са обсъдени от кооперативно събрание, по тяхното изпълнение вече се работи. Половината от допълнително определения тютюн е вече засадена. Скоро това мероприятие ще при ключи напълно. Люцерната, която ще бъде оставена за семе, бе покосена и сега започна тре тирането на площите за борба с вредителите. Засаждането на ранните домати приключи и сега се полагат най-добри грижи за отглеждането им. Кайсиите са третирани веднаж за борба срещу сачмянката, а в момента се третират лозята за борба срещу маната. Непрестанно се подобряват и грижите по хранене то и гледането на овцете и свинете.

Едновременно с това механизаторите и полевъдите се грижат най-старателно за поверени те им култури. Те се стремят да ги разредят и окопаят навреме, за да запазят влагата в почвата и да получат високи добиви от тях.

По този начин борбата за преодоляване на вредните последици от сушата в ТКЗС—Ситово е поставена на здрави основи и неминуемо ще даде положителни резултати.

Емил ПРАХОВ

Навременната и качествена обработка на пролетниците е важен момент в борбата със сушата в нашия окръг. Затова механизаторът Бейджет Азизов от с. Брадвари се стреми да окопава слънчогледовия посев според изискванията на агротехниката.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Загубеното трябва да се възстанови

Падналите през последните дни незначителни валежи, не са в състояние да възстановят нанесените щети от сушата през м. май. Въпросът за борба със загубите си остава една от първостепенните задачи пред кооперативните стопанства.

Към това е насочено сега вниманието и на ръководството на ТКЗС в с. Чернолик. По приблизителни изчисления само за губата от есенниците се очаква да достигне сумата 120 000 лева. Няма да се получат предвидените количества и от други култури. Затова около 1 300 декара, засети с боб, са презасети с царевица.

— За да можем да компенсираме загубите — разказва председателят на стопанството др. Хюсеин Адемов, — сега отделяме внимание на окопните култури, състоянието на които е сравнително добро, особено слънчогледа. Това е резултат на навременното му засяване, разреждане, окопаване на ръка и два пъти култивиране с машини. Не по-малко значение има и подхранването с по 15 килограма амониева селитра и 20 килограма суперфосфат. В крайна сметка, въпреки недостига от влага, ние очакваме вместо планираните 180 килограма от декар по 200 килограма слънчогледово семе.

Надпланови добиви се очакват и от тютюна. По план тази година кооперативното стопанство трябва да засади 2 250 декара площ. Изхождайки обаче от създалото се положение, ръководството на кооператива решава да увеличи площите с 550 декара и в крайна сметка да се получи не по-малко от 400 тона тютюн. Интересно е и това, че половината от декарите ще бъдат засадени със сорта „Харманлийска басма". Насочването към този сорт не е случайно. Съгласно министерско разпореждане, при добро качество за всеки килограм „Харманлийска басма" ще се плаща в повече 30 стотинки. Това ще рече, че ако в стопанството се получат предвидените 200 тона и вместо 1 лев и 45 стотинки — както е предвидено по плана, се получат по 1 лев и 75 стотинки за всеки килограм, то допълнителните доходи ще съставляват не по-малко от 70 000 лева. Засаждането на тютюна е към своя край.

В сравнение с миналите години сега повече грижи се полагат и за овощната градина. Направено е едно предщъфтежно и две следщъфтежни пръскания, оформени са короните, изорани са междуредията. Сега дървета та са натежали от плод и ако преди беряха по няколкостотин килограма череши и вишни, то сега се очакват не по-малко от 4-5 тона. Добро е състоянието и на кайсиите. Очаква се да се съберат не по-малко от 50 тона и то напълно отговарящи на изискванията за външния пазар.

И от животновъдството както никога досега се очаква печалба, не по-малко от 30 000 лева. Този извод е резултат на това, че към края на месец май планът за добив на яйца за пет месечието, не само е преизпълнен, но е постигнато изпълнение 46 на сто спрямо годишния план. За същия период спрямо годишния план е постигнато 43 на сто изпълнение на плана за кравето мляко и 64 на сто за овчето мляко. Сто процента е изпълнен и планът за месото и се очаква 15 тона надпланово производство от прираста.

Ако ръководството на стопанството, специалистите и кооператорите са си поставили хубавата цел да компенсират загубите от сушата, това не значи, че е направено всичко. Възможностите в това направление са големи, а и недостатъци все още има. За какво друго, ако не за недостатък говори фактът, че някои от царевичните блокове са буренясали при пълното раз биране, какви щети нанася това.

Борбата със сушата трябва да се води на всички фронтове едновременно.

Иван ПЕЙЧЕВ

Борба за плануваните добиви

След окопаването на слънчогледа с култиватори механизаторите от с. Брадвари веднага заработиха в царевичните блокове.

Лятиф Акифов и Бехчет Азизов се стремят да окопават царевицата според указанията на специалистите. Тяхната качествена работа ще помогне до голяма степен за получаване на плануваните добиви. Те така нагаждат култиваторите, че в междуредията не остават никакви плевели. Стремят се да запазят всички царевични стебла, да не ги прерязват или мачкат.

Само за няколко дни добрите и опитни механизатори успяха да окопаят 1 900 дка, засети с царевица. Заедно с останалите кооператори те ще допринесат въпреки сушата за постигане на 360 кг зърно от декар, толкова колкото е плановият добив на бригадата.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

ВЕЧНАТА МЛАДОСТ НА ДЪЛГА

Ще започна с думите на един поет, с които започна и доклада си пред младите учители първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров:

„На теб са ти останали длъжници
поетите на всички времена...
Догаряли са твоите зеници —
на другите дарили светлина!

Затуй наместо паметник гранитен
ти в спомените наши си изгрял,
и всеки помни по един учител
на стръмното ръката му подал."

Не зная колко са тези, които си спомнят с препълнени от благодарност сърца за своите любими учители. Зная само че те са много. Зная и това, че тия, които са поели техния път, са го направили именно затова, че искрицата обич към тази професия са получили от хилядите именни и безименни учители.

Младите учители в нашия окръг са половината от учителския състав изобщо в окръга. Това е радващо. Да споделят своя опит, да помислят и обсъдят проблемите на своята работа се събраха един ден преди празника на славянските просветители най-активните млади учители в окръга. На тази първа среща присъствуваха ръководители от ОК на БКП, ОНС и др.

Откривайки срещата, другарят Николай Тодоров даде думата на Атанас Киров да прочете доклад, отчитащ постиженията и запознаващ участниците в срещата с някои основни проблеми за разрешаване в работата им с пионерските и комсомолските организации. Той спря вниманието на присъствуващите върху ролята на учителя — организатор и масовик, на учителя — боец на идеологическия фронт, на учителя творец, онаследил най-ценното от духовните качества на нашите народни учители, запазили през вековете народностното ни самосъзнание. Неговата подготовка, неговите черти, неговият облик трябва да бъдат тези, в които нашият народ иска да види образа на гражданина, който подготвя учениците и сам е готов да живее в обществото на комунизма.

Хубавото на доклада бе това, че в него открито и твърдо се постави въпросът и за някои несполуки в работата на младите учители, за настъпилата апатия у някои, за непростимото равнодушие и недостатъчната взискателност. Неща, за които един път щом е станало дума, „ще се горят с нажежено желязо" по израза на един от изказващите се учители. Младите учители бяха приветствувани с прочувствени слова от пионерите, от другаря Николай Георгиев, който ги поздрави от името на ОК на БКП и им пожела успешна работа във възпитава нето на най-драгоценното богатство на една нация — умно и предано на народа подрастващо поколение.

На проявилите се с добрата си работа бяха раздадени награди.

Записал съм си едно от изказванията на тази среща, с което искам да завърша. Това е изказването на директора на училището в Алфатар — Иван Лазаров: Учителят е вечно млад и не остарява с годините, защото той е винаги спорещ и недоволен от себе си, той, вечният носител на новото. Огънят на това ново той предава на своите възпитаници — това е най-голямата му награда, това е и вечната му младост.

Николай ВЪТОВ

ПО СЛУЧАЙ 24 МАЙ

Наградени учители, служители, просветни и читалищни дейци

С указ на Президиума на Народното събрание са наградени с ордени и медали учители и просветни дейци от Силистренски окръг, както следва:

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" — II СТЕПЕН

1. Тома Григоров Томов — директор на Климатическото училище край град Шумен. 2. Любен Неделчев Атанасов — учител по математика от гр. Силистра.

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" — III СТЕПЕН

1. Гинка Георгиева Симеонова — учителка в начално училище „Христо Ботев" — Тутракан.

С МЕДАЛ „ЗА ТРУДОВО ОТЛИЧИЕ"

1. Атанаска Димитрова Кътева — директор на Целодневна детска градина № 1 —Тутракан. 2. Велико Калинов Ганев — учител в основното училище в с. Сребърна. 3. Велико Иванов Димитров — инспектор в отдел „Народна просвета" при ОНС — Силистра. 4. Гинка Желязкова Нончева — учителка в начално училище „Юрий Гагарин" —Силистра. 5. Денка Станчева Иванова — заместник-директор на гимназията в Дулово. 6. Зора Тодорова Томова — учителка в основно училище „Вапцаров" — Силистра. 7. Иван Лазаров Филипов —директор на основното училище в с. Алфатар. 8. Иван Йорданов Караиванов — председател на Общинския народен съвет в с. Белица. 9. Костадинка Неделчева Бъчварова —учителка в основно училище „Отец Паисий" — Силистра. 10. Мария Димитрова Кундурджийска —учителка в основно училище „Макаренко"— Силистра. 11. Минка Цветкова Съботинова — учителка в основно училище „Вапцаров" — Силистра. 12. Стоянка Стаматова Тончева — учителка в гимназията в Дулово. 13. Стоянка Петкова Костова — учителка в начално училище „10 февруари" — Силистра.

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" — I СТЕПЕН Е НАГРАДЕНО УЧИЛИЩЕ „ЙОРДАН ЙОВКОВ" В С. СРЕБЪРНА.

С почетната значка „Отличник на Министерството на народната просвета" и парични награди са удостоени със заповед на МНП следните учители и служители от окръга:

1. Ангел Николов Захариев — директор на основно училище в с. Старо село. 2. Иванка Христова Славова — учителка в основното училище в с. Искра. 3. Насуф Хасанов Исманлов — прислужник в гимназията в град Дулово. 4. Петко Борисов Димов — учител в основното училище в с. Шуменци. 5. Тодорка Велкова Константинова — учителка в основно училище „Кирил и Методий" — Силистра. 6. Хасан Ибрямов Хюсеинов — възпитател в основно училище „Макаренко" — Силистра.

С указ на Президиума на Народното събрание са наградени с орден „Кирил и Методий" — III степен:

1. Георги Станев Георгиев — Силистра 2. Лука Димитров Василев — Силистра 3. Стойчо Димитров Йорданов — Калипетрово—ръководител на танцов състав.

От Върховния читалищен съвет са наградени със значки „Отличие за читалищна дейност":

ЗЛАТНА:

1. Димо Бонев Димов — Кайнарджа 2. Борис Д. Димитров — Нова Черна 3. Маргарита С. Мартинова — Цар Самуил 4. Георги Атанасов Орлоев — Ситово 5. Димитър Г. Радев — Иширково 6. Ахмед М. Ахмедов — Силистра 7. Петко Димитров Апостолов — Силистра 8. Димо Ст. Бъчваров — Силистра 10. Колю Върбев Иванов — Силистра

СРЕБЪРНА:

1. Тодорка Велчева Симова — Сребърна 2. Руска Стоянова Николова — Сребърна 3. Георги А. Карамичев — Айдемир 4. Керанка И. Велева — Средище 5. Иванка Илиева Стефанова — Краново 6. Джемал Ахмедов Османов — Паисиево 7. Михни Софрониев Михнев — Кутловица 8. Маринка Димитрова Гичева — Алеково 9. Димитър Рафаилов Стоилов — Силистра 10. Ахмед С. Ахмедов — Силистра 11. Хаджар Билялова Дурмазова — Силистра

КЪМ БЪДНИНИТЕ УСТРЕМЕН!

Преди 1 104 години двама свети мъже — солунските братя Кирил и Методий, извършиха един безпримерен подвиг, създавайки славянското писмо и четмо. Преди 1 104 години един народ захвърли чертите и резките и само за няколко века създаде книжовност и култура, пазена и предавана от поколения на поколения и намерила своя пълен разцвет днес. Тази писменост, този език бяха най-доброто оръжие на нацията през тъмните години на робството. С този език се казваха най-плодотворните слова от най-преданите му синове, с тези букви се пишеха огнените и кървави слова на борбата за свобода.

Денят на тяхното създаване е празник — празник и израз на признателност към безсмъртното дело и на създателите му, и на неговите поборници.

Да манифестират своите успехи, да изкажат своята дълбока признателност излязоха и силистренските трудещи се и учащи се. А слънцето като че ли е чакало този ден, за да огрее отрано радостта на хората, сякаш иска да символизира вечната светлина на това безсмъртно дело.

На официалната трибуна заемат местата си: другарят Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП, председателят на ОНС — Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП — Никола Николов, Христофор Иванов, Шакир Шакиров, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС — Александър Чолаков, председателят на ОСПС —Мико Николов, първият секретар на ГК на БКП — Георги Кардашев, първият секретар на ОК на ДКМС — Атанас Киров, председателят на ГНС — Владимир Драгнев, дейци на просветата, културата, обществеността и др.

Приветствено слово за безсмъртното дело на славянските просветители и за ръста на образованието и културата в окръга произнесе другарят Георги Кардашев.

Над площада проехтява фанфарен сигнал. Към трибуната, под звуците на „върви народе възродени" се устремява челната колона от знаменосци.

Ученици носят образите на Кирил и Методий. Във всеки блок ще видим тези образи. Нашето благоговение, нашето преклонение е като тяхното дело— вечно и неизразимо. Като символ на науката и прогреса учениците носят макет на разтворена книга. Друга група носи портретите на класиците на марксизма-ленинизма, на членовете на Политбюро на КПСС, на Политбюро на БКП. Една диаграма сочи колко много е направено през годините на народната власт в областта на образованието и културата в нашия окръг.

Една песента на хор „Седянка" — един от родоначалниците на културния живот в града. Повече от седем десетилетия този хор радва нашата културна общественост с високите си художествени постижения. След него преминават наградените с правителствени отличия учители и културни дейци.

В отделен блок пред трибуната преминават организационните работници от ОК и ГК на БКП, от комитетите на Отечествения фронт, на Комсомола, на Профсъюзите. Веднага след тях се приближават работниците от музея, Окръжната библиотека, Окръжния и градски читалищен съвет, Кинефикация, като кино „Москва" е вече национален първенец и др.

Оформен е специален блок на младите учители, които един ден преди празника на славянските просветители имаха своята първа среща за по-активна и разнообразна работа с пионерските и комсомолските организации в училищата.

Пред трибуната преминават децата от детските градини в града. Децата са нашата радост, нашето продължение и безсмъртие и техният мирен и щастлив живот трябва да е осигурен за всички времена.

Един след друг преминават блоковете на началните училища, всяко със своите отличници, с постиженията си, с танцовите си трупи, с експедиционните си отряди, с физкултурните си колективи—понесли портрети на своите патрони, те вървят към едно необикновено и щастливо бъдеще.

В бъдещето от този ден, прощавайки се с любимите си училища и учители, навлизат и абитуриентите от двете гимназии в града, от техникума по механотехника, който за първи път се разделя с първия си випуск, от селскостопанския техникум, от техникума по икономика, от вечерната гимназия, от професионалното техническо училище по дървообработване, от градостроителното училище, от професионално-техническото училище по машиностроене, в тяхната празнична радост липсва стъписването от предстоящото, гаранция за една спокойна увереност в бъдещето са внушителният брой отличници, които ще продължат своето образование, за да превърнат лика на плодородна Добруджа наистина в слънчев.

Оркестърът засвирва валс. Под неговите звуци малките гимнастички изпълняват различни съчетания и акробатически номера. Само преди няколко дни те завоюваха призово място в републиканското първенство, а Елена Ангелова стана републикански шампион. След тях преминават боксьори, лекоатлети, борци, плувци, волейболисти, баскетболисти — славата на града.

Блокът на физкултурниците бе последен. Пред очите ни оба че продължава да преминава в безкрайни, стройни блокове един народ, който понесъл високо над главите си ликовете на двамата братя, израсъл и извисил своя духовен ръст, крачи с героичното си минало, със славното си настояще, крачи, устремен към висините на велико то бъдеще.

Николай РОМАНОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

В четвъртък след обяд замина за Хмелницка област на Украйна делегация от нашия окръг, водена от секретаря на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов. Тя ще се запознае с опита на Комунистическата партия в областта в партийно-политическата и партийно-организационната работа.

* * *

Утре на новия стадион в Силистра ще се състои окръжен събор на наборната и комсомолската младеж, организиран от ОК на БКП, ОК на ДКМС, ОК на ДОСО, ОК на Отечествения фронт, Военното окръжие и др. Съборът е посветен на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, 2 юни, XI конгрес на Комсомола и пленума на Окръжния комитет на Партията по патриотичното възпитание на народа и младежта.

* * *

На 24 май вечерта станаха традиционните балове на учениците в града, завършващи средното си образование през тая учебна година. В Техникума по механотехника се състоя балът на първите випуск ници.

* * *

От вчера в Силистра започна републиканското зоново първенство по бокс. Участвуват юношеските от бори на Сливен, Габрово, Вариа, Толбухин и Силистра. Състезанията ще траят три дни. Те се провеждат на спортния комплекс „Дунав". Нека пожелаем добро представяне на нашите млади боксьори!

Партиен живот

Разговор, полезен за всички

Наскоро по инициатива на ГК на Партията в Силистра се състоя среща-разговор с партийните секретари в училищата. В уречения ден в училище „Никола Вапцаров" дойдоха секретарите на училищните партийни организации. Срещата откри и ръководи първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев. Стана полезна обмяна на опит по въпросите на движението за комунистически труд сред учителските колективи.

Партийната секретарка на училище „Никола Вапцаров" Радка Русева разказа пред присъствуващите за работата на групите за комунистически труд в училището. Изтъкнато бе, че групата за комунистически труд при началния курс работи много добре и постоянно обогатява своята дейност, търси нови начини и средства на работа. Групата е удостоена с високото звание и е носителка на Паспорта на трудовата слава. Сред всички членове на групата съществува другарска обстановка. Те си помагат един на друг и живеят колективно.

Особено ползотворна се е оказала дружбата между учителската група за комунистически труд и бригадата за комунистически труд „Никола Йонков Вапцаров" от ДМЗ „Стомана". Заедно обсъждат книги, организират екскурзии. Много от работниците са от рядни ръководители или приятели на пионерските отряди. Работниците са помогнали за обзавеждането на кабинета по биология. Учителите подпомагат работниците, които се учат във вечерните училища. Групата за комунистически труд при средния курс отскоро съществува и е малобройна. Нейната дейност още не задоволява.

Много от секретарите поставиха интересни въпроси, свързани с движението за комунистически труд сред учителите. Някои от тях споделиха, че в работата на групите понастоящем има много голяма доза формализъм, тъпче се на едно и също място. Няма богато разнообразие от форми. В много случаи се преплита работата на групите за комунистически труд и на проф групите. Така например Иванка Милчева, секретарка на партийната организация при Първа трудовополитехническа гимназия, предложи да се обмисли добре по-нататъшният етап в движението за комунистически труд. Пенка Богданова, партийна секретарка на училище „Гагарин", говори за специфичните неща в движението за комунистически труд, характерни за учителските колективи.

Николай Георгиев, директор на училище „Никола Вапцаров", разказа за добрите обноски, които съществуват в групата за комунистически труд при начални курс в тяхното училище, за оная взаимопомощ, която си оказват самите членове, за новостите, които прилагат в своята възпитателна и учебна работа. Групата за комунистически труд при началните учители сама решава доста въпроси, без да чака да се намесват административното и партийното ръководства. Всички споделят своя опит в обучението и възпитанието, живеят задружен и колективен живот. Те са удостоени със званието „Ударник за комунистически труд."

Отношение по повдигнатия въпрос взеха и други секретари на партийните организации при училищата. Те предложиха да се помисли за онези форми на работа и въздействие сред учителите, които биха били по-хубави и резултатни, за да няма отлив в движението, да се крачи по-смело напред.

В своето изказване другарят Георги Кардашев подчерта, че напоследък в много училища в Силистра има известно подценяване на ролята и задачата на движението за комунистически труд в училище. Назрял е моментът да се потърсят нови средства и форми за обогатяването му, да се търси политическият ефект във всяко начинание. Важно е преди всичко да се работи върху съдържанието, а не по формата. Добре е от всички да се разбира какво се цели да се постигне чрез движението за комунистически труд. Нужно е да се води борба с формализма, парадността и показността на групите за комунистически труд. ГК на Партията ще съдейства за намиране на нови начини на работа след получаването на званието. Защото сега колективите работят по-добре до получаването на почетното звание, а после спират на постигнатото.

Всички присъствуващи бяха доволни от полезната размяна на мисли и мнения за работата на групите за комунистически труд сред учителските колективи. Тази среща ще им помогне да огледат още веднаж своята работа по ръководството на движението за комунистически труд.

Вълчо РАДЕВ

Критиката помогна

На пленума на ГК на БКП в град Тутракан, проведен през месец април т. г., бюрото на първичната партийна организация при ЗГУ „Терма" бе критирувано за това, че в предприятието е слаба политическата работа сред работниците, че не са онагледени добре обещанията и др.

Партийното бюро и неговият секретар Кирил Спасов на партийно събрание запознаха комунистите с тези изводи на ГК и набелязаха конкретни мероприятия за отстраняване на съществуващите слабости в политическата агитация. В тях се предвижда: да се направи алея на първенците, да се онагледят добре приетите обещания, да се напишат и се поставят на видно място в предприятието постоянни лозунги и плакати в чест на 50-тата годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция, да се подобри работата в бригадите за комунистически труд, да се възложат партийни поръчения на комунистите, които да служат за пример на другите работници и др.

Всички задачи и мероприятия се поеха с желание от колектива. В политическата работа се включиха активно най-отговорните другари. Комсомолците Димитър Търпанов, Крум Ценков и др. се заеха с нагледната агитация — направата на плакати, написване на лозунги, диаграми и др.

Всичко това показа, че в завода има сили и възможности за провеждане на системна и целенасочена политическа агитация, за успешното изпълнение на мероприятията на пленума на ГК на БКП.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Направеното не е малко, но...

—Виждаш ли този квартал, той е все от нови къщи. Преди 15 години тези места бяха ниви, а краят на града достигаше едвам до сградата на горското стопанство— като замахна с ръка ми дума моя съквартал—бай Стефан.

И наистина нашият квартал вече е неузнаваем. Тук освен стотиците нови къщи на кооператорите и служителите много неща бяха направени и по линията на самооблагането и доброволния труд. Преди всичко бе докарана вода и електричество. Сега новите улици „Арда", „Витоша", „Бенковски", „Шипка" и „Славянска" вече не са неугледни, шосирани са и асфалтирани. Години наред новото упорито на влиза в бита на хората, ороят на образцовите домове се увеличава с всяка измината година.

Край асфалта по улиците все още няма бордюри и не са направени тротоарите, но инициативните членове на Отечествения фронт с доброволен труд вече засяха райграс и от двете страни на улица „Шипка" вече зеленее хубава трева.

Градският народен съвет удържа на думата си. Беше обещано да се докара вода в квартала. Докара се. Стана дума за шосиране и асфалтиране на улиците. И това се изпълни.

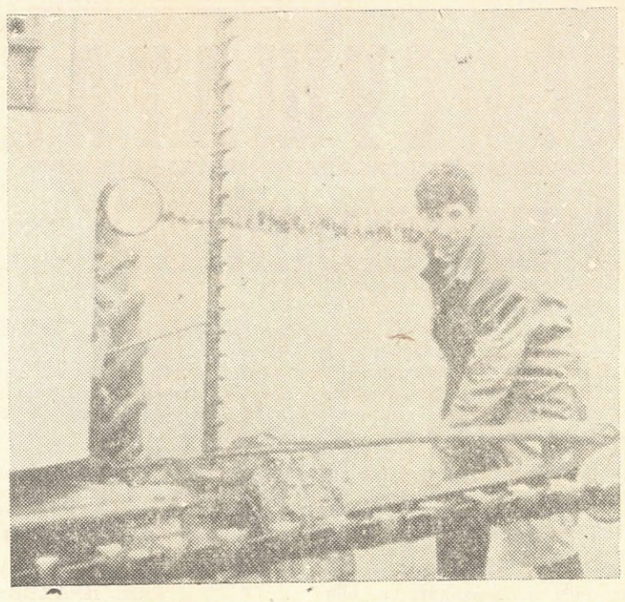
Нашият разговор с бай Стефан продължи пътьом по улицата.

— Е, според теб, бай Стефане, съветът изпълнява ли шите поръчения, нали?

—Да—отвърна той.—Но...— и като каза това „но", погледът му се зарея нагоре по високите бетонни електрически стълбове и посочи с пръст.—Само това не ми харесва и някак измъчва не само мене, но всички от квартала. Преди повече от шест месеца уличните ни лампи се повредиха. Уж ги вземаха за поправка, а още не са ги поставили. На улица „Шипка" сега свети само една улична лампа и то на последния стълб. В улица „Славянска" пък още от есента на един дебел стълб са вързани четири проводника от уличната електрическа мрежа, а хората продължават да стоят без светлина, защото половината от стълбовете са поставени в дясната, половината в лявата страна на улицата. Енергоснабдяване отказва да приеме такава мрежа, а кварталците не знаят кой трябва да поправи тази грешка, за да получат и те светлина.

Нашата разходка по улиците на квартала продължи в размишления по хубавото, което е направено от съвета, с помощта на отечественофронтовците от квартала. Разделихме се с надежда, че скоро Градският съвет ще се намеси решително, ще се отстранят недоразумения и ще светнат улиците.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Димитър Иванов е един от много добрите млади механизатори в село Краново. Добре се представи той и в общинския професионално-технически конкурс за техническите кадри. Взема активно участие в работата на комсомолското дружество в селото и е негов заместник-секретар.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Жив в съзнанието на хората

ДНИТЕ през месец май са обявени от Окръжния комитет на Комсомола за Димитровски дни. Провеждат се пионерски сборове, посветени на живота и делото на Георги Димитров, вечери и събрания, а и други масови мероприятия с участието на пионери и комсомолци.

Ръководствата в ДАП — Силистра също замислиха да проведат вечер за Георги Димитров. За целта те поканиха пионерите от училище „Никола Й. Вапцаров" да изнесат пред колектива програма за неговия живот и дело.

Стекоха се в салона на културно-битовата сграда на предприятието всички служители и монтьорите от свободната смяна. Повечето бяха комсомолци.

Пионерите бяха посрещнати с радост на сцената. Монтажът, песните и стихотворенията, които изпълниха те за Георги Димитров, върнаха зрителите много години назад и им припомниха за всичко, което утвърди учителя и вожда на българския народ като голям революционен деец на международната работническа класа и борец за делото на комунизма.

Всички впечатления, добити от богатата и разнообразна програма на пионерите от училище „Никола Й. Вапцаров", бяха пестеливо допълнени от първия секретар на градския комитет на Комсомола др. Георги Димитров, който изнесе доклад за Георги Димитров.

С особен интерес изслушаха присъствуващите и откъси от речта на Георги Димитров ,произнесена от него през 1948 г. на митинг пред софийските трудещи се, записана на магнетофонна лента и възпроизведена с необходимата яснота.

Никола НАНЕВ

С нестихващ ентусиазъм

Тази година ДИП „Липа" — Силистра има много по-напрегната производствена програма. Освен това броят на работниците в сравнение с миналата година е намален с около 20 души. Ето защо успешното изпълнение на плана и дадените обещания изисква преди всичко да се подобри организацията на труда и да се увеличи производителността на труда. Това от своя страна налага да се подобри политическата работа сред работниците, да се разгори масово социалистическото съревнование между бригадите и отделните работници.

С тези особености партийното бюро се съобразява и правилно насочва силите на партийните групови отговорници, профгрупите и отделните комунисти към ритмичното изпълнение на плана.

Още в началото на годината партийният секретар Ненко Христов, председателят на профкомитета Петър Трифонов и отговорните комунисти — Вели ко Тодоров, Димитър Трифонов, Борис Добрев, Тодор Енчев и др. помогнаха на бригадите при разработването и приемането на социалистическите обещания. Във всяка бригада бяха приети и индивидуални обещания.

Комисия от членове на профкомитета и администрацията разработи и колективно обещание, което бе прието на събрание на целия колектив още през първата половина на м. февруари.

В бригадите за комунистически труд „Георги Димитров", „Никола Вапцаров" и др. по инициатива на комунистите бяха обсъдени и набелязани мерки за икономичното изразходване на дефицитните материали, как по-разумно да се използват машините, за най-рационалното използване на работното време, за увеличаване производителността на труда и др. Този пример подеха и комунистите от останалите участъци. Съревнованието между отделните участъци тук се отчита по десетдневки, а между бригадите на три месеца. Ежемесечно на събрания на профгрупите се отчита изпълнението на производствените задачи, определят се и уда рниците за месеца.

Нестихващ е ентусиазмът, с който комунисти и комсомолци от предприятието се включиха в борбата в чест на 50-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция и двадесетгодишнината на предприятието за завоюване звището „Предприятие за комунистически труд".

Младежките групи в бригадите прибавят към тези юбилеи и XI конгрес на Комсомола. А те представляват значителен процент от работниците. Много от тях повишават своето образование. В техникумите по дървообработване се учат 47, във вечерната гимназия 10, в икономическия техникум 2 и др.

В приетите условия от бригадите за комунистически труд наред с ритмичното изпълнение на плана се предвиждат и мероприятия за повишаване квалификацията на работниците. Така в приетите условия от бригадата за комунистически труд „Юрий Гагарин" четем: „Да се изгради школа, в която полировчиците Р. Чолакова и А. Дачева да предадат своя опит на останалите работници".

Работниците от бригадите за комунистически труд поддържат връзки с ученици от училищата, като всеки от тях има шефство над 2-3 деца и при отчитане на съревнованието отчитат и успеха на децата.

Комунистите от предприятието са инициатори и за доброто поддържане на кътовете на бригадите, чистотата и културата в работното място, организиране на трудови дни за озеленяване и почистване на двора и др.

Системната и целенасочена политическа работа сред работниците, мероприятията, които се провеждат в бригадите за комунистически труд, и ритмичното изпълнение на плановете са добра гаранция, че трудовият колектив в ДИП „Липа" ще посрещне достойно 20-годишния юбилей на предприятието и 50-тата годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция.

Михаил ТОМОВ

С общи мисли и чувства

Вече трета година трае приятелството между жените от Десети кварталeн комитет на Отечествения фронт—Силистра и общинския комитет на Отечествения фронт в с. Алфатар. Това приятелство се корени преди всичко в общите мисли и чувства и любовта на алфатарки и силистренки към делото на Отечествения фронт.

По покана на жените-активистки от Алфатар неотдавна в района на хижа „Каракуз" се състоя поредната другарска среща, на която присъствуваха общо над 150 души жени и мъже.

Хубавият обяд, подготвен от домакините, скромните подаръци, подготвени за силистренки, топлите и сърдечни приветствени слова, разменени между домакини и гости, кръшните хора и игри сближиха още повече жените от двете организации.

С радостни възгласи и ръкопляскания бяха посрещнати думите на Мария Михнева, работничка в Окръжния комитет на Отечествения фронт, която от името на силистренки заяви, че не само на гости ще идват на алфатарки жените от Силистра, а ще дойдат и на помощ при прибирането на реколтата.

Тази среща не е нито първата, нито последната. И занапред активистките на двете организации ще си гостуват, взаимно ще обменят положителен опит. Сега вече е редът на алфатарки.

Веселина ДИМИТРОВА

По пътя на героите

(Продълж. от брой 59) (Пътни бележки) **Хаккъ РУФИЕВ**

От Кишбайом трябваше да тръгнем за Чекел, където нашите също са водили големи сражения с врага. Тази местност обаче не можахме да посетим. Бяхме закъснели много, а трябваше да догоним основната група. В град Сегешфехервар, където трябваше да стигнем групата, бяхме едва към 17 часа след обяд. Другите коли вече бяха заминали за Будапеща. След бързия обяд отново бяхме на път за Будапеща.

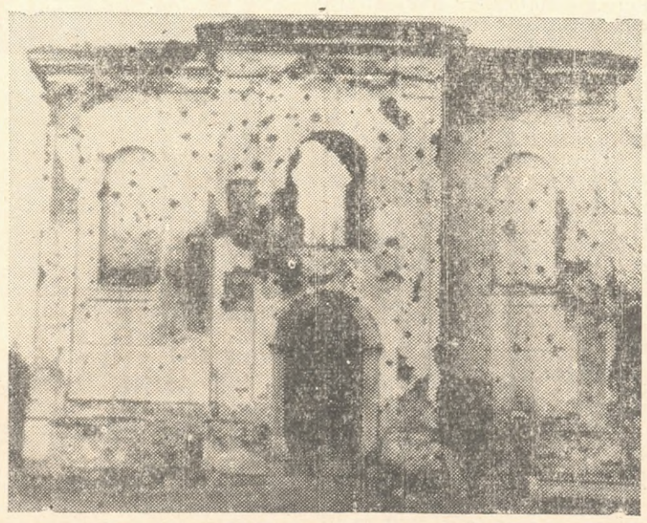
Пътят ни минаваше край красивото Балатонско езеро. То има дължина 70 км и ширина 2—2,5 км. Край езерото има много почивни домове, а в западната част и топли бани.

— Това езеро може би за унгарците е нещо като нашия „Слънчев бряг" — подхвърли някой.

— Местността е хубава. Но със „Слънчев бряг" не може и да се сравнява. Тук няма пясък. Пясък за плажовете прена сят от стотици километри! — възрази основателно екскурзоводката.

Въпреки това обаче местността край езерото наистина е приказно красива.

По тези места между езерата Веленце и Балатон немците замисляли провеждането на операция „Валдтойфел" (Балатонска операция) със задача да привлекат значителна част от съветските сили и средства от Берлинското направление към района на езеро Балатон. Тук са били съсредоточени основните сили на немската армейска група „Балк".

Църквата в с. Драва Палковня

Отбранителните действия на 3 Украински фронт в района на езерото Балатон са последната крупна отбранителна фронтова операция на Съветската армия през Великата отечествена война. В рамките на тази фронтова операция Първа българска армия е организирала Дравската отбранителна операция.

С усилията на съветските, българските и югославските войски хитлеристкото настъпление е спряно. С това са създадени благоприятни условия за провеждането на Виенската настъпателна операция.

В Будапеща пристигнахме късно през нощта. Уморени от дългото пътуване, веднага след вечеря се прибрахме в хотела.

По план сутринта ни предстоеше разглеждане забележителните места в града. Унгарската столица обаче ни посрещна твърде негостоприемно. През целия ден валя пролизен дъжд. Въпреки това успяхме да разгледаме: Парламентите, остров Маргит, върха Гелер, паметника на Съветската армия, Рибарския замък и, разбира се, и магазините.

Сутринта на 7 април потеглихме отново на път. Този ден маршрутът ни бе: Будапеща—Белград—от една столица в друга. Времето продължаваше да е облачно, на отделни места с превалявания. Сега вече пътуваме директно. Спряхме само за обяд в град Сегед и за кратка почивка в Нови—Сад. В Белград обаче стигнахме пак късно към 21 часа вечерта. Забележителните места в града предстоеше да разгледаме сутринта на 8 април до обяд. Разглеждането на един столичен град само за половин ден, разбира се, е невъзможно. С помощта на автобусите все пак успяхме да видим: Скупщината, повече от сградите на министерствата, Нови Белград, Калемегдан и др.

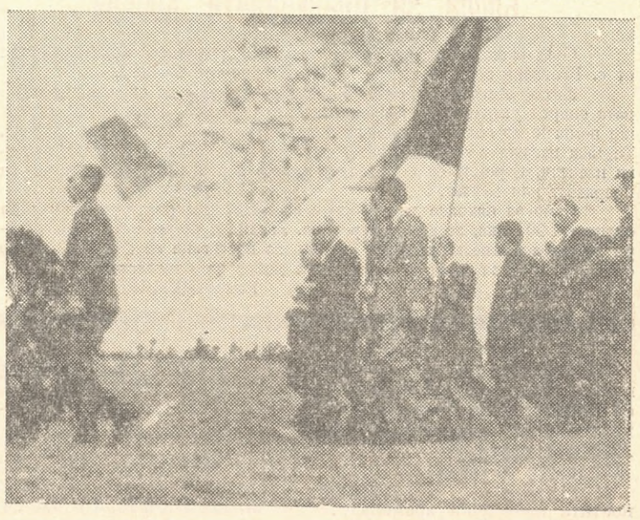
Вечерта в Белград цялата наша група получи любезна покана — на път за София да посетим град Крагуевац — където през годините на немската окупация е имало най-силно партизанско движение. Въпреки че трябваше да направим едно отклонение от около 20 км, нашите ръководители приеха поканата. Сутринта на 9 април бяхме отново на път, сега от Белград към столицата на нашата Родина — София. Преди това обаче трябваше да изпълним обещанието си — да посетим град Крагуевац. На път за този град, край с. Топола посетихме една църква музей, построена от крал Петър Първи за династия Караджорджиеви. Построена в балкански стил от сръбския архитект Коста Иванович, църквата представлява забележителен паметник на архитектурата на 18 век. От преводачката разбрахме, че в нея имало 15 000 нюанса, 1 500 фрески и 3 570 кв. м мозайка.

През време на войната немците настанили в тази църква картечно гнездо. При настъпление на съветските войски можеше би тя щяла да бъде унищожена, но по една щастлива случайност в редовете на Съветската армия се намирала една жена архитект, която знаела за тази църква и не разрешила да се стреля по нея.

Оттук вече се отправихме към Крагуевац. Партийни и държавни ръководители ни посрещнаха още в края на града, при паметника на загиналите през годините на съпротивата. Със знамето на полка и венец цялата група заедно с местните другари се отправихме към паметника. Тук се проведе кратък митинг.

Приветствие от името на нашата група поднесе подполковник Пейчев, който изрази братските чувства на нашия народ към югославските народи.

От името на трудещите се от града отговори председателят на градския съвет Ялич Михайло — участник в освободителното движение, който познава лично генерал Славчо Трънски и Боян Михнев. С топли и сърдечни думи той ни приветствува с добре дошли в техния град и ни запозна накратко със зверствата на фашистите в този край. През годините на съпротивата, първият партизански отряд е сформиран в този град. Партизаните започнали смело да нападат немските тилови части, складове, влакови композиции и др. За да уплашат местните хора, фашистите минали към бесен терор. Като черна дата в историята на този край ще остане 21 октомври 1941 година. На този ден фашистите изкарали в края на града цялото мъжко население от 16 години нагоре и само за 1 ден са избили около 7 000 души — ученици заедно с учителите им, възрастни хора и деца.

Сега на това място е издигнат голям паметник, а около паметника е направен хубав парк.

С едноминутно мълчание и падане на колене почетохме паметта на загиналите. Положихме и нашия венец.

След това ни поканиха на обяд в града. Обядът мина при другарска, братска и сърдечна обстановка, взаимно опознаване, вземане на адреси и др.

Отново сме на път. Краят на нашия поход вече наближаваше. Вечерта късно бяхме в София. Сутринта на 10 април, след като разгледахме бегло и забележителните места в столицата на нашата Родина, с трите коли силистренската група се отправихме към нашия край.

В Силистра стигнахме също късно вечерта. При влизането ни в града Кралю от Гръчарово погледна километража на колата и извика:

— Другари, изминали сме об що 3 200 км път. Средно около 400 км на ден!

В една екскурзия с „Родина-турист" това наистина може би е рекорд. Смело можем да кажем, че като изключим почивките при хранене и 5-6 часа нощна почивка, през цялото останало време ние пътувахме. Въпреки това обаче никой не изрази недоволство от похода. Всички бяха радостни и щастливи, че след повече от 20 години им се даде възможност да осъществят една отдавнашна мечта.

(Край)

Рецитал, посветен на Октомври

Грдският комитет на ДКМС в Тутракан съвместно с читалището организираха рецитал, посветен на 50-тата годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. Над 20 комсомолци и пионери от града рецитираха творби, посветени на Октомври, топло приветствувани от присъствуващите.

Журито класира на първо място седмокласничката Виолета Гойчева и деветокласничката Румяна Янчева. На второ място се класира Веселин Семедчиев от шести клас, а на трето място Славка Кантарджиева от осми клас и Лиляна Иванова от шести клас.

Първенците бяха наградени с книги и грамоти.

Викентий ДУКАНОВ

ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ, СЕБЕСТОЙНОСТ, ПЕЧАЛБА

КАКВО НИ ПОКАЗА ЕДИН АНАЛИЗ

В НАШЕТО общество печалбата е част от националния доход, който се използва за удовлетворяване на лични и обществени потребности. Тя е един от източниците по прихода на държавния бюджет, затова задачата на задачите на предприятията е да осигурят колкото е възможно по-голяма печалба от своята дейност.

През първото тримесечие на тази година предприятията от нашия окръг получиха 1 671 000 лева печалба, като преизпълниха плана със 108 000 лева.

Само общото преизпълнение не ни дава основание да смятаме този резултат за благоприятен. Ако подробният анализ покаже, че той се дължи на икономии на обществен труд, значи задачата е изпълнена добре. Може обаче изпълнението да е резултат на случайни печалби, или пък от комплектуване на печалбата вследствие недостиг на разпределение на дохода, т. е. за сметка на личните доходи. Тези въпроси представляват основателен интерес. Един такъв анализ разкрива важни факти. Той може да ни отговори за чия сметка е достигнато изпълнението на печалбата в предприятията и по-специално в промишлените, които осигуряват 61,8 на сто от цялата сума (без селско стопанските предприятия).

До величината на отделните фактори и относителното им тегло в преизпълнението на плана стигаме чрез извършени пресмятания по данни от счетовод ния баланс. Така например, факторът за снижаване себестойността на реализираната продукция дава увеличение на печалбата със 161 000 лева и относително спрямо надплановата печалба 103,2 на сто. Това е признак на ефективно водене на производството.

Благоприятно се отрази върху размера на печалбата изменението на продажните цени на продукцията. По естеството си тази разлика не е резултат на правителствени разпоредби, а поради промени, настъпили при изпълнение плана за асортимента. Фактически продадена е продукция с висока реализационна цена, но и с висока себестойност, което се е отразило върху общото равнище на разходите. Преизпълнението, което е резултат на изменението на реализационните цени, е равно на 52 000 лева, и относително 3,33 на сто.

Преизпълнение на плана с 31 000 лева идва от други печалби и то главно в предприятията на леката и хранителната промишленост. Относителното й тегло е 19,9 на сто.

Част от печалбата е резултат на удръжки от личните доходи в предприятията, които работят по новата система на ръководство, поради недостиг на доход за разпределение. ДСП „Млекопреработване" удържа 5 000 лева поради изпълнение на плана за реализацията 80,77 на сто, ДПЗХ „Първи май" — 44 000 лева, заради преразход по себестойността и за неизпълнение на плана по показателя от други дейности, ЗММ има преразход на себестойността и удържа 12 000 лева, ЗГУ „Терма" — Тутракан удържа 30 000 лева също заради преразход на себестойността, Строително промишлено предприятие не изпълни плана за реализацията и удържа 21 000 лева. Този източник, който е резултат на неефективно водене на стопанската сметка, увеличи печалбата с 35 000 лева.

По-нататъшният анализ на данните ни сочи едно чувствително занижение на печалбата от фактор структурни промени. То е реализирано от предприятията, неизпълнили плана за реализацията, каквито са ДСП „Млекопреработване", ЗГУ „Терма" — Тутракан, Строително промишлено предприятие и ТПК „Девети септември". Това означава, че тези предприятия в стремежа си да изпълнят плановата задача са изменили структурата за сметка на търсена от клиентите продукция, но с по-ниска рентабилност.

От всичко 58 стопански предприятия на самостоятелен баланс, четиринадесет не са изпълнили плана за печалбата. Те са ДСП „Млекопреработване" — с 12 000 лева, ДПЗХ „Първи май" — 107 000 лева, ДИП „Липа" — 4 000 лева, ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан — 1 000 лева, РП „Оргатехника" — 7 000 лева, промкомбинат „Текстил" — 14 000 лева, ТПК „Девети септември" и др. Има и предприятия, които вместо печалба отчетоха през тримесечието загуба, като ТПК „Нов живот", Строителен район, „Техноснаб" и „Водстрой".

Задължение е на предприятията да изпълняват плановите задачи, независимо от това дали те са облечени в задължителна форма и дадени от висшестоящата организация, или са вътрешен разчет, изграден в съответствие с контролните цифри. Планът, бил той задължително задание или вътрешен разчет, е изграден върху пълна разработка на техпромфинплана и сочи насоката на развитието. Именно затова, вземайки предвид влиянието на отделните фактори, трябва да направим преценка на ръста на печалбата не само в сравнение с предшестващата година, но и с плана. През първото тримесечие на годината цифрите показват ръст в сравнение с миналата година 557 000 лева, а спрямо плана 108 000 лева. Ако обаче коригираме печалбата с удръжките от индивидуалните доходи, ще имаме ръст спрямо същия период на миналата година 405 000 лева, а спрямо плана за тази година неизпълнение с 44 000 лева.

Такова проследяване на факторите, довели до преизпълнение или неизпълнение на плана за печалбата, трябва да се извършви във всяко предприятие, за да се разкрият слабостите и да се набележат конкретни мерки за отстраняването им. За съжаление малко предприятия в нашия окръг правят това и стопанските ръководства са в неведение по отношение на факторите, действували в една или друга посока. Тази задача стои пред икономистите и те трябва да я изпълнят.

Стефан КУРТЕВ

НАШИЯТ „КАМЪШИТ"

НЯКОИ твърдят, че промкомбинат „Камъшит" — Силистра е най-големият промкомбинат в Родината. Не сме правили статистическа справка, но ако се съди по многото факти, които ще изброим, не ни остава нищо друго — освен да се съгласим с това твърдение.

Нима е маловажен факт, че „Камъшит" бие в очи с многолюдния си колектив. Две хиляди труженици са цифра съвсем несвойствена за промкомбинати те. Клоновете в градовете Тутракан и Дулово също свидетелствуват за ръста на предприятието. Но в основата на „Камъшит" стои разнородната му производствена дейност. Малко ли са десеттях цеха с най-разнообразно производство?

Цехът за камъшитови изделия снабдява почти цялата страна с камъшитови плочи и рогозки, които заменят дефицитния дървен строителен материал в разгърналото се у нас голямо строителство.

Цехът за папурени изделия прави от гниещия до преди години в балтата папур изящни чанти и кошове, които вече са се утвърдили в нашата износна листа и ни славят в Италия, Западна Германия, Швейцария, Съединените щати и др.

Цехът за ракитови и найлонови изделия задоволява и най-прецизния вкус със своите бебешки кошове, най-различни видове кошници и кошове, произвеждани изключително за износ. Искри в дамаджаните на „Камъшит" сухиндолското вино за износ, искрят и винata на братска Унгария в дамаджаните на камъшитци.

Цеховете „Пирография" и „Фина керамика" грабват окото на чужденците със свежестта и оригиналността на своите изделия, отдавна догонили, а в много отношения и надминали първомайсторите от троянския край.

Новите цехове „Кукли" и „Елхови украшения" будят възторг не само в децата, но и във възрастните със своята изящност и приятно съчетание на багри, мекота на модната линия.

Ами богатият асортимент от талашени и плажни чанти, от дунапренови изделия, от куфари и чанти, от четки, от циментови изделия?

Цеховете „Добив на найлонова нишка" и „Стъкларски" са истински, жив отклик на призива на народната власт за икономии, за оползотворяване на отпадъците. Първият произвежда нишка от най-различни найлонови отпадъци, а стъкларският цех произвежда тела за дамаджани и буркани от счупените и бракувани в консервните предприятия и „Винпром" бутилки и буркани.

От тръст и папур, които материали в миналото никой не за читаше за нищо, от ракитови пръчки, от найлонови и стъклени отпадъци, от силистренска пръст, работниците от „Камъшит" творят блага. И то блага, които продаваме на 22 страни. Вие сигурно сте виждали как с ракитова плетка са облицовани стените и колоните в представителните магазини на „Плод и зеленчук". Това е също дело на хората от „Камъшит". Вие сигурно сте сядали за отмора и прохлада на чашка пиво в ресторантите на „Блакантурист", изплетените от ракита, от найлон, от царевична шума столове, които красят тези ресторанти и създават желаното удобство, са дело на „Камъшит". Вие сигурно сте виждали не в един хол, не в един дом лампи, които заливат помещенията със светлина през оригиналните абажури, изработени от тружениците на цех „Ракита" — това е дело на „Камъшит".

Не са за отминаване и такива факти, като собствения му флот — с един амбициозен и умеещ екипаж, който ежегодно прибира до стръкче окосените тръст и папур от блатата. А строителството, което „Камъшит" разгръща? Само за една година се построиха огромни складове за материали и за готова продукция, нова сграда за нуждите на цех „Фина керамика", новият цех за клона на „Ракита" в гр. Дулово. Скоро до сградата на стъкларския цех ще извиси ръст новият комин на стъкларската пещ. Ще забумтят новите електрически пещи в новата сграда на цех „Фина керамика", с което ще се удвои производството на този цех. Ще се заработи в него с много по-усъвършенствувани машини и съоръжения, които вече са монтирани. Скоро ще се „рои", както казват самите работници, и цех „Пирография", защото колективът ще привлече още толкова пирографисти, за да се справи с многото поръчки.

Но най-решителният фактор, който нарежда „Камъшит" в челото на промкомбинатите в страната, това са неговите високосъзнателни работници, които с голяма упоритост усвояват новите производства, изпълняват поставените им задачи, като произвеждат висококачествена продукция и отстояват със завидна амбиция името на своето предприятие.

Благородното социалистическо съревнование ги окриля. Всички почини, които имат за цел — висока производителност, образцово качество, културен вид на работното място, както и всички почини, отстояващи работническата чест и утвърждаващи моралния кодекс на строителите на комунизма, се съблюдават тук.

И затова колективът на промкомбинат „Камъшит" напредва. Затова върви с твърди и уверени крачки към нови завоевания. Затова делото на камъшитци е дело, което може да се посочи за пример.

Минчо ДИМИТРОВ

Кооператорите от ТКЗС — Калипетрово са известни в окръга като добри градинари. Те произведоха навреме разсад от различните видове зеленчуци. Голяма част от него е изнесен вече на открито.

Калипетровските градинари са между първите в окръга, които изнесоха на пазара ранни зеленчуци.

НА СНИМКАТА: Кооператорите от звеното на Петко Георгиев берат салата.

Младите птици лагеруват

Още на 1 януари пожаревци получиха партида от 6 000 пилета. С тяхното отглеждане се ангажираха Гана Кулева, Минко Гецов и Кулю Кулев.

С много топлота и грижи обкръжиха гледачите младото ято. Помещенията бяха винаги чисти. Храната приготвена според указанията на специалистите. Затова пилетата пораснаха здрави. Само 176 от тях отпаднаха.

Гледачите получиха нова партида от 6 000 пиленца. И те се развиха добре.

Сега младото ято се отглежда на лагер. Чистият въздух, просторът и зелената храна помагат на пилетата да растат още по-близо. Петлетата, които са достигнали до 2 кг живо тегло, се продават на държавата.

Доволни от резултатите на своята работа са тримата гледачи. Тяхното старание е оправдано. Постигнатите успехи пълнят с радост сърцата им.

В. МАРИНОВ

ПОДВИЖНОТО ПЧЕЛАРСТВО И ПЧЕЛНИТЕ БОЛЕСТИ

В пчеларството има много неразкрити и неизползувани резерви. Един от тях е подвижното пчеларство. Всеизвестен е ефектът от него за ТКЗС и ДЗС (чрез пчелоопрашването на селскостопанските култури добивите се увеличават от 10 до 50 на сто) и за самите пчелари (получен мед, восък и създаване на нови пчелни семейства).

За правилното практикуване и използуване на преимуществото на подвижното пчеларство има редица предпоставки, които трябва да се спазват от всеки стопански ръководител и пчелар-любител. Те са регламентирани в Инструкцията за борба против болестите и вредителите на пчелите и пчелното пило.

Една от предпоставките е пчелните семейства да бъдат здрави и силни, да произхождат от пчелини, където през изтеклата година не е констатирана заразна болест. Изпълнението на това условие изисква от стопанските ръководители и пчелари-любители да държат и разваждат само силни и здрави пчелни семейства, като редовно следят здравословното им състояние. Всяко изоставане в развитието на дадено семейство трябва да буди съмнение за заразна болест и стопанинът е длъжен веднага да съобщи за това на ветеринарния лекар, пчеларското дружество и общинския народен съвет. Докато се изясни състоянието на семейството, пчелинът да не се придвижва от място и да се преустановят всякакви манипулации с него (прегледи, стесняване, присъединяване и др.)

Нашето общество е заинтересовано от запазването на пчелните семейства от заразни и паразитни болести, защото те са общо национално богатство.

Намират се обаче отделни недобросъвестни пчелари-любители, които допускат големи грешки и пропуски в това отношение. Те не обръщат никакво внимание на заболелите пчелни семейства, с което стават обществено опасни и са източници на заразни болести по пчелите и пилото. Загубите, които претърпява такъв пчелар, далеч не могат да се сравнят с тези, които той нанася на народното стопанство, на останалите пчелари. И затова самите пчелари-любители и пчеларските дружества трябва да се борят срещу такива прояви.

Преди да изнесе кошерите си на определената от дружеството паша, пчеларят трябва да се увери, че семействата му са здрави. След това да повика ветеринарния лекар, за да ги прегледа и издаде пътен лист за предвижване. Всяка проявена самоволност — поставяне на кошерите в район на друг съвет без предварителен преглед и пътен лист, довежда до много нежелателни резултати. С тези кръстосани движения недобросъвестните любители разнасят пчелните болести от едно населено място на друго.

Не можем да не отбележим факта, че напоследък пчелните болести се разшириха, като обхванаха нови населени места. ОНС — сектор „Ветеринарно дело" ежегодно осигурява двукратно профилактични прегледи на кошерите в територията на окръга от добре подготвени ветеринарни лекари. Но поради посочените по-горе причини пчелните семейства на недобросъвестните любители не могат да се обхванат и прегледат или се преглеждат само веднъж поради преместване в района на друг съвет. Често пъти в такива случаи стопанинът уверява, че семействата му са прегледани в съвета, откъдето идва. Проверителите често им вярват и ги пропускат.

Всичко това крие в себе си голяма опасност за здравословното състояние на пчелните семейства в района. Достатъчно е да има само едно болно семейство в началото на пролетта, за да се заразят десетки кошери само за един сезон.

Крайно време е пчеларските дружества, общинските народни съвети и ветеринарните органи по места да вземат най-строги мерки към недобросъвестните пчелари и да не им позволяват за в бъдеще свободно да се движат из окръга.

Нашата ветеринарна медицина постигна големи успехи в борбата с редица болести по животните. Няма съмнение, че пчелните болести също ще бъдат ограничени и ликвидирани, но при условие, че в тази благородна наша задача се включи цялата общественост. Трябва обаче да признаем, че досега ветеринарните лекари са слабо подпомагани от пчеларските дружества и още по-малко от самите пчелари. Мнозина пчелари не търсят помощта на ветеринарния лекар за консултации по различните болести. Има известен брой любители, които страдат от манията, че всичко им е известно, и сами поставят диагноза на отделните болести. Друга група пчелари, за да не се уронни авторитетът им, крият болните семейства и често пристъпват към лечение с най-различни модерни лекарствени средства — антибиотици, дори когато се касае за американски гнилец. След няколкомесечна борба болестта надвива и взима още по-широко разпространение и тогава потърсват помощта на ветеринарния лекар, но вече е късно, обхванати са много кошери, които трябва да се унищожат.

Съветът ни към пчеларите е никога и при никакви обстоятелства да не пристъпват към лечение на болно пчелно семейство, без да е прегледано от ветеринарен лекар.

Ако работим така, успехите не съмнено ще бъдат много по-добри от сегашните. Нека при настъпващия сезон да отстраним допуснатите минали грешки и да заздравим още повече връзката между ветеринарните лекари и пчеларите.

д-р Мехмед ШАБАНОВ,
ветеринарен лекар—Дулово

За дейността на планово-икономическите отдели в ТКЗС и ДЗС

Деветият конгрес на БКП посочи, че за успешното решаване на главната задача — повишаване жизненото равнище на народа, е необходимо с ускорени темпове да се повишава производителността на труда, решително да се подобрява използуването на работното време, да се провежда последователен курс на ускорено внедряване съвременната научна организация на работните процеси, труда, управлението на производството, творчески да се прилага новата система на ръководство на народното стопанство.

Внедряването на новата система на ръководство в сложното едромащабно селско стопанство е немислимо без използуването на науката, без подробното познаване взаимната връзка и обусловеност на изменящите се естествени и икономически фактори на възпроизводствения процес. Решителна помощ в това направление могат да окажат планово-икономическите отдели в ТКЗС и ДЗС.

Оценявайки голямото значение на икономическите кадри за поставяне производството на научни основи, ЦК на БКП и МС с редица нормативни актове препоръчват създаването на планово-икономически отдели във всички ведомства, обединения и предприятия.

Много ТКЗС и ДЗС вземат конкретни мерки в това направление — назначават гл. икономист и търсят начини за попълване на останалите длъжности в отделите.

Ние считаме, че успоредно с кадровото им окомплектуване и изясняване на техните права, задължения и функции по принцип незабавно трябва да се пристъпи към разработването на конкретен план-програма за ежедневната им работа.

В някои стопанства счетоводните колективи проявяват нераздиране по целите и задачите на планово-икономическите отдели. Конкретен израз на това е протакането на тяхното сформиране и твърдението, че при добре подготвени главни специалисти и счетоводни работници може да се мине и без създаването на тези отдели, или ако се създадат, те да се занимават с воденето на статистическата отчетност и някои други по-дребни задачи, а големите икономически въпроси да се решават от главния счетоводител и останалите специалисти.

Животът потвърди, че такива отдели са нужни. Практиката показа, че статистическата отчетност е най-навременна и точна в онези стопанства, където тя се дава от счетоводния работник, който води и съответната сметка.

Стремежът да се отрупат тези отдели с много справки, сводки и сведения, които често пъти поглъщат цялото време на икономистите, фактически ще лиши стопанствата от планово-икономически отдели и ще опразни тяхната работа от икономическо съдържание. Може да се каже, че сега не са редки случаите, когато над шестдесет-седемдесет на сто от работното време на плановиците и икономистите се заангажира за изготвянето на такива справки и сведения, искани от органи на ОНС или от снабдителни, изкупвателни и др. организации. Съвсем малко са стопанствата, в които планово-икономическите отдели разработват конкретни икономически въпроси.

Изхождайки от целите и задачите на планово-икономическите отдели, ние считаме, че те трябва да разработват план-програма в областта на икономическите анализи.

ТЕКУЩ ОПЕРАТИВЕН АНАЛИЗ

Този вид анализ трябва да се води в производствените единици под непосредственото методическо ръководство на планово-икономическите отдели. Целта на тези анализи е да се разкрият резерви за икономия на труд и материални средства, да се повиши производителността на труда в непосредствения работен процес, да се повиши използуването на основните и оборотни производствени фондове.

Текущ оперативен анализ в РАСТЕНИЕВЪДСТВОТО трябва да се води ежеседмично и месечно главно в две направления:

а) по използуването на работна ръка — ежеседмично

б) по използуването на техниката — ежеседмично и месечно.

Съществен показател на анализа по използуването на работната ръка през седмицата може да бъде отношението на заработения брой нормодни в различните видове работи към количеството изразходвани за тях човекодни. Примерно, ако през седмицата бригадата е заработила общо 370 нормодни, а за тях е изразходвала 450 човекодни, средноденвната производителност и използуваемост на работната ръка ще бъде 0,82.

Този факт трябва веднага да предизвика тревога в ръководството на бригадата и то задълбочено да огледа работата и види няма ли пропуски в организацията на труда в работния ден, своевременно ли се започва и завършва той, уплътнявали се работното време, има ли мероприятия, при които дневните трудови норми са нереални, и т. н.

Анализът за използуването на техниката също трябва да се извършва седмично. За него може да се използуват успешно данните от **дневния отчет на механизатора** — времето на започване, прекратяване на работния ден на тракторите и престоите в същия. Анализират се показателите: средноденвна заангажираност на блока, средноденвно чисто работно време, престоите и фактическата заработка — брой нормочасове.

Месечните анализи по използуването на техниката се извършват по показателите на планлимита и форма „12М" на ЦСУ. За този вид анализ всяка бригада и производствен участък имат достатъчно данни във воденета от тях първична отчетност. Той дава възможност на прекия ръководител сам да види каква част от календарния фонд работно време фактически е използуван в работа, какъв е коефициентът на сменност, на сменна производителност и какви са причините за целодневните престои на техниката.

Текущият оперативен анализ в ЖИВОТНОВЪДСТВОТО трябва да се води ежемесечно по най-съществените икономически въпроси на производствената технология, подпомагащи разкриването на вътрешните резерви за повишаване производителността на труда и поевтиняване на продукцията. Воденета сега първична отчетност по производствени групи дава възможност този анализ да обхване следните въпроси:

— среднодневна производителност на труда — количество произведена продукция в натурални единици на един вложен в производството човекоден.

— брой кръмни единици за сто килограма основна продукция.

— средномесечна продуктивност на животните в групата или бригадата, изчислена на фуражна или продуктивна единица.

— допусната смъртност.

Правилно би било тези показатели да се разработват в сравнение с плана на текущата година и в сравнение с постиженията за същия период през миналата година.

Целта на анализа е да се вземат своевременно мерки за отстраняване конкретните причини от обективен и субективен характер, затормозващи производствения процес и ритмичността в изпълнението на плана както за периода, така и за годината.

Главният зоотехник и зоотехниците, ръководители на ферми, ще имат възможност чрез този анализ винаги да държат в известност целия колектив за изпълнението на производствените задачи. Така по-умело ще използуват и самоинициативата на животновъдите.

Текущият оперативен анализ НА СПОМАГАТЕЛНОТО И ОБСЛУЖВАЩО ПРОИЗВОДСТВО трябва да се води също ежемесечно. Главният инженер, началникът на ремонтната работилница, ръководителят на автотранспорта и нормировчикът, въз основа на първичната отчетност по използуването на камионния парк и отчетността в ремонтната работилница, могат да извършват анализите на редица показатели.

В автотранспорта се отчитат:

— коефициент на фактическата използуваемост на календарния фонд работно време на камионния парк — отношението на камионните в работа към камионните на престои в стопанството (инвентарен брой камионни)

— степен на използуване пробега на камионите

— степен на използуване товароподемността на камионния парк и др.

В ремонтната работилница се отчитат:

(Следва)

КАЛИПЕТРОВО В АНФАС

(Опит за хумористичен портрет)

Всъщност, да се види Калипетрово в анфас е много трудно. Трябва да избродиш всички те му улици и улички, хълмчета и падинки, за да видиш възторжения му лик. Но най-важното е откъде ще тръгнеш. Изходната точка на нашето приближаване към анфаса на Кали петрово беше един виц.

КАК КАЛИПЕТРЕНЦИ НАДХИТРИЛИ ГАБРОВЦИ

Пътуват във влака за София двама калипетренци и двама габровци. Калипетренци са си купили билети; единият от габровците е без билет. Когато при ближава кондукторът, габровци влизат в тоалетната. Кондукторът чука на вратата, една ръка подава един билет през полуотворената врата. Номерът минава. Всичко това — пред очите на калипетренци.

На връщане в коридора на препълнения влак отново пътуват същите двама калипетренци и двама габровци. Габровци пак са с един билет, а двамата калипетренци този път са без билети. Приближава кондукторът. Габровци повтарят номера си—вли зат в тоалетната. Калипетренци почукват, една ръка подава билета, калипетренци го вземат и тутакси се отправят към тоалет ната на съседния вагон. След малко кондукторът почуква, вратата се открехва малко и една ръка (калипетренска!) подава един билет. Междувременно габровци са заловени и пла щат глоба плюс стойността на два билета.

Съвсем не искаме читателят да си помисли, че калипетренецът е стиснат и скръндза едва ли не повече от габровеца. Ама ще кажете — калипетренецът е търговец, калипетренецът може цял ден да бодърствува на паза ра с пет глави лук и че е го тов да наеме такси, воден от крилатата мисъл „Напред, към Варна!“, да продаде на чужденците своите три кошници череши и да се завърне (пак с такси), изпълнен със съзнанието, че и „ний сме дали нещо на све тът“. Хем сме дали нещо на света, хем сме взели някой лев за черешите. Защото много години и векове преди въвеждането на новата система в народното стопанство калипетренецът беше въвел в семейството си стопанската сметка. Не й изневери той и после, когато стана кооператор. И благодарение на тази безпримерна вярност към Нейно Величество Сто панската сметка кооперативът в Калипетрово е на едно от челните места не само в окръга, но и в страната.

МИТЬО ПРЕЗИДЕНТА

Калипетрово си има президент. Работят си хората, а той им оправя работите. Проблем номер едно на това село е перманентното преселване от низините към височините. За това преселване повечето от хората са „за“, но има и „против“. Бай Митьо Президента оглавява противящите се. Не им харе сват дворовете, дето им се дават на новото местожителство. На Митьо му харесва, че на тях не им се харесва и действува. Ходи в София, събира пари от хората „за разноски“, пише възражения с индиго в много екземпляри. Заедно с некоронования юрисконсулт на селото, бай Черньо, те проучват всички нови промени в параграфите и алинеите на законите. И за да бъдат в крак с тези параграфи и алинеи, четат дословно „Държавен вестник“. Бай Митьо има и други професии. Бивш огняр, той в момента е общ работник на екарисажа. Но това няма никакво значение — нека не забравяме, че Труман е бил продавач на вратовръзки.

МОНОЛОГ НА САЛАМА

Няма лъжа, няма измама —
разлагам се аз — салама!

В магазини и хоремази
от жегата не ме предпази
един хладилник, курдисан там
за обща радост — не!—за срам!

Горещо лято настъпва, знайте—
техници дайте,
технички дайте!
Елате всички —
любвеобилни —
и нови жички
на този хладилник
вий поставете,
вий, които искате
да ме ядете!

Това стихотворение ни бе връчено от един местен калипетренски поет-самодеец. Внимателно прочетохме няколко пъти стихотворението, оценихме реално художествените му достойнства. Разбира се, не бяхме много разточителни със суперлативите, за да не се възгордее и главозамае младият начеващ поет, тъй като се знае, че главозамайването води до задънена улица, от която няма изли зане. Младият автор се съгласи с някои наши забележки относно ритмиката, строфиката, метриката и архитектониката на стиха, но оспори твърдението ни, че стихотворението е твърде натуралистично и не отгова ря на действителността, като обясни повода за неговото написване. В хоремазите и магази ните в селото не работи нито един от съществуващите хладилници. Няколкото техници в окръга, специалисти по хладилниците, наминават извънредно рядко към Калипетрово.

ДА КАЖЕМ „НЕ“ НА ТРОЯНСКИЯ КОН!

Вторачени в разпиления по баири и баирчинки анфас на селото, ние неочаквано се озовах ме на някаква поляна, където станахме неволни свидетели на една аномално-анималистична проява. Един калипетренец бие ше с кол един кон:

„Този мръсен кон
не издава стон.
Ще го бия час,
ще го бия два,
но ще чуя
нужните слова:
Персифидрон!
Персифидрон!“

Не разбирахме нищо. Конят се обърна към нас и намигна. С лявото си око даваше десни сигнали, с дясното — леви. Покъсно дешифрирахме сигналите и установихме, че Иван Пейкин откраднал (взел без разрешение) коня от кооперативния обор, изпаднал в теоретичен спор с него и след като изчерпал всичките си аргументи, отпочнал побой върху му, мислейки го за един троянски кон. Вследствие на „дискусията“ конят повредил хамута си, т. е. опитал се да разкъса традиционната рамка и да излезе на широкия друм на новаторството. Отпосле се разбра, че конят не е троянски, а чистокръвен калипетренски, не владее чужди езици и няма нищо общо с метафизиката, както се опита да ни подведе Иван Пейкин.

КОЙ ЩЕ НИ ГИ ПОСТАВИ?

Колко ти е то — да си купиш един високоговорител. Не за друго, ами поне местните новини да се чуят. А се оказва, че Калипетрово е едно от села та, дето високоговорителите не гърмят, не трещят и не разясняват надлъж и шир програма та на радио София и на местната радиотранслационна станция. Защо? Да кажеш, че не искат хората вече да ги купуват радиоточките, ще сбъркаш. Защото те искат. Но все още не се намира кой да им ги постави тези радиоточки — а иначе селото е съвсем близко до града.

ЕДНА ГЛАВА ПРЕДИ КРАЯ

Осведомиха ни, че четиридесет души от селото са на екскурзия в Югославия. Калипетренци имат с какво да се похвалят на югославяните — и с големия читалищен дом (токущо ремонтиран) и с новите си красиви къщи, с новостроящите се стадион и баня, с телевизорите си, и с леките коли, чийто брой от ден на ден расте, но те, за сведение, не са самохвалковци и зъб няма да обелят за успехите. Те ще направят друго. На връщане от Югославия с останалата налична българска валута ще си закупят от ЦУМ — София най-различни стоки, липсващи в калипетренските магазини — като се започне от летните обувки и сандали и се стигне до черната боя — вълнена и памучна.

С тези и още няколко мисли напуснахме твърде обширния район на селото.

КРАЙ

Николай ЗЛАТЕВ

Симеон МАНОЛОВ

ДА СЕ СЪОБЩАВА ПРЕДВАРИТЕЛНО!

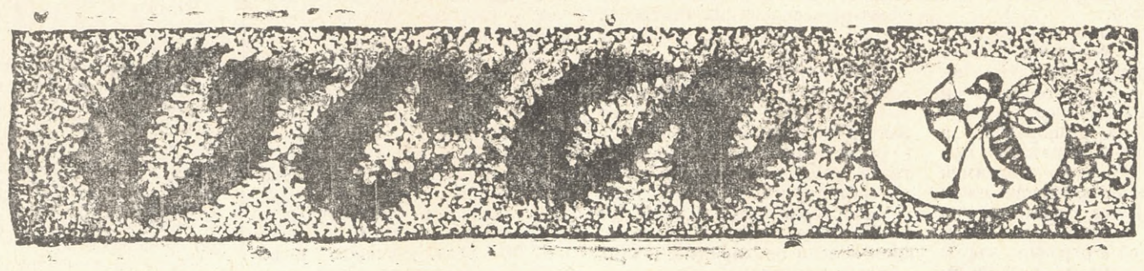
(Молба и запитване от всички граждани на Силистра)

Ние, гражданите на Силистра, и преди всичко тези, върху кои то лягат домакинските задължения, сме възмутени. Откога ни се поднася този номер. И докога? Защото, ако така продължва, докъде ще се стигне?

Става дума за водата. За пиене, за готвене и за миене. Ясно е, че водата се спира. Нови канали, нови агрегати и други нови неща, които й пречат да стигне до нас. Както и ние до нея. При това се спира в такива вжни за съществуването на домакинствата дни като неделя, събота и други. Не може да се пере, не може да се готви, не може да се яде. Та питаме ние, не може ли да се съобщава предварително — я чрез вестника, я чрез радиоуредбата, че на еди коя си дата водата ще се спре и ние ще се запасим за съответния ден със съответното количество вода. Иначе се пречи. И неделният ден се превръща вместо в ден за отдих, в ден за водоснабдяване.

Без думи

Хумор за деца

Урок по скок

Скрит до кукуряка
край вира дълбок,
дрезгаво закряка
старият жабок:
— Чуйте всички слаби
в спорта „Воден скок“,
жабчета и жаби,
хайде на урок!
Бързо се сберете
на жълтия бряг
под чудното цвете —
перест кукуряк!

Весели, засмени,
припкат — скок-подскок —
жабчета зелени
сбраха се във срок.
И пред тях застана
стария жабок,
с поглед ги обхвана,
с тон започна строг:
— Всеки да внимава!
Да се разберем —
първо се застава
мирно по корем,
после се надигат
предните крака,
тялото повдигат,
ето как — така!
С изпънати длани, —
важно е това —
устните прибрани,
вдигната глава.
Задните кречета
бързо изпъни,
с тласък на ракета
в миг се изхвърли!

С длани пред главата
и с изправен кръст
литваш към водата,
дето няма тръст.

Свърши си урока
стария жабок
и започна скока
от брега висок!

Минчо ДИМИТРОВ

Какво става с лимонадата?

Къде отиде лимонадата? — питат децата своите родители.

Наистина, къде отиде лимонадата? — питат се родителите...

Какво стана с онази хубава, ароматична, добре газирана и с приятно жълтеникав цвят лимонада? — питат се гражданите, свикнали с петстотинковата лимонада.

Да бе, защо намаля лимонадата, се чудим и ние. Ето, появиха се разни крушони, оранжади, коли и С-коли и други повече или по-малко газирани напитки, а добрата, приятната и евтина лимонада, с такова удоволствие консумирана през наближаващите летни горещини, полека-лека започва да изчезва.

А трябва ли да изчезва, след като все така се търси?

Х. ЛИМОНКИН

РАЗГОВОР МЕЖДУ ДВА СТОЛА

(Подслушан дословно)

ПЪРВИЯТ СТОЛ: — Дотегна ми вече хората да бъдат щастливи на моя гръб.

ВТОРИЯТ СТОЛ: — Да бе, вярно е това, което казваш, но съдбата ни е такава — да бъдем отдолу под хората.

ПЪРВИЯТ СТОЛ: — На това отгоре не ни признават и трудовия стаж. В ресторант „Дунав“ — Силистра аз вече работя десетки години и никой не ме е попитал за здравословното ми състояние.

ВТОРИЯТ СТОЛ: — Вярно, бе. Някога един мой познат, който е на работа в един малък ресторант, ми пошушна, че при тях ежегодно се вършели профилактични прегледи.

ПЪРВИЯТ СТОЛ: — Толкова по-зле. Аз съм намислил да сложа край на това безобразие. Или трябва да ме трудоустроят, или...

ВТОРИЯТ СТОЛ: — Какво — или?

ПЪРВИЯТ СТОЛ: — Ами ще ги събарям, бе. Това устано вих, че може да става много лесно. Чисто и просто, когато дочуеш към теб стъпки, отпус каш си всички мускули и оня, едва еднал, се тряска на пода. Само че...

ВТОРИЯТ СТОЛ: — Какво само че. Всичко е в ред, бе. И аз ще правя като тебе...

ПЪРВИЯТ СТОЛ: — Да, но отново ще те поставят край ма сата, та да ти се трошат кокалите под тежките клиенти. Друго, друго трябва да измислим...

Р. М.

Без думи

ЕПИГРАМИ

Не може яловата крава
на дойната да подражава.

△ △ △

Посрещаме те с почести, —
дано визитите ти станат почести.

Марин ХАРАЛАМПИЕВ

Карикатурите в този брой са от Светлозар ЗАГОРОВ

Без думи

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — ВАРНА

ЗАЯВКА

Към днешна дата заводът има нужда от следните работници:

1. **Железокорабостроители — корпусници**
2. **Корабни тръбари**
3. **Електрозаварчици.**

Кандидатите да бъдат младежи (неженени), отбили редовната си военна служба, отчислили се от военно-отчетните бюра и от адресните бюра.

На същите ще се проведе 5-месечно обучение, през което време ще им се заплаща.

Краен срок на постъпване — 5 юни 1967 год.

Заводът разполага и с младежко общежитие.

На основание 170-то Разпореждане на МС от 1965 год. на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основната заплата в размер до 20 на сто.

ПРИЕМНИ ЧАСОВЕ: — преди обяд от 9.30 до 12 ч
след обяд от 13 до 16 ч

Телефон № 32-18;

ОТ ЗАВОДОУПРАВЛЕНИЕТО

Специална школа за монтажни кадри при ДО „Монтажи“ ТЕЦ — Русе

ОБЯВЛЕНИЕ

Специалната школа за подготовка на монтажни кадри приема курсисти по следните специалности:

1. Елмонтьори	**— 50 души**
2. Машинни монтьори	**— 40 души**
3. Електрозаварчици	**— 30 души**

Курсът е тримесечен. Осигурени са квартира, работно облекло, учебници, храна безплатна. А така също и заплащане по 10 ПМС на семейни с деца — 50 лв., без деца — 40 лв., и на несемейни 25 лв. месечно. Ще се приемат мъже и жени до 40-годишна възраст.

Занятията ще започнат от 1 юни т. г. Необходими документи — молба, медицинско свидетелство, автобиография, трудова книжка и удостоверение за семейно положение.

За справка изпращайте документите Русе — Специална школа за монтажни кадри при ТЕЦ — Русе. Тел. 59-98.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Победата беше необходима

Двете поредни загуби на „Доростол“ в Плевен го смъкнаха надолу в таблицата за класира не и позволиха на заплашените от изпадане отбори да го на ближат застрашително. Затуй срещата с „Волов“ (Шумен) беше много важна за силистренци и победата — повече от необходима, за да могат да укрепят разклатените си позиции. Това подсказваше, че домакините ще излезат на тере на мобилизирани, решителни, готови да воюват с всички сили.

Но нищо подобно не видяхме през цялото първо полувреме, когато отново и за кой ли път през тази пролет „Доростол“ показа основните си слабости: мудна и неорганизирана игра, бавно изнасяне на топка та, неразбирателство между отделните линии и играчи, погрешни пасове, неумение да се щурмуза вратата на противника в крайната фаза на атаката и редки, слаби и неточни удари в гола. Може би вина за това има и рано падналият гол, който още повече разстрои играта на домакините и обърна с краката нагоре техните планове.

Шуменци започнаха мача със самочувствието на челен отбор и още в 3 минута след изпълнение на наказателен удар и посрещане с глава откриха резултата в своя полза. Направи впечатление, че състезателят, който вкара гола, беше остав непокрит, като с това беше пренебрегнато едно елементарно условие при изпълнение на стандартни положения. Подобни ситуации наблюдавахме и по-сетне, особено що се отнася до бързите крила на гостите, и това в един-два случая за малко не донесе нови огорчения на силистренци.

През това полувреме домакините успяха да застрашат вратата на Дервентски само два пъти: в 34 м. Манов стреля изненадващо остро и силно (първият качествен удар във врата та!) и в 44 м., когато Методиев с глава прехвърли вратаря, но ударът беше слаб и последният успя да достигне топката.

Едва след почивката „Доростол“ успя да внесе ред в играта си и до края на срещата бе ше пълен господар на терена. Направената рокада между Дечев и Младенов се оказа сполучлива. Защитата бе здрава, а в нападението вече установихме известно надмощие в борбата за високите топки. Особено силен и подчертан беше натискът между 45 и 60 мин., когато целият отбор на домакините се вдигна на щурм и шуменци бяха притиснати пред своята врата.

Макар и все още с някои дефекти, играта на силистренци придоби по-целенасочен характер, стана по-бойка, по-бърза. Топката се обработваше по-точно, без излишни задържания и своевременно се отправяше към откилия се партньор. И резултатът от подобрената игра не закъсня. В 52 мин. Методиев се вряза в защитата на „Волов“ и с остър удар по тревата направи безпомощен вратаря — 1:1.

Изравняването подействува още по-добре на доростолци и пред вратата на гостите се заре диха критични положения, проигравани едно след друго. Рекордьор в това отношение стана Густинов, който на три пъти остава в чисти позиции, но не мо жа да реализира. За кой път ве че дясното крило проявява тази своя слабост и този факт тря бва да насочи треньора към индивидуална работа с младия състезател за отстраняването й. Пропуски направиха и Манов, и Методиев, и Младенов — или забавяха, или прибързваха с удара си.

През тази част шуменци мислеха повече за опазване на вратата си и контраатакува ха рядко. Но въпреки това си създадоха една възможност за промяна на резултата в своя полза. Това стана към средата на полувремето, когато възникнаха няколко опасни положения и пред двете врати. В 73 мин. от два-три метра Густинов стреля в аут. Минута след това контраатака на воловци извежда техен нападател сам пред Курдоманов, но с решителна на меса вратарят парира удара. А в 75 мин. след изпълнение на ъглов удар Младенов с глава отбеляза победния гол — 2:1 за „Доростол“.

До края домакините пропуснаха да направят победата си по-убедителна.

Йордан СИМЕОНОВ

На второ място в страната!

На 20 май в Лом се състоя първият етап от републиканското лично отборно първенство по спортна гимнастика. В това състезание взеха участие осем отбора от страната, които водиха упорита борба за спечелване на призовите места. Още от първите уреди пролича, че претенденти за първото място ще бъдат отборите на Стара Загора, Силистра и софийските дружества.

Неудачното представяне на нашите гимнастички на греда, който беше първият уред, не уби техния дух и воля за победа. В следващите уреди те показаха своя талант и спортно майсторство и успяха да компенсират загубеното. С това успяха да се наредят на второ място в комплексното класиране. Особено добре се представи Еленка Павлова от Силистра, която зае първото място в републиката и спечели овациите на претенциозната ломска публика. Трябва да спомена високата оценка, която даде отговорният секретар на Българската федерация по гимнастика, др. Кукуванов, за нашата трудолюбива треньорка по гимнастика Надежда Енчева, като с това я постави в редиците на най-добрите треньори в страната.

Сега нашият отбор с още по-голямо старание и упоритост се подготвя за втория етап на републиканското първенство по спортна гимнастика, което ще се проведе на 8 юли в Хасково.

Иван ЯВАШЕВ

Бронзови медали от средношколските игри

Варна събра цвета на средношколския спорт — участниците в заключителния етап на републиканските средношколски игри по баскетбол, волейбол, гимнастика, лека атлетика и др. След зоналните турнири до този етап се добраха само баскетболистите ни.

Жребият и този път си направи лоша шега с нашите отбори. Между дванадесетте финалисти още в първия ден нашите трябваше да се срещнат с отличните отбори на Благоевград и София. И в двата мача трябваше да преклоним глава, макар и с минимална разлика. Помогнаха и съдиите, които очебийно толерираха нашите противници, особено софиянки. На втория ден, след един оспорван мач, девойките загубиха пак с незначителна разлика от девойките на Перник. Във всички други срещи те спечелиха победи и стигнаха до трето място в крайното класиране.

При юношите отборите на София, Благоевград и Силистра бяха над всички. Борбата между тях реши и въпроса за челните места. Нашите момчета срещу София започнаха добре, но не бяха изминали и десет минути и играта трябваше да напусне Айхан Руфиев за пет лични нарушения. Разбира се, не без пръста на съдиите. Като прибавим и това, че треньорът не разполагаше с равностойна смяна на резервната пейка, ще видим, че минималната загуба би могла да се превърне в победа. Софиянци спечелиха срещу Благоевград и заеха първото място.

Спечелването на третите места от баскетболистите на Първа гимназия и девойките от Втора гимназия е безспорен успех за силистренския баскетбол.

Калин АНГЕЛОВ

ПОПРАВКА

В бр. 58 в материала „Към ...един от участниците в заговонови висини“ изречението в чет ора на кап. Кръстев в 1887 го въртия абзац да се чете: „...Чи дина“.
ято 1800-на годишнина ще се В бр. 60 в материала „Богачествува през 1969 година...“ ти традиции“ изречението за В бр. 60 в материала „Богати традиции“ изречението за Марин Д. Тихчев да се чете: ческите постижения“ секретарят на ГК на Партията в Силистра неправилно е определен като секретар на ОК на Партията.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 62 (1226) | Вторник, 30 май 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОКРЪЖЕН СЪБОР НА НАБОРНАТА МЛАДЕЖ

СТАНИ ДОСТОЕН ЗАЩИТНИК НА РОДИНАТА!

Една хубава инициатива събра в неделя на новия стадион в Силистра стотици хора. Този път те дойдоха да присъствуват на окръжния събор на наборната младеж, посветен на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, 2 юни, XI конгрес на Комсомола и пленума на ОК на Партията по патриотичното въспитание на народа и младежта. Организатори на събора бяха Окръжният комитет на БКП, ОК на ДКМС, ОК на Отечествения фронт, ОК на борците против фашизма и капитализма, ОК на ДОСО, Военното окръжие, ОС на БСФС.

Уреченият час за откриването на събора настъпва.

Председателят на организационния комитет за провеждане на събора о. з. генерал-майор Боян Михнев открива с кратко слово и пожелава добро представяне на бъдещите защитници на социалистическото отечество в спортните състезания.

На пистата за бягане застават онези наборници, които желаят да премерят сили в лека та атлетика. В бягането на 100 и 1 500 метра, на дълъг скок участвуваха над 50 младежи. Публиката дълго аплодираше доброто представяне на мнозина от тях. С много голям интерес бяха посрещнати проявления та на младите гимнастички от спортната школа от Силистра, представили се неотдавна много добре на републиканските състезания. А когато на терена изля зоха бойците от поделение 65 240 в гр. Толбухин, за да демонстрират своето майсторство в овладяването на оръжието, всички дълго им ръкопляскаха. За да стане всичко ясно от действията на войниците, майор Жечев от поделението застана пред микрофона и обясни подробно. Той не пропусна да разкаже и за успехите на бойците, които са постигнали всичко това с цената на много тренировки.

Най-голяма радост достави на присъствуващите демонстрацията на двамата бойци-граничари с техния верен помощник и другар—граничарското куче. По командата на единия боец кучето изпълни няколко номера, горещо одобрени от публиката. Демонстрирано бе как кучето задържа нарушител. След това бе показано как става търсенето на „диверсанта" по следа. . .

В същото време на полигона на ДОСО група наборници взеха участие в спортна стрелба и манипулации с противогаз. И тук бъдещите бранители на родината показаха своето умение, своята подготовка. Много бяха онези, които се представиха отлично в стрелбите и поставянето на противогаза.

. . . Участниците в състезанията се построяват. Построяват се и наборниците от общините. Другарят Максимов поднася приветствие от името на ОК на Партията и пожелава на наборниците да служат вярно и предано на родината, да станат нейни смели защитници. После под звуците на духовата музика той им връчва знамето на 31 пехотен полк, полкът, който по време на Отечествената война се би достойно с фашистките пълчища и спечели не една бойна слава. Поемайки знамето светиня, наборникът Димитър Маринов от Силистра увери, че младежите от набор 1948 година ще следват примера и героизма на бойците от 31 пехотен полк и ще се подготвят като утрешни защитници на родината, встъпвайки в редовете на народната армия.

Председателят на ОНС Сава Шиваров раздаде наградите на добре представилите се. Първите места завоюваха наборниците Христо Стоянов и Енчо Стоянов от Силистра. Награди получиха още 23 души. Другарят Шиваров честити на наградените.

...Щом се смрачи, започна тържествената проверка-заря по случай 2 юни. Председателят на ОК на борците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов говори за подвига и безсмъртието на падналите в борбата срещу турската тирания, фашизма и капитализма и на загиналите в Отечествената война. Той припомни за онези славни битки, в които нашият герой чен народ е показал своята храброст в защитата на свободата. Свидни жертви в борбата е дал и нашият окръг. Безпримерен е подвигът на Дочо Михайлов, Димитър Дончев, Георги Марков, Ради Уфаков, Йордан Димов, Никола Петров — Караджата. . .

Над притаената тишина отекват изстрели, към небето се възвисяват ракети. Залпове разтърсват простора. Присъствуващите отдават почит към делото на загиналите. Всички бойци при направената вечерна проверка са налице. Няма ги само героите. Те са паднали в борбата, за да бъдем днес ние радостни.

. . . Окръжният събор на наборната младеж завърши. Бъдещите бойци от набор 1948 година дадоха тържествен обет, че ще жалят сили и енергия, за да се подготвят като достойни бранители на нашите социалистически завоевания.

Вълчо ЙОРДАНОВ

100 години огнище на просвета

На 27 май в Сребърна бе чествувано тържествено 100-годишния юбилей от създаването на основното училище. На тържеството присъствуваха другарите Кръстьо Атанасов — зам. председател на ОНС, Иван Брезоев — секретар на ОНС, Николай Георгиев — заведущ отдел в ОК на БКП, Николай Тодоров — началник на отдел „Народна просвета" при ОНС, Атанас Киров — първи секретар на ОК на ДКМС, и други просветни деятели от окръга. Поканени бяха и всички учители, упражнявали тази високоблагородна професия в това училище. За неговата история, за неговото значение в миналото и сега изнесе доклад директорът на училището др. Тодор Тодоров. То е дало през годините на румънското и фашисткото робство редица активни и съзнателни борци.

От името на ОНС другарят Кръстьо Атанасов поздрави колектива и връчи орден „Кирил и Методий"—I степен, с който е удостоено училището, награди, 500 лева за обзавеждане на ученически кабинет, литература за 100 лева, грамота и др. На учителя Велико Ганев също бе връчен медал „За трудово отличие" — II степен. След това пионерите изнесоха богата литературно-музикална програма.

Н. ПЕТРОВ

Готови за лятната кампания

Механизаторите от ТКЗС — Дулово са готови за лятната кампания. Навременната подготовка на машините, които ще вземат участие в жътвата, не дойде случайно. Тя е резултат на дружния труд на специалисти и ремонтни работници. Сега под навесите в стопанския двор 18 комбайна очакват първия жътвен ден. Готови са и 6-те виндроуера. Четиритях семечистачни машини са също изправни.

Наличните косачки бяха ремонтирани навреме. С тях сега се прибира първият люцернов откос. Два от 4-те силажокомбайна са годни за работа. На останалите сега се извършва необходимия ремонт.

Механизаторите от ТКЗС — Дулово са спокойни. Уверени в своите възможности, те очакват напрегнатите летни дни. Добрата подготовка на машинния парк ще им позволи навреме и без загуби да приберат житната реколта. Така те ще успеят да намалят една част от загубите, които продължителната суша нанесе на селскостопанските култури.

Венета ГЮРОВА

Национални първенци

Преди няколко дни Окръжният съюз на ТПК в Силистренски окръг беше тържествено обявен за национален първенец през първото тримесечие на тази година.

Гост на тържеството по повод връчване знамето бе др. Цвятко Аврамов, заведущ отдел „Организационен" при Централния съюз на ТПК.

Отчетено беше, че планът за общата промишлена продукция е изпълнен 110.8 на сто, като вместо за 2 270 000 лева е произведена продукция за 2 512 000 лева и е реализирана икономия от 5 800 лева.

Изпълнен е и планът за печалбата. Вместо 130 000 лева е реализирана печалба 152 000 лева.

Най-големи успехи през отчетното тримесечие постигнаха трудовите колективи на кооперациите „Съединение"—Тутракан — 157,8 на сто, „Добруджанка" — 119,2 на сто, „Метал" — 118,9 на сто и др.

Въпреки трудните зимни условия през тримесечието, ръководствата на ТПК в Силистренски окръг успяха да осъществят непрекъснат производствен процес и изпълниха заявките на търговските организации. Голям е тук делът на снабдителския апарат и на базите за снабдяване в Русе, Варна и София.

Високи успехи постигнаха от делните бригади в различните кооперации. Така например в ТПК „Метал" добре работиха бригадите от отдел „Ремонтен" с отговорник Дачо Калинов, бригадата за тръбна мебел с отговорник Никола Нончев и Богдан Здравков, отдела—тенекеджийска готова продукция с ръководител Кирил Тинчев и др.

Похвална е работата на бригадите за шивашки поръчки от ТПК „Съединение" — Тутракан с отговорник Слави Паскалев, Ангелина Кьорилиева, бригадата на плетачите с отговорник Дежка Ковачева.

Като положителна беше отчетена и работата на ситничарите от ТПК „Нов живот" с отговорник Али Османов, на сладкарите с отговорник Реджеп Байрактаров и Илия Войнов, на хлебарите с отговорник Пенчо Петров и Ашим Мутишев.

В края на тържеството, след официалното връчване на знамето, представителният хор „Дунав" и вокалната група изнесоха своя програма.

Р. МИХАЙЛОВ

За още по-висока производителност на труда в селското стопанство

Производителността на труда, по думите на Владимир Илич Ленин, е в крайна сметка най-важното, най-главното за победата на новия обществен строй.

Този въпрос е стоял винаги като първостепенна задача пред окръжната партийна организация и всички трудещи се от Силистренски окръг. С цялата си същност той се постави за обсъждане и на провеждащия се днес пленум на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия по производителността на труда в селското стопанство.

В условията на кооперативния строй се постигнаха забележителни успехи в това отношение. Те нараснаха особено подчертано след уедряването на стопанствата през 1959 година. Това най-добре се вижда от следните икономически показатели: през 1966 година от един декар обработваема земя е произведена обща продукция за 65,32 лева срещу 45,27 лв. през 1963 година; на един участвувал в производството тя е 2 193 лева срещу 1 291 лева. Разходът на труд, изчислен в човекодни, през 1966 година е 7,15 лева срещу 7,33 лв. през 1963 година. На 100 лева обща продукция той е 10,94 срещу 16,19 лева. Материалните разходи на 100 лева обща продукция са увеличени с 3,37 лева, а разходът на труд е снижен с 5,25 човекодни.

Чистата продукция на един декар обработваема земя е увеличена на 7,62 лева, а на един участвувал в производството кооператор с 423 лева за цялата година. На един човекоден тя е увеличена с 1,18 лева.

Тези успехи безспорно са резултат на подобрената работа на окръжната партийна организация, специалистите и всички кооператори от окръга по отношение рационалното използуване на техниката, системното приложение на агро- и зоотехническите мероприятия, смелото въвеждане на химизацията, поголямата специализация и концентрация на производството, подобрената организация и заплащане на труда, въвеждане на науката и челния опит и други фактори, които повишават обществената производителност на труда.

Трябва да отбележим обаче, че постигнатото е недостатъчно. Като имаме в предвид успехите, постигнати от други окръзи в страната и някои държави, става ясно колко много практическа работа има да се върши в това направление. Така например общата продукция на един декар обработваема земя през 1966 година в Русенски окръг е 70,85 лева, Разградски — 68,74 лева, Шуменски — 72,18 лева и Толбухински — 67,28 лева, срещу 65,26 лева за Силистренски окръг.

Изводът е ясен. Ние изоставаме в сравнение със съседните окръзи. Това особено проличава в стопанства като Черноликк, М. Преславец, Главиница и др., където производителността на труда е най-ниска. Нужни са решителни мерки за преодоляване на това изоставане. Тези усилия са още по-наложителни, защото задачата, поставе на от Деветия конгрес на БКП и конгреса на ТКЗС, е през настоящата петилетка производителността на труда в селското стопанство да нарасне средно с 40 на сто.

Успешното разрешаване на тази задача изисква мобилизиране на силите, както на комунистите, така и на всички селскостопански труженици. Още през тази година в окръга трябва да се произведе от един декар обработваема земя обща продукция за 76,06 лева при разход на труд 25,91 лева. Материалните разходи да достигнат до 25,96 лева, като се реализира чиста продукция за 41,43 лева от същата площ.

Нужно е партийните и стопански ръководства да направят задълбочени изводи и незабавно на практика да осъществят задачите, които имат непосредствено значение за повишаване общата производителност на труда през настоящата година.

Нужно е да се осъществява все по-голяма научна обоснованост и конкретност в ръководството на селското стопанство, без което не може да се постигат успехи. Решенията на предстоящия пленум трябва да станат достояние на всички трудещи се от селското стопанство, които практически ще ги изпълняват. Пътищата за повишаване производителността на труда са посочени в Директивите на Деветия конгрес на БКП.

ОТГОВОРНА ЗАДАЧА

Продължителната суша създаде лоши условия за развитието на селскостопанските култури в окръга ни. Както във всички кооперативи, така и в ТКЗС — Сребърна се предприемат редица мероприятия, целещи компенсация на евентуалните загуби от сушата.

Първото нещо, на което се обръща внимание, е качествената обработка на посевите. Слънчогледът е окопан двукратно с навесни култиватори. Царевицата, включена в комплексната бригада, е третирана с шприц, —хормит. Благодарение на това посевът е чист от плевели, което до голяма степен пести влагата в почвата. Положителна роля в това отношение играе и обстоятелството, че царевицата е засята на продълбочена есенна оран. Фасулът е също окопан. И в своята бъдеща дейност механизатори и полевъди ще се стремят да работят така, че да спазват всички изисквания на агротехниката.

Към това се стремят и лозарите. В интерес на истината трябва да отбележим обаче, че те трябва да влагат по-голямо старание в работата си, за да не се вижда ни тревица между отделните главини.

Получаването на повече висококачествено грозде ще увеличи доходите от лозята и ще компенсира част от загубите на сто панството от липсата на дъждове. Механизаторите усилено извършват пръскане на насажденията с бордолезов разтвор. Стопанството разполага с необходимата сяра за правилното и навременно провеждане на борбата с болестта „Оидиум". Кооператорите извършиха филизене и извързване на лозята. Те започнаха третото им окопаване.

Не по-малко внимание се обръща и на овощните градини. И тук целта е да се приберат така плодовете, че кооперативът да получи от тях колкото е възможно по-големи доходи. Затова са взети навременни мерки за срочното набавяне на необходимия амбалаж. Плодовете ще бъдат брани в най-подходящата зрелост. Стремежът е по-голяма част от тях да бъдат продадени за износ.

Състоянието на овощните градини е добро. Особено голяма радост създава видът на прасковите. Те са окичени с изобилен плод. Градинарите ги на поиха вече два пъти. Правилно е проведена и борбата с вредителите. Черешите са пръскани следцъфтежно против черешовата муха. През тези дни кооператорите ще берат среднорани череши за „Булгарплод". Те ще се стремят да не похабяват плодовете, да запазят високото им качество.

Зеленчуковите градини вече носят доходи на стопанството. От с. Ветрен се изнасят на пазара краставици, тиквички, чушлета. Отдавна ранните домати са засадени на открито. Привършва разсаждането на пипера и другите зеленчуци. Тук ще бъдат увеличени декарите на безразсадните домати. За подобрение на поливането в скоро време ще бъде инсталиран агрегат, с помощта на който ще се черпи вода от трите кладенеца в градината до асфалтовия път в с.Сребърна. Така ще се освободят и трите трактора, с които досега се вършеше тази работа. Те ще бъдат включени в обработката на лозята и до голяма степен ще допринесат за срочното изпълнение на задачите при тях.

От 22 т. м. започна дъждуването на слънчогледа от комплексната бригада. Използува се водата от язовира в местността „Калмуджа".

Провалено от сушата засега в ТКЗС—Сребърна е 20 дка кръмно цвекло. На негово място ще бъде разсаден тютюн. Увеличаването на тютюна с 50 декара над предвиденото ще допринесе до голяма степен за компенсация на загубите от сушата. При разсадените досега площи е постигнато 90-95 на сто прихващане.

Не бива да се отминава и фактът, че ръководството на стопанството търси нови начини за увеличаване заинтересоваността на кооператорите. Предвижда се например заплащането на труда да става според качеството на извършената работа. Задачата на всички сега е да се работи така, че да не се допуска никакво разхищение на селскостопанската продукция, да се бди за качеството, да се компенсират до най-голяма степен загубите от сушата.

Стефанка СТАНЕВА

За да се получи висока продуктивност от животновъдство то, от голямо значение е дали ще се осигури достатъчно и качествено люцерново сено.

На снимката: Трактористът Йордан Иванов от първа тракторно-полевъдна бригада на Жеко Неделчев от с. Айдемир окосява люцерна.

Съвещание на окръжния актив на БЗНС

На 27 май т. г. в салона на ОНС — Силистра се състоя разширено съвещание с актива на Окръжната земеделска дружба.

За работата и решенията на конференцията на европейските комунистически и работнически партии в Карлови Вари пред сдружените земеделци говори първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов. В своята информация той изтъкна голямото значение на тази среща и посочи, че пътищата за запазването на мира в Европа и укрепването на световното комунистическо и работническо движение са изразени в приетите от конференцията документи

След това пред участниците в съвещанието говори членът на постоянното присъствие на Българския земеделски народен съюз др. Камен Каменов за работата на XXXI конгрес на БЗНС. Той посочи, че XXXI конгрес още веднъж блестящо потвърди, че делото на социализма е кръвно дело на сдружените земеделци, че Българският земеделски народен съюз няма други идеали и цели, освен идеалите и целите на социалистическото изграждане на Родината,

С особена сила на конгреса бе манифестирано комунистическо-земеделското братство и единство, манифестирани бяха големите резултати от съвместната работа на Българската комунистическа партия и Българския земеделски народен съюз.

Накрая той говори и за мерките, които трябва да се вземат за мобилизиране силите на сдружените земеделци за претворяване в живота на конгресните решения.

Димитър МИХАЛЕВ

ОКРИЛЕНА ОТ РЕВОЛЮЦИЯТА

Неизбройно много са средствата, проявите и пътищата, чрез които ние, българите, сме черпили от най-ценните съкровища на съветската култура през нейното 50-годишно съществуване. Тук не става дума само за ежегодно организираните Дни на съветската книга, Дни на съветския филм и други подобни прояви, които у нас винаги се посрещат с интерес, защото именно тогава до нас за пръв път достигат талантливи творби на съветските поети и писатели, на киноработниците и художниците. Мисълта ни е за един дългогодишен, непрекъснат и плодотворен контакт, част от който са и организираните в страната ни т. г. Дни на съветската култура от 25 май до 21 юни. Пред 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция те са още един чудесен повод да се срещнем с революционния заряд и хуманизма на една нова по характер култура, направила първите си утвърждаващи стъпки в трудните години на Октомври.

Половин век съветската култура обогатява своите ценности и постижения, воювайки чрез безбройните си творби за един нов свят, за нов човек и нови взаимоотношения между хората. И ако сега тя има световно признание, и ако сега пред нейните върхове се прекланят милиони и милиони хора, това не би могло да се каже за първите й стъпки. Известно време преди Октомврийската революция реакционният руски вестник „Ново време" пише: „Да допуснем, че болшевиките победят. Кой ще ни управлява тогава? Може би готвачите, тези майстори на кюфтета и бюфтеци? Или конярите, или огняри те, или може би бавачките ще тичат на заседанията на Държавния съвет в свободните минути след прането на пелените? Кои са тези държавни дейци? Може би дърводелците ще се грижат за театрите, водопроводчиците за дипломацията? Може ли да стане това?"

И вестникът отговаря отрицателно: „Не!. . . На този налудничав въпрос на болшевиките ще отговори самата история".

Историята отговори. И ние знаем нейния отговор. Знаем, че конярите и готвачите станаха дипломати и държавници, артисти и писатели. Макар никой да не допускаше това при страшната неграмотност на руското население преди революцията. Именно в нея по тази причина Ленин прозря най-опасния враг на новата съветска власт и още на 19 януари 1919 година подписа декрет за ликвидиране на неграмотността.

Почти половин век измина от тогава. Страната на съветите преодоля неграмотността през 1921 година и в областта на образованието направи учудващо големи стъпки. Ако в навечерието на Октомврийската революция в страната е имало във всички видове общообразователни училища 9 656 000 учащи се, днес се учат повече от 48 милиона. До революцията в Русия е имало 105 висши учебни заведения със 127 хиляди студенти. Днес в Съветския съюз има 767 висши учебни заведения и 4 милиона 122 хиляди студенти, около 4 пъти повече отколкото в Англия, Италия, Франция и Западна Германия взети заедно.

Днес съветското книгоиздаване борави с такива тиражи и цифри, каквито не познава нито една страна в света. В настоящия момент съветската страна е най-големият книгоиздател в света. Читателите в СССР получават всяка година повече от 1 милиард и 250 милиона книги, т. е. 1-4 от световната книжна продукция. За 50 години съветска власт в страната са издадени 13 милиарда книги, или 517 хиляди заглавия — фантастична цифра, която човек трудно може да си представи.

За българския читател е истинско щастие, че може да се ползува от това неоценимо богатство: както от оригиналната, така и от преводната съветска литература. А към нея интересът е бил винаги голям. Да си припомним как през 30-те години у нас са посрещнати стиховете на Маяковски и Демян Бедни, с каква жажда се е поглъщала революционната им устременост от хиляди работници, интелигенти. Демян Бедни и Маяковски са само две имена за съветската литература. Два празника за нея. А колко още много имена е дала съветската култура на човечеството! Трудно биха могли да се намерят думи, за да се изкаже техният принос, за да бъде културата на Съветската страна в челното ядро на световната култура. Да започнем с безсмъртното име на Айзенщайн, дал на световното кино поредица от гениални филми, дал на своя народ „Броненосецът" Потемкин", най-великия филм за всички времена. А да си припомним, че той беше създаден през 1925 година, когато съветската култура правеше първите си стъпки.

Много имена могат да се наредят след Айзенщайн: Довженко, Серафимович, Фадеев, Шолохов, Черкасов, Дейнека. . .

Разнообразна и многолика е съветската култура. Със своето човеколюбие тя си спечели безброй много приятели. Милиони хора се опираха от нейното прозрение към бъдещето, от вярата в идния ден. Защото тя остана вярна на революцията, на нейните завети да бъде авангард, да бъде оръжие в борбата за един нов свят.

Партиен живот

Да е пълнокръвна работата на партийните групи!

Като най-малки звена, свързани непосредствено с трудещите се, партийните групи играят важна роля в живота и дейността на Партията. Тяхната сила е в това, че те имат възможност отблизо да въздействуват върху трудовите колективи, да водят умела борба против проявите на безстопанственост, да съдействуват за по-оперативното разрешаване на въпросите, отнасящи се до изпълнението на производствените планове.

Много общински и градски комитети, а така също и първичните партийни организации, добре оценяват ролята и значението на партийните групи и полагат грижи за тяхното укрепване. В това отношение положителна е работата на общинските комитети в селата Калипетрово, Секулово, на градските комитети в Силистра и Тутракан.

Общинският комитет на БКП в Калипетрово се занимава системно с работата на партийните групи, организира обмяна на опит между партийните бюра и отговорниците на групите, оказва нужната помощ на партийните секретари в работата им с партийните групи. Системно иска отчет от партийните секретари за работата на групите, набелязва решения за отстраняването на допуснатите слабости. В резултат на това партийните групи от района на комитета все повече се утвърждават като политически ръководители и организатори на трудовите колективи при изпълнението на стопанските задачи.

Хубави неща могат да се кажат и за партийната група при птицефермата в село Алфатар. Тук работят шест комунисти. Отговорничката на групата Стоянка Пенчева добре направлява дейността им. По тяхна инициатива колективът на фермата е приел свое обещание за изпълнение на решенията на Деветия партиен конгрес. Тук редовно се организира обмяна на опит между птицевъдите, изнасят се често политически информации, беседи за тяхната квалификация, четат се колективно книги, обсъждат се филми. На комунистите се възлагат поръчения не само за активно участие в производството, а и в обществено-политическия живот.

Успехи имат партийните групи преди всичко там, където бюрата на първичните партийни организации и партийните комитети проявяват постоянна грижа, насочват ги при изпълнението на задачите, помагат им. Резултатите от работата в партийните групи зависят от подготовката и инициативността на техните отговорници. Ето защо ГК на БКП—Силистра правилно е набелязал система от мерки за обучението на отговорниците им. Известно раздвижване има напоследък в Кайнарджа, Ситово, Нова Черна, Старо село и др.

Има обаче още комитети, където се подценява този въпрос. В района на Белишката община партийните групи не живеят пълнокръвно. Секретарите на партийните организации не поставят задачи на груповите отговорници, не контролират тяхната работа и не им оказват помощ. Някои от партийните групи в общината са разпуснати, защото секретарят на общинския партиен комитет др. Иван Дечев не е взискателен към партийните секретари. Недостатъчно внимание отделя и общинският партиен комитет в Алеково, където партийните групи са изградени формално, без те да се събират и обсъждат някакви въпроси.

Допусканият формализъм при изграждането на групите е причина за лошите резултати. Не се спазват и указанията те да се създават само в ясно обособени производствени участъци или учреждения. Не се дооценява и проблемата за правилния подбор на груповия отговорник. За такива често се избират неподходящи, с малка подготовка хора. Необходимо е предварително да се изяснят характерът и задачите на партийните организации или производствения участък. Членовете на партийните групи трябва да имат възможност да се събират бързо, да реагират оперативно на всичко хубаво и нередно в живота на колектива.

Още не е преодоляна и слабостта партийните групи да се занимават изключително с изпълнението на плановете, без да се грижат за възпитанието на хората.

Никога не бива да се забравя, че комунистите постигат успехи не с броя си, а с умението, сплотеността и организираността си. А партийната група е такъв колектив, който допринася твърде много за повишаване на активността на комунистите в работата и живота.

Велин МАВРОВ

Сесия на съвета в Попина

По решение на Изпълнителния комитет на СОНС в с. Попина наскоро в киносалона се състоя разширена сесия на съвета, където наред със съветниците присъствуваха партийни и стопански ръководители, специалисти, кооператори и служители от района.

На сесията секретарят на общинския партиен комитет Любен Славов изнесе доклад на тема: „За рационалното използване на трудовите ресурси". Опирайки се на досегашните резултати в стопанството и анализирайки положителното и отрицателното в работата на специалистите и стопанските ръководители, др. Славов набеляза близките задачи, които стоят за изпълнение в производствения план на стопанството.

Втория доклад на сесията изнесе председателят на ИК на СОНС Никола Братоев на тема: „Нарушението на законността в района на общината". Той изтъкна вредата, която нанасят на стопанството отделните кооператори с некачествената си работа, със системното пиянство и др.

Другарят Братоев отправи упрек към онези родители, които не полагат грижи за възпитанието на своите деца и допускат те да вършат престъпления.

По двата доклада на сесията станаха оживени изказвания. Ръководителите на кооперативното стопанство, специалистите и кооператорите заявиха, че ще намерят сили за по-пълно използване на трудовите ресурси и ще осигурят изпълнението на производствения план.

С голяма загриженост се отнесоха съветниците и кооператорите и по въпроса за правилното възпитание на подрастващото поколение. Те увериха сесията, че ще водят борба за ликвидиране на престъпността сред малолетните.

Сесията прие решения по двата доклада.

ТИ ДАРЯВАШ ЛАСКИ...

Земята чака твоя труд, Лятиф!

Прости ми, че се обръщам така към тебе. Познаваме се съвсем отскоро. Дори срещата, която стана на блока, бе кратка.

Тогава ти окопаваше слънчогледа и трябваше да бързаш. Ти, ръководителят на комплексното звено в село Брадвари, не можеше да си позволиш лукса в тези тъй напрегнати дни да разговаряш надълго и нашироко.

Пък и много неща вече бях научил за тебе от секретаря на общинския партиен комитет. Той ми разказа за твоето голямо трудолюбие, за твоята истинска обич към земята и машините. Миналата година си спечелил съревнованието сред трактористите от целия Иширковски кооператив. Затова си награден с екскурзия в чужбина. Затова си избран за член на управителния съвет на стопанството. Хората обичат твоята работливост, оценяват големите ти грижи към земята.

Сега е пролет. Засетите посеви чакат труда на хора като тебе. И ти се мъчиш колкото може по-навреме да окопаеш посятото, да му дариш повече влага. Защото искаш да избуи слънчогледът висок, да даде поголям добив. Това очакваш не само ти, а и кооператорите. Разбираш земята и й се притичваш на помощ. От ранна утрин до късен здрач кръстосваш нейните необятни простори, милваш я като истинска майка. Правиш това, защото знаеш, че и тя ще се отплати с топла благодарност, ще те направи по-щастлив. Ще добруваш и ти, ще добруват и хората. Не само от твоето звено, бригадата, селото...

Земята чака твоя труд, Лятиф!

Вече осем години непрекъснато си по блоковете на кооперативното стопанство. Засяваш ги с пшеница, царевица, слънчоглед... Увеличаваш постоянно своята грижливост към земята. Защото така правят само истинските стопани, стопани, които милеят от душа и сърце. Ти, комунистът-механизатор, си едва на тридесет години. А колко много си дал за земята. И още много има да й даваш. Тя иска от тебе. Ала и ти си винаги готов да й помогнеш в най-важния момент, да не пропуснеш срока и съветите на агронома, да спазиш изискванията на науката и практиката.

Колко утрини си посрещал и колко вечери си изпращал слънцето, трудно можеш да кажеш. Те не са ни една, ни две. Безброй са. Твоето призвание е да бъдеш вечен сайбия на земята-кърмилница. Иначе нямаше да се влюбиш в професията на тракториста, нямаше да бъдеш тъй старателен и внимателен към нея. Да й предоставяш всичко необходимо, за да носи повече родитби, повече блага за хората, да ги прави по-богати и порадостни.

Ала и земята се отплаща стократно към тебе. Разбира те много добре. Познава твоето голямо старание. Старанието на човека от Брадвари, който еднакво милее за земята и трактора си. Човека, който обича и в съня си да слуша напевната песен на мотора, да вижда посевите весели и високо стан избуяли, натежали от едър плод. Плод, тъй очакван и нужен.

Земята чака твоя труд, Лятиф!

Много хубаво знаеш това и се стремиш всякога да бъдеш прецизен в работата си, да дадеш онова, което се иска от тебе. Онова, което е най-належащо в момента. Онова, от което зависи плодородието на нивите.

Ти даряваш ласки на земята. А тя пък никога не забравя това. Защото вечно те чака. Защото си й тъй необходим.

Вълчо РАДЕВ

Как работим с донаборниците

Общинският комитет на ДКМС в село Паисиево с помощта на военно-отчетното бюро при общинския народен съвет и ДОСО се зае и тази година с обучението на донаборниците, за да ги подготви като достойни защитници на Родината. За тази цел бе създадена лектория, която разви много добра дейност. Тя допринесе твърде много за патриотичното и интернационалното възпитание на бъдещите бойци. Често в центъра на общината идваха лектори от Силистренското военно окръжие, които изнасяха много хубаво подготвени лекции пред комсомолците-донаборници.

Лекторията подпомогна нашата работа по запознаването на младежите с пътищата за идеологическа диверсия на империализма. Едновременно с това се изнасяха и лекции, свързани с бойната слава на българския войн, военната клетва и военните устави. Пред участниците в лекторията беше изнесена лекция за задачите на младежта по изпълнението на решенията на Деветия партиен конгрес.

Всички донаборници посещаваха редовно заниманията на лекторията. За това голямо съдействие получавахме от общинския народен съвет. Безспорен дял за това имат и пълномощниците на съвета и секретарите на дружествените комитети на Комсомола в съставните села на общината. Запасният офицер Спас Цанков се подготвяше старателно за всяка лекция. Той запозна бъдещите бранители на нашата татковина с въоръжението в БНА. След завършването на лекторията Цанков проведе изпит. Всички донаборници се представиха много добре.

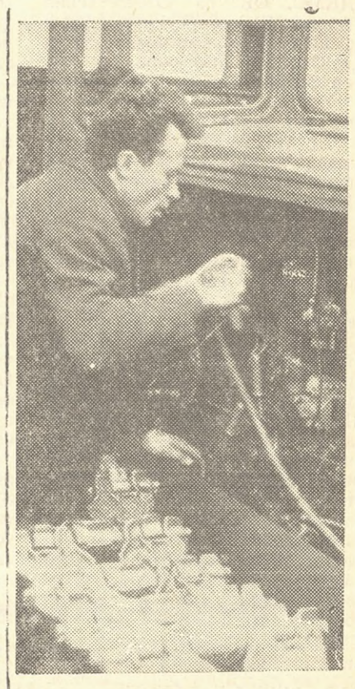
Слушателите в лекторията бяха запознати и с бойния път на Първа българска армия. За това им говори участникът в Отечествената война Димитър Андреев. Донаборниците живо се интересуваха за подвига на българските войници, проявен по бойните полета в Унгария и Югославия по време на изгонването на немско-фашистките пълчища.

След всяка лекция биваха организирани спортни полудни. Особено интересно преминаха състезанията по футбол, гимнастика. Най-много участници имаше в борбите. Донаборниците доказаха, че обичат много народните борби. Състояха се и стрелби за определяне на най-добрия стрелец.

Неотдавна се проведе общински събор на донаборната младеж от района, целта на който беше да се определят най-достойните донаборници за участие в окръжния преглед, а така също да се провери и тяхната физическа закалка. При стрелбите на първо място застана Зекире Алишев. В манипулацията с противогаз се отличиха Кемал Шевкъев и Джемил Джелилов от село Зебил. Сеид Тахсинов от Зебил се представи най-добре в лекоатлетическите дисциплини. Най-добри постижения при дълъг скок постигна Хълми Закиров, на висок скок пък Ахмед Арифов, а в тласкането на гюле Ахмед Акифов. Донаборниците от Паисиевска община се представиха добре и в наскоро проведената военна комисия в гр. Дулово.

Постигнатите добри резултати по обучението на донаборната младеж показаха, че усилията на общинския комитет на ДКМС, военно-отчетното бюро при общинския народен съвет и другите масово-политически организации не са отишли напразно.

Милко НИКОЛОВ

Комсомолецът Георги Кръстев от с. Голеш е един от добрите млади механизатори в кооперативното стопанство. Включва се дейно в работата на комсомолската организация. Член е на общинския комитет на Комсомола.

НА СНИМКАТА: Георги Кръстев преглежда своя трактор преди да е тръгнал към полето.

ПЪТЯТ НА ЧЕТАТА НА ТАНЬО ВОЙВОДА

ОСКЪДНИТЕ данни за четата на Таньо Стоянов, минала Дунава едновременно с Ботевата чета, не даваха възможност да се определи точно пътят й, поради което в публикациите до сега бяха допускани редица неточности и грешки. Всички предполагаха, че пътят на четата от Дунава до с. Побит камък, Разградско, е старият хайдушки път, по който е минала девет години по-рано четата на Панайот Хитов. Благодарение на новите издирвания в Русе и Кубрат напоследък бяха открити нови документи (собственоръчно написаната автобиография на четника Петър Иванов и препис от нея, данни за живелите след Освобождението четници Стоян Енев Шекерджията, Ив. Хр. Абрашев, Велко Дачев, снимки и др.), които хвърлят допълнително светлина върху тази малка чета и нейния героичен единадесетдневен път из горите на Лудогорието и Поломието.

Таню Стоянов КУРТЕВ — Войводата

Четата минала Дунава през нощта на 16 май ст. ст. (29 май) при с. Пожарево с каик от гр. Тутракан. Поела по дола „Гяур дере", пресякла шосето от Тутракан за Силистра до чешмата между с. Търновци и Тутракан и вероятно покрай с. Антимово и отчасти по долината на р. Демир боба дере, се е отправила в югоизточна посока към Исперих. По пътя си през турските села убила едно турче и се вдигнала потеря да я гони, но загубила дирите й. В схватка с преследвачите четниците убили трима и ранили петима турци. Това е станало на 17 май. Същата нощ четата пристигнала при трите кладенчета край с. Кеманлар (дн. гр. Исперих) и престояла „цял ден и цяла нощ" в очакване на комитетски хора от Разградско. Най-после при четата се явили двама души и като се отделили настрана, говорили цял час с войводата. После си отишли. Таньо се върнал при четата и предупредил никой да не мърда, защото „планът е развален". Заповядал да се върнат към с. Дикили таш (Побит камък).

На 19 май минала покрай с. Малък Поровец и навлязла в текешката (на с. Воден) гора, където заклали едно теле и си го разделили на парчета. Минали след това гората при с. Ада кьой (Островo) и спрели в местността „Палахча".

На 20 май сутринта рано, цял измокрен от росата, четникът Стефан Николов от Сливен влязъл в селото, за да се свърже с учителя Иван Н. Пинтев от Габрово, поп Йордан Райков и кмета Пеню Недков Пулето. Таньо е очаквал селото Дикили таш да се вдигне и да тръгне с четата му. Стефан влязъл в кръчмата на Семо Георгиев, но там били пазачите на селото, помаци, които се усъмнили в него. Срещнало го и заптието и го познало, че е беглец от русенския затвор. Арестували го и го вързали в кръчмата. Намерените книжа и писма дали на извиканият даскал да ги чете и той съумял да скрие онези, които се отнасяли до комитетските хора.

На 21 май сутринта покрай четата минали две козарчета и казали, че Стефан е арестуван и ще го карат за Разград през липнишката гора. Войводата веднага завардил пътя, но от един селянин от Липник научил, че Стефан е откаран по другия път през ж. п. станцията. Четата веднага се насочила към гарата, но другарят им бил вече вкаран в зданието под силна охрана. Цяла нощ вардили напразно.

На 22 май на разсъмване решили да вървят към Ески-Джумая (Търговище), „че поне там да намерят помощ и последователи". Но никой не знаел пътя. Вероятно помамени от жлезницата, която прави завой, четниците се отправили надясно и фактически се върнали на север в гората между селата Топчий и Узундже алан (Каменово). Слезли от канарата в дола на реката и похлопали на една воденица. Воденичарят бил българин. Наклал огън, замесил пита и нагостил четниците. Войводата му дал една турска лира. През нощта срещу 23 май четата минала железницата, недалече от Топчий, и се установила на една височина срещу с. Торлак (Хлебарово), отдето се виждали казармите на Разград.

Срещу 24 май прекосили р. Лом, поели гората и северно от с. Хлебарово пресекли русчушкото шосе край Беклемето. После като наближили с. Писанец, насочили се на юг и навлезли в една голяма гора, близо до с. Костанденец. Тук при лутането в тъмнината, през нощта срещу 25 май, П. Иванов от Сливен паднал от една скала. Другарите му дълго го викали, но той не им се обаждал. Те помислили, че се е убил и го оставили.

През деня на 25 май четата продължила пътя си по билото между двата Лома и някъде между Попово и Хайдар кьой (Кардам) отново се натъкнала на потеря от около стотина башибозуци и черкези, с които водила сражение. (Според Ив. Хр. Абрашев сражението е било при с. Божурка, а по запазен спомен от Велко Дачев — при с. Костанденец.)

На 26 май четата осъмнала при с. Светлен, Поповско, и се притаила в една гора. Видели я две пастирчета-турчета, които въпреки настояванията на четниците, войводата пуснал, като им казал, че е потераджия и гони комити. Турчетата обадили в с. Априлово, че са видели страшния войвода „Латиналия", за когото се носели слухове из селата, и веднага се дигнала потеря, която нападнала четата. Гората не била сгодна за отбрана и четниците се насочили през нивите към отсрещната височина. Когато прегазвали р. Черни Лом, изостаналият назад Гено Гроша от Котел бил убит. Двама черкези се спуснали да му вземат главата, но четниците стреляли и ги убили.

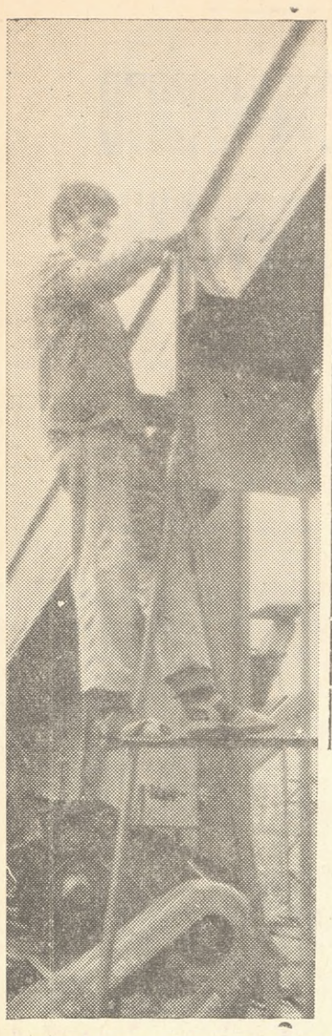

Четата заела удобна позиция на каменистата и гориста височина „Керчан баир" и водила сражение целия ден. От четата никой не пострадал, а от турците паднали около 40—50 души. През нощта тъмнината и дъждът им помогнали да се измъкнат от обсадата. Спрели в арапларската кория на височината „Куш тепе" да стегнат ръжулите си и да си отдъхнат.

Настъпило утрото на 27 май. Докато почивали на Куш тепе, четниците чули да бие тъпан и помислили, че е сватба. Но скоро разбрали, че ги обгражда потеря, в която имало и 100 конника редовна войска. Битката започнала веднага и продължила целия ден. Потерята била многобройна и силна, а барутът и пушките на нашите четници били намокрени от дъжда. Четата била разкъсана, разбита и пръсната. Четниците поединично или на групи тръгнали в разни посоки. Ив. Хр. Абрашев от Охрид и Стоян Енев Шекерджията от с. Хамзаларе (Зеленико-во), Пловдивско, поели на изток към Търговище, където били заловени. Руси Хр. Минчев от с. Сухиндол и Васил Стоянов от с. Накабла (дн. Михилци), Карловско, се отправили на запад, към Търновско. На юг към Омуртаг и Котел се запътили дядо Цонко Балкански от Котел, дядо Вельо от Нова Загора, Велко Дачев от с. Юрдуван лийски чифлик, Новозагорско, и др. На северозапад се отделила група от осем души.

Войводата Таньо Стоянов с няколко другари прекосили отново билото на „Керчан баир", спуснали се към реката Черни Лом. Там при една воденица храбреците загинали в неравен бой. Войводата повалил 6 души. Насечен, облян в кръв, с последни сили той се доближил до башибозушкия предводител и забил ятагана си в гърдите му. Тук заедно с войводата загинали и другарите му Петър Недялчев Танев от Свищов и Кара Петър от Трявна. Главите им били отсечени и занесени в Попово, а после в Разград, където са погребани.

Има още много неизяснени неща във връзка с четата. Някои от данните, които са известни, са противоречиви. Материалите, които все още могат да се открият, ще хвърлят допълнителна светлина върху съдбата на четата и четниците на Таньо Стоянов.

Борис ИЛИЕВ

Добре се справя с подготовка та на машините за лятната кампания механизаторът Йордан Иванов от ТКЗС—Ситово. Съсредоточено и умело той ремонтира силажокомбайн, с който ще се прибере не един тон фуражна царевица.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

В СИГУРНИ РЪЦЕ

В малката бригадирска станичка на ТКЗС с. Попина се води оживен разговор. Около продълговатата маса са седнали звеновъдите. Пред тях, омачкани от постоянно носене в джобовете, стоят отворените тефтери.

Разборът на днешната работа е направен. Задачите за утрешния ден са поставени. Бригадирът Костадин Станчев внимателно изслушва исканията на другарите си и грижливо ги записва в неголямата си тетрадка. Производственото съвещание свърши. Като обмениха още по няколко думи около предстоящата работа, звеновъдите бавно напуснаха стаята.

Бай Костадин се намести поудобно на стола и със зажаднели за сън очи започна бавно да оглежда всеки лист. Погледът му бързо се плъзна по ситно написаните редове. Всяка страница представлява отделен ден от годината. Всеки ред крие зад себе си десетки напрегнати минути. Отново си припомни някогашните труд ни часове. В очите му заиграха радостни огънчета. Устните сключиха едва доловима усмивка. Всичко беше спомен. Приятен спомен, защото той успешно се пребори с всички неволуки и трудности в пряката си работа.

Няколко години Костадин Станчев бе ръководител на полевъдна бригада. Обикна работата си още от самото начало. Спореше му във всяко начинание. Хората го обикнаха. Душата му се беше сляла с необятната шир на развълнуваните пшенични блокове. Опойваше го ароматът на цъфналите слънчогледи.

Но ето че се наложи да смени любимата си работа. Трябваше да оглави лозаро-овощарската бригада. Отначало мъка сви сърцето му. А и хората. Свикнал беше с тях. Лошо беше и наследството от миналата година. Неблагоприятните климатични условия се отразиха зле върху общия доход на лозарската бригада. Затова част от кооператорите се колебаеха дали да продължат да работят тук, или да се преместят другаде. За да се задържат в бригадата, беше необходим организационен такт и индивидуален подход към всеки. Бай Костадин чувствуваше, че трябва да се вдъхне увереност, да се засили оптимизмът. От опит зна еше, че това най-добре се постига в труда.

Заредиха се напрегнати дни. В труда хората забравяха неуспехите си. Колективът укрепваше. Бай Костадин беше навсякъде, където е необходима здравата ръка на ръководителя. Много сили отне изправянето и ремонтирането на телената конструкция на лозята. Внимателно, като добри стопани извършиха кооператорите резитбата. Едновременно с това не изоставаше и работата в овощната градина. Изцяло се използува наличната техника. Зе мята между дръвчетата се изора и окопа два пъти. Взе ха се предварителни мерки за борба с болестите по овощните дървета, напръскани два пъти с бордолезов и веднъж със сяровараов разтвор. Разпределени по-равно в осем звена, сега кооператорите успешно се справят с всички задачи. През тези дни завърши и второто окопаване на лозята.

През тази година хората на бай Костадин трябва да получат 1 200 кг десертно и 870 кг винено грозде от декар, ябълки по 450 кг от декар, кайсии по 650 кг, праскови — по 800 кг от декар. Към бригадата е зачислен участък от 37 декара с ягоди. От тях кооператорите трябва да получат по 386 кг среден добив. Планираната продукция възлиза на 386 701 лв. Кооператорите, които обработват 1 400 дка лозя и 1 100 дка овощни градини са уверени в успешното изпълнение на предвидения план, защото чувствуват, че ръководството на бригадата е в здрави ръце. В ръцете на истински стопанин-комунист.

Илия РАВАЛИЕВ

УПОРИТИ ЛОЗАРИ

Отговорна задача предстои да изпълнят кооператорите от звената на Петър Филев и Георги Иванов от с. Българка. Те се грижат за обработването на 750 дка лозя, от които 436 дка на плод, и 260 дка овощни градини.

Бригадата, която се ръководи от Костадин Куцаров, наброява 60 души. Те биха се справили трудно с отговорната работа, ако не ползуваха помощта на техниката. Сега изораването на междуредията се извършва с два Болгара. Механизаторите Иван и Матю Пеневи работят старателно с тях и качеството на оранта е много добро. Старателни и дисциплинирани са и останалите хора от бригадата. Затова задружният им труд сред лозята е спорен и резултатен.

Всяка сутрин още в 6 часа кооператорите от двете звена се извозват с камион до лозовите насаждения, които са на 4 км от селото. Така се връщат те и вечер по домовете си.

Досега кооператорите от с. Българка са преорали по три пъти лозята. Те са извършили и двукратно прекопаване на ръка. Освен това, в последните дни те извършиха присаждане на изсъхнали лози от миналогодишните насаждения. В някои райони започна и третото ръчно окопаване.

В най-подходящ момент механизаторите започнаха и пръскането против маната. По стръмните места, където тракторите не могат да работят, пръскането се извършва с ръчни машини. Предстои кършенето и връзването на лозята.

Участъковият агроном Георги Ангелов постоянно е сред кооператорите. Той контролира работата им и настоява винаги тя да бъде качествено извършена. Впрочем лозарите са взискателни и сами се контролират помежду си. Двете звена са в непрекъсната надпревара кой по-бързо и по-добре да изпълни поставената поредна задача. Това им помага да извършват в срок и качествено всички мероприятия, което създава условия за добра реколта.

Дочо АТАНАСОВ

Не помнеше друг път така неусетно да е изминавал пътя до в къщи. Чувствуваше, че го обзема някаква особена лекота, че му се ще да засвири онази стара своя песничка, която преди години, когато беше по-млад, не слизаше от устата му. Виждаше се вече в обора с белия халат на плещите и сякаш чуваше подмятанията на съселяните си:

— Да е хайрлия, Христо, новата работа. . .

Радваше се като малко дете и никак не усещаше, че вече е превалил стръмнината от стопанския двор към своята къща, потънала в дъхава пролетна зеленина. И ето нощта преди първия работен ден в кравефермата се оказа най-дългата в живота му. . .

Наскоро в едно априлско утро бригадирът на кравефермата влетя усмихнат в станчката на доячите и още от прага извика:

— Хайде, Христо, стягай куфара. . . И виж там не ни забравяй нас, приятелите. . . една бонбона да е, но от там да е. . .

— Но какво става. Аз нищо не знам — учудено отвърна Христо, а бригадирът току му подава десницата си и му честити.

— В чужбина те изпраща кооперативното ръководство. На екскурзия. И Унгария ще посетите, и Румъния, и Югославия . . .

Радостна тръпка премина през тялото му тихичко и неусетно. Стана му мило, като вик даше останалите доячи да се усмихват доволни, че ето един човек от тяхната станчка ще обходи толкова много пътища и ще види толкова много неща. Кой знае защо, но именно в този момент Христо Маринов си спомни онзи ден преди шест години, когато за първи път вдъх на топлата тръпчива миризма на обора. Подаваше ръка на доячите, защото всеки един от тях искаше да му честити голя-

СКЪП ПОДАРЪК

мата радост, но вършеше това почти автоматически, защото мисълта му бродеше из онези дни и месеци, когато за работата в кравефермата казваха:

— По-добре в полевъдството на слънце, отколкото тук. Без ръце остава човек от това доене. . .

Спомни си оня паметен ден, когато техниците внесоха в обора на с. Калипетрово лъскавите части на агрегата за доене. Говореха за тази техника като за някакво чудо, което ей сега ще преобрази живота им. Бяха като истински малки деца, които получават скъп подарък от добри родители. . .

Този ден ръцете не ги боляха, но въпреки това белите гюмове до входа бяха препълнени с мляко.

— Виждате ли, милички — сега нито вие, нито ние ще се измъчваме — мислеше Христо и галеше кротките животни, които извръщаха учудени очи към лъскавия метал на агрегата.

Сега вместо по 1 000 кг мляко, както беше по-рано, групите от кравефермата отчитат еже дневно по 1 600—1 800 литра, а само Христо, който е първенец на фермата, надои през април вместо 6 100 литра — 7 319 литра или с 1 284 литра повече.

Един ден заведоха доячите на обмяна на опит в с. Суворово, Варненски окръг. В групата беше и Христо Маринов. Отиваха да видят как работят колегите им от това напреднало кооперативно стопанство. Нетърпение то им сякаш удължаваше пътя. Най-после стигнаха и първата работа беше да посетят кравефермата. Тук в Суворово всяка група животни се гледат от два ма доячи, които работят на смени. За такова нещо в тяхната кравеферма още нямаха условия, но за сметка на това пък можеха като доячите тук сами да си създадат някои нови удобства, да спазват дажбите на всяко едно животно и най-важното — да дават храната в едно и също време. . .

Р. ШИМАБЕЕВ

Механизираната коситба на люцерната пести много труд и средства на стопанствата. НА СНИМКАТА: Мустафа Ахмедов от с. Брадвари по време на работа.

НОВОСТИ ☆ ТЕХНИКА ☆ НОВОСТИ

ФОСФОРАЛ

Предприятието Химишес Верк Берлин — Грюнау (ГДР) вече няколко години пуска на пазара химически средства за предпазване на металите от корозия под названието фосфорал. Това средство се използува успешно в автотракторната промишленост, приборостроенето и някои други отрасли на машиностроенето.

При обработка с фосфорал, чистите металически повърхности се покриват с кристали от фосфат. Здравите слоеве на фосфата се наслояват върху детайла за 2-10 минути, когато той се потопи във вана с фосфорал при температура 20—98 градуса С, или чрез напръскване. Като се променя температурата във ваната, може да се регулира дебелината на фосфорния слой върху детайла (в предел 1—30 мкл), а също така структурата и размерите на отделните кристали. С фосфорал могат да се обработват всички марки чугун и стомана (освен неръждаема и киселинно устойчива), цинк, алуминий и сплавите му. Фосфората лът не променя динамическите и механическите свойства на металите.

ТУРБИННИ ДЕТАИЛИ ОТ ПЛАСТМАСА

Голям интерес представлява сондажната турбина на предприятието Централес Репаратур-инд Аусрюстунгсверг (ГДР), роторът и статорът, направени от пластмаса. Заменянето на стоманения ротор и статор с пластмасови гарантира устойчивост при температура 110 градуса С, увеличава срока за употреба на турбината, намалява загубата на налягане и увеличава с това коефициента на полезно действие на агрегата. Освен това снижава стойността на (запасните) резервните части на 60 процента.

МЕГАФОН ЗА ПЪТЕВОДИТЕЛ

Италианската фирма Джезоло призвежда портативни мегафони, предназначени за пътеводители, екскурзоводи, работници от аерогарите и гарите. Те представляват куфарче, снабдено с два високоговорителя, батерии за захранване, транзисторни усилватели, микрофон и ремъци за носене. Целият мегафон тежи 1,5 кг. Звукът се разпространява равномерно на няколко десетки метра.

ТЕЛЕВИЗИОННАТА КАМЕРА И ОГЪНЯ

На Оросланската топлоцентрала се готвят за интересен опит: телевидението ще бъде използвано за наблюдаване на огненото пространство в котел.

Върху ефективността на работата на котела, върху дълготрайността и икономичността му силно влияе разположението на огненото ядро. Специална система от обективи ще бъде монтирана пред камерата и поставена в огненото пространство. Това ще позволи да се следи работата в целия котел по екрана на телевизора. Системата от обективи е защитена от температурните въздействия. Ако тя се окаже в опасност, вследствие неизправност в охлаждането, то незабавно се изважда от огненото пространство със специално автоматично устройство.

СВЕТЛИНА КОНТРОЛИРА ПЛОСКОСТИ

Интерференционно-оптическият прибор за проверка на плоскости, изработен от предприятието „Карл Цайс" (ГДР), позволява по безконтактен начин да се определя отклонението на плоскостта на различни повърхности на дължина 12 метра. Основната област на приложението му е контролирането на плоските детайли на много точни машини и за експериментални изследвания в научно-изследователските институти. С помощта на прибора могат да се измерват обекти от всякакъв материал, на които грапавината на повърхността на предмета съответствува на грапавината на повърхността, обработена на хоблемашина. Грешката в измерването зависи от дължината на конторолираната повърхност.

ЗАЩИТЕН ВОСЪК

Защитният восък Експротект за пръв път приготви фирмата Грейф—Хеми Радебейл (ГДР). Восъкът отстранява повредите по машини или прибори от атмосферното въздействие по време на експлоатация. Експротектът се явява водна суспензия на восъка. Той не е лесно запалим. Обработените с Експротект повърхности се зацапват много по-малко и се изчистват лесно от слоя восък с помощта на пара цал, напоен с бензин. След изсъхването се получава устойчива влагонепроницаема покривка, стабилна при температура от минус 30 до плюс 75 градуса С. Нанесената покривка защитава повърхността на предмета, независимо от какъв материал е направен.

Изучават новата система

В края на миналата година в ДТП — Силистра се изгради кръжок по изучаване новата система за ръководство на народното стопанство. В него бяха включени счетоводни работници, икономисти и стоковеди. За ръководител бе определена другарката Койка Свирчева. От общо двадесетте участници осемнадесет са жени.

Занятията протекоха при голям интерес от страна на слушателите. Лекциите бяха интересни, обосновани теоретически и свързани с практиката на търговското предприятие. Неотдавна бе изнесена последната лекция и кръжокът бе закрит. Тази форма на квалификация се посрещна добре от работниците при ДТП и те изказват мнение, че би било полезно да се използва и по запознаване с други икономически въпроси.

И. СТЕФАНОВ

За дейността на планово-икономическите отдели в ТКЗС и ДЗС

(Продълж. от миналия брой)

— среднодневна използуваемост на фактора време на ремонтните работници — отношението на броя заработени нормодни към броя на вложените за тях човекодни.

— коефициент на техническа готовност на тракторния и камионен парк.

— производителност на труда — стойност на вложените резервни части, материали и фонд работна заплата на един средносписъчен ремонтен работник за месеца или един лев ФРЗ за месеца.

ПО ОТНОШЕНИЕ ОТЧЕТНОСТТА И ФИНАНСОВИТЕ ВЪПРОСИ

По съвместно изработена методика от гл. икономист и гл. счетоводител старши счетоводителите и ръководители на отделните сектори ежемесечно би следвало да извършат анализи за състоянието и динамиката на:

— свръхнормативната наличност и състояние на складовото стопанство.

— загуби от просрочия на заеми.

— относителен дял на средствата за малоценни и малотрайни предмети по производствено направление на същите.

Някои от месечните анализи могат да се съгласуват и с плана на контролния съвет за съответния период както по отчетността, така и по финансовите въпроси.

ПЕРИОДИЧНИ АНАЛИЗИ

Обект на периодичните анализи трябва да бъдат основните въпроси от месечните анализи, обобщени за стопанството, и някои по-съществени възлови въпроси от специфичната производствена дейност на отделните отрасли.

Тези анализи би било правилно да се извършат от планово-икономическите отдели за четиримесечен период. Това съвпада с основните селскостопански кампании — пролетната с отчитането на първото четиримесечие, лятната с второто четиримесечие и есенната с третото четиримесечие.

При разглеждането на обобщените анализи за съответните четиримесечия ние считаме, че ще бъде правилно да се докладват на управителните съвети факториални анализи на специфичните въпроси, възлови за производствената дейност през следващото четиримесечие. Например, планово-икономическият отдел, когато докладва обобщения анализ от месечните анализи за първото четиримесечие, да докладва и анализ по следните въпроси от растениевъдството:

— гъстота на посева и величина на добивите от окопните култури през предшествуващата година, главно царевицата за зърно и слънчогледа.

— организация на работните процеси при сеноприбирането и относителния дял на различните качества сено.

— продължителност на срока за прибирането на есенните посеви и величината на разпиляване зърно на декар.

— организация на работните процеси по почистването на зърното на площадките и загубите на стопанството от неправилна бонификация.

— сравнителен анализ по разхода на труд при различните начини на прибиране на сламата.

— организация на работните процеси и степента на използуване на селскостопанската техника по време на силажирането.

Разглеждането на тези въпроси предварително, въз основа на фактически материал от миналата година, ще даде възможност на главните специалисти да набележат и предложат на управителните съвети редица конкретни мерки за подобряване техническата обезпеченост и организация на производствените процеси и производството като цяло.

По същия начин би могло да се набележат и разработят и въпросите на анализа за животновъдния отрасъл, които да се докладват успоредно с обобщените анализи за четиримесечието.

Към анализа на второто четиримесечие правилно е да се докладва и анализ по следните специфични въпроси на производствената дейност през третото четиримесечие, а именно:

— организацията по прибирането на слънчогледа и загубите на стопанството от разпиляване в блока и неправилната бонификация.

— икономическият ефект от различните начини на прибиране царевицата.

— срокът за сеитбата на пшеницата и величината на добива от единица площ.

Периодичните анализи могат да окажат решителна помощ за поставяне производството на научни основи само тогава, когато се водят въз основа на достоверни данни и то **преди навлизането** в съответната кампания, а не след това. Така ще бъдат предотвратени редица ежегодно повтаряни грешки.

ГОДИШНИ АНАЛИЗИ

Отговорно задължение на цялото ръководство в края на годината е да разработи подробен анализ за цялогодишната производствена и финансова дейност на стопанството и го докладва пред кооперативното събрание. Последните няколко години ТКЗС от Толбухински окръг редовно, по указания на планово-икономическия отдел към ОНС, разработват набор от таблици за илюстриране развитието на стопанството през четири или петгодишен период от време.

Ние считаме, че тази практика е правилна и засега е необходимо само да се даде по-голяма целенасоченост с оглед тези материали и разработки да добият стойност на икономически анализ и да се използуват при разработването на отделните показатели от годишния производствено-финансов план на стопанството.

Наложително е годишните анализи да се разработват по единна методика, за да могат материалите в отделните стопанства да се обобщават не само по отчетите, но и по данните на годишните анализи и върху цялостната дейност на стопанството.

Подробната схема за анализа на годишния отчет трябва да бъде разработена още в началото на второто шестмесечие. Така ако има някои празноти в първичната и счетоводна отчетност по отношение на някои важни за анализа данни, ще има време да се внесат подобрения в отчетността на съответния сектор или производствен участък. След съгласуването на схемата с отдела на ОНС колективът на планово-икономическия отдел ще може по-отрано да подготвя и проверява по детайлно годишния анализ.

Други задачи на планово-икономическите отдели

Планово-икономическите отдели в ТКЗС и ДЗС оправдават своето съществуване и с възможността компетентно да разработват отделни икономически задачи, които са от важно значение за икономиката на стопанството. До пълното овладяване на количествения анализ посредством приложението на математическите методи тези отдели трябва да разработват анализи, нормативи и баланси, третиращи качествената страна на икономическите явления в селското стопанство.

На сегашния етап от тяхното развитие ние считаме, че те трябва да разработват следните самостоятелни задачи:

— ефективност на производствените фондове общо и по направление на тяхното използуване — за строителство, за селскостопанска техника, за основни сгради в животновъдството, за мелиоративно строителство и други.

— възрастова структура и икономическа ефективност от своевременното обновяване на основните производствени фондове с оглед ускорено внедряване постиженията на науката и техническия прогрес.

— анализ върху структурата на фуражния баланс и загубата на стопанството от хранене с небалансирани дажби.

— сравнителен анализ на фактическата структура на стадата в животновъдството с оптималната за отделната животновъдна ферма.

— икономически ефект от използуването на високите дози на торене.

— икономически ефект от допълнителните капитални вложения по направление на тяхното инвестиране—строителство, оборудване, техника и др.

— отчислени и фактически използувани средства за амортизация, основен ремонт и др.

— икономически ефект от вътрешностопанската специализация и концентрация на животното производство.

Определено може да се каже, че тези отдели успешно ще разработват и въпросите на икономиката на отделно взета култура или ферма за условията на съответното стопанство. Изхождайки от специфичните условия и ниво на икономическа укрепналост на стопанството, УС на ТКЗС трябва сами да конкретизират и други самостоятелни задачи за икономически анализ.

Освен посочените периодически годишни и отделни задачи за анализ, планово-икономическите отдели трябва да разработват и някои по-основни нормативи за планирането като общо за стопанството, така и за отделните производствени единици. Биха могли да разработят примерно следните нормативи:

— норматив за минимум добиви и минимум продукция от единица площ и бройка животно, за рентабилност на отделната култура или ферма при съществуващата производствена технология и сегашните цени на изкупуване на продукцията в непреработено състояние.

— норматив за допустимия максимум разход на труд за единица площ и единица продукция от растениевъдството и животновъдството.

— норматив за преките материални и косвени разходи по култури и ферми.

— норматив за себестойността на ДМО, Т/КМ, конден и др.

— норматив за разпределението на общостопанските и общопроизводствени разходи.

— норматив за разпределение разходите за амортизационни отчисления, ежедневен и текущ ремонт на основните производствени фондове.

Планово-икономическите отдели трябва да разработват и някои въпроси относно най-подходящия вариант на перспективното развитие на стопанството с оглед правилното научно-обосновано насочване на средствата за строителство, техническо обезпечаване и други производствени фондове с цел най-пълно да се използува земята и работната ръка в стопанството.

Благой МАНОВ,
научен сътрудник в ИПС
Ген. Тошево

25 МАЙ — 21 ЮНИ

ДНИ НА СЪВЕТСКАТА КУЛТУРА

Съветският литовски поет АЛГИМАНТАС БАЛТАКИС е роден през 1930 год. Издал е стихосбирките: „Когато дъждецът ръми“, „Разговор със земята“, „Дяволският мост“, „Четири струни“, „Подземни реки“, „Висок таван“ и др. Известен е и като преводач.

Сред поетите от своето поколение той заема свое индивидуално място. В неговото творчество голям дял заемат гражданските и философски проблеми, разкриването на духовния живот на съвременника.

Балтакис е Лауреат на Държавна и други литературни награди. Сега е главен редактор на литературното списание „Пяргале“ във Вилнюс.

СЪРЦЕТО И РОДИНАТА

Огромна и силна е мойта земя,
но в сърцето ми цяла е поместена тя.

Тук е изток и запад, тук е север и юг.
Отразени са в мене всяка багра и звук:

Със планини високи, със равнини широки,
със изгреви красиви и нощи приветливи.

И във нея, и в него — градини цъфтят.
И във нея, и в него — преспи сибирски спят.

И във нея, и в него — градове в светлини.
И във нея, и в него — целини, целини.

И във нея, и в него — хора с поглед вглъбен.
Топлината им чувствам всеки миг, всеки ден.

Между нея и него морзът чука: чук-чук —
сякаш лъч с отражение, сякаш ехо и звук.

И догдето съм жив, неразделни сме ний.
Сокът земен сърцето ми непрекъснато пий:

Със планини високи, със равнини широки,
със изгреви красиви и нощи приветливи.

С нея пълно сърцето е. И със нейните дни.
Настоящето, бъдещето виж, във двете кълни.

Както казва науката — немислимо е тук
отражение без лъч и ехо без звук.

Подземни реки

Те нямат още имена
и винаги са в тъмнина.

Във тях — без брегове и брод —
не се оглежда звезден свод,

ни тъмни момини очи,
ни ранни слънчеви лъчи.

Чайки печалният им лик
не галят със крило и вик.

Водата чиста все стои
и кладенци безброй пои.

И търпеливо над пръстта
зиме и лете бърза тя.

Ала във някой хубав ден
отскубва се от тоя плен.

И гледа като оченце — пак
изворче в горския листак.

Радист

Прохладно и тихо е нощем.
Хората спят зад щорите.
Не се чувствай самотен още, —
нали сърцето говори.

То като радист се грижи
за свръзката. Човека зърне.
И една надежда се движи
към тоя, който не ще се върне.

Сигналите му отиват
към летеца — сам във небето,
към моряците — да не унищат
в схватката зла с морето.

А отговор щом доплава, —
сърцето щастие гали.
И в полунощ зазорява.
И слънцето няма залез.

Преведе от руски: Здравко КИСЬОВ

За купата на ОК на ДКМС

Наскоро в Силистра се проведе окръжно средношколско състезание по гребане. То беше организирано от Окръжния комитет на ДОСО, ОК на ДКМС и отдел „Народна просвета“ при ОНС в чест на Великата октомврийска революция.

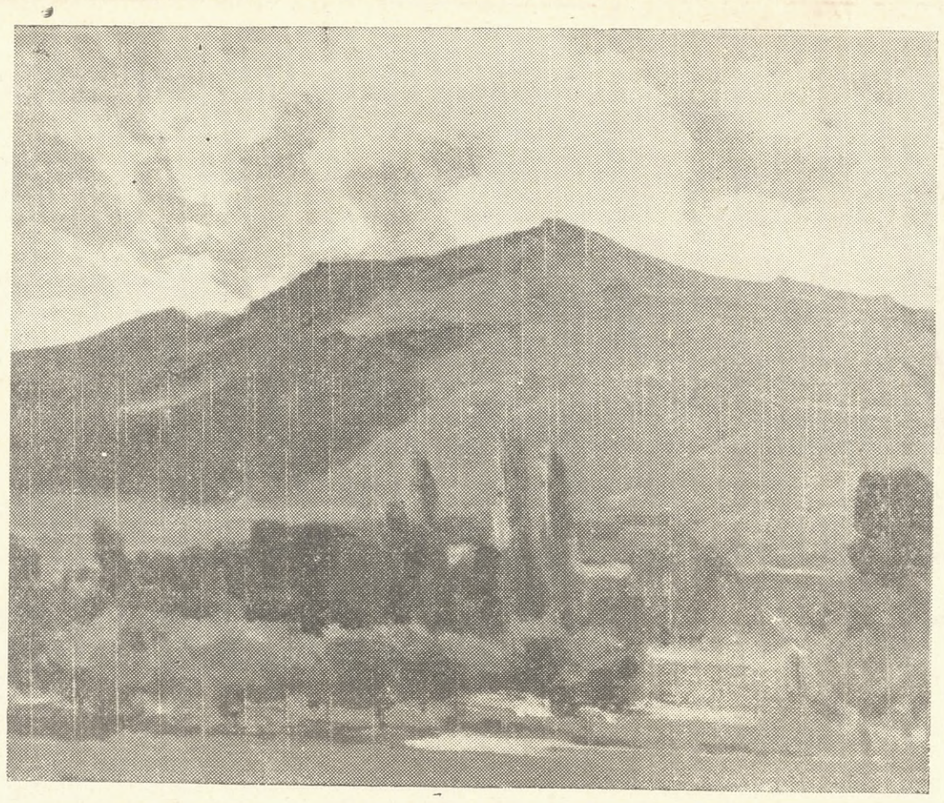
За купата на ОК на ДКМС се състезаваха ученици от силистренските училища „Кирил и Методий“, ПТУ по дървообработване, Първа и Втора гимназии, Техникума по механотехника, ПТУ по металообработване и у-ще „Н. Вапцаров.“

Много граждани наблюдаваха състезанието. Най-добре в него се представи юношеският отбор на II гимназия с лодководач Велико Тодоров, който заслужено спечели купата на ОК на Комсомола. Второ място зае отборът на училището по металообработване. На трето място при юношите се класира отборът на Техникума по механотехника.

При девойките първите две места заеха отборите на Първа гимназия. На трето място се нареди отборът на училище „Н. Вапцаров.“

На първенците, освен купите на Комсомола, бяха раздадени и индивидуални материални награди.

Георги СТЕФАНОВ

Атанас МИХОВ — Пейзаж

СПЕЦИАЛНО ЗА В. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

За окончателно изграждане на социалистическото общество в Германската демократична република

В историята на германското работническо движение и на Германската демократична република Седмият конгрес на ГЕСП ще заеме почетно място. Той ще запознае идващите поколения с това, как потомците на Комунистическия манифест в родината на Карл Маркс и Фридрих Енгелс са възвестили смело програмата за окончателно изграждане на социалистическото общество в социалистическата част на Германия. Независимо от развитието в Западна Германия, в суверенната социалистическа ГДР социализмът ще бъде доведен до победа. Социализмът и неговите променящи света идеи са намерили и върху германската земя сигурно огнище.

В своя принципен и богат по съдържание доклад пред конгреса на Партията другарят Валтер Улбрихт начерта смели перспективи на ГДР до 1980 година. Той нагледно и убедително изложи какви задачи трябва да бъдат решени сега и в недалечно време, за да бъде създадена развита обществена система на социализма. Във века на научно-техническата революция е необходимо цялостното производство да се оформи и организира така в непрекъснато увеличаващи се размери,с най-малко влагане на работна сила и материал да бъдат произвеждани най-качествени произведения, които да отговарят на световно ниво и дори да определят това световно ниво. Това изисква да се произвежда с най-модерни машини и инсталации и по най-нови технологически процеси, като в най-важните области се осигури предварителна научно-техническа подготовка.

Още при подготовката на Седмия партиен конгрес стотици научни работници изработиха реални анализи върху това, какво ще бъде нивото на научните и техническите изисквания през 1975 или 1980 година в различните области, какво ниво трябва да има тогава механизацията и автоматизацията на производството и с какви знания и способности ще трябва да разполагат кадрите, които ще ръководят и направляват тогава тия производствени процеси. На тоя научен подход при разрешаване на много странните и често много сложните задачи се дължи фактът, че нашата партия още отсега може да прецени, че в областта на боравене с електронно-изчислителни машини през 1975-1980 година ще бъдат необходими толкова работници, колкото са заети сега в цялата възгледобивна индустрия на ГДР.

От своя страна и числото на студентите във висшите и специалните училища ще нарасне и през 1980 година в народното стопанство ще бъдат заангажирани два и половина пъти повече обучени хора, отколкото понастоящем. По-нататъшният напредък на социалистическото общество е неразделно свързан с увеличаващото се културно равнище на неговите граждани. Затова пред социалистическата култура стои задачата да обхване всички области на живота и да обогати човека със знания. С това е свързано и развитието на собствената национална култура в ГДР, която е пропита от партийна и народна привързаност, и в центъра, на която се намира творящият социалистически човек.

Министър-председателят на ГДР другарят Щоф конкретизира на партийния конгрес икономическото развитие до 1970 годиина. Според него националният доход ще нарасне до 32 на сто, производителността на труда с около 40 на сто, индустриалното производство с около 40 на сто и инвестициите с около 50 на сто.

В селското стопанство животинските и растителните производства ще бъдат увеличени, за да се задоволяват нуждите на населението от собственото производство. Животинската стокова продукция ще нарасне през 1970 година с около 20-25 на сто. По-нататъшното развитие на производството в селското стопанство се касае главно до увеличаване плодородието на почвата, до прилагане в най-голяма степен на индустриални методи на работа. Всички тези мерки ще послужат за по-нататъшното повишаване на жизнения уровен на населението. Министерският съвет на ГДР, осъждайки предложенията на Седмия конгрес, реши на 3 май т. г. от 28 август т. г. да въведе 5-дневна работна седмица, без да се намалява трудовото възнаграждение. За около 1,5 милиона трудещи се минималният годишен отпуск бе увеличен на 15 дни. На около 800 000 трудещи се трудовото възнаграждение ще бъде увеличено от 220 на 300 марки. От 1 юли 1968 година най-ниските пенсии ще бъдат увеличени с 21 марки месечно, като цялостната система на пенсиите ще бъде коренно променена в полза на пенсионерите. Освен това от 1 юли детските надбавки, особено на многодетните семейства, ще бъдат чувствително увеличени. Вън от всичко това бяха решени и множество други социални придобивки, които свидетелстват за големите грижи към трудещите се.

Седмият конгрес на ГЕСП се занима също така и с неотложния проблем за заздравяване и гарантиране на мира и сигурността в Европа. Съвсем недвусмислено бе установена голямата опасност, която предизвиква правителството Кизингер — Щраус и неговите министри социалдемократи. Беше единодушно заявено, че докато Западногерманската федерална република не се откаже от своите претенции за единствена представителност и не престане да се стреми към притежание или разпореждане с унищожителното атомно оръжие и др., в Европа не може да има никаква сигурност. ГДР е за нормални и равноправни отношения между двете германски държави. От западногерманската работническа класа и от другите прогресивни слоеве зависи преди всичко в Западна Германия да бъдат създадени такива промени, които да осигурят мир, сигурност и разбирателство между народите в Европа. Това по всяка вероятност ще бъде твърде продължителен процес, затова ние провеждаме окончателно изграждане на социализма в ГДР независимо от развитието на Запад на Германия. Обединението на двете германски държави ще бъде възможно обаче едва тогава, когато и Западна Германия тръгне по пътя на социализма.

Седмият конгрес на ГЕСП бе едновременно и ярка манифестация на пролетарския и социалистическия интернационализъм, на растящото единство на комунистическите и работнически партии. Около 67 делегации от братските партии и други демократически партии изразиха чрез своето участие братска привързаност към ГЕСП и социалистическата ГДР. Всички оратори и особено другарите Брежнев, Гомулка, Хайдрих, Станко Тодоров и много други изразиха импониращо, че неотложната повеля на времето е да се води задружна борба срещу западногерманския империализъм и произлизащата от неговото правителство опасност. Бе даден също така израз и на социалистическия интернационализъм, когато от трибуната на Седмия конгрес на ГЕСП всегласно бе изпратен призив за мир за героичния виетнамски народ и бяха дадени уверения за оказване на всякаква помощ и подкрепа в борбата срещу варварските американски агресори и техните западногермански помагачи.

Широкото движение за съревнование в чест на Седмия конгрес на ГЕСП продължава с още по-голяма енергия и с още по-големи успехи и в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Под знака на Великия октомври укрепва още повече братският боен съюз със славната Комунистическа партия на Съветския съюз и с другите братски партии.

Ние, като социалистическа ГДР, чрез окончателно изграждане на социализма, ще дадем своя принос за укрепването на световната социалистическа система и с чест ще изпълним поставената ни задача да засилим още повече социалистическото общество, намиращо се в непосредствена близост с господствуващата империалистическа система.

Хайнц НОЙГЕБАУЕР,
консул на ГДР във Варна

Сърдечна благодарност

През март получих много тежък удар, със усложнение и парализа. Загубих говора си и дясната половина на тялото ми бе парализирана.

Повиканият лекар — д-р Тенекеджиев, е човекът, към когото са отправени моите признателни думи. Този млад, способен лекар направи всичко възможно, за да ми възвърне нормалното състояние, повече от месец и половина се грижеше за мен непрекъснато. Благодарение на тези грижи, аз постепенно се оправих — сега вече мога да ходя и да говоря. На неговата висококуманна постъпка аз изказвам най-сърдечната си благодарност за самоотвержения и безвъзмезден труд, който положи за моето лекуване.

Ел. ЕЦОВА

Съобщение

Напусна ни един пламенен дългогодишен деятел на изкуството и културата в нашия град — диригентът и учителят

ПЕНЧО ПЕЕВ

Отдал най-жизнените си дни на хор „Седянка“ и музикалното възпитание на нашите съграждани, той остави след себе си спомена за извършеното голямо дело, за утвърждаването на нашата родна песен, за културното издигане на нашия град.

С неговата смърт нашата музикална и културна общественост загуби един заслужил и активен труженик на музикалното дело.

За големите му заслуги в областта на културата той е награден от народната власт с орден „Кирил и Методий“ I степен.

ПОКЛОН ПРЕД СВЕТЛАТА МУ ПАМЕТ!

27 май 1967 год.
Силистра

От Съвета за изкуство и култура при ГНС — Силистра

„Верила“ се грижи за вас

Алкарил

УНИВЕРСАЛЕН ТЕЧЕН ПЕРИЛЕН ПРЕПАРАТ за копринени, вълнени и синтетични тъкани. Подходящ за пране на ръка и с пералня.

ДКК „Верила“, Равно поле — Софийско

СПОРТ

Окръжно първенство по борба

На 20 и 21 май в гр. Дулово се проведе окръжното първенство за юноши старша възраст и селското първенство по свободна борба. На тепиха излязоха около сто състезатели. За титлата окръжен шампион водиха борба 51 юноши и 49 мъже.

В категория до 48 килограма — юноши се срещнаха силни противници, които показаха добре заучени хватки и умело прилагане. Победител излезе Мехмед Ахмедов от Силистра. Безспорен фаворит в категорията до 52 кг беше Божидар Славов от ССТ. Али Муртазов — Силистра показа, че в категорията до 56 кг няма съперник и завоюва първото място. Оспорвано протече борбата в категория до 60 кг. Главни претенденти за първото място бяха Заид Ахмедов и Сали Юсеинов — и двамата от Силистра. Но потехничен и волеви се оказа Заид Ахмедов и завоюва първото място. В категория до 65 кг се оформи една боева тройка, в която и тримата състезатели бяха претенденти за първото място, но и тук си каза думата рутината. Николай Караджов от Тутракан успя да надхитри противниците си и с това зае първото място, следван от Йордан Чешмеджиев и Хюсеин Халмиев. Мюстеджеб Шевкъев от Силистра бе категоричен в категория до 70 кг и с право зае първото място. Друг състезател от Силистра, който показа отлична игра и зае първо място, е Йордан Рачев в категория до 75 кг. При доста оспорвана борба премина борбата в категорията до 81 кг, като все пак се наложи Васил Донев от Силистра. Още по-оспорвана бе борбата в категория до 87 кг, като първото място си раздели ха Али Раимов — Силистра и Димитър Иванов — ССТ.

Първенството показва, че този спорт все повече си намира мястото сред младото поколение спортисти. Радващо е пълноценното участие на отбори от Дулово, ССТ, Средище. Изключение прави Тутракан, който имаше само двама представители.

Борбата при мъжете се води извънредно оспорвано. Докато при юношите първа цигулка свиреха състезателите от Силистра и превъзходството и подобрата им подготовка бяха явни, то при мъжете само трима се отделяха и печелеха сигурно срещите си. Това са състезателите Рамис Сюлейманов от Брадвари в категорията до 97 кг, Петър Босакиев в категория до 87 кг, който показа една много активна и настъпателна борба; своите качества на добър борец показа и Андрей Дечев от Нова Черна — в категория до 70 кг. Победители в останалите категории станаха: 52 кг — Мехмед Шевкъев — Главиница, 57 кг — Исмаил Кьосев — Сокол, 63 кг — Мустафа Назифов — Брадвари, 78 кг — Етем Еюбов — Главиница и Трифон Хотинов — Калипетрово в категория над 97 кг. Отборното класиране придоби следния вид:

ЮНОШИ — старша възраст — 1. Силистра, 2. ССТ, 3. Дулово, 4. Средище.

МЪЖЕ — 1. Главиница, 2. Брадвари, 3. Сокол и накрая Калипетрово. Организацията на първенството бе добра — заслужават благодарност другарите, погрижили се за осигуряването на всичко необходимо за нормалното провеждане на първенството.

Николай ЗДРАВКОВ

Баскетболният маратон завърши

Шестте отбора — жени („Доростол“ — Силистра, „Раковски“ — Калипетрово, „П. Хитов“ — Тутракан, „Академик“ и „Спартак“ от Варна и „Добруджа“ — Толбухин) по баскетбол приключиха борбата за първенство на Северна „Б“ републиканска група.

Последният, четвърти турнир, проведен на новопостроената площадка в село Калипетрово, е вече история. Той имаше да реши главно два въпроса: кой ще бъде първият отбор, кандидатът за групата на майсторите, и кой ще напусне групата. Докато първият от тях беше решен през първия ден на първенството в двубоя между „Академик“ — Варна и „Доростол“, то вторият държа в шах до последния съдийски сигнал отборите на „Спартак“ — Варна, Толбухин и Тутракан.

И така — „Академик“ — Варна е новият шампион на групата. Впрочем в мача със студентките нашият състав беше твърде много ограничен, тъй като основното ядро беше на състезания на финалите за ученическата спартакиада във Варна. И, разбира се, нашите противнички се възползуваха от това предимство и скоро поведоха с чувствителен резултат. През втората част на мача състезателките ни засилиха темпа на игра и успяха да намалят резултата и ако не бяха някои неточности в края, можехме да се поздравим с победа.

Оттук нататък първенството тръгна в мажорно настроение, като единствено мачовете на домакините внасяха оживление. Момичетата от Калипетрово рационално използуваха предимството си като домакини и под непрекъснато окуражаващите възгласи на зрителите успяха да сломят последователно съпротивата на всички отбори.

Въпросът за изпадащия отбор беше решен в косвен двубой. След като представителките на Тутракан загубиха от Толбухин, те изпаднаха в най-неблагоприятна позиция. Но провеждайки срещата си със „Спартак“ — Варна хладнокръвно и с амбиция, те успяха да се наложат и с това да си осигурят оставане в групата. И така — от нея изпадна отборът на Толбухин.

Ангел КАЛИНОВ